

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND

TIOMNADH NUADH

AR

TIGHEARN' AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD;

AIR A THARRUING O'N GHREUGAIS

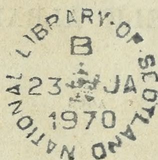
CHUM GAELIC ALBANNAICH:

AGUS

AIR A CHUR A MACH LE H-UGHDARRAS ARD-SHEANAIDH
EAGLAIS NA H-ALBA.

GLASGOW:—FRANCIS ORR & SONS;
EDINBURGH:—WILLIAM WHYTE & Co.

MDCCCXLIV.

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND
B
23 JA
1970

An SOISGEUL a reir MHATA.

CAIB. I.

LEABHAR ginealaich Iosa
Criosd, mhic Dhaibhidh,
mhic Abrahaim.
2 Ghin Abraham Isaac, agus
ghin Isaac Iacob, agus ghin
Iacob Iudas agus a bhràith-
rean.
3 Agus ghin Iudas Phares
agus Sara o Thamar, agus
ghin Phares Esrom, agus ghin
Esrom Aram.
4 Agus ghin Aram Aminadab,
agus ghin Aminadab Naason,
agus ghin Naason Salmon.
5 Agus ghin Salmon Boos o
Rachab, agus ghin Boos Obed
o Rut, agus ghin Obed Iese.
6 Agus ghin Iese Daibhidh
an righ, agus ghin Daibhidh
an righ Solomon o'n mhnaoi
a bha aig Urias.
7 Agus ghin Solomon Ro-
boam, agus ghin Roboam Ab-
ia, agus ghin Abia Asa.
8 Agus ghin Asa Iosaphat,
agus ghin Iosaphat Ioram, a-
gus ghin Ioram Osias.
9 Agus ghin Osias Ioatam,
agus ghin Ioatam Achas, agus
ghin Achas Esecias.
10 Agus ghin Esecias Ma-
nases, agus ghin Manases A-
mon, agus ghin Amon Iosias.
11 Agus ghin Iosias Iecho-
nias agus a bhràithre, mu àm
an giùlain do Bhabilon.
12 Agus an déigh an toirt
do Bhabilon, ghin Iechonias
Salatiel, agus ghin Salatiel
Serobabel.
13 Agus ghin Serobabel A-
biud, agus ghin Abiud Elia-
cim, agus ghin Eliacim Asor.
14 Agus ghin Asor Sadoc,
agus ghin Sadoc Achim, agus
ghin Achim Eliud.
15 Agus ghin Eliud Elea-
sar, agus ghin Eleasar Matan,
agus ghin Matan Iacob.
16 Agus ghin Iacob Ioseph
fear Mhuire, o'n d'rugadh Io-
sa, d'an goirear Criosd.
17 Uime sin na h-uile ghinea-
laich o Abraham gu Daibhidh,
is ceithir ginealaich deug iad;
agus o Dhaibhidh gu bruid
Bhabiloin, ceithir ginealaich
deug; agus o bhruid Bhabi-
loin gu Criosd, ceithir ginea-
laich deug.
18 Agus mar so bha breith
Iosa Criosd: oir an déigh do
cheangal-pòsaidh bhi air a
dheanamh eadar a mhàthair
Muire agus Ioseph, roimh
dhoibh teachd cuideachd, fhu-
aradh torrach i o'n Spiorad
Naomh.
19 Ach air bhi do Ioseph a
fear 'na dhuine cothromach,
agus gun toil aige ball-sam-
puill a dheanamh dhi, bu
mhiann leis a cur uaith os
ìosal.
20 Ach ag smuaineachadh
nan nithe sin dha, feuch,
dh'fhoillsich aingeal an Tigh-
earn e féin da ann am bruad-
ar, ag ràdh, A Ioseph, a mhic
Dhaibhidh, na biodh eagal ort
do bhean Muire a ghabhail a
d'ionnsuidh: oir an ni a ta air
a ghineamhuin innte, is ann
o'n Spiorad Naomh e.
21 Agus beiridh i mac, agus
bheir thu Iosa mar ainm air;
oir saoraidh e a shluagh féin
o'm peacaibh.
22 (Agus rinneadh so uile
chum gu coimhliontadh an ni
a thubhairt an Tighearna leis
an fhàidh, ag ràdh,
23 Feuch, bithidh maighd-
ean torrach, agus beiridh i
mac, agus bheir iad Emanuel

mar ainm air, is ionnan sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)
24 Agus air mosgladh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh'iarr aingeal an Tighearn air, agus ghabh e d'a ionnsuidh a bhean:
25 Agus cha d'aithnich e i gus an d'rug i a ceud-ghin mic; agus thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II.

AGUS an uair a rugadh Iosa ann am Betlehem Iudea, ann an làithibh Heroid an righ, feuch, thàinig druidhean o'n àird an ear gu Ierusalem,
2 Ag ràdh, C'àit am bheil righ sin nan Iudhach a ta air a bhreith? oir chunnaic sinne a reult san àird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabhairt aoraidh dha.
3 An uair a chual Herod an righ *sin*, bha e fo thrioblaid, agus Ierusalem uile maille ris.
4 Agus air cruinneachadh nan àrd-shagart uile dha, agus sgrìobhaichean an t-sluaigh, dh'fheòraich e dhiubh c'àit an robh Criosd gu bhi air a bhreith.
5 Agus thubhairt iad ris, Ann am Betlehem Iudea: oir mar so sgrìobhadh leis an fhàidh,
6 Agus thusa Bhetlehem *an* tìr Iudah, cha tu idir a's lugha am measg cheannard Iuda: oir asadsa thig Uachdaran a stiùras mo shluagh Israel.
7 An sin air do Herod na druidhean a ghairm os ìosal d'a ionnsuidh, gheur-fhiosraich e dhiubh cia an t-àm an d'fhoillsicheadh an reult.
8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarraibh gu dìchiollach an naoidhean; agus an déigh dhuibh fhaotainn, innsibh dhomhsa e, chum gu racham-sa féin, agus gu deanam aoradh dha.
9 Agus an uair a chual iad an righ, dh'imich iad; agus, feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus an d'thàinig i agus gu'n do stad i os ceann an ionaid an robh an naoidhean.
10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aoibhneas romhòr.
11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille r'a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos, agus rin iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; òr, agus tùis, agus mirr.
12 Agus air faotainn rabhaidh *o Dhia* ann am bruadar, gun iad a philltinn a dh'ionnsuidh Heroid, chaidh iad d'an dùthaich féin air slighe eile.
13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am bruadar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise riut: oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.
14 Agus dh'éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit:
15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an ni a labhair an

Tighearna leis an fhàidh, ag
ràdh, A mach as an Eiphit
ghoir mi mo Mhac.
16 An sin an uair a chunnaic
Herod gu'n d'rinn na druidh-
ean fanoid air, las e le feirg
ro-mhòir, agus chuir e *luchd-
millidh* uaith, agus mharbh e
na bha do leanabaibh mac am
Betlehem, agus 'na crìochaibh
uile, o aois dhà bhliadhna
agus fuidh, a réir na h-aimsir
a dh'fhòghluim e gu dìchioll-
ach o na druidhibh.
17 An sin choimhlionadh an
ni a labhradh le Ieremias am
fàidh, ag ràdh,
18 Chualas guth ann an Ra-
ma, caoidh, agus gul, agus
bròn ro-mhòr, Rachel a' caoin-
eadh a cloinne, agus cha b'àill
leatha sòlas a ghabhail, a
chionn nach 'eil iad *beò*.
19 Ach an uair a dh'eug
Herod, feuch, nochdadh ain-
geal an Tighearn ann am
bruadar do Ioseph san Eiphit,
20 Ag ràdh, Eirich, agus
gabh an naoidhean agus a
mhàthair, agus imich gu tal-
amh Israeil: oir fhuair an
dream a bha 'g iarraidh anama
an leinibh bàs.
21 Agus dh'éirich esan, agus
ghabh e an leanabh agus a
mhàthair d'a ionnsuidh, agus
thàinig e gu talamh Israeil.
22 Ach an uair a chual e
gu'n robh Archelaus 'na righ
an *tìr* Iudea an àit Heroid
'athar, bha eagal air dol an sin:
ach, air faotainn da rabhaidh
o Dhia ann am bruadar,
thionndaidh e gu crìochaibh
Ghalile:
23 Agus thàinig e agus ghabh
e còmhnuidh ann am baile
d'an goirear Nasaret, a chum
gu coimhliontadh an ni a
labhradh leis na fàidhibh, Gu
goirear Nasarach dheth.

CAIB. III.

AGUS anns na làithibh sin
thàinig Eoin Baiste, a'
searmonachadh am fàsach
Iudea,
2 Agus ag ràdh, Gabhaibh
aithreachas: oir a ta rìogh-
achd nèimh am fogus.
3 Oir is e so an ti ud mu'n
do labhair Esaias am fàidh, ag
ràdh, Guth an ti a ghlaodhas
anns an fhàsach, Ulluichibh
slighe an Tighearna, deanaibh
a cheumanna dìreach.
4 Agus bha a chulaidh aig
Eoin do fhionna chàmhal,
agus crios leathair aige tim-
chioll a leasraidh; agus is e bu
bhiadh dha locuist agus mil
fhiadhaich.
5 Chaidh Ierusalem a mach
d'a ionnsuidh an sin agus
Iudea uile, agus luchd-àiteach-
aidh na dùthcha timchioll Ior-
dain uile.
6 Agus bhaisteadh iad leis-
san ann an Iordan, ag aideach-
adh am peacanna.
7 Ach an uair a chunnaic e
mòran do na Phairisich, agus
do na Sadusaich a' teachd a
chum a bhaistidh-san, thubh-
airt e riu, A shìol nan nath-
raiche nimhe, cò a thug rabh-
adh dhuibh-sa teicheadh o'n
fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin thugaibh
a mach toradh iomchuidh do'n
aithreachas.
9 Agus na smuainichibh a
ràdh annaibh féin, A ta Abra-
ham 'na athair againn: oir a
ta mi ag ràdh ribh, gur comas-
ach Dia air clann a thogail
suas a dh' Abraham do na
clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh
air a cur ri freumh nan crann:
air an aobhar sin, ge b'e crann
nach toir a mach toradh maith,
gearrar e, agus tilgear san
teine e.
11 Gu deimhin a ta mise
'gur baisteadh le h-uisge chum
aithreachais; ach an ti a thig
a'm' dhéigh, is cumhachdaiche
e na mi, agus cha'n airidh
mise air a bhrògan a ghiulan:
baistidh esan sibh leis an
Spiorad Naomh, agus le teine:
12 Aig am bheil a ghuit 'na
làimh, agus glanaidh e gu ro-
bhaileach'ùrlar-bualaidh,agus
cruinnichidh e a chruith-
neachd d'a thigh-tasgaidh;
ach loisgidh e am moll le
teine nach feudar a mhùch-
adh.
13 An sin thàinig Iosa o
Ghalile gu Iordan a dh'ionn-
suidh Eoin, chum gu'm biodh
e air a bhaisteadh leis.
14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh,
A ta feum agamsa bhi air mo
bhaisteadh leatsa, agus am
bheil thusa a' teachd a m'
ionnsuidh-sa?
15 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Leig *do'n chùis
a bhi mar* so a nis: oir mar
so is iomchuidh dhuinn gach
uile fhìreantachd a choimh-
lionadh. An sin dh'fhulaing
e dha.
16 Agus an uair a bhaisteadh
Iosa, chaidh e air ball suas as
an uisge; agus, feuch, dh'-
fhosgladh nèamh dha, agus
chunnaic e Spiorad Dé a'
tuirling mar choluman, agus
a' teachd air-san:
17 Agus, feuch, guth o
nèamh, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach, anns am bheil
mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

AN sin threòraicheadh Iosa
leis an Spiorad do'n
fhàsach, chum gu'm biodh e
air a bhuaireadh leis an dia-
bhul.
2 Agus an uair a thraisg e dà
fhichead là agus dà fhichead
oidhche, an déigh sin bha oc-
ras air.
3 Agus air teachd do'n
bhuaireadair d'a ionnsuidh
thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé,
thoir àithne do na clochaibh
so a bhi 'nan aran.
4 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, A ta e sgrìobhta,
Cha'n ann le h-aran a mhàin
a bheathaichear duine, ach
leis gach uile fhocal a thig o
bheul Dé.
5 An sin thug an diabhul
e do'n bhaile naomh, agus
chuir e air binnein an team-
puill e,
6 Agus thubhairt e ris, Ma's
tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos:
oir a ta e sgrìobhta, gu'n toir e
àithne d'a ainglibh mu d'
thimchioll, agus togaidh iad
suas thu 'nan làmhaibh, chum
nach buail thu uair air bith do
chos air cloich.
7 Thubhairt Iosa ris a rìs,
A ta e sgrìobhta, Cha bhuair
thu an Tighearna do Dhia.
8 Thug an diabhul e a rìs
chum beinne ro àird, agus
nochd e dha uile rìoghachd-
an an domhain, agus an
glòir;
9 Agus thubhairt e ris, Iad
so uile bheir mise dhuit, ma
thuiteas tu sìos agus ma ni
thu aoradh dhomhsa.
10 An sin thubhairt Iosa ris,
Imich uam, a Shàtain: oir a
ta e sgrìobhta, Bheir thu aor-
adh do'n Tighearna do Dhia,

agus dhasan 'na aonar ni thu
seirbhis.
11 An sin dh'fhàg an diabhul
e; agus, feuch, thàinig aingil
agus fhritheil iad da.
12 Ach an uair a chual Iosa
gu'n do chuireadh Eoin an
làimh, dh'imich e do Ghalile.
13 Agus air fàgail Nasaret
da, thàinig e agus ghabh e
còmhnuidh ann an Caperna-
um, a ta ri taobh na fairge,
ann an leth-iomall Shabuloin
agus Nephtalim:
14 A chum gu'n coimhlion-
tadh an ni a labhradh le Esaias
am fàidh, ag ràdh,
15 Talamh Shabuloin, agus
talamh Nephtalim, slighe na
fairge air an taobh thall do
Iordan, Galile nan Cinneach:
16 Am pobull a bha 'nan
suidhe an dorchadas, chunnaic
iad solus mòr; agus a ta solus
air éirigh do na daoinibh a bha
'nan suidhe an tìr agus an
sgàil a' bhàis.
17 O sin a mach thòisich Iosa
air searmoin a dheanamh, agus
a ràdh, Gabhaibh aithreachas,
oir a ta rìoghachd nèimh am
fogus.
18 Agus ag imeachd do Iosa
ri taobh fairge Ghalile, chun-
naic e dithis bhràithre, Simon
d'an goirear Peadar, agus
Aindreas a bhràthair, a' til-
geadh lin san fhairge: (oir
b'iasgairean iad.)
19 Agus thubhairt e riu,
Leanaibh mise, agus ni mi
iasgairean air daoinibh dhibh.
20 Agus air ball dh'fhàg iad
na lìonta, agus lean iad esan.
21 Agus air triall da as a sin,
chunnaic e dithis eile bhrài-
thre, Seumas *mac* Shebede,
agus Eoin a bhràthair, ann an
luing maille r'an athair Se-
bede, a' càradh an lìon: agus
ghairm e iad.
22 Agus air ball dh'fhàg iad
an long agus an athair, agus
lean iad e.
23 Agus dh'imich Iosa tim-
chioll Ghalile uile, a' teagasg
'nan sionagogaibh, agus a'
searmonachadh soisgeil na
rìoghachd, agus a' slànuchadh
gach gnè thinnis, agus gach
gnè eucail am measg an t-
sluaigh.
24 Agus chaidh a chliu feadh
Shiria uile: agus thug iad d'a
ionnsuidh iadsan uile a bha
euslan, agus a bha air an cuibh-
reachadh le galaraibh, agus
iomadh gnè phianta, agus iad-
san aig an robh deamhain
annta, agus air an robh an
tuiteamas, agus luchd pairilis;
agus shlànuich e iad.
25 Agus lean cuideachd
mhòr e o Ghalile, agus o Dhe-
capolis, agus o Ierusalem, ag-
us o Iudea, agus o na crìoch-
aibh a ta an taobh thall do Ior-
dan.

CAIB. V.

AGUS an uair a chunnaic
Iosa an sluagh, chaidh e
suas air beinn; agus air suid-
he dha, thàinig a dheisciobuil
d'a ionnsuidh.
2 Agus dh'fhosgail e a bheul,
agus theagaisg e iad, ag ràdh,
3 *Is* beannaichte iadsan a ta
bochd 'nan spiorad: oir is leo
rìoghachd nèimh.
4 *Is* beannaichte ìadsan a ta
ri bròn: oir gheibh iad sòlas.
5 *Is* beannaichte na daoine
macanta: oir sealbhaichidh iad
an talamh mar oighreachd.
6 *Is* beannaichte an dream
air am bheil ocras agus tart
na còrach: oir sàsuichear iad.

7 *Is* beannaichte na daoine
tròcaireach: oir gheibh iad
tròcair.
8 *Is* beannaichte na daoine a
ta glan 'nan cridhe: oir chi
iad Dia.
9 *Is* beannaichte luchd-dean-
amh na sìthe: oir goirear
clann Dé dhiubh.
10 *Is* beannaichte an dream
a ta fulang geur-leanmhuinn
air son na còrach: oir is leosan
rìoghachd nèimh.
11 *Is* beannaichte bhitheas
sibh an uair a bheir daoine
anacainnt dhuibh, agus a ni
iad geur-leanmhuinn *oirbh*,
agus a labhras iad gach uile
dhroch fhocal ribh gu breug-
ach, air mo sgàth-sa.
12 Deanaibh gairdeachas, ag-
us bithibh ro-shubhach; oir is
mòr bhur duais air nèamh:
oir mar sin rinn iad geur-lean-
mhuinn air na fàidhibh a bha
roimhibh.
13 Is sibhse salann na talm-
hainn: gidheadh ma chailleas
an salann a bhlas, ciod leis an
saillear e? cha'n 'eil feum ann
o sin suas, ach a thilgeadh
a mach, agus a shaltairt fo
chosaibh dhaoine.
14 Is sibhse solus an t-saogh-
ail. Cha'n fheudar baile a ta
air a shuidheachadh air sliabh
fholach.
15 Agus cha las daoine coin-
neal, chum gu'n cuir iad i
fuidh shoitheach, ach ann an
coinnleir, agus ni i solus do na
bheil a stigh.
16 Gu ma h-ann mar sin a
dhealraicheas bhur solus an
làthair dhaoine, chum gu faic
iad bhur deadh oibre, agus gu
toir iad glòir do bhur n-Athair
a ta air nèamh.
17 Na measaibh gu'n d'thàin-
ig mise a bhriseadh an lagha
no nam fàidhean; cha'n ann
a bhriseadh a thàinig mi, ach
a choimhlionadh.
18 Oir a ta mi ag ràdh ribh
gu firinneach, Gus an téid
nèamh agus talamh thairis,
cha téid aon lide no aon phunc
do'n lagh thairis, gus an
coimhlionar gach aon ni.
19 Air an aobhar sin ge b'e
neach a bhriseas aon do na
h-àitheantaibh so a's lugha,
agus a theagaisgeas daoine
mar sin, goirear an duine a's
lugha dheth ann an rìoghachd
nèimh: ach ge b'e neach a ni,
agus a theagaisgeas *iad*, goir-
ear duine mòr dheth ann an
rìoghachd nèimh.
20 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Mur toir bhur fireantachd-sa
barrachd air fireantachd nan
sgrìobhaiche agus nam Phair-
iseach, nach téid sibh air chor
air bith a steach do rìoghachd
nèimh.
21 Chuala sibh, gu'n dubh-
radh ris na sinnsiribh, Na dean
mortadh; agus ge b'e neach
a ni mortadh, bithidh e an
cunnart a' bhreitheanais.
22 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach aig am bi
fearg r'a bhràthair gun aobhar,
gu'm bi e an cunnart a' bhreith-
eanais: agus ge b'e neach a
their r'a bhràthair, Raca, gu'm
bi e an cunnart na comhairle:
ach ge b'e neach a their, Am-
adain, gu'm bi e an cunnart
teine ifrinn.
23 Uime sin ma bheir thu do
thabhartas chum na h-altar-
ach, agus gu'n cuimhnich thu
an sin gu bheil ni air bith aig
do bhràthair a'd' aghaidh;
24 Fàg do thabhartas an sin
an làthair na h-altarach, agus

imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiodhlac.

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe; air eagal gu'n toir an t-eascaraid thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìosan thu.

26 A ta mi ag ràdh riut gu firinneach nach téid thu mach as a sin, gus an ìoc thu an fheoirling dheireannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

28 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a dh'amhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas aobhar tuislidh dhuit, spìon a mach i, agus tilg uait *i:* oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do làmh dheas oilbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait *i:* oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus a dubhradh, Ge b'e chuireas a bhean-phòsda air falbh, thugadh e litir-dhealaich dhi.

32 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean-phòsda féin, ach a mhàin air son strìopachais, gu bheil e toirt oirre adhaltrannas a dheanamh: agus an ti a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimhlion do mhionnan do'n Tighearna.

34 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na tugaibh mionnan idir; na *tugaibh* air nèamh, oir is e rìgh-chaithir Dhé e.

35 Na *tugaibh* air an talamh, oir is e stòl a chos e: na *tugaibh* air Ierusalem, oir is e baile an rìgh mhòir e.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu aon fhuiltein a dheanamh geal no dubh.

37 Ach gu ma h-e is còmhradh dhùibh, Seadh, seadh: Ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b'e ni a bhios os ceann so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiacla.

39 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na cuiribh an aghaidh an uilc: ach ge b'e neach a bhuaileas tu air do ghial deas, tionndaidh thuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin dìot, leig leis d'fhalluinn mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dh'aindeoin thu, imich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarras ort; agus uaithsan le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmhaid.

44 Ach a ta mise ag ràdh

ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhdibh, beannaichibh an dream a mhallaicheas sibh, deanaibh maith do na daoinibh air am beag sibh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'gur geur-leanmhuinn:

45 A chum gu'm bi sibh 'nur cloinn aig bhur n-Athair a ta air nèamh: oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin féin éirigh air na droch dhaoinibh, agus air na deadh dhaoinibh, agus a' cur uisge air na fìreanaibh agus air na neo-fhìreanaibh.

46 Oir ma bhios gràdh agaibh do'n mhuinntir aig am bheil gràdh dhuibh, ciod an duais a gheibh sibh? nach 'eil eadhon na cìs-mhaoir a' deanamh an ni ceudna?

47 Agus ma chuireas sibh fàilte air bhur bràithribh féin a mhàin, ciod a tha sibh a' deanamh thar *chàch?* nach 'eil na cìs-mhaoir féin a' deanamh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bithibhsa coimhlionta mar a ta bhur n-Athair a ta air nèamh coimhlionta.

CAIB. VI.

THUGAIBH an aire nach toir sibh bhur déirc am fianuis dhaoine, chum gu'm faicear leo sibh; no cha'n fhaigh sibh tuarasdal o bhur n-Athair a ta air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéirc, na toir fa'near galltromp a shéideadh romhad mar a ni na cealgairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sràidibh, chum gu faigh iad glòir o dhaoinibh. Gu firinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déirc, na biodh fios aig do làimh chlì ciod a ta do làmh dheas a' deanamh;

4 Chum gu'm bi do dhéirc an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuitse gu follaiseach.

5 Agus an uair a ni thu urnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir is ionmhuinn leo urnuigh a dheanamh anns na sionagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoinibh iad. Gu deimhin tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu urnuigh, imich a steach do d' sheòmar, agus air dùnadh do dhoruis duit, dean urnuigh ri t' Athair a ta an uaignidheas, agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach an uair a ni sibh urnuigh na gnàthaichibh athiarrtais dhiomhain, mar na Cinnich: oir saoilidh iadsan gu'n éisdear riu air son lìonmhoireachd am focla.

8 Uime sin na bithibh-sa cosmhuil riu: oir a ta fios aig bhur n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirbh, mu'n iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanaibh-sa urnuigh air a' mhodh so: Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm.

10 Thigeadh do rìoghachd. Deanar do thoil air an talamh, mar *a nìthear* air nèamh.

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar

fiacha, amhuil mar a mhaitheas sinne d'ar luchd-fiach.
13 Agus na leig am buaireadh sinn; ach saor sinn o olc: oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumhachd, agus a' ghlòir, gu siorruidh. Amen.
14 Oir ma mhaitheas sibh an cionta do dhaoinibh, maithidh bhur n-Athair nèamhaidh dhuibh-sa mar an ceudna:
15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoinibh, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair dhuibh-sa bhur cionta.
16 Agus an uair a ni sibh trasgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoinibh iad a bhi trasgadh. Tha mi ag ràdh ribh gu firinneach, gu bheil an tuarasdal aca.
17 Ach thusa, an uair a ni thu trasgadh, cuir oladh air do cheann, agus ionnail t'aghaidh:
18 Chum nach faicear le daonibh gu bheil thu a' deanamh trasgaidh, ach le t' Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.
19 Na taisgibh dhuibh féin ionmhais air an talamh, far an truaill an leomann agus a' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.
20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh féin air nèamh, far nach truaill an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich.
21 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, is ann an sin a bhios bhur cridhe mar an ceudna.
22 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis.
23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an aobhar sin ma tha an solus a ta annad 'na dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin?
24 Cha'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearn: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhaidh e le neach aca, agus ni e tàir air neach eile. Cha'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.
25 Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh. Nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach?
26 Amhaircibh air eunlaith an athair: oir cha chuir iad sìol, agus cha bhuain iad, agus cha chruinnich iad an saibhlibh: gidheadh a ta bhur n-Athair nèamhaidh-sa 'g am beathachadh. Nach fearr sibh-se gu mòr na iadsan?
27 Agus cò agaibh le mòrchùram a dh'fheudas aon làmh-choille a chur r'a àirde féin?
28 Agus c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fòghlumaibh cionnus a ta na lilighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha snìomh iad.

29 Gidheadh a ta mise ag ràdh ribh, Nach robh Solamh féin 'na uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh so.

30 Air an aobhar sin, ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na macharach, a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn, nach mò na sin *a sgeadaicheas* e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag ràdh, Ciod a dh'itheas sinn? no ciod a dh'òlas sinn? no ciod a chuireas sinn umainn?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich;) oir a ta fios aig bhur n-Athair nèamhaidh gu bheil feum agaibh-sa air na nithibh so uile.

33 Ach iarraibh air tùs rìoghachd Dhé, agus 'fhìreantachdsan, agus cuirear na nithe so uile ribh.

34 Uime sin na bitheadh rochùram oirbh mu thimchioll an là màireach: oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin: *is* leòr do'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

NA tugaibh breth, chum nach toirear breth oirbh:

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh: agus leis an tomhas lè'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

4 No cionnus a their thu ri d'bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a spìonadh as do shùil; agus, feuch, an t-sail ann do shùil féin?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuinn á sùil do bhràthar.

6 Na toiribh an ni naomh do na madraibh, agus na tilgibh bhur nèamhnuidean am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cosaibh, agus air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chéile.

7 Iarraibh, agus bheirear dhuibh: siribh, agus gheibh sibh: buailibh *an dorus*, agus fosgailear dhuibh:

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacaidh e: agus ge b'e a shireas, gheibh e: agus do'n ti a bhuaileas *an dorus*, fosgailear.

9 Oir cò an duine agaibhsa, ma's e 's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha?

10 Agus ma's iasg a dh'iarras e, an tabhair e nathair dha?

11 Air an aobhar sin ma's aithne dhuibh sa a ta olc, tiodhlacan maith a thabhairt do bhur cloinn, nach mò na sin a bheir bhur n-Athair a ta air nèamh nithe maithe dhoibhsan a dh'iarras air *iad?*

12 Uime sin gach uile ni bu mhiann leibh daoine a dheanamh dhuibh-sa, deanaibh-sa a leithid dhoibhsan mar an ceudna: oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air an dorus chumhann; oir is farsuinn an dorus, agus is leathan an t-slighe a ta treòrachadh chum sgrios, agus is lìonmhor iad a ta dol a steach oirre:

14 Ach is cumhann an dorus,

agus is aimhleathan an t-slighe
a ta treòrachadh chum na
beatha, agus is tearc iad a ta
'g amas oirre.
15 Coimhidibh sibh féin o
na fàidhibh bréige, a thig
d'ur n-ionnsuidh ann an cul-
aidhibh chaorach, ach a ta o'n
leth a stigh 'nam madaibh-
alluidh.
16 Air an toraibh aithnichidh
sibh iad: an tionail daoine
dearcan-fìona do dhrisibh, no
figean do na foghannanaibh?
17 Agus mar sin bheir gach
uile chrann maith toradh
maith: ach bheir an droch
chrann droch thoradh.
18 Cha'n fheud a' chraobh
mhaith droch thoradh a ghiùl-
an, no an droch chraobh toradh
maith a thabhairt.
19 Gach uile chrann nach
giùlain toradh maith, gearrar
sìos e, agus tilgear san teine e.
20 Air an aobhar sin is ann
air an toraibh a dh'aithnicheas
sibh iad.
21 Cha'n e gach uile neach
a their riumsa, A Thighearn,
a Thighearn, a théid a steach
do rìoghachd nèimh; ach an
ti a ni toil m'Athar-sa a ta air
nèamh.
22 Is iomadh iad a their
riumsa san là ud, A Thigh-
earn, a Thighearn, nach d'rinn
sinn fàidheadaireachd a' t'-
ainm-sa? agus a' t'ainm-sa
nach do thilg sinn a mach
deamhain? agus a' t'ainm-sa
nach d'rinn sinn iomadh mior-
bhuile?
23 Agus an sin aidichidh
mise gu follaiseach dhoibh,
Cha b'aithne dhomh riamh
sibh: imichibh uam, a luchd-
deanamh na h-eucorach.
24 Air an aobhar sin, gach
uile neach a chluinneas na
briathra so agamsa, agus a ni
iad, samhluichidh mi e ri
duine glic, a thog a thigh air
carraig:
25 Agus thuirling an t-uisge,
agus thàinig na tuiltean, agus
shéid na gaothan, agus bhuail
iad air an tigh sin: agus cha
do thuit e, oir bha a bhunadh
suidhichte air carraig.
26 Agus gach uile neach a
chluinneas na briathra so ag-
amsa, agus nach coimhlion
iad, samhluichear e ri duine
amaideach a thog a thigh air
a' ghaineamh:
27 Agus thuirling an t-uisge,
agus thàinig na tuiltean, agus
shéid na gaothan, agus bhuail
iad air an tigh sin: agus thuit
e; agus bu mhòr a thuiteam.
28 Agus tharladh an uair a
chrìochnaich Iosa na briathra
so, gu'n do ghabh am pobull
iongantas r'a theagasg-san:
29 Oir theagaisg e iad mar
neach aig an robh cumhachd,
agus cha'n ann mar na sgrìobh-
aichean.

CAIB. VIII.

AGUS air teachd a nuas o'n
bheinn dha, lean cuid-
eachd mhòr e.
2 Agus, feuch, thàinig lobhar,
agus rinn e aoradh dha, ag
ràdh, A Thighearna, ma's àill
leat, is comasach thu air mise
a ghlanadh.
3 Agus shìn Iosa mach a
làmh, agus bhean e ris, ag
ràdh, Is àill leam; bi thusa
glan. Agus air ball bha a
luibhre air a glanadh.
4 Agus thubhairt Iosa ris,
Feuch nach innis thu do
dhuine sam bith, ach imich,
taisbein thu féin d'on t-sagart,

agus thoir d'a ionnsuidh an
tiodhlac a dh'àithn Maois, mar
fhianuis dhoibh.
5 Agus air dol do Iosa a
steach do Chapernaum, thàin-
ig d'a ionnsuidh Caiptin-ceud,
a' guidhe air,
6 Agus ag ràdh, A Thigh-
earna, tha m'òglach 'na luidhe
a stigh am pairilis, *agus* air
a phianadh gu h-anabarrach.
7 Agus thubhairt Iosa ris,
Théid mise, agus slànuichidh
mi e.
8 Agus air freagairt do'n
Chaiptin-ceud, thubhairt e,
A Thighearna, cha'n araidh
mise air thusa a theachd a
steach fo m' chleith: ach a
mhàin abair am focal, agus
slànuichear m'òglach.
9 Oir is duine mise féin a ta
fuidh ùghdarras, aig am bheil
saighdeara fodham: agus their
mi ris an fhear so, Imich, agus
imichidh e: agus ris an fhear
so eile, Thig, agus thig e: agus
ri m' sheirbhiseach, Dean so,
agus ni se e.
10 'Nuair a chual Iosa so,
ghabh e iongantas, agus thub-
hairt e ris a' mhuinntir a lean
e, Gu firinneach a ta mi ag
ràdh ribh, ann an Israel féin
nach d'fhuair mi creidimh co
mòr as so.
11 Agus a ta mi ag ràdh ribh,
gu'n tig mòran o'n àird an ear,
agus o'n àird an iar, agus gu'n
suidh iad maille ri Abraham,
agus Isaac, agus Iacob, ann an
rìoghachd nèimh:
12 Ach gu'n tilgear clann na
rìoghachd ann an dorchadas a
ta 'n leth a muigh; bithidh
an sin gul agus gìosgan
fhiacal.
13 Agus thubhairt Iosa ris
a' Chaiptin-ceud, Imich romh-
ad, agus biodh dhuit a réir
mar a chreid thu. Agus shlan-
uicheadh 'òglach air an uair
sin féin.
14 Agus an uair a thàinig
Iosa gu tigh Pheadair, chun-
naic e màthair a mhnà 'na
luidhe, agus i ann am fiabhrus.
15 Agus bhean e r'a làimh,
agus dh'fhàg am fiabhrus i:
agus dh'éirich i, agus rinn i
frithealadh dha.
16 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, thug iad
d'a ionnsuidh mòran anns an
robh deamhain; agus thilg e
na spioraid a mach le 'fhocal,
agus shlànuich e iad uile a
bha euslan:
17 A chum gu'n coimhlion-
tadh an ni a labhradh le Es-
aias am fàidh, ag ràdh, Ghabh
esan ar n-anmhuinneachdan
air féin, agus ghiùlain e ar n-
euslaintean.
18 Agus an uair a chunnaic
Iosa sluagh mòr m'a thim-
chioll, dh'àithn e dol á sin
do'n taobh eile.
19 Agus thàinig sgrìobhaiche
àraidh, agus thubhairt e ris,
A mhaighstir, leanaidh mise
thu, ge b'e taobh a théid thu.
20 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill aig na sionnaich,
agus nid aig eunlaith an ath-
air; ach cha'n 'eil aig Mac an
duine ionad anns an cuir e a
cheann fuidh.
21 Agus thubhairt fear eile
d'a dheisciobluibh ris, A Thi-
ghearna, leig dhomh-sa im-
eachd air tùs agus m' athair
adhlacadh.
22 Ach thubhairt Iosa ris,
Lean mise, agus leig leis na
mairbh am mairbh féin adhla-
cadh.
23 Agus air dol dhasan a

steach do luing, lean a dheis-
ciobuil e.
24 Agus, feuch, dh'éirich
doinionn mhòr air an fhairge,
ionnus gu'n d'fholaich na
tuinn an long: ach bha esan
'na chodal.
25 Agus thàinig a dheiscio-
buil d'a ionnsuidh, agus
dhùisg iad e, ag ràdh, A
Thighearn, teasairg sinn: a
ta sinn caillte.
26 Agus thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh eagalach, sibhse
air bheag creidimh? An sin
dh'éirich e, agus chronuich e na
gaothan agus an fhairge; agus
bha ciùine mhòr ann.
27 Ach ghabh na daoine
iongantas, ag ràdh, Ciod e
ghnè dhuine so, gu bheil na
gaotha féin agus an fhairge
ùmhal dha?
28 Agus air teachd dha do'n
taobh eile, gu tìr na Gerge-
seneach, thachair dithis dha-
oine air, anns an robh deamh-
ain, a' teachd a mach as na
h-àitibh-adhlaic, agus iad ro-
gharg, ionnus nach feudadh
duine sam bith an t-slighe sin
a ghabhail.
29 Agus, feuch, ghlaodh iad,
ag ràdh, Ciod e ar gnothuch-
ne riut, Iosa a Mhic Dhé? An
d'thàinig thu an so g'ar pian-
adh roimh an àm?
30 Agus bha treud mòr mhuc
am fad uatha, ag ionaltradh.
31 Agus dh'iarr na deamhain
a dh'athchuinge airsan, ag
ràdh, Ma thilgeas tu mach
sinn, leig dhuinn dol san
treud mhuc ud.
32 Agus thubhairt e riu,
Imichibh. Agus air dol a mach
dhoibh, chaidh iad anns an
treud mhuc: agus, feuch,
ruith an treud mhuc uile gu
dian sìos air ionad corrach,
do'n chuan; agus chailleadh
sna h-uisgeachaibh iad.
33 Agus theich na buach-
aillean, agus chaidh iad do'n
bhaile, agus dh'innis iad na
nithe so uile, agus na thach-
air dhoibh-san anns an robh
na deamhain.
34 Agus, feuch, chaidh am
baile uile a mach a choinn-
eachadh Iosa; agus an uair
a chunnaic iad e, ghuidh iad
air imeachd as an criochaibh-
san.

CAIB. IX.

AGUS air dol an luing dha,
chaidh e thar *an uisge*, agus
thàinig e d'a bhaile féin.
2 Agus, feuch, thug iad d'a
ionnsuidh duine air an robh
am pairilis, 'na luidhe air leab-
aidh: agus an uair a chunn-
aic Iosa an creidimh, thubh-
airt e ri fear na pairilis,
Biodh deadh mhisneach agad,
a mhic, a ta do pheacanna air
am maitheadh dhuit.
3 Agus, feuch, thubhairt
dream àraidh do na sgrìobh-
aichibh annta féin, A ta am
fear so a' labhairt toibheim.
4 Agus air do Iosa an smuain-
tean fhaicinn, thubhairt e,
C'ar son a ta sibh a' smuain-
eachadh uilc ann bhur cridh-
eachaibh?
5 Oir cia is usadh a ràdh, A
ta do pheacanna air am maith-
eadh dhuit? no a ràdh, Eirich
agus imich?
6 Ach a chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil cumhachd aig
Mac an duine peacanna a
mhaitheadh air an talamh,
(thubhairt e an sin ri fear na
pairilis,) Eirich, tog do leab-
aidh, agus imich do d'thigh.

7 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e d'a thigh féin.
8 Ach an uair a chunnaic
am pobull *so*, ghabh iad ion-
gantas, agus thug iad glòir do
Dhia, a thug a leithid so a
chumhachd do dhaoinibh.
9 Agus ag dol do Iosa as an
àite sin, chunnaic e duine 'na
shuidhe aig bòrd na cìse, d'am
b'ainm Mata; agus thubhairt
e ris, Lean mise. Agus dh'-
éirich e, agus lean se e.
10 Agus tharladh, air suidhe
do Iosa aig biadh san tigh,
feuch, thàinig mòran chìs-
mhaor agus pheacach, agus
shuidh iad sìos maille ris-san
agus r'a dheisciobluibh.
11 Agus an uair a chunnaic
na Phairisich *so*, thubhairt
iad r'a dheisciobluibh, C'ar son
a dh'itheas bhur maighstir-sa
maille ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh?
12 Ach an uair a chual Iosa
so, thubhairt e riu, Cha'n ann
aig a' mhuinntir a ta slàn a ta
feum air an léigh, ach aig a'
mhuinntir a ta euslan.
13 Ach imichibh agus fògh-
lumaibh ciod is ciall da so,
Tròcair is àill leam, agus cha'n
ìobairt: oir cha d'thàinig mise
a ghairm nam fìreanach, ach
nam peacach chum aithreach-
ais.
14 An sin thàinig deisciobuil
Eoin d'a ionnsuidh, ag ràdh,
C'ar son a ta sinne agus na
Phairisich a' trasgadh gu
minic, ach ni 'm bheil do
dheisciobuil-sa a' trasgadh?
15 Agus thubhairt Iosa riu,
Am feud clann seòmair an
fhir-nuadh-phòsda bhi bròn-
ach, am feadh a bhitheas am
fear-nuadh-pòsda maille riu?
Ach thig na làithean anns an
toirear am fear-nuadh-pòsda
uatha, agus an sin ni iad tras-
gadh.
16 Cha chuir duine sam bith
mìr do eudach nuadh air sean
eudach: oir buinidh an ni a
chuireadh g'a lìonadh suas as
an eudach, agus nìthear an
reubadh ni's mìosa.
17 Cha mhò a chuireas
daoine fìon nuadh ann an
seann searragaibh: no brisear
na searragan, agus dòirtear
am fìon, agus caillear na sear-
ragan: ach cuiridh iad fìon
nuadh ann an searragaibh nua-
dha, agus bithidh iad araon slàn.
18 'Nuair a bha e a' labhairt
nan nithe so riu, feuch, thà-
inig uachdaran àraidh, agus
thug e aoradh dha, ag ràdh,
Fhuair mo nighean bàs air
ball: ach thig-sa agus cuir do
làmh oirre, agus bithidh i beò.
19 Agus dh'éirich Iosa, agus
lean e féin agus a dheisciob-
uil e.
20 (Agus, feuch, thàinig
bean, air an robh dòrtadh fola
rè dhà bhliadhna dheug, air a
chùlaobh, agus bhean i ri iom-
all 'eudaich:
21 Oir thubhairt i innte féin,
Ma bheanas mi ach ri 'eudach,
bithidh mi slàn.
22 Ach air tionndadh do
Iosa mu'n cuairt, chunnaic e
i, agus thubhairt e, A nighean,
biodh deadh mhisneach agad;
shlànuich do chreidimh thu.
Agus bha a' bhean slàn o'n
uair sin.)
23 Agus an uair a thàinig
Iosa gu tigh an uachdarain,
agus a chunnaic e an luchd-
ciùil, agus a' chuideachd a'
deanamh toirm *bhròin*,
24 Thubhairt e riu, Imichibh
roimhibh, oir cha'n 'eil an

nigheanag marbh ach 'na cod-
al. Agus rinn iad gàire foch-
aid ris.
25 Ach an uair a chuireadh
a' chuideachd a mach, chaidh
e a steach, agus rug e air
làimh oirre, agus dh'éirich an
nigheanag.
26 Agus chaidh iomradh sin
a mach air feadh na tìre sin
uile.
27 Agus an uair a dh'imich
Iosa as a sin, lean dithis dhall
e, ag éigheach, agus ag ràdh,
A Mhic Dhaibhidh, dean trò-
cair oirnne.
28 Agus an uair a thàinig e
steach do'n tigh, thàinig na
doill d'a ionnsuidh: agus thu-
bhairt Iosa riu, Am bheil sibh
a' creidsinn gur comasach
mise so a dheanamh? Thu-
bhairt iad ris, A ta, a Thigh-
earn.
29 An sin bhean e r'an sù-
ilibh, ag ràdh, Biodh e dhuibh
a réir bhur creidimh.
30 Agus dh'fhosgladh an
sùilean, agus bhagair Iosa gu
geur iad, ag ràdh, Faicibh
nach faigh neach air bith fios
air so:
31 Ach an uair a dh'imich
iad a mach, sgaoil iad a chliù
air feadh na dùthcha sin uile.
32 Agus ag dol dhoibhsan a
mach, feuch, thug iad d'a ionn-
suidh duine balbh anns an
robh deamhan.
33 Agus an déigh do'n deamh-
an a bhi air a thilgeadh a
mach, labhair am balbhan:
agus ghabh an sluagh iongan-
tas, ag ràdh, Cha'n fhacas a
leithid so ann an Israel riamh.
34 Ach thubhairt na Phair-
isich, Troimh phrionnsa nan
deamhan a ta e a' tilgeadh a
mach dheamhan.
35 Agus ghabh Iosa mu
chuairt nan uile chaithrichean
agus bhailtean, a' teagasg 'nan
sionagogaibh, agus a' searmon-
achadh soisgeil na rìoghachd,
agus a' slànuchadh gach uile
euslaint agus eucail am measg
a' phobuill.
36 Ach an uair a chunnaic e
an sluagh, ghabh e truas diubh,
air son gu'n robh iad air fan-
nachadh, agus air an sgapadh
o chéile, mar chaoraich aig
nach 'eil buachaill.
37 An sin thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Gu deimhin
is mòr am fogharadh, ach is
tearc an luchd-oibre.
38 Uime sin guidhibh-sa air
Tighearn an fhogharaidh,
luchd-oibre chur a mach chum
'fhogharaidh féin.

CAIB. X.

AGUS air gairm a dhà dheis-
ciobul deug d'a ionn-
suidh, thug e cumhachd dhoibh
an aghaidh nan spiorad neògh-
lan, gu'n tilgeadh a mach, agus
a shlànuchadh gach gnè eus-
laint, agus gach gnè eucail.
2 Agus is iad so ainmean an
dà Abstol deug; an ceud *fhear*,
Simon d'an goirear Peadar,
agus Aindreas a bhràthair,
Seumas mac Shebede, agus
Eoin a bhràthair;
3 Philip agus Bartolomeu,
Tomas, agus Mata an cìs-
mhaor, Seumas mac Alpheuis,
agus Lebeus d'an co-ainm
Tadeus;
4 Simon an Canaanach, agus
Iudas Iscariot, an neach fòs a
bhrath esan.
5 Chuir Iosa an dà fhear
dheug so a mach, a' tabhairt
àithne dhoibh, ag ràdh, Na
gabhaibh gu slighe nan Cin-

neach, agus na rachaibh a
steach do *aon* bhaile a bhuin-
eas do na Samaraich:
6 Ach gu ma fearr leibh
dol a dh'ionnsuidh chaorach
chaillte tighe Israeil.
7 Agus air imeachd dhuibh,
searmonaichibh, ag ràdh, A
ta rìoghachd nèimh am fàgus.
8 Leighisibh an dream a ta
tinn, glanaibh na lobhair,
[dùisgibh na mairbh,] tilgibh
a mach na deamhain: a nasg-
aidh fhuair sibh, a nasgaidh
thugaibh uaibh.
9 Na solairibh òr, no airgiod,
no umha ann bhur sporanaibh;
10 No màla chum bhur tur-
uis, no dà chòta, no brògan,
no bataichean: (oir is airidh
am fear-oibre air a lòn.)
11 Agus ge b'e air bith ca-
ithir no baile d'an téid sibh a
steach, feòraichibh cò a ta 'na
dheadh airidh innte; agus fan-
aibh an sin gus am fàg sibh
an t-àite sin.
12 Agus 'nuair a thig sibh
steach do thigh, beannaichibh
dha.
13 Agus ma's airidh an tigh
sin, thigeadh bhur sìth air;
ach mur airidh, pilleadh bhur
sìth do bhur n-ionnsuidh féin
a rìs.
14 Agus ge b'e neach nach
gabh ribh, agus nach éisd ri
'ur briathraibh; air dol a
mach as an tigh, no as a'
bhaile sin dhuibh, crathaibh
dhibh duslach bhur cos.
15 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, gur so-iomchaire a
bhitheas staid fearainn Sho-
doim agus Ghomorah an là a'
bhreitheanais, na staid a'
bhaile sin.
16 Feuch, cuiream-sa sibhse
mach mar chaoraich am measg
mhadadh-alluidh: air an aobh-
ar sin bithibh-sa glic mar na
nathraiche, agus neò-chronail
mar na columain.
17 Ach bithibh air bhur fai-
cill o dhaoinibh; oir bheir iad
an làimh sibh do chomhair-
libh, agus sgiùrsaidh iad sibh
'nan sionagogaibh:
18 Agus bheirear sibh an là-
thair uachdaran agus rìghrean
air mo sgàth-sa, mar fhianuis
dhoibh-san agus do na Cin-
nich.
19 Ach an uair a bheir iad
an làimh sibh, na biodh e 'na
ro-chàs oirbh cionnus no ciod
a labhras sibh; oir bheirear
dhuibh san uair sin féin an ni
a labhras sibh.
20 Oir cha sibhse a labhras,
ach Spiorad bhur n-Athar
féin a labhras annaibh.
21 Agus bheir am bràthair a
bhràthair féin suas chum bàis,
agus an t-athair am mac; agus
éiridh a' chlann an aghaidh am
pàrantan, agus bheir iad fa'-
near gu cuirear gu bàs iad.
22 Agus bithidh fuath aig na
h-uile dhaoinibh dhuibh air
son m'ainme-sa: ach ge b'e
bhuanaicheas gus a' chrìoch,
is e so a thèarnar.
23 Agus an uair a ni iad
geur-leanmhuinn oirbh sa'
bhaile so, teichibh gu baile
eile; oir gu deimhin tha mi
ag ràdh ribh, Nach imich sibh
air feadh bhailtean Israeil
mu'n tig Mac an duine.
24 Cha'n 'eil an deisciobul
os ceann a mhaighstir, no an
seirbhiseach os ceann a thigh-
earna.
25 Is leòr do'n deisciobul
a bhi mar a mhaighstir, agus
do'n t-seirbhiseach *a bhi* mar a
thighearn: ma ghoir iad Beel-

sebub do fhear an tighe, nach
mò na sin *a ghoireas iad e* d'a
mhuinntir?
26 Uime sin na biodh eagal
oirbh rompa: oir cha'n 'eil ni
sam bith folaichte, nach foill-
sichear; agus an ceilt, nach
aithnichear.
27 An ni a dh'innseas mise
dhuibh san dorchadas, labh-
raibh e san t-solus; agus an
ni a chluinneas sibh sa' chlu-
ais, searmonaichibh e air mul-
lach nan tighean.
28 Agus na biodh eagal na
muinntir sin oirbh a mharbhas
an corp, ach aig nach 'eil
comas an t-anam a mharbh-
adh: ach gu ma mò bhitheas
eagal an Ti sin oirbh, a's urr-
ainn an corp agus an t-anam
a mhilleadh araon an ifrinn.
29 Nach 'eil dà ghealbhonn
air an reiceadh air fheoirling?
agus cha tuit a h-aon diubh
air an talamh as eugmhais
freasdail bhur n-Athar-sa.
30 Ach a ta eadhon fuilt-
eine bhur cinn uile air an àir-
eamh.
31 Air an aobhar sin na
biodh eagal oirbh, is fearr
sibhse na mòran ghealbhonn.
32 Uime sin ge b'e dh'aid-
icheas mise am fianuis dha-
oine, àidichidh mise esan mar
an ceudna am fianuis m' Athar
a ta air nèamh.
33 Ach ge b'e dh'àicheadh-
as mise am fianuis dhaoine,
àicheadhaidh mise esan am
fianuis m'Athar a ta air
nèamh.
34 Na measaibh gu'n d'-
thàinig mise a chur sìthe air
an talamh: cha'n ann a chur
sìthe a thàinig mi, ach *a chur*
claidheimh;
35 Oir thàinig mi a chur
duine an aghaidh' athar, agus
na nighinn an aghaidh a màth-
ar, agus bean a' mhic an agh-
aidh a màthar-chéile.
36 Agus is iad muinntir a
theaghlaich féin *a bhitheas'*
nan naimhdibh do dhuine.
37 An ti a ghràdhaicheas
athair no màthair ni's mò na
mise, cha'n airidh orm e: a-
gus an ti a ghràdhaicheas mac
no nighean os mo cheann-sa,
cha'n airidh orm e:
38 Agus an ti nach glac a
chrann-ceusaidh, agus nach
lean mise, cha'n airidh orm e.
39 An ti a gheibh 'anam,
caillidh se e: ach an ti a chaill-
eas 'anam air mo shonsa,
gheibh se e.
40 An ti a ghabhas ribhse,
gabhaidh e riumsa; agus an ti
a ghabhas riumsa, gabhaidh
e ris an ti a chuir uaith mi.
41 An ti a ghabhas ri fàidh
an ainm fàidh, gheibh e duais
fàidh; agus an ti a ghabhas
ri firean an ainm firein, gheibh
e duais firein.
42 Agus ge b'e bheir cupan
a dh'uisge fuar a mhàin r'a òl
do aon neach do na daoinibh
beaga so, an ainm deisciobuil,
gu deimhin tha mi ag ràdh
ribh, nach caill e air chor sam
bith a dhuais.

CAIB. XI.

AGUS tharladh, an uair a
chrìochnaich Iosa àithean-
tan a thabhairt d'a dhà dheis-
ciobul deug, gu'n d'imich e
as a sin a theagasg agus a
shearmonachadh 'nam bailt-
ibh.
2 A nis an uair a chual
Eoin sa' phrìosan gnìomhara
Chriosd, chuir e dithis d'a
dheisciobluibh *d'a ionnsuidh,*

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am bi sùil againn ri neach eile?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithe a ta sibh a' cluinntinn agus a' faicinn:

5 A ta na doill a' faotainn an radhairc, agus na bacaich ag imeachd, a ta na lobhair air an glanadh, agus na bothair a' cluinntinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannaichte an ti nach faigh oilbheum annamsa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *ag ràdh*, Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?

8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *an* e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach mìn, is ann an tighibh nan rìghrean a ta iad.

9 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *An* e fàidh? seadh, tha mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.

10 Oir is e so an ti mu'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiream-sa mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, 'nam measg-san a rugadh le mnaibh, nach d'éirich neach a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an ti sin a's lugha an rìoghachd nèimh, is mò e na esan.

12 Agus o làithibh Eoin Baiste gus a nis, a ta rìoghachd nèimh a' fulang ainneirt, agus luchd na h-ainneirt 'ga glacadh le làmhachas-làidir.

13 Oir rinn na fàidhean uile agus an lagh fàidheadaireachd gu *àm* Eoin.

14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b'e aig am bheil cluasan chum éisdeachd, éisdeadh e.

16 Ach co ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is cosmhuil e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh, agus ag eigheach r'an companaich.

17 Agus ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thàinig Eoin cha'n ann ag itheadh no ag òl, agus tha iad ag ràdh, A ta deamhan aige.

19 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fìona, caraid chìs-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fhìreanachadh le a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d'a oibribh cumhachdach, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin; is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa, air an

deanamh ann an Tirus agus
ann an Sidon, is fada o'n a
dheanadh iad aithreachas ann
an saic-eudach agus an luaith.
22 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Gu'm bi staid Thiruis agus
Shidoin ni's so-iomchaire ann
an là a' bhreitheanais, na
bhitheas bhur staid-sa.
23 Agus thusa, a Chaper-
naum, a ta air do thogail suas
gu nèamh, tilgear sìos gu h-if-
rinn thu : oir nam biodh na
h-oibre cumhachdach a rinn-
eadh annad-sa, air an dean-
amh ann an Sodom, dh'fhan-
adh e *gun a sgrios* gus an
diugh.
24 Ach tha mi ag ràdh ribh,
gur so-iomchaire a bhitheas e
do fhearann Shodoim ann an
là a' bhreitheanais, na dhuitse.
25 Anns an àm sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e, Tha
mi a' toirt buidheachais dhuit,
O Athair, Thighearna nèimh
agus na talmhainn, air son gu
d'fholuich thu na nithe so o
dhaoinibh eagnuidh agus tuig-
seach, agus gu d'fhoillsich
thu iad do leanabaibh.
26 Seadh, Athair, do bhrìgh
gu'm b'ann mar sin a bha do
dheadh thoil-sa.
27 A ta na h-uile nithe air
an tabhairt thairis dhomhsa o
m' Athair : agus cha'n aithne
do neach air bith am Mac, ach
do'n Athair : ni mò is aithne
do neach air bith an t-Athair,
ach do'n Mhac, agus do gach
aon d'an àill leis a' Mhac
fhoillseachadh.
28 Thigibh a m' ionnsuidh-
sa, sibhse uile a ta ri saothair,
agus fuidh throm uallaich, a-
gus bheir mise suaimhneas
dhuibh.
29 Gabhaibh mo chuing
oirbh, agus fòghlumaibh uam,
oir a ta mise macanta agus
iriosal an cridhe : agus gheibh
sibh fois do bhur n-anamaibh.
30 Oir a ta mo chuing-sa
so-iomchair, agus a ta m'uall-
ach eutrom.

CAIB. XII.

CHAIDH Iosa san àm sin
air là na sàbaid troimh
na h-achaibh arbhair, agus bha
ocras air a dheisciobuil, agus
thòisich iad air diasan arbhair
a bhuain, agus itheadh.
2 Ach an uair a chunnaic
na Phairisich so, thubhairt
iad ris, Feuch, a ta do dheis-
ciobuil a' deanamh an ni
nach còir a dheanamh air là na
sàbaid.
3 Agus thubhairt esan riu,
Nach do leugh sibh ciod a
rinn Daibhidh an uair a bha
ocras air féin, agus air a'
mhuinntir a bha maille ris ;
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a dh'ith
e aran na fianuis, nach robh
ceaduichte dha féin itheadh,
no dhoibhsan a bha maille ris,
ach do na sagartaibh a mhàin ?
5 No nach do leugh sibh
san lagh, gu bheil na sagairt
anns an teampull air làithibh
na sàbaid a' briseadh na sàb-
aid, agus iad neòchiontach ?
6 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, gu bheil san ionad so
neach a's mò na'n teampull.
7 Agus nam biodh fhios ag-
aibh ciod is ciall da so, Tròc-
air is àill leam agus cha'n
ìobairt, cha dìteadh sibh an
dream a ta neòchiontach.
8 Oir is e Mac an duine
Tighearna na sàbaid.
9 Agus air dha imeachd as

a sin, chaidh e steach d' an sionagog;

10 Agus, feuch, bha duine ann, aig an robh làmh sheargta: agus dh'fheòraich iad dheth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air làithibh na sàbaid? chum gu'm biodh cùis dhìtidh aca 'na aghaidh.

11 Agus thubhairt esan riu, Cò agaibh-sa an duine, aig am bi aon chaora, agus ma thuiteas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach tog e nìos i?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora? Uime sin a ta e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh: agus shìn e mach i; agus bha i air a h-aiseag slàn, mar an *làmh* eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheudadh iad a mhilleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa *so*, dh'imich e as a sin: agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad aithnichte e:

17 A chum gu coimhliontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

18 Feuch, mo sheirbhiseach féin a thagh mi; m'aon gràdhach anns am bheil tlachd aig m'anam: cuiridh mi mo Spiorad féin air, agus nochdaidh e breitheanas do na Cinnich.

19 Cha dean e strì, agus cha ghlaodh e; ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chuilc bhrùite, agus cha mhùch e an lìon as am bi deatach, gus an tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann á ainm-san a bhitheas muinighinn aig na Cinnich.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh: agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongantas, agus thubhairt iad, An e so Mac Dhaibhidh?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich *so*, thubhairt iad, Cha'n 'eil *am fear* so a' tilgeadh a mach dheamhan, ach troimh Bheelsebub prionnsa nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rìoghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, nìthear 'na fàsach i; agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e roinnte 'na aghaidh féin; air an aobhar sin cionnus a sheasas a rìoghachd?

27 Agus ma tha mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan, troimh cò am bheil bhur clann-sa 'gan tilgeadh a mach? Uime sin bithidh iad 'nam breitheamhnaibh oirbh.

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thàinig rioghachd Dhè do bhur n-ionnsuidh-sa.

29 No cionnus is urrainn

neach dol do thigh duine làid-
ir, agus airneis a thighe a
chreachadh, mur ceangail e air
tùs an duine làidir? agus an
sin creachaidh e a thigh.
30 An ti nach 'eil leam, tha
e am' aghaidh; agus an ti nach
cruinnich leam, sgapaidh e.
31 Air an aobhar sin tha mi
ag ràdh ribh, Gu maithear
gach peacadh agus gach toibh-
eum do dhaoinibh: gidh-
eadh cha mhaithear toibheum
an aghaidh an Spioraid *Nao-*
imh do dhaoinibh.
32 Agus ge b'e neach a
labhras focal an aghaidh Mhic
an duine, maithear dha e:
ach ge b'e neach a labhras an
aghaidh an Spoiraid Naoimh,
cha mhaithear dha e, anns an
t-saoghal so, no anns an t-
saoghal a ta ri teachd.
33 An dara cuid deanaibh
a' chraobh maith, agus a tor-
adh maith; no deanaibh a'
chraobh truaillidh, agus a tor-
adh truaillidh: oir is ann air
a toradh a dh'aithnichear a'
chraobh.
34 A shliochd nan nath-
raiche nimhe, cionnus a dh'-
fheudas sibh nithe maithe a
labhairt, o a ta sibh féin olc?
oir is ann á pailteas a' chridhe
a labhras am beul.
35 Bheir duine maith a mach
nithe maithe á deadh ionmhas
a chridhe: agus bheir an droch
dhuine mach droch nithe as a
dhroch ionmhas.
36 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Gu'n toir daoine cunntas ann an
là a' bhreitheanais air son gach
focail dhìomhain a labhras iad.
37 Oir is ann le d'fhoclaibh
a shaorar thu, agus is ann le
d'fhoclaibh a dhìtear thu.
38 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichean
agus do na Phairisich, ag ràdh,
A mhaighstir, bu mhiann leinn
comhara fhaicinn uait.
39 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, A ta ginealach
olc agus adhaltrannach ag iar-
raidh comhara, agus cha toir-
ear comhara dhoibh, ach com-
har, an fhaidh Ionais.
40 Oir mar a bha Ionas am
broinn na muice-mara tri
làithean agus tri oidhchean;
is ann mar sin a bhitheas Mac
an duine ann an cridhe na
talmhainn tri làithean agus tri
oidhchean.
41 Eiridh muinntir Nine-
bheh sa' bhreitheanas maille
ris a' ghinealach so, agus dìt-
idh iad e; oir rinn iad aith-
reachas aig searmoin Ionais;
agus, feuch, *a ta* ni's mò na
Ionas an so.
42 Eiridh ban-righinn na
h-àirde deas sa' bhreitheanas
maille ris a' ghinealach so,
agus dìtidh i e; oir thàinig i
o na h-àitibh a's iomallaich
do'n talamh a dh'éisdeachd
gliocais Sholaimh; agus, feuch,
a ta ni's mò na Solamh an so.
43 An déigh do'n spiorad
neòghlan dol a mach á duine,
imichidh e troimh ionadaibh
tiorma, ag iarraidh fois, agus
cha'n fhaigh e.
44 An sin their e, Pillidh
mi do m' thigh as an d'thàinig
mi; agus air teachd dha, gheibh
e falamh, sguabta, agus deadh-
mhaiseach *e*.
45 Imichidh e an sin, agus
bheir e leis seachd spioraid
eile a's miosa na e féin, agus
théid iad a steach agus gabh-
aidh iad còmhnuidh an sin:
agus bithidh staid dheireann-
ach an duine sin ni's miosa na

a thoiseach. Is ann eadhon
mar sin a thachaireas do'n
ghinealach aingidh so.
46 Agus air dha bhi fathast
a' labhairt ris a' phobull, feuch,
sheas a mhàthair agus a' bhrài-
threan a muigh, ag iarraidh
labhairt ris.
47 An sin thubhairt neach
éigin ris, Feuch, a ta do
mhàthair, agus do bhràith-
rean 'nan seasamh a muigh,
ag iarraidh labhairt riut.
48 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ris an ti a dh'innis
so dha, Cò i mo mhàthair?
agus cò iad mo bhràithrean ?
49 Agus air sìneadh a làimhe
chum a dheisciobul, thubhairt
e, Feuch mo mhàthair, agus
mo bhràithrean !
50 Oir ge b'e neach a ni
toil m' Athar-sa a ta air nèamh,
is e sin féin mo bhràthair,
agus mo phiuthar, agus mo
mhàthair.

CAIB. XIII.

AIR an là sin féin chaidh
Iosa mach as an tigh, agus
shuidh e ri taobh na fairge.
2 Agus chruinnich sluagh
mòr d'a ionnsuidh, air chor
as air dol a steach do luing dha,
gu'n do shuidh e; agus sheas
an sluagh uile air an tràigh.
3 Agus labhair e mòran do
nithibh riu ann an cosamh-
lachdaibh, ag ràdh, Feuch,
chaidh sìoladair a mach a chur
sìl.
4 Agus ag cur *an t-sìl* da,
thuit cuid dheth ri taobh an
rathaid; agus thàinig na h-
eunlaith agus dh'ith iad e.
5 Thuit cuid air ionadaibh
creagach, far nach robh mòran
talmhainn aige; agus air ball
dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach
robh doimhneachd talmhainn
aige.
6 Ach air éirigh do'n ghréin
dhothadh e; agus do bhrìgh
nach robh freumh aige, shearg
e as.
7 Agus thuit cuid am measg
droighinn: agus dh'fhàs an
droighionn suas, agus mhùch
se e.
8 Ach thuit cuid eile am
fearann maith, agus thug e
toradh a mach, cuid a cheud
uiread, cuid a thri fichead,
cuid a dheich thar fhichead
uiread *'sa chuireadh.*
9 Ge b'e neach aig am bheil
cluasa chum éisdeachd, éisd-
eadh e.
10 Agus thàinig na deiscio-
buil, agus thubhairt iad ris,
C'ar son a ta thu a' labhairt
riu ann an cosamhlachdaibh ?
11 Fhreagair esan agus thu-
bhairt e riu, Do bhrìgh gu'n
d'thugadh dhuibh-sa eòlas a
bhi agaibh air rùn dìomhair
rìoghachd nèimh, ach dhoibh-
san cha'n 'eil so air a thoirt.
12 Oir ge b'e neach aig am
bheil, dhasan bheirear, agus
bithidh aige an tuilleadh pailt-
eis : ach ge b'e neach aig nach
'eil, uaithsan bheirear eadhon
an ni a ta aige.
13 Uime sin a ta mise a'
labhairt riu ann an cosamh-
lachdaibh, do bhrìgh air dhoibh
faicinn nach faic iad, agus a'
cluinntinn nach cluinn iad, a-
gus nach tuig iad.
14 Agus annta-san a ta
fàidheadaireachd Esaias air a
coimhlionadh, a ta 'g ràdh,
Le h-éisdeachd cluinnidh sibh,
agus cha tuig sibh; agus le
h-amharc chi sibh, agus cha'n
aithnich sibh.
15 Oir a ta cridhe a' phob-

uill so air fàs reamhar, agus
an cluasan mall chum éisd-
eachd, agus dhruid iad an sùil-
ean; air eagal uair air bith
gu'm faiceadh iad le'n sùilibh,
agus gu'n cluinneadh iad le'n
cluasaibh, agus gu'n tuigeadh
iad le'n cridhe, agus gu'm
biodh iad air an iompachadh,
agus gu'n slànuichinn-sa iad.
16 Ach is beannaichte bhur
sùilean-sa, oir a ta iad a' faic-
inn; agus bhur cluasan, oir a
ta iad a' cluinntinn.
17 Oir tha mi ag ràdh ribh
gu fireannach, Gu'm b'iomadh
fàidh, agus firean leis am bu
mhiann na nithe so fhaicinn a
ta sibhse a' faicinn, agus nach
fac siad *iad:* agus na nithe
so chluinntinn a ta sibhse a
cluinntinn, agus nach cual iad.
18 Eisdibh air an aobhar
sin ri cosamhlachd an t-sìol-
adair.
19 An uair a chluinneas
neach air bith focal na rìogh-
achd, agus nach toir e fa'near
e, thig an droch *spiorad*, agus
bheir e air falbh an ni a chuir-
eadh 'na chridhe: is e so esan
anns an do chuireadh an sìol
ri taobh an rathaid.
20 Ach esan a fhuair sìol
ann an àitibh creagach, is e
so an ti a chluinneas am focal,
agus a ghabhas e air ball le
gairdeachas;
21 Gidheadh cha'n 'eil
freumh aige ann féin, ach fan-
aidh e rè tamuill: agus an
uair a thig trioblaid no geur-
leanmhuinn air son an fhocail,
air ball gheibh e oilbheum.
22 Esan mar an ceudna
a ghabh sìol am measg an
droighinn, is e so an ti a ta
cluinntinn an fhocail; agus
a ta ro-chùram an t-saoghail
so, agus mealltaireachd beart-
ais a' mùchadh an fhocail, agus
bithidh e gun toradh.
23 Ach an ti ud a ghabh
sìol ann an deadh fhearann, is
e sin an neach a ta cluinntinn
an fhocail, agus 'ga thoirt
fa'near; neach mar an ceudna
tha giùlan toraidh, agus a ta
toirt a mach cuid a cheud
uiread, cuid a thri fichead, a-
gus cuid eile a dheich thar
fhichead uiread *'sa chuireadh*.
24 Chuir e cosamhlachd eile
mach dhoibh, ag ràdh, Is cos-
mhuil rìoghachd nèimh ri
duine a chuir sìol maith 'na
fhearann:
25 Agus an uair a bha
daoine 'nan codal, thàinig a
nàmhaid agus chuir e cogal
am measg a' chruithneachd,
agus dh'imich e roimhe.
26 Ach an uair a thàinig
an t-arbhar fuidh dhéis, agus
a thug e mach a thoradh,
dh'fhoillsich an cogal e féin
mar an ceudna.
27 Agus air teachd do sheir-
bhisich fhir-an-tighe thubhairt
iad ris, A Thighearna, nach
do chuir thusa sìol maith ann
ad fhearann? c'àite ma seadh
as an d'fhuair e an cogal?
28 Thubhairt esan riu, Rinn
nàmhaid éigin so. Agus thu-
bhairt na seirbhisich ris, An
àill leat uime sin gu'n téid
sinne agus gu'n cruinnich sinn
ri chéile iad?
29 Ach thubhairt esan,
Cha'n àill; air eagal 'nuair a
chruinnicheas sibh an cogal,
gu spìon sibh an cruithneachd
maille ris.
30 Leigibh leo fàs araon
gus *an tig* am fogharadh: agus
an àm an fhogharaidh their
mise ris an luchd-buanaidh,

Cruinnichibh air tùs an cogal, agus ceanglaibh e 'na cheanglachanaibh chum a losgaidh: ach cruinnichibh an cruithneachd do m' shabhal.

31 Chuir e mach cosamhlachd eile dhoibh, ag ràdh, A ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh neach agus a chuir e 'na fhearann.

32 Ni gun amharus a's lugha do gach uile phòr: gidheadh air fàs da, is e a's mò do na luibheanaibh, agus fàsaidh e 'na chrann: ionnus gu'n tig eunlaith an athair, agus gu'n dean iad nid 'na gheugaibh.

33 Cosamhlachd eile labhair e riu; Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri taois ghoirt, a ghabh bean agus a dh'fholaich i ann an tri tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

34 Na nithe sin uile labhair Iosa ris a' phobull ann an cosamhlachdaibh; agus gun chosamhlachd cha do labhair e riu:

35 A chum gu coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh mi mo bheul ann an cosamhlachdaibh, cuiridh mi'n céill nithe a bha folaichte o thoiseach an t-saoghail.

36 An sin chuir Iosa am pobull air falbh, agus chaidh e steach do'n tigh: agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Mìnich dhuinne cosamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti a chuireas an sìol maith is e Mac an duine e:

38 'S e 'm fearann an domhan: agus is e an sìol maith clann na rìoghachd: ach is e an cogal clann an droch *spioraid:*

39 'S e an nàmhaid a chuir iad an diabhul: 's e am foghäradh deireadh an t-saoghail: agus is iad na buanaichean na h-aingil.

40 Agus amhuil mar a chruinnichear an cogal, agus a loisgear le teine e, is ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Mac an duine 'aingil uaith, agus tionailidh iad as a rìoghachd na h-uile nithe a bheir oilbheum, agus iadsan a ta deanamh aingidheachd;

42 Agus tilgidh siad iad anns an àmhuinn air deargläsadh: an sin bithidh gul agus gìosgan fhiacal.

43 An sin dealraichidh na fireana mar **a'** ghrian, ann an rìoghachd an Athar féin. Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

44 A rìs, a ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri ionmhas air fholach am fearann; ni an déigh fhaotainn, a dh'fholaich duine, agus air sgàth a ghairdeachais air a shon, dh'imich e agus reic e na bha aige uile, agus cheannaich e am fearann sinn.

45 A rìs, is cosmhuil rìoghachd nèimh ri ceannaiche àraidh ag iarraidh neàmhnuide maiseach:

46 Agus air amas da air aon nèamhnuid ro-luachmhoir, dh'imich e agus reic e na bha aige, agus cheannaich e i.

47 A rìs, a ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri lìon air a

thilgeadh san fhairge, agus a
chruinnich do gach uile sheòr-
sa *éisg :*
48 Agus air dha bhi làn,
tharruing *na h-iosgairean* e
chum na tràighe, agus air
suidhe dhoibh, chruinnich iad
na *h-éisg* mhaithe ann an soith-
ichibh, ach thilg iad na droch
éisg a mach.
49 Is ann mar sin a bhith-
eas ann an deireadh an t-
saoghail : théid na h-aingil a
mach, agus dealaichidh iad na
droch dhaoine á measg nam
fireanach ;
50 Agus tilgidh siad iad san
àmhuinn theintich : an sin
bithidh gul agus gìosgan
fhiacal.
51 Thubhairt Iosa riu, An
do thuig sibh na nithe so uile ?
thubhairt iad ris, Thuig, a
Thighearn.
52 Agus thubhairt esan riu,
Air an aobhar sin gach uile
sgrìobhaiche a ta fòghluimte
chum rìoghachd nèimh, is cos-
mhuil e ri fear-tighe, a bheir
a mach as 'ionmhas nithe
nuadha agus sean.
53 Agus thachair an uair a
chrìochnaich Iosa na cosamh-
lachda so, gu'n d'imich e as a
sin.
54 Agus an uair a thàinig e
d'a dhùthaich féin, theagaisg
e iad 'nan sionagog, ionnus
gu'n do ghabh iad iongantas,
agus gu'n dubhairt iad, C'àit
an d'fhuair am fear so an
gliocas so, agus na feartan ud ?
55 Nach e so mac an t-saoir ?
nach e ainm a mhàthar Muire?
nach iad a bhràithre, Seumas,
agus Ioses, agus Simon, agus
Iudas ?
56 Agus a pheathraiche,
nach 'eil iad uile maille ruinn?
c'àit uime sin an d'fhuair an
duine so na nithe ud uile ?
57 Agus fhuair iad oil-
bheum ann. Ach thubhairt
Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun
urram, ach 'na dhùthaich féin,
agus 'na thigh féin.
58 Agus cha d'rinn e mòr-
an do oibribh cumhachdach
an sin, air son am mi-chreid-
imh.

CAIB. XIV.

SAN àm sin chual Herod an
Tetrarch cliu Iosa,
2 Agus thubhairt e r'a sheir-
bhisich, Is e so Eoin Baiste ;
dh'éirich e o na marbhaibh,
agus uime sin a ta feartan air
an oibreachadh leis.
3 Oir 'nuair a ghlac Herod
Eoin, cheangail se e, agus
thilg e am prìosan e air son
Herodiais, mnà Philip a
bhràthar féin.
4 Oir thubhairt Eoin ris,
Cha'n 'eil e dligheach dhuit i
bhi agad.
5 Agus an uair bu mhiann
leis a chur gu bàs, bha eagal
a' phobuill air, oir bha meas
fàidh aca air.
6 Ach an uair a bha co-
ainm là-breithe Heroid air a
chumail, rinn nighean Herod-
iais dannsa 'nan làthair, agus
thaitinn i ri Herod :
7 Ionnus gu'n do gheall e
le mionnaibh, gu tugadh e dhi
ge b'e air bith ni a dh'iarr-
adh i.
8 Agus air dhise bhi air a
teagasg le a màthair roimh
làimh, thubhairt i, Thoir
dhomh an so ceann Eoin
Baiste air mèis.
9 Agus bha 'n righ doilich :
ach air son a mhionnan, agus
na muinntir a bha 'nan suidhe

aig biadh maille ris, dh'àithn
e a thabhairt *di.*
10 Agus air cur *fir-marbh-
aidh* uaith, bhuin e a cheann
do Eoin anns a' phrìosan.
11 Agus thogadh a cheann
air mèis, agus thugadh do'n
chailin e: agus thug ise d'a
màthair *e.*
12 Agus thàinig a dheisciob-
uil, agus thug iad an corp leo,
agus dh'adhlaic iad e, agus
thàinig iad agus dh'innis iad
sin do Iosa.
13 An uair a chual Iosa *so,*
chaidh e as a sin air luing gu
ionad fàsail air leth: agus an
uair a chual am pobull *sin,*
lean iad d'an cois e as na bailt-
ibh.
14 Agus air dol a mach do
Iosa, chunnaic e coimhthional
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, agus shlànuich e an
dream aca bha euslan.
15 Agus an uair a b'fheasg-
ar e, thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, ag ràdh, Is àite fàs-
ail so, agus a ta an t-àm a nis
air dol seachad; cuir an sluagh
air falbh, chum gu'n téid iad
do na bailtibh, agus gu'n cean-
naich iad biadh dhoibh féin.
16 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha ruig iad a leas falbh;
thugaibh-sa dhoibh r'a ith-
eadh.
17 Agus thubhairt iad ris,
Cha'n 'eil againn an so ach
cùig arain, agus dà iasg.
18 Thubhairt esan *riu,* Thu-
gaibh an so iad a m' ionn-
suidh-sa.
19 Agus dh'àithn e do'n t-
sluagh suidhe sìos air an
fheur, agus ghlac e na cùig
arain, agus an dà iasg, agus
air amharc dha suas gu nèamh,
bheannaich agus bhris e, agus
thug e na h-arain d'a dheis-
ciobluibh, agus *thug* na deis-
ciobuil do'n t-sluagh *iad.*
20 Agus dh'ith iad uile, a-
gus shàsuicheadh iad: agus
thog iad làn dà chliabh dheug
do'n bhiadh bhriste, *a bha*
dh'fhuigheall *aca.*
21 Agus bha iadsan a dh'ith
mu thimchioll cùig mìle fear,
thuilleadh air mnaibh agus air
cloinn.
22 Agus air ball cho-éig-
nich Iosa a dheisciobuil gu
dol an luing, agus dol roimhe
do'n taobh eile, gus an cuir-
eadh esan an sluagh air falbh.
23 Agus an uair a leig e an
sluagh uaith, chaidh e suas
air beinn 'na aonar a dhean-
amh urnuigh: agus an uair a
bha am feasgar air teachd, bha
e an sin 'na aonar.
24 Ach bha an long san àm
sin am meadhon na fairge, air
a tilgeadh a null agus a nall
leis na tonnaibh: oir bha a'
ghaoth 'nan aghaidh.
25 Agus anns a' cheath-
ramh faire do'n oidhche,
chaidh Iosa d'an ionnsuidh,
ag imeachd air an fhairge
26 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e ag imeachd
air an fhairge, bha iad fo
bhuaireas, ag ràdh, Is spiorad
a ta ann; agus ghlaodh iad a
mach le h-eagal.
27 Ach labhair Iosa riu air
ball, ag ràdh, Biodh misneach
mhaith agaibh; is mise a ta
ann, na biodh eagal oirbh.
28 Agus fhreagair Peadar
e agus thubhairt e, A Thigh-
earna, ma's tu a ta ann, iarr
ormsa teachd a d'ionnsuidh
air na h-uisgeachaibh.
29 Agus thubhairt esan,
Thig. Agus an uair a bha

Peadar air teachd a nuas as
an luing, dh'imich e air na h-
uisgeachaibh, chum teachd gu
h Iosa.
30 Ach an uair a chunnaic
e a' ghaoth làidir, ghabh e
eagal: agus an uair a thòisich
e air dol fuidh, ghlaodh e, ag
ràdh, A Thighearna, fòir orm.
31 Agus air ball shìn Iosa
mach a làmh, agus rug e air,
agus thubhairt e ris, O thusa
air bheag creidimh, c'ar son a
bha thu fo amharus?
32 Agus an uair a chaidh
iad a steach do'n luing, choisg
a' ghaoth.
33 An sin thàinig iadsan a
bha san luing, agus rinn iad
aoradh dha, ag ràdh, Gu firinn-
each is tu Mac Dhé.
34 Agus an uair a chaidh
iad do'n taobh eile, thàinig
iad gu talamh Ghenesaret.
35 Agus an uair a fhuair
luchd an àite sin fiosrachadh
uime, chuir iad fios air feadh
na tìre sin uile air gach taobh
dhiubh, agus thug iad d'a
ionnsuidh an dream sin uile a
bha euslan.
36 Agus ghuidh iad air,
gu feudadh iad beantuinn ri
iomall 'eudaich a mhàin: a-
gus a mheud dhiubh as a
bhean, shlànuicheadh gu h-
iomlan iad.

CAIB. XV.

AN sin thàinig sgrìobhaich-
ean agus Phairisich o Ie-
rusalem gu Iosa, ag ràdh,
2 C'ar son a ta do dheiscio-
buil a' dol an aghaidh gnàth-
achaidh nan sinnsear? oir
cha'n ionnlaid iad an làmhan
an uair a dh'itheas iad aran.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibhse a' briseadh àithne Dhé
le bhur gnàthachadh féin?
4 Oir thug Dia àithne, ag
ràdh, Thoir urram do t'athair
agus do d' mhàthair: agus
ge b'e mhallaicheas 'athair no
'mhàthair, cuirear gu bàs e.
5 Ach their sibhse, Ge b'e
neach a their r'a athair no r'a
mhàthair, Biodh e 'na thiodh-
lac *do'n teampull* gach ni leis
am feudadh tu buannachd
fhaotainn uamsa;
6 Nach feum e urram a
thabhairt d'a athair no d'a
mhàthair. Mar sin chuir sibh-
se an neò-bhrigh àithne Dhé
le bhur gnàthachadh féin.
7 A chealgairean, is maith
a rinn Esaias fàidheadaireachd
m' ur timchioll, ag ràdh,
8 A ta an sluagh so a' dlùth-
achadh riumsa le'm beul, agus
a' toirt urram dhomh le'm bil-
ibh: ach a ta an cridhe fada
uam.
9 Ach is ann an dìomhanas
a ta iad a' deanamh aoraidh
dhomhsa, a' teagasg àitheanta
dhaoine mar theagasg.
10 Agus air gairm an t-
slòigh dha, thubhairt e riu,
Eisdibh agus tuigibh:
11 Cha'n e an ni a théid a
steach sa' bheul a shalaicheas
an duine; ach an ni a thig a
mach as a' bheul, is e so a
shalaicheas an duine.
12 An sin thàinig a dheis-
ciobuil, agus thubhairt iad ris,
Am bheil fhios agad gu'n do
ghabh na Phairisich oilbheum,
an déigh dhoibh na briathran
ud a chluinntinn?
13 Ach fhreagair esan a-
gus thubhairt e, Gach uile
luibh nach do shuidhich m'
Athair nèamhaidh-sa, spìonar
á bhun e.

14 Leigibh leo: is cinn-iùil
dhall nan dall iad. Agus ma
threòraicheas dall dall *eile*,
tuitidh iad araon anns a' chlais.
15 Agus fhreagair Peadar
agus thubhairt e ris, Mìnich
dhuinn a' chosamhlachd sin.
16 Agus thubhairt Iosa,
Am bheil sibhse fathast mar
an ceudna gun tuigse?
17 Nach 'eil sibh a' tuig-
sinn fathast ge b'e ni a théid
a steach sa' bheul, gu'n téid
e sa' bhroinn, agus gu'n tilg-
ear a mach do'n t-slochd
shalchair e?
18 Ach na nithe sin a thig
a mach as a' bheul, a ta iad a'
teachd o'n chridhe, agus is iad
sin a shalaicheas an duine.
19 Oir is ann as a' chridhe
thig droch smuainte, mort-
adh, adhaltrannas, strìopa-
chas, gadachd, fianuis bhréige,
toibheum:
20 Is iad so na nithe a shal-
aicheas an duine: ach itheadh
le làmhaibh gun ionnlad, cha
salaich sin an duine.
21 Agus air dol do Iosa as
a sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin.
22 Agus, feuch, thàinig
bean do *mhuinntir* Chanaain o
na crìochaibh sin, agus
ghlaodh i ris, ag ràdh, Dean
tròcair orm, a Thighearn, a
Mhic Dhaibhidh; a ta mo ni-
ghean air a buaireadh gu
truagh le deamhan.
23 Ach cha d'thug esan
freagradh sam bith dhi. A-
gus thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, agus dh'iarr iad
air, ag ràdh, Cuir air falbh i,
oir tha i a' glaodhaich 'nar
déigh.
24 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha do chuireadh
mise ach a chum chaorach
chaillte thighe Israeil.
25 An sin thàinig ise agus
rinn i aoradh dha, ag ràdh, A
Thighearna, cuidich leam.
26 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha chòir aran
na cloinne a ghlacadh, agus a
thilgeadh chum nan con.
27 Agus thubhairt ise, Is
fior, a Thighearn: ach ithidh
na coin do'n sbruileach a
thuiteas o bhord am maighstir-
ean.
28 An sin fhreagair Iosa
agus thubhairt e rithe, O
bhean, is mòr do chreidimh:
biodh e dhuit mar is toil leat.
Agus rinneadh a nighean slàn
o'n uair sin a mach.
29 Agus air imeachd do
Iosa as a sin thàinig e làimh
ri fairge Ghalile; agus an uair
a chaidh e suas air beinn,
shuidh e sìos an sin.
30 Agus thàinig mòr-
shluagh d'a ionnsuidh, agus
aca maille riu bacaich, doill,
balbhain, *daoine* ciurramach,
agus mòran eile, agus thilg
iad sìos aig cosaibh Iosa iad,
agus shlànuich e iad:
31 Ionnus gu'n do ghabh
an sluagh iongantas 'nuair a
chunnaic iad na balbhain a'
labhairt, na *daoine* ciurramach
slàn, na bacaich ag imeachd,
agus na doill a' faicinn; agus
thug iad glòir do Dhia Israeil.
32 An sin ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh, a-
gus thubhairt e, A ta mi a'
gabhail truais do'n t-sluagh,
oir dh'fhan iad maille rium
a nis rè thri làithean, agus
cha'n 'eil ni air bith aca r'a
itheadh: agus cha chuir mi
uam 'nan trasg iad, air eagal
gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, Cia as a gheibh-
eamaid na h-uiread a dh'aran
san fhàsach, as bu leòir a shàs-
uchadh slòigh co mhòr ?
34 Agus thubhairt Iosa riu,
Cia lìon aran a ta agaibh ? a-
gus thubhairt iadsan, Seachd,
agus beagan a dh'iasgaibh
beaga.
35 Agus dh'àithn e do'n
t-sluagh suidhe sìos air an làr.
36 Agus air glacadh nan
seachd aran agus nan iasg dha,
agus air tabhairt buidheach-
ais, bhris e *iad*, agus thug e
d'a dheisciobluibh, agus *thug*
na deisciobuil do'n t-sluagh
iad.
37 Agus dh'ith iad uile, a-
gus shàsuicheadh iad : agus
thog iad do'n bhiadh bhriste a
dh'fhàgadh làn sheachd bas-
caid.
38 Agus b'iad a' mhuinntir
a dh'ith, ceithir mìle fear,
thuilleadh air mnaibh agus
air cloinn.
39 Agus air dha an sluagh
a leigeadh uaith, chaidh e air
luing, agus thàinig e gu crìoch-
aibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

AGUS air teachd do na
Phairisich agus do na
Sadusaich 'g a dhearbhadh,
dh'iarr iad air comhar' a
nochdadh dhoibh o nèamh.
2 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An uair is
feasgar e, their sibh, *Bithidh*
deadh aimsir *ann ;* oir a ta an
t-athar dearg :
3 Agus air maduinn, *Bith-
idh* droch aimsir ann an diugh;
oir a ta an t-athar dearg agus
dorcha. A chealgairean, is
aithne dhuibh breth a thoirt
air gnùis an athair, agus nach
'eil e'n comas duibh comharan
nan aimsir *a thuigsinn ?*
4 A ta ginealach aingidh a-
gus adhaltrannach ag iarraidh
comhara, agus cha toirear
comhara dhoibh, ach comhar'
an fhàidh Ionais. Agus air
dha am fàgail, dh'imich e *as a
sin.*
5 Agus an uair a thàinig a
dheisciobuil a dh'ionnsuidh na
taoibh eile, dhìchuimhnich iad
aran a thabhairt *leo.*
6 Agus thubhairt Iosa riu,
Thugaibh an aire, agus gleidh-
ibh sibh féin o thaois ghoirt
nam Phairiseach, agus nan
Sadusach.
7 Agus bha iad a' reuson-
achadh eatorra féin, ag ràdh,
Is ann air son nach d'thug
sinn aran *leinn.*
8 Agus 'nuair a thuig Iosa
sin, thubhairt e riu, O sibhse
air bheag creidimh, c'ar son a
ta sibh a' reusonachadh eadar-
aibh féin, *gur ann* a chionn
nach d'thug sibh aran *leibh ?*
9 Nach 'eil sibh fathast a'
tuigsinn, no a' cuimhneachadh
nan cùig aran nan cùig mìle,
agus cia lìon cliabh a thog
sibh ?
10 No nan seachd aran nan
ceithir mìle, agus cia lìon bas-
caid a thog sibh ?
11 Cionnus nach 'eil sibh
a' tuigsinn, nach ann mu aran
a thubhairt mi ribh, sibh a bhi
air bhur faicill o thaois ghoirt
nam Phairiseach, agus nan
Sadusach ?
12 An sin thuig iad cionnus
nach d'iarr e *orra* bhi air am
faicill o thaois ghoirt an arain,
ach o theagasg nam Phairis-
each, agus nan Sadusach.
13 Agus air teachd do Iosa

gu crìochaibh Chesarea Phi-
lipi, dh'fheòraich e d'a dheis-
ciobluibh, ag ràdh, Cò tha
daoine ag ràdh is e Mac an
duine ?
14 Agus thubhairt iadsan,
Tha cuid *ag ràdh* Eoin Baiste,
cuid Elias, agus cuid eile Iere-
mias, no aon do na fàidhibh.
15 Thubhairt esan riu, Ach
cò tha sibhse ag ràdh is mi ?
16 Agus fhreagair Simon
Peadar agus thubhairt e, Is
tusa Criosd, Mac an Dé bheò.
17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e ris, Is beann-
aichte thusa, a Shimoin Bhar-
Iona ; oir cha d'fhoillsich fuil
agus feoil sin duitse, ach m'
Athair-sa a *ta* air nèamh
18 Agus a ta mise ag ràdh
riut, Gur tusa Peadar, agus
air a' charraig so togaidh mise
m' eaglais : agus cha toir geat-
achan ifrinn buaidh oirre.
19 Agus bheir mi dhuit
iuchraiche rìoghachd nèimh ;
agus ge b'e ni a cheanglas
tusa air talamh, bithidh e
ceangailte air nèamh ; agus
ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa
air talamh, bithidh e fuasg-
ailte air nèamh.
20 An sin dh'àithn e d'a
dheisciobluibh gun iad a dh'-
innseadh do neach air bith,
gu'm b'esan Iosa an Criosd.
21 O'n àm sin a mach
thòisich Iosa air a nochdadh
d'a dheisciobluibh, gur éigin
dhasan dol suas gu Ierusalem,
agus mòran do nithibh fhu-
lang o na seanairibh, agus na
h-àrdshagartaibh, agus na
sgrìobhaichibh, agus a bhi
air a chur gu bàs, agus a bhi
air a thogail suas air an treas
là.
22 Agus ghabh Peadar e,
agus thòisich e air achmhasan
a thabhairt dha, ag ràdh, Gu
ma fada sin uaitse, a Thigh-
earna ; cha tachair sin duitse.
23 Ach air tionndadh dha-
san, thubhairt e ri Peadar,
Imich air mo chùl, a Shatain ;
is oilbheum dhomh thu : oir
cha'n 'eil spéis agad do nith-
ibh Dhé, ach do nithibh
dhaoine.
24 An sin thubhairt Iosa
r'a dheisciobluibh, Ma's àill
le neach air bith teachd a'm'
dhéigh-sa, àicheadhadh se e
féin, agus togadh e air a
chrann-ceusaidh, agus lean-
adh e mise.
25 Oir ge b'e neach le'm
b'àill 'anam a ghleidheadh,
caillidh se e ; agus ge b'e
neach a chailleas 'anam air mo
sgàth-sa, gheibh se e.
26 Oir ciod an tairbhe a ta
ann do dhuine, ged chosnadh
e an saoghal uile, agus 'anam
féin a chall ? no ciod i a'
mhalairt a bheir duine air son
'anama ?
27 Oir thig Mac an duine
ann an glòir 'Athar, maille
r'a ainglibh ; agus an sin bheir
e do gach neach a réir a
ghnìomhara.
28 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, Gu bheil cuid do'n
dream a ta 'nan seasamh an
so, nach blais, bàs gus am faic
iad Mac an duine a' teachd
'na rìoghachd féin.

CAIB. XVII.

AGUS an déigh shè làith-
ean, ghabh Iosa Peadar,
agus Seumas, agus Eoin a
bhràthair, agus threòraich e
iad air leth gu beinn àrd,
2 Agus dh'atharraicheadh
a chruth 'nan làthair ; agus

dhealraich 'aghaidh mar a'
ghrian, agus rinneadh 'eudach
geal mar an solus.
3 Agus, feuch, chunncas
leo Maois agus Elias a' comh-
radh ris.
4 An sin fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ri Iosa, A
Thighearn, is maith dhuinne
bhi an so: ma's àill leatsa,
deanamaid tri pàilliuna an so:
aon duitse, aon do Mhaois, a-
gus aon do Elias.
5 Air dha bhi fathast a'
labhairt, feuch, thilg neul
soillseach sgàile orra: agus,
feuch, guth as an neul, ag radh,
Is e so mo Mhac gràdhach-sa,
anns am bheil mo mhòr-
thlachd, éisdibh ris.
6 Agus an uair a chuala na
deisciobuil *so*, thuit iad air an
aghaidh, agus ghabh iad eagal
ro-mhòr.
7 Agus thàinig Iosa agus
bhean e riu, agus thubhairt e,
Eiribh, agus na biodh eagal
oirbh.
8 Agus an uair a thog iad
suas an sùilean, cha'n fhac iad
neach air bith, ach Iosa 'na
aonar.
9 Agus an àm dhoibh teachd
a nuas o'n bheinn, thug Iosa
àithne dhoibh, ag ràdh, Na
innsibh do neach air bith an
ni a chunnaic sibh, gus an
éirich Mac an duine o na
marbhaibh.
10 Agus dh'fheòraich a
dheisciobuil dheth, ag ràdh,
C'ar son ma seadh a their na
sgrìobhaichean, gur éigin E-
lias a theachd air tùs?
11 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Thig Elias
gu firinneach air tùs, agus ais-
igidh e na h-uile nithe:
12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Gu'n d' thàinig Elias a
cheana, agus cha d'aithnich
iad e, ach rinn iad gach ni bu
toil leo ris: is ann mar sin
mar an ceudna a dh'fhulaing-
eas Mac an duine uatha.
13 An sin thuig na deis-
ciobuil gu'm b'ann mu Eoin
Baiste a labhair e riu.
14 Agus an uair a thàinig
iad chum an t-sluaigh, thàinig
duine *àraidh* d'a ionnsuidh, a'
tuiteam air a ghlùinibh dha,
agus ag ràdh,
15 A Thighearna, dean tròc-
air air mo mhac, oir a ta e gu
tinn leis an tuiteamas, agus is
mòr an cràdh a ta e a' fulang:
oir a ta e gu minic a' tuiteam
san teine, agus gu tric san
uisge.
16 Agus thug mi e dh'-
ionnsuidh do dheisciobuil,
agus cha b'urrainn iad a leigh-
eas.
17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, A ghinealaich
neo-chreidich, agus choirbte,
cia fhad a bhitheas mi maille
ruibh? cia fhad a dh'fhulaing-
eas mi sibh? thugaibh a m'
ionnsuidh-sa an so e.
18 Agus chronuich Iosa an
deamhan, agus dh'imich e as:
agus shlànuicheadh an lean-
abh o'n uair sin a mach.
19 An sin an uair a thàin-
ig na deisciobuil chum Iosa
fa leth, thubhairt iad, C'ar son
nach b'urrainn sinne a thilg-
eadh a mach?
20 Agus thubhairt Iosa riu,
Air son bhur mi-chreidimh:
oir gu firinneach tha mi ag
ràdh ribh, Nam biodh agaibh
creidimh mar ghràinne must-
aird, theireadh sibh ris a'
bheinn so, Atharraich á so an
sud, agus dh'atharraicheadh

i; agus cha bhiodh ni air bith
eu-comasach dhuibh.
21 Gidheadh, cha téid a'
ghnè so mach, ach le h-ur-
nuigh agus le trasgadh.
22 Agus am feadh a bha
iad a' fantuinn ann an Galile,
thubhairt Iosa riu, Bithidh
Mac an duine air a bhràth
thairis do làmhaibh dhaoine:
23 Agus marbhaidh iad e,
ach an treas là éiridh e. Agus
bha iadsan ro bhrònach.
24 Agus air teachd dhoibh
do Chapernaum, thàinig
luchd-togail na cìse gu Peadar,
agus thubhairt iad *ris*, Nach
'eil bhur maighstir-sa ag
ìocadh na cìse?
25 Thubhairt esan, A ta.
Agus an uair a chaidh e steach
do'n tigh, labhair Iosa ris air
tùs, ag ràdh, Ciod i do bharail-
sa, a Shimoin? co uaith a ta
rìghrean na talmhainn a' tog-
ail càine no cìse? An ann
o'n cloinn féin, no o choig-
rich?
26 Thubhairt Peadar ris, O
choigrich. Thubhairt Iosa
ris-san, Air an aobhar sin a ta
a' chlann saor.
27 Gidheadh, chum nach
tugamaid oilbheum dhoibh,
imich thusa chum na fairge,
agus tilg dubhan *innte*, agus
tog an ceud iasg a thig a nìos:
agus air fosgladh a bheoil duit,
gheibh thu bonn airgid; sin
gabh, agus tabhair dhoibh air
mo shon-sa, agus air do shon
féin.

CAIB. XVIII.

ANNS an àm sin féin thàin-
ig na deisciobuil chum
Iosa, ag ràdh, Cò is mò ann
an rìoghachd nèimh?
2 Agus air do Iosa leanabh
beag a ghairm d'a ionnsuidh,
chuir e 'nam meadhon e,
3 Agus thubhairt e, Gu
firinneach tha mi ag ràdh ribh,
Mur iompaichear sibh, agus
mur bi sibh mar leanabana,
nach téid sibh a steach do
rìoghachd nèimh.
4 Air an aobhar sin ge b'e
dh'ìslicheas e féin mar an
leanaban so, 'se sin féin is mò
ann an rìoghachd nèimh.
5 Agus ge b'e ghabhas aon
leanaban d'a leithid so ann am
ainm-sa, gabhaidh e mise.
6 Ach ge b'e neach a bheir
oilbheum do aon neach do'n
mhuinntir bhig so a ta creid-
sinn annam-sa, b'fhearr dha
gu'm biodh cloch-mhuilinn air
a crochadh r'a mhuineal, agus
gu'm biodh e air a bhàthadh
ann an doimhne na fairge.
7 Is an-aoibhinn do'n t-
saoghal air son oilbheuman:
oir is éigin do oilbheumaibh
teachd; ach is an-aoibhinn
do'n duine sin troimh an tig
an t-oilbheum.
8 Uime sin ma bheir do
làmh no do chos aobhar oil-
bheim dhuit, gearr dhiot iad,
agus tilg uait *iad:* is fearr
dhuit dol a steach do'n bheatha
air leth-chois no air leth-
làimh, na dà làimh no dà chois
a bhi agad, agus thu bhi air
do thilgeadh anns an teine
shiorruidh.
9 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad i, agus tilg uait *i:* is fearr
dhuit dol a steach chum na
beatha air leth-shùil, na dà
shùil a bhi agad agus thu bhi
air do thilgeadh ann an teine
ifrinn.
10 Thugaibh an aire nach
dean sibh tarcuis air aon neach

do'n mhuinntir bhig so; oir
tha mise ag ràdh ribh, gu
bheil an aingil-san air nèamh
a' faicinn a ghnàth gnùis m'
Athar-sa, a *ta* air nèamh.
11 Oir thàinig Mac an duine
a shaoradh an ni sin a bha
caillte.
12 Ciod is barail dhuibhse?
ma bhitheas aig duine ceud
caora, agus gu'n téid aon
diubh air seacharan, nach fàg
e na naoi caoraich dheug agus
ceithir fichead air na beann-
taibh, agus nach téid e dh'iarr-
aidh *na caorach* a chaidh air
seacharan.
13 Agus ma tharlas da gu'm
faigh e i, gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, Gu'n dean e
tuilleadh gairdeachais air son
na caorach sin, na air son nan
naoi caorach dheug agus cei-
thir fichead, nach deachaidh
air seacharan.
14 Mar so cha'n e toil bhur
n-Athar-sa a ta air nèamh,
gu'n rachadh aon neach do'n
mhuinntir bhig so a chall.
15 Uime sin ma pheacaich-
eas do bhràthair a'd' aghaidh,
imich agus innis a lochd dha
eadar thu féin agus esan a
mhàin: ma dh'éisdeas e riut,
choisinn thu do bhràthair.
16 Ach mur éisd e *riut*,
thoir leat aon no dithis eile,
chum gu'm bi gach ni air a
dheanamh seasmhach am beul
dithis no triuir do fhianuis-
ibh.
17 Agus ma dhiultas e iad-
san éisdeachd, innis do'n eag-
lais e: ach ma dhiultas e 'n
eaglais éisdeachd, biodh e
dhuit mar Gheintileach, agus
mar chìs-mhaor.
18 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, Ge b'e air bith
nithe a cheanglas sibhse air
talamh, bithidh iad ceangailte
air nèamh: agus ge b'e air
bith nithe a dh'fhuasglas
sibhse air talamh, bithidh iad
fuasgailte air nèamh.
19 A rìs tha mi ag ràdh
ribh, Ma choirdeas dithis
agaibh air thalamh mu thim-
chioll aoin ni a dh'iarras iad,
nithear *so* dhoibh le m'Athair-
sa a ta air nèamh.
20 Oir ge b'e àit am bheil
dithis no triuir air an cruinn-
eachadh an ceann a chéile
a'm' ainm-sa, a ta mise an sin
'nam meadhon.
21 Air dol do Pheadar d'a
ionnsuidh san àm sin, thu-
bhairt e, A Thighearna, cia
minic a pheacaicheas mo bhrà-
thair a'm' aghaidh, agus a
mhaitheas mi dha? *An ann*
gu ruig an seachdamh uair?
22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n
abair mi riut, gus an seachd-
amh uair, ach gu deich agus
tri fichead seachd uairean.
23 Air an aobhar sin is
cosmhuil rìoghachd nèimh ri
righ àraidh le'm b'àill cunntas
a dheanamh r'a sheirbhisich.
24 Agus an uair a thòisich
e air cunntas a dheanamh,
thugadh aon d'a ionnsuidh air
an robh aige deich mìle talann:
25 Ach do bhrìgh nach robh
aige ni leis an dìoladh e,
dh'àithn a thighearn e féin,
agus a bhean, agus a chlann,
agus na h-uile nithe a bha
aige a reiceadh, agus dìoladh
a dheanamh.
26 Air an aobhar sin thuit
an seirbhiseach sin sìos, agus
rinn e umhlachd dha, ag ràdh,
A Thighearn, dean foighidinn
rium, agus ìocaidh mi dhuit
an t-iomlan.

27 An sin air do thighearn an òglaich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhiseach sin féin a mach, fhuair e aon d'a chomh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn: agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgornan *air*, ag ràdh, Ioc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dean foighidinn rium, agus ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san *sin:* ach dh'imich e agus thilg e am prìosan e, gus an ìocadh e na fiachan.

31 Agus an uair a chunnaic a chomh-sheirbhisich na nithe a rinneadh, bha iad ro-dhoilich, agus thàinig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach ni a rinneadh.

32 An sin ghairm a thighearn air, agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm;

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do chomh-sheirbhiseach féin, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus ghabh a thighearn fearg, agus thug e do na ceusadairibh e, gus an ìocadh e 'fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m'Athair nèamhaidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridheachaibh d'a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

AGUS thariadh, an uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thàinig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan:

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh ris, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An ti a rinn air tùs *iad*, gu'n d'rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùthleanaidh e r'a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin an ni a cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a dh'àithn Maois litir-dhealaich a thabhairt *dhi*, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibh-sa air son cruais bhur cridhe, bhur mnài a chur uaibh: ach cha robh e mar sin o thùs.

9 Agus tha mise ag ràdh ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son strìopachais, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil
ris, Ma's e sin cor an fhir r'*a*
mhnaoi, cha'n 'eil am pòsadh
maith r'a dheanamh.
11 Ach thubhairt esan riu,
Cha'n 'eil na h-uile dhaoine
comasach air a' chainnt so a
ghabhail, ach *iadsan* d'an
d'thugadh e.
12 Oir a ta cuid 'nan caillt-
eanaich, a rugadh mar sin o
bhroinn *am* màthar; agus a
ta cuid do chaillteanaich ann,
a rinneadh 'nan caillteanaich
le daoinibh; agus a ta caillt-
eanaich ann, a rinn iad féin
'nan caillteanaich air son rìogh-
achd nèimh. Ge b'e neach
a ta comasach air a ghabhail
d'a ionnsuidh, gabhadh se *e*.
13 An sin thugadh clann
bheag d'a ionnsuidh, chum gu
cuireadh e a làmhan orra, agus
gu'n deanadh e urnuigh: agus
chronuich na deisciobuil iad.
14 Ach thubhairt Iosa, Ful-
aingibh do na leanabaibh, agus
na bacaibh dhoibh teachd a
m' ionnsuidh: oir is ann d'an
leithidibh sin a ta rioghachd
nèimh.
15 Agus an déigh dha a
làmhan a chur orra, dh'imich
e as a sin.
16 Agus, feuch, thàinig
neach agus thubhairt e ris, A
mhaighstir mhaith, ciod am
maith a ni mi chum gu faigh
mi a' bheatha mhaireannach?
17 Agus thubhairt esan ris,
C'ar son a ghoireadh tu maith
dhiom-sa? cha *'n 'eil* aon
neach maith ach a h-aon, *eadh-
on* Dia: ach ma's àill leat
dol a steach chum na beatha,
coimhid na h-àitheanta.
18 Thubhairt esan ris, Cia
iad? agus thubhairt Iosa, Na
dean mortadh. Na dean adh-
altrannas. Na goid. Na toir
fianuis bhréige.
19 Thoir urram do t'athair,
agus do d' mhàthair: agus,
Gràdhaich do choimhearsnach
mar thu féin.
20 Thubhairt an t-òganach
ris, Choimhid mi iad sin uile
o m'òige: ciod a ta dh' uireas-
bhuidh orm fathast?
21 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leat bhi coimhlionta,
imich, reic na bheil agad, agus
tabhair do na bochdaibh, agus
gheibh thu ionmhas air
nèamh; agus thig, *agus* lean
mise.
22 Ach an uair a chual an
t-òganach na briathra sin, dh'-
fhalbh e gu brònach; oir bha
mòr-shaoibhreas aige.
23 An sin thubhairt Iosa r'a
dheisciobluibh, Gu firinneach
tha mi ag ràdh ribh, gu bheil
e cruaidh air duine saoibhir
dol a steach do rìoghachd
nèimh.
24 Agus a rìs tha mi ag
ràdh ribh, Gur usadh do
chàmhal dol troimh chrò
snàthaid, na do dhuine saoi-
bhir dol a steach do rìoghachd
Dhé.
25 Agus 'nuair a chual a
dheisciobuil *so*, ghabh iad ion-
gantas mòr, ag ràdh, Cò ma
seadh an neach a dh'fheudas
a bhi air a shaoradh?
26 Ach air amharc do Iosa
orra, thubhairt e riu, Do
dhaoinibh a ta so eu-com-
asach, ach do Dhia a ta na h-
uile nithe comasach.
27 An sin fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ris, Feuch,
thréig sinne na h-uile *nithe*,
agus lean sinn thusa; air an
aobhar sin ciod a gheibh sinn?
28 Agus thubhairt Iosa riu,

Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, Sibhse a lean mise, anns
an ath-ghineamhuin, an uair
a shuidheas Mac an duine air
caithir a ghlòire féin, gu'n
suidh sibhse mar an ceudna
air dà chaithir dheug, a toirt
breth air dá thréibh dheug
Israeil.
29 Agus ge b'e neach a
thréig tighean, no bràithrean,
no peathraichean, no athair,
no màthair, no bean-phòsda,
no clann, no fearann air sgàth
m'ainme-sa, gheibh e a' cheud
uiread, agus a' bheatha mhair-
eannach mar oighreachd.
30 Ach a ta mòran air thois-
each a bhitheas air dheireadh;
agus air dheireadh, *a bhitheas*
air thoiseach.

CAIB. XX.

OIR is cosmhuil rìoghachd
nèimh ri fear-tighe, a
chaidh a mach moch air
mhaduinn a thuarasdalachadh
luchd-oibre d'a ghàradh fiona.
2 Agus an déigh dha cord-
adh ris an luchd-oibre air
pheghinn *Romhanaich* san là,
chuir e d'a ghàradh fiona iad.
3 Agus an uair a chaidh e
mach timchioll na treas uaire,
chunnaic e dream eile 'nan sea-
samh dìomhanach sa' mharg-
adh.
4 Agus thubhairt e riu,
Imichibh-sa mar an ceudna
do'n ghàradh fhiona, agus ge
b'e ni a bhitheas ceart, bheir
mi dhuibh e. Agus dh 'imich
iad.
5 An uair a chaidh e mach
a ris timchioll na seathadh
agus na naothadh uaire, rinn
e mar an ceudna.
6 Agus an uair a chaidh e
mach mu thimchioll na h-aoin
uaire deug, fhuair e dream
eile 'nan seasamh dìomhanach,
agus thubhairt e riu, C'ar son
a ta sibh 'nur seasamh an so
feadh an là dìomhanach?
7 Thubhairt iad ris, A chi-
onn nach do thuarasdalaich
duine air bith sinn. Thu-
bhairt esan riu, Imichibh-sa
mar an ceudna do'n ghàradh
fhiona, agus ge b'e ni a ta
ceart, gheibh sibh *e*.
8 Agus 'nuair thàinig am
feasgar, thubhairt tighearn a'
ghàraidh fhìona sin r'a stiùbh-
ard, Gairm an luchd-oibre,
agus thoir dhoibh an tuarasd-
al, a' tòiseachadh o'n dream
a thàinig mu dheireadh gu
ruig na ceud *daoine*.
9 Agus an uair a thàinig
iadsan *a thuarasdalaicheadh*
mu thimchioll na h-aoin uaire
deug, fhuair gach duine
dhiubh peghinn.
10 Ach an uair a thàinig an
ceud dream, shaoil iadsan
gu'm faigheadh iad ni bu mhò;
ach fhuair gach aon diubh mar
an ceudna peghinn.
11 Agus air dhoibh fhaot-
ainn, rinn iad gearan an
aghaidh fhir-an-tighe,
12 Ag ràdh, An dream sin
a thainig mu dheireadh, cha
d'rinn iad *obair* ach aon uair,
agus rinn thu iad ionnan ru-
inne, a ghiùlain uallach agus
teas an là.
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ri fear dhiubh, A
charaid, cha'n 'eil mi a' dean-
amh eucoir ort: nach do
choird thu rium air pheghinn?
14 Tog leat do chuid féin,
agus imich romhad: is i mo
thoil-sa a thabhairt do'n ti so
a thàinig mu dheireadh, mar
a thug mi dhuit-sa.
15 Nach 'eil e ceaduichte

dhomh-sa an ni a's toil leam
a dheanamh ri mo chuid féin ?
am bheil do shùil-sa olc, air
son gu bheil mise maith ?
16 Mar sin bithidh an dream
dheireannach air thoiseach,
agus an dream *a ta* air thois-
each air dheireadh: oir a ta
mòran air an gairm, ach beag-
an air an taghadh.
17 Agus a' dol do Iosa suas
gu Ierusalem, thug e an dà
dheisciobul deug leis a leth
taobh anns an t-slighe, agus
thubhairt e riu,
18 Feuch, a ta sinn a dol suas
gu Ierusalem; agus bithidh
Mac an duine air a bhrath
thairis do na h-àrd-shagart-
aibh, agus do na sgrìobhaich-
ibh, agus dìtidh iad chum bàis e.
19 Agus bheir iad thairis e
do na Cinnich chum fanoid a
dheanamh *air*, agus *chum a*
sgiùrsadh, agus *a* cheusadh:
ach an treas là éiridh e a rìs.
20 An sin thàinig d'a ionn-
suidh màthair cloinne Shebe-
de, maille r'a mic, a' toirt aor-
aidh *dha*, agus ag iarraidh ni
àraidh air.
21 Agus thubhairt esan
rithe, Ciod a b'àill leat? Thu-
bhairt i ris, Abair gu'n suidh
iad so mo dhithis mhac, fear *aca*
air do làimh dheis, agus fear
eile air do làimh chlì, a'd'
rìoghachd.
22 Ach fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Cha'n 'eil fhios
agaibh ciod a ta sibh ag iarr-
aidh. Am bheil sibh comasach
air a' chupan sin òl a dh'òlas
mise, agus a bhi air bhur baist-
eadh leis a' bhaisteadh leis am
baistear mise? Thubhairt iad
ris, A ta sinn comasach.
23 Agus thubhairt esan riu,
Olaidh sibh gu deimhin do
m' chupan-sa, agus baistear
sibh leis a' bhaisteadh leis am
baistear mise: ach suidhe air
mo làimh dheis agus chlì, cha
leamsa *sin* a thabhairt, ach
dhoibh-san d' am bheil e air
ulluchadh le m'Athair-sa.
24 Agus 'nuair a chual an
deichnear *so*, bha iad diomb-
ach air an dithis bhràithre.
25 Ach ghairm Iosa iad d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e, A
ta fhios agaibh gu bheil aig
uachdaranaibh nan Cinneach
tighearnas orra, agus gu bheil
aig *an* daoinibh mòra smachd
orra.
26 Ach mar sin cha bhi e
'nur measg-sa: ach ge b'e
neach le'm b'àill a bhi mòr
'nur measg, biodh e dhuibh
'na fhear-frithealaidh.
27 Agus ge air bith le'm
b'àill toiseach a bhi aige 'nur
measg, biodh esan 'na sheir-
bhiseach dhuibh:
28 Amhuil mar nach d'thài-
nig Mac an duine chum gu'n
deantadh frithealadh dha, ach
a dheanamh frithealaidh, agus
a thabhairt 'anama féin mar
éiric air son mhòran.
29 Agus ag dol a mach
dhoibh á Iericho, lean sluagh
mòr e:
30 Agus, feuch, dithis
dhaoine dalla, a bha 'nan
suidhe ri taobh na slighe,
'nuair a chual iad gu'n robh
Iosa a' dol seachad, ghlaodh
iad, ag ràdh, Dean tròcair
oirnne, a Thighearn, a Mhic
Dhaibhidh.
31 Agus chronuich an sluagh
iad, chum gu'm biodh iad 'nan
tosd: ach is mòid a ghlaodh
iadsan, ag ràdh, Dean trocair
oirnn, a Thighearn, a Mhic
Dhaibhidh.

32 Agus sheas Iosa, agus
ghairm e iad, agus thubhairt
e, Ciod is àill leibh mise a
dheanamh dhuibh?
33 Thubhairt iadsan ris, A
Thighearn, ar sùilean a bhi air
am fosgladh.
34 Agus ghabh Iosa truas
dhiubh, agus bhean e r'an sùil-
ibh: agus air ball thàinig
radharc d'an sùilibh, agus lean
iad e.

CAIB. XXI.

AGUS an uair a dhruid iad
ri Ierusalem, agus a thài-
nig iad gu Betphage, gu sliabh
nan crann-oladh, an sin chuir
Iosa dithis *d'a* dheisciobluibh
uaith,
2 Ag ràdh riu, Rachaibh
do'n bhaile *a ta* thall fa' ur
comhair, agus air ball gheibh
sibh asal ceangailte *ann*, agus
loth maille rithe: fuasglaibh,
agus thugaibh a m' ionnsuidh-
sa *iad.*
3 Agus ma labhras aon
duine ni air bith ribh, abraibh,
Gu bheil feum aig an Tigh-
earn orra; agus cuiridh e uaith
air ball iad.
4 Rinneadh na nithe so
uile, chum gu'n coimhlion-
tadh an ni a labhradh leis an
fhàidh ag ràdh,
5 Innsibh do nighean Shioin,
Feuch, a ta do Righ a' teachd
a d' ionnsuidh gu ciùin, agus
e 'na shuidhe air asail, agus
air loth mac na h-asail.
6 Agus dh'imich na deis-
ciobuil, agus rinn iad mar a
dh'àithn Iosa dhoibh;
7 Agus thug iad an asal a-
gus an loth leo, agus chuir iad
am falluinnean orra, agus
chuir iad *esan* 'na shuidhe air
am muin.
8 Agus sgaoil mòr-shluagh
am falluinnean air an t-slighe;
agus ghearr dream eile geuga
do na crannaibh, agus leag iad
air an t-slighe *iad.*
9 Agus thog an sluagh a
bha roimhe agus 'na dhéigh
iolach, ag ràdh, Hosanna do
Mhac Dhaibhidh: beannaichte
gu robh an Ti a thig ann an
ainm an Tighearna; Hosanna
anns na h-àrdaibh.
10 Agus 'nuair thàinig e
steach do Ierusalem, ghluais-
eadh am baile uile, ag ràdh,
Cò e so?
11 Agus thubhairt an sluagh,
Is e so Iosa am fàidh o Nasar-
et Ghalile.
12 Agus chaidh Iosa a
steach do theampull Dé, agus
thilg e mach iadsan uile a bha
reic agus a' ceannach anns an
teampull, agus thilg e buird
luchd-malairt an airgid thai-
ris, agus caithriche luchd-reic-
idh nan columan.
13 Agus thubhairt e riu,
A ta e sgrìobhta, Goirear tigh
urnuigh do m' thigh-sa; ach
rinn sibhse 'na gharaidh
luchd-reubainn e.
14 Agus thàinig na doill a-
gus na bacaich d'a ionnsuidh
anns an teampull, agus shlàn-
uich e iad.
15 Agus an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean na gnìomharan
iongantach a rinn e, agus a'
chlann a' glaodhaich san team-
pull, agus ag ràdh, Hosanna
do Mhac Dhaibhidh, bha corr-
uich mhòr orra.
16 Agus thubhairt iad ris,
An cluinn thu ciod a ta a'
mhuinntir sin ag ràdh? Agus
thubhairt Iosa riu, A ta mi
cluinntinn; nach do leugh

sibhse riamh, A beul naoidh-
ean agus chìochran choimhlion
thu moladh ?
17 Agus an uair a dh'fhàg
e iad, chaidh e mach as a'
bhaile gu Betani, agus dh'fhan
e an sin.
18 Agus an uair a phill e
chum a' bhaile air mhaduinn,
bha ocras air.
19 Agus air dha crann-fìge
fhaicinn air an t-slighe, thài-
nig e d'a ionnsuidh, agus cha
d'fhuair e ni air bith air, ach
duilleach a mhàin ; agus thu-
bhairt e ris, Na fàsadh toradh
o so suas gu bràth ort. Agus
chrìon an crann-fìge air ball.
20 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e, ghabh iad
iongantas, ag ràdh, Cia luath
a shearg an crann-fìge as ?
21 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Gu deimh-
in a ta mi ag ràdh ribh, ma
bhitheas creidimh agaibh, a-
gus nach bi sibh fo amharus,
cha'n e mhàin gu'n dean sibh
an ni *a rinneadh* do'n chrann-
fhìge, ach mar an ceudna ma
their sibh ris a' bheinn so,
Togar thu, agus tilgear san
fhairge thu, bithidh e dean-
ta:
22 Agus ge b'e air bith
nithe a dh'iarras sibh ann bhur
n-urnuigh, ma chreideas sibh,
gheibh sibh iad.
23 Agus an uair a thàinig
e do'n teampull, thàinig na
h-àrd-shagairt agus seanairean
a' phobuill d'a ionnsuidh, a-
gus e a' teagasg, ag ràdh *ris*,
Ciod e an t-ùghdarras leis
am bheil thusa a' deanamh
nan nithe so? agus cò thug
an cumhachd so dhuit ?
24 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Feòraich-
idh mise mar an ceudna aon
ni dhibh-sa, agus ma dh'inn-
seas sibh dhomh e, innsidh
mise dhuibh-sa air mbodh
ceudna cia an t-ùghdarras leis
am bheil mi deanamh nan
nithe so.
25 Baisteadh Eoin, cia as a
thàinig e? O nèamh, no o
dhaoinibh ? Ach reusonaich
iadsan 'nam measg féin, ag
ràdh, Ma their sinn, O nèamh,
their esan ruinn, C'ar son ma
seadh nach do chreid sibh e ?
26 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, a ta eagal a' pho-
buill oirnn ; oir a ta meas
fàidh aig gach uile *dhuine* air
Eoin.
27 Agus fhreagair iad Iosa,
agus thubhairt iad, Cha'n 'eil
fhios againn. Agus thubh-
airt esan riu, Ni mò dh'inn-
seas mise dhuibh-sa cia an t-
ùghdarras leis am bheil mi
deanamh nan nithe so.
28 Ach ciod i bhur barail-
sa? Bha aig duine àraidh dithis
mhac, agus thàinig e dh'ionn-
suidh a' cheud *mhic*, agus thu-
bhairt e, A mhic, imich, dean
obair an diugh a'm' ghàradh
fiona.
29 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e, Cha dean :
ach 'na dhéigh sin, ghabh e
aithreachas agus dh'imich e.
30 Agus thàinig e gus an
dara *mac*, agus thubhairt e
mar an ceudna. Agus fhreag-
air esan agus thubhairt e,
Théid, a Thighearn ; gidh-
eadh cha deachaidh e.
31 Cò do'n dithis a rinn
toil 'athar ? Thubhairt iadsan
ris, An ceud fhear. Thubhairt
Iosa riu, Gu firinneach tha
mise ag ràdh ribh, gu'n téid
na cìs-mhaoir agus na striop-

aichean do rìoghachd Dhé
roimhibh-sa.
32 Oir thàinig Eoin do 'ur n-
ionnsuidh an slighe na fireant-
achd, agus cha do chreid sibh
e: ach chreid na cìs-mhaoir
agus na strìopaichean e. Agus
ged chunnaic sibhse *so*, cha
do ghabh sibh aithreachas 'na
dhéigh sin, a chum gu'n
creideadh sibh e.
33 Eisdibh ri cosamhlachd
eile: Bha fear-tighe àraidh
ann, a phlannduich fion-lios,
agus chuir e gàradh m'a
thimchioll, agus chladhaich e
ionad-bruthaidh an fhìona
ann, agus thog e tùr, agus
shuidhich e air tuath e; agus
chaidh e féin air choigrich.
34 Agus an uair a dhruid
riu àm an toraidh, chuir e a
sheirbhisich a dh'ionnsuidh
na tuatha, a dh'fhaotainn a
thoraidh.
35 Agus rug an tuath air a
sheirbhisich, agus ghabh iad
air fear dhiubh, agus mharbh
iad fear eile, agus chlach iad
fear eile.
36 A rìs, chuir e seirbhisich
eile uaith, tuilleadh na *sa'*
cheud *chuideachd;* agus rinn
iad orra-san mar an ceud-
na.
37 Ach ma dheireadh, chuir
e a mhac féin da'n ionnsuidh,
ag ràdh, Bheir iad urram do
mo mhac.
38 Ach an uair a chunnaic
an tuath am mac, thubhairt
iad eatorra féin, 'S e so an
t-Oighre, thigibh, marbham-
aid e, agus glacamaid 'oigh-
reachd-san *dhuinn fein.*
39 Agus rug iad air, agus
thilg iad a mach as an fhìon-
lios e, agus mharbh iad e.
40 Air an aobhar sin an
uair a thig Tighearn an fhìon-
lios *sin,* ciod a ni e ris an
tuath sin?
41 Thubhairt iad ris, Sgrios-
aidh e gu truagh na droch
dhaoine sin, agus suidhichidh
e am fion-lios air tuath eile, a
bheir a thoraidh dha 'nan aim-
siribh féin.
42 Thubhairt Iosa riu, Nach
do leugh sibh riamh anns na
sgriobtuiribh, A' chlach a
dhiult na clachairean, rinn-
eadh i 'na cloich-chinn na
h-oisne: is e an Tighearn a
rinn so, agus a ta e iongan-
tach 'nar sùilibh-ne?
43 Uime sin tha mi ag ràdh
ribh, Gu'n toirear rìoghachd
Dhé uaibhse, agus gu'n toir-
ear do chinneach *eile* i, a bheir
a toraidh uatha.
44 Agus ge b'e neach a
thuiteas air a' chloich so, bris-
ear e; ach ge b'e air an tuit
i, ni i mìn-luaithre dheth.
45 Agus an uair a chuala
na h-àrd-shagairt agus na
Phairisich a chosamhlachda-
san, thuig iad gu'm b'ann mu'n
timchioll féin a labhair e.
46 Ach an uair bu mhiann
leo breith air, bha eagal a'
phobuill orra, oir bha meas
fàidh ac' airsan.

CAIB. XXII.

AGUS fhreagair Iosa, agus
labhair e riu a rìs ann an
cosamhlachdaibh ag ràdh,
2 Is cosmhuil rìoghachd
nèimh ri righ àraidh, a rinn
banais-phòsaidh d'a mhac
fèin;
3 Agus chuir e a sheirbhis-
ich a ghairm na muinntir a
fhuair cuireadh chum na
bainnse; ach cha b'àill leo-
san teachd.

4 A rìs, chuir e *d'an ionn-*
suidh seirbhisich eile, ag ràdh,
Abraibh-sa ris a' mhuinntir
d'an d'thugadh cuireadh,
Feuch, dheasaich mi mo dhín-
neir: *a ta* mo dhaimh a-
gus *mo* spréidh bhiadhta air
am marbhadh, agus *a ta* na
h-uile nithe ullamh: thigibh
chum na bainnse.
5 Ach chuir iadsan an suar-
achas *e*, agus dh'imich iad
rompa, fear dhiubh d'a fhear-
ann, agus fear eile chum a
cheannachd:
6 Agus rug a' chuid eile
dhiubh air a sheirbhisich, agus
thug iad masladh *dhoibh*, a-
gus mharbh siad *iad.*
7 Ach an uair a chual an righ
so ghabh e fearg; agus chuir
e 'armailtean uaithe, agus
sgrios e an luchd-mortaidh
sin, agus loisg e am baile-san.
8 An sin thubhairt e r'a
sheirbhisich, Gu firinneach a
ta a' bhanais ullamh, gidheadh
an dream a fhuair cuireadh
cha b'araidh iad *air.*
9 Air an aobhar sin imich-
ibh-sa gus na rathaidibh mòra,
agus a lìon *daoine* 's a gheibh
sibh, cuiribh *iad* chum na
bainnse.
10 Agus chaidh na seirbhis-
ich sin a mach air na rathaid-
ibh, agus chruinnich iad gach
uile neach a fhuair iad, eadar
olc agus mhaith: agus lìonadh
tigh na bainnse le muinntir
a shuidh chum bìdh.
11 Agus air dol a steach do'n
righ a dh'fhaicinn nan aoidh-
ean, chunnaic e an sin duine
aig nach robh trusgan na
bainnse uime:
12 Agus thubhairt e ris, A
charaid, cionnus a thàinig thu-
sa steach an so, gun trusgan
na bainnse umad? Ach dh'-
fhan esan 'na thosd.
13 An sin thubhairt an righ
ris na seirbhisich, Air a chean-
gal duibh eadar chosan a-
gus làmhan, togaibh leibh e,
agus tilgibh e anns an dorch-
adas iomallach: an sin bith-
idh gul agus gìosgan fhiacal.
14 Oir a ta mòran air an
gairm, ach beagan air an tagh-
adh.
15 An sin dh'imich na Phair-
isich, agus ghabh iad comhairle
cionnus a dh'fheudadh iad
esan a ribeadh 'na chainnt.
16 Agus chuir iad d'a ionn-
suidh an deisciobuil féin,
maille ri luchd-leanmhuinn
Heroid, ag ràdh, A mhaigh-
stir, a ta fhios againn gu bheil
thusa fior, agus gu bheil thu
teagasg slighe Dhé ann am
firinn, agus nach 'eil suim agad
do dhuine sam bith: oir cha'n
'eil thu ag amharc air pears-
aibh dhaoine.
17 Uime sin innis dhuinne
do bharail, Am bheil e cead-
uichte cìs a thabhairt do Chea-
sar, no nach 'eil?
18 Ach air tuigsinn am mì-
ruin a dh'Iosa, thubhairt e,
C'ar son a ta sibh ga m' bhuair-
eadh, a chealgairean?
19 Nochdaibh dhomhsa air-
giod na cìse. Agus thug iad
d'a ionnsuidh peghinn.
20 Agus thubhairt e riu,
Co dha a bhuineas an dealbh
so, agus an sgrìobhadh *a ta*
m'a thimchioll?
21 Thubhairt iadsan ris,
Do Cheasar. An sin thubhairt
esan riu, Thugaibh uime sin
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar; agus do Dhia, na
nithe a's le Dia.
22 Agus an uair a chual

iad *so*, ghabh iad iongantas,
agus dh'fhàg iad e, agus
dh'imich iad rompa.
23 Air an là sin féin thài-
nig d'a ionnsuidh na Sadus-
aich, a their nach 'eil ais-
eirigh ann, agus chuir iad
ceisd air,
24 Ag ràdh, A mhaighstir,
thubhairt Maois, Ma gheibh
duine bàs gun chlann aige, gur
còir d'a bhràthair a bhean-san
a phòsadh a dhlighe daimhe,
agus sliochd a thogail d'a
bhràthair.
25 A nis bha seachdnar
bhràithre 'nar measg-ne; agus
air do'n cheud fhear dhiubh
bean a phòsadh, fhuair e bàs,
agus do bhrìgh nach robh
sliochd aige dh'fhàg e a
bhean d'a bhràthair.
26 Agus *thachair* mar an
ceudna do'n dara, agus do'n
treas *bràthair*, gu ruig an
seachdamh.
27 Agus 'nan déigh uile
fhuair a' bhean bàs mar an
ceudna.
28 Air an aobhar sin anns
an aiseirigh, cò do'n t-seachd-
nar d'am bean i? Oir bha i
aca uile.
29 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, A ta sibh
'air seacharan, gun eòlas ag-
aibh air na sgriobtuiribh, no
air cumhachd Dhé:
30 Oir anns an aiseirigh
cha dean iad pòsadh, ni mò a
bheirear am pòsadh iad; ach
a ta iad mar aingil Dhé air
nèamh.
31 Ach mu thimchioll ais-
eirigh nam marbh, nach do
leugh sibh an ni sin a labh-
radh ribh le Dia, ag ràdh,
32 Is mise Dia Abrahaim,
agus Dia Isaaic, agus Dia Ia-
coib? cha'n e Dia, Dia nam
marbh, ach nam beò.
33 Agus an uair a chual am
pobull *so*, ghabh iad iongantas
r'a theagasg-san.
34 Ach an uair a chuala na
Phairisich gu'n do chuir e na
Sadusaich 'nan tosd, chruinn-
icheadh iad an ceann a chéile.
35 An sin chuir neach àr-
aidh dhiubh, a b'fhear teag-
aisg an lagha, ceisd *air*, 'ga
dhearbhadh, agus ag ràdh,
36 A mhaighstir, cia i an
àithne a's mò san lagh?
37 Thubhairt Iosa ris,
Gràdhaichidh tu an Tighearn
do Dhia le t'uile chridhe, a-
gus le t'uile anam, agus le
t'uile inntinn.
38 Is i so a' cheud *àithne*
agus an àithne mhòr.
39 Agus *is* cosmhuil an
dara rithe so, Gràdhaichidh tu
do choimhearsnach mar thu
féin.
40 Air an dà àithne so tha'n
lagh uile, agus na fàidhean an
crochadh.
41 Ach air do na Phairisich
bhi cruinn an ceann a chéile,
dh'fheòraich Iosa dhiubh,
42 Ag ràdh, Ciod i bhur ba-
rail-sa mu thimchioll Chriosd?
cò d'am mac e? thubhairt iad-
san ris, Do Dhaibhidh.
43 Thubhairt esan riu,
Cionnus ma seadh a ghoireas
Daibhidh san spiorad a Thigh-
earna dheth, ag ràdh,
44 Thubhairt an Tighearn
ri m' Thighearn, Suidh air mo
làimh dheis, gus an cuir mi
do naimhdean 'nan stòl fo d'
chosaibh?
45 Air an aobhar sin ma
ghoireas Daibhidh a Thigh-
earn dheth, cionnus is mac
dha e?

46 Agus cha b'urrainn aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chridhe aig aon neach o'n là sin suas ni air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

AN sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,
2 Ag ràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois:
3 Air an aobhar sin na huile nithe dh'iarras iad oirbhsa a choimhead, coimhidibh agus deanaibh *iad*; ach na deanaibh a reir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.
4 Oir ceanglaidh iad uallaiche troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad *iad* air guailnibh dhaoine; gidheadh cha charuich iad féin iad le h-aon d'am meuraibh.
5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum a bhi air am faicinn le daoinibh: ni iad am philacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;
6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féillibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionalaibh,
7 Agus fàilte *fhaghail* air na margaibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.
8 Ach na goirear Rabbi dhibhse; oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd; agus is bràithre sibh féin uile.
9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air thalamh; oir is aon Athair a ta agaibh, a *ta* air nèamh.
10 Cha mhò a ghoirear àrd-mhaighstirean dhibh: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd.
11 Ach an ti a's mò 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh.
12 Agus ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, ìslichear e; agus ge b'e neach a dh'ìslicheas e féin, àrdaichear e.
13 Ach is an-aoibhinn dhuibh-sa, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean, do bhrìgh gu bheil sibh a' druideadh rìoghachd nèimh an aghaidh dhaoine: oir cha téid sibh féin a steach, agus cha'n fhulaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.
14 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh ag itheadh suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a' deanamh urnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.
15 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir cuairtichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dheanamh do bhur creidimh féin; agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn dheth dà uair ni's mò na sibh féin.
16 Is an-aoibhinn dhuibh, a chinn-iùil dhalla, a their, Ge b'e duine a bheir mionnan air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'e bheir mionnan air òr an teampuill, a ta e ceangailte.
17 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b'e bheir mionnan air an altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir mionnan air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an tiodhlac, no'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

20 Air an aobhar sin ge b'e mhionnaicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre féin, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionnaicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh air san, agus air an Ti a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a mhionnaicheas air nèamh, a ta e a' mionnachadh air righchaithir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir a ta sibh a' toirt an deachamh as a' mhionnt, agus an anìse, agus a' chuimin, agus dhìobair sibh nithe cudthromach an lagha, cothrom, tròcair, agus firinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iùil dhalla, a shìolaidheas a' mhìn-chuileag, agus a shluigeas an càmhal.

25 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir glanaidh sibh an taobh a muigh do'n chupan, agus do'n mhèis, ach a ta iad an taobh a stigh làn do reubainn, agus do eucoir.

26 Phairisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh do'n chupan agus do'n mhèis, chum gu'm bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir is cosmhuil sibh ri uaighibh gealaichte, a ta deadh-mhaiseach air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine marbha, agus do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna a ta sibhse an leth a muigh am fianuis dhaoine ann an coslas fhìreana, ach san taobh a stigh làn ceilg, agus eusaontais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh a' togail àitean-adhlacaidh nam fàidhean, agus a' deanamh leac-lithidh nam fìrean deadh-mhaiseach,

30 Agus ag ràdh, Nam bitheamaid ann an làithibh ar n-aithriche, cha bhitheamaid compàirteach riu am fuil nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur fianuisibh 'nur n-aghaidh fèin, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lìonaibh-sa suas tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudar leibh dol as o dhamnadh ifrinn?

34 Air an aobhar sin feuch, cuiream-sa d'ur n-ionnsuidh fàidhean, agus daoine glice, agus sgrìobhaichean; agus *cuid* dhiubh marbhaidh agus ceusaidh sibh, agus *cuid* dhiubh sgiùrsaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni sibh geurleanmhuinn *orra* o bhaile gu baile;

35 Chum gu'n tig oirbh
gach uile fhuil fhìreanta a
dhòirteadh air an talamh, o
fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil
Shachariais, mhic Bharachi-
ais, a mharbh sibh eadar an
teampull agus an altair.
36 Gu firinneach a ta mi ag
ràdh ribh, Gu'n tig na nithe
so uile air a' ghinealach so.
37 A Ierusalem, a Ierusa-
lem, a mharbhas na fàidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d'ionnsuidh, cia
minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh r'a chéile,
mar a chruinnicheas cearc a
h-eoin fuidh a sgiathaibh, agus
cha b'àill leibh!
38 Feuch, fàgar bhur tigh
agaibh 'na fhàsach.
39 Oir tha mise ag ràdh
ribh, nach faic sibh mise o so
suas, gus an abair sibh, *Is*
beannaichte an Ti a thig ann
an ainm an Tighearn.

CAIB. XXIV.

AGUS chaidh Iosa mach,
agus dh'imich e o'n
teampull; agus thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh, a nochd-
adh dha aitreabh an teampuill.
2 Agus thubhairt Iosa riu,
Nach faic sibh iad so uile?
gu firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Nach fàgar clach air
muin cloiche an so, nach tilg-
ear sìos.
3 Agus air suidhe dha air
sliabh nan crann-oladh, thài-
nig a dheisciobuil d'a ionn-
suidh an uaignidheas, ag ràdh,
Innis dhuinne, c'uin a thig na
nithe sin *gu crìch?* agus ciod
e comhara do theachd-sa, agus
deiridh an t-saoghail?
4 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Thugaibh an
aire nach meall aon neach sibh:
5 Oir thig mòran a'm' ainm-
sa, ag ràdh, Is mise Criosd;
agus meallaidh iad mòran.
6 Agus cluinnidh sibh cog-
anna, agus tuairisgeul chog-
anna: thugaibh an aire nach
bi sibh fo amhluadh: oir is
éigin do na *nithibh sin* uile
teachd gu crìch, ach cha'n 'eil
an deireadh ann fathast.
7 Oir eiridh cinneach an
aghaidh cinnich, agus rìogh-
achd an aghaidh rìoghachd:
agus bithidh gorta, agus
plàighean, agus criothanna-
talmhainn ann am mòran
àitean.
8 Agus cha *'n 'eil* annta so
uile ach toiseach thruaighean.
9 An sin bheir iad thairis
sibh chum àmhghair, agus
marbhaidh iad sibh: agus
bithidh fuath aig gach uile
chinneach dhuibh air sgàth
m'ainme-sa.
10 Agus an sin gabhaidh
mòran oilbheum, agus brath-
aidh iad a chéile, agus bithidh
fuath aca d'a chéile.
11 Agus éiridh mòran do
fhàidhibh bréige, agus meall-
aidh iad mòran.
12 Agus do bhrìgh gu'm
bi an eucoir air a meudach-
adh, fuaraichidh gràdh mhòr-
an.
13 Ach ge b'e bhitheas
seasmhach chum na crìche, 'se
so a thèarnar.
14 Agus bithidh soisgeul so
na rìoghachd air a shearmon-
achadh air feadh an domhain
uile, mar fhianuis do na h-uile
chinnich: agus an sin thig an
deireadh.
15 Air an aobhar sin an
uair a chi sibhse gràineileachd
an léir-sgrios, air an do labh-
air Daniel am fàidh, 'na seas-

amh ann an ionad naomh,
(tuigeadh an ti a leughas,)
16 An sin teicheadh iad-
san *a ta* ann an Iudea, chum
nam beann:
17 An ti a ta air mullach
an tighe, na tigeadh e nuas a
thabhairt ni sam bith leis as a
thigh:
18 Agus an ti a ta sa'
mhachair, na pilleadh e air
ais a thogail 'f halluinn leis.
19 Agus is an-aoibhinn do
na mnaibh torrach, agus
dhoibh-san a bheir cìoch
uatha sna làithibh sin.
20 Ach guidhibh-sa gun
bhur teicheadh a bhi sa'
gheamhradh, no air an t-sa-
baid:
21 Oir anns an àm sin bith-
idh àmhghar mòr ann, amhuil
nach robh ann o thùs an
domhain gus a nis, agus nach
mò a bhitheas a chaoidh.
22 Agus mur biodh na
làithean sin air an giorrachadh,
cha bhiodh feoil sam bith air
a tèarnadh: ach air son nan
daoine taghta bithidh na làith-
ean sin air an giorrachadh.
23 An sin ma their aon
duine ribh, Feuch, *a ta* Criosd
an so, no an sud; na creidibh
e:
24 Oir éiridh Criosdan
bréige, agus fàidhean bréige,
agus ni iad comharan agus
mìorbhuilean mòra, ionnus
gu mealladh iad, nam feud-
adh e bhi, na daoine taghta
féin.
25 Feuch, dh'innis mi
dhuibh *e* roimh-làimh.
26 Uime sin ma their iad
ribh, Feuch, a ta e san fhàs-
ach, na rachaibh a mach:
feuch, *a ta* e sna seòmraichibh
uaigneach, na creidibh *sin.*
27 Oir a réir mar a thig an
dealanach o'n àird an ear, a-
gus a dhealraicheas e gus an
àird an iar; mar sin mar an
ceudna bhitheas teachd Mhic
an duine.
28 Oir ge b'e àit am bi a
chairbh, is ann an sin a
chruinnichear na h-iolairean.
29 Air ball an déigh triob-
laid nan làithean ud, dorch-
aichear a' ghrian, agus cha
tabhair a' ghealach a solus,
agus tuitidh na reultan o nè-
amh, agus bithidh cumhachdan
nan nèamh air an crathadh.
30 Agus an sin foillsichear
comhara Mhic an duine an
nèamh: agus an sin ni uile
threubha na talmhainn bròn,
agus chi iad Mac an duine a'
teachd air neulaibh nèimh, le
cumhachd agus glòir ro-
mhòir.
31 Agus cuiridh e mach
'aingil le fuaim mhòir na gall-
truimp, agus cruinnichidh
iad a shluagh taghta o na
ceithir gaothaibh, o leth-
iomall nèimh gus an leth-
iomall eile.
32 Ach foghlumaibh cos-
amhlachd o'n chrann-fhige:
an uair a bhitheas a gheug a
nis maoth, agus a dh'fhàsas an
duilleach, aithnichidh sibh gur
fagus an samhradh:
33 Agus mar an ceudna, an
uair a chi sibhse na nithe sin
uile, biodh fios agaibh gu
bheil e am fagus, *eadhon* aig
na dorsaibh.
34 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach téid an gin-
ealach so féin thairis, gus an
tachair na nithe so uile.
35 Théid nèamh agus tal-
amh thairis, ach cha téid mo
bhriathra-sa thairis a chaoidh.

36 Ach cha'n 'eil fios an
là no na h-uaire sin aig duine
air bith, no fòs aig ainglibh
nèimh, ach aig m'Athair-sa a
mhàin.
37 Ach amhuil *a bha* làith-
ean Noe, mar sin mar an ceud-
na bithidh teachd Mhic an
duine.
38 Oir mar a bha iad anns
na làithibh roimh an tuil ag
itheadh agus ag òl, a' pòsadh
agus a' toirt am pòsadh, gus
an là an deachaidh Noe a
steach san airc.
39 Agus nach robh fhios
aca gus an d'thàinig an tuil,
agus an do thog i leatha iad
uile; mar sin mar an ceudna
bithidh teachd Mhic an
duine.
40 An sin bithidh dithis
air a' mhachair ; gabhar fear
aca, agus fàgar am fear eile.
41 Bithidh dithis bhan a'
meileadh anns a mhuilean;
gabhar a h-aon aca, agus
fàgar an aon eile.
42 Uime sin deanaibh-sa
faire, oir cha'n 'eil fhios ag-
aibh cia an uair an tig bhur
Tighearn.
43 Ach a ta fhios so ag-
aibh, nam b'fhiosrach fear an
tighe cia an uair an tigeadh
an gaduiche, gu'n deanadh e
faire, agus nach fulaingeadh
e gu'm bristeadh a thigh
troimh.
44 Uime sin bithibh-sa ull-
amh mar an ceudna : oir is
ann an uair nach saoil sibh, a
thig Mac an duine.
45 Cò e ma seadh a ta 'na
òglach fìrinneach agus glic, a
chuir a Thighearn os ceann
a mhuinntir, a thabhairt bìdh
dhoibh 'na àm féin ?
46 *Is* beannaichte an t-òg-
lach sin, a gheibh a Thigh-
earna, ri àm dha teachd, a'
deanamh mar sin.
47 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n cuir se e os
ceann a mhaoin gu h-iomlan.
48 Ach ma their an droch
sheirbhiseach ud 'na chridhe,
A ta mo Thighearn a' cur dàil
'na theachd ;
49 Agus ma thòisicheas e
air *a* chomh-sheirbhisich a
bhualadh, agus air itheadh
agus òl maille ri luchd-
misge ;
50 Thig Tighearn an òg-
laich sin ann an là nach 'eil
sùil aige ris, agus ann an uair
nach fios da,
51 Agus gearraidh e 'na
bhloighdibh e, agus bheir e a
chuibhrionn *da* maille ris na
cealgairibh: an sin bithidh gul
agus gìosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

AN sin samhlaichear rìogh-
achd nèimh ri deich òigh-
ibh, a thug leo an lòchrain, a-
gus a chaidh a mach an còdh-
ail an fhir nuadh-phòsda.
2 Agus bha cùignear dhiubh
glic, agus cùignear amaid-
each.
3 Thug iadsan a bha amaid-
each an lòchrain *leo*, ach cha
d'thug iad oladh leo.
4 Ach iadsan a bha glic,
thug iad oladh leo 'nan soith-
ichibh maille r'an lòchran-
aibh.
5 Agus air deanamh moille
do'n fhear nuadh-phòsda,
thuit clò codail orra uile, agus
suain.
6 Ach anns a' mheadhon-
oidhche rinneadh glaodh,
Feuch, a ta am fear nuadh-
pòsda a' teachd ; rachaibh a
mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'éirich na h-oighean ud uile, agus dheasaich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach riusan *a bha* glic, Thoiribh dhuinne *cuid* do bhur n-oladh; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan *a bha* glic, ag radh, Air eagal nach bi na 's leoir ann dhuinn féin agus dhuibhsa, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceannaichibh dhuibh féin.

10 Agus am feadh a bha iad a' dol a cheannach, thàinig am fear-nuadh pòsda; agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.

11 'Na dhéigh sin thàinig mar an ceudna na h-òighean eile, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach aithne dhomh sibh.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an là no an uair, air an tig Mac an duine.

14 Oir is cosmhuil *e* ri duine a' dol air choigrich, a ghairm a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin:

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig [illegible]nna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon; do gach aon fa leth a réir a chomais; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuair na cùig tàlanna, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig tàlanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan *a fhuair* a dhà, bhuannaich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuair a h-aon, dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fholaich e airgiod a mhaighstir.

19 An déigh aimsir fhada thàinig Tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thàinig esan a fhuair na cùig tàlanna, agus thug *e leis* cùig tàlanna eile, ag ràdh, A Thighearna, thug thu dhomh-sa cùig tàlanna: feuch, bhuannaich mi cùig tàlanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich; bha thusa firinneach ann am beagan, cuiridh mise os ceann mhòran thu: imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

22 Agus thàinig esan a fhuair an dà thàlann, agus thubhairt e, A Thighearna, thug thu dhomh-sa dà thàlann: feuch, bhuannaich mi dà thàlann eile thuilleadh orra.

23 Thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich; bha thusa firinneach ann am beagan *do nithibh*, cuiridh mise os ceann mòran *do nithibh* thu: imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

24 Ach an uair a thàinig esan a fhuair an t-aon tàlann, thubhairt e, A Thighearna, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuaineas san àite nach do chuir thu, agus a thionaileas san ionad anns nach do sgaoil thu;

25 Agus air dhomh bhi fo
eagal, chaidh mi agus dh'fhol-
aich mi do thàlann san talamh:
feuch, sin agad do chuid féin.
26 Fhreagair a Thighearn
agus thubhairt e ris, A sheir-
bhisich uile agus leisg, bha
fhios agad gu buainim-sa san
àit anns nach do chuir mi, agus
gu tionalam as an ionad anns
nach do sgaoil mi;
27 Bu chòir dhuit uime
sin m'airgiod a thabhairt do'n
luchd-malairt, agus air dhomh
teachd gheibhinn mo chuid
féin maille r'a riadh.
28 Buinibh uaith uime sin
an tàlann, agus thugaibh dha-
san e, aig am bheil na deich
tàlanna.
29 (Oir do gach neach aig
am bheil bheirear, agus bith-
idh aige gu pailt: ach uaith-
san aig nach 'eil, bheirear
eadhon an ni sin a ta aige.)
30 Agus tilgibh an seirbhis-
each mi-tharbhach so do dhor-
chadas iomallach: an sin bith-
idh gul agus gìosgan fhiacal.
31 An uair a thig Mac an
duine 'na ghlòir, agus na h-ain-
gil naomha uile maille ris, an
sin suidhidh e air caithir rìogh-
ail a ghlòire:
32 Agus cruinnichear 'na
làthair na h-uile chinnich; a-
gus sgaraidh e iad o chéile,
amhuil a sgaras buachaill na
caoraich o na gabhraibh:
33 Agus cuiridh e na caor-
aich air a làimh dheis, ach na
gabhair air a làimh chlì.
34 An sin their an Righ riu-
san air a dheis, Thigibh, a
dhaoine beannaichte m'Ath-
ar-sa, sealbhaichibh mar oigh-
reachd an rìoghachd a ta air
a deasachadh dhuibh o leagadh
bunaite an domhain:
35 Oir bha mi ocrach, agus
thug sibh dhomh biadh: bha
mi tartmhor, agus thug sibh
dhomh deoch: bha mi a'm'
choigreach, agus thug sibh
aoidheachd dhomh:
36 Lomnochd, agus dh'eud-
aich sibh mi: bha mi euslan,
agus thàinig sibh g'am amh-
arc: bha mi am prìosan, agus
thàinig sibh a m' ionnsuidh.
37 An sin freagraidh na fìr-
eana e, ag ràdh, A Thighear-
na, c'uin a chunnaic sinn
ocrach thu, agus a bheathaich
sinn thu? no tartmhor, agus a
thug sinn deoch dhuit?
38 No c'uin a chunnaic
sin a'd' choigreach thu, agus
a thug sinn aoidheachd dhuit?
no lomnochd, agus a dh'eud-
aich sinn thu?
39 No c'uin a chunnaic sinn
euslan thu, no am prìosan, a-
gus a thàinig sinn a d'ionn-
suidh?
40 Agus freagraidh an
Righ, agus their e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
a mheud 's gu'n do rinn sibh
e do aon do na bràithribh
a's lugha agam-sa, rinn sibh
dhomh-sa *e*.
41 An sin their e mar an
ceudna riusan air an làimh
chlì, Imichibh uam, a shluagh
malluichte, dh'ionnsuidh an
teine shiorruidh, a dh'ulluich-
eadh do'n diabhul agus d'a
ainglibh:
42 Oir bha mi ocrach, agus
cha d'thug sibh dhomh biadh:
bha mi tartmhor, agus cha
d'thug sibh dhomh deoch:
43 Bha mi a'm' choigreach,
agus cha d'thug sibh aoidh-
eachd dhomh: lomnochd, a-
gus cha d'eudaich sibh mi:
euslan, agus am prìosan, agus

cha d'thàinig sibh g'am amh-
arc.
44 An sin freagraidh iadsan
mar an ceudna e, ag ràdh, A
Thighearna, c'uin a chunnaic
sinne thu ocrach, no tartmhor,
no d'choigreach, no lomnochd,
no euslan, no am prìosan, a-
gus nach do fhritheil sinn
dhuit?
45 An sin freagraidh esan
iad, ag ràdh, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, a mheud as
nach d'rinn sibh *e* do'n neach
a's lugha dhiubh so, cha d'rinn
sibh dhomh-sa *e*.
46 Agus imichidh iadsan
chum peanais shiorruidh; ach
na fìreana chum na beatha
maireannaich.

CAIB. XXVI.

AGUS tharladh, 'nuair a
chrìochnaich Iosa na
briathra so uile, gu'n dubhairt
e r'a dheisciobluibh,
2 A ta fhios agaibh gu bheil
a' chàisg an déigh dà là, agus
a ta Mac an duine air a bhrath
chum a chèusadh.
3 An sin chruinnich uachd-
arain nan sagart, agus na
sgrìobhaichean, agus seanair-
ean a' phobuill, gu talla an
àrd-shagairt, d'an goirear
Caiaphas,
4 Agus ghabh iad comh-
airle le chéile chum Iosa a
ghlacadh le feall, agus a chur
gu bàs.
5 Ach thubhairt iad, Na
deanamaid e san fhéill, air
eagal gu'm bi buaireas am
measg a' phobuill.
6 Agus air do Iosa a bhi
ann am Betani, ann an tigh
Shimoin an lobhair,
7 Thàinig bean d'a ionn-
suidh aig an robh bocsa ala-
bastair làn do oladh ro luach-
mhoir, agus dhòirt i air a
cheann *e*, agus e 'na shuidhe
aig *biadh*.
8 Ach an uair a chunnaic a
dheisciobuil *sin*, bha fearg or-
ra, ag ràdh, Ciod is ciall do'n
ana-caitheadh so?
9 Oir dh'fheudadh an oladh
so bhi air a reiceadh air mhòr-
an, agus a bhi air a toirt do
na bochdaibh.
10 Ach air aithneachadh
so do Iosa, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh a' cur
dragha air a' mhnaoi? oir rinn
i deadh obair dhomh-sa.
11 Oir a ta na bochdan
agaibh a ghnàth maille ribh,
ach cha'n 'eil mise agaibh a
ghnàth.
12 Oir air dortadh na h-ol-
adh so dhi air mo chorp-sa, is
ann fa chomhair m'adhlaic a
rinn i *e*.
13 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e àit am bi an
soisgeul so air a shearmonach-
adh air feadh an t-saoghail gu
h-iomlan, aithrisear an ni a
rinn a' bhean so, mar chuimh-
ne oirre.
14 An sin dh'imich aon do'n
dà fhear dheug, d'am b'ainm
Iudas Iscariot, chum nan àrd-
shagart.
15 Agus thubhairt e, Ciod
a bheir sibh dhomh-sa, agus
brathaidh mi dhuibh e? Agus
choird iad ris air dheich buinn
fhichead airgid.
16 Agus o'n àm sin a mach
dh'iarr e fàth air esan a
bhrath.
17 Agus air a' cheud *là do
fhéill* an arain neo-ghoirtichte,
thàinig na deisciobuil chum
Iosa, ag ràdh ris, C'àit an
àill leat sinne a dh'ulluchadh

dhuit, chum gu'n ith thu a'
chàisg ?
18 Agus thubhairt esan,
Rachaibh do'n bhaile gu leith-
id so do dhuine, agus abraibh
ris, Tha am maighstir ag ràdh,
A ta m'àm am fagus, cumaidh
mi a' chàisg aig do thigh-sa
maille ri m' dheisciobluibh.
19 Agus rinn na deis-
ciobuil mar dh'orduich Iosa
dhoibh, agus dheasaich iad a'
chàisg.
20 Agus an uair a thàinig
am feasgar, shuidh e maille ris
an dà fhear dheug.
21 Agus ag itheadh dhoibh,
thubhairt e, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu'm brath
fear dhibh mise.
22 Agus bha iad ro bhròn-
ach, agus thòisich gach aon
aca fa leth air a ràdh ris, Am
mise *e*, a Thighearn ?
23 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e, An ti a thumas
a làmh sa' mhèis maille rium-
sa, brathaidh esan mi.
24 Gu deimhin a ta Mac
an duine ag imeachd, a réir
mar a ta e sgrìobhta m'a thim-
chioll : ach is an-aoibhinn do'n
duine sin le'm brathar Mac an
duine : bu mhaith do'n duine
sin mur beirte riamh e.
25 An sin fhreagair Iudas
a bhrath e, agus thubhairt e,
A Mhaighstir, am mise *e?*
Thubhairt esan ris, Thubhairt
thu.
26 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus air tabh-
airt buidheachais, bhris se *e*,
agus thug e do na deisciob-
luibh *e*, agus thubhairt e,
Gabhaibh, ithibh ; is e so mo
chorp-sa.
27 Agus air glacadh a'
chupain, agus air tabhairt
buidheachais, thug e dhoibh *e*,
ag ràdh, Olaibh uile dheth :
28 Oir is i so m'fhuil-sa an
tiomnaidh nuaidh, a dhòirtear
air son mhòran chum maith-
eanais pheacanna.
29 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Nach òl mi á so suas do thor-
adh so na fionain, gus an là
sin an òl mi e nuadh maille
ribh ann an rìoghachd m'Ath-
ar.
30 Agus air dhoibh laoidh
a sheinn, chaidh iad a mach
gu sliabh nan crann-oladh.
31 An sin thubhairt Iosa
riu, Gheibh sibh uile oilbheum
annam-sa an nochd ; oir a ta
e sgrìobhta, Buailidh mi am
buachaill, agus sgapar caoraich
an treuda.
32 Ach n déigh dhomh-sa
éirigh a rìs, théid mi roimh-
ibh do Ghalile.
33 Agus fhreagair Peadar
agus thubhairt e ris, Ged
gheibh gach uile dhaoine oil-
bheum annad, cha'n fhaigh
mise oilbheum gu bràth.
34 Thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
air an oidhche so féin mu'n
goir an coileach, gu'n àich-
eadh thu mi tri uairean.
35 Thubhairt Peadar ris,
Ged a b'éigin dhomh bàsach-
adh maille riut, cha'n àich-
eadh mi thu. Agus thubhairt
na deisciobuil uile mar an
ceudna.
36 An sin thàinig Iosa
maille riu gu ionad d'an goir-
ear Getsemane, agus thubh-
airt e ris na deisciobluibh,
Suidhibh-sa an so, gus an téid
mise a dheanamh urnuigh an
sud.
37 Agus thug e Peadar leis,
agus dithis mhac Shebede, a-

gus thòisich e air a bhi brònach, agus ro dhoilgheasach.

38 An sin thubhairt e riu, A ta m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs: fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire maille riumsa.

39 Agus dh'imich e beagan air adhart, agus thuit e air aghaidh, a' deanamh urnuigh, agus ag ràdh, O m' Athair, ma dh'fheudas e bhi, rachadh an cupan so seachad orm: gidheadh, na biodh e mar is àill leamsa, ach mar *is toil* leatsa.

40 Agus thàinig e chum nan deisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad, agus thubhairt e ri Peadar, An ann mar sin, nach b'urrainn sibh faire a dheanamh aon uair *a mhàin* maille riumsa?

41 Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: *a ta* gun amharus an spiorad togarach; ach *a ta 'n* fheoil anmhunn.

42 A rìs an dara uair, dh'imich e agus rinn e urnuigh, ag ràdh, O m' Athair, mur feudar gu'n téid an cupan so seachad orm, gun mi 'ga òl, do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus thàinig e agus fhuair e iad a rìs 'nan codal: oir bha an sùilean trom.

44 Agus dh'fhàg e iad, agus dh'imich e a rìs, agus rinn e urnuigh an treas uair, ag ràdh nam briathra ceudna.

45 An sin thàinig e chum a dheisciobul, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois; feuch, a ta an uair air druideadh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh pheacach.

46 Eiribh, imicheamaid: feuch, a ta an ti a bhrathas mise am fagus.

47 Agus air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thàinig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus maille ris cuideachd mhòr le claidhibh agus bataibh o na h-àrd-shagartaibh agus o sheanairibh a' phobuill.

48 A nis bha an ti a bhrath esan air tabhairt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach a phògas mise, is e sin e; deanaibh greim air.

49 Agus air ball thàinig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thàinig thu? An sin thàinig iad, agus chuir iad làmh ann an Iosa, agus ghlac iad e.

51 Agus, feuch, shìn a h-aon diubhsan a bha maille ri Iosa a làmh, agus tharruing e a chlaidheamh, agus air dha seirbhiseach an àrd-shagairt a bhualadh, ghearr e a chluas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a rìs do chlaidheamh air ais 'na ionad féin: oir iadsan uile a ghlacas an claidheamh, tuitidh iad leis a' chlaidheamh.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m'Athair a ghuidhe, agus bheir e dhomh tuilleadh na dà legion deug do ainglibh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na sgriobtuirean air an coimhlionadh, *a tha 'g ràdh* gur ann mar so is éigin tachairt?

55 Anns an uair sin féin thubhairt Iosa ris an t-sluagh, An d'thàinig sibh a mach mar

gu b'ann an aghaidh gaduiche, le claidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a' m' shuidhe maille ribh san teampull a' teagasg, agus cha do chuir sibh làmh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu'm biodh sgriobtuire nam fàidhean air an coimhlionadh. An sin thréig na deisciobuil uile e, agus theich iad.

57 Agus air dhoibh-san Iosa a ghlacadh, thug iad leo *e* gu Caiaphas an t-àrd-shagart, far an robh na sgrìobhaichean agus na seanairean air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar e fad uatha, eadhon gu talla an àrd-shagairt, agus chaidh e steach, agus shuidh e maille ris na seirbhisich, a dh'fhaicinn na crìche.

59 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na seanairean, agus a' chomhairle uile, fianuis bhréige an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d'fhuair iad: seadh, ge do thàinig mòran do fhianuisibh bréige, cha d'fhuair iad. Fa dheòidh thàinig dà fhianuis bhréige.

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt am *fear* so, Is urrainn mise teampull Dé a leagadh, agus a thogail a rìs an tri làithibh.

62 Agus air do'n àrd-shagart eirigh, thubhairt e ris, Nach freagair thu bheag? Ciod e a ta iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd. Agus fhreagair an t-ard-shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheò, gu'n innseadh tu dhuinn, an tu Criosd Mac Dhé.

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh tha mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd *Dhé*, agus a' teachd air neulaibh nèimh.

65 An sin reub an t-àrd-shagart 'eudach, ag ràdh, Gu'n do labhair e toibheum; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh? feuch, a nis chuala sibh a thoibheum.

66 Ciod i bhur barail-sa? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toillteanach air a' bhàs.

67 An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhuail iad le 'm basaibh e; agus ghabh cuid eile air le slataibh,

68 Ag ràdh, Dean fàidheadaireachd dhuinn, a Chriosd, Cò e a bhuail thu?

69 Agus shuidh Peadar a mach anns an talla: agus thàinig cailin àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh, Bha thusa mar an ceudna maille ri Iosa o Ghalile.

70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair uile, ag ràdh, Cha'n 'eil fhios agam ciod a ta thu ag ràdh.

71 Agus air dol a mach dha do'n fhor-dhorus, chunnaic *cailin* eile e, agus thubhairt i riu-san a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri Iosa o Nasaret.

72 Agus dh'àicheadh e a rìs le mionnaibh, *ag ràdh*, Cha'n aithne dhomh an duine.

73 Agus tamull beag 'na dhéigh sin thàinig an dream a bha 'nan seasamh a làthair,

agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud féin tha thusa ; oir a ta do chainnt ga d' bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, *ag ràdh*, Cha'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briathran Iosa a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus air doll a mach dha, ghuil e gu geur.

CAIB. XXVII.

AIR teachd do'n mhaduinn, ghabh uachdarain nan sagart uile, agus seanairean a' phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad tharis e do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin an uair a chunnaic Iudas a bhrath e, gu'n do dhìteadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-àrd-shagartaibh, agus do na seanairibh,

4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann am brath na fola neòchiontaich. Ach thubhairt iadsan, Ciod *e sin* duinne ? amhairc thusa *air sin*.

5 Agus air tilgeadh uaith nam bonn airgid anns an teampull, dh'imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch se e féin.

6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannaich iad leo fearann a' chriadhadair, chum a bhi 'na àit-adhlaic do choigrich.

8 Air an aobhar sin goirear do'n fhearann sin, Fearann na fola, gus an là'n diugh.

9 (An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan *a bha* do chloinn Israeil,

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhadair, mar a dh'orduich an Tighearna dhomh-sa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain : agus dh'fhiosraich an t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa Righ nan Iudhach ? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lìon nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh ?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air aon fhocal ; ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantas ro mhòr.

15 A nis ri àm na féille chleachd an t-uachdaran aon phrìosanach a b'àill leo chur fa sgaoil do'n phobull.

16 Agus bha aca san àm sin prìosanach ro-chomharaichte, d'am b'ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin an uair a bha iad cruinn an ceann a chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa

sgaoil duibh? Barabas, no
Iosa, d'an goirear Criosd?
18 Oir bha fhios aige gu'm
b'ann o fharmad a thug iad
thairis e.
19 Agus an uair a bha e 'na
shuidhe air caithir a' bhreith-
eanais, chuir a bhean *teachd-
aireachd* d'a ionnsuidh, ag
ràdh, Na biodh agad-sa gnoth-
uch sam bith ris an fhìrean
sin: oir is mòr a dh'fhulaing
mise an diugh ann am bruad-
ar, air a shon-san.
20 Ach chuir na h-àrd-shag-
airt agus na seanairean impidh
air a' phobull gu'n iarradh iad
Barabas, agus gu milleadh iad
Iosa.
21 Agus fhreagair an t-
uachdaran agus thubhairt e
riu, Cò do'n dithis is àill leibh
mise a chur fa sgaoil duibh?
Thubhairt iadsan, Barabas.
22 Thubhairt Pilat riu, Ciod
ma seadh a ni mi ri Iosa, d'an
goirear Criosd? Thubhairt
iad ris uile, Ceusar e.
23 Agus thubhairt an t-
uachdaran, C'ar son? ciod an
t-olc a rinn e? ach is mò gu
mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh,
Ceusar e.
24 Agus an uair a chunn-
aic Pilat nach do bhuadhaich
e bheag sam bith, ach gu'n
d'éirich an tuilleadh buaireis,
ghabh e uisge, agus dh'ionn-
laid e a làmhan am fianuis an
t-sluaigh, ag ràdh, A ta mise
neòchiontach do fhuil an fhìr-
ein so; faicibh-sa *sin*.
25 Agus fhreagair am po-
bull uile, agus thubhairt iad,
Biodh 'fhuil oirnne, agus air
ar cloinn.
26 An sin leig e fa sgaoil
Barabas dhoibh: ach air dha
Iosa a sgiùrsadh, thug e thairis
e chum a cheusadh.
27 An sin thug saighdear-
an an uachdarain leo Iosa do
thalla a' bhreitheanais, agus
chruinnich iad a' bhuidheann
uile m'a thimchioll.
28 Agus air dhoibh a rùsg-
adh, chuir iad uime falluinn
scarlaid.
29 Agus air dhoibh crùn
droighinn fhigheadh, chuir iad
m'a cheann e, agus slat chuilce
'na làimh dheis: agus lùb iad
an glùn 'na làthair, agus rinn
iad fanoid air, ag ràdh, Gu'm
beannaichear thu, a Righ nan
Iudhach.
30 Agus thilg iad smugaid
air, agus ghlac iad an t-slat
chuilce, agus bhuail iad sa'
cheann *e*.
31 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dheanamh air, thug
iad an fhalluinn dheth, agus
chuir iad 'eudach féin uime,
agus thug iad leo e chum a
cheusadh.
32 Agus an uair a chaidh
iad a mach, fhuair iad duine o
Chirene, d'am b'ainm Simon:
esan dh'éignich iad chum a
chrann-ceusaidh-san a ghiùlan.
33 Agus an uair a thàinig
iad gu ionad d'an ainm Gol-
gota, sin r'a ràdh, àite cloig-
inn,
34 Thug iad dha r'a òl fion
geur, measgta le domblas: a-
gus air dha a bhlasadh, cha'n
òladh se *e*.
35 Agus an uair a cheus
iad e, roinn iad a thrusgan
eatorra, a' tilgeadh crannchuir:
chum gu'n coimhliontadh an
ni a labhradh leis an fhàidh,
Roinn iad m'eudach eatorra,
agus chuir iad crannchur air
mo bhrat.

C 2

36 Agus shuidh iad, agus
rinn iad faire air an sin:
37 Agus chuir iad a chùis-
dhìtidh sgrìobhta os a cheann,
IS E SO IOSA RIGH NAN
IUDHACH.
38 An sin cheusadh maille
ris dà ghaduiche; fear air a
làimh dheis, agus fear eile air
a làimh chlì.
39 Agus thug iadsan a bha
dol seachad toibheum dha, a'
crathadh an ceann,
40 Agus ag ràdh, Thusa a
leagas an teampull, agus a
chuireas suas an tri làithibh e,
fòir ort féin: ma's tu Mac
Dhé, thig a nuas o'n chrann-
cheusaidh.
41 Mar an ceudna thubhairt
na h-ard-shagairt, maille ris na
sgrìobhaichibh, agus na sean-
airibh, a' fanoid air,
42 Shaor e daoine eile, e
féin a shaoradh ni 'n comasach
e: ma's e Righ Israeil, thig-
eadh e nis a nuas o'n chrann-
cheusaidh agus creididh sinn e.
43 Chuir e a dhòigh an Dia;
saoradh e a nis e, ma tha toil
aige dha: oir thubhairt e, Is
mise Mac Dhé.
44 Agus thug na gaduich-
ean, a cheusadh maille ris, am
beum ceudna dha.
45 A nis o'n t-seathadh uair
bha dorchadas air an tìr uile
gus an naothadh uair.
46 Agus mu thimchioll na
naothadh uaire dh'éigh Iosa
le guth àrd, ag ràdh, Eli, eli,
lama sabachtani? is e sin r'a
ràdh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar
son a thréig thu mi?
47 Agus air cluinntinn sin
do chuid diubhsan a bha 'nan
seasamh an sin, thubhairt iad,
A ta am fear so a' glaodhach
air Elias.
48 Agus air ball ruith a
h-aon diubh, agus ghabh e
spong, agus lìon e do fhìon
geur i, agus air dha a cur air
slait chuilce, thug e dha r'a
òl.
49 Ach thubhairt càch, Leig
dha, faiceamaid an tig Elias
g'a thèarnadh.
50 Agus an uair a dh'éigh
Iosa a ris le glaodh mòr, thug
e suas a spiorad.
51 Agus, feuch, reubadh
brat-roinn an teampuill 'na
dhà chuid, o mhullach gu
ìochdar; agus chriothnuich
an talamh, agus sgoilteadh na
creagan:
52 Agus dh'fhosgladh na
h-uaighean, agus dh'éirich
mòran do chorpaibh nan
naomh, a bha 'nan codal,
53 Agus chaidh iad a mach
as na h-uaighibh an déigh 'ais-
eirigh-san, agus chaidh iad a
steach do'n bhaile naomh, a-
gus nochdadh iad do mhòran.
54 A nis an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud, agus
iadsan a bha maille ris a'
coimhead Iosa, a' chrith-thal-
mhainn, agus na nithe eile a
rinneadh, ghabh iad eagal
mòr, ag ràdh, Gu firinneach
b'e so Mac Dhé.
55 Agus bha an sin mòran
bhan (ag amharc am fad,) a
lean Iosa o Ghalile, a' frith-
ealadh dha:
56 Am measg an robh
Muire Magdalen, agus Muire
màthair Sheumais agus Ioseis,
agus màthair cloinne Shebede.
57 Agus air teachd do'n
fheasgar, thàinig duine saoibh-
ir o Arimatea, d'am b'ainm
Ioseph, a bha e féin 'na dheis-
ciobul aig Iosa mar an ceud-
na.

58 Chaidh esan gu Pilat, a-
gus dh'iarr e corp Iosa: an
sin dh'àithn Pilat an corp a
thabhairt *da.*
59 Agus ghlac Ioseph an
corp, agus phaisg e ann an
lìon-eudach fior-ghlan e,
60 Agus chuir se e 'na uaigh
nuaidh féin, a chladhaich e
ann an carraig: Agus char-
uich e clach mhòr gu dorus
na h-uaighe, agus dh'imich e
roimhe.
61 Agus bha Muire Mag-
dalen, agus a' Mhuire eile
'nan suidhe fa chomhair na
h-uaighe,
62 A nis air an là màir-
each, an là'n déigh an ulluch-
aidh, chruinnicheadh na h-
àrd-shagairt, agus na Phairis-
ich gu Pilat,
63 Ag ràdh, A thighearn,
is cuimhne leinn an uair a bha
am mealltair ud fathast beò,
gu'n dubhairt e, Eiridh mi an
déigh thri làithean.
64 Orduich uime sin an
uaigh a bhi air a coimhead gu
cinnteach gus an treas là, air
eagal gu'n tig a dheisciobuil
san oidhche, agus gu'n goid
iad leo e, agus gu'n abair iad
ris an t-sluagh, Dh'éirich e
o na marbhaibh: agus mar
sin bithidh am mearachd deir-
eannach ni's miosa na'n ceud
mhearachd.
65 Thubhairt Pilat riu, Tha
faire agaibh; imichibh, dean-
aibh *an uaigh* cho tèaruinte 's
is aithne dhuibh.
66 Agus dh'imich iad agus
rinn iad an uaigh cinnteach, a'
cur seula air a' chloich, maille
ri faire.

CAIB. XXVIII.

AN déigh na sàbaid, aig
briseadh na fàire air a'
cheud *là* do'n t-seachduin,
thàinig Muire Magdàlen, agus
a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn
na h-uaighe.
2 Agus, feuch, bha crith-
thalmhainn mhòr ann; oir
thàinig aingeal an Tighearna
nuas o nèamh, agus air teachd
dha charuich e a' chlach o'n
dorus, agus shuidh e oirre.
3 Agus bha a ghnùis mar
dhealanach, agus 'eudach geal
mar shneachdadh.
4 Agus air eagal roimhe
chriothnuich an luchd-coimh-
id, agus chaidh iad an riochd
mairbh.
5 Ach fhreagair an t-ain-
geal agus thubhairt e ris na
mnaibh, Na biodh eagal oirbh-
se: oir a ta fhios agam gu
bheil sibh ag iarraidh Iosa, a
chaidh cheusadh.
6 Cha'n 'eil e 'n so; oir
dh'éirich e, mar a thubhairt
e: thigibh, faicibh an t-àit an
robh an Tighearn 'na luidhe.
7 Agus imichibh gu luath,
agus innsibh d'a dheisciob-
luibh gu'n d'éirich e o na
marbhaibh: agus, feuch, tha
e dol roimhibh do Ghalile; an
sin chi sibh e; feuch, thu-
bhairt mise ribh e.
8 Agus dh'imich iad gu
luath o'n uaigh, le h-eagal
agus mòr-ghairdeachas, agus
ruith iad a dh'innseadh d'a
dheisciobluibh.
9 Agus ag imeachd dhoibh-
san a dh'innseadh d'a dheis-
ciobluibh, feuch, thachair Iosa
féin orra, ag ràdh, Fàilte
dhuibh. Agus thàinig iad am
fagus da, agus rug iad air a
chosaibh, agus rinn iad aoradh
dha.
10 An sin thubhairt Iosa
riu, Na biodh eagal oirbh: im-

ichibh, abraibh ri m' bhràith-
ribh iadsan a dhol do Ghalile,
agus an sin chi iad mi.
11 Agus an uair a bha iad-
san ag imeachd, feuch, thàin-
ig cuid do'n luchd-faire do'n
bhaile, agus nochd iad do na
h-àrd-shagartaibh gach ni a
thachair.
12 Agus air cruinneachadh
dhoibh-san an ceann a chéile
maille ris na seanairibh, agus
air gabhail comhairle dhoibh,
thug iad mòran airgid do na
saighdearaibh,
13 Ag ràdh, Abraibh-sa gu'n
d'thàinig a dheisciobuil anns
an oidhche, agus gu'n do
ghoid iad e, an uair a bha
sinne 'nar codal.
14 Agus ma chluinneas an
t-uachdaran so, cuiridh sinne
impidh air, agus ni sinn sibh-
se tèaruinte.
15 Agus ghabh iad an t-air-
giod, agus rinn iad mar a
theagaisgeadh dhoibh : agus a
ta a' chainnt so air a h-aithris
am measg nan Iudhach gus an
là'n diugh.
16 An sin chaidh an t-aon
deisciobul deug do Ghalile,
do'n bheinn far an d'orduich
Iosa dhoibh.
17 Agus an uair a chunnaic
iad e, rinn iad aoradh dha:
ach bha cuid aca fo amharus.
18 Agus thàinig Iosa, agus
labhair e riu, ag ràdh, Thug-
adh dhomh-sa gach uile
chumhachd air nèamh agus
air talamh.
19 Uime sin imichibh-sa, a-
gus deanaibh deisciobuil do
gach uile chinneach, 'gam
baisteadh ann an ainm an Ath-
ar, agus a' Mhic, agus an Spior-
aid naoimh;
20 A' teagasg dhoibh gach
uile nithe a dh'àithn mise
dhuibh a choimhead: Agus,
feuch, a ta mise maille ribh
a ghnàth, gu deireadh an t-
saoghail. Amen.

An SOISGEUL a reir MHARCUIS.

CAIB. I.

TOISEACH Soisgeil Iosa
Criosd, Mhic Dhe :
2 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta anns na fàidhibh, Feuch,
cuiream mo theachdair roimh
do ghnùis, a dh'ulluicheas do
shlighe romhad.
3 Guth an ti a dh'éigheas
anns an fhàsach, Ulluichibh
slighe an Tighearna, dean-
aibh a cheumanna dìreach.
4 Bha Eoin a' baisteadh
anns an fhàsach, agus a' sear-
monachadh baistidh an aith-
reachais, chum maitheanais
pheacanna.
5 Agus chaidh a mach d'a
ionnsuidh tìr Iudea uile, agus
luchd-àiteachaidh Ierusaleim,
agus bhaisteadh leis iad uile
ann an amhainn Iordain, ag
aideachadh am peacanna.
6 Agus bha Eoin air eud-
achadh le fionna chàmhal, a-
gus crios leathair m'a leas-
raidh; agus bu bhiadh dha
locuist agus mil fhiadhaich.
7 Agus shearmonaich e, ag
ràdh, A ta neach a' teachd a'm'
dhéigh a's cumhachdaiche na
mise, neach nach airidh mise
air cromadh sìos agus barr-iall
a bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh
sibh le h-uisge: ach baist-
idh esan sibh leis an Spiorad
Naomh.
9 Agus tharladh anns na
làithibh sin, gu'n d'thàinig
Iosa o Nasaret Ghalile, agus
bhaisteadh e le h-Eoin ann an
Iordan.
10 Agus air ball an uair a
chaidh e suas as an uisge,
chunnaic e na nèamhan air am
fosgladh, agus an Spiorad mar
choluman a' teachd a nuas air.
11 Agus thàinig guth o
nèamh, *ag ràdh*, Is tusa mo
Mhac gràdhach, anns am bheil
mo mhòr-thlachd.
12 Agus air ball tharruing
an Spiorad e do'n fhàsach.
13 Agus bha e 'n sin san
fhàsach dà fhichead là air a
bhuaireadh le Satan, agus bha
e maille ris na fiadh-bheath-
aichibh, agus fhritheil na h-ain-
gil dha.
14 Agus an déigh Eoin a
chur am prìosan, thàinig Iosa
do Ghalile, a' searmonachadh
soisgeil rìoghachd Dhé,
15 Agus ag ràdh, Choimh-
lionadh an aimsir, agus a ta
rìoghachd Dhé am fagus;
deanaibh-sa aithreachas, agus
creidibh an soisgeul.
16 Agus air dha bhi 'g im-
eachd ri taobh fairge Ghalile,
chunnaic e Simon, agus Ain-
dreas a bhràthair, a' tilgeadh
lìn san fhairge: (oir b'iasg-
airean iad.)
17 Agus thubhairt Iosa riu,
Thigibh a'm dhéigh-sa, agus
ni mi 'nur iasgairibh air daoi-
nibh sibh.
18 Agus air ball dh'fhàg iad
an lìonta, agus lean iad esan.
19 Agus an uair a chaidh e
beagan air aghaidh as a sin,
chunnaic e Seumas *mac* She-
bede, agus Eoin a bhràthair,
agus iad san luing a' càradh
an lìonta.
20 Agus air ball ghairm e
iad; agus dh'fhàg iad Sebede
an athair san luing maille ri
an luchd-tuarasdail, agus lean
iad esan.
21 Agus chaidh iad a steach
do Chapernaum; agus air ball
air dha dol a stigh do'n t-sion-
agog air an t-sàbaid, theag-
aisg e.
22 Agus ghabh iad iongant-
as r'a theagasg: oir bha e 'gan
teagasg mar neach aig an robh
ùghdarras, agus cha b'ann mar
na sgrìobhaichean.
23 Agus bha 'nan sionagog-
san neach anns an robh spior-
ad neòghlan, agus ghlaodh e,
24 Ag ràdh, Leig leinn;
ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa
o Nasaret? an d'thàinig thu
g'ar sgrios-ne? Is aithne
dhomh cò thu, aon naomh
Dhé.
25 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bi a'd' thosd, agus
thig a mach as.
26 Agus an uair a reub an
spiorad neòghlan e, agus a
ghlaodh e le guth àrd, thàinig
e mach as.
27 Agus ghabh iad mor-ion-
gantas uile, ionnus gu'n robh
iad a' cur na ceisde *so* r'a
chéile, ag ràdh, Ciod e so?
Ciod e an teagasg nuadh so?
oir le h-ùghdarras a ta e toirt
orduigh eadhon do na spior-
adaibh neòghlan, agus tha iad
ùmhal dha.
28 Agus chaidh a chliù air
ball a mach air feadh na tìre
uile timchioll Ghalile.
29 Agus gun dàil, air dhoibh
dol a mach as an t-sionagog,

chaidh iad a steach do thigh
Shimoin agus Aindreais,
maille ri Seumas agus Eoin.
30 Ach bha màthair-chéile
Shimoin 'na luidhe ann am
fiabhrus; agus ghrad labhair
iad ris uimpe.
31 Agus thàinig esan agus
thog e i, a breith air làimh
oirre; agus air ball dh'fhàg
am fiabhrus i, agus fhritheil i
dhoibh.
32 Agus an uair a bha 'm
feasgar ann, air do'n ghréin
dol fuidhe, thug iad d'a ionn-
suidh iadsan uile a bha euslan,
agus iadsan anns an robh
deamhain.
33 Agus bha'm baile uile
air a chruinneachadh chum an
doruis.
34 Agus leighis e mòran air
an robh iomadh gnè eucail,
agus thilg e mach mòran
dheamhan, agus cha d'fhul-
aing e do na deamhnaibh
labhairt, air son gu'm b'aith-
ne dhoibh e.
35 Agus air dha éirigh sa'
mhaduinn, fada roimh là,
chaidh e mach, agus dh'imich
e gu àite fàsail, agus rinn e
urnuigh an sin.
36 Agus lean Simon, agus
an dream a bha maille ris e.
37 Agus air fhaotainn dhoibh
thubhairt iad ris, A ta gach
uile neach ga d'iarraidh.
38 Agus thubhairt esan riu,
Rachamaid a dh'ionnsuidh
nam bailtean eile làimh ruinn,
chum gu'n searmonaich mi an
sin mar an ceudna: oir is ann
a chum na crìche so thàinig
mise mach.
39 Agus shearmonaich e
'nan sionagogaibh air feadh
Ghalile uile, agus thilg e mach
na deamhain.
40 Agus thàinig lobhar d'a
ionnsuidh, a' guidhe air, agus
a' lùbadh a ghlùin da, agus ag
ràdh ris, Ma's àill leat, tha
thu comasach air mise a dhean-
amh glan.
41 Agus ghabh Iosa truas
mòr dheth, agus air sìneadh
a mach a làimhe, bhean e ris,
agus thubhairt e ris, Is àill
leam; bi-sa glan.
42 Agus co luath as a labh-
air e, air ball dh'fhalbh an
luibhre uaith, agus rinneadh
glan e.
43 Agus thug e geur-ord-
ugh dha, *agus* air ball chuir e
air falbh e;
44 Agus thubhairt e ris,
Feuch nach innis thu bheag
do neach air bith: ach imich,
nochd thu féin do'n t-sagart,
agus tabhair mar ìobairt air
son do ghlanaidh na nithe a
dh'àithn Maois, mar fhianuis
dhoibh.
45 Agus air dhasan dol a
mach, thòisich e air innseadh
gu ro-fhollaiseach, agus air a'
chùis a sgaoileadh mu'n cuairt,
air chor as nach feudadh Iosa
dol tuilleadh gu follaiseach a
steach do'n bhaile; ach bha
e mach ann an àitibh uaig-
neach: agus thàinig iad d'a
ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

AGUS an déigh làithean àr-
aidh, chaidh e a rìs a
steach do Chapernaum; agus
chualas esan a bhi san tigh.
2 Agus air ball chruinnich-
eadh mòran an ceann a chéile,
air chor as nach robh àit a
chumadh *iad*, eadhon tim-
chioll an doruis: agus labhair
e am focal riu.
3 Agus thàinig iad, a' toirt

d'a ionnsuidh neach air an
robh am pairilis, air a ghiùlan
le ceathrar.
4 Agus a chionn nach b'urr-
ainn iad teachd am fagus da
leis an t-sluagh, rùisg iad mull-
ach an tighe anns an robh e:
agus air dhoibh a tholladh,
leig iad sìos an leabadh air an
robh an neach a bha tinn leis
a' phairilis 'na luidhe.
5 'Nuair chunnaic Iosa an
creidimh-san, thubhairt e ris
an neach air an robh am pair-
ilis, A mhic, tha do pheac-
anna air am maitheadh dhuit.
6 Ach bha dream àraidh
do na sgrìobhaichibh 'nan
suidhe an sin, agus iad a'
reusonachadh 'nan cridheach-
aibh fein,
7 C'ar son a ta am fear so
a' labhairt toibheim mar so?
Cò dh'fheudas peacanna a
mhaitheadh ach Dia a mhàin?
8 Agus air ball air aith-
neachadh do Iosa 'na spiorad
féin gu'n robh iadsan a' reu-
sonachadh mar sin annta féin,
thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibh a' reusonachadh nan
nithe sin ann bhur cridheach-
aibh?
9 Cò aca is usadh a ràdh ris
an neach air am bheil am pair-
ilis, Tha do pheacanna air am
maitheadh dhuit, no a ràdh,
Eirich, agus tog do leabadh,
agus imich?
10 Ach a chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil ùghdarras aig
Mac an duine peacanna a
mhaitheadh air thalamh, (thu-
bhairt e ris an fhear air an
robh am pairilis,)
11 A ta mi ag ràdh riut,
Eirich, agus tog do leabadh,
agus imich do d' thigh.
12 Agus dh'éirich esan air
ball, agus thog e an leabadh,
agus chaidh e mach 'nam fia-
nuis uile, ionnus gu'n robh
mòr-iongantas orra uile, agus
gu'n do ghlòraich iad Dia, ag
ràdh, Cha'n fhaca sinne riamh
a leithid so.
13 Agus chaidh e mach a
rìs ri taobh na mara; agus
thàinig an sluagh uile d'a ionn-
suidh, agus theagaisg e iad.
14 Agus ag dol seachad da,
chunnaic e Lebhi *mac* Alph-
euis 'na shuidhe aig àite togail
na cìse, agus thubhairt e ris,
Lean mise. Agus dh'éirich e,
agus lean se e.
15 Agus tharladh, 'nuair a
shuidh Iosa chum bìdh 'na
thigh-san, gun do shuidh mòr-
an chìs-mhaor agus pheacach
maille ri Iosa, agus r'a dheis-
ciobluibh: oir bha mòran
ann, agus lean iad e.
16 Agus an uair a chunnaic
na sgrìobhaichean agus na
Phairisich esan ag itheadh
maille e ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh, thubhairt iad
r'a dheisciobluibh, C'ar son a
ta e ag itheadh agus ag òl
maille ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh?
17 Agus an uair a chuala
Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n
'eil feum acasan a ta slàn air
an léigh, ach acasan a ta tinn:
cha d'thàinig mise a ghairm
nam firean, ach nam peacach
chum aithreachais.
18 Agus bu ghnàth le deis-
ciobluibh Eoin, agus nam
Phairiseach a bhi trasgadh:
agus thàinig iad, agus thu-
bhairt iad ris, C'ar son a ta
deisciobuil Eoin, agus nam
Phairiseach ri trasgadh, agus
nach 'eil do dheisciobuil-sa a'
trasgadh.

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seòmair an fhir nuadh-phòsda comasach air trasgadh a dheanamh, am feadh a bhitheas am fear nuadh-pòsda maille riu? am feadh a ta am fear nuadh-pòsda aca maille riu, cha'n fheud iad trasgadh a dheanamh.

20 Ach thig na làithean anns an toirear am fear nuadh-pòsda uatha; agus an sin ni iad trasgadh sna làithibh sin.

21 Agus cha'n 'eil duine sam bith a dh'fhuaigheas mìr do eudach nuadh air sean eudach; no, *ma dh'fhuaigheas*, buinidh am mìr nuadh, a chuireadh g'a lionadh suas, as an t-sean eudach, agus nithear an reubadh ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann an seann searragaibh; no brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan: ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu'n deachaidh e troimh na h-achaibh arbhair air là na sàbaid; agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na diasan arbhair a spìonadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch, c'ar son a ta iad a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte air là na sàbaid?

25 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh, 'nuair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air féin agus orra-san a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an làithibh Abiatair an àrd-shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis, nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e mar an ceudna do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'orduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha'n e an duine air son na sàbaid?

28 Air an aobhar sin is Tighearna Mac an duine air an t-sàbaid féin.

CAIB. III.

AGUS chaidh e ris a steach do'n t-sionagog; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid, no olc? anam a thèarnadh, no a sgrios? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amhairc e mu'n cuairt orra le feirg, air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus shìn e mach i: agus rinneadh slàn i mar an *làmh* eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a dh'fheudadh iad a sgrios.

7 Ach chaidh Iosa maille
r'a dheisciobluibh a leth chum
na mara: agus lean sluagh
mòr e o Ghalile, agus o Iudea,
8 Agus o Ierusalem, agus o
Idumea, agus o thaobh thall
Iordain; agus iadsan a bha
timchioll Thiruis agus Shi-
doin, thàinig cuideachd mhòr
dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair
a chual iad cia mòr na nithe a
rinn e.
9 Agus thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, long bheag a bhi
feitheamh air, air son an
t-sluaigh, chum nach dòmh-
luicheadh iad e:
10 Oir leighis e mòran;
ionnus gu'n do dhlùth-theann
iad ris, a mheud's air an robh
plàighean, chum gu'm bean-
adh iad ris.
11 Agus na spiorada neò-
ghlan, an uair a chunnaic iad
e, shleuchd iad da, agus
ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa
Mac Dhé.
12 Agus thug e sparradh
teann dhoibh nach deanadh
iad aithnichte e.
13 Agus chaidh e suas gu
beinn, agus ghairm e iadsan a
b'àill leis: agus thàinig iad
d'a ionnsuidh.
14 Agus dh'orduich e dà
fhear dheug, chum gu'm biodh
iad maille ris, agus gu'n cuir-
eadh e mach iad a shearmon-
achadh;
15 Agus gu'm biodh aca
cumhachd a leigheas euslainte,
agus a thilgeadh a mach
dheamhan.
16 Agus air Simon thug e
Peadar mar cho-ainm:
17 Agus Seumas *mac* She-
bede, agus Eoin bràthair
Sheumais, (agus orra-san thug
e Boanerges mar cho-ainm,
is e sin ri ràdh, Clann an
tairneanaich.)
18 Agus Aindreas, agus
Philip, agus Bartolomeus, a-
gus Mata, agus Tomas, agus
Seumas *mac* Alpheuis, agus
Tadeus, agus Simon an Ca-
naanach,
19 Agus Iudas Iscariot, an
neach sin a bhrath e: agus
chaidh iad do thigh.
20 Agus chruinnicheadh an
sluagh a rìs, ionnus nach robh
e'n comas doibh uiread as
aran itheadh.
21 Agus an uair a chual a
chairdean *so*, thàinig iad a
mach a bhreith air: oir thu-
bhairt iad, Tha e air mhi-
chéill.
22 Agus thubhairt na sgrìo-
bhaichean a thàinig a nuas o
Ierusalem, A ta Beelsebub
aige, agus is ann troimh
phrionnsa nan deamhan a ta
e tilgeadh a mach dheamhan.
23 Agus ghairm e iad d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e
riu ann an cosamhlachdaibh,
Cionnus a dh'fheudas Satan
Satan a thilgeadh a mach?
24 Agus ma bhitheas rìogh-
achd roinnte 'na h-aghaidh
féin, cha'n urrainn an rìogh-
achd sin seasamh.
25 Agus ma bhitheas tigh
air a roinn 'na aghaidh féin,
cha'n urrainn an tigh sin seas-
amh.
26 Agus ma dh'éireas Satan
'na aghaidh féin, agus gu'm
bi e roinnte, cha'n urrainn e
seasamh, ach a ta crìoch aige.
27 Cha'n urrainn neach air
bith dol a steach do thigh
duine làidir, agus 'airneis a
thogail leis, mur ceangail e 'n
duine làidir an toiseach; agus
an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheum a labhras iad.
29 Ach ge b'e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha'n fhaigh e maitheanas a chaoidh, ach a ta e an cunnart peanais shiorruidh;
30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neòghlan aige.
31 An sin thàinig a bhràithrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.
32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll; agus thubhairt iad ris, Feuch, a ta do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraidh.
33 Agus fhreagair e iad, ag ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo bhràithrean?
34 Agus sheall e mu'n cuairt orra-san a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.
35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is esan mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

AGUS thòisich e air teagasg a rìs làimh ris a' mhuir; agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luing, agus gu'n do shuidh e air a' mhuir; agus bha'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.
2 Agus theagaisg e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e riu 'na theagasg,
3 Eisdibh; Feuch, chaidh fear-cuir a mach a chur *sìl:*
4 Agus tharladh 'nuair chuir e an sìol, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thàinig eunlaith an athair, agus dh'ith iad suas e.
5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhne talmhainn aige:
6 Ach air do'n ghrein éirigh, loisgeadh e; agus a chionn nach robh freumh aige, shearg e as.
7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn suas, agus thachd se e, agus cha d'thug e toradh uaith.
8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus thug e toradh uaith a' fàs suas agus a' meudachadh; agus thug e mach, cuid a dheich thar fhichead uiread, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread *'s a chuireadh.*
9 Agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.
10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiosraich iadsan, a bha mu'n cuairt da, maille ris an dà fhear dheug, an cosamhlachd deth.
11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh dìomhair rioghachd Dhé: ach dhoibhsan a ta an leth muigh nithear gach ni an cosamhlachdaibh:
12 Chum as ag faicinn doibh gu'm faic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn

doibh gu'n cluinn iad, agus
nach tuig iad; air eagal àm
air bith gu'm pilleadh iad, a-
gus gu'm biodh *am* peacanna
air am maitheadh dhoibh.
13 Agus thubhairt e riu,
Nach aithne dhuibh an cos-
amhlachd so? agus cionnus
ma ta a thuigeas sibh gach
uile chosamhlachd?
14 Tha 'm fear-cuir a' cur
an fhocail.
15 Agus is iad so iadsan ri
taobh an rathaid, anns an cuir-
ear am focal, an déigh dhoibh
a chluinntinn, air ball a ta
Satan a' teachd, agus a' togail
leis an fhocail, a shìol-chuir-
eadh 'nan cridheachaibh.
16 Agus is iad so iadsan
mar an ceudna a chuireadh
air fearann creagach; muinn-
tir, an uair a chluinneas iad
am focal, a ghabhas e air ball
le gairdeachas:
17 Agus cha'n 'eil freumh
aca annta féin, ach mairidh
iad rè sealain; 'na dhéigh sin
'nuair a dh'éireas àmhghar no
geur-leanmhuinn air son an
fhocail, air ball a ta iad a'
gabhail oilbheim.
18 Agus is iad so iadsan
a chuireadh am measg an
droighinn, an dream a dh'éisd-
eas ris an fhocal;
19 Agus a ta ro chùram an
t-saoghail so, agus mealltair-
eachd saoibhreis, agus ana-
mianna nithe eile teachd a
steach, agus a' tachdadh an
fhocail, agus nithear neo-
thorach e.
20 Agus is iad so iadsan a
chuireadh ann an talamh
maith; an dream a chluinn-
eas am focal, agus a ghabhas
e, agus a bheir a mach toradh,
cuid a dheich thar fhichead
uiread, cuid a thri fichead
uiread, agus cuid a cheud
uiread *as a chuireadh.*
21 Agus thubhairt e riu, An
toirear coinneal chum gu'n
cuirear i fuidh bheul soithich,
no fuidh leabaidh? nach ann
a chum a cur ann an coinn-
leir?
22 Oir cha'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear;
agus cha robh ni air bith an
cleith, nach tig am follais.
23 Ma ta cluasa chum éisd-
eachd aig neach air bith, éisd-
eadh e.
24 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh fa'near ciod a chlu-
inneas sibh: leis an tomhas a
thomhaiseas sibh, tomhaisear
dhuibh féin; agus bheirear
tuilleadh dhuibh-sa ta 'g éisd-
eachd.
25 Oir ge b'e neach aig am
bheil, bheirear dha: agus ge
b'e neach aig nach 'eil, bheir-
ear uaith an ni sin féin a ta
aige.
26 Agus thubhairt e, Is
amhuil rioghachd Dhé, mar
gu'n cuireadh duine sìol anns
an talamh,
27 Agus gu'n coidleadh e,
agus gu'n éireadh e a dh'oidh-
che agus a là, agus gu'n gin-
eadh an sìol, agus gu'm fàs-
adh e suas, air dòigh nach
fhios da.
28 Oir bheir an talamh a
mach toradh uaith féin, air tùs
am fochann, a rìs an dias, an
déigh sin an làn arbhar anns
an dèis.
29 Ach an uair a ta 'n tor-
adh abaich, air ball cuiridh e
an corran ann, a chionn gu
bheil am fogharadh air teachd.
30 Agus thubhairt e, Ciod
an ni ri 'n samhluich sinn

rìoghachd Dhè? no ciod e an cosamhlachd leis an coimhmeas sinn i?

31 *Is* cosmhuil i ri gràinne mustaird, ni, 'nuair a chuirear san talamh e, a's lugha do na h-uile phòraibh a ta air thalamh.

32 Ach an déigh a chur, fàsaidh e suas, agus cinnidh e ni's mò na luibh sam bith eile, agus fàsaidh geugan mòra air; ionnus gu'm feud eunlaith an athair nid a dheanamh fuidh a sgàile.

33 Agus le iomadh d'a leithidibh sin do chosamhlachdaibh labhair e am focal riu, a réir mar a b'urrainn iad a chluinntinn.

34 Ach gun chosamhlachd cha do labhair e riu: Agus mhìnich e na h-uile nithe d'a dheisciobluibh féin air leth.

35 Agus thubhairt e riu air an là sin féin, air teachd do'n fheasgar, Rachamaid thairis do'n taobh eile.

36 Agus an uair a sgaoil iad an coimhthional, thug iad leo esan anns an luing mar a bha e; agus bha longa beaga eile maille ris mar an ceudna.

37 Agus dh'éirich doinionn mhòr ghaoithe, agus leum na tonnan a steach do'n luing, air chor as gu'n robh i nis làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh na luinge, 'na chodal air cluasaig: agus dhùisg iad e, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, nach 'eil suim agad gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus chronuich e a' ghaoth, agus thubhairt e ris an fhairge, Tosd, bi sàmhach. An sin luidh a' ghaoth, agus bha fèath mòr ann.

40 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh co eagalach? cionnus nach 'eil creidimh agaibh.

41 Agus ghabh iad eagal ro mhòr, agus thubhairt iad r'a chéile, Ciod e an duine so, gu bheil a' ghaoth, agus an fhairge féin ùmhal da?

CAIB. V.

AGUS thàinig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gadarach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh spiorad neòghlan,

3 Aig an robh *a* chòmhnuidh sna h-àitibh-adhlaic; agus cha b'urrainn neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh:

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharruing e na slabhraidhean as a chéile, agus mhìn-bhris e na geimhlean: Agus cha b'urrainn duine sam bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ghnàth, a là agus a dh'oidhche, sna beanntaibh, agus sna h-ionadaibh-adhlaic, a' glaodhaich, agus 'ga ghearradh féin le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnothuch-sa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde? tha mi a' cur ort á h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neòghloin.)

9 Agus dh'fhiosraich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag ràdh, Legion is ainm dhomh: oir a ta sinn mòran ann.
10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g'an cur a mach as an dùthaich *sin*.
11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn.
12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag ràdh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum gu'n rachamaid a steach annta.
13 Agus air ball thug Iosa cead doibh; agus air dol a mach do na spioradaibh neòghlan, chaidh iad a stigh anns na mucaibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle,) agus thachdadh iad san fhairge.
14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thachair.
15 Agus thàinig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an ti anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus eudach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.
16 Agus dh'innis iadsan a chunnaic e dhoibh, cionnus a thachair do'n ti anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.
17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìochaibh.
18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an ti anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.
19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionnsuidh do mhuinntir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair ort.
20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri chur an céill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha: agus ghabh iad iongantas uile.
21 Agus 'nuair a chaidh Iosa a rìs thairis anns an luing do'n taobh eile, chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh; agus bha e làimh ris a' mhuir.
22 Agus, feuch, thàinig aon do uachdaranaibh nan sionagog, d'am b'ainm Iairus; agus an uair a chunnaic e esan, leig se e féin sìos aig a chosaibh.
23 Agus ghuidh e gu dùrachdach air, ag ràdh, A ta mo nighean bheag ann an cunnart grad bhàis; thig, *tha mi a' guidhe ort*, agus leag do làmhan oirre chum gu'n slànuichear i, agus mairidh i beò.
24 Agus dh'imich *Iosa* maille ris; agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhluich iad e.
25 Agus *bha* bean àraidh *an sin*, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug,
26 Agus dh'fhulaing i mòran o iomadh léigh, agus chaith i na bha aice, agus cha b' fheairrd i bheag e, ach gu'm bu mhiosd;
27 'Nuair a chual i iomradh air Iosa, thàinig i am measg an t-sluaigh o chùlaobh, agus bhean i r'a eudach:
28 Oir thubhairt i, Ma dh'fheudas mi beantuinn ach r'a eudach, slànuichear mi.

29 Agus air ball thiormaich-
eadh tobar a fola; agus dh'-
aithnich i air a corp féin, gu'n
do leighiseadh i o'n phlàigh
sin.
30 Agus dh'aithnich Iosa
air ball ann féin gu'n deach-
aidh cumhachd a mach as, a-
gus air dha tionndadh san
t-sluagh, thubhairt e, Cò a
bhean ri m' eudach?
31 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, A ta thu faicinn
gu bheil an sluagh ga d'
dhòmhlachadh, agus an abair
thu, Cò a bhean rium?
32 Agus dh'amhairc e mu'n
cuairt g'a faicinn-sa a rinn so.
33 Ach air do'n mhnaoi bhi
fo eagal agus air chrith, air
aithneachadh an ni a rinneadh
innte, thàinig i, agus leig si i
féin sìos 'na làthair, agus
dh'innis i an fhìrinn uile dha.
34 Agus thubhairt e rithe,
A nighean, shlànuich do
chreidimh thu; imich an sìth,
agus bi slàn o d' phlàigh.
35 Am feadh a bha e fath-
ast a' labhairt, thàinig *dream*
o *thigh* uachdarain na siona-
goig, ag ràdh, Fhuair do nigh-
ean bàs; c'ar son a chuireadh
tu tuilleadh dragha air a'
mhaighstir?
36 Co luath is a chual Iosa
an còmhradh so a labhradh,
thubhairt e ri uachdaran na
sionagoig, Na biodh eagal ort,
a mhàin creid.
37 Agus cha d'fhulaing e
do neach air bith a leantuinn,
ach Peadar, agus Seumas, a-
gus Eoin bràthair Sheumais.
38 Agus thàinig e gu tigh
uachdarain na sionagoig, agus
chunnaic e an iomairt agus
iadsan a bha gul, agus a' caoin-
eadh gu mòr.
39 Agus 'nuair thàinig e a
steach, thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh ris an iomairt so,
agus ri bròn? cha'n 'eil an
nigheanag marbh, ach 'na
codal.
40 Agus rinn iadsan gàire
fanoid air: ach air dhasan an
cur uile mach, thug e leis ath-
air agus màthair na nighinn,
agus iadsan a bha maille ris,
agus chaidh e steach far an
robh an nigheanag 'na luidhe.
41 Agus rug e air an nigh-
eanaig air làimh, agus thu-
bhairt e rithe, Talitha-cumi;
's e sin, air eadar-mhìneach-
adh, A chailin, (a ta mise ag
ràdh riut,) éirich.
42 Agus air ball dh'éirich
an nigheanag, agus dh'imich
i; oir bha i dà bhliadhna
dheug *a dh'aois:* agus ghabh
iad iongantas anabarrach.
43 Agus thug e òrdugh
teann doibh, nach faigheadh
duine air bith fios air so; a-
gus dh'àithn e *càileigin* a thoirt
di r'a itheadh.

CAIB. VI.

AGUS chaidh e mach as a
sin, agus thàinig e d'a
dhùthaich féin; agus lean a
dheisciobuil e.
2 Agus an uair a thàinig an
t-sàbaid, thòisich e air teagasg
anns an t-sionagog: agus air
do mhòran a chluinntinn,
ghabh iad iongantas, ag ràdh,
Cia uaith a ta na nithe sin aig
an fhear so? Agus ciod e an
gliocas so thugadh dha, gu
bheil a leithid so do fheart-
aibh air an deanamh le a
làmhaibh-san?
3 Nach e so an saor, mac
Mhuire, bràthair Sheumais, a-
gus Ioseis, agus Iudais, agus

Shimoin? Agus nach 'eil a
pheathraiche an so maille
ruinn? Agus fhuair iad oil-
bheum ann.
4 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n 'eil fàidh gun urram,
ach 'na dhùthaich féin, agus
am measg a chairdean, agus
'na thigh féin.
5 Agus cha robh e 'n comas
da mìorbhuil air bith a dhean-
amh an sin, saor o gu'n do
chuir e a làmhan air beagan
do mhuinntir a bha tinn, agus
gu'n do leighis e *iad*.
6 Agus bha iongantas air
air son am mi-chreidimh. A-
gus chaidh e timchioll nam
bailtean, a' teagasg.
7 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh an dà fhear dheug agus
thòisich e air an cur a mach
dithis agus dithis; agus thug
e dhoibh cumhachd air spior-
adaibh neòghlan;
8 Agus dh'àithn e dhoibh
gun nì air bith thoirt leo air
son na slighe, ach lorg a
mhàin; gun mhàla, gun ar-
an, gun airgiod 'nan sporan:
9 Ach bonn-bhròga *bhi* air
an cosaibh, agus gun dà chòta
bhi umpa.
10 Agus thubhairt e riu, Ge
b'e ionad air bith anns an téid
sibh a steach do thigh, an sin
fanaibh gus am falbh sibh as
an àite sin.
11 Agus cò air bith iad nach
gabh ribh, agus nach éisd ribh,
air dhuibh imeachd as an àite
sin, crathaibh an duslach a
bhitheas fo'ur cosaibh, mar
fhianuis 'nan aghaidh. Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
Gur so-iomchaire a bhitheas
e do Shodom agus do Gho-
morah ann an là a' bhreith-
eanais, na do'n bhaile sin.
12 Agus chaidh iad a mach,
agus shearmonaich iad gu'n
deanadh *daoine* aithreachas.
13 Agus thilg iad a mach
mòran dheamhan, agus dh'ung
iad le h-oladh mòran a bha
tinn, agus leighis siad iad.
14 Agus chual Herod an
righ *uime*, (oir chaidh 'ainm
am follais;) agus thubhairt e,
A ta Eoin Baiste air éirigh o
na marbhaibh, agus uime sin
a ta feartan air an oibreachadh
leis.
15 Thubhairt cuid eile, Gur
e Elias a t'ann. Agus thu-
bhairt cuid eile, Gur fàidh a
t'ann, no mar aon do na fàidh-
ibh.
16 Ach an uair a chual He-
rod *so*, thubhairt e, Is e Eoin
d'an do chuir mise an ceann,
a th'ann; dh'éirich e o na
marbhaibh.
17 Oir chuir Herod féin a
mach agus ghlac e Eoin, agus
cheangail e ann am prìosan e,
air son Herodiais bean phòs-
da Philip, a bràthar féin, do
bhrìgh gu'n do phòs e i.
18 Oir thubhairt Eoin ri
Herod, Cha'n 'eil e ceaduichte
dhuit bean do bhràthar a bhi
agad.
19 Uime sin bha diom mòr
aig Herodias ris, agus bu
mhiann leatha a chur gu bàs;
ach cha b'urrainn i.
20 Oir bha eagal Eoin air
Herod, air dha fios a bhi aige
gu'm bu duine ceart agus
naomh e, agus thug e fa'near
e; agus 'nuair a chual se e,
rinn e mòran do nithibh *air a
chomhairle*, agus dh'éisd e ris
gu toileach.
21 Agus air teachd do là
iomchuidh, rinn Herod, air
co-ainm an là an d'rugadh e,

suipeir d'a uaislibh, agus d'a
ard-cheannardaibh, agus do
mhaithibh Ghalile:
22 Agus an uair a chaidh
nighean Herodiais so steach,
agus a rinn i dannsa, thaitinn
i ri Herod agus riu-san a
shuidh maille ris, agus thu-
bhairt an righ, ris a' chailin,
Iarr ormsa ge b'e ni is àill
leat, agus bheir mi dhuit *e*.
23 Agus thug e mionnan di,
Ge b'e ni a dh'iarras tu orm,
bheir mi dhuit e, gu leth mo
rìoghachd.
24 Agus an uair a chaidh i
mach thubhairt i r'a màthair,
Ciod a dh'iarras mi? Agus
thubhairt ise, Ceann Eoin
Bhaiste.
25 Agus chaidh i air ball le
cabhaig a steach a dh'ionn-
suidh an righ, agus dh'iarr i,
ag ràdh, Is àill leam gu'n tug-
adh tu dhomh gun dàil ceann
Eoin Bhaiste air mèis.
26 Agus bha 'n righ ro
dhoilich; *gidheadh* air son a
mhionnan, agus an dream a
bha 'nan suidhe maille ris, cha
robh toil aige a diultadh.
27 Agus air ball chuir an
righ a mach fear-millidh, a-
gus dh'àithn e a cheann a
thoirt a steach: agus dh'imich
esan agus thug e an ceann
deth anns a' phrìosan;
28 Agus thug e a cheann
leis air mèis, agus thug e do'n
chailin e: agus thug an cailin
d'a màthair e.
29 Agus an uair a chual a
dheisciobuil *sin*, thàinig iad a-
gus thog iad a chorp, agus
chuir iad ann an uaigh e.
30 Agus chruinnicheadh na
h-Abstoil chum Iosa, agus
dh'innis iad da na h-uile nithe,
araon gach ni a rinn iad, agus
gach ni a theagaisg iad.
31 Agus thubhairt e riu,
Thigibh-sa air leth do àit uaig-
neach, agus gabhaibh fois car
tamuill bhig: Oir bha mòran
a' teachd agus a' dol, agus cha
robh ùine aca uiread as biadh
itheadh.
32 Agus chaidh iad gu àite
fàsail ann an luing air leth.
33 Agus chunnaic an sluagh
iadsan a' falbh, agus dh'aith-
nich mòran e, agus ruith iad
d'an cois as na bailtibh uile
an sin, agus bha iad rompa,
agus chruinnicheadh iad d'a
ionnsuidh.
34 Agus an uair a chaidh
Iosa mach, chunnaic e sluagh
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, a chionn gu'n robh
iad mar chaoraich gun bhuach-
aill aca: agus thòisich e air
mòran do nithibh a theagasg
dhoibh.
35 Agus an uair a bha nis
mòran do'n là air dol seach-
ad, thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, ag ràdh, A ta 'n
t-àite so fàs, agus a ta nis
mòran do'n là *air dol thairis:*
36 Leig air falbh iad, chum
gu téid iad do'n tìr mu'n
cuairt, agus do na bailtibh, a-
gus gu ceannaich iad biadh
dhoibh féin: oir cha'n 'eil ni
air bith aca r'a itheadh.
37 Ach fhreagair esan, agus
thubhairt e riu, Thugaibh-sa
dhoibh r'a itheadh. Agus thu-
bhairt iadsan ris, An téid sinn
agus an ceannaich sinn luach
dhà cheud peghinn a dh'aran,
chum gu tugamaid dhoibh ni
r'a itheadh?
38 Ach thubhairt esan riu,
Cia lìon builinn a ta agaibh?
rachaibh agus faicibh. Agus

air faotainn fios doibh, thu-
bhairt iad, Cùig, agus dà iasg.
39 Agus dh'àithn e dhoibh
a thoirt orra uile suidhe sìos
'nan cuideachdaibh air an
fheur uaine.
40 Agus shuidh iad sìos
'nam buidhnibh fa leth, 'nan
ceudaibh, agus 'nan leth-
cheudaibh.
41 Agus air dha na cùig
builinnean agus an dà iasg a
ghabhail, agus amharc suas gu
nèamh, bheannaich, agus bhris
e na builinnean, agus thug e
d'a dheisciobluibh *iad*, chum
gu'n cuireadh iad rompa iad;
agus roinn e an dà iasg orra
uile.
42 Agus dh'ith iad uile, a-
gus shàsuicheadh iad.
43 Agus thog iad dà chliabh
dheug làn do'n bhiadh bhriste,
agus do na h-iasgaibh.
44 Agus b'iad an dream a
dh'ith do na builinnibh cùig
mìle fear.
45 Agus air ball cho-éig-
nich e a dheisciobuil gu dol
anns an luing, agus dol roimhe
dh'ionnsuidh na taoibh thall
gu Betsaida, gus an cuireadh
e an sluagh air falbh.
46 Agus an uair a chuir e
air falbh iad, chaidh e gu
beinn a dheanamh urnuigh.
47 Agus an uair a bha 'n
t-anmoch ann, bha an long
am meadhon na mara, agus
esan 'na aonar air tìr.
48 Agus chunnaic e iadsan
air am pianadh ag iomramh;
oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh;
agus thàinig e d'an ionnsuidh
mu thimchioll na ceathramh
faire do'n oidhche, ag im-
eachd air a' mhuir, agus b'àill
leis dol seachad orra.
49 Ach an uair a chunnaic
iadsan e ag imeachd air a'
mhuir, shaoil iad gu'm bu
tannasg a bh'ann; agus
ghlaodh iad.
50 (Oir chunnaic iad uile
e, agus bha iad fo bhuaireas :)
Agus air ball labhair e riu, a-
gus thubhairt e riu, Biodh mis-
neach mhaith agaibh; is mise
ta ann, na biodh eagal oirbh.
51 Agus chaidh e suas d'an
ionnsuidh do'n luing; agus
luidh a' ghaoth: agus bha
uamhas mòr thar tomhas orra,
agus ghabh iad iongantas.
52 Oir cha d'thug iad fa'-
near *mìorbhuil* nam builinn-
ean; oir bha'n cridhe air a
chruadhachadh.
53 Agus an uair a chaidh
iad thairis thàinig iad gu tal-
amh Ghenesaret, agus tharr-
uing iad gu tìr.
54 Agus an uair a thàinig
iad a mach as an luing, air
ball dh'aithnich iad e,
55 Agus ruith iad air feadh
na tìre sin uile mu'n cuairt,
agus thòisich iad air an dream
a bha tinn a ghiùlan mu'n
cuairt air leabaichibh, ge b'e
àit an cual iad esan a bhi.
56 Agus ge b'e air bith
bailte, no caithriche, no dùth-
aich an deachaidh e steach,
chuir iad na daoine tinn air
na sràidibh, agus ghuidh iad
air gu'm feudadh iad beant-
uinn a mhàin ri iomall 'eud-
aich: agus a mheud is a bhean
ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

AGUS chruinnicheadh na
Phairisich d'a ionnsuidh,
agus dream àraidh do na
sgrìobhaichibh a thàinig o Ie-
rusalem.
2 Agus an uair a chunnaic

iad cuid d'a dheisciobluibh ag itheadh arain le làmhaibh salach, (sin r'a ràdh neo-ionnlaidte,) fhuair iad cron *doibh.*
3 Oir cha'n ith na Phairisich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmhan gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seanairean.
4 Agus *air dhoibh teachd* o'n mhargadh, mur tum siad iad, cha'n ith iad. Agus a ta mòran do nithibh eile a ghabh iad orra a choimhead, *mar a ta* nigheadh chupan, agus phoitean, agus shoithiche umha, agus leabaichean.
5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na sgrìobhaichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seanairean, ach a ta iad ag itheadh arain le làmhaibh neo-ionnlaidte?
6 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Esaias fàidheadaireachd mu bhur timchioll-sa, a chealgairean, a réir mar a ta e sgrìobhta, A ta am pobull so toirt urraim dhomh-sa le 'm bilibh, ach a ta an cridhe fada uam.
7 Ach is ann gu dìomhanach a ta iad a' toirt aoraidh dhomh-sa, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.
8 Oir air dhuibh àithne Dhé a threigsinn, a ta sibh a' cumail orduchaidh dhaoine, *mar a ta* nigheadh phoitean agus chupan: agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.
9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air cùl aithne Dhé, chum gu'n coimhid sibh bhur orduchadh féin.
10 Oir thubhairt Maois, Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair: agus, Ge b'e neach a mhallaicheas athair no màthair, cuirear gu cinnteach gu bàs e.
11 Ach their sibhse, Ma their neach r'a athair, no r'a mhàthair, Biodh e 'na Chorban, sin r'a ràdh, 'na thiodhlac *do'n teampull*, ge b'e ni leis am faigheadh tu tairbhe uamsa;
12 Nach leig sibh dha á sin suas ni sam bith a dheanamh air son 'athar, no a mhàthar;
13 A' cur focail Dé an neò-bhrigh le bhur beul-aithris féin, a dh'aithris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin do nithibh a ta sibh a' deanamh.
14 Agus 'nuair a ghairm e an sluagh uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh riumsa uile, agus tuigibh:
15 Cha'n 'eil ni sam bith o'n taobh a muigh do'n duine, a théid a steach ann, d'am bheil e 'n comas a shalachadh; ach na nithe tha teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.
16 Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.
17 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dheisciobuil ceisd air mu thimchioll a' chosamhlachd.
18 Agus thubhairt e riu, Am bheil sibhse mar so fathast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e ni air bith a théid a steach san duine o'n leth a muigh, nach 'eil e 'n comas da esan a shalachadh?
19 Do bhrìgh nach téid e steach d'a chridhe, ach do'n bhroinn, agus théid e mach

do'n t-sìochd shalchair, a'
glanadh gach uile bhìdh.
20 Agus thubhairt e, Is e an
ni a thig a mach as an duine,
a shalaicheas an duine.
21 Oir is ann o'n taobh a
stigh, á cridhe dhaoine, a thig
a mach droch smuaintean, adh-
altrannas, strìopachas, mort-
adh,
22 Goid, sannt, aingidh-
eachd, mealltaireachd, mac-
nus, droch shùil, toibheum,
uabhar, amaideachd :
23 A ta na h-uile so uile
a' teachd a mach o'n taobh a
stigh, agus a' salachadh an
duine.
24 Agus air dha éirigh as a
sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin : agus an
uair a chaidh e steach do thigh,
cha b'àill leis fios a bhi aig
neach sam bith *air;* gidheadh
cha'n fheudadh e bhi'm fol-
ach.
25 Oir chuala bean uime,
aig an robh nighean bheag,
anns an robh spiorad neò-
ghlan, agus thàinig i agus
thuit i aig a chosaibh :
26 (Agus bu Ghreugach a'
bhean, Ban-shiropheniseach a
thaobh cinnich ;) agus ghuidh
i air gu'n tilgeadh e an deamh-
an a mach as a nighinn.
27 Ach thubhairt Iosa rithe,
Fulaing do'n chloinn air tùs a
bhi air an sàsuchadh : oir cha
'n'eil e iomchuidh aran na
cloinne a ghabhail, agus a
thilgeadh chum nan con.
28 Agus fhreagair ise agus
thubhairt i ris, Is fior sin, a
Thighearn : gidheadh ithidh
na coin fo 'n bhord do sbruil-
each na cloinne.
29 Agus thubhairt esan
rithe, Air son na cainnte so
féin, imich romhad; a ta an
deamhan air dol a mach á d'
nighinn.
30 Agus an uair a bha ise air
teachd a dh'ionnsuidh a tighe,
fhuair i an deamhan air dol
a mach, agus a nighean air a
cur 'na luidhe air an leab-
aidh.
31 Agus a rìs 'nuair a dh'im-
ich e o chrìochaibh Thiruis a-
gus Shidoin, thàinig e gu
muir Ghalile, troimh mheadh-
on chrìoch Dhecapolis.
32 Agus thug iad d'a ionn-
suidh duine bodhar, aig an
robh staduich 'na chainnt : a-
gus ghuidh iad air gu'n cuir-
eadh e a làmh air.
33 Agus thug e a leth o'n
t-sluagh e, agus chuir e a
mheoir 'na chluasaibh, agus
shil e, agus bhean e r'a theang-
aidh.
34 Agus air dha amharc suas
gu nèamh, rinn e osna, agus
thubhairt e ris, Ephphata, is
e sin r'a ràdh, Bi fosgailte.
35 Agus air ball dh'fhosg-
ladh a chluasan, agus dh'-
fhuasgladh ceangal a theang-
aidh, agus labhair e gu ceart.
36 Agus dh'àithn e dhoibh
gun iad a dh'innseadh sin do
neach air bith : ach mar is mò
a thoirmisg esan doibh, bu
mhòid gu ro mhòr a chuir iad-
san *an gnìomh* am follais ;
37 Agus bha iad gu ro mhòr
air an lìonadh le h-iongantas,
ag ràdh, Rinn e na h-uile
nithe gu maith : tha e araon
a' tabhairt air na bodhair gu'n
cluinn iad, agus air na bailbh
gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

ANNS na làithibh sin air
do shluagh ro mhòr a

bhi *ann*, agus gun ni air bith
aca r'a itheadh, ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh, a-
gus thubhairt e riu,
2 A ta truas mòr agam do'n
t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan
iad a nis tri làithean maille
rium, agus nach 'eil ni air bith
aca r'a itheadh ;
3 Agus ma leigeas mi d'an
tighibh féin 'nan trasg iad,
fannuichidh iad air an t-slighe:
oir thàinig cuid aca am fad.
4 Agus fhreagair a dheis-
ciobuil e, Cia as a dh'fheudas
neach iad so a shàsachadh le
h-aran an so san fhàsach ?
5 Agus dh'fhiosraich e
dhiubh, Cia lìon builinn a ta
agaibh ? Agus thubhairt iad-
san, Seachd.
6 Agus thug e ordugh do'n
t-sluagh suidhe sìos air an làr:
agus ghlac e na seachd builinn-
ean, agus air toirt buidheach-
ais, bhris e, agus thug e *iad*
d'a dheisciobluibh, chum gu'n
cuireadh iad 'nan làthair *iad*:
agus chuir iad sìos an làthair
an t-sluaigh *iad*.
7 Agus bha aca beagan
a dh'iasgaibh beaga: agus
bheannaich e *iad*, agus dh'-
àithn e an cur sìos 'nan làth-
air mar an ceudna.
8 Agus dh'ith iad, agus
shàsuicheadh iad : agus thog
iad *làn* sheachd bascaidean
do'n bhiadh bhriste, a bha
dh'fhuigheall aca.
9 Agus bha iadsan a dh'ith
mu thimchioll cheithir mìle ;
agus leig e air falbh iad.
10 Agus air ball chaidh e
steach an luing maille r'a
dheisciobluibh, agus thàinig e
gu crìochaibh Dhalmanuta.
11 Agus thàinig na Phair-
isich a mach ; agus thòisich
iad ri ceisdean a chur air, ag
iarraidh comhara uaith o
nèamh, 'ga dhearbhadh.
12 Agus air deanamh osna
dhasan 'na spiorad, thubhairt
e, C'ar son a ta an ginealach
so ag iarraidh comhara ? gu
deimhin a ta mise ag ràdh
ribh nach toirear comhara
do'n ghinealach so.
13 Agus dh'fhàg e iad, agus
air dha dol a steach do'n luing
a rìs, chaidh e do'n taobh eile.
14 Agus dhìchuimhnich *na
deisciobuil* aran a thoirt leo ;
agus cha robh aca ach aon
bhuilinn maille riu san luing.
15 Agus dh'àithn e dhoibh,
ag ràdh, Thugaibh an aire,
bithibh air bhur faicill an agh-
aidh taois ghoirt nam Phair-
iseach, agus taois ghoirt He-
roid.
16 Agus bha iadsan a' reu-
sonachadh 'nam measg féin,
ag ràdh, *Is ann* air son nach
'eil aran againn *a ta e*.
17 Agus air aithneachadh
sin do Iosa, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh a' reusonach-
adh do bhrìgh nach 'eil aran
agaibh ? Nach 'eil fhios ag-
aibh fathast, agus nach 'eil
sibh a' tuigsinn ? am bheil
bhur cridhe fathast air a
chruadhachadh ?
18 Air dhuibh sùilean a
bhi agaibh, nach faic sibh ? a-
gus air dhuibh cluasan a bhi
agaibh, nach cluinn sibh ? a-
gus nach 'eil sibh a' cuimhn-
eachadh ?
19 An uair a bhris mi na
cùig builinnean am measg nan
cùig mìle, cia lìon cliabh làn
do bhiadh briste a thog sibh ?
Thubhairt iadsan ris, A dhà
dheug.
20 Agus an uair *a bhris mi*

na seachd am measg nan ceithir mìle, cia lìon bascaid làn do bhiadh briste a thog sibh? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn?

22 Agus thàinig e gu Betsaida; agus thug iad d'a ionnsuidh duine dall, agus ghuidh iad air gu'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air làimh an doill agus threòraich e mach as 'bhaile e; agus air dha a shileadh a chur air a shùilibh, agus a làmhan a chur air, dh'fheòraich e dheth an robh e faicinn ni air bith.

24 Agus dh'amhairc esan suas, agus thubhairt e, A ta mi faicinn dhaoine mar chraobhan ag imeachd.

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmhan a rìs air a shùilibh, agus thug e air amharc suas: agus dh'aisigeadh *a radharc dha*, agus chunnaic e gach uile dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a thighe féin e, ag ràdh, Na rach a steach do'n bhaile, agus na innis do neach air bith anns a' bhaile *e*.

27 Agus chaidh Iosa agus a dheisciobuil a mach gu bailtibh Chesarea Philipi: agus air an t-slighe chuir e ceisd air a dheisciobluibh, ag ràdh riu, Cò a tha daoine ag ràdh is mise?

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste; agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, Ach cò a tha sibhse ag ràdh is mi? Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Is tu Criosd.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'innseadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagasg, gur éigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a rìs an déigh thri làithean.

32 Agus labhair e a' chainnt so gu follaiseach. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chronuchadh.

33 Ach air dhasan tionndadh mu'n cuairt, agus amharc air a dheisciobluibh, chronuich e Peadar, ag ràdh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain: oir cha'n 'eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobul d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b'e neach leis an àill teachd a'm' dhéigh-sa àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an àill 'anam féin a choimhead, caillidh se e; ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo shonsa, agus *air son* an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus 'anam a chall?

37 No ciod a bheir duine an éiric 'anama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa, agus do m' fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus olc so, dheth-san ghabhaidh Mac an

duine nàire, 'nuair a thig e an
glòir 'Athar, maille ris na
h-ainglibh naomha.

CAIB. IX.

AGUS thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, gu bheil cuid dhiubhsan
a ta 'nan seasamh an so, nach
blais bàs,'gus am faic iad rìogh-
achd Dhé a' teachd le cumh-
achd.
2 Agus an ceann shè làith-
ean, thug Iosa Peadar, agus
Seumas, agus Eoin leis, agus
theòruich e iad leo féin air
leth gu beinn àird: agus dh'-
atharraicheadh a chruth 'nam
fianuis.
3 Agus rinneadh 'eudach
dealrach, ro gheal mar an
sneachdadh ; air mhodh nach
robh e 'n comas do ghlanadair-
eudaich sam bith air talamh
a ghealachadh.
4 Agus dh'fhoillsicheadh
dhoibh Elias maille ri Maois:
agus bha iad a' còmhradh ri
Iosa.
5 Agus fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ri Iosa, A
mhaighstir, is maith dhuinne
bhi an so: air an aobhar sin
deanamaid tri pàilliuna; aon
duitse, agus aon do Mhaois,
agus aon do Elias.
6 Oir cha robh fhios aige
ciod a theireadh e: oir bha
iad fuidh eagal ro mhòr.
7 Agus thàinig neul a chuir
sgàile orra, agus thàinig guth
as an neul, ag ràdh, Is e so
mo Mhac gràdhach-sa, éisdibh
ris.
8 Agus air ball, an uair a
dh' amhairc iad mu'n tim-
chioll, cha 'n fhac iad neach
air bith á sin suas, ach Iosa
'na aonar maille riu.
9 Agus ag teachd dhoibh a
nuas o'n bheinn, dh'àithn e
dhoibh gun na nithe a chunn-
aic iad innseadh do neach sam
bith, gus an éireadh Mac an
duine a rìs o na marbhaibh.
10 Agus ghléidh iad a'
chainnt so aca féin, a fios
rachadh d'a chéile ciod bu
chiall do'n aiseirigh o na
marbhaibh.
11 Agus dh'fheoraich iad
deth, ag ràdh, C'ar son a ta
na sgrìobhaichean ag ràdh,
gur éigin Elias a theachd air
tùs?
12 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e riu, Thig Elias
gu deimhin air tùs, agus aisig-
idh e na h-uile nithe, agus
mar a ta e sgrìobhta mu
Mhac an duine, gu bheil e
gu mòran do nithibh fhul-
ang, agus a bhi air a chur an
dìmeas.
13 Ach a ta mi ag ràdh ribh,
gu bheil Elias da rìreadh air
teachd, agus rinn iad ris gach
ni a thogair iad, a réir mar a
ta e sgrìobhta uime.
14 Agus 'nuair thàinig e
chum a dheisciobul, chunnaic
e sluagh mòr mu'n timchioll,
agus na sgrìobhaichean a'
deasboireachd riu.
15 Agus air ball bha 'n
sluagh uile, 'nuair a chunnaic
iad e, fo uamhas mòr, agus air
dhoibh ruith d'a ionnsuidh,
chur iad fàilte air.
16 Agus dh'fhiosraich e do
na sgrìobhaichibh, Ciod e mu
'm bheil sibh a' deasboireachd
riu?
17 Agus air freagairt do
neach do'n t-sluagh, thubhairt
e, A mhaighstir, thug mi mo
mhac a d' ionnsuidh, anns am
bheil spiorad balbh:

18 Agus ge b'e ionad sam
bith an glac se e, a ta e 'ga
tharruing as a chéile; agus a
ta e cur cobhair *as a bheul*, a-
gus a' gìosgarnaich le 'fhiac-
laibh, agus a ta e a' seargadh
as: agus thubhairt mi ri d'
dheisciobluibh, iad g'a chur
a mach, agus cha b' urrainn
iad.
19 Ach fhreagair esan, agus
thubhairt e ris, O chinnich
gun chreidimh, cia fhad a
bhitheas mi maille ribh? cia
fhad a dh'fhuilgeas mi sibh?
thugaibh e a m' ionnsuidh.
20 Agus thug iad d'a ionn-
suidh e: agus an uair a chunn-
aic se e, reub an spiorad air
ball e; agus thuit e air an tal-
amh, agus *bha e* 'ga aoirneag-
an féin, *agus* a' cur cobhair
as a bheul.
21 Agus dh'fhiosraich e d'a
athair, Cia fhad an aimsir o
thàinig so air? agus thubhairt
e, O bha e 'na leanabh.
22 Agus gu minic thilg e
san teine e, agus anns an uisge,
chum gu milleadh se e: ach
ma ta thusa comasach air ni
sam bith a dheanamh, gabh
truas dinn, agus cuidich
leinn.
23 Ach thubhairt Iosa ris,
Ma 's urrainn thusa creidsinn,
a ta gach aon ni comasach
do'n neach a chreideas.
24 Agus ghlaodh athair an
leinibh a mach air ball, agus
thubhairt e le deuraibh, A ta
mi creidsinn, a Thighearn;
cuidich thusa le mo mhi-
chreidimh.
25 Agus an uair a chunnaic
Iosa an sluagh a' ruith cuid-
eachd, chronuich e an spiorad
neòghlan, ag ràdh ris, A
spioraid bhailbh agus bhodh-
air, a ta mi ag orduchadh
dhuit, Thig a mach as, agus
na rach a steach ann ni's mò.
26 Agus ghlaodh *an spiorad*,
agus reub e gu ro chràiteach
e, agus chaidh e mach as:
agus bha e'n riochd mairbh,
ionnus gu'n dubhairt mòran,
Tha e marbh.
27 Ach air do Iosa a ghlac-
adh air làimh, thog e suas e,
agus dh'éirich e.
28 Agus an uair a chaidh e
steach do'n tigh, dh'fhiosraich
a dheisciobuil deth an uaig-
nidheas, C'ar son nach b' urr-
ainn sinne a thilgeadh mach?
29 Agus thubhairt esan riu,
Cha'n 'eil e comasach gu'n
téid a' ghnè so mach le ni air
bith, ach le h-urnuigh agus
trasgadh.
30 Agus dh'imich iad as a
sin, agus chaidh iad troimh
Ghalile; agus cha b'aill leis
fhios *so* bhi aig aon neach.
31 Oir theagaisg e a dheis-
ciobuil féin, agus thubhairt e
riu, A ta Mac an duine air a
thabhairt thairis do làmhaibh
dhaoine, agus cuiridh iad gu
bàs e; agus an déigh a chur
gu bàs, éiridh e a rìs an treas
là.
32 Ach cha do thuig iad a'
chainnt so, agus bha eagal
orra fheòraich dheth.
33 Agus thàinig e gu Ca-
pernaum; agus air dha bhi
san tigh, dh'fhiosraich e
dhiubh, Ciod e mu'n robh
sibh a' deasboireachd eadair-
aibh féin, air an t-slighe?
34 Ach dh'fhan iadsan 'nan
tosd: oir air an t-slighe bha
iad a' reusonachadh eatorra
féin, co aca bu mhò *a bhiodh*.
35 Agus air suidhe dha,
ghairm e'n dà fhear dheug *d'a*

ionnsuidh, agus thubhairt e
riu, Ge b'e neach leis am
miann a bhi air thoiseach,
bithidh esan air dheireadh air
chàch uile, agus 'na sheirbhis-
each do na h-uile.
36 Agus ghabh e leanabh,
agus chuir e 'nam meadhon
e: agus an uair a thog e
suas 'na uchd e, thubhairt e
riu,
37 Ge b'e neach a ghabh-
as ri h-aon d'an leithidibh so
do leanabaibh a'm' ainm-sa, a
ta e a' gabhail riumsa; agus
ge b'e neach a ghabhas riumsa,
cha mhise ris am bheil e a'
gabhail, ach an Ti a chuir
uaith mi.
38 Agus fhreagair Eoin e,
ag ràdh, A mhaighstir, chunn-
aic sinne neach nach 'eil 'gar
leantuinn a' tilgeadh a' mach
dheamhan a'd' ainm-sa; agus
bhac sinn e, a chionn nach
'eil e 'gar leantuinn féin.
39 Ach thubhairt Iosa, Na
bacaibh e: oir cha'n 'eil neach
sam bith a ni mìorbhuil a'm'
ainm-sa, d'am bheil e'n comas
olc a labhairt gu h-ealamh
umam.
40 Oir ge b'e neach nach
'eil 'nar n-aghaidh, a ta e
leinn.
41 Oir ge b'e neach a bheir
cupan uisge dhuibh-sa r'a òl
a'm' ainmsa, a chionn gur le
Criosd sibh, gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, nach caill e a
dhuais.
42 Agus ge b'e bheir aobh-
ar oilbheim do aon neach do
na h-aonaibh beaga so, a ta
creidsinn annam-sa, b' fhearr
dha gu'm biodh clach-mhuil-
inn air a crochadh m'a mhuin-
eal, agus gu'm biodh e air a
thilgeadh san fhairge.
43 Agus ma bheir do làmh
aobhar oilbheim dhuit, gearr
dhiot i: is fearr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
làimh, na dà làimh, a bhi
agad, agus dol gu h-ifrinn,
do'n teine nach mùchar a
chaoidh;
44 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
45 Agus ma bheir do chos
aobhar oilbheim dhuit, gearr
dhiot i: is fearr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
chois, na dà chois a bhi agad,
agus a bhi air do thilgeadh
ann an ifrinn, do'n teine nach
mùchar a chaoidh;
46 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
47 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spion
asad i: is fearr dhuit dol a
steach do rìoghachd Dhé air
aon sùil, na dà shùil a bhi agad,
agus a bhi air do thilgeadh
ann an teine ifrinn;
48 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.
49 Oir saillear gach aon
neach le teine, agus saillear
gach aon ìobairt le salann.
50 Is maith an salann: ach
ma chailleas an salann a
shaillteachd, ciod e leis an
dean sibh deadh-bhlasda e?
Biodh agaibh salann annaibh
féin, agus bithibh sìochail r'a
chéile.

CAIB. X.

AGUS air éirigh dha as a
sin, thàinig e gu crìoch-
aibh Iudea troimh *an dùthaich*
a ta air an taobh thall do Ior-
dan: agus thàinig slòigh d'a
ionnsuidh a rìs; agus mar bu

ghnath leis, theagaisg e iad
a rìs.
2 Agus thàinig na Phairis-
ich d'a ionnsuidh, agus dh'-
fhiosraich iad deth, Am bheil
e ceaduichte do dhuine a
bhean a chur air falbh? 'ga
dhearbhadh.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Ciod a dh'àithn
Maois dhuibh?
4 Agus thubhairt iadsan,
Thug Maois cead duinn litir-
dhealaich a sgrìobhadh, agus
a cur air falbh.
5 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Air son cruais
bhur cridhe, sgrìobh e an
àithne so dhuibh.
6 Gidheadh o thoiseach na
cruitheachd, rinn Dia iad fear
agus bean.
7 Air an aobhar so fàgaidh
duine 'athair agus a mhàthair,
agus dlùth-leanaidh e r'a
mhnaoi-phòsda:
8 Agus bithidh iad araon
'nan aon fheoil: ionnus nach
dithis iad o sin suas, ach aon
fheoil.
9 Air an aobhar sin an ni a
chuir Dia cuideachd, na cuir-
eadh duine o chéile.
10 Agus anns an tigh dh'-
fheòraich a dheisciobuil deth
a rìs mu thimchioll an ni
cheudna.
11 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e neach a chuireas air
falbh a bhean féin, agus a
phòsas *bean* eile, a ta e a'
deanamh adhaltrannais 'na
h-aghaidh.
12 Agus ma chuireas bean
air falbh a fear féin, agus ma
bhitheas i air a pòsadh ri fear
eile, a ta i a' deanamh adhalt-
rannais.
13 Agus thug iad leanabana
d'a ionnsuidh, chum gu'm
beanadh e riu; agus chron-
uich a dheisciobuil a' mhuinn-
tir a thug leo iad.
14 Ach an uair a chunnaic
Iosa *sin*, bha e ro dhiombach,
agus thubhairt e riu, Leigibh
do na leanabanaibh teachd a
m' ionnsuidh, agus na bacaibh
iad: oir is ann d'an leithidibh
a ta rìoghachd Dhé.
15 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e neach nach
gabh rìoghachd Dhé mar lean-
abh beag, nach téid e gu bràth
a steach innte.
16 Agus ghlac e 'na uchd
iad, agus chuir e a làmhan
orra, agus bheannaich e iad.
17 Agus an uair a chaidh
e mach air an t-slighe, thàinig
neach 'na ruith, agus leig se e
fein air a ghlùinibh dha, a-
gus dh'fheòraich e dheth, A
mhaighstir mhaith, ciod a ni
mi chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach?
18 Agus thubhairt Iosa ris.
C'ar son a ghoireas tu maith
dhiomsa? cha'n 'eil neach sam
bith maith, ach a h-aon, *is e*
sin Dia.
19 Is aithne dhuit na h-àith-
eanta, Na dean adhaltrannas,
Na dean mortadh, Na goid,
Na toir fianuis bhréige, Na
dean eucoir, Thoir urram do
t'athair, agus do d' mhàthair.
20 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ris, A mhaighstir,
choimhid mi iad so uile o
m'òige.
21 Agus air amharc do Iosa
air, ghràdhaich se e, agus thu-
bhairt e ris, A ta aon ni dh'uir-
easbhuidh ort: imich, reic na
bheil agad, agus tabhair do na
bochdaibh, agus bithidh agad
ionmhas air nèamh; agus

thig, tog an crann-ceusaidh,
agus lean mise.
22 Agus bha doilghios air-
san air son nam briathra sin,
agus dh'fhalbh e gu tuir-
seach; oir bha mòran saoibh-
reis aige.
23 Agus air amharc do Iosa
mu'n cuairt, thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Cia deacair
do'n mhuinntir sin aig am
bheil mòr-shaoibhreas dol a
steach do rìoghachd Dhé!
24 Agus bha mòr-uamhas
air na deisciobluibh air son
a bhriathra. Ach fhreagair
Iosa a rìs, agus thubhairt e
riu, A chlann, cia deacair
dhoibh-san a chuireas an
dòigh ann an saoibhreas, dol
a steach do rìoghachd Dhé!
25 Is usadh do chàmhal dol
troimh chrò na snàthaid, na
do dhuine saoibhir dol a
steach do rìoghachd Dhé.
26 Ach bha uamhas orra-
san thar tomhas, ag ràdh eat-
orra féin, Cò ma seadh a
dh'fheudas a bhi air a shaor-
adh?
27 Agus air do Iosa amharc
orra, thubhairt e, Do dhaoin-
ibh a ta so eu-comasach, ach
cha *'n'eil e* do Dhia: oir do
Dhia a ta na h-uile nithe com-
asach.
28 Agus thòisich Peadar air
a ràdh ris, Feuch, thréig sinne
na h-uile nithe, agus lean
sinn thusa.
29 Ach fhreagair Iosa, agus
thubhairt e, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, nach 'eil
neach sam bith a dh'fhàg tigh,
no bràithre, no peathraiche,
no athair no màthair, no bean-
phòsda, no clann, no fearann,
air mo shonsa agus air son an
t-soisgeil,
30 Nach faigh a cheud uir-
ead san aimsir so féin, tighean,
agus bràithrean, agus peath-
raichean, agus màthraichean,
agus clann, agus fearann,
maille ri geur-leanmhuinn;
agus anns an t-saoghal a ta ri
teachd, a' bheatha mhaireann-
ach.
31 Ach a ta mòran air thùs,
a bhitheas air dheireadh;
agus air dheireadh, *a bhitheas*
air thùs.
32 Agus bha iad air an
t-slighe a' dol suas gu Ierusa-
lem: agus bha Iosa ag im-
eachd rompa; agus ghlac
uamhas iad, agus ag dhoibh
esan a leantuinn, bha eagal
orra. Agus thug e an dà
fhear dheug air leth a rìs,
agus thòisich e air na nithe a
bha gu tachairt da innseadh
dhoibh,
33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta
sinn a' dol suas gu Ierusalem;
agus bithidh Mac an duine air
a thoirt thairis do na h-àrd-
shagartaibh, agus do na
sgrìobhaichibh: agus dìtidh
iad chum bàis e, agus bheir
iad thairis e do na Cinnich;
34 Agus ni iad fanoid air,
agus sgiùrsaidh iad e, agus
tilgidh iad smugaid air, agus
cuiridh iad gu bàs e: agus air
an treas là éiridh e a rìs.
35 Agus thàinig d'a ionn-
suidh Seumas agus Eoin, mic
Shebede, ag ràdh, A mhaigh-
stir, is àill leinn gu'n dean thu
dhuinne ge b'e ni a dh'iarras
sinn.
36 Agus thubhairt esan riu,
Ciod is àill leibh mise a dhean-
amh dhuibh?
37 Agus thubhairt iadsan
ris, Deònuich dhuinne gu'n
suidheamaid, a h-aon air do

laimh dheis, agus am fear eile
air do làimh chlì, ann do
ghlòir.
38 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n aithne dhuibh ciod a ta
sibh ag iarraidh: am bheil sibh
comasach air a' chupan òl a
dh'òlas mise? agus a bhi air
bhur baisteadh leis a' bhaist-
eadh leis am baistear mise?
39 Thubhairt iadsan ris, A
ta sinn comasach. Ach thu-
bhairt Iosa riu, Olaidh sibhse
gu deimhin an cupan a dh'òlas
mise; agus baistear sibh leis
a' bhaisteadh leis am baistear
mise:
40 Ach suidhe air mo làimh
dheis, agus air mo làimh chlì,
cha leamsa sin r'a thabhairt,
ach dhoibh-san d'an d'ulluich-
eadh e.
41 Agus air cluinntinn *so*
do'n deichnear, thòisich iad
air mòr-chorruich a ghabhail
ri Seumas agus Eoin.
42 Ach ghairm Iosa iad d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e
riu, A ta fhios agaibh gu bheil
acasan a ta air am meas mar
uachdarain air na Cinnich,
àrd-thighearnas orra; agus gu
bheil aig an daoinibh mòra
làn-ùghdarras orra.
43 Ach cha bhi e mar sin
'nur measg-sa: ach ge b'e
neach le'n àill a bhi mòr 'nur
measg, bithidh e 'na òglach
agaibh:
44 Agus ge b'e neach ag-
aibh le'n àill toiseach a bhi
aige, bithidh e 'na sheirbhis-
each do na h-uile.
45 Oir cha d'thàinig eadh-
on Mac an duine chum gu'n
deantadh frithealadh dha, ach
a dheanamh frithealaidh, agus
a thoirt 'anama féin mar éiric
air son mhòran.
46 Agus thàinig iad gu Ie-
richo: agus air imeachd dha-
san agus d'a dheisciobluibh, a-
gus do shluagh mòr, a mach
á Iericho, bha Bartimeus an
dall, mac Thimeuis, 'na
shuidhe ri taobh na slighe, ag
iarraidh déirce.
47 Agus an uair a chual e
gu'm b'e Iosa o Nasaret a
bh'ann, thòisich e ri glaodh-
aich, agus a ràdh, Iosa, Mhic
Dhaibhidh, dean tròcair orm.
48 Agus chronuich mòran
e, chum gu'm biodh e 'na
thosd: ach bu ro mhòid a
ghlaodh esan, A Mhic Dhai-
bhidh, dean tròcair orm.
49 Agus sheas Iosa, agus
dh'àithn e esan a ghairm *d'a
ionnsuidh:* agus ghairm iad
an dall, ag ràdh ris, Biodh
misneach agad, éirich; tha e
ga d'ghairm.
50 Agus air dhasan 'fhall-
uinn a thilgeadh uaith, dh'éir-
ich e, agus thàinig e gu Iosa.
51 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e ris, Ciod is àill
leat mise a dheanamh dhuit?
Thubhairt an dall ris, A Thigh-
earn, mi dh'fhaotainn mo
radhairc.
52 Agus thubhairt Iosa ris,
Imich; shlànuich do chreid-
imh thu. Agus air ball fhuair
e a radharc, agus lean e Iosa
san t-slighe.

CAIB. XI.

AGUS an uair a thàinig iad
am fagus do Ierusalem,
gu Betphage agus Betani, aig
sliabh nan crann-oladh, chuir
e uaith dithis d'a dheisciob-
luibh,
2 Agus thubhairt e riu,
Rachaibh do'n bhaile ud thall

fa bhur comhair; agus air ball
an uair a théid sibh a steach
ann, gheibh sibh searrach cean-
gailte, air nach do shuidh aon
duine riamh; fuasglaibh e,
agus thugaibh leibh *e*.
3 Agus ma their neach air
bith ruibh, C'ar son a ta sibh
a' deanamh so? abraibh, Gu
bheil feum aig an Tighearn
air; agus air ball cuiridh e'n
so e.
4 Agus dh'imich iad, agus
fhuair iad an searrach cean-
gailte a muigh aig an dorus,
aig coinneachadh dà shlighe;
agus dh'fhuasgail iad e.
5 Agus thubhairt cuid
dhiubh-san, a bha 'nan seas-
amh an sin, riu, C'ar son a ta
sibh a' fuasgladh an t-searr-
aich?
6 Agus thubhairt iadsan riu
mar a dh'àithn Iosa dhoibh:
agus leig iad uatha iad.
7 Agus thug iad an searr-
ach chum Iosa, agus chuir
iad am falluinnean air; agus
shuidh esan air.
8 Agus sgaoil mòran am
falluinnean féin air an t-slighe:
agus ghearr cuid eile geugan
do na craobhaibh, agus sgaoil
iad air an t-slighe iad.
9 Agus ghlaodh iadsan a
bha 'g imeachd roimhe, agus
iadsan a bha 'ga leantuinn,
ag ràdh, Hosanna, is beann-
aichte an ti a ta teachd ann
an ainm an Tighearn.
10 Is beannaichte rìogh-
achd ar n-Athar Daibhidh, a
ta teachd [ann an ainm an
Tighearna;] Hosanna anns
na h-àrdaibh.
11 Agus chaidh Iosa a steach
do Ierusalem, agus do'n
teampull; agus an uair a dh'-
amhairc e air gach ni mu'n
cuairt, agus a bha 'm feasgar
a nis air teachd, chaidh e
mach gu Betani maille ris an
dà fhear dheug.
12 Agus air an là màireach,
'nuair a chaidh iad a mach á
Betani, dh'fhàs e ocrach.
13 Agus air faicinn craoibh-
fhìge fada uaith, air an robh
duilleach, thàinig e, dh'-
fheuchainn am faigheadh e
ni sam bith oirre: agus air
dha teachd d'a h-ionnsuidh,
cha d'fhuair e ni sam bith ach
duilleach; oir cha robh àm
tionail nam fìge fathast ann.
14 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, Nar itheadh
neach sam bith toradh dhiotsa
o so suas a chaoidh. Agus
chual a dheisciobuil *e*.
15 Agus thàinig iad gu Ie-
rusalem: agus chaidh Iosa a
steach do'n teampull, agus
thòisich e air an dream a bha
reiceadh agus a' ceannach san
teampull a chur a mach, agus
thilg e thairis bùird luchd
malairt an airgid, agus caith-
riche na muinntir a bha reic-
eadh choluman:
16 Agus cha'n fhuilgeadh e
gu'n giùlaineadh neach sam
bith soitheach troimh an team-
pull.
17 Agus theagaisg e, ag
ràdh riu, Nach 'eil e sgrìobhta,
Goirear tigh urnuigh do m'
thighsa do na h-uile chinnich?
Ach rinn sibhse 'na gharaidh
luchd-reubainn e.
18 Agus chuala na sgrìobh-
aichean agus na h-àrd-shag-
airt so, agus dh'iarr iad cionn-
us a dh'fheudadh iad esan a
mhilleadh: oir bha 'eagal-san
orra, do bhrìgh gu'n robh an
sluagh uile fo iongantas mòr
r'a theagasg.

19 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, chaidh e mach as a' bhaile.

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air crìonadh o fhreumhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta a' chraobh-fhìge, a mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhairge thu, agus nach bi fo amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crìch dha.

24 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'iarras sibh ann an urnuigh, creidibh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a' deanamh urnuigh, maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh aon duine; chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

27 Agus thàinig iad a rìs gu Ierusalem: agus air dhasan bhi a' spaisdeireachd anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean.

28 Agus thubhairt iad ris, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh; bha eagal an t-sluaigh orra: oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine *àraidh* fion-lios, agus chuir e gàradh mu'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh *nam fion-dhearc*, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'm

faigheadh e do thoradh an
fhìon-lios o'n tuath.
3 Ach air dhoibh-san esan a
ghlacadh, bhuail iad e, agus
chuir iad uatha falamh e.
4 Agus a rìs chuir e seir-
bhiseach eile d'an ionnsuidh ;
agus chlach iad e, agus reub
iad a cheann, agus chuir iad
uatha e le h-eas-urram.
5 Agus a rìs chuir e neach
eile *d'an ionnsuidh ;* agus esan
mharbh iad : agus mòran eile,
a' bualadh cuid diubh, agus a'
marbhadh cuid eile.
6 Fathast uime sin, air dha
aon Mhac a bhi aige, a b'
ionmhuinn leis, chuir e esan
mar an ceudna fa dheoidh d'an
ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad
urram do m' Mhac.
7 Ach thubhairt an tuath
sin 'nam measg féin, Is e so
an t-oighre ; thigibh, marbh-
amaid e, agus bithidh an oigh-
reachd againn féin.
8 Agus rug iad air, agus
mharbh iad e, agus thilg iad a
mach as an fhìon-lios e.
9 Ciod e uime sin a ni
Tighearn an fhìon-lios ? Thig
e agus sgriosaidh e 'n tuath
sin, agus bheir e am fìon-lios
do dhaoinibh eile.
10 Nach do leugh sibh an
sgriobtuir so ? A' chlach a
dhiult na clachairean, rinn-
eadh ceann na h-oisinn dith.
11 Rinneadh so leis an Tigh-
earn, agus is iongantach e 'nar
sùilibh-ne.
12 Agus dh'iarr iad breith
air, ach bha eagal an t-sluaigh
orra ; oir thuig iad gu'm b'ann
'nan aghaidh féin a labhair e
an cosamhlachd : agus air
fhàgail doibh, dh'imich iad
rompa.
13 Agus chuir iad d'a ionn-
suidh dream àraidh do na
Phairisich, agus do luchd-
leanmhuinn Heroid, chum
gu'n glacadh iad e 'na chainnt.
14 Agus air dhoibh-san
teachd, thubhairt iad ris, A
mhaighstir, a ta fhios againn
gu bheil thusa firinneach, a-
gus nach 'eil suim agad do
neach air bith : oir cha'n 'eil
thu ag amharc air gnùis
dhaoine, ach a' teagasg slighe
Dhé ann am firinn. Am bheil
e ceaduichte cìs a thoirt do
Cheasar, no nach 'eil ? an
tabhair, no nach tabhair sinn i?
15 Ach air dhasan an ceilg
a thuigsinn, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh ga m' bhuair-
eadh ? thugaibh peighinn a m'
ionnsuidh, chum gu'm faic mi
i ?
16 Agus thug iad *d 'a ionn-
suidh* i, agus thubhairt e riu,
Cò d'an ìomhaigh so, agus *cò
d' am buin* an sgrìobhadh so ?
Agus thubhairt iadsan ris, Do
Cheasar.
17 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Thugaibh
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar, agus do Dhia na nithe
a's le Dia. Agus ghabh iad
iongantas ris.
18 An sin thàinig na Sa-
dusaich d'a ionnsuidh, a ta 'g
ràdh nach 'eil aiseirigh ann ;
agus dh'fheòraich iad deth,
ag ràdh,
19 A mhaighstir, sgrìobh
Maois dhuinne, Nam faigh-
eadh bràthair duine air bith
bàs, agus gum fàgadh e bean,
agus nach fàgadh e clann, gu'n
gabhadh a bhràthair a bhean
d'a ionnsuidh, agus gu'n tog-
adh e sliochd d'a bhràthair.
20 A nis bha seachdnar
bhràithrean ann : agus ghabh

an ceud fhear dhiubh bean,
agus an uair a dh'eug e, cha
d'fhàg e sliochd.
21 Agus ghabh an dara fear
i, agus fhuair esan bàs, agus
cha mhò a dh'fhàg esan
sliochd: agus an treas fear
mar an ceudna.
22 Agus ghabh an t-seachd-
nar i, agus cha d'fhàg iad
sliochd: 'nan déigh uile, chao-
chail a' bhean mar an ceud-
na.
23 Anns an aiseirigh uime
sin, an uair a dh'éireas iad,
cò dhiubh d'am bean i? oir
bha i aig an t-seachdnar 'na
mnaoi.
24 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Nach 'eil
sibh uime sin ann am mear-
achd, do bhrìgh nach 'eil eòlas
agaibh air na sgriobtuiribh,
no air cumhachd Dhé?
25 Oir an uair a dh'éireas
iad o na marbhaibh, cha phòs
iad, ni mò a bheirear am pòs-
adh iad; ach a ta iad mar na
h-aingil *a ta* air nèamh.
26 Ach mu thimchioll nam
marbh, gu'n éirich iad, nach
do leugh sibh ann an leabhar
Mhaois, cionnus a labhair Dia
ris anns a' phreas, ag ràdh, Is
mise Dia Abrahaim, agus Dia
Isaaic, agus Dia Iacoib?
27 Cha 'n e Dia nam marbh
e, ach Dia nam beò: tha sibh-
se uime sin ann am mearachd
mòr.
28 Agus thàinig neach do
na sgrìobhaichibh, agus an
uair a chual e iadsan a' deas-
boireachd r'a chéile, agus a
thuig e gu'n do fhreagair e
gu maith iad, chuir e ceisd air,
Cia i a' cheud àithne do na
h-àitheantaibh uile?
29 Agus fhreagair Iosa e,
'S i so a' cheud àithne do na
h-àitheantaibh uile, Eisd, O
Israel, an Tighearn ar Dia-ne,
is aon Tighearn e;
30 Agus gràdhaichidh tu an
Tighearn do Dhia le d'uile
chridhe, agus le d'uile anam,
agus le d'uile inntinn, agus le
d'uile neart: *is* i so a' cheud
àithne:
31 Agus is cosmhuil an dara
àithne rithe so, Gràdhaichidh
tu do choimhearsnach mar thu
féin: cha'n 'eil àithne eile ann
is mò na iad so.
32 Agus thubhairt an sgrìobh-
aiche ris, Is maith, gu firinn-
each, a Mhaighstir, a thubhairt
thu: oir a ta aon Dia ann, a-
gus cha'n 'eil atharrach ann
ach e féin.
33 Agus esan a ghràdhach-
adh leis an uile chridhe, agus
leis an uile thuigse, agus leis
an uile anam, agus leis an uile
neart, agus neach a ghràdh-
achadh a choimhearsnaich mar
e féin, is mò sin na na h-uile
làn ìobairte-loisgte, agus tha-
bhartasa.
34 Agus an uair a chunnaic
Iosa gu'n do fhreagair e gu
tuigseach, thubhairt e ris,
Cha'n 'eil thu fada o rìogh-
achd Dhé. Agus cha robh a
mhisnich aig neach air bith o
sin suas ceisd a chur air.
35 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, a' teagasg anns
an teampull, Cionnus a tha
na sgrìobhaichean ag ràdh gur
e Criosd Mac Dhaibhidh?
36 Oir thubhairt Daibhidh
féin troimh an Spiorad naomh,
Thubhairt an Tighearn ri m'
Thighearn-sa, Suidh air mo
làimh dheis, gus an cuir mi do
naimhde 'nan stòl fo d' chos-
aibh;

37 Air an aobhar sin a ta
Daibhidh féin a' gairm a
Thighearna dheth; cionnus
ma seadh is e a mhac e? Agus
dh'éisd am mòr-shluagh ris
gu taitneach.
38 Agus thubhairt e riu 'na
theagasg, Bithibh air bhur
faicill o na sgrìobhaichibh, leis
an ionmhuinn imeachd ann an
culaidhibh fada, agus fàilte
fhaotainn air na margaibh,
39 Agus na ceud chaithriche
anns na sionagogaibh, agus
na ceud àiteacha-suidhe aig
na féillibh:
40 A dh'itheas suas tighean
bhantrach, agus air sgàth
deadh choslais a ni urnuigh-
ean fada: gheibh iad sin an
dìteadh a's mò.
41 Agus air do Iosa suidhe
fa chomhair àite-coimhid an
ionmhais, thug e fa'near cionn-
us a bha 'm pobull a' cur an
airgid anns an ionmhas: agus
chuir mòran do dhaoinibh
saibhir mòran ann.
42 Agus air teachd do
bhantraich bhochd, thilg i dà
bhonn bheag ann, a ni feoir-
ling.
43 Agus air dha a dheisciobuil
a ghairm d'a ionnsuidh,
thubhairt e riu, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gu'n do
chuir a' bhantrach bhochd so
tuilleadh san ionmhas, na iad-
san uile a thilg ann.
44 Oir thilg iadsan uile ann
d'am mòr-phailteas; ach thilg
ise as a gainne na bha aice
uile, eadhon a beathachadh gu
h-iomlan.

CAIB. XIII.

AGUS an uair a bha e dol
a mach as an teampull,
thubhairt neach d'a dheisciob-
luibh ris, A Mhaighstir, feuch
ciod e a' ghné chlach so, agus
ciod e a' ghnè aitreibh so!
2 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Am faic thu
an aitreabh mhòr so? cha'n
fhàgar clach air muin cloiche,
nach sgarar o chéile.
3 Agus 'nuair a shuidh e
air sliabh nan crann-oladh, fa
chomhair an teampuill, dh'-
fheòraich Peadar, agus Seu-
mas, agus Eoin, agus Ain-
dreas an uaignidheas deth,
4 Innis duinne c'uin a bhith-
eas na nithe sin, agus ciod e
an comhara 'nuair a bhitheas
na nithe sin gu léir air an
coimhlionadh.
5 Agus fhreagair Iosa iad,
agus thòisich e air a ràdh,
Thugaibh an aire nach meall
aon neach sibh:
6 Oir thig mòran ann am
ainm-sa, ag ràdh, Is mise e:
agus meallaidh iad mòran.
7 Agus an uair a chluinneas
sibh coganna, agus tuairisg-
eul choganna, na biodh buair-
eas oirbh: oir is éigin *iad so*
a theachd; ach cha *'n'eil* an
deireadh ann fathast.
8 Oir éiridh cinneach an
aghaidh cinnich, agus rìogh-
achd an aghaidh rìoghachd:
agus bithidh critheanna tal-
mhainn ann an iomadh àit, a-
gus bithidh gorta agus triob-
laidean ann: is iad sin tois-
each dhòruinnean.
9 Ach thugaibh an aire
dhuibh féin: oir bheir iad
thairis sibh do chomhairlibh:
agus anns na sionagogaibh
sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh
an làthair uachdaran agus
rìghrean air mo shonsa, mar
fhianuis dhoibh-san.
10 Agus is éigin air tùs an

soisgeul a bhi air a shearmon-
achadh do na h-uile chinnich.
11 Ach an uair a bheir iad
leo sibh, 'gur tabhairt thairis,
na biodh e 'na ro-chùram oirbh
ciod e a labhras sibh, agus na
smuainichibh roimh-laimh
air: ach ge b'e ni a bheirear
dhuibh san uair sin féin,
abraibh e: oir cha sibhse ta
labhairt, ach an Spiorad
naomh.
12 Agus bheir am bràthair
a bhràthair thairis chum bàis,
agus an t-athair a mhac: agus
éiridh a' chlann suas an agh-
aidh *am* pàranta, agus bheir
iad fa'near an cur gu bàs.
13 Agus bithidh sibh air
bhur fuathachadh leis na h-uile
dhaoinibh air sgàth m'ainme-
sa: ach an ti a bhuanaicheas
chum na crìche, is e so a
shaorar.
14 Ach an uair a chi sibh
gràineileachd an léir-sgrios,
air an do labhair Daniel am
fàidh, 'na seasamh anns an
ionad nach bu chòir dhi, (tuig-
eadh an ti a leughas,) an sin
teicheadh iadsan, a *ta* ann an
tir Iudea, chum nam beann:
15 Agus na tigeadh esan a
ta air mullach an tighe, a nuas
do'n tigh, agus na rachadh e
steach, a thoirt ni air bith as a
thigh.
16 Agus an ti a ta sa' mhach-
air, na pilleadh e air ais a thog-
ail 'f halluinn leis.
17 Ach mo thruaigh iad na
mnài sin a ta torrach, agus
iadsan a ta toirt cìche sna
làithibh sin!
18 Agus guidhibh-sa gun
bhur teicheadh a bhi sa'
gheamhradh.
19 Oir bithidh àmhghar anns
na làithibh sin, amhuil nach
robh a leithid ann o thoiseach
na cruitheachd a chruthaich
Dia, gus a nis, agus nach mò
a bhitheas.
20 Agus mur giorraicheadh
an Tighearn na làithean ud,
cha rachadh feoil air bith as:
ach air son an t-sluaigh thagh-
ta, a thagh e féin, ghiorraich
e na làithean ud.
21 Agus an sin ma their neach
air bith ribh, Feuch, a ta Criosd
an so, no, Feuch, *a ta* e 'n sin,
na creidibh *e:*
22 Oir éiridh Criosdan bréige,
agus fàidhean breige, agus ni
iad comharan, agus mìorbhuil-
ean, chum, nam bu chomasach
e, na daoine taghta féin a
mhealladh.
23 Agus thugaibh-sa an aire:
feuch, roimh-innis mi dhuibh
na h-uile nithe.
24 Ach anns na làithibh sin,
an déigh an àmhghair ud,
bithidh a' ghrian air a dorch-
achadh, agus cha toir a' gheal-
ach a solus uaipe;
25 Agus tuitidh reulta nèimh,
agus bithidh na cumhachdan
a ta sna nèamhaibh air an
crathadh.
26 Agus an sin chi iad Mac
an duine a' teachd anns na
neulaibh, maille ri mòr-
chumhachd, agus glòir.
27 Agus an sin cuiridh e
'aingil a mach, agus cruinn-
ichidh e r'a chéile a dhaoine
taghta féin o na ceithir gaoth-
aibh, o leth-iomall na talmh-
ainn gu leth-iomall nèimh.
28 A nis fòghlumaibh cos-
amhlachd o'n chraoibh-f hìge:
An uair a bhitheas a geug a
nis maoth, agus a chuireas i
mach a duilleach, a ta f hios
agaibh gu bheil an samhradh
am fagus:

29 Agus mar an ceudna
sibhse, an uair a chi sibh na
nithe sin tachairt, biodh fhios
agaibh gu bheil e 'm fagus,
eadhon aig na dorsaibh.
30 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach téid an gin-
ealach so thairis, gus an
coimhlionar na nithe sin uile.
31 Théid nèamh agus tal-
amh seach; ach cha téid m'
fhocail-sa seach a chaoidh.
32 Ach cha'n 'eil fios an
là no na h-uaire sin aig neach
air bith, cha'n 'eil aig na
h-ainglibh a ta air nèamh, no
aig a' Mhac, ach aig an Ath-
air.
33 Thugaibh fa'near, dean-
aibh faire agus urnuigh: oir
cha'n 'eil fhios agaibh c'uin
a thig an t-àm.
34 *Oir a ta Mac an duine*
mar dhuine a chaidh air thu-
rus, agus a dh'fhàg a thigh
féin, agus a thug d'a sheirbhis-
ich cumhachd, agus 'obair féin
do gach neach, agus a thug
àithne do'n dorsair faire a
dheanamh.
35 Uime sin deanaibh-sa
faire, (oir cha'n 'eil fhios ag-
aibh c'uin a thig maighstir an
tighe; an ann air feasgar, no
air mheadhon-oidhche, no aig
gairm-choileach, no anns a'
mhaduinn:)
36 Air eagal air teachd dha
gu h-obann, gu'm faigh e sibh
'nur codal.
37 Agus na nithe a ta mi
ag ràdh ribhse, a ta mi ag
ràdh ris na h-uile dhaoinibh,
Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

AGUS bha a' chàisg, agus
féill an arain neò-ghoirt-
ichte an déigh dà là; agus
dh'iarr na h-àrd-shagairt agus
na sgrìobhaichean, cionnus a
ghlacadh iad esan le foill, agus
a chuireadh iad gu bàs e.
2 Ach thubhairt iad, Cha'n
ann air an fhéill, air eagal gu'n
éirich buaireas am measg an
t-sluaigh.
3 Agus air bhi dha ann am
Betani, ann an tigh Shimoin
an lobhair, an uair a bha e 'na
shuidhe air bòrd, thàinig bean,
aig an robh bocsa alabastair
do oladh spicnaird, ro luach-
mhoir; agus bhris i am bocsa,
agus dhòirt i air a cheann e.
4 Agus bha cuid diubh
diombach annta féin, agus ag
ràdh, C'ar son a rinneadh an
t-ana-caitheadh so air an ol-
adh?
5 Oir dh'fheudadh i bhi air
a reiceadh air son tuilleadh na
tri cheud peighinn, agus air a
toirt do na bochdaibh. Agus
rinn iad gearan 'na h-aghaidh.
6 Ach thubhairt Iosa, Leig-
ibh leatha; c'ar son a ta sibh
cur dragha oirre? rinn i obair
mhaith ormsa.
7 Oir a ta na bochdan a
ghnàth maille ribh, agus ge b'e
uair is àill leibh, feudaidh sibh
maith a dheanamh dhoibh:
ach cha'n 'eil mise a ghnàth
agaibh.
8 Rinn i na dh'fheudadh i:
thàinig i roimh-làimh a
dh'ungadh mo chuirp chum
adhlaic.
9 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e earrann air
bith air feadh an domhain uile
am bi an soisgeul so air a
shearmonachadh, bithidh mar
an ceudna an ni *so* a rinn i
air innseadh, mar chuimhne
oirre.
10 Agus dh'imich Iudas Is-

cariot, aon do'n dà fhear
dheug, chum nan àrd-shagart,
gu esan a bhrath dhoibh.
11 Agus 'nuair a chual iad-
san *so*, bha iad aoibhneach, a-
gus gheall iad airgiod a thoirt
da. Agus dh'iarr e cionnus a
dh'fheudadh e gu h-iom-
chuidh esan a bhrath.
12 Agus air a' cheud là do
fhéill an arain neo-ghoir-
tichte, an uair bu ghnàth leo
an t-uan càisge a mharbhadh,
thubhairt a dheisciobuil ris,
C'àit an toil leat sinne dhol a
dh'ulluchadh, chum gu'n ith-
eadh tu a' chàisg?
13 Agus chuir e dithis d'a
dheisciobluibh, agus thubhairt
e riu, Rachaibh a steach do'n
bhaile, agus coinnichidh duine
sibh a' giulan soithich uisge:
leanaibh e.
14 Agus ge b'e àit an téid
e stigh, abraibh-sa ri fear-an-
tighe, Tha am Maighstir ag
ràdh, C'àit am bheil an seòm-
ar aoidheachd, anns an ith mi
a' chàisg maille ri m' dheis-
ciobluibh?
15 Agus nochdaidh esan
dhuibh seòmar àrd, farsuinn,
'na làn uidheam agus deas-
aichte; an sin ulluichibh
dhuinn.
16 Agus chaidh a dheiscio-
buil a mach, agus thàinig iad
do'n bhaile, agus fhuair iad
mar thubhairt e riu: agus
dh'ulluich iad a' chàisg.
17 Agus air teachd do'n
fheasgar, thàinig esan maille
ris an dà fhear dheug.
18 Agus an uair a bha iad
'nan suidhe, agus ag itheadh,
thubhairt Iosa, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath
aon agaibh-sa, a ta 'g itheadh
maille rium, mise.
19 Agus thòisich iad air a
bhi dubhach, agus a ràdh ris
an déigh a chéile, Am mise e?
agus fear eile, Am mise e?
20 Agus air freagairt dha-
san thubhairt e riu, *Is* fear
do'n dà fhear dheug e, a ta
tumadh maille riumsa sa'
mhéis.
21 A ta mac an duine gu
deimhin ag imeachd, mar a ta
e sgrìobhta uime, ach is an-
aoibhinn do'n fhear sin le 'm
brathar Mac an duine: bu
mhaith do'n duine sin mur
beirteadh riamh e.
22 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus an déigh
a bheannachadh, bhris e, agus
thug e dhoibhsan e, agus thu-
bhairt e, Gabhaibh, ithibh: is
e so mo chorp-sa.
23 Agus air glacadh a' chup-
ain, agus air tabhairt buidh-
eachais, thug e dhoibhsan e:
agus dh'òl iad uile as.
24 Agus thubhairt e riu, Is
i so m'fhuil-sa an Tiomnaidh
nuaidh, a dhòirtear air son
mhòran.
25 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach òl mi ni's mò
do thoradh na fìonain, gus an
là sin an òl mi nuadh e ann
an rìoghachd Dhé.
26 Agus air dhoibh laoidh a
sheinn, chaidh iad a mach gu
sliabh nan crann-oladh.
27 Agus thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum
annam-sa an nochd: oir a ta
e sgrìobhta, Buailidh mi am
buachaill, agus sgapar na caor-
aich.
28 Ach an déigh dhomh
éirigh, théid mi roimhibh do
Ghalile.
29 Ach thubhairt Peadar
ris, Ged fhaigh iadsan uile

oilbheum annad, gidheadh
cha *'n fhaigh* mise *e*.
30 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, An diugh, air an oidhche
so féin, mu'n goir an coileach
dà uair, gu'n àicheadh thusa
mi tri uairean.
31 Ach is ro mhòid a thu-
bhairt esan, Ged is éigin domh
am bàs fhulang maille riut,
cha'n àicheadh mi chaoidh
thu. Agus mar sin thubhairt
càch uile mar an ceudna.
32 Agus thàinig iad gu ion-
ad d'am b'ainm Getsemane;
agus thubhairt e r'a dheisciob-
luibh, Suidhibh-sa an so, gus
an dean mise urnuigh.
33 Agus thug e leis Peadar,
agus Seumas, agus Eoin,
agus thòisich e air a bhi fuidh
uamh-chrith, agus fuidh ana-
barra bròin.
34 Agus thubhairt e riu,
Tha m'anam ro bhrònach,
eadhon gu bàs: fanaibh-sa an
so, agus deanaibh faire.
35 Agus chaidh e beagan
air aghaidh, agus thuit e air
an talamh, agus rinn e ur-
nuigh, nam bu chomasach e,
gu'n rachadh an uair thairis
air.
36 Agus thubhairt e, Abba,
Athair, a ta gach ni so-dheanta
dhuitse; cuir an cupan so
seachad orm: gidheadh, na
b'e an ni a b'àill leamsa, ach
an ni a's toil leatsa.
37 Agus thàinig e, agus
fhuair e iadsan 'nan codal, a-
gus thubhairt e ri Peadar, A
Shimoin, am bheil thu a'd'
chodal? nach b'urrainn thu
faire a dheanamh aon uair?
38 Deanaibh faire agus ur-
nuigh, chum nach tuit sibh
am buaireadh: *a ta* an spior-
ad gu deimhin togarrach, ach
a ta an fheoil anmhunn.
39 Agus air dha imeachd
a rìs, rinn e urnuigh, ag ràdh
nam briathra ceudna.
40 Agus an uair a phill e,
fhuair e iad a rìs 'nan codal,
(oir bha'n sùilean trom,) agus
cha robh fhios aca cionnus a
bheireadh iad freagradh air.
41 Agus thàinig e an treas
uair, agus thubhairt e riu,
Coidlibh roimhibh a nis, agus
gabhaibh fois: is leoir e, thài-
nig an uair; feuch, a ta Mac
an duine air a bhrath thairis
do làmhaibh nam peacach.
42 Eiribh, imicheamaid;
feuch, a ta an ti a bhrathas
mise am fagus.
43 Agus air ball, air dha bhi
fathast a' labhairt thàinig Iu-
das, aon do'n dà fhear dheug,
agus sluagh mòr maille ris le
claidhibh agus bataibh, o na
h-àrd-shagartaibh, agus na
sgrìobhaichibh, agus na sean-
airibh.
44 Agus bha an ti a bhrath
esan air toirt comhara dhoibh,
ag ràdh, Ge b'e neach d'an
toir mise pòg, is e sin e; glac-
aibh e, agus thugaibh leibh *e*
gu tèaruinte.
45 Agus air teachd dha,
chaidh e air ball d'a ionnsuidh-
sa, agus thubhairt e, Fàilte
dhuit, a mhaighstir; agus
phòg se e.
46 Agus chuir iadsan làmh
ann, agus ghlac iad e.
47 Agus air tarruing claidh-
eimh do fhear do na bha làth-
air, bhuail e òglach an àrd-
shagairt, agus ghearr e a chluas
deth.
48 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, An d'thài-
nig sibh a mach gu mo ghlac-

adh-sa, mar gu b'ann an agh-
aidh fir-reubainn le claidhibh
agus *le* bataibh ?
49 Bha mi gach là maille
ribh san teampull, a' teagasg,
agus cha do ghlac sibh mi:
ach *a ta so* chum gu biodh na
sgriobtuirean air an coimh-
lionadh.
50 Agus air do na h-uile a
thréigsinn, theich iad.
51 Agus lean òganach àr-
aidh e, aig an robh lìon-eud-
ach air a chur m'a chorp lom-
nochd; agus rug na h-òganaich
air.
52 Ach air dhasan an lìon-
eudach fhàgail, theich e lom-
nochd uatha.
53 Agus thug iad leo Iosa
chum an àrd-shagairt: agus
chruinnicheadh maille ris na
h-àrd-shagairt uile, agus na
seanairean, agus na sgrìobh-
aichean.
54 Agus lean Peadar e fada
uatha, gus an deachaidh e
steach do thalla an àrd-shag-
airt: agus bha e 'na shuidhe
maille ris na seirbhisich, agus
'ga gharadh ris an teine.
55 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt, agus a' chomhairle
uile fianuis an aghaidh Iosa,
chum a chur gu bàs; agus
cha d'fhuair iad.
56 Oir rinn mòran dhaoine
fianuis bhréige 'na aghaidh,
ach cha do chòird am fianuis
r'a chéile.
57 Agus dh'éirich dream
àraidh, agus thug iad fianuis
bhréige 'na aghaidh, ag ràdh,
58 Chuala sinne e ag ràdh,
Leagaidh mi sìos an teampull
so, a rinneadh le làmhaibh, a-
gus an tri làithibh, togaidh
mi teampull eile, neo-dheanta
le làmhaibh.
59 Agus mar sin féin cha
robh am fianuis a'teachd r'a
chéile.
60 Agus air éirigh suas do'n
àrd-shagart sa' mheadhon,
chuir e ceisd air Iosa, ag ràdh,
Nach toir thu freagradh air
bith uait? ciod sin mu bheil
iad so 'a toirt fianuis a'd'
aghaidh?
61 Ach dh'fhan esan 'na
thosd, agus cha do fhreagair
e ni sam bith. A rìs dh'fheòr-
aich an t-àrd-shagart deth, a-
gus thubhairt e ris, An tu
Criosd, Mac an ti bheann-
aichte?
62 Agus thubhairt Iosa, Is
mi: agus chi sibh Mac an
duine 'na shuidhe air deas
làimh cumhachd *Dhé*, agus a'
teachd le neulaibh nèimh.
63 An sin reub an t-àrd-sha-
gart eudach, agus thubhairt
e, Ciod am feum a ta againn
tuilleadh air fianuisibh ?
64 Chuala sibh an toibheum:
ciod i bhur barail-sa? Agus
thug iad uile breth 'na agh-
aidh gu'n do thoill e am bàs.
65 Agus thòisich cuid diubh
air smugaid a thilgeadh air, a-
gus 'aghaidh fholach, agus a
bhualadh le'n dornaibh, agus
a ràdh ris, Dean fàidheadair-
eachd: agus ghabh na seir-
bhisich le 'm basaibh air.
66 Agus air do Pheadar a
bhi shìos anns an talla, thàinig
aon do bhanoglaich an àrd-
shagairt:
67 Agus 'nuair a chunnaic i
Peadar 'ga gharadh, agus air
dhi beachdachadh air, thu-
bhairt i *ris*, Bha thusa cuid-
eachd maille ri Iosa o Nasaret.
68 Ach dh'àicheadh esan, ag
ràdh, Cha'n aithne dhomh,
agus cha 'n 'eil mi tuigsinn

ciod a ta thu 'g ràdh. Agus
chaidh esan a mach do'n fhor-
dhorus; agus ghoir an coil-
each.
69 Agus air do bhanoglaich
fhaicinn a rìs, thòisich i air a
ràdh riu-san a bha 'nan seas-
amh a làthair, Is ann diubh a
ta 'm fear so.
70 Agus dh'àicheadh e rìs.
Agus an ceann beagan 'na
dhéigh sin, thubhairt iadsan
a bha 'nan seasamh a làthair a
rìs ri Peadar, Gu firinneach is
ann diubh sud thu: oir is Ga-
liléach thu, agus is cosmhuil
do chainnt *riu.*
71 Ach thòisich esan air
mallachadh agus air mionn-
achadh, *ag ràdh*, Cha'n aithne
dhomh an duine so mu 'm
bheil sibh a' labhairt.
72 Agus ghoir an coileach
an dara uair. Agus chuimh-
nich Peadar am focal a thubh-
airt Iosa ris, Mu'n goir an
coileach dà uair, àicheadhaidh
tu mi tri uairean. Agus an
uair a smuainich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

AGUS air ball sa' mhaduinn
chum na h-àrd-shagairt
maille ris na seanairibh, agus
na sgrìobhaichibh, agus a'
chomhairle gu h-iomlan,
comhairle, agus air dhoibh
Iosa a cheangal, thug iad leo
e, agus thug iad thairis e do
Philat.
2 Agus dh'fhiosraich Pilat
deth, An tusa righ nan Iu-
dhach? Agus air freagairt
dha, thubhairt e ris, Thubh-
airt thu e.
3 Agus chuir na h-àrd-shag-
airt mòran do nithibh as a
leth: ach cha do fhreagair
esan aon ni.
4 Agus chuir Pilat a rìs ceisd
air, ag ràdh, Nach freagair thu
ni sam bith? feuch cia lìon
nithe air am bheil iad sin a'
toirt fianuis a'd' aghaidh.
5 Ach cha do fhreagair Iosa
ni sam bith tuilleadh; air chor
as gu'n do ghabh Pilat ion-
gantas.
6 A nis air an fhéill bu
ghnàth leis aon phrìosanach,
ge b'e air bith a dh'iarradh
iad, a leigeadh as doibh.
7 Agus bha *neach àraidh*
d'am b'ainm Barabas, ceang-
ailte maille r'a chompanaich
ceannairce, muinntir a bha air
deanamh mortaidh anns a'
cheannairc.
8 Agus air glaodhaich gu
h-àrd do'n t-sluagh, thòisich
iad air iarraidh *air*, *a dheanamh*
dhoibh mar a rinn e an còmh-
nuidh.
9 Ach fhreagair Pilat iad,
ag ràdh, An àill leibh gu'n
cuir mi righ nan Iudhach fa
sgaoil duibh?
10 (Oir bha fhios aige gu'm
b'ann troimh fharmad a thug
na h-àrd-shagairt thairis e.)
11 Ach bhrosnuich na h-àrd-
shagairt an sluagh, chum gu'm
b'fhearr leis Barabas a chur
fa sgaoil doibh.
12 Agus fhreagair Pilat,
agus thubhairt e riu a ris, Ciod
ma seadh is àill leibh mi a
dheanamh ris *an duine sin*, d'
an goir sibh Righ nan Iudhach?
13 Agus ghlaodh iad a rìs,
Ceus e.
14 An sin thubhairt Pilat
riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc a
rinn e? Ach bu ro mhòid a
ghlaodh iadsan, Ceus e.
15 Agus air do Philat bhi
toileach gnìomh taitneach a
dheanamh do'n t-sluagh, dh'-
fhuasgail e Barabas dhoibh,

agus thug e thairis Iosa, an
déigh dha *a* sgiùrsadh, chum
a cheusadh.
16 Agus thug na saighdear-
an leo e steach do'n talla,
eadhon cùirt an uachdarain:
agus ghairm iad a' chuideachd
uile an ceann a chéile.
17 Agus chuir iad uime
eudach purpuir, agus air
dhoibh coron droighinn fhigh-
eadh, chuir iad air e.
18 Agus thòisich iad air
beannachadh dha, *ag ràdh*,
Fàilte dhuit, a Righ nan Iudh-
ach!
19 Agus bhuail iad sa'
cheann e le slait chuilce, agus
thilg iad smugaid air, agus a'
lùbadh *an* glùn, rinn iad aor-
adh dha.
20 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dheanamh air, thug
iad deth an *t-eudach* purpuir,
agus chuir iad 'eudach féin
uime, agus thug iad a mach
e chum gu'n ceusadh iad e.
21 Agus dh'éignich iad
duine àraidh bha dol seachad,
Simon o Chirene,(athair Alec-
sandeir agus Rufuis, a bha
teachd as a' mhachair,) chum
a chrann-ceusaidh a ghiulan.
22 Agus thug iad e gu ion-
ad *d'am b'ainm* Golgota, is e
sin air eadar-theangachadh,
aite cloiginn.
23 Agus thug iad da r'a òl,
fion air a mheasgadh le mirr:
ach cha do ghabh esan e.
24 Agus an uair a cheus iad
e, roinn iad a thrusgan, a'
tilgeadh croinn air, ciod a'
chuid a bhiodh aig gach duine
dheth.
25 Agus bha 'n treas uair
ann; agus cheus iad e.
26 Agus bha sgrìobhadh
a chùise-dìtidh air a sgriobh-
adh os a cheann, RIGH NAN
IUDHACH.
27 Agus cheus iad maille
ris dà ghaduiche; fear air a
làimh dheis, agus fear air a
làimh chlì.
28 An sin choimhlionadh
an sgriobtuir, a thubhairt, A-
gus bha e air àireamh am
measg nan ciontach.
29 Agus thug iadsan a bha
dol seachad anacainnt da, a'
crathadh an ceann, agus ag
ràdh, O thusa a leagas an
teampull agus a thogas e ann
an tri làithibh,
30 Fòir ort féin, agus thig a
nuas o'n chrann-cheusaidh.
31 Agus mar an ceudna
thubhairt na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean r'a
chéile, a' fanoid air, Shaor e
daoine eile; cha'n 'eil e com-
asach air e féin a shaoradh.
32 Thigeadh a nis Criosd
Righ Israeil a nuas o'n chrann-
cheusaidh, chum gu'm faic a-
gus gu'n creid sinn. Agus
thug iadsan a chaidh cheus-
adh maille ris, anacainnt da.
33 Agus an uair a thàinig
an seathadh uair, bha dorch-
adas air an talamh uile, gu
ruig an naothadh uair.
34 Agus air an naothadh
uair dh'éigh Iosa le guth àrd,
ag ràdh, Eloi, Eloi, lama sa-
bachtani? is e sin, air eadar-
theangachadh, Mo Dhia, mo
Dhia, c'ar son a thréig thu mi?
35 Agus air cluinntinn *sin*
do chuid diubh-san a bha 'nan
seasamh a làthair, thubhairt
iad, Feuch, a ta e a' gairm
Eliais.
36 Agus ruith fear diubh,
agus air dha spòng a lionadh
do fhìon geur agus a cur air
slait chuilce, thug e deoch dha,

ag ràdh, Leigibh *leis;* faic-
eamaid an tig Elias g'a thoirt
a nuas.
37 Agus air do Iosa éigh-
each le guth àrd, thug e suas
an deò.
38 Agus bha brat-roinn an
teampuill air a reubadh 'na
dhà chuid o mhullach gu
ìochdar.
39 Agus an uair a chunnaic
an ceannard-ceud, a bha 'na
sheasamh fa chomhair, gu'n
d'thug e suas an deò, a' glaodh-
aich mar sin, thubhairt e, Gu
fìrinneach b'e 'n duine so Mac
Dhé.
40 Agus bha mar an ceudna
mnài am fad uatha ag amharc:
'nam measg sin bha Muire
Magdalen, agus Muire màth-
air Sheumais bu lugha, agus
Ioseis, agus Salome;
41 Muinntir a lean e mar
an ceudna, an uair a bha e an
Galile, agus a bha fritheal-
adh dha; agus mòran eile do
mhnaibh a chaidh suas maille
ris gu Ierusalem.
42 Agus a nis air teachd
do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm
b'e *là* an ullachaidh e, eadhon
an là roimh an t-sàbaid,)
43 Thàinig Ioseph o Arima-
tea, comhairleach urramach,
aig an robh mar an ceudna
sùil ri rìoghachd Dhé, agus
chaidh e steach gu dàna dh'-
ionnsuidh Philait, agus dh'-
iarr e corp Iosa.
44 Agus b'ioghnadh le Pilat
ma bha e cheana marbh: A-
gus air dha an ceannard-ceud
a ghairm, dh'fhiosraich e
dheth, An robh fad o fhuair e
bàs.
45 Agus air dha fios fhaot-
ainn o'n cheannard-ceud, thug
e 'n corp do Ioseph.
46 Agus cheannaich esan
lìon-eudach grinn, agus thug
e nuas e, agus phaisg e san
lìon-eudach e, agus chuir se e
ann an uaigh a chladhaich-
eadh á carraig, agus charuich
e clach gu dorus na h-uaighe.
47 Agus dh'amhairc Muire
Magdalen, agus Muire *màth-
air* Ioseis, air an àite san do
chuireadh e.

CAIB. XVI.

AGUS air dol do'n t-sàb-
aid seachad, cheannaich
Muire Magdalen, agus Muire
màthair Sheumais, agus Sal-
ome, spìosraidh deadh fhàile,
chum air dhoibh teachd gu'n
ungadh iad e.
2 Agus thàinig iad gu ro
mhoch air maduinn a' cheud
là do'n t-seachduin chum na
h-uaighe, aig éirigh na gréine.
3 Agus thubhairt iad eatorra
féin, Cò a charuicheas dhuinn
a' chlach o dhorus na h-uaighe?
4 (Agus air dhoibh amharc,
chunnaic iad gu'n robh a'
chlach air a h-atharrachadh air
falbh,) oir bha i ro mhòr.
5 Agus air dhoibh dol a
stigh do'n àit-adhlaic, chunn-
aic iad òganach 'na shuidhe
air an làimh dheis, uime an
robh trusgan fada geal; agus
bha eagal orra.
6 Agus thubhairt esan riu,
Na biodh eagal oirbh: a ta
sibh ag iarraidh Iosa o Nasar-
et, a cheusadh: dh'éirich e,
cha'n 'eil e 'n so: faicibh an
t-àit anns an do chuir iad e:
7 Ach imichibh, innsibh d'a
dheisciobluibh agus do Phead-
ar, gu bheil e dol roimhibh
do Ghalile: chi sibh an sin
e, mar thubhairt e ribh.
8 Agus air dol a mach

dhoibh, theich iad o'n uaigh;
oir bha ball-chrith agus uamh-
unn orra: agus cha dubhairt
iad ni sam bith ri neach air
bith; oir bha eagal orra.
9 Agus air éirigh do Iosa sa'
mhaduinn air a' cheud *là* do'n
t-seachduin, nochdadh e air
tùs do Mhuire Magdalen, as
an do thilg e seachd deamh-
ain.
10 *Agus* air imeachd dhise,
dh'innis i sin dhoibh-san a bha
maille ris, agus iad ri bròn
agus gul.
11 Agus iadsan, an uair a
chual iad gu'n robh e beò,
agus gu'm facadh leatha-san
e, cha do chreid iad.
12 'Na dhéigh sin, nochdadh
e do dhithis diubh ann an cruth
eile, ag imeachd dhoibh, agus
iad a' dol do'n dùthaich.
13 Agus dh'imich iadsan agus
dh'innis iad e do chàch: agus
cha mhò a chreid iad iadsan.
14 An déigh sin nochdadh e
do'n aon fhear deug, agus iad
'nan suidhe aig biadh, agus
thilg e orra am mi-chreidimh,
agus an cruas-cridhe, a chionn
nach do chreid iad iadsan a
chunnaic e an déigh dha éirigh.
15 Agus thubhairt e riu, Im-
ichibh air feadh an t-saoghail
uile, agus searmonaichibh an
soisgeul do gach dùil.
16 Ge b'e chreideas agus a
bhaistear, saorar e, ach ge b'e
nach creid, dìtear e.
17 Agus leanaidh na comh-
aran so an dream a chreideas:
Ann am ainm-sa tilgidh iad a
mach deamhain; labhraidh
iad le teangaibh nuadha;
18 Togaidh iad nathraiche
nimhe; agus ma dh'òlas iad
ni air bith marbhtach, cha
chiùrr e iad; cuiridh iad an
làmhan air daoinibh tinne,
agus bithidh iad gu maith.
19 Mar sin an déigh do'n
Tighearna labhairt riu, ghabh-
adh suas gu nèamh e, agus
shuidh e air deas làimh Dhé.
20 Agus air dhoibh-san dol
a mach, shearmonaich iad
anns gach àit, air bhi do'n
Tighearn a' co-oibreachadh
leo, agus a' daingneachadh an
fhocail leis na comharaibh a
lean e. Amen.

An Soisgeul a reir LUCAIS.

CAIB. I.

DO bhrìgh gu'n do ghabh
mòran os làimh eachdraidh
sgrìobhadh ann an ordugh air
na nithibh sin a ta air an
coimhlionadh 'nar measg-ne,
2 A réir mar a dh'aithris na
daoine sin dhuinne iad, a
chunnaic iad o thùs le 'n
sùilibh, agus a bha 'nan luchd-
frithealadh an fhocail:
3 Chunnacas dhomh-sa mar
an ceudna, a Theophiluis ro
òirdheirc, air faotainn dearbh
fhios nan uile nithe dhomh
o'n fhìor thoiseach, sgrìobh-
adh a d' ionnsuidh-sa an or-
dugh,
4 Chum gu'm biodh fios agad
air cinnteachd nan nithe anns
an deachaidh do theagasg.
5 BHA ann an làithibh He-
roid righ Iudea, sagart
àraidh d'am b'ainm Sacharias,
do sheal Abia: agus *bha* a

bhean do nigheanaibh Aaroin,
agus *b*'ainm dhi Elisabet.

6 Agus bha iad le chéile ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile àitheantaibh agus orduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorrach, agus bha iad le chéile aosmhor.

8 Agus tharladh, am feadh a bha esan a' frithealadh mar shagart an làthair Dhé ann an ordugh a sheala,

9 A reir gnàtha na sagartachd, b'e a chraunchur tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearn.

10 Agus bha coimhthional an t-sluaigh uile a' deanamh urnuigh a muigh, ri àm na tùise.

11 Agus chunnacas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taobh deas altarach na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias *e*, bha e fo thrioblaid, agus thuit eagal air.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais; oir fhuair t'urnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort; agus ni mòran gairdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearn, agus cha'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomh, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearn an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan eas-umhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do'n Tighearn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aosmhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheasas an làthair Dhé; agus chuireadh mi a labhairt riut-sa, agus a dh'innseadh an naidheachd mhaith so dhuit.

20 Agus, feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an tig na nithe so gu crìch, a chionn nach do chreid thu mo bhriathra-sa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha am pobull a feitheamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus an uair a thàinig e mach, cha b'urrainn e labhairt riu: agus thuig iad gu'm fac e sealladh *nèamhaidh* san teampull: oir bha e smèideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithealaidh, gu'n deachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan làithean sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach, agus dh'fholaich si i féin rè chùig mìosan, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an
Tighearna dhomh anns na
làithibh air an d'amhairc e
orm, a thogail diom mo mhas-
lai' am measg dhaoine.
26 Agus anns an t-seathadh
mìos, chuireadh an t-aingeal
Gabriel o Dhia, gu caithir do
Ghalile, d'am b'ainm Nazaret,
27 Dh'ionnsuidh òigh a bha
fo cheangal pòsaidh aig fear
d'am b'ainm Ioseph, do thigh
Dhaibhidh; agus *b'e* ainm na
h-òigh Muire.
28 Agus air dol a steach
do'n aingeal d'a h-ionnsuidh,
thubhairt e, Fàilte dhuit, o
thusa d'an do nochdadh mòr
dheadh-ghean, *a ta* an Tigh-
earna maille riut: *is* beann-
aichte thu am measg bhan.
29 Agus an uair a chunn-
aic i e, bha i fo thrioblaid
inntinn air son a chainnte, a-
gus a' reusonachdadh ciod a'
ghnè altacha-beatha dh'fheud-
adh bhi 'n so.
30 Agus thubhairt an t-ain-
geal rithe, Na biodh eagal ort,
a Mhuire: oir fhuair thu
deadh-ghean o Dhia.
31 Agus, feuch, gabhaidh tu
a'd' bhroinn, agus beiridh tu
mac, agus bheir thu Iosa mar
ainm air.
32 Bithidh e mòr, agus
goirear Mac an Ti a's ro-àirde
dheth; agus bheir an Tigh-
earna Dia dha righ-chaithir
'athar féin Dhaibhidh.
33 Agus bithidh e 'na Righ
air tigh Iacoib gu bràth, agus
cha bhi crìoch air a rìoghachd.
34 Agus thubhairt Muire ris
an aingeal, Cionnus a bhith-
eas so, do bhrìgh nach 'eil
aithne agam-sa air duine?
35 Agus fhreagair an t-ain-
geal agus thubhairt e rithe,
Thig an Spiorad naomh ort,
agus cuiridh cumhachd an Ti
a's àirde sgàil ort: uime sin
an ni naomh sin a bheirear
leat, goirear Mac Dé dheth.
36 Agus, feuch, do bhan-
charaid Elisabet, a ta ise féin
torrach air mac 'na sean aois;
agus is e so an seathadh mìos
dhise d'an goirteadh bean
neo-thorrach;
37 Oir cha'n 'eil ni sam bith
do-dheanta do Dhia.
38 Agus thubhairt Muire,
Feuch banoglach an Tighear-
na; biodh e dhomh-sa réir
t'fhocail. Agus dh'fhalbh an
t-aingeal uaipe.
39 Agus air éirigh do Mhuire
sna làithibh sin, chaidh i le
cabhaig do dhùthaich nam
beann, gu baile do Iuda,
40 Agus chaidh i steach do
thigh Shachariais, agus chuir
i fàilte air Elisabet.
41 Agus tharladh, an uair
a chual Elisabet beannachadh
Mhuire, gu'n do leum an
naoidhean 'na broinn: agus
lìonadh Elisabet leis an Spior-
ad naomh.
42 Agus ghlaodh i mach le
guth àrd, agus thubhairt i, *Is*
beannaichte thu am measg
bhan, agus *is* beannaichte tor-
adh do bhronn.
43 Agus cionnus *a dh'éirich*
so dhomh-sa, gu'n tigeadh
màthair mo Thighearn a m'
ionnsuidh?
44 Oir feuch, co luath as a
thàinig fuaim do bheannach-
aidh a' m' chluasaibh, bhriosg
an naoidhean le h-aoibhneas
ann mo bhroinn.
45 Agus is beannaichte ise
a chreid: oir coimhlionar na
nithe a labhradh rithe leis an
Tighearn.

46 Agus thubhairt Muire, A
ta m'anam ag àrd-mholadh
an Tighearn,
47 Agus a ta mo spiorad a'
deanamh gairdeachais ann an
Dia mo Shlànuighear:
48 Do bhrìgh gu'n d'amh-
airc e air staid ìosail a bhanog-
laich: oir feuch, o so suas
goiridh gach linn beannaichte
dhiom.
49 Do bhrìgh gu'n d'rinn
an Ti a ta cumhachdach nithe
mòra dhomh; agus *is* naomh
'ainm.
50 Agus *a ta* a thròcair-san
o linn gu linn, do'n dream
d'an eagal e.
51 Nochd e neart le 'ghaird-
ean, sgap e na h-uaibhrich
ann an smuaintibh an cridhe
féin.
52 Thug e nuas na daoine
cumhachdach o'n caithrichibh
rìoghail, agus dh'àrdaich e iad-
san a bha ìosal.
53 Lìon e 'n dream a bha
ocrach le nithibh maithe; a-
gus chuir e uaith na daoine
saoibhir falamh.
54 Rinn e còmhnadh ri Is-
rael òglach féin, ann an cuimh-
neachadh a thròcair:
55 Mar a labhair e r'ar n-
aithrichibh, do Abraham agus
d'a shliochd gu bràth.
56 Agus dh'fhan Muire
maille rithe mu thimchioll thri
mìosan, agus phill i d'a tigh
féin.
57 A nis thàinig làn inbhe
Elisabet, gu'm biodh i air a
h-aisead: agus rug i mac.
58 Agus chual a coimhear-
snaich agus a càirdean mar
a nochd an Tighearna mòr-
thròcair dhi: agus rinn iad
gairdeachas maille rithe.
59 Agus tharladh air an
ochdamh là gu'n d'thàinig iad
a thimchioll-ghearradh an
naoidhein; agus ghairm iad
Sacharias deth, a réir ainme
'athar.
60 Agus fhreagair a mhàth-
air, agus thubhairt i, Ni h-
eadh; ach goirear Eoin deth.
61 Agus thubhairt iad rithe,
Cha'n 'eil aon neach do d'
chàirdibh d' an gairmear an
t-ainm so.
62 Agus sméid iad air 'ath-
air, ciod an t-ainm a b'àill leis
thoirt air.
63 Agus air iarraidh clàir-
sgrìobhaidh dhasan, sgrìobh e,
ag ràdh, Is e Eoin is ainm
dha. Agus ghabh iad ion-
gantas uile.
64 Agus air ball dh'fhosg-
ladh a bheul, agus *dh'fhuasg-
ladh* a theangadh, agus labh-
air e, a' moladh Dhé.
65 Agus thàinig eagal air
an coimhearsnaich uile: agus
dh'aithriseadh na nithe sin gu
léir feadh dhùthaich àrd Iu-
dea uile.
66 Agus iadsan uile a chuala
na nithe sin, thaisg iad 'nan
cridhe *iad*, ag ràdh, Ciod a'
ghné leinibh a bhitheas an so?
Agus bha làmh an Tighearna
maille ris.
67 Agus bha Sacharias 'ath-
air air a lìonadh leis an Spior-
ad naomh, agus rinn e fàidh-
eadaireachd, ag ràdh,
68 Gu ma beannaichte an
Tighearna Dia Israeil, air son
gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n
d'thug e saorsa d'a phobull,
69 Agus gu'n do thog e
suas dhuinne adharc slàinte,
ann an tigh Dhaibhidh 'òg-
laich féin;
70 A réir mar a labhair e le
beul 'fhàidhean naomha féin,

a bha ann o thoiseach an t-
saoghail,
71 A thoirt saorsa dhuinn o
ar naimhdibh, agus o làimh
na muinntir sin uile le'm
fuathach sinn :
72 A choimhlionadh na trò-
cair *a gheall e* d'ar n-aithrich-
ibh, agus a chuimhneachadh
a choimhcheangail naoimh
féin :
73 Na mionnan a mhionn-
aich e d'ar n-athair Abraham,
74 Gu'n tugadh e dhuinn,
air dhuinn bhi air ar saoradh
o làimh ar naimhde, gu'n
deanamaid seirbhis dha as
eugmhais eagail.
75 Ann an naomhachd agus
ann am fìreantachd 'na làthair
féin, uile làithean ar beatha.
76 Agus thusa, a leinibh,
goirear dhiot Fàidh an Ti a's
àirde : oir théid thu roimh
aghaidh an Tighearn, a dh'ull-
uchadh a shlighe ;
77 A thoirt eòlais na slàinte
d'a phobull, ann am maith-
eanas am peacanna,
78 Troimh thròcair ro mhòir
ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich
an ùr-mhaduinn o'n ionad a's
àirde sinn,
79 A thoirt soluis dhoibh-
san a ta 'nan suidhe ann an
sgàil a' bhàis, a threòrachadh
ar cos air slighe na sìthe.
80 Agus dh'fhàs an lean-
abh, agus neartaicheadh an
spiorad e, agus bha e san fhàs-
ach gu là 'fhoillseachaidh do
Israel.

CAIB. II.

AGUS tharladh sna làithibh
sin, gu'n deachaidh or-
dugh a mach o Cheasar Au-
gustus, an domhan uile a
mheas.
2 (Agus rinneadh an ceud
mheas so 'nuair a bha Cirenius
'na uachdaran air Siria.)
3 Agus chaidh iad uile chum
a bhi air am meas, gach aon
fa leth d'a bhaile féin.
4 Agus chaidh Ioseph mar
an ceudna suas o Ghalile, á
baile Nasaret, do Iudea, gu
baile Dhaibhidh, d'an gairm-
ear Betlehem, (do bhrìgh gu'n
robh e do thigh agus do
shliochd Dhaibhidh,)
5 Chum gu biodh e air a
mheas maille ri Muire a bha
fo cheangal pòsaidh dha, agus
i mòr-thorrach.
6 Agus tharladh, am feadh
a bha iad an sin, gu'n do
choimhlionadh làithean a h-
inbhe, chum i bhi air a h-ais-
ead.
7 Agus rug i a ceud-ghin
mic, agus phaisg i e am brat-
speilidh, agus chuir i 'na
luidhe am prasaich e ; do
bhrìgh nach robh àit aca san
tigh-òsda.
8 Agus bha anns an dùth-
aich sin buachaillean a' fan-
tuinn a muigh, agus a' dean-
amh faire-oidhche air an
treud.
9 Agus, feuch, thàinig ain-
geal an Tighearn orra, agus
dhealraich glòir an Tighearna
mu'n timchioll ; agus ghabh
iad eagal mòr.
10 Agus thubhairt an t-ain-
geal riu, Na biodh eagal oirbh :
oir feuch, a ta mi ag innseadh
dhuibh deadh sgéil mhòr-
aoibhneis, a bhitheas do'n uile
shluagh :
11 Oir rugadh dhuibh an
diugh Slànuighear, ann am
baile Dhaibhidh, neach a's e
Criosd an Tighearna.
12 Agus bithidh so 'na chomh-

ara dhuibh: Gheibh sibh an
naoidhean paisgte ann am
brat-speilidh, 'na luidhe am
prasaich.
13 Agus air ball bha maille
ris an aingeal cuideachd mhòr
do armailtibh nèimh, a' mol-
adh Dhé, agus ag ràdh,
14 Glòir do Dhia anns na
h-àrdaibh, agus air talamh
sìth, deadh-ghean do dhaoin-
ibh.
15 Agus tharladh, 'nuair a
dh'fhalbh na h-aingil uatha do
nèamh, gu'n dubhairt na
buachaillean r'a chéile, Rach-
amaid a nis eadhon do Bhet-
lehem, agus faiceamaid an ni
so a rinneadh, a dh'fhoillsich
an Tighearna dhuinne.
16 Agus thàinig iad gu grad,
agus fhuair iad Muire agus
Ioseph, agus an leanabh 'na
luidhe sa' phrasaich.
17 Agus an uair a chunnaic
iad *sin*, dh'aithris iad an ni a
dh'innseadh dhoibh mu thim-
chioll an leinibh so.
18 Agus ghabh gach neach
a chuala so, iongantas ris na
nithibh sin a dh'innseadh
dhoibh leis na buachaillibh.
19 Ach ghléidh Muire na
nithe sin uile, a' beachd-
smuaineachadh orra 'na
cridhe.
20 Agus phill na buachaill-
ean, a' tabhairt glòire agus
molaidh do Dhia air son nan
nithe sin uile a chual agus a
chunnaic iad, a réir mar a
labhradh riu.
21 Agus an uair a choimh-
lionadh ochd làithean chum an
leanabh a thimchioll-ghearr-
adh, thugadh Iosa mar ainm
air, eadhon an t-ainm a ghairm
an t-aingeal deth mu'n do
ghabhadh sa' bhroinn e.
22 Agus an uair a choimh-
lionadh làithean a glanaidh, a
réir lagha Mhaois, thug iad
esan gu Ierusalem, chum a
thaisbeanadh do'n Tighearna;
23 (Mar a ta e sgrìobhta
ann an lagh an Tighearna,
Gach ceud-ghin mic a dh'-
fhosglas a' bhrù, gairmear
naomh do'n Tighearn e;)
24 Agus a thoirt ìobairt a
réir mar a theirear ann an lagh
an Tighearna, dà thurtur, no
dà choluman òg.
25 Agus, feuch, bha duine
ann an Ierusalem d'am b'ainm
Simeon; agus bha 'n duine
so ionraic agus diadhaidh, a-
gus bha dùil aige ri sòlas Is-
raeil: agus bha'n Spiorad
naomh air.
26 Agus dh'fhoillsicheadh
dha leis an Spiorad naomh,
nach faiceadh e bàs, gus am fai-
ceadh e Criosd an Tighearn.
27 Agus thàinig e le treòr-
achadh an Spioraid do'n team-
pull: Agus an uair a thug na
pàrantan an leanabh Iosa a
stigh, chum gu'n deanadh iad
air a shon a réir gnàthachaidh
an lagha,
28 An sin ghlac esan 'na
uchd e, agus bheannaich e Dia,
agus thubhairt e,
29 A nis, a Thighearn, a ta
thu leigeadh do d' sheirbhis-
each siubhal an sìth, a réir
t'fhocail;
30 Oir chunnaic mo shùilean
do shlàinte,
31 A dh'ulluich thu roimh
ghnùis nan uile shluagh:
32 Solus a shoillseachadh
nan Cinneach, agus glòir do
phobuill Israeil.
33 Agus ghabh Ioseph agus
a mhàthair iongantas mu na
nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannaich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an *leanabh* so chum tuiteam agus aiseirigh mhòran ann an Israel, agus 'na chomhar' an aghaidh an labhrar:

35 (Agus théid claidheamh troimh d' anam-sa féin,) chum gu'm foillsichear smuainte cridheacha mhòran.

36 Agus bha Anna banfhàidh, nighean Phanueil, do thrèibh Aseir; *bha* i ro aosmhor, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dhi bhi 'na h-òigh:

37 Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a dh'aois, nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhis *do Dhia* a là agus a dh'oidhche le trasgadh agus le h-urnuigh.

38 Agus air teachd dhise a stigh san uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thimchioll riusan uile aig an robh sùil ri saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghalile, d'am baile féin Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, air a lìonadh le gliocas; agus bha gràsa Dhé air.

41 Agus chaidh a phàranta gach bliadhna gu Ierusalem, aig féill na càisge.

42 Agus 'nuair a bha e dà bhliadhna dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu Ierusalem, a réir gnàtha na féille.

43 Agus air coimhlionadh nan làithean sin doibh, 'nuair a phill iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa 'nan déigh ann an Ierusalem; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoilsinn gu'n robh e sa' chuideachd, dh'imich iad astar là; agus dh'iarr iad e measg an càirdean, agus an luchd-eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Ierusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus tharladh an déigh thri làithean, gu'n d'fhuair iad e san teampull, 'na shuidhe am meadhon an luchd-teagaisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur cheisd orra.

47 Agus ghabh a' mhuinntir a chual e uile iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus an uair a chunnaic iad e, ghlac uamhas iad: agus thubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch, bha t-athair agus mise gu brònach ga d'iarraidh.

49 Agus thubhairt esan riu, C'ar son a bha sibh ga m' iarraidh? nach robh fhios agaibh gu'm bu chòir dhomh-sa bhi ann an tigh m' Athar?

50 Agus cha do thuig iadsan an ni a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu, agus thàinig e gu Nasaret, agus bha e ùmhal doibh: ach ghléidh a mhàthair na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thàinig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am meudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia, agus aig daoinibh.

CAIB. III.

A NIS anns a' chùigeadh bliadhna deug do impireachd Thiberiuis Cheasair, air

bhi do Phontius Pilat 'na
uachdaran air Iudea, agus Herod 'na Thetrarc air Galile,
agus Philip a bhràthair 'na
Thetrarc air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisanias 'na Thetrarc air Abilene.
2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh, thàinig focal Dé chum
Eoin, mhic Shachariais, anns an fhàsach.
3 Agus thàinig e do'n dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheacanna;
4 Mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar bhriathra an fhàidh Esaiais, ag ràdh, Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.
5 Bithidh gach gleann air a lìonadh, agus gach beinn agus cnoc air an ìsleachadh; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh rèidh;
6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.
7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thàinig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìl nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibhsa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh an aithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na Athair againn: oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.
9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh air a' cur ri bun nan craobh: air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearrar sìos i, agus tilgear san teine i.
10 Agus dh'fhiosraich an sluagh dheth ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne?
11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.
12 Agus thàinig mar an ceudna cìs-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne?
13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh ni air bith os ceann na dh'orduicheadh dhuibh.
14 Agus dh'fhiosraich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni sinne? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh foirneart air neach sam bith, no casaidbhréige, agus bithibh toilichte le 'ur tuarasdal.
15 Agus air bhi do'n phobull a' feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Criosd a bh'ann;
16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gur baisteadh le h-uisge; ach a ta neach a' teachd a's cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh mise air barr-iall a bhròg fhuasgladh: baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.
17 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus ro-ghlanaidh

e 'ùrlar, agus cruinnichidh e
an cruithneachd d'a thigh-
tasgaidh; ach loisgidh e am
moll le teine nach fheudar a
mhùchadh.
18 Agus ag earalachadh
mòran do nithibh eile shear-
monaich e do'n t-sluagh.
19 Ach air do Herod an
Tetrarc bhi air a chronach-
adh leis air son Herodiais bean
a bhràthar (Philip,) agus
air son gach olc a rinn Herod,
20 Chuir e so ris gach olc
eile, gu'n do dhruid e Eoin
am prìosan.
21 Agus tharladh, 'nuair a
bha 'n sluagh uile air am baist-
eadh, air do Iosa mar an ceud-
na bhi air a bhaisteadh, agus
e ri urnuigh, gu'n d'fhosgladh
nèamh,
22 Agus gu'n d'thàinig an
Spiorad naomh a nuas air an
coslas corporra, mar cholu-
man, agus gu'n d'thàinig guth
o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo
Mhac gràdhach, anns am bheil
mo mhòr-thlachd.
23 Agus thòisich Iosa féin
air a bhi mu thimchioll deich
bliadhna fichead a dh'aois, air
dha bhi, (a réir barail *dhaoine*,)
'na mhac do Ioseph, *mac* Heli,
24 *Mhic* Mhatait, *mhic* Le-
bhi, *mhic* Mhelchi, *mhic* Ianna,
mhic Ioseiph,
25 *Mhic* Mhatatiais, *mhic*
Amois, *mhic* Nauim, *mhic* Esli,
mhic Nage,
26 *Mhic* Mhaait, *mhic* Mha-
tatiais, *mhic* Shemei, *mhic* Io-
seiph, *mhic* Iudah,
27 *Mhic* Ioanna, *mhic* Rhesa,
mhic Shorobabeil, *mhic* Shala-
tieil, *mhic* Neri,
28 *Mhic* Mhelchi, *mhic* Adi,
mhic Chosaim, *mhic* Elmod-
aim, *mhic* Eir,
29 *Mhic* Iose, *mhic* Elieseir,
mhic Ioreim, *mhic* Mhatait,
mhic Lebhi,
30 *Mhic* Shimeoin, *mhic* Iu-
dah, *mhic* Ioseiph, *mhic* Ionain,
mhic Eliacim,
31 *Mhic* Mhelea, *mhic* Mhai-
nain, *mhic* Mhatata, *mhic* Na-
tain, *mhic* Dhaibhidh,
32 *Mhic* Iese, *mhic* Obeid,
mhic Bhoois, *mhic* Shalmoin,
mhic Naasoin,
33 *Mhic* Aminadaib, *mhic*
Araim, *mhic* Esroim, *mhic*
Phareis, *mhic* Iudah,
34 *Mhic* Iacoib, *mhic* Isaaic,
mhic Abrahaim, *mhic* Thara,
mhic Nachoir,
35 *Mhic* Sharuich, *mhic* Ra-
gau, *mhic* Phaleic, *mhic* Ebeir,
mhic Shala,
36 *Mhic* Chainain, *mhic* Ar-
phacsaid, *mhic* Shem, *mhic*
Noe, *mhic* Lameich,
37 *Mhic* Mhatusala, *mhic*
Enoich, *mhic* Iareid, *mhic*
Mhaleleeil, *mhic* Chainain,
38 *Mhic* Enois, *mhic* Shet,
mhic Adhaimh, *mhic* Dhé.

CAIB. IV.

AGUS air do Iosa bhi làn
do'n Spiorad naomh,
phill e air ais o Iordan, agus
threòraicheadh e leis an Spior-
ad do'n fhàsach,
2 Agus bha e air a bhuair-
eadh rè dhà fhichead là leis
an diabhul; agus cha d'ith e
ni sam bith anns na làithibh
sin: agus air dhoibh bhi air
an crìochnachadh, an sin dh'-
fhàs e ocrach.
3 Agus thubhairt an diabhul
ris, Ma's tu Mac Dhé, abair
ris a' chloich so bhi 'na h-aran.
4 Agus fhreagair Iosa e, ag
ràdh, A ta e sgrìobhta, nach
ann le h-aran a mhàin a thig

duine beò, ach le gach uile
fhocal Dé.
5 Agus air do'n diabhul a
thoirt gu beinn àrd, nochd e
dha uile rìoghachdan an
domhain ann am mionaid aim-
sir.
6 Agus thubhairt an diabhul
ris, Bheir mise an cumhachd
so uile dhuit, agus an glòir;
oir thugadh dhomh-sa sin; a-
gus bheir mi e do neach air
bith a's toil leam.
7 Uime sin ma ni thu aor-
adh dhomh-sa, is leat iad uile.
8 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Tàr air mo
chùlaobh, a Shatain: oir a ta
e sgrìobhta, Ni thu aoradh
do'n Tighearn do Dhia, agus
dhasan 'na aonar ni thu seir-
bhis.
9 Agus thug se e gu Ieru-
salem, agus chuir e air binn-
ein an teampuill e, agus thu-
bhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé,
tilg thu féin sìos á so.
10 Oir a ta e sgrìobhta,
Bheir e àithne d'a ainglibh
mu d' thimchioll, thusa a
choimhead.
11 Agus togaidh iad suas
thu 'nan làmhaibh, air eagal
gu'm buail thu uair air bith do
chos air cloich.
12 Agus air freagairt do Iosa
thubhairt e ris, A dubhradh,
Na buair thusa an Tighearna
do Dhia.
13 Agus an uair a chrìoch-
naich an diabhul am buair-
eadh uile, dh'imich e uaith rè
tamuill.
14 Agus phill Iosa ann an
cumhachd an Spioraid chum
Ghalile: agus chaidh 'iom-
radh-san air feadh na dùthcha
mu'n cuairt gu h-iomlan.
15 Agus theagaisg e 'nan
sionagogaibh, a' faotainn
glòire o na h-uile dhaoinibh.
16 Agus thàinig e gu Na-
saret, far an d'àraicheadh e:
agus chaidh e steach, mar bu
ghnàth leis, air là na sàbaid
do'n t-sionagog, agus dh'éirich
e 'na sheasamh chum leugh-
aidh.
17 Agus thugadh dha leabh-
ar an fhàidh Esaiais; agus
air fosgladh an leabhair dha,
fhuair e an t-àit anns an robh
e sgrìobhta,
18 Tha Spiorad an Tighearn
orm, do bhrìgh gu'n d'ung
e mi a shearmonachadh an
t-soisgeil do na bochdaibh;
chuir e mi a shlànuchadh na
muinntir aig am bheil an
cridhe briste, a ghairm fuasg-
laidh do na braighdibh, agus
aiseag an radhairc do na doill,
a thoirt saorsa do'n mhuinntir
a ta brùite,
19 A shearmonachadh bliadh-
na thaitnich an Tighearn.
20 Agus air dùnadh an
leabhair dha, thug e do'n
fhear-frithealaidh e, agus
shuidhe e: agus bha sùilean na
bha san t-sionagog uile a'
geur-amharc airsan.
21 Agus thòisich e air a ràdh
riu, An diugh a ta an sgriobtur
so air a choimhlionadh ann
bhur cluasaibh-sa.
22 Agus thug iad uile fia-
nuis da, agus ghabh iad ion-
gantas ris na briathraibh gràs-
mhor a thàinig a mach as a
bheul. Agus thubhairt iad,
Nach e so mac Ioseiph?
23 Agus thubhairt e riu,
Gun amharus thubhairt sibh
rium an gnàth-fhocal so, A
léigh, leighis thu féin: ge b'e
air bith iad na nithe a chuala
sinn a rinneadh *leat* an Caper-

naum, dean mar an ceudna
iad an so a'd' dhùthaich féin.
24 Agus thubhairt e, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach 'eil fàidh air bith tait-
neach 'na dhùthaich féin.
25 Ach gu firinneach a ta
mise ag ràdh ribh, gu'n robh
mòran bhantrach ann an Is-
rael an làithibh Eliais, an uair
a dhruideadh nèamh rè thri
bliadhna agus shè mìosan, a-
gus a bha gorta mhòr air feadh
na tìre uile :
26 Ach cha do chuireadh
Elias dh'ionnsuidh aoin diubh,
ach gu Sarepta Shidoin, chum
mnà a bha 'na bantraich.
27 Agus bha mòran lobhar
ann an Israel ri linn Eliseuis
an fhàidh ; agus cha do ghlan-
adh a h-aon aca, ach Naaman
an Sirianach.
28 Agus lìonadh iadsan uile
a bha san t-sionagog le feirg,
an uair a chual iad na nithe
sin ;
29 Agus dh'éirich iad suas,
agus thilg iad a mach as a'
bhaile e, agus thug iad leo e
gu maluidh a' chnoic, air an
robh am baile togta, chum a
thilgeadh sìos an coinneamh
a chinn.
30 Ach air gabhail dhasan
troimh am meadhon, dh'-
fhalbh e,
31 Agus chaidh e sìos gu
Capernaum, baile do Ghalile,
agus bha e 'gan teagasg air
làithibh na sàbaid :
32 Agus ghabh iad iongant-
as r'a theagasg ; do bhrìgh
gu'n robh 'fhocal le cumh-
achd.
33 Agus bha anns an t-sio-
nagog duine anns an robh
spiorad deamhain neòghloin,
agus ghlaodh e le guth mòr,
34 Ag ràdh, Leig leinn ;
ciod e ar gnothuch-ne riut,
Iosa o Nasaret ? an d'thàinig
thu g'ar sgrios ? a ta fhios ag-
am cò thu, Aon naomh Dhé.
35 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bi a' d' thosd, agus
thig a mach as. Agus air do'n
deamhan esan a thilgeadh sìos
'nam meadhon, thàinig e mach
as, gun chiurradh sam bith a
dheanamh air.
36 Agus thàinig uamhas orra
uile, agus labhair iad r'a
chéile, ag ràdh, Ciod a' ghnè
cainnte so ? oir le h-ùghdarr-
as agus cumhachd a ta e toirt
orduigh do na spioradaibh
neòghlan, agus tha iad a'
teachd a mach.
37 Agus chaidh iomradh air-
san a mach feadh gach àite
do'n dùthaich mu'n cuairt.
38 Agus dh'éirich e as an
t-sionagog, agus chaidh e
steach do thigh Shimoin : a-
gus bha fiabhrus mòr air
màthair-chéile Shimoin ; agus
ghuidh iad air as a leth.
39 Agus air dha seasamh os
a ceann, chronuich e am fiabh-
rus, agus dh'fhàg e i. Agus
dh'éirich ise air ball, agus
rinn i frithealadh dhoibh.
40 Agus ag dol fuidhe na
gréine, iadsan uile aig an robh
daoine euslan le iomadh gnè
tinnis, thug iad d'a ionnsuidh
iad : agus chuir esan a làmh-
an air gach aon diubh, agus
leighis e iad.
41 Agus chaidh mar an ceud-
na deamhain a mach a mòran,
a' glaodhaich agus ag ràdh,
Is tu Criosd Mac Dhé. Agus
chronuich e iad, agus cha
d'fhulaing e dhoibh labhairt :
oir bha fhios aca gu'm b'esan
Criosd.

42 Agus air teachd do'n là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail: agus bha'n sluagh 'ga iarraidh, agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus b'àill leo a chumail, chum nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin dhomh-sa rìoghachd Dhé a shearmonachadh do bhailtibh eile mar an ceudna; oir is ann chum so a chuireadh mi.

44 Agus shearmonaich e ann an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

AGUS tharladh, 'nuair a bha am pobull a' dlùth-theannadh air, chum focal Dé éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret,

2 Agus chunnaic e dà luing 'nan seasamh ri taobh an locha: ach bha na h-iasgairean air dol a mach asda, agus a' nigheadh *an* lìonta.

3 Agus chaidh e steach do aon do na longaibh bu le Simon, agus dh'iarr e air dol a mach beagan o thìr: agus air suidhe dha, theagaisg e an sluagh as an luing.

4 A nis an uair a sguir e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos bhur lìonta chum tarruing.

5 Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn ni sam bith: ach air t'fhocal-sa leigidh mi sìos an lìon.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuairtich iad tachdar mòr éisg; ionnus gu'n do bhriseadh an lìon.

7 Agus sméid iad air an companaich, a bha san luing eile, teachd agus còmhnadh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lìon iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar *so*, thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uam-sa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companaich aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagal ort; á so suas glacaidh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, dh'fhag iad na h-uile nithe, agus lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch duine làn do luibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air 'aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlanadh.

13 Agus shìn e *a* làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an luibhre e.

14 Agus dh'àithn e dha, gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus thoir seachad air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoileadh 'iomradh-san: agus thàinig sluagh mòr an ceann a

chéile chum éisdeachd, agus
a bhi air an slànuchadh leis
o'n eucailibh.
16 Agus chaidh e air leth
chum an fhàsaich, agus rinn
e urnuigh.
17 Agus tharladh air là àr-
aidh, 'nuair a bha e a' teag-
asg, gu'n robh 'nan suidhe *an
sin* Phairisich agus luchd-
teagaisg an lagha, a thàinig as
gach uile bhaile do Ghalile,
agus do Iudea, agus o Ierusa-
lem: agus bha cumhachd an
Tighearn *a làthair* chum an
slànuchadh.
18 Agus, feuch, ghiùlain
daoine air leabaidh duine air
an robh am pairilis: agus
dh'iarr iad a thoirt a steach,
agus a chur 'na làthair-san.
19 Agus an uair nach d'fhuair
iad seòl air am feudadh iad a
thoirt a steach, le meud na
cuideachd, chaidh iad suas air
an tigh, agus leig iad sìos
troimh mhullach an tighe e
féin agus a leabadh, anns a'
mheadhon an làthair Iosa.
20 Agus an uair a chunnaic
e an creidimh, thubhairt e ris,
A dhuine, tha do pheacanna
air am maitheadh dhuit.
21 Agus thòisich na sgrìobh-
aichean agus na Phairisich air
reusonachadh, ag ràdh, Cò e
so a ta labhairt toibheim?
cò dh'fheudas peacanna a
mhaitheadh ach Dia a mhàin?
22 Ach air aithneachadh
an smuainte do Iosa, fhreag-
air e agus thubhairt e riu, Ciod
a ta sibh a' reusonachadh 'nur
cridheachaibh?
23 Cò aca is usadh a ràdh,
Tha do pheacanna air am
maitheadh dhuit, no ràdh,
Eirich agus imich?
24 Ach a chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil cumhachd aig
Mac an duine peacanna a
mhaitheadh air talamh, (thu-
bhairt e ri fear na pairilis,) A
ta mi ag ràdh riut, éirich, a-
gus tog do leabadh, agus im-
ich do d' thigh.
25 Agus dh'éirich e air ball
'nan làthair, agus thog e *an
leabadh* air an robh e 'na
luidhe, agus chaidh e d'a thigh
féin, a' toirt glòire do Dhia.
26 Agus ghlac uamhas iad
uile, agus thug iad glòir do
Dhia, agus lìonadh le h-eagal
iad, ag ràdh, Chunnaic sinne
nithe do-chreidsinn an diugh.
27 Agus an déigh nan nithe
sin, chaidh e mach, agus chun-
naic e cìs-mhaor d'am b'ainm
Lebhi, 'na shuidhe aig àite tog-
ail na cìse; agus thubhairt e
ris, Lean mise.
28 Agus air fàgail nan uile
nithe dha, dh'éirich e, agus
lean se e.
29 Agus rinn Lebhi féisd
mhòr dha 'na thigh féin: agus
bha cuideachd mhòr do chìs-
mhaoraibh, agus do mhuinn-
tir eile a shuidh maille riu.
30 Agus rinn an sgrìobh-
aichean agus am Phairisich
gearan an aghaidh a dheiscio-
bul-san, ag ràdh, C'ar son a ta
sibh ag itheadh, agus ag òl
maille ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh?
31 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Cha'n 'eil
feum aca-san a ta slàn air an
léigh, ach aca-san a ta tinn.
32 Cha d'thàinig mise a
ghairm nam fìrean, ach nam
peacach chum aithreachais.
33 Agus thubhairt iadsan ris,
C'ar son a ta deisciobuil Eoin
gu tric ri trasgadh, agus a'
deanamh urnuigh, agus mar an

ceudna *deisciobuil* nam Phair-
iseach; ach a ta do dheiscio-
buil-sa ag itheadh agus ag òl?
34 Agus thubhairt esan riu,
Am feud sibh a thoirt air
cloinn seòmair an fhir nuadh-
phòsda trasgadh a dheanamh,
am feadh a ta am fear nuadh-
pòsda maille riu?
35 Ach thig na làithean an
uair a bheirear am fear nuadh-
pòsda uatha; an sin ni iad
trasgadh anns na làithibh sin.
36 Agus labhair e mar an
ceudna cosamhlachd riu; Cha
chuir neach air bith mìr a
dh'eudach nuadh air sean eud-
ach: no, reubaidh an t-eud-
ach nuadh e, agus cha tig am
mìr do'n eudach nuadh ris an
t-sean eudach.
37 Agus cha chuir duine sam
bith fìon nuadh ann an seann
searragaibh; no, brisidh am
fìon nuadh na searragan, agus
dòirtear e féin, agus caillear
na searragan.
38 Ach is còir fìon nuadh
a chur ann an searragaibh
nuadha; agus bithidh iad le
chéile tèaruinte.
39 Agus cha'n 'eil duine
sam bith, air dha sean *fhìon*
òl, a dh'iarras air ball *fion*
nuadh: oir their e, Is e an
sean *fhìon* a's fearr.

CAIB. VI.

AGUS tharladh air a' cheud
là sàbaid an déigh an dara
là *do fhéill na càisge*, gu'n
deachaidh e troimh na h-ach-
aibh arbhair; agus spìon a
dheisciobuil na diasan arbh-
air, agus dh'ith iad, an déigh
am bruthadh le'n làmhaibh.
2 Agus thubhairt cuid do na
Phairisich riu, C'ar son a ta
sibh a' deanamh an ni nach
'eil ceaduichte r'a dheanamh
air làithibh na sàbaid?
3 Agus fhreagair Iosa iad,
agus thubhairt e, Nach do
leugh sibhse an ni so rinn Dai-
bhidh, 'nuair a bha ocras air
féin, agus orra-san a bha maille
ris;
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a ghabh e
aran na fianuis, agus a dh'ith
e féin, agus a thug e mar an
ceudna dhoibh-san a bha
maille ris; ni nach 'eil cead-
uichte itheadh ach do na sag-
artaibh a mhàin?
5 Agus thubhairt e riu, Is
Tighearn Mac an duine air an
t-sàbaid féin.
6 Tharladh mar an ceudna
air sàbaid eile, gu'n deachaidh
e steach do'n t-sionagog, agus
gu'n do theagaisg e; agus bha
an sin duine, aig an robh a
làmh dheas air seargadh.
7 Agus rinn na sgrìobhaich-
ean agus na Phairisich faire,
a dh'fheuchainn an leighiseadh
e air an t-sàbaid; chum gu'm
faigheadh iad cùis-dhìtidh 'na
aghaidh.
8 Ach thuig esan an smuaint-
ean, agus thubhairt e ris an
duine aig an robh an làmh
sheargta, Eirich, agus seas a
mach sa' mheadhon. Agus
dh'éirich esan, agus sheas e.
9 An sin thubhairt Iosa riu,
Feòraichidh mise aon ni
dhibh; Am bheil e ceaduichte
air làithibh na sàbaid maith a
dheanamh, no olc? anam a
shaoradh, no a sgrios?
10 Agus air dha amharc
mu'n cuairt orra uile, thu-
bhairt e ris an duine, Sìn a
mach do làmh. Agus rinn e
sin: agus dh'aisigeadh a làmh
slàn da mar an *làmh* eile.

11 Agus lìonadh iadsan do chuthach ; agus labhair iad r'a chéile, ciod a dheanadh iad ri Iosa.
12 Agus anns na làithibh sin chaidh esan gu beinn a dheanamh urnuigh, agus bhuanaich e rè na h-oidhche ann an urnuigh ri Dia.
13 Agus air teachd do'n là, ghairm e d'a ionnsuidh a dheisciobuil ; agus thagh e dà fhear dheug asda, d'an do ghairm e Abstoil :
14 Simon, (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar,) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,
15 Mata agus Tomas, Seumas *mac* Alpheuis, agus Simon d'an goirear Selotes,
16 Iudas *bràthair* Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaidh.
17 Agus thàinig e nuas leo, agus sheas e air ionad còmhnard, agus coimhthional a dheisciobul, agus buidheann mhòr-shluaigh o Iudea uile agus o Ierusalem, agus o chois fairge Thiruis agus Shidoin, muinntir a thàinig g'a éisdeachd, agus gu bhi air an leigheas o'n euslaintibh ;
18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neò-ghlan : agus leighiseadh iad.
19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuinn ris : oir chaidh cumhachd a mach as, agus shlànuich e iad uile.
20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobluibh, agus thubhairt e, *Is* beannaichte *sibhse* ta bochd : oir is leibh rìoghachd Dhé.
21 *Is* beannaichte *sibhse* ta ocrach a nis : oir sàsuichear sibh. *Is* beannaichte *sibhse* ta caoidh a nis : oir gàiridh sibh.
22 *Is* beannaichte sibh, 'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.
23 Deanaibh-sa gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas : oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh : oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.
24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saoibhir : oir fhuair sibh bhur sòlas.
25 Is an-aoibhinn duibhse ta sàitheach : oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gàireachdaich a nis : oir ni sibh bròn agus gul.
26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine maith umaibh ; oir is ann mar sin a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.
27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdhaichibh bhur naimhde, deanaibh maith dhoibh-san le'm fuathach sibh ;
28 Beannaichibh iadsan a ta'gur mallachadh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.
29 Ris an ti a bhuaileas thu air aon ghial, cum an gial eile; agus do'n ti a bheir t'fhalluinn dhiot, na bac do chòta mar an ceudna.
30 Thoir do gach neach a dh'iarras ort ; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais *i*.

31 Agus mar a b'àill leibh daoine a dheanamh dhuibh, deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir gràdhaichidh peacaich féin an dream aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a rìs, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaibh, chum gu'm faigh iad uiread a rìs.

35 Ach gràdhaichibh-sa bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric : agus bithidh bhur duais mòr, agus bithidh sibh 'nur cloinn do'n Ti a's àirde : oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingeal agus olc.

36 Bithibh-sa uime sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth, agus cha toirear breth oirbh : na dìtibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maitheanas, agus bheirear maitheanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh ; deadh thomhas, air a dheinneadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd ; oir leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

39 Agus labhair e cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a threòrachadh ? nach tuit iad le chéile ann an slochd ?

40 Cha'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir : ach ge b'e neach a ta coimhlionta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin ?

42 No cionnus a dh'fheudas tu ràdh ri do bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein a thoirt a d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin ? A chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soilleir an smùirnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aisde.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh : agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh ; oir cha tionail daoine fìgean do dhroighionn, no caoran fìona do'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach á deadh ionmhas a chridhe ; agus bheir droch dhuine ni olc a mach a droch ionmhas a chridhe : oir is ann á pailteas a chridhe a labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoireas sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhiom-sa, agus nach dean sibh na nithe a ta mi ag ràdh ?

47 Gach neach a thig a m' ionnsuidh-sa, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni

iad, feuchaidh mi dhuibh co
ris is cosmhuil e:
48 Is cosmhuil e ri duine a
thog tigh, agus a chladhaich
domhain, agus a chuir a'
bhunait air carraig: agus an
uair a thàinig an tuil, bhuail
an sruth gu dian air an tigh
sin, agus cha b'urrainn e char-
achadh; oir bha e air a shuidh-
eachadh air carraig.
49 Ach an ti a chluinneas,
agus nach dean, is cosmhuil e
ri duine a thog tigh air an tal-
amh gun bhunait, air an do
bhuail an sruth gu dian, agus
air ball thuit e; agus bu mhòr
tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

A NIS an uair a chrìochnaich
e a bhriathra-san uile ann
an éisdeachd an t-sluaigh,
chaidh e steach do Chaper-
naum.
2 Agus bha seirbhiseach
ceannaird-ceud àraidh, a b'
ionmhuinn leis, gu tinn, agus
ri h-uchd bàis.
3 Agus an uair a chual e
mu Iosa, chuir e seanairean
nan Iudhach d'a ionnsuidh, a'
cur impidh air gu'n tigeadh
e, agus gu'n leighiseadh e a
sheirbhiseach.
4 Agus an uair a thàinig iad
gu Iosa, ghuidh iad air gu
dùrachdach, ag ràdh, Gu'm
b'airidh e gu'n deanadh esan
so dha:
5 Oir is toigh leis ar cinn-
each-ne, agus thog esan
dhuinn sionagog.
6 Agus chaidh Iosa maille
riu. Ach air dha bhi nis fagus
do'n tigh, chuir an ceannard-
ceud càirdean d'a ionnsuidh,
ag ràdh ris, A Thighearn, na
cuir dragh ort féin; oir cha'n
airidh mise gu'n rachadh tu
steach fo m' chleith:
7 Uime sin cha mhò a mheas
mi gu'm b'airidh mi féin air
teachd a d'ionnsuidh: ach *a
mhàin* abair am facal, agus
slànuichear m' òglach.
8 Oir is duine mise féin air
mo chur fo ùghdarras, aig am
bheil saighdeara fodham; agus
their mi ris an fhear so, Im-
ich, agus imichidh e; agus ri
fear eile, Thig, agus thig e;
agus ri m' sheirbhiseach, Dean
so, agus ni se e.
9 Agus an uair a chual Iosa
na nithe so, ghabh e iongant-
as ris, agus air tionndadh dha,
thubhairt e ris an t-sluagh a
lean e, A ta mi ag ràdh ribh,
nach d'fhuair mi creidimh co
mòr as so, ann an Israel féin.
10 Agus air pilltinn air an
ais do'n tigh do na teachdair-
ibh a chuireadh *d'a ionnsuidh*,
fhuair iad an seirbhiseach a
bha tinn, slàn.
11 Agus tharladh an là 'na
dhéigh sin, gu'n deachaidh e
chum baile d'an gairmear
Nain; agus chaidh a dheis-
ciobuil maille ris, agus sluagh
mòr.
12 A nis an uair a thàinig e
am fagus do gheata a' bhaile,
feuch, ghiùlaineadh a mach
duine marbh, aon mhac a
mhàthar, agus bu bhantrach
i: agus bha sluagh mòr do
mhuinntir a' bhaile maille
rithe.
13 Agus an uair a chunnaic
an Tighearn i, ghabh e truas
dith, agus thubhairt e rithe,
Na guil.
14 Agus thàinig e agus bhean
e ris a' ghiùlan; (agus sheas
iadsan a bha 'ga iomchar;)

agus thubhairt e, Oganaich, a ta mi ag ràdh riut, éirich.
15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e.
16 Agus ghlac eagal *iad* uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus, Dh'-amhairc Dia air a shluagh féin.
17 Agus chaidh an t-iomradh so mach airsan air feadh Iudea uile, agus na dùthcha mu'n cuairt uile.
18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.
19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh d'a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?
20 Agus air teachd do na daoinibh d'a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a d' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa an ti a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?
21 Agus anns an uair sin féin leighis e mòran o 'n euslaintibh agus o 'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh; agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.
22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibhsa agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.
23 Agus is beannaichte esan nach faigh oilbheum annamsa.
24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?
25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, iadsan a ta sgeadaichte le eudach rìomhach, agus a' caitheadh am beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan rìghrean a ta iad.
26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e fàidh? seadh, a ta mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.
27 Is e so an ti mu'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiridh mi mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.
28 Oir a ta mi ag ràdh ribh, 'Nam measg-san a rugadh le mnaibh, cha'n 'eil fàidh a's mò na Eoin Baiste: gidheadh an ti a's lugha ann an rìoghachd Dhé, is mò e na esan.
29 Agus dh'fhìreanaich am pobull uile a chual *e*, agus na cìs-mhaoir Dia, air dhoibh bhi air am baisteadh le baisteadh Eoin.
30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl ri comhairle Dhé d'an taobh féin, am feadh nach do bhaisteadh iad leis.
31 Agus thubhairt an Tighearn, Cò ris uime sin a shamhlaicheas mi daoine a' ghinealaich so? agus cò ris a ta iad cosmhuil?

32 A ta iad cosmhuil ri cloinn a ta 'nan suidhe sa' 'mhargadh, agus a dh'éigheas r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse gul.

33 Oir thàinig Eoin Baiste, cha'n ann ag itheadh arain, no ag òl fìona; agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl; agus their sibh, Feuch duine geòcach, agus pòitear-fìona, caraid chìs-mhaor agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a fìreanachadh le a cloinn uile.

36 Agus dh'iarr duine àraidh do na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidh e sìos chum bìdh.

37 Agus, feuch, an uair a fhuair bean anns a' bhaile, a bha 'na peacach, fios gu'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair *làn do* oladh chùbhraidh,

38 Agus sheas i aig a chosaibh air a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air a chosan a fhliuchadh le a deuraibh, agus thiormaich i *iad* le folt a cinn, agus phòg i a chosa, agus dh'ung i lèis an oladh iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach, a thug cuireadh dha, *so*, labhair e ann féin, ag ràdh, Nam b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so a ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dhi; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, A Shimoin, a ta ni agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fiacha àraidh dithis do fheichneinibh: bha aige air aon fhear cùig ceud peghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca ni leis an dìoladh iad, mhaith e gu saor dhoibh araon. Innis dhomh-sa uime sin, co dhiubh is mò a ghràdhaicheas e?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, Is i mo bharail gur e an neach is mò d'an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a' mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu a' bhean *so?* thàinig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo chos; ach dh'ionnlaid ise mo chosa le deuraibh, agus thiormaich i *iad* le folt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg: ach o thàinig ise stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ung thusa mo cheann le h-oladh: ach dh'ung ise mo chosa le h-oladh chùbhraidh.

47 Uime sin a ta mi ag ràdh riut, Gu bheil a peacanna a ta lìonmhor, air am maitheadh; air an aobhar sin ghràdhaich i gu mòr: ach ge b'e neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacanna air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig biadh maille

ris, air a ràdh annta féin, Cò
e so a ta eadhon a' maitheadh
pheacanna?
50 Agus thubhairt e ris a'
mhnaoi, Shlànuich do chreid-
imh thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

AGUS tharladh an déigh
sin, gu'n d'imich esan
troimh gach caithir agus baile,
a' searmonachadh, agus a' cur
an céill soisgeil rìoghachd
Dhé, agus an dà fhear dheug
maille ris;
2 Agus mnài àraidh a leigh-
iseadh o dhroch spioradaibh
agus o euslaintibh, Muire d'an
gairmear Magdalen, as an
deachaidh seachd deamhain,
3 Agus Ioanna bean Chusa
stiùbhaird Heroid, agus Sus-
anna, agus mòran eile, a bha
frithealadh dha le am maoin.
4 Agus an uair a chruinnich
sluagh mòr, agus a thàinig iad
as gach baile d'a ionnsuidh,
labhair e ann an cosamhlachd:
5 Chaidh fear-cuir a mach a
chur a shìl: agus ag cur da,
thuit cuid ri taobh an rathaid;
agus shaltradh sìos e, agus
dh'ith eunlaith an athair suas
e.
6 Agus thuit cuid eile air
carraig, agus air fàs da, shearg
e, do bhrìgh nach robh sùgh
aige.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'fhàs
an droighionn maille ris, agus
thachd se e.
8 Agus thuit cuid eile air
talamh maith, agus dh'fhàs e
suas, agus thug e toradh uaith
a cheud uiread *as a chuireadh.*
Agus air dha na nithe sin a
ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig
am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.
9 Agus dh'fhiosraich a dheis-
ciobuil deth, ag ràdh, Ciod e
an cosamhlachd so?
10 Agus thubhairt esan,
Thugadh dhuibh-sa eòlas fha-
otainn air rùn dìomhair rìogh-
achd Dhé; ach do chàch an
cosamhlachdaibh, ionnus ag
faicinn doibh nach faiceadh
iad, agus ag cluinntinn doibh
nach tuigeadh iad.
11 Ach is e so an cosamh-
lachd: Is e an sìol focal Dé.
12 Iadsan ri taobh an rath-
aid, is iad 'sin a dh'éisdeas:
'na dhéigh sin a ta an diabhul
a' teachd, agus a' togail air
falbh an fhocail as an cridh-
eachaibh, air eagal gu'n creid-
eadh iad agus gu'm biodh iad
air an saoradh.
13 An dream air a' charraig,
is iad sin iadsan, an uair a
dh'éisdeas iad, a ghabhas am
focal d'an ionnsuidh le gaird-
eachas; ach cha'n 'eil aca so
freumh, *muinntir* a chreideas
rè tamuill, agus an àm buair-
idh a ta tuiteam air falbh.
14 Agus an ni a thuit am
measg droighinn, is iad sin an
dream a dh'éisdeas, agus air
dhoibh dol a mach, a ta iad
air an tachdadh le cùram, a-
gus le saoibhreas, agus le
sàimhean na beatha *so*, agus
cha'n 'eil iad a toirt toraidh
uatha chum foirfeachd.
15 Ach an ni *a thuit* san tal-
amh mhaith, is iad sin iadsan,
air dhoibh am focal éisdeachd,
a ta 'ga choimhead ann an
cridhe treibh-dhireach agus
maith, agus a' toirt toraidh
uatha le foighidinn.
16 Cha'n 'eil neach air bith,
air dha coinneal a lasadh, a
dh'fholaicheas fo shoitheach i,
no chuireas fo leabaidh *i:* ach

cuiridh e ann an coinnleir i,
chum gu'm faic iadsan a thig
a stigh an solus.
17 Oir cha'n 'eil ni sam bith
folaichte, nach deanar follais-
each; no uaigneach, nach
aithnichear, agus nach tig am
follais.
18 Air an aobhar sin thug-
aibh fa'near cionnus a dh'éisd-
eas sibh: oir ge b'e neach aig
am bheil, bheirear dha; agus
ge b'e neach aig nach 'eil,
bheirear uaith eadhon an ni
sin a shaoilear a bhi aige.
19 An sin thàinig d'a ionn-
suidh a mhàthair agus a
bhràithre, agus cha b'urrainn
iad teachd am fagus da leis an
dòmhlas.
20 Agus dh'innseadh dha le
dream àraidh, a thubhairt,
Tha do mhàthair agus do
bhràithre 'nan seasamh a
muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.
21 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Is iad mo
mhàthair agus mo bhràithrean
iadsan a dh'éisdeas ri focal
Dé, agus a ni e.
22 Agus tharladh air là àr-
aidh, gu'n deachaidh e féin
agus a dheisciobuil a stigh do
luing: agus thubhairt e riu,
Rachamaid thairis gu taobh
thàll an locha. Agus chuir
iad a mach *o thìr*.
23 Ach ag seòladh dhoibh,
thuit codal airsan: agus thài-
nig ànradh gaoithe a nuas air
an loch, agus lìonadh iad *le
h-uisge*, agus bha iad ann an
gàbhadh.
24 Agus thàinig iad d'a ionn-
suidh, agus dhùisg iad e, ag
ràdh, A mhaighstir, a mhaigh-
stir, tha sinn caillte! An sin
dh'éirich esan, agus chron-
uich e a' ghaoth, agus onfa
an uisge: agus sguir iad, agus
thàinig fèath ann:
25 Agus thubhairt e riu,
C'ait am bheil bhur creidimh?
agus air dhoibh bhi fo eagal,
ghabh iad iongantas, ag ràdh
r'a chéile, Ciod a' ghnè dhuine
so? oir a ta e toirt àithne do
na gaothaibh, agus do'n uisge
féin, agus a ta iad ùmhal dha.
26 Agus thàinig iad air tìr
aig dùthaich nan Gadaren-
each, a ta thall fa chomhair
Ghalile.
27 Agus an uair a chaidh e
mach air tìr, choinnich duine
àraidh as a' bhaile e, anns an
robh deamhain rè aimsir fha-
da, agus aig nach biodh eu-
dach uime, agus nach fanadh
ann an tigh, ach anns na h-
àitibh-adhlaic.
28 An uair a chunnaic e
Iosa, ghlaodh e mach, agus
thuit e sìos 'na làthair, agus
thubhairt e le guth àrd, Ciod
e mo ghnothuch-sa riut, Iosa,
a Mhic an Dé a's ro àirde?
guidheam ort, na pian mi.
29 (Oir bha e air toirt àithne
do'n spiorad neòghlan dol a
mach as an duine. Oir bu
tric a rug e gu naimhdeil air:
agus cheangladh e le slabh-
ruidhibh, agus choimhideadh
an geimhlibh e; agus air bris-
eadh *a* chuibhreacha dha, dh'-
iomaineadh e leis an deamh-
an do'n fhàsach.)
30 Agus dh'fhiosraich Iosa
dheth, ag ràdh, Ciod is ainm
dhuit? agus thubhairt esan,
Legion: do bhrìgh gu'n deach-
aidh mòran dheamhan a steach
ann.
31 Agus ghuidh iad air, gun
àithne thoirt doibh dol sìos
do'n doimhneachd.
32 Agus bha treud lìon-

mhor mhuc an sin, ag ionalt-
radh air an t-sliabh: agus
ghuidh iad air cead a thoirt
doibh dol a steach annta. A-
gus thug e cead doibh.
33 An sin air dol do na
deamhnaibh a mach as an
duine, chaidh iad anns na
mucaibh: agus ruith an treud
mhuc gu dian sìos le bruth-
ach do'n loch, agus thachd-
adh iad.
34 Agus an uair a chunnaic
an dream a bha 'gam biadh-
adh an ni a rinneadh, theich
iad, agus dh'innis iad *e* anns
a' bhaile, agus anns an dùth-
aich.
35 Agus chaidh iadsan a mach
a dh'fhaicinn an ni a rinn-
eadh; agus thàinig iad gu
Iosa, agus fhuair iad an duine
as an deachaidh na deamhain,
'na shuidhe aig cosaibh Iosa,
air eudachadh, agus e 'na
chéill: agus ghabh iad eagal.
36 Agus dh'innis an dream
a chunnaic e dhoibh, cionnus
a shlànuicheadh an duine san
robh na deamhain.
37 An sin dh'iarr muinntir
dùthcha nan Gadareneach
uile airsan imeachd uatha;
oir ghlacadh le h-eagal mòr
iad: agus chaidh e san luing,
agus phill e air ais a rìs.
38 A nis ghuidh an duine
as an deachaidh na deamhain
air, e féin a bhi maille ris:
ach chuir Iosa uaith e, ag
ràdh,
39 Pill do d' thigh féin, a-
gus cuir an céill meud nan
nithe a rinn Dia dhuit. Agus
dh'imich e roimhe, ag inn-
seadh gu follaiseach air feadh
a' bhaile uile, meud nan nithe
a rinn Iosa dha,
40 Agus tharladh, an uair
a phill Iosa air ais, gu'n do
ghabh an sluagh *gu toileach*
ris: oir bha iad uile 'ga
fheitheamh.
41 Agus, feuch, thàinig
duine d'am b'ainm Iairus, a
bha 'na uachdaran air an t-sio-
nagog; agus thuit e aig cos-
aibh Iosa, agus ghuidh e air
gu'n tigeadh e d'a thigh:
42 Do bhrìgh gu'n robh
aon-ghin nighinn aige, mu
thimchioll dà bhliadhna
dheug, agus i faotainn a'
bhàis. (Ach air dha bhi 'g
imeachd, bha'n sluagh 'ga
theannadh.
43 Agus *thàinig* bean air
an robh dòrtadh fola dà
bhliadhna dheug, agus a chaith
a beathachadh uile ri léigh-
ibh, agus nach b'urrainn bhi
air a leigheas le neach air
bith,
44 Thàinig *ise* air a chùl-
aobh, agus bhean i ri iomall
'eudaich: agus sguir a dòrtadh
fola air ball.
45 Agus thubhairt Iosa, Cò
bhean rium? Air àicheadh do
na h-uile, Thubhairt Peadar
ris, agus iadsan a bha maille
ris, A mhaighstir, tha'n sluagh
ga d' dhòmhlachadh, agus ga
d' theannadh, agus an abair
thu, Cò bhean rium?
46 Agus thubhairt Iosa,
Bhean neach éigin rium: oir
mhothaich mi cumhachd a'
dol asam.
47 Agus an uair a chunnaic
a' bhean nach robh i an ain-
fhios, thàinig i air chrith,
agus a' sleuchdadh dha, chuir
i'n céill da, an làthair an t-
sluaigh uile, c'ar son a bhean
i ris, agus mar a shlànuich-
eadh i gu grad.
48 Agus thubhairt esan

rithe, A nighean, biodh mis-
neach agad: shlànuich do
chreidimh thu; imich an sìth.)
49 Am feadh a bha e fath-
ast a' labhairt, thàinig neach
o *thigh* Uachdarain na siona-
goig, ag ràdh ris, Tha do nigh-
ean marbh; na cuir dragh air
a' mhaighstir.
50 Ach an uair a chual Iosa
so, fhreagair se e, ag ràdh,
Na biodh eagal ort: a mhàin
creid, agus bithidh i air a slàn-
uchadh.
51 Agus an uair a chaidh
e do'n tigh, cha do leig e le
neach air bith dol a stigh, ach
Peadar, agus Eoin, agus Seu-
mas, agus athair agus màthair
na nighinn.
52 Agus bha iad uile a' gul,
agus a' deanamh caoidh air a
son: ach thubhairt esan, Na
guilibh; cha'n 'eil i marbh,
ach 'na codal.
53 Agus rinn iad gàire fa-
noid ris, do bhrìgh gu'n robh
fhios aca gu'n robh i marbh.
54 Agus air dha an cur a
mach uile, ghlac e air làimh i,
agus ghlaodh e, ag ràdh, A
nighean, éirich.
55 Agus thàinig a spiorad
air ais, agus dh'éirich i air
ball: agus dh'àithn e biadh a
thoirt di.
56 Agus ghlac uamhas mòr
a pàrantan: ach thug esan
àithne dhoibh gun an ni a
rinneadh innseadh do neach
air bith.

CAIB. IX.

AGUS ghairm e an dà fhear
dheug an ceann a chéile,
agus thug e cumhachd agus
ùghdarras doibh air na h-uile
dheamhnaibh, agus a chum
euslaintean a leigheas.
2 Agus chuir e mach iad a
shearmonachadh rìoghachd
Dhé, agus a shlànuchadh nan
euslan.
3 Agus thubhairt e riu, Na
tugaibh ni air bith leibh chum
na slighe, bataiche, no màla,
no aran, no airgiod; ni mò
bhios dà chòta aig gach fear
agaibh.
4 Agus ge b'e air bith tigh
d'an téid sibh a steach, fan-
aibh an sin, agus á sin rach-
aibh a mach.
5 Agus cò air bith iad nach
gabh ribh, air dhuibh dol a
mach as a' bhaile sin, crath-
aibh dhibh eadhon an duslach
o bhur cosaibh mar fhianuis
'nan aghaidh.
6 Agus chaidh iadsan a mach,
agus ghabh iad troimh na
bailtibh, a' searmonachadh an
t-soisgeil, agus a' leigheas
anns gach àit.
7 Agus chual Herod an Te-
trarc na h-uile nithe a rinn-
eadh leis: agus bha e an im-
cheist, do bhrìgh gu'n dubh-
radh le cuid, gu'n robh Eoin
air éirigh o na marbhaibh;
8 Agus le cuid, gu'n d'fhoill-
sicheadh Elias; agus le cuid
eile, gu'n robh aon do na sean
fhàidhibh air éirigh a rìs.
9 Agus thubhairt Herod,
Thug mise an ceann do Eoin:
ach cò e am fear so mu 'm
bheil mi cluinntinn a leithid
so do nithibh? Agus dh'iarr e
fhaicinn.
10 Agus air pilltinn do na
h-abstolaibh, dh'innis iad dha
gach ni a rinn iad. Agus
thug e leis iad, agus chaidh e
fa leth gu àite fàsail, a bhuin-
eadh do'n bhaile d'an goirear
Betsaida.
11 Agus an uair a fhuair an

sluagh fios *air*, lean iad e: agus ghabh e *d'a ionnsuidh* iad, agus labhair e riu mu thimchioll rìoghachd Dhé, agus leighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdainn, thàinig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum gu'n téid iad do na bailtibh agus do'n tìr mu'n cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm faigh iad biadh; oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan riu, Thugaibh-sa dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha'n 'eil againn tuilleadh na cùig builinnean agus dà iasg: mur téid sinn agus biadh a cheannach do'n t-sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cuiribh 'nan suidhe iad, lethcheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu nèamh, bheannaich e iad, agus bhris e, agus thug e d'a dheisciobluibh iad gu'n cur an làthair an t-sluaigh.

17 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad uile: agus thogadh dà chliabh dheug do bhiadh briste, a bha dh'fhuigheall aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri urnuigh fa leth, gu'n robh a dheisciobuil maille ris: agus dh'fheòraich e dhiubh, ag ràdh, Cò tha an sluagh ag ràdh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste: ach *tha* cuid *ag ràdh* Elias: agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

20 Thubhairt e riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi? Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e, Criosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh'àithn e gun iad a dh'innseadh so do neach sam bith;

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, aicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a thèarnadh, caillidh se e: ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàthsa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus e féin a chall, no bhi air a sgrios?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine nàire dheth-san, an uair a thig e 'na ghlòir féin, agus *an glòir* 'Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a ta mise ag ràdh ribh gu fìrinneach, gu bheil

cuid 'nan seasamh an so, nach
blais bàs, gus am faic iad
rìoghachd Dhé.
28 Agus tharladh, mu thim-
chioll ochd làithean an déigh
nam briathra so, gu'n d'thug
e leis Peadar, agus Eoin, agus
Seumas, agus gu'n deachaidh
e suas gu beinn a dheanamh
urnuigh.
29 Agus an uair a bha e ri
urnuigh, bha dreach a ghnùise
air atharrachadh, agus rinn-
eadh 'eudach geal agus deal-
rach.
30 Agus, feuch, bha dithis
fhear a' còmhradh ris, eadhon
Maois agus Elias,
31 A nochdadh ann an glòir,
agus a bha labhairt m'a bhàs,
a bha esan gu choimhlionadh
ann an Ierusalem.
32 Ach bha Peadar, agus
iadsan a bha maille ris, trom
'nan codal: agus an uair a
dhùisg iad, chunnaic iad a
ghlòir, agus an dithis fhear a
bha 'nan seasamh maille ris.
33 Agus an uair a bha iad-
san a' dealachadh ris, thu-
bhairt Peadar ri Iosa, A
mhaighstir, is maith dhuinne
bhi an so; agus deanamaid tri
pàilliuna, aon duitse, agus
aon do Mhaois, agus aon do
Elias; gun fhios aige ciod a
bha e ag ràdh.
34 Am feadh a bha e ag
ràdh so, thàinig neul, agus
chuir e sgàile orra: agus
ghabh iad eagal an uair a bha
iad a' dol a stigh san neul.
35 Agus thàinig guth as an
neul, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach-sa; éisdibh ris.
36 Agus an uair a rinneadh
an guth so, fhuaradh Iosa 'na
aonar: agus dh'fhan iadsan
'nan tosd, agus cha d'innis
iad do neach air bith anns na
làithibh sin aon ni do na chun-
naic iad.
37 Agus tharladh, an là 'na
dhéigh sin, an uair a thàinig
iad a nuas o'n bheinn, gu'n
do thachair sluagh mòr air.
38 Agus, feuch, ghlaodh
duine àraidh do'n t-sluagh, ag
ràdh, A mhaighstir, tha mi
a' guidhe ort, amhairc air mo
mhac, oir is e m'aon duine
cloinne e.
39 Agus, feuch, a ta spiorad
a' breith air, agus a ta e gu
h-obann ag éigheach; agus a
ta e 'ga tharruing as a chéile,
air chor as gu bheil e cur
cobhair a mach, agus an déigh
a chomh-bhruthadh is gann a
dh'fhàgas se e.
40 Agus ghuidh mi air do
dheisciobluibh gu'n cuireadh
iad a mach e, agus cha b'urr-
ainn iad.
41 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, O ghineal-
aich mi-chreidich agus fhiair,
cia fhad a bhios mi maille
ribh, agus a dh'fhuilgeas mi
sibh? Thoir an so do mhac.
42 Agus am feadh a bha e
fathast a' teachd, thilg an
deamhan sìos e, agus reub se
e: agus chronuich Iosa an
spiorad neòghlan, agus shlàn-
uich e an leanabh, agus thug
e d'a athair e.
43 Agus ghabh iad uamh-
as uile ri mòr-chumhachd
Dhé. Ach air dhoibh uile
bhi gabhail iongantais ris na
h-uile nithibh a rinn Iosa,
thubhairt e r'a dheisciobluibh,
44 Taisgibh na briathra so
ann bhur cluasaibh: oir tha
Mac an duine gu bhi air a
thoirt thairis do làmhaibh
dhaoine.

45 Ach cha do thuig iadsan
an còmhradh so, agus bha e
folaichte uatha, air chor as
nach b'aithne dhoibh e : agus
b'eagalach leo ceisd a chur
air mu thimchioll a' chòmh-
raidh so.
46 An sin dh'éirich deas-
boireachd eatorra, cò aca bu
mhò a bhitheadh.
47 Agus air do Iosa smuaint-
ean an cridhe fhaicinn, ghabh
e leanabh, agus chuir e làimh
ris féin e,
48 Agus thubhairt e riu, Ge
b'e ghabhas ris an leanabh so
ann am ainm-sa, tha e a'
gabhail riumsa: agus ge b'e
neach a ghabhas riumsa, tha
e gabhail ris an ti a chuir uaith
mi: oir an neach a's lugha
'nur measg-sa uile, bithidh
esan mòr.
49 Agus fhreagair Eoin, a-
gus thubhairt e, A mhaighstir,
chunnaic sinne duine àraidh
a' tilgeadh mach dheamhan a'
d'ainm-sa; agus bhac sinn e,
a chionn nach 'eil e 'gar leant-
uinn-ne.
50 Agus thubhairt Iosa ris,
Na bacaibh e : oir ge b'e nach
'eil 'nar n-aghaidh, tha e
leinn.
51 A nis an uair a choimh-
lionadh làithean a ghabhail
suas, shuidhich e a ghnùis
chum dol gu Ierusalem ;
52 Agus chuir e teachdair-
ean roimh a ghnùis : agus
dh'imich iad, agus chaidh iad
a steach do bhaile leis na Sa-
maritanaich, a dh'ulluchadh
air a shon-san.
53 Agus cha do ghabh iad-
san ris, a chionn gu'n robh
'aghaidh mar gu'm biodh e
dol gu Ierusalem.
54 Agus an uair a chunnaic
a dheisciobuil Seumas agus
Eoin so, thubhairt iad, A
Thighearn, an àill leat gu'n
abramaid teine a theachd a
nuas o nèamh, agus an losg-
adh, eadhon mar a rinn Elias?
55 Ach thionndaidh esan
agus chronuich e iad, agus
thubhairt e, Cha'n 'eil fhios
agaibh ciod a' ghnè spioraid
d'am bheil sibh :
56 Oir cha d'thàinig Mac an
duine a sgrios anama dhaoine,
ach g'an saoradh. Agus
chaidh iad gu baile eile.
57 Agus tharladh, an uair
a bha iad ag imeachd air an
t-slighe, gu'n dubhairt duine
àraidh ris, A Thighearn, lean-
aidh mise thu ge b'e àit an
téid thu.
58 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill aig na sionnaich, a-
gus nid aig eunlaith an athair;
ach cha'n 'eil àit aig Mac an
duine anns an cuir e a cheann
fuidhe.
59 Agus thubhairt e ri duine
eile, Lean mise : ach thubh-
airt esan, A Thighearn, leig
dhomh dol air tùs agus m'-
athair adhlac.
60 Ach thubhairt Iosa ris,
Leig leis na mairbh am
mairbh féin adhlac ; ach im-
ich thusa agus searmonaich
rìoghachd Dhé.
61 Agus thubhairt neach
eile mar an ceudna, A Thigh-
earn, leanaidh mise thu : ach
leig dhomh air tùs mo chead
a ghabhail diubhsan a ta aig
mo thigh.
62 Ach thubhairt Iosa ris,
Cha'n 'eil neach air bith, a
chuireas a làmh ris a' chrann-
araidh, agus a sheallas 'na
dhéigh, iomchuidh air son
rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

AN déigh nan nithe sin,
dh'orduich an Tighearna
mar an ceudna deichnear agus
tri fichead eile, agus chuir e
lìon dithis agus dithis roimh
a ghnùis iad, do gach baile,
agus àit, anns an robh e féin
gu teachd.

2 Air an aobhar sin thu-
bhairt e riu, *Tha* am foghar-
adh gu fìrinneach mòr, ach *a*
ta an luchd-oibre tearc: guidh-
ibh uime sin air Tighearn an
fhogharaidh, luchd-oibre chur
a mach chum 'fhogharaidh
féin.

3 Imichibh : feuch, a ta mise
'gur cur a mach mar uain am
measg mhadadh-alluidh.

4 Na giùlainibh sporan, no
màla, no brògan ; agus na
beannaichibh do neach air bith
san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an téid
sibh a steach, abraibh air tùs,
Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na
sìthe an sin gabhaidh bhur
sìth còmhnuidh air : ach mur
bi, pillidh *bhur sìth* do bhur
n-ionnsuidh féin a rìs.

7 Agus fanaibh anns an tigh
sin, ag itheadh agus ag òl nan
nithe a bheirear dhuibh : oir
is airidh an t-oibriche air a
thuarasdal. Na rachaibh o
thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an téid
sibh a steach, agus san gabh
iad ribh, ithibh na nithe sin a
chuireas iad 'nur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinn-
tir a ta euslan ann, agus ab-
raibh riu, Tha rìoghachd Dhé
air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an téid
sibh a steach, agus nach gabh
iad ribh, air dhuibh dol a mach
air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur
baile a lean ruinn, tha sinne
a' glanadh dhinn 'nur n-agh-
aidh-sa: gidheadh, biodh fhios
so agaibh gu'n do dhruid
rìoghachd Dhé ribh.

12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, gur so-iomchaire a bhith-
eas e do Shodom san là ud,
na do'n bhaile sin.

13 Is an-aoibhinn dhuit, a
Chorasin! is an-aoibhinn duit,
a Bhetsaida! oir nam bitheadh
na h-oibre cumhachdach a
rinneadh annaibh-sa air an
deanamh ann an Tirus agus
ann an Sidon, is fad o'n a
dheanadh iad aithreachas,
'nan suidhe ann an saic-eu-
dach agus ann an luaithre.

14 Ach bithidh e ni's so-
iomchaire do Thirus agus do
Shidon anns a' bhreitheanas,
na dhuibh-sa.

15 Agus thusa, a Chaper-
naum, a ta air t'àrdachadh gu
nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn
thu.

16 Esan a dh'éisdeas ribhse,
éisdidh e rium-sa : agus esan
a dhiultas sibhse, tha e ga mo
dhiultadh-sa : agus an neach
a dhiultas mise, tha e a' diult-
adh an ti a chuir uaith mi.

17 Agus phill an deichnear
agus an tri fichead le gàird-
eachas, ag ràdh, a Thighearn,
a ta na deamhain féin fo
smachd againne troimh t'-
ainmsa.

18 Agus thubhairt e riu,
Chunnaic mi Satan, mar
dhealanach, a' tuiteam o
nèamh.

19 Feuch, a ta mi toirt
dhuibh cumhachd saltairt air
nathraichibh, agus air scor-

pionaibh, agus air uile neart
an nàmhaid ; agus cha ghoirt-
ich ni air bith air aon dòigh
sibh.
20 Gidheadh na deanaibh
gàirdeachas air son gu bheil
na spioraid fo bhur smachd ;
ach deanaibh gairdeachas air
son gu bheil bhur n-ainmean
sgrìobhta anns na nèamhaibh.
21 Anns an uair sin féin
rinn Iosa gàirdeachas 'na
spiorad, agus thubhairt e, Tha
mi toirt buidheachais duit, O
Athair, a Thighearn nèimh
agus talmhainn, air son gu'n
d'fholaich thu na nithe sin o
dhaoinibh glice agus tuig-
seach, agus gu'n d'fhoillsich
thu iad do naoidbeanaibh :
seadh, Athair, oir is ann mar
sin bu toil leatsa.
22 Tha na h-uile nithe air
an tabhairt domh-sa le m'
Athair : agus cha'n aithne do
neach air bith cò e am Mac,
ach do'n Athair ; no cò e an
t-Athair ach do'n Mhac, agus
an neach d'an àill leis a' Mhac
fhoillseachadh.
23 Agus air tionndadh r'a
dheisciobluibh, thubhairt e
riu an uaignidheas, Is beann-
aichte na sùilean a chi na nithe
ta sibhse a' faicinn :
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu'm b'iomadh fàidh agus
righ, le'm bu mhiann na nithe
fhaicinn a ta sibhse a' faicinn,
agus nach fac *iad ;* agus na
nithe a chluinntinn, a ta sibhse
a' cluinntinn, agus nach cual
iad.
25 Agus, feuch, sheas fear-
lagha àraidh suas, 'ga dhearbh-
adh, agus ag ràdh, A mhaigh-
stir, ciod a ni mi chum gu
sealbhaich mi a' bheatha
mhaireannach ?
26 Agus thubhairt e ris,
Ciod a tha sgrìobhta san lagh?
cionnus a leughas tu ?
27 Agus ag freagairt dasan,
thubhairt e, Gràdhaichidh tu
an Tighearna do Dhia le d'uile
chridhe, agus le d'uile anam,
agus le d'uile neart, agus le
d'uile inntinn ; agus do
choimhearsnach mar thu féin.
28 Agus thubhairt esan ris,
Is ceart a fhreagair thu: dean-
sa so, agus bithidh tu beò.
29 Ach air dhasan toil a bhi
aige e féin fhìreanachadh, thu-
bhairt e ri Iosa, Agus cò e
mo choimhearsnach ?
30 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e, Chaidh duine
àraidh sìos o Ierusalem gu Ie-
richo, agus thuit e am measg
luchd-reubainn, agus air
dhoibh a rùsgadh, agus a
lotadh, dh'imich iad rompa,
air fhàgail-san doibh leth-
mharbh.
31 Agus tharladh, gu'n d'-
imich sagart àraidh sìos air
an t-slighe sin : agus an uair
a chunnaic se e, ghabh e
seachad air an taobh eile.
32 Agus mar an ceudna air
do Lebhitheach bhi dlùth
do'n ionad sin, thàinig e agus
dh'amhairc e *air*, agus ghabh
e seachad air an taobh eile.
33 Ach air do Shamaritan-
ach àraidh bhi gabhail an rath-
aid, thàinig e far an robh
esan : agus an uair a chunn-
aic se e, ghabh e truas mòr
dheth,
34 Agus thàinig e d'a ionn-
suidh, agus cheangail e suas a
chreuchdan, a' dortadh oladh
agus fìona annta, agus chuir e
air 'ainmhidh féin e, agus
thug e gu tigh-òsda e, agus
ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là màireach, 'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheghinn *Romhanach*, agus thug e do fhear an tigh-osda *iad*, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an uair a pilleas mise air m'ais, dìolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n triuir so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dhasan a thuit am measg an luchd-reubainn?

37 Agus thubhairt esan, An ti a rinn tròcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh; agus ghabh bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d'an goirte Muire, a shuidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd 'fhocail.

40 Ach bha Marta air a rochùradh le mòran frithealaidh, agus air seasamh dhi 'na làthair, thubhairt i, A Thighearn, nach 'eil suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar mise a'm' aonar ri frithealadh? uime sin abair rithe cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta, tha thusa làn cùraim, agus dragha mu thimchioll mòrain do nithibh:

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do'n chuid mhaith sin, nach toirear uaipe.

CAIB. XI.

AGUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh ri h-urnuigh, 'nuair a sguir e, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaisg dhuinne urnuigh a dheanamh, mar a theagaisg Eoin d'a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a ni sibh urnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm. Thigeadh do rìoghachd. Deanar do thoil, mar air nèamh, gu ma h-amhluidh sin air thalamh.

3 Thoir dhuinn o là gu là ar n-aran lathail.

4 Agus maith dhuinn ar peacanna: oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bheil fiachan againn. Agus na leig ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibh-sa aig am bi caraid, agus a théid d'a ionnsuidh air mheadhon-oidhche, agus a their ris, A charaid, thoir dhomh tri buillinnean air iasachd;

6 Oir thàinig caraid dhomh a m' ionnsuidh as a shlighe, agus cha'n 'eil ni agam a chuireas mi 'na làthair:

7 Agus gu'm freagair esan o'n taobh a stigh agus gu'n abair e, Na cuir dragh orm: tha'n dorus a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlann maille rium san leabaidh; cha'n fhaigh mi éirigh agus *an* toirt duit.

8 A ta mi ag ràdh ribh, Ged nach éirich e agus nach toir e dha, air son gur e a charaid e: gidheadh air son a liosdachd, éiridh e agus bheir e dha mheud as a ta dh'uireasbhuidh air.

9 Agus a ta mise ag ràdh

ribh, Iarraibh, agus bheirear
dhuibh: siribh, agus gheibh
sibh; buailibh *an dorus*, agus
fosgailear dhuibh.
10 Oir gach neach a dh'iarr-
as, glacaidh e: agus an ti a
shireas, gheibh e: agus do'n
ti a bhuaileas, fosgailear.
11 Ma dh'iarras mac aran
air aon neach agaibh-sa ta 'na
athair, an toir e dha clach?
no ma *dh'iarras e* iasg, an
toir e nathair dha an àit éisg?
12 No ma dh'iarras e ubh,
an toir e scorpion da?
13 Air an aobhar sin ma's
aithne dhuibh-sa a ta olc,
tiodhlacan maithe a thoirt do
'ur cloinn, nach mòr is mò na
sin a bheir bhur n-Athair
nèamhaidh an Spiorad naomh
dhoibhsan a dh'iarras air e?
14 Agus bha e tilgeadh a
mach deamhain, agus bha e
balbh. Agus air dol do'n
deamhan a mach, labhair am
balbhan; agus ghabh an sluagh
iongantas.
15 Ach thubhairt cuid diubh,
Is ann troimh Bheelsebub
ceannard nan deamhan a ta
e tilgeadh mach dheamhan.
16 Agus dh'iarr dream eile
dhiubh, 'ga dhearbhadh,
comhar air o nèamh.
17 Ach air dhasan an smuain-
tean a thuigsinn, thubhairt e
riu, Gach rìoghachd a ta
roinnte 'na h-aghaidh féin,
fàsaichear i; agus gach tigh
a ta roinnte 'na aghaidh féin,
tuitidh e.
18 Agus ma tha Satan mar
an ceudna air a roinn 'na agh-
aidh féin, cionnus a sheasas
a rìoghachd? oir tha sibhse
ag ràdh, gu bheil mise troimh
Bheelsebub a' tilgeadh a mach
dheamhan.
19 Agus ma 's ann troimh
Bheelsebub a ta mise a' tilg-
eadh mach dheamhan, cò e
troimh am bheil bhur clann-sa
'gan tilgeadh mach? uime sin
bithidh iadsan 'nam breith-
eamhnaibh oirbh.
20 Ach ma 's ann le mèur
Dhé a ta mise a' tilgeadh
mach dheamhan, tha rìogh-
achd Dhé, gun teagamh, air
teachd oirbhse.
21 'Nuair a ghleidheas duine
làidir fo armaibh a thalla féin,
tha na bhuineas da ann an
sìth.
22 Ach an uair a thig duine
a's treise na e, agus a bheir e
buaidh air, bheir e uaith 'arm-
achd uile anns an robh a
dhòigh, agus roinnidh e a
chreach.
23 An neach nach 'eil leam-
sa, tha e a'm' aghaidh; agus
an neach nach 'eil a' cruinn-
eachadh leam-sa, sgapaidh e.
24 'Nuair a théid an spior-
ad neòghlan a mach á duine,
imichidh e troimh ionadaibh
tiorma, ag iarraidh foise: a-
gus an uair nach faigh e sin,
their e, Pillidh mi dh'ionn-
suidh mo thighe as an d'thài-
nig mi.
25 Agus air dha teachd,
gheibh se e air a sguabadh a-
gus air a dheanamh maiseach.
26 An sin imichidh e, agus
bheir e leis seachd spioraid eile
a's miosa na e féin: agus air
dhoibh dol a steach, gabhaidh
iad còmhnuidh an sin: agus
bithidh deireadh an duine sin
ni's miosa na a thoiseach.
27 Agus an uair a bha e
labhairt nan nithe so, thog
bean àraidh do'n t-sluagh a
guth, agus thubhairt i ris, Is
beannaichte a' bhrù a ghiul-

ain thu, agus na cìochan a
dheoghail thu.
28 Ach thubhairt esan, Is
mò gur beannaichte iadsan a
dh'éisdeas ri focal Dé, agus a
choimhideas e.
29 Agus an uair a chruinn-
ich an sluagh gu tiugh *d'a
ionnsuidh*, thòisich e air a ràdh,
Is droch ghinealach so: tha
iad ag iarraidh comhara; agus
cha toirear comhara dhoibh,
ach comhara Ionais an fhàidh.
30 Oir mar a bha Ionas 'na
chomhara do mhuinntir Nine-
bheh, is ann mar sin mar an
ceudna bhios Mac an duine
do'n ghinealach so.
31 Eiridh ban-righinn na
h-àirde deas suas anns a'
bhreitheanas maille ri daoin-
ibh a' ghinealaich so, agus
dìtidh i iad: oir thàinig ise o
iomallaibh na talmhainn, a
dh'éisdeachd ri gliocas Shol-
aimh; agus, feuch, *a ta* ni's
mò na Solamh an so.
32 Eiridh muinntir Nine-
bheh suas anns a' bhreithean-
as maille ris a' ghinealach so,
agus dìtidh iad e: oir rinn
iadsan aithreachas le searmoin
Ionais; agus, feuch, *a ta* ni's
mò na Ionas an so.
33 Cha'n 'eil neach sam bith,
air dha coinneal a lasadh, a
chuireas am folach i, no fo
shoitheach; ach ann an coinn-
leir, chum gu'm faic an dream
a thig a stigh an solus.
34 Is i an t-sùil solus a'
chuirp: uime sin an uair a
bhios do shùil glan, bithidh do
chorp uile làn soluis: ach an
uair a bhios *do shùil* olc, bith-
idh do chorp mar an ceudna
dorcha.
35 Uime sin thoir an aire,
nach bi an solus a ta annad
'na dhorchadas.
36 Air an aobhar sin ma
bhitheas do chorp uile soill-
seach, gun chuid sam bith
dheth dorcha, bithidh e soill-
seach gu h-iomlan, mar an uair
a shoillsicheas coinneal thu le
dealradh.
37 Agus a' labhairt dhasan,
dh'iarr Phairiseach àraidh air
a dhinneir a ghabhail maille
ris: agus chaidh e stigh, agus
shuidh e chum bìdh.
38 Agus an uair a chunnaic
am Phairiseach *sin*, b'iogh-
nadh leis nach d'ionnlaid se
e féin roimh a dhinneir.
39 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris, A nis, Phairiseacha,
glanaidh sibhse an taobh a
muigh do'n chupan agus do'n
mhèis: ach a ta 'n taobh a
stigh dhibh làn do reubainn a-
gus do aingidheachd.
40 Amadana, an ti a rinn an
ni a ta 'n taobh a muigh, nach
do rinn e an ni a ta ta 'n taobh
a stigh mar an ceudna?
41 Ach thugaibh uaibh déirc
do na nithibh a ta agaibh:
agus, feuch, a ta na h-uile
nithe glan duibh.
42 Ach is an-aoibhinn duibh,
Phairiseacha: oir a ta sibh a'
toirt deachaimh á mionnt, a-
gus á rù, agus as gach uile
ghnè luibhean, agus a' gabh-
ail thairis air breitheanas agus
air gràdh Dhé: bu chòir
dhuibh iad so a dheanamh, a-
gus gun iad sud fhàgail gun
deanamh.
43 Is an-aoibhinn duibh,
Phairiseacha: oir is ion-
mhuinn leibh na ceud àiteacha-
suidhe anns na sionagogaibh,
agus fàilte *fhaotainn* air na
margaibh.

44 Is an-aoibhinn duibh, a sgrìobhaichean agus Phairis-eacha, a chealgairean: oir a ta sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g imeachd thairis orra, an aire.
45 Agus fhreagair duine àraidh do'n luchd-lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.
46 Agus thubhairt esan, Is an-aoibhinn dhuibh-sa mar an ceudna, a luchd-lagha: oir a ta sibh a' cur uallacha troma do ghiùlan air daoinibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uallaichibh le h-aon do bhur mèuraibh.
47 Is an-aoibhinn duibh: oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidhean, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.
48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomharaibh bhur n-aithriche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.
49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus *cuid* diubh marbhaidh iad, agus *cuid eile* geur-leanaidh iad:
50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidh-ean uile a dhòirteadh o thois-each an domhain;
51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais, a mhilleadh eadar an altair agus an teampull: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n agrar i air a' ghin-ealach so.
52 Is an-aoibhinn duibh, a luchd-lagha: oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais: cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.
53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na sgrìobhaichean a-gus na Phairisich air a chur thuige gu dian, agus a tharr-uing gu labhairt air mòran do nithibh:
54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni éigin a ghlacadh as a bheul, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh.

CAIB. XII.

ANNS an àm sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairis-each, eadhon cealgaireachd.
2 Oir cha'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear; no uaigneach, air nach faigh-ear fios.
3 Air an aobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dorch-adas, cluinnear e san t-solus: agus an ni a labhair sibh sa' chluais an seòmraichibh uaig-neach, gairmear e air mullach nan tighean.
4 Agus a ta mi ag ràdh ribhse, mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinn-tir sin a mharbhas an corp, a-gus 'na dhéigh sin aig nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh:
5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh

eagal a bhi oirbh: Biodh eagal
an Ti ud oirbh, aig am bheil
cumhachd, an déigh neach a
mharbhadh, a thilgeadh do
ifrinn; seadh, a ta mi ag ràdh
ribh, Biodh eagal an Ti so
oirbh.
6 Nach 'eil cùig gealbhoinn
air an reiceadh air dhà fheoir-
ling, agus cha'n 'eil aon diubh
air dhearmad am fianuis Dé?
7 Ach a ta eadhon fuilteine
bhur cinn uile air an àireamh.
Uime sin na biodh eagal oirbh:
is fearr sibhse na mòran gheal-
bhonn.
8 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach a dh'aidich-
eas mise am fianuis dhaoine,
aidichidh Mac an duine esan
mar an ceudna an làthair aing-
le Dhé:
9 Ach ge b'e neach a dh'-
àicheadhas mise am fianuis
dhaoine, àicheadhar esan am
fianuis aingle Dhé.
10 Agus ge b'e neach a labh-
ras focal an aghaidh Mhic an
duine, maithear dha e: ach
do'n ti a labhras toibheum an
aghaidh an Spioraid naoimh,
cha toirear maitheanas.
11 Agus an uair a bheir iad
sibh chum nan sionagog, a-
gus nan uachdaran, agus nan
daoine cumhachdach, na biodh
e 'na ro-chùram oirbh cionnus
no ciod a fhreagras sibh, no
ciod a their sibh:
12 Oir teagaisgidh an Spior-
ad naomh dhuibh anns an uair
sin féin na nithe a's còir
dhuibh a ràdh.
13 Agus thubhairt neach
àraidh do'n t-sluagh ris, A
mhaighstir, abair ri m' bhràth-
air an oighreachd a roinn
rium.
14 Agus thubhairt e ris A
dhuine, cò a chuir mise a'm'
bhreitheamh, no a'm' fhear-
roinn os bhur ceann?
15 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh an aire, agus gleidh-
ibh sibh féin o shannt: oir
cha'n ann am mòr-phailteas
nan nithe ta e sealbhachadh
tha beatha an duine.
16 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, ag ràdh, Thug fear-
ann duine shaoibhir àraidh
bàrr pailte uaith:
17 Agus smuainich e ann
féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, a
chionn nach 'eil agam àit anns
an cruinnich mi mo thoraidh?
18 Agus thubhairt e, Ni mi
so: leagaidh mi mo shaibh-
lean, agus togaidh mi *saibh-
lean* a's mò; agus cruinnich-
idh mi annta sin mo thoraidh
uile, agus mo mhaoin.
19 Agus their mi ri m' an-
am, Anam, a ta agad mòran
do nithibh maithe air an tasg-
aidh fa chomhair mòrain
bhliadnacha; gabh fois, ith,
òl, *agus* bi subhach.
20 Ach thubhairt Dia ris,
Amadain, air an oidhche so
féin iarrar t'anam uait: an
sin cò dha a bhuineas na nithe
sin a dh'ulluich thu?
21 Is *ann* mar sin *a ta* an ti
a thaisgeas ionmhas dha féin,
agus nach *'eil* saoibhir a
thaobh Dhé.
22 Agus thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Uime sin a ta
mise ag ràdh ribh, na biodh
ro-chùram oirbh mu thim-
chioll bhur beatha, ciod a dh'-
itheas sibh; no mu thimchioll
bhur cuirp, ciod a chuireas
sibh umaibh.
23 Is mò a bheatha na 'n
biadh, agus an corp na 'n
t-eudach.

24 Thugaibh fa'near na fithich: oir cha'n 'eil iadsan a' cur no buain; cha'n 'eil aca tigh-tasgaidh no sabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mòr is fearr sibhse na 'n eunlaith?

25 Agus cò agaibh-sa, le rochùram, is urrainn aon làmhchoille a chur r'a àirde féin?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a's lugha a dheanamh, c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu nithibh eile?

27 Thugaibh fa'near na lilighean, cionnus a ta iad a' fàs: cha 'n 'eil iad a' saoithreachadh, no a' snìomh: gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mòr is mò *a sgeadaicheas e* sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?

29 Uime sin na iarraibh-sa ciod a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibh-sa rìoghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rìoghachd a thoirt duibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déirc uaibh: deanaibh dhuibh féin sporain nach fàs sean, ionmhas nach teirig anns na nèamhaibh, far nach tig gaduiche am fagus, agus nach truaill an reudan.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasraidh crioslaichte mu'n cuairt, agus *bhur* lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoinibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o'n phòsadh; chum air dha teachd agus bualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n crioslaich se e féin mu'n cuairt, agus gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum bìdh, agus gu'n tig e mach agus gu'n dean e frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'm faigh e *iad* mar sin, is beannaichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fhios aig fear an tighe cia an uair anns an tigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thigh a bhi air a tholladh troimh.

40 Bithibh-sa uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne a ta thu labhairt a' chosamhlachd so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tigh-

earn, Cò e uime sin an stiùbh-
ard fìrinneach agus glic sin,
a chuireas a Thighearn os
ceann a theaghlaich, a thoirt
doibh an cuibhrinn bìdh 'na
àm féin ?

43 *Is* beannaichte an seirbhis-
each sin, a gheibh a Thighearn,
an uair a thig e, a' deanamh
mar sin.
44 Gu fìrinneach a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n cuir se e os
ceann na bheil aige.
45 Ach ma their an seirbhis-
each sin 'na chridhe, Tha mo
Thighearn a' cur dàile 'na
theachd ; agus ma thòisicheas
e air na h-òglaich agus na
banoglaich a bhualadh, agus
itheadh, agus òl, agus a bhi air
mhisg.

46 Thig Tighearn an t-seir-
bhisich sin ann an là nach 'eil
sùil aige ris, agus ann an uair
nach fios da, agus gearraidh e
'na bhloighdibh e, agus bheir
e a chuibhrionn da maille ris
na mi-chreidich.
47 Agus an seirbhiseach sin
d'am b'aithne toil a mhaigh-
stir, agus nach d'ulluich *e féin*,
agus nach d'rinn a réir a thoile,
buailear e le mòran bhuillean.
48 Ach an ti do nach b'aithne,
agus a rinn nithe a b'airidh
air buillibh, buailear esan le
beagan *do bhuillibh.* Oir gach
neach d'an d'thugadh mòran,
iarrar mòran uaith : agus ge
b'e ri 'n d'earbadh mòran,
iarrar an tuilleadh air.
49 Thàinig mise a chur teine
air an talamh, agus ciod is àill
leam, ma ta e cheana air fha-
dadh..
50 Ach a ta baisteadh agam
ri bhi air mo bhaisteadh leis,
agus cionnus a ta mi air mo
theannadh gus an coimhlionar
e !
51 Am bheil sibh a' saoil-
sinn gu'n d'thàinig mise a
thoirt sìthe air an talamh ? ni
h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh,
ach aimhreit.
52 Oir bithidh á so suas
cùignear an aon tigh air an
roinn, triuir an aghaidh dithis,
agus dithis an aghaidh triuir.
53 Bithidh an t-athair air a
roinn an aghaidh a' mhic, agus
am mac an aghaidh an athar ;
a' mhàthair an aghaidh na
nighinn, agus an nighean an
aghaidh na màthar ; a' mhàth-
air-chéile an aghadh mnà a
mic, agus bean a' mhic an
aghaidh a màthar-chéile.
54 Agus thubhairt e mar an
ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair
a chi sibh neul ag éirigh san
àird an iar, air ball their sibh,
A ta fras a' teachd : agus a
ta e mar sin.
55 Agus an uair *a chi sibh*
a' ghaoth a deas a' séideadh,
their sibh, Bithidh teas ann ;
agus a ta e tachairt.
56 A chealgairean, is aithne
dhuibh breth a thoirt air agh-
aidh nan speur, agus na tal-
mhainn; ach cionnus nach 'eil
sibh a' toirt breth air an aim-
sir so ?
57 Agus c'ar son nach 'eil
sibh eadhon uaibh féin a'
breithneachadh an ni sin a ta
ceart ?
58 'Nuair a théid thu maille
ri d'eascaraid chum an uachd-
arain, dean dìchioll san t-
slighe air bhi air do shaoradh
uaith; air eagal gu'n tarruing e
chum a' bhreitheimh thu, agus
gu'n toir am breitheamh thair-
is do'n mhaor thu, agus gu'n
tilg am maor am prìosan thu.

59 A ta mi ag ràdh riut, nach téid thu mach as a sin, gus an ìoc thu eadhon a' pheighinn dheireannach.

CAIB. XIII.

AGUS bha làthair san àm sin daoine àraidh a dh'innis dha mu thimchioll nan Galiléach, muinntir a mheasg Pilat am fuil maille r'an ìobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a saoilsinn gu'n robh na Galiléaich sin 'nam peacaich ni's mò na na Galiléaich uile, air son gu'n d' fhulaing iad a leithid so?

3 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacaich os ceann nan uile dhaoine a bha 'nan còmhnuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na ghàradh fìona: agus thàinig e ag iarraidh toraidh air, agus cha d'fhuair e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair, Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a dh'iarraidh toraidh air a' chrannfhìge so, agus cha'n 'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta e fàsachadh an talmhainn?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach *m'a bhun:*

9 Agus ma ghìulaineas e toradh, *is maith sin:* ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus, feuch, bha bean àraidh *a làthair* aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh o d' anmhuinneachd.

13 Agus chuir e a làmhan oirre; agus air ball rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no 'asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na nighinn do Abraham, a cheangail Satan a nis rè ochd bliadhna deug,

a bhi air a fuasgladh o'n
chuibhreach so air là na sàbaid?
17 Agus an uair a thubhairt
e na nithe sin, chuireadh a
naimhdean uile gu nàire : ach
rinn an sluagh uile gairdeach-
as, air son nan uile nithe
glòrmhor a rinneadh leis.
18 An sin thubhairt e, Cò ris a ta
rìoghachd Dhé cosmhuil? agus
cò ris a shamhlaicheas mi i?
19 Tha i cosmhuil ri gràinne
do shìol mustaird, a ghabh
duine, agus a chuir e 'na ghà-
radh: agus dh'fhàs e, agus
rinneadh craobh mhòr dheth;
agus rinn eunlaith an athair
nid 'na geugaibh.
20 Agus thubhairt e a rìs, Cò
ris a shamhlaicheas mi rìogh-
achd Dhé?
21 Tha i cosmhuil ri taois
ghoirt, a ghabh bean agus a
dh'fholaich i an tri tomhas-
aibh mine, gus an do ghoirt-
icheadh an t-iomlan.
22 Agus chaidh e troimh gach
caithir agus baile beag, a'
teagasg, agus a' gabhail na
slighe gu Ierusalem.
23 An sin thubhairt neach
àraidh ris, A Thighearn, an
tearc iad a shaorar? Agus
thubhairt esan riu,
24 Deanaibh spairn chruaidh
gu dol a stigh air a' gheata
chumhann: oir a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n iarr mòran dol
a stigh, agus nach urrainn iad.
25 O'n uair a dh'éireas fear
an tighe, agus a dhùineas e
'n dorus, agus a thòisicheas
sibhse air seasamh a muigh,
agus an dorus a bhualadh, ag
ràdh, A Thighearn, A Thigh-
earn, fosgail duinn; agus air
dhasan freagairt their e ribh,
Cha'n aithne dhomh sibh, cò
as a ta sibh;
26 An sin tòisichidh sibh air
a ràdh, Dh'ith sinn agus dh'òl
sinn a'd' lathair, agus theag-
aisg thu 'nar sràidibh.
27 Ach their esan, a ta mi ag
ràdh ribh, cha'n aithne dhomh
sibh, cò as a ta sibh; imichibh
uam uile, a luchd-deanamh na
h-eucorach.
28 An sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal, an uair a chi
sibh Abraham, agus Isaac, a-
gus Iacob, agus na fàidhean
uile ann an rìoghachd Dhé,
agus sibh féin air bhur tilg-
eadh a mach.
29 Agus thig iad o'n àird an
ear, agus o'n àird an iar, agus
o'n àirde tuath agus deas, agus
suidhidh iad ann an rìoghachd
Dhé.
30 Agus, feuch, a ta daoine
air dheireadh a bhitheas air
thoiseach, agus air thoiseach
a bhitheas air dheireadh.
31 Air an là sin féin thàinig
Phairisich àraidh d'a ionn-
suidh, ag ràdh ris, Gabh a
mach agus imich á so: oir tha
toil aig Herod do mharbhadh.
32 Agus thubhairt e riu, Im-
ichibh agus innsibh do'n t-
sionnach sin, Feuch, a ta mi
tilgeadh mach dheamhan, a-
gus a ta mi deanamh leigheas
an diugh, agus am màireach,
agus air an treas là bithidh mi
air mo dheanamh foirfe.
33 Gidheadh, is éigin domh
imeachd an diugh agus am
màireach, agus an là 'na
dhéigh sin: oir cha'n fheud e
bhi gu'n cuirear fàidh gu bàs
a mach á Ierusalem.
34 A Ierusalem, a Ierusa-
lem, a mharbhas na fàidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d' ionnsuidh: cia
minic a b'àill leam do chlann

a chruinneachadh, mar *a chruinnicheas* cearc a h-àlach fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill leibh !
35 Feuch, dh'fhàgadh bhur tigh fàs agaibh: agus gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach faic sibh mise, gus an tig an t-àm, anns an abair sibh, Is beannaichte an ti a thig an ainm an Tighearna.

CAIB. XIV.

AGUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdarain àraidh do na Phairisich a dh'itheadh bìdh air là na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur-fhaire air.
2 Agus, feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn.
3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air là na sàbaid?
4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd. Agus air dha breith *air*, leighis se e, agus leig e uaith *e :*
5 Agus fhreagair e iadsan, ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma thuiteas 'asal no a dhamh ann an slochd, nach tarruing a mach gu grad e air là na sàbaid ?
6 Agus cha b'urrainn iad a fhreagairt a rìs anns na nithibh sin.
7 Agus labhair e cosamhlachd riu-san a fhuair cuireadh, 'nuair a thug e fa'near mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu,
8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit; air eagal gu'n d'fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith ;
9 Agus gu'n tig an ti a thug cuireadh dhuitse agus dhasan, agus gu'n abair e riut, Thoir àit do'n duine so ; agus gu'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe anns an àit a's ìsle.
10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's ìsle ; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, A charaid, suidh suas ni's àirde : an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe air bord maille riut.
11 Oir ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, ìslichear e ; agus ge b'e neach a dh'ìslicheas e féin, àrdaichear e.
12 An sin thubhairt e ris an ti mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'Nuair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàirdean, no do bhràithre, no do luchd-dàimh, no do choimhearsnaich shaoibhir ; air eagal gu'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a rìs, agus gu'm faigh thu a' chomain cheudna.
13 Ach an uair a ni thu cuirm, gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacaich, na doill :
14 Agus bithidh tu beannaichte, a chionn nach urrainn iad a' chomain cheudna thoirt duit : oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam fìrean.
15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris air bord na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannaichte an ti sin a dh'itheas aran ann an rìoghachd Dhé.
16 Ach thubhairt esan ris,

Rinn duine àraidh suipeir
mhòr, agus thug e cuireadh
do mhòran :
17 Agus chuir e a sheirbhis-
each uaith an àm na suipeir a
ràdh ris a' mhuinntir a fhuair
cuireadh, Thigibh, oir a ta na
h-uile nithe a nis ullamh.
18 Agus thòisich iad uile a
dh'aon *ghuth* air an leithsgeul
a ghabhail. Thubhairt an ceud
fhear ris, Cheannaich mi fear-
ann, agus is éigin domh dol a
mach agus fhaicinn: tha mi
ag guidhe ort, gabh mo leith-
sgeul.
19 Agus thubhairt fear eile,
Cheannaich mi cùig cuing
dhamh, agus a ta mi dol g'an
dearbhadh : tha mi ag guidhe
ort, gabh mo leithsgeul.
20 Agus thubhairt fear eile,
Phòs mi bean, agus air an
aobhar sin cha'n 'eil e 'n comas
domh teachd.
21 Agus thàinig an seirbhis-
each sin, agus dh'innis e na
nithe sin d'a thighearn. An
sin air gabhail feirge do fhear
an tighe, thubhairt e r'a sheir-
bhiseach, Gabh a mach gu
grad gu sràidibh agus gu caol-
shràidibh a' bhaile, agus thoir
a stigh an so na bochdan,
agus na daoine ciurramach,
agus na bacaich, agus na doill.
22 Agus thubhairt an seir-
bhiseach, A Thighearn, rinn-
eadh mar a dh'òrduich thu,
gidheadh tha àite *falamh* ann
fathast.
23 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris an t-seirbhiseach,
Gabh a mach gus na rathaid-
ibh mòra agus na gàrachaibh,
agus co-éignich iad gu teachd
a steach, chum gu'm bi mo
thigh air a lìonadh.
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach blais aon do na daoinibh
ud a fhuair cuireadh, do m'
shuipeir-sa.
25 Agus bha sluagh mòr ag
imeachd maille ris : agus air
dha tionndadh, thubhairt e
riu,
26 Ma thig neach air bith
a m' ionnsuidh-sa, agus nach
fuathaich e 'athair, agus a
mhàthair, agus a bhean-phòs-
da, agus a chlann, agus a
bhràithrean, agus a pheath-
raichean, seadh, agus a bhea-
tha mar an ceudna, cha'n 'eil
e 'n comas da bhi 'na dheisciob-
bul dhomh-sa.
27 Agus ge b'e neach nach
giùlain a chrann-ceusaidh, a-
gus nach lean mise, cha'n 'eil
e 'n comas da bhi 'na dheis-
ciobul dhomh-sa.
28 Oir cò am fear agaibh-sa
leis am miann tùr a thogail,
nach suidh sìos air tùs, agus
nach meas an costus, a dh'-
fheuchainn am bheil aige na
chuireas crìoch air ?
29 Air eagal an déigh dha
a bhunadh a leagadh, agus gun
bhi comasach air crìoch a chuir
air, gu'n tòisich na h-uile a
chi *e* ri fanoid air,
30 Ag ràdh, Thòisich an duine
so air *tigh* a thogail, agus
cha b'urrainn e a chrìochnach-
adh.
31 No cò an rìgh, ag dol
a mach dha gu cogadh an
aghaidh rìgh eile, nach suidh
sìos air tùs, agus nach gabh
comhairle, a dh'fheuchainn an
urrainn e le deich mìle coinn-
eamh a thoirt dasan a ta teachd
le fichead mìle 'na aghaidh ?
32 No air bhi dhasan fath-
ast fad uaith, cuiridh e teach-
daireachd a dh'iarraidh cumh-
achan sìthe.

33 Mar sin mar an ceudna,
gach neach agaibh-sa, nach
tréig na h-uile nithe a ta aige,
cha'n 'eil e'n comas da bhi
'na dheisciobul dhomh-sa.
34 *Tha* 'n salann maith:
ach ma chailleas an salann a
bhlas, ciod e leis an deanar
deadh-bhlasda e ?
35 Cha'n 'eil e iomchuidh
chum na talmhainn, no chum
an dùnain; *ach* tilgidh daoine
mach e. An ti aig am bheil
cluasa chum éisdeachd, éisd-
eadh e.

CAIB. XV.

AN sin thàinig na cìsmhaoir
uile agus na peacaich am
fagus da, chum éisdeachd ris.
2 Agus rinn na Phairisich
agus na sgrìobhaichean gear-
an, ag ràdh, Tha am fear so
gabhail pheacach d'a ionn-
suidh, agus ag itheadh maille
riu.
3 Agus labhair esan an cos-
amhlachd so riu, ag ràdh,
4 Cò an duine dhibhse aig
am bheil ceud caora, ma chaill-
eas e aon diubh, nach fàg an
naoi deug agus an ceithir fich-
ead anns an fhàsach, agus
nach téid an déigh na caor-
ach a chailleadh, gus am faigh
e i?
5 Agus air dha a faotainn,
cuiridh e air a ghuaillibh i le
gairdeachas.
6 Agus an uair a thig e
dhachaidh, gairmidh e a
chàirdean agus a choimhears-
naich an ceann a chéile, ag
ràdh riu, Deanaibh gairdeach-
as maille rium-sa, a chionn
gu'n d'fhuair mi mo chaora
bha caillte.
7 Mar sin, a ta mi ag ràdh
ribh, gu'm bi aoibhneas air
nèamh air son aoin pheacaich
a ni aithreachas, ni's mò na
air son naoi deug agus ceithir
fichead fìrean, aig nach 'eil
feum air aithreachas.
8 No cò a' bhean aig am
bheil deich buinn airgid, ma
chailleas i aon bhonn diubh,
nach las coinneal, agus nach
sguab an tigh, agus nach iarr
gu dìchiollach gus am faigh i
e ?
9 Agus air dhi fhaotainn,
gairmidh i *a* ban-chairdean a-
gus *a* ban-choimhearsnaich an
ceann a chéile, ag ràdh, Dean-
aibh gairdeachas leam-sa, oir
fhuair mi am bonn a chaill mi.
10 Mar an ceudna a ta mi
ag ràdh ribh, A ta gairdeach-
as an làthair aingle Dhé, air
son aoin pheacaich a ni aith-
reachas.
11 Agus thubhairt e, Bha aig
duine àraidh dithis mhac:
12 Agus thubhairt am *mac*
a b'òige dhiubh r'*a* athair,
Athair, thoir dhomh-sa a'
chuid-roinn a thig *orm* do *d'*
mhaoin. Agus roinn e eatorra
a bheathachadh.
13 Agus an déigh beagain
do làithibh, chruinnich am
mac a b'òige a chuid uile, a-
gus ghabh e a thurus do
dhùthaich fad air astar, agus
an sin chaith e a mhaoin le
beatha struidheasaich.
14 Agus an uair a chaith
e *a chuid* uile, dh'éirich gorta
ro mhòr san tìr sin; agus
thòisich e ri bhi ann an uireas-
bhuidh.
15 Agus chaidh e agus chean-
gail se e féin ri aon do shaor-
dhaoinibh na dùthcha sin;
agus chuir e d'a fhearann e,
a bhiadhadh mhuc.
16 Agus bu mhiann leis a
bhrù a lìonadh do na plaosg-

aibh a bha na mucan ag ith-
eadh; ach cha d'thug neach
air bith dha.
17 Agus an uair a thàinig
e d'a ionnsuidh féin, thu-
bhairt e, Cia lìon do luchd-
tuarasdail m'athar-sa aig am
bheil aran gu leoir agus r'a
sheachnadh, 'nuair a ta mise
a' bàsachadh le gorta?
18 Eiridh mi, agus théid mi
dh'ionnsuidh m'athar, agus
their mi ris, Athair, pheacaich
mi an aghaidh fhlaitheanais,
agus a'd' làthair-sa,
19 Agus cha'n airidh mi
tuilleadh gu'n goirte do mhac-
sa dhiom: dean mi mar aon
do d' luchd-tuarasdail.
20 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e dh'ionnsuidh 'athar.
Ach air dha bhi fathast fad
uaith, chunnaic 'athair e, agus
ghabh e truas mòr *dheth*, a-
gus ruith e, agus thuit e air
a mhuineal, agus phòg se e.
21 Agus thubhairt am mac
ris, Athair, pheacaich mi an
aghaidh fhlaitheanais, agus
a'd' làthair-sa, agus cha'n air-
idh mi tuilleadh gu'n goirte
do mhac dhiom.
22 Ach thubhairt an t-ath-
air r'a sheirbhisich, Thugaibh
a mach a' chulaidh a's fearr,
agus cuiribh uime i: agus
cuiribh fainne air a làimh, a-
gus brògan air *a* chosaibh.
23 Agus thugaibh an so an
laogh biadhta, agus marbhaibh
e; agus itheamaid agus biom-
aid subhach:
24 Oir bha mo mhac so
marbh, agus tha e beò a rìs;
bha e caillte, agus fhuaradh e.
Agus thòisich iad air bhi subh-
ach.
25 A nis bha a mhac bu
shine mach san fhearann: a-
gus an uair a thàinig e, agus
a thàr e am fagus do'n tigh,
chual e an ceòl agus an dann-
sa.
26 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh aon do na h-òglaich, a-
gus dh'fhiosraich e ciod bu
chiall do na nithibh sin.
27 Agus thubhairt esan ris,
Thàinig do bhràthair; agus
mharbh t'athair an laogh
biadhta, a chionn gu'n d'fhuair
e rìs slàn fallain e.
28 Agus ghabh esan fearg,
agus cha b'àill leis dol a stigh:
air an aobhar sin thàinig 'ath-
air a mach, agus chuir e imp-
idh air.
29 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e r'a athair, Feuch,
a ta mise a' deanamh seirbhis
duit an uiread so do bhliadh-
nachaibh, agus uair air bith
cha do bhris mi t'àithne, gidh-
eadh cha d'thug thu meann
riamh dhomh, chum gu'm
bithinn subhach maille ri m
chàirdibh.
30 Ach an uair a thàinig
do mhac so, a dh'ith suas do
bheathachadh maille ri strìop-
aichibh, mharbh thu an laogh
biadhta dha.
31 Agus thubhairt e ris, A
mhic, tha thusa a ghnàth maille
rium, agus na h-uile nithe *a's*
leamsa, is leatsa *iad.*
32 Bu chòir dhuinn a bhi
subhach, agus aoibhneach;
oir bha do bhràthair so marbh,
agus tha e beò a rìs; agus bha
e caillte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

AGUS thubhairt e mar an
ceudna r'a dheisciob-
luibh, Bha duine saoibhir àr-
aidh ann aig an robh stìubhard;
agus chasaideadh ris e, mar

neach a bha deanamh ana-
caithidh air a mhaoin.
2 Agus ghairm se e, agus
thubhairt e ris, Ciod e so a ta
mi cluinntinn mu d' thim-
chioll? thoir cunntas air do
stiùbhardachd; oir cha'n
fheud thu bhi ni's faide a'd'
stiùbhard.
3 An sin thubhairt an stiù-
bhard ann féin, Ciod a ni mi?
oir a ta mo mhaighstir a' toirt
na stiùbhardachd uam: cha'n
urrainn mi ruamhar a dhean-
amh, is nàr leam déirc iarr-
aidh.
4 A ta fhios agam ciod a ni
mi, chum 'nuair a chuirear as
an stiùbhardachd mi, gu'n
gabh iad a steach d'an tighibh
mi.
5 Agus air dha gach aon
diubhsan air an robh fiachan
aig a Thighearn a ghairm d'a
ionnsuidh, thubhairt e ris a'
cheud fhear, Cia meud a ta
aig mo Thighearn ortsa?
6 Agus thubhairt esan, Ceud
tomhas oladh. Agus thu-
bhairt e ris, Gabh do sgrìobh-
adh, agus suidh sìos gu h-eal-
amh, agus sgrìobh leth-cheud.
7 An sin thubhairt e ri fear
eile, Agus cia meud a ta *aig*
ortsa? Agus thubhairt esan,
Ceud tomhas cruithneachd.
Agus thubhairt e ris, Gabh do
sgrìobhadh, agus sgrìobh cei-
thir fichead.
8 Agus mhol an Tighearn
an stiùbhard eucorach, do
bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic:
oir a ta clann an t-saoghail so
'nan ginealach féin ni's glice
na clann an t-soluis.
9 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Deanaibh dhuibh féin
càirdean le Mamon na h-eu-
corach; chum 'nuair a shiubh-
las sibh, gu'n gabhar sibh do
àitibh-còmhnuidh siorruidh.
10 An ti a ta fìrinneach
anns an ni a's lugha, tha e fìr-
inneach mar an ceudna ann
am mòran; agus an ti a ta eu-
corach anns an ni a's lugha,
tha e eucorach an am mòran
mar an ceudna.
11 Air an aobhar sin mur
robh sibh fìrinneach anns an
t-saoibhreas eucorach, cò a
dh'earbas ribh an *saoibhreas*
fìor?
12 Agus mur robh sibh fìr-
inneach ann an cuid duine
eile, cò a bheir dhuibh an ni
a's leibh féin?
13 Cha'n 'eil seirbhiseach
sam bith comasach air seir-
bhis a dheanamh do dhà thigh-
earn; oir an dara cuid fuath-
aichidh e aon diubh, agus
bheir e gràdh do'n fhear eile;
no gabhaidh e le aon diubh
agus ni e tàir air an fhear eile.
Cha'n 'eil sibh comasach air
seirbhis a dheanamh do Dhia
agus do Mhamon.
14 Agus chuala na Phairis-
ich, a bha sanntach, na nithe
sin uile: agus rinn iad fanoid
air.
15 Agus thubhairt e riu, Is
sibhse an dream a ta 'gur fìr-
eanachadh féin am fianuis
dhaoine; ach is aithne do
Dhia bhur cridheachan: oir an
ni sin a ta ro mheasail aig
daoinibh, is gràineileachd e
am fianuis Dé.
16 *Bha* an lagh agus na
fàidhean ann gu teachd Eoin:
o sin tha rìoghachd Dhé air
a searmonachadh, agus a ta
gach duine a' dol le dian strì
a steach innte.
17 Agus is usadh do nèamh
agus do'n talamh dol thairis,

na do aon lide do'n lagh tuit-
eam.
18 Gach neach a chuireas
uaith a bhean, agus a phòsas
bean eile, tha e deanamh adh-
altrannais: agus ge b'e neach
a phòsas a' bhean a chuireadh
air falbh o a fear, tha e dean-
amh adhaltrannais.
19 Bha duine saoibhir àr-
aidh ann, a bha air a sgead-
achadh le purpur agus lìon-
eudach grinn, *agus bha e* caith-
eadh a bheatha gach là gu
sòghail le mòr-ghreadhnachas:
20 Agus bha duine bochd
àraidh ann, d'am b'ainm La-
sarus, a chuireadh 'na luidhe
aig a dhorus, làn do chreuchd-
aibh,
21 Agus bu mhiann leis bhi
air a shàsuchadh leis an sbruil-
each a bha tuiteam o bhord an
duine shaoibhir: seadh, agus
thàinig na madraidh agus dh'-
imlich iad a chreuchdan.
22 Agus tharladh gu'n d'-
fhuair an duine bochd bàs,
agus gu'n do ghiùlaineadh leis
na h-ainglibh e gu uchd Abra-
haim: fhuair an duine saoi-
bhir bàs mar an ceudna, agus
dh'adhlaiceadh e.
23 Agus ann an ifrinn thog
e suas a shùilean, air dha bhi
ann am piantaibh, agus chunn-
aic e Abraham fad uaith, agus
Lasarus 'na uchd.
24 Agus ghlaodh e, agus
thubhairt e, Athair Abrahaim,
dean tròcair orm, agus cuir
Lasarus, chum gu'n tum e
bàrr a mheoir ann an uisge,
agus gu'm fuaraich e mo
theangadh; oir a ta mi air mo
ro-phianadh san lasair so.
25 Ach thubhairt Abraham,
A mhic, cuimhnich gu'n d'-
fhuair thusa do nithe maithe
ri àm dhuit bhi beò, agus La-
sarus mar an ceudna droch
nithe: ach a nis a ta esan a'
faotainn sòlais, agus a ta thusa
air do phianadh.
26 Agus a bhàrr air so uile,
tha doimhne mhòr air a cur
eadar sinne agus sibhse, air
chor agus iadsan le am b'àill
dol á so do 'ur ionnsuidh-sa,
nach 'eil e 'n comas doibh; a-
gus nach mò tha e 'n comas
do aon neach teachd as a sin
d' ar n-ionnsuidh-ne.
27 An sin thubhairt e, Uime
sin tha mi a' guidhe ort, athair,
gu'n cuireadh tu e gu tigh
m'athar:
28 Oir a ta cùignear bhràith-
rean agam; chum gu'n toir e
fianuis doibh, air eagal gu'n
tig iadsan mar an ceudna do'n
ionad ro phiantach so.
29 Thubhairt Abraham ris,
Tha Maois agus na fàidhean
aca, éisdeadh iad riu-san.
30 Agus thubhairt esan, Ni
h-eadh, Athair Abrahaim:
ach ma théid neach d'an ionn-
suidh o na marbhaibh, ni iad
aithreachas.
31 Agus thubhairt e ris, Mur
éisd iad ri Maois agus ris na
fàidhibh, cha mhò a chreideas
iad, ged éireadh neach o na
marbhaibh.

CAIB. XVII.

AN sin thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, Cha'n fheudar
nach tig oilbheuman: ach is
an-aoibhinn *dasan* troimh an
tig iad.
2 B'fhearr dha gu'm biodh
clach-mhuilinn air a crochadh
m'a mhuineal, agus gu'm
biodh e air a thilgeadh san
fhairge, na gu'n tugadh e oil-
bheum do aon neach do'n
mhuinntir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh
féin: ma pheacaicheas do
bhràthair a'd' aghaidh, cron-
uich e; agus ma ghabhas e
aithreachas, thoir maitheanas
da.
4 Agus ma pheacaicheas e
a'd' aghaidh seachd uairean
san là, agus gu'm pill e riut
seachd uairean san là, ag ràdh,
Tha aithreachas orm; thoir
maitheanas da.
5 Agus thubhairt na h-ab-
stoil ris an Tighearn, Meud-
aich ar creidimh.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Nam biodh agaibh creid-
imh mar ghràinne do shìol
mustaird, theireadh sibh ris a'
chraoibh Shicamin so, Bi air
do spìonadh as do fhreumh-
aibh, agus bi air do shuidh-
eachadh sa' chuan; agus bhith-
eadh i ùmhal duibh.
7 Ach cò agaibh-sa aig am
bheil seirbhiseach a' treabh-
adh, no ri buachailleachd, a
their ris, an déigh dha teachd
a steach o'n fhearann, Thig air
ball, agus suidh sìos chum bìdh?
8 Agus nach dòchadh e ràdh
ris, Ulluich ni a ghabhas mise
gu m' shuipeir, agus crios-
laich thu féin, agus fritheil
domh, gus an ith agus an òl
mi; agus 'na dhéigh sin ith-
idh agus òlaidh tusa?
9 An toir e buidheachas do'n
t-seirbhiseach sin do bhrìgh
gu'n d'rinn e na nithe a dh'-
orduicheadh dha? cha saoil
mi *gu'n toir.*
10 Mar sin sibhse, 'nuair
a ni sibh na h-uile nithe a
dh'àithneadh dhuibh, abraibh,
Is seirbhisich neo-tharbhach
sinn: oir rinn sinn *a mhàin*
an ni bu dligheach dhuinn a
dheanamh.
11 A nis, ag dol suas da gu
Ierusalem, chaidh e troimh
mheadhon Shamaria agus
Ghalile.
12 Agus an uair a bha e
dol a stigh do bhaile àraidh,
thachair deichnear dhaoine air
a bha 'nan lobhair, a sheas fad
uaith:
13 Agus thog iad suas an
guth, ag ràdh, Iosa, a mhaigh-
stir, dean tròcair oirnn.
14 Agus an uair a chunnaic
e *iad*, thubhairt e riu, Imich-
ibh, nochdaibh sibh féin do
na sagartaibh. Agus ag im-
eachd dhoibh, ghlanadh iad.
15 Agus an uair a chunnaic
aon diubh gu'n do leighiseadh
e, phill e air ais, a' toirt glòire
do Dhia le guth àrd,
16 Agus thuit e air aghaidh
aig a chosaibh-san, a' toirt
buidheachais da: agus bu
Shamaritanach e.
17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, Nach do
ghlanadh deichnear? ach an
naoinear, c'àit am bheil iad?
18 Cha d'fhuaradh a phill a
thoirt glòire do Dhia, ach an
coigreach so.
19 Agus thubhairt e ris,
Eirich, imich; shlànuich do
chreidimh thu.
20 Agus an uair a dh'fheòr-
aich na Phairisich dheth, c'uin
a thigeadh rìoghachd Dhé,
fhreagair e iad agus thubhairt
e, Cha tig rìoghachd Dhé air
chor gu faicear i.
21 Cha mhò a their iad,
Feuch an so, no, Feuch an sin:
oir feuch, a ta rìoghachd Dhé
an taobh a stigh dhibh.
22 Agus thubhairt e ris na
deisciobluibh, Thig na làith-
ean anns am miannach leibh
aon do làithibh Mhic an duine

fhaicinn, agus cha'n fhaic
sibh *e*.
23 Agus their iad ribh, Feuch
an so, no, Feuch an sud: na
rachaibh, agus na leanaibh *iad*.
24 Oir mar a ta an dealanach
a dhealraicheas o aon *ionad*
fo nèamh, a' soillseachadh
gus an *ionad* eile fo nèamh,
mar sin a bhitheas Mac an
duine mar an ceudna 'na là
féin.
25 Ach is éigin da air tùs
mòran do nithibh fhulang, a-
gus a bhi air a dhiultadh leis
a' ghinealach so.
26 Agus mar a bha e ann
an làithibh Noe, mar sin mar
an ceudna bithidh e ann an
làithibh Mhic an duine:
27 Bha iad ag itheadh agus
ag òl, a' pòsadh agus air an
toirt am pòsadh, gus an là an
deachaidh Noe a steach do'n
àirc; agus thàinig an dìle,
agus sgrios i iad uile.
28 Amhuil fòs mar a thach-
air ann an làithibh Lot; bha
iad ag itheadh agus ag òl, a'
ceannach agus a' reiceadh, a'
planndachadh agus a' togail
aitreabh:
29 Ach air an là sin féin
anns an deachaidh Lot a mach
á Sodom, fhrasadh teine agus
pronnasg o nèamh, agus sgrios
e iad uile.
30 Is ann mar sin a bhitheas
anns an là am foillsichear
Mac an duine.
31 Anns an là sin, an ti
bhios air mullach an tighe, a-
gus 'airneis anns an tigh, na
tigeadh e nuas gu a toirt leis:
agus an ti a ta sa' mhachair,
na pilleadh esan air ais mar an
ceudna.
32 Cuimhnichibh bean Lot.
33 Ge b'e neach a dh'iarras
a bheatha féin a thèarnadh,
caillidh e i; agus ge b'e neach
a chailleas a bheatha, gleidh-
idh esan i.
34 A ta mi ag ràdh ribh,
anns an oidhche sin bithidh
dithis dhaoine san aon leab-
aidh: gabhar aon diubh, agus
fàgar am fear eile.
35 Bithidh dithis bhan a'
bleath cuideachd; gabhar aon
diubh agus fàgar a' bhean eile.
36 Bithidh dithis dhaoine
anns a' mhachair; gabhar aon
diubh agus fàgar am fear eile.
37 Agus fhreagair iadsan
agus thubhairt iad ris, C'àit,
a Thighearn? agus thubhairt
esan riu, Ge b'e àit *am bi* an
corp, an sin cruinnichear na
h-iolairean.

CAIB. XVIII.

AGUS labhair e cosamh-
lachd riu, a' nochdadh
gur còir urnuigh a dheanamh
a ghnàth, agus gun fhannach-
adh;
2 Ag ràdh, Bha breitheamh
ann am baile *àraidh*, air nach
robh eagal Dé, agus aig nach
robh urram do dhuine:
3 Agus bha bantrach àraidh
sa' bhaile sin, agus thàinig i
d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum
còir rium an aghaidh mo
nàmhaid.
4 Agus cha b'àill leis rè tam-
uill; ach 'na dhéigh sin thu-
bhairt e ann féinn, Ged nach
'eil eagal Dé orm, no urram
agam do dhuine;
5 Gidheadh air son gu bheil
a' bhantrach so cur dragha
orm, cumaidh mi còir rithe,
air eagal le a sìr-theachd gu'n
sgìthich i mi.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Eisdibh ciod a ta am
breitheamh eucorach ag ràdh-

7 Agus nach dean Dia diogh-
altas air son a dhaoine taghta
féin, a ta ag éigheach ris a là
agus a dh'oidhche, ged tha e
fad-fhulangach mu'n tim-
chioll ?
8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n
dean e dioghaltas air an son
gu luath. Gidheadh, an uair
a thig Mac an duine, am
faigh e creidimh air an tal-
amh ?
9 Agus labhair e an cosamh-
lachd so ri dream àraidh a
bha 'g earbsadh asda féin gu'n
robh iad 'nam fireanaibh, agus
a bha deanamh tàir air dream
eile :
10 Chaidh dithis dhaoine
suas do'n teampull a dhean-
amh urnuigh ; fear diubh 'na
Phairiseach, agus am fear eile
'na chìs-mhaor.
11 Sheas am Phairiseach
leis féin, agus rinn e urnuigh
mar so, A Dhé, tha mi toirt
buidheachais duit nach 'eil mi
mar *a ta* daoine eile, 'nan
luchd-foireigin,eucorach,adh-
altrannach, no eadhon mar an
cìs-mhaor so.
12 Tha mi a' trasgadh dà
uair san t-seachduin, tha mi
toirt deachaimh as na h-uile
nithibh a ta mi sealbhachadh.
13 Agus air seasamh do'n
chìs-mhaor fad air ais, cha
b'àill leis fiu a shùl a thogail
suas gu nèamh, ach bhuail e
'uchd, ag ràdh, A Dhia, dean
tròcair ormsa ta am pheacach.
14 A ta mi ag ràdh ribh,
gu'n deachaidh am fear so sìos
d'a thigh air fhìreanachadh
ni's mò na'm fear ud eile : oir
ge b'e neach a dh'àrdaicheas
e féin, ìslichear e ; agus ge b'e
a dh'ìslicheas e féin, àrdaich-
ear e.
15 Agus thug iad d'a ionn-
suidh mar an ceudna naoidh-
eana, chum gu'm beanadh e
riu : agus an uair a chunnaic
na deisciobuil *so*, chronuich
siad iad.
16 Ach air do Iosa an gairm
d'a ionnsuidh, thubhairt e,
Fuilgibh do na leanabaibh
teachd a m' ionnsuidh-sa, agus
na bacaibh iad ; oir is ann
d'an leithidibh so a ta rìogh-
achd Dhé.
17 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b'e nach gabh
rìoghachd Dhé mar leanabh
beag, nach téid e air chor sam
bith a steach innte.
18 Agus dh'fheòraich uach-
daran àraidh dheth, ag ràdh,
A mhaighstir mhaith, ciod a
ni mi chum gu sealbhaich mi
a' bheatha mhaireannach ?
19 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas tu maith
dhiomsa? cha'n 'eil neach sam
bith maith ach a h-aon, *eadhon*
Dia.
20 Is aithne dhuit na h-àith-
eanta, Na dean adhaltrannas,
Na dean mortadh, Na goid,
Na toir fianuis bhréige, Thoir
urram do t'athair agus do d'
mhàthair.
21 Agus thubhairt esan,
Choimhid mi iad sin uile o
m' òige.
22 Agus an uair a chual
Iosa so, thubhairt e ris, Tha
aon ni fathast a dh'uireas-
bhuidh ort : reic na h-uile
nithe a ta agad, agus roinn air
na bochdaibh, agus bithidh
agad ionmhas air nèamh ; a-
gus thig, *agus* lean mise.
23 Agus an uair a chual e
so, bha e ro dhoilich : oir bha
mòr-bheartas aige.
24 Agus an uair a chunnaic

Iosa gu'n robh e làn tuirse,
thubhairt e, Cia deacair
dhoibhsan aig am bheil saoibh-
reas, dol a steach do rìoghachd
Dhé !
25 Oir is usadh do chàmhal
dol troimh chrò snàthaid, na
do dhuine saoibhir dol a steach
do rìoghachd Dhé.
26 Agus thubhairt iadsan a
chuala *so*, Cò ma seadh a dh'-
fheudas bhi air a shaoradh ?
27 Ach thubhairt esan, Na
nithe a ta eu-comasach do
dhaoinibh, tha iad comasach
do Dhia.
28 An sin thubhairt Peadar,
Feuch, thréig sinne na h-uile
nithe, agus lean sinn thusa.
29 Agus thubhairt esan riu,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach 'eil aon neach a
thréig tigh, no pàrantan, no
bràithrean, no bean-phòsda,
no clann air son rìoghachd
Dhé,
30 Nach faigh mòran ni's
mò anns an aimsir so a ta làth-
air, agus anns an t-saoghal a
ta ri teachd a' bheatha mhair-
eannach.
31 Agus ghabh e an dà fhear
dheug d'a ionnsuidh, agus
thubhairt e riu, Feuch, a ta
sinn a' dol suas gu Ierusalem,
agus bithidh na h-uile nithe
a ta sgrìobhta leis na fàidhibh
mu Mhac an duine, air an
coimhlionadh.
32 Oir bheirear thairis e do
na Cinnich, agus théid fanoid
a dheanamh air, agus mas-
luichear e, agus tilgear smug-
aid air ;
33 Agus sgiùrsaidh agus
marbhaidh iad e : agus air an
treas là éiridh e a rìs.
34 Agus cha do thuig iadsan
aon ni dhiubh so : agus bha
na briathra so foluichte orra,
agus cha b'aithne dhoibh na
nithe a chaidh labhairt.
35 Agus tharladh, 'nuair a
dhruid e ri Iericho, gu'n robh
dall àraidh 'na shuidhe ri taobh
na slighe, ag iarraidh déirce ;
36 Agus air cluinntinn an
t-sluaigh a' dol seachad, dh'-
fhiosraich e ciod e so.
37 Agus dh'innis iad da,
gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha
gabhail seachad.
38 Agus ghlaodh e, ag ràdh,
Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean
tròcair orm.
39 Agus chronuich iadsan a
bha air thoiseach e, chum
gu'm biodh e 'na thosd : ach
bu mhòid gu mòr a ghlaodh
esan, A Mhic Dhaibhidh,
dean tròcair orm.
40 Agus air seasamh do Iosa,
dh'àithn e a thoirt d'a ionn-
suidh : agus an uair a thàinig
e am fagus da, dh'fhiosraich
e dheth,
41 Ag ràdh, Ciod is àill leat
mise a dheanamh dhuit ? agus
thubhairt esan, a Thighearn,
mi dh'fhaotainn mo radhairc.
42 Agus thubhairt Iosa ris,
Faigh do radharc : shlànuich
do chreidimh thu.
43 Agus air ball fhuair e a
radharc, agus lean se e, a'
toirt glòire do Dhia : agus
thug an sluagh uile cliu do
Dhia, 'nuair a chunnaic iad *so*.

CAIB. XIX.

AGUS air do *Iosa* dol a
steach, chaidh e troimh
Ierìcho.
2 Agus, feuch, *bha* duine ann
d'am b'ainm Sacheus, agus
b'àrd chìs-mhaor esan, agus
bha e saoibhir :
3 Agus bha déidh aige air
Iosa fhaicinn, cò e ; agus cha

b'urrainn e air son an t-sluaigh, a chionn gu'n robh e ìosal 'na phearsa.

4 Agus ruith e roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faiceadh se e; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thàinig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt e ris, a Shacheuis, thig a nuas gu grad; oir is éigin domh-sa stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thàinig e nuas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhach.

7 Agus an uair a chunnaic iad *so*, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gu'n deachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Tighearn, Feuch, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le casaid bhréige, tha mi toirt *dha* a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris, Thàinig slàinte an diugh a dh'ionnsuidh an tighe so, do bhrìgh gur mac do Abraham esan mar an ceudna.

10 Oir thàinig Mac an duine a dh'iarraidh agus a thèarnadh an ni sin a bha caillte.

11 Agus ag cluinntinn nan nithe sin dhoibh, chuir e ris, agus labhair e cosamhlachd, do bhrìgh gu'n robh e am fagus do Ierusalem, agus gu'n do shaoil iadsan gu'm biodh rìoghachd Dhé air a grad-fhoillseachadh.

12 Air an aobhar sin thubhairt e, Chaidh duine uasal araidh do dhùthaich fad as a dh'fhaotainn rìoghachd dha féin, agus a philltinn air ais.

13 Ach ghairm e a dheich seirbhisich, agus thug e dhoibh deich puind, agus thubhairt e riu, Cuiribh gu buil iad, gus an tig mise.

14 Ach bha fuath aig muinntir a dhùthcha dha, agus chuir iad teachdaireachd 'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n àill leinn an duine so bhi 'na rìgh oirnn.

15 A nis an uair a phill e air ais, an déigh dha an rìoghachd fhaotainn, an sin dh'orduich e na seirbhisich ud bhi air an gairm d'a ionnsuidh, d'an d'thug e an t-airgiod, chum gu'm biodh fhios aige ciod a bhuannaich gach aon diubh leis a bhuileachadh.

16 An sin thàinig an ceud *fhear*, ag ràdh, A Thighearn, bhuidhinn do phund deich puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich: do bhrìgh gu'n robh thusa fìrinneach ann an ro-bheagan, biodh agad-sa uachdaranachd air deich bailtibh.

18 Agus thàinig an dara *fear*, ag ràdh, A Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e ris-san, Bi-sa mar an ceudna os ceann chùig bailtean.

20 Agus thàinig *fear* eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch do phund, a bha agam-sa taisgte ann an neapaicin:

21 Oir bha eagal orm romhad, do bhrìgh gur duine geurtheann thu: tha thu a' togail an ni nach do leag thu, agus a' buain an ni nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As

do bheul féin bheir mi breth
ort, a dhroch sheirbhisich.
Bha fhios agad gu'm bu duine
geur-theann mi, a' togail an
ni nach do leag mi, agus a'
buain an ni nach do chuir
mi :
23 Air an aobhar sin c'ar
son nach d'thug thu m' air-
giod do'n luchd-malairt, agus
air teachd dhomh-sa thog-
ainn e le riadh ?
24 Agus thubhairt e riusan
a bha 'nan seasamh a làithair,
Thugaibh uaith am pund, a-
gus thoiribh dhasan *e* aig am
bheil na deich puind.
25 (Agus thubhairt iad ris,
A Thighearn, tha deich puind
aige ;)
26 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu'n toirear do gach neach
aig am bheil : ach uaithsan aig
nach 'eil, bheirear eadhon an
ni sin a ta aige.
27 Ach thugaibh an so na
naimhdean ud agam-sa, leis
nach b'àill mise bhi am righ
os an ceann, agus marbhaibh
a'm' fhianuis *iad.*
28 Agus air dha so a ràdh,
dh'imich e rompa, a' dol suas
gu Ierusalem.
29 A nis an uair a dhruid
e ri Betphage agus Betani,
làimh ris an t-sliabh d'an
gairmear *sliabh* nan crann-
oladh, chuir e dithis d'a dheis-
ciobluibh uaith,
30 Ag ràdh, Imichibh do'n
bhaile ta fa bhur comhair ;
anns am faigh sibh, air dhuibh
dol a steach, searrach ceang-
ailte, air nach do shuidh aon
duine riamh : fuasglaibh, agus
thugaibh an so e.
31 Agus ma dh'fhiosraich-
eas neach air bith dhibh, C'ar
son a ta sibh 'g *a* fhuasgladh ?
mar so their sibh ris, A ta
feum aig an Tighearn air.
32 Agus air imeachd dhoibh-
san a chuireadh air falbh,
fhuair iad mar thubhairt e riu.
33 Agus an uair a bha iad
a' fuasgladh an t-searraich,
thubhairt a shealbhadairean
riu, C'ar son a ta sibh a' fuasg-
ladh an t-searraich ?
34 Agus thubhairt iadsan,
Tha feum aig an Tighearn air.
35 Agus thug iad gu Iosa
e : agus thilg iad am falluinn-
ean air an t-searrach, agus
chuir iad Iosa air.
36 Agus ag imeachd dha-
san, sgaoil iad am falluinnean
fuidhe air an t-slighe.
37 Agus an uair a thàinig
e am fagus, eadhon gu dol
sìos sléibh nan crann-oladh,
thòisich mòr-chuideachd nan
deisciobul uile ri gairdeachas
a dheanamh, agus moladh a
thoirt do Dhia le guth àrd,
air son nan uile oibre cumh-
achdach a chunnaic iad.
38 Ag ràdh, Gu ma beann-
aichte an righ a ta teachd ann
an ainm an Tighearna : sìth
air nèamh, agus glòir anns na
h-àrdaibh.
39 Agus thubhairt cuid do
na Phairisich o mheasg an
t-sluaigh ris, A mhaighstir,
cronuich do dheisciobuil.
40 Agus fhreagair esan, a-
gus thubhairt e riu, A ta mi
ag ràdh ribh, nam fanadh iad
sin 'nan tosd, gu'n glaodhadh
na clacha féin.
41 Agus an uair a thàinig e
am fagus, chunnaic e am
baile, agus ghuil e air a shon.
42 Ag ràdh, Nam b'aithne
dhuit, eadhon dhuitse, air
bheag sam bith ann ad là so
féin, na nithe a bhuineas do

d' shìth! ach a nis a ta iad fol-
aichte o d' shùilibh.
43 Oir thig na làithean ort,
anns an tilg do naimhde dìg
mu d' thimchioll, agus an iadh
iad umad mu'n cuairt, agus
an druid iad a stìgh air gach
taobh thu,
44 Agus an leag iad co ìosal
ris an làr thu, agus do chlann
annad, agus nach fàg iad ann-
ad clach air muin cloiche; do
bhrìgh nach b'aithne dhuit
aimsir t'fhiosrachaidh.
45 Agus chaidh e steach do'n
teampull, agus thòisich e air
an dream a bha reiceadh, agus
a' ceannach ann a thilgeadh
mach,
46 Ag ràdh riu, Tha e
sgrìobhta, Is tigh urnuigh mo
thigh-sa: ach rinn sibhse 'na
gharaidh luchd-reubainn e.
47 Agus bha e gach là a'
teagasg san teampull. Ach
dh'iarr na h-àrd-shagairt agus
na sgrìobhaichean, agus
ceannardan a' phobuill esan a
mhilleadh,
48 Gidheadh cha robh fhios
aca ciod a dheanadh iad: oir
bha am pobull uile ag éisd-
eachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

AGUS tharladh air aon do
na làithibh sin, an uair a
bha e teagasg a' phobuill san
teampull, agus a' searmonach-
adh an t-soisgeil, gu'n d'thài-
nig na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean air, maille ris
na seanairibh.
2 Agus labhair iad ris, ag
ràdh, Innis duinn ciod e an
t-ùghdarras leis am bheil thu
a' deanamh nan nithe so? no
cò esan a thug an t-ùghdarras
so dhuit?
3 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Feòraichidh
mise mar an ceudna aon ni
dhibhse; agus freagraibh mi:
4 Baisteadh Eoin, an ann o
nèamh a bha e, no o dhaoin-
ibh?
5 Agus reusonaich iad eat-
orra féin, ag ràdh, Ma their
sinn, O nèamh, their esan,
C'ar son ma ta nach do chreid
sibh e?
6 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, clachaidh an sluagh
uile sinn; oir is deimhin leo
gu'm b'fhàidh Eoin.
7 Agus fhreagair iadsan,
Nach robh fhios aca cia uaith
a bha e.
8 Agus thubhairt Iosa riu,
Ni mò a dh'innseas mise
dhuibh-sa ciod e an t-ùghdarr-
as leis am bheil mi deanamh
nan nithe so.
9 An sin thòisich e air a'
chosamhlachd so a labhairt
ris an t-sluagh; Phlannduich
duine àraidh fìon-lios, agus
shuidhich e air tuath e; agus
chaidh e air choigrich rè aim-
sir fhada.
10 Agus anns an àm dhligh-
each chuir e seirbhiseach a
dh'ionnsuidh na tuatha, chum
gu'n tugadh iad da do thoradh
an fhìon-lios; ach ghabh an
tuath air, agus chuir iad uatha
falamh *e.*
11 Agus a rìs chuir e seir-
bhiseach eile uaith; agus
ghabh iad airsan mar an ceud-
na, agus mhaslaich iad *e*, agus
chuir iad uatha falamh *e.*
12 Agus a thuilleadh air sin
chuir e an treas *seirbhiseach*
uaith; agus lot iad esan mar
an ceudna, agus thilg iad a
mach *e.*
13 An sin thubhairt Tigh-
earn an fhìon-lios, Ciod a ni

mi? cuiridh mi mo Mhac
ghràdhach *d'an ionnsuidh:*
feudaidh e bi, 'nuair a chi iad
e, gu'n toir iad urram dha.
14 Ach an uair a chunnaic
an tuath e, reusonaich iad
eatorra féin, ag ràdh, Is e so
an t-oighre: thigibh, marbh-
amaid e, chum gu'm bi an
oighreachd againn féin.
15 Agus thilg iad a mach as
an fhìon-lios e, agus mharbh
iad e. Ciod uime sin a ni
Tighearn an fhìon-lios riu?
16 Thig e agus sgriosaidh
e an tuath ud, agus bheir e
am fìon-lios do dhaoinibh
eile. Agus an uair a chual
iad *so*, thubhairt iad, Nar leig-
eadh Dia.
17 Agus air dhasan amharc
orra, thubhairt e, Ciod e so
ma seadh a ta sgrìobhta, A'
chlach a dhiult na clachair-
ean, rinneadh ceann na h-
oisne dhith?
18 Ge b'e neach a thuiteas
air a' chloich sin, brisear e:
ach ge b'e neach air an tuit i,
pronnaidh i gu luaithre e.
19 Agus anns an uair sin féin
dh'iarr na h-àrd-shagairt agus
na sgrìobhaichean làmh a chur
ann; ach bha eagal an t-
sluaigh orra; oir thuig iad
gu'm b'ann 'nan aghaidh féin
a labhair e'n cosamhlachd so.
20 Agus rinn iad geur-
fhaire *air*, agus chuir iad a
mach luchd-feill, a leigeadh
orra féin a bhi 'nam fìrean-
aibh, chum gu'n deanadh iad
greim air 'fhoclaibh, air chor's
gu'n tugadh iad thairis e do
chumhachd agus do ùghdarras
an uachdarain.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
tha fhios againn gu bheil thu
a' labhairt agus a' teagasg gu
ceart, agus nach 'eil suim agad
do phearsa *duine sam bith*, ach
gu bheil thu teagasg slighe
Dhé a réir na fìrinn.
22 Am bheil e ceaduichte
dhuinn cìs a thoirt do Chea-
sar, no nach 'eil?
23 Ach thuig esan an cuil-
bheartachd, agus thubhairt e
riu, C'ar son a ta sibh ga m'
bhuaireadh?
24 Nochdaibh dhomh pegh-
inn: co leis an dealbh agus
an sgrìobhadh a ta oirre?
Fhreagair iadsan agus thu-
bhairt iad, Le Ceasar.
25 Agus thubhairt esan riu,
Thugaibh-sa air an aobhar sin
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar, agus do Dhia na nithe
a's le Dia.
26 Agus cha b'urrainn iad
greim a dheanamh air 'fhoc-
laibh am fianuis an t-sluaigh;
agus ghabh iad iongantas r'a
fhreagradh, agus dh'fhan iad
'nan tosd.
27 An sin thàinig d'a ionn-
suidh dream àraidh do na Sa-
dusaich, a ta 'g àicheadh gu
bheil aiseirigh ann, agus dh'-
fhiosraich iad deth,
28 Ag ràdh, A mhaighstir,
sgrìobh Maois dhuinn, Nam
faigheadh bràthair duine air
bith bàs, agus bean-phòsda
aige, agus gu'm faigheadh e
bàs gun chlann, gu'n gabhadh
a bhràthair a bhean, agus gu'n
togadh e suas sliochd d'a
bhràthair.
29 Air an aobhar sin, bha
seachdnar bhràithrean ann: a-
gus ghabh an ceud fhear bean,
agus fhuair e bàs gun chlann.
30 Agus ghabh an dara fear
i mar mhnaoi, agus fhuair
esan bàs gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear
i; agus mar an ceudna an t-
seachdnar. Agus cha d'fhàg
iad clann, agus fhuair iad
bàs.
32 Ma dheireadh uile fhuair
a' bhean bàs mar an ceudna.
33 Anns an aiseirigh uime
sin, co dhiubh d' am bean i?
oir bha i aig an t-seachdnar
'na mnaoi.
34 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Tha clann
an t-saoghail so a' pòsadh, a-
gus air an toirt am pòsadh:
35 Ach an dream sin a
mheasar gur airidh iad air an
t-saoghal ud fhaghail, agus
an aiseirigh o na marbhaibh,
cha'n 'eil iad a' pòsadh, no air
an toirt am pòsadh.
36 Agus cha'n urrainn iad
bàs fhagail ni's mò; oir tha
iad an co-inbhe ris na h-aing-
libh; agus is iad clann Dé
iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn
do'n aiseirigh.
37 Ach gu'n éirich na
mairbh, nochd Maois féin aig
a' phreas, an uair a ta e a'
gairm do'n Tighearn, Dia A-
brahaim, agus Dia Isaaic, agus
Dia Iacoib.
38 A nis cha'n e Dia nam
marbh e, ach nam beò: oir a
ta iad uile beò dhasan.
39 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichibh,
agus thubhairt iad, A mhaigh-
stir, is maith a labhair thu.
40 Agus cha robh chridhe
aca tuilleadh ni sam bith
fheòraich dheth.
41 Agus thubhairt e riu,
Cionnus a their iad gur e
Criosd mac Dhaibhidh?
42 Agus tha Daibhidh féin
ag ràdh ann an leabhar nan
Salm, Thubhairt an Tighearn
ri mo Thighearn, Suidh air
mo làimh dheis,
43 Gus an cuir mi do naimh-
de 'nan stòl fo do chosaibh.
44 Tha Daibhidh air an
aobhar sin a' gairm a Thigh-
earna dheth, cionnus ma
seadh is e a mhac e?
45 An sin thubhairt e r'a
dheisciobluibh, ann an éisd-
eachd an t-sluaigh uile,
46 Thugaibh an aire dhuibh
féin o na sgrìobhaichibh, leis
am miann imeachd ann an
culaidhibh fada, agus leis an
ionmhuinn fàilte *fhaotainn*
air na margaibh, agus na
caithrichean a's àirde anns na
sionagogaibh, agus na ceud
àiteacha-suidhe aig féillibh;
47 A shluigeas suas tighean
bhantrach, agus air sgàth
deadh choslais a ni urnuigh-
ean fada: gheibh iad sin an
dìteadh a's mò.

CAIB. XXI.

AGUS air dha amharc suas,
chunnaic e na daoine
saoibhir a' tilgeadh an tiodh-
lacan ann an àite-coimhead an
ionmhais.
2 Agus chunnaic e mar an
ceudna bantrach bhochd àr-
aidh a' tilgeadh dà leth-fheoir-
ling an sin.
3 Agus thubhairt e, Gu fìr-
inneach a ta mi ag ràdh ribh,
gu'n do chuir a' bhantrach
bhochd so ni's mò ann na iad
uile.
4 Oir thilg iad so uile d'am
pailteas a steach do thiodhlac-
aibh Dhé: ach thilg ise d'a
h-uireasbhuidh féin am beath-
achadh uile a bha aice.
5 Agus air do chuid diubh
bhi labhairt mu'n teampull,
mar a bha e air a dheanamh
maiseach le clachaibh sgiamh-

ach, agus le tiodhlacaibh, thu-
bhairt e,
6 *A thaobh* nan nithe so a
chi sibh, thig na làithean, anns
nach fàgar clach air muin
cloiche *dhiubh*, nach tilgear
sìos.
7 Agus dh'fhiosraich iadsan
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
c'uin ma ta bhitheas na nithe
so? agus ciod e an comhara
'nuair a bhios na nithe so gu
teachd gu crìch?
8 Agus thubhairt esan,
Feuchaibh nach meallar sibh;
oir thig mòran ann am ainm-
sa, ag ràdh, Is mise *Criosd;*
agus a ta an t-àm am fagus;
uime sin na leanaibh iad.
9 Ach an uair a chluinneas
sibh mu chogannaibh, agus
mu cheannaircibh, na biodh
mòr-gheilt oirbh: oir is éigin
do na nithibh so tachairt air
tùs; ach cha'*n'eil* a' chrìoch
air ball.
10 An sin thubhairt e riu,
Eiridh cinneach an aghaidh
cinnich, agus rìoghachd an
aghaidh rìoghachd:
11 Agus bithidh critheanna
mòra talmhainn ann an iom-
adh àit; agus gortaidh, agus
plàighean; agus nithe uamh-
asach, agus comharan mòra o
nèamh.
12 Ach rompa so uile cuir-
idh iad làmh annaibh-sa, agus
geur-leanaidh iad *sibh*, 'gur
tabhairt thairis do choimh-
thionalaibh, agus do phrìosan-
aibh, 'gur tabhairt chum rìgh-
rean agus uachdaran air sgàth
m'ainme-sa.
13 Agus tacharaidh so
dhuibh-sa mar fhianuis.
14 Air an aobhar sin daing-
nichibh ann bhur cridheach-
aibh, gun smuaineachadh
roimh làimh, ciod a fhreagras
sibh air bhur son féin:
15 Oir bheir mise dhuibh
beul agus gliocas, nach bi bhur
naimhdean uile comasach air
labhairt no cur 'na aghaidh.
16 Agus brathar sibh le *'ur*
pàrantaibh, agus le *'ur* bràith-
ribh, agus le *'ur* luchd-dàimhe,
agus le *'ur* cairdibh; agus
bheir iad fa'near *cuid* dhibh a
chur gu bàs.
17 Agus bithidh fuath aig
na h-uile dhaoinibh dhuibh air
son m'ainmse-sa.
18 Ach cha chaillear fuiltein
do ghruaig bhur cinn.
19 Ann bhur foighidinn
sealbhaichibh bhur n-anama
féin.
20 Agus an uair a chi sibh
Ierusalem air a cuairteachadh
le armailtibh, an sin biodh
fhios agaibh gu bheil a fàsach-
adh am fagus.
21 (An sin teicheadh iadsan
a ta ann an Iudea chum nam
beann,) agus imicheadh iadsan
a ta 'na meadhon-sa mach
aisde; agus na rachadh iadsan
a ta sa' mhachair, a steach
innte.
22 Oir is iad sin làithean
an dioghaltais, chum gu'n
coimhlionar na h-uile nithe a
ta sgrìobhta.
23 Ach mo thruaigh na mnài
a bhios torrach, agus iadsan
a bhios toirt cìche anns na
làithibh sin! oir bithidh teann-
tachd mhòr san dùthaich,
agus fearg air a' phobull
so.
24 Agus tuitidh iad le faobh-
ar a' chlaidheimh, agus bheir-
ear iad am braighdeanas chum
nan uile chinneach: agus bith-
idh Ierusalem air a saltairt sìos
fuidh na Cinnich, gus an

coimhlionar aimsire nan Cin-
neach.
25 Agus bithidh comharan
anns a' ghréin, agus anns a'
ghealaich, agus anns na reult-
aibh; agus air an talamh airc
nan cinneach, ann an ioma-
chomhairle; an cuan agus na
tonnan a' beuchdaich;
26 Cridhe dhaoine 'gan tréig-
sinn troimh eagal, agus feith-
eamh nan nithe sin a ta teachd
air an domhan: oir bithidh
cumhachdan nan nèamh air
an crathadh.
27 Agus an sin chi iad Mac
an duine a' teachd ann an
neul, le cumhachd agus mòr-
ghlòir.
28 Agus an uair a thòisich-
eas na nithe so air tachairt,
an sin amhaircibh suas, agus
togaibh bhur cinn; oir a ta
bhur saorsa am fagus.
29 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, Amhaircibh air a'
chraoibh-fhìge, agus na
craobhan uile;
30 'Nuair a bhios iad a
cheana a' cur a mach *an duill-
ich*, tha sibh a' faicinn, agus
ag aithneachadh uaibh féin,
gu bheil an samhradh a nis
am fagus.
31 Agus mar an ceudna
sibhse, 'nuair a chi sibh na
nithe so a' tachairt, biodh
fhios agaibh gu bheil rìogh-
achd Dhé fagus do làimh.
32 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach téid an gineal-
ach so thairis, gus an coimh-
lionar na nithe *so* uile.
33 Théid nèamh agus tal-
amh thairis: ach cha téid mo
bhriathra-sa thairis a chaoidh.
34 Agus thugaibh an aire
dhuibh féin, air eagal uair air
bith gu'm bi bhur cridhe fuidh
uallaich le geòcaireachd, a-
gus le misg, agus le ro-chùr-
am mu nithibh na beatha so,
agus gu'n tig an là sin oirbh
gu h-obann.
35 Oir mar ribe thig e air
na h-uile dhaoinibh, a ta 'g
àiteachadh aghaidh na tal-
mhainn uile.
36 Deanaibh-sa air an aobh-
ar sin faire, a' deanamh ur-
nuigh gach àm, chum gu
measar gur airidh sibh air dol
as o na nithibh sin uile a ta gu
teachd, agus seasamh an làth-
air Mhic an duine.
37 Agus bha e san là a'
teagasg san teampull, agus san
oidhche chaidh e mach, agus
dh'fhan e air an t-sliabh, d'an
goirear *sliabh* nan crann-
oladh.
38 Agus thàinig an sluagh
uile gu moch d'a ionnsuidh
san teampull, a dh'éisdeachd
ris.

CAIB. XXII.

ANIS dhruid *riu* féill an
arain neo-ghoirtichte,
d'an goirear a' chàisg.
2 Agus bha na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean ag
iarraidh cionnus a dh'fheud-
adh iad esan a chur gu bàs;
oir bha eagal an t-sluaigh orra.
3 An sin chaidh Satan ann
an Iudas d'an co-ainm Isca-
riot, a bha do àireamh an dà
fhir dheug.
4 Agus dh'imich e, agus
labhair e ris na h-àrd-shagart-
aibh agus ri ceannardaibh *an
teampuill*, cionnus a bhrath-
adh se esan doibh.
5 Agus bha iad subhach,
agus rinn iad coimhcheangal
airgiod a thoirt da.
6 Agus gheall esan, agus

dh'iarr e àm iomchuidh air a
bhrath dhoibh gun an sluagh
a bhi làthair.
7 An sin thàinig là an arain
neo-ghoirtichte, anns am b'
éigin an t-uan-càisge a
mharbhadh.
8 Agus chuir e uaith Pead-
ar agus Eoin, ag ràdh, Imich-
ibh, agus ulluichibh dhuinn a'
chàisg, chum gu'n ith sinn *i.*
9 Agus thubhairt iadsan ris,
C'àit an àill leat sinn a dh'ull-
uchadh ?
10 Agus thubhairt e riu,
Feuch, air dhuibh dol a steach
do'n bhaile, tacharaidh oirbh
duine, a' giùlan soithich
uisge; leanaibh e do'n tigh
anns an téid e steach.
11 Agus abraibh ri fear an
tighe, Tha am mhaighstir ag
ràdh riut, C'àit am bheil an
seòmar aoidheachd anns an
ith mi a' chàisg maille ri mo
dheisciobluibh ?
12 Agus feuchaidh e dhuibh
àrd-sheòmar farsuinn uidhim-
ichte : ulluichibh an sin.
13 Agus dh'imich iad agus
fhuair iad mar thubhairt e
riu: agus dh'ulluich iad a'
chàisg.
14 Agus an tràth thàinig an
uair, shuidh e sìos, agus an
dà abstol deug maille ris.
15 Agus thubhairt e riu, Le
mòr-thogradh mhiannaich mi
a' chàisg so itheadh maille ribh
roimh dhomh fulang :
16 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach ith mi dhith tuilleadh,
gus an coimhlionar i ann an
rìoghachd Dhé.
17 Agus ghlac e cupan, a-
gus air dha buidheachas a tha-
bhairt, thubhairt e, Gabhaibh
so, agus roinnibh eadaraibh
féin e.
18 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach òl mi do thoradh na
fìonain, gus an tig rìoghachd
Dhé.
19 Agus ghlac e aran, agus
an déigh buidheachas a tha-
bhairt, bhris e, agus thug e
dhoibh-san e, ag ràdh, Is e so
mo chorp-sa a ta air a thoirt
air bhur son-sa : deanaibh so
mar chuimhneachan ormsa.
20 Agus mar an ceudna an
cupan, an déigh na suipeir,
ag ràdh, Is e an cupan so an
tiomnadh nuadh ann am fhuil-
sa, a dhòirteadh air bhur son-
sa.
21 Ach feuch, làmh an ti a
bhrathas mise maille rium air
a' bhòrd.
22 Agus gu fìrinneach a ta
Mac an duine ag imeachd,
a réir mar a dh'orduicheadh :
ach is an aoibhinn do'n duine
sin leis am brathar e.
23 Agus thòisich iadsan air
fiosrachadh eatorra féin, cò
aca bha gus an ni so a dhean-
amh.
24 Agus bha mar an ceud-
na comhstri eatorra, co aca
bu mhò a bhiodh.
25 Ach thubhairt esan riu,
A ta aig rìghribh nan Cinn-
each tighearnas orra; agus
goirear daoine fiala dhiubh-
san, ag am bheil ùghdarras
orra.
26 Ach na bithibh-sa mar
sin : ach an neach a's mò 'nur
measg, biodh e mar an neach
a's òige; agus an ti a's àirde,
mar esan a ta ri frithealadh.
27 Oir co aca *is* mò, an ti
a shuidheas air bòrd, no esan
a fritheileas ? nach e an ti a
shuidheas; ach a ta mise 'nur
measg-sa mar fhear-fritheal-
aidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille rium-sa ann am dheuchainnibh;
29 Agus a ta mise ag orduchadh dhuibh rìoghachd, mar a dh'orduich m' Athair dhomh-sa;
30 Chum gu'n ith agus gu'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann am rìoghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rìoghail, a' toirt breth air dà thrèibh dheug Israeil.
31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarr Satan sibhse, chum *bhur* criaradh mar chruithneachd.
32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach dìobradh do chreidimh thu: agus an uair a dh'iompaichear thu, neartaich do bhràithre.
33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille riut araon chum prìosain, agus a chum bàis.
34 Agus thubhairt esan, A ta mi ag ràdh riut, a Pheadair, nach goir an coileach an diugh, gus an àicheadh thu tri uairean gur aithne dhuit mi.
35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.
36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e 'fhalluinn, agus ceannachadh e aon.
37 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gur éigin fathast an ni so ta sgrìobhta a choimhlionadh annamsa, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchioll-sa.
38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaidheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.
39 Agus air dha dol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-oladh; agus lean a dheisciobuil e.
40 Agus an uair a thàinig e do'n àit, thubhairt e riu, Deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.
41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir cloiche, agus leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh,
42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat, cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, na b'i mo thoil-sa, ach do thoilsa gu robh deanta.
43 Agus dh'fhoillsicheadh dha aingeal o nèamh, 'ga neartachadh.
44 Agus air dha bhi ann an cruaidh-ghleachd anama, rinn e urnuigh ni bu dùrachdaiche: agus bha 'fhallas mar bhraonaibh mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh.
45 Agus air dha éirigh o urnuigh, thàinig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad troimh thuirse.
46 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur codal? éiribh, agus deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.
47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh'imich esan d'am b' ainm Iudas, aon do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine ?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidheamh ?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus shlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampuill, agus ris na seanairibh, a thàinig d'a ionnsuidh, An d'thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataibh, mar gu b'ann an aghaidh fir reubainn ?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach *bhur* làmhan a'm' aghaidh : ach is i so bhur n-uair-sa, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith *e*.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos maille ri chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dhi amharc gu geur air, thubhairt i, Bha'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aoin uaire 'na dhéigh sin, chòmhdaich neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris ; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tighearn, dh'amhairc e air Peadar ; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna, mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuail iad e san aghaidh, agus dh'fhiosraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuail thu ?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Criosd ? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh :

68 Agus ma dh'fhiosraich-
eas mi *ni air bith*, cha toir
sibh freagradh dhomh, agus
cha leig sibh as *mi.*
69 O'n àm so bithidh Mac
an duine 'na shuidhe air deas
làimh cumhachd Dhé.
70 An sin thubhairt iad uile,
An tusa ma seadh Mac Dhé?
Agus thubhairt e riu, A ta
sibhse ag ràdh gur mi.
71 Agus thubhairt iad, Ciod
tuilleadh am feum a ta againn
air fianuis? oir chuala sinn
féin *i* as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

AGUS air éirigh d'an cuid-
eachd uile, thug iad e gu
Pilat.
2 Agus thòisich iad air a
chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn
am fear so a' claonadh a'
chinnich, agus a' bacadh cìs a
thoirt do Cheasar, ag ràdh,
Gur e féin Criosd an righ.
3 Agus dh'fhiosraich Pilat
deth, ag ràdh, An tusa righ
nan Iudhach? agus fhreagair
esan agus thubhairt e, A ta
thu 'ga ràdh.
4 An sin thubhairt Pilat ris
na h-àrd-shagartaibh agus ris
an t-sluagh, Cha'n 'eil mi faot-
ainn coire air bith san duine
so.
5 Agus bha iadsan ni bu ro
dhéine, ag ràdh, Tha e buair-
eadh an t-sluaigh, a' teagasg
troimh Iudea uile, a' tòiseach-
adh o Ghalile gus an àit so.
6 'Nuair a chuala Pilat mu
Ghalile, dh'fhiosraich e am bu
Ghaliléach an duine.
7 Agus an uair a chual e
gu'm b'ann fo uachdaranachd
Heroid a bha e, chuir se e gu
Herod, a bha e féin ann an
Ierusalem sna làithibh sin.
8 Agus an uair a chunnaic
Herod Iosa, bha aoibhneas
mòr air: oir bha déidh aige
ré ùine fhada air esan fhaic-
inn, do bhrìgh gu'n cual e
mòran uime; agus bha dùil
aige gu'm faiceadh e mìor-
bhuil éigin air a dheanamh
leis.
9 An sin dh'fheòraich e
mòran do cheisdibh dheth;
ach cha d'thug e freagradh
sam bith air.
10 Agus sheas na h-àrd-sha-
gairt agus na sgrìobhaichean
'ga chasaid gu dian.
11 Ach chuir Herod agus
a luchd-cogaidh an neo-mheas
e, agus rinn iad fanoid air, a-
gus an déigh a sgeadachadh
an eudach dealrach chuir e
air ais gu Pilat e.
12 Agus rinneadh Pilat a-
gus Herod 'nan cairdibh d'a
chéile san là sin: oir bha iad
roimhe sin an naimhdeas r'a
chéile.
13 Agus an uair a ghairm
Pilat an ceann a chéile na
h-àrd-shagairt, agus na h-
uachdarain, agus an sluagh,
14 Thubhairt e riu, Thug
sibh a m' ionnsuidh-sa an
duine so, mar neach a ta tionn-
dadh an t-sluaigh a thaobh:
agus, feuch, air dhomh *a*
cheasnachadh ann bhur làth-
air, cha d'fhuair mi coire air
bith san duine so thaobh nan
nithe sin mu 'm bheil sibh a'
deanamh casaid air;
15 No mar an ceudna He-
rod: oir chuir mi d'a ionn-
suidh sibh, agus, feuch, cha
d'rinneadh ni air bith leis
toilltinneach air bàs.
16 Uime sin, air dhomh-sa a
smachdachadh, leigidh mi
as *e*.

17 (Oir b'eigin da aon a
leigeadh as doibh air an
fheill.)
18 Agus ghlaodh iad a mach
dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir
uainn *am fear* so, agus leig
air a chomas duinne Barabas:
19 (Neach air son ceannairc
àraidh a rinneadh anns a'
bhaile, agus air son mortaidh,
a thilgeadh am prìosan.)
20 Air an aobhar sin labhair
Pilat riu a rìs, air dha bhi
toileach Iosa a chur fa sgaoil.
21 Ach ghlaodh iadsan, ag
ràdh, Ceus *e*, ceus e.
22 Agus thubhairt e riu an
treas uair, C'ar son ? ciod an
cron a rinn e ? cha d'fhuair
mise cùis bhàis air bith ann :
uime sin, an déigh dhomh a
smachdachadh, leigidh mi as *e*.
23 Agus luidh iadsan air le
guthaibh mòra, ag iarraidh
esan a cheusadh: agus bhuadh-
aich an guthanna-san, agus
guthanna nan àrd-shagart.
24 Agus thug Pilat breth
gu'n deanta na dh'iarr iad.
25 Agus leig e mach dhoibh
esan a thilgeadh am prìosan
air son ceannairc agus mort-
aidh, an neach a dh'iarr iad ;
ach thug e thairis Iosa d'an
toil.
26 Agus an tràth thug iad
leo e, rug iad air Simon, duine
àraidh o Chirene, a bha
teachd o'n dùthaich, agus
chuir iad an crann-ceusaidh
air, g'a ghiùlan an déigh Iosa.
27 Agus lean cuideachd
mhòr e do'n t-sluagh, agus do
mhnaibh, a bha mar an ceud-
na ri bròn, agus 'ga chaoin-
eadhsan.
28 Ach air tionndadh do Iosa
riu, thubhairt e, A nigheana
Ierusaleim, na guilibh air mo
shonsa, ach guilibh air bhur
son féin, agus air son bhur
cloinne :
29 Oir feuch, a ta na làith-
ean a' teadhd, anns an abair
iad, Is beannaichte na *mnài*
neo-thorrach, agus na bronna
nach do ghiùlain *clann*, agus
na cìocha nach d'thug bainne.
30 An sin tòisichidh iad air
a ràdh ris na beanntaibh, Tuit-
ibh oirnne ; agus ris na cnoc-
aibh, Folaichibh sinn.
31 Oir ma ni iad na nithe so
ris a' chrann ùr, ciod a ni iad
ris a' chrìonaich ?
32 Agus thugadh mar an
ceudna dithis eile, a bha 'nan
luchd droch-bheirt, chum bhi
air an ceusadh maille ris.
33 Agus an uair a thàinig
iad do'n àit d'an goirear Cal-
bhari, an sin cheus iad e féin,
agus na droch dhaoine ; fear
dhiubh air a làimh dheis, agus
am fear eile air a làimh chlì.
34 An sin thubhairt Iosa,
Athair, maith dhoibh ; oir
cha'n 'eil fhios aca ciod a ta
iad a' deanamh. Agus roinn
iad 'eudach, agus thilg iad
crannchur *air*.
35 Agus sheas an sluagh ag
amharc : agus rinn na h-
uachdarain fanoid *air* maille
riusan, ag ràdh, Shaor e
daoine eile ; saoradh se e féin,
ma's e so Criosd, aon taghta
Dhé.
36 Agus rinn na saighdear-
an mar an ceudna fanoid air,
a' teachd d'a ionnsuidh, agus
a' tairgseadh fìon geur dha,
37 Agus ag ràdh, Ma's tu
rìgh nan Iudhach, teasairg thu
féin.
38 Agus bha sgrìobhadh mar
an ceudna air a sgrìobhadh
os a cheann, ann an litrichibh

Gréigis, agus Laidin, agus
Eabhra, IS E SO RIGH NAN
IUDHACH.
39 Agus thug aon do na
droch dhaoinibh, a chrochadh,
toibheum dha, ag ràdh, Ma's
tu Criosd, saor thu féin agus
sinne.
40 Ach fhreagair am fear
eile, agus chronuich se e, ag
ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort,
agus gu bheil thu fo 'n aon
diteadh *ris?*
41 Agus sinne da rìreadh
an ceartas; oir a ta sinn a'
faotainn nan nithe sin a thoil
ar gnìomharan: ach cha d'rinn
an duine so cron air bith.
42 Agus thubhairt e ri Iosa,
A Thighearn, cuimhnich orm-
sa 'nuair a thig thu do d'
rìoghachd.
43 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, gu'm bi thu maille rium-
sa an diugh ann am pàrras.
44 Agus bha e mu thimchioll
na seathadh uaire, agus bha
dorchadas air an talamh uile
gus an naothadh uair.
45 Agus dhorchaicheadh a'
ghrian, agus reubadh brat-
roinn an teampuill 'na
mheadhon.
46 Agus an uair a ghlaodh
Iosa le guth mòr, thubhairt e,
Athair, a ta mi tiomnadh mo
spioraid a'd' làmhaibh-sa: a-
gus an uair a thubhairt e so,
thug e suas an deò.
47 A nis an uair a chunnaic
an ceannard-ceud an ni a
rinneadh, thug e glòir do
Dhia, ag ràdh, Gu fìrinneach
b'ionracan an duine so.
48 Agus an sluagh uile a
chruinnich dh'ionnsuidh an
t-seallaidh sin, an uair a
chunnaic iad na nithe a rinn-
eadh, phill iad air an ais, a
bualadh an uchd.
49 Agus sheas a luchd-eòl-
ais uile, agus na mnài a lean
e o Ghalile, am fad uaith, ag
amharc air na nithibh sin.
50 Agus, feuch, duine *àraidh*
d'am b' ainm Ioseph, com-
hairleach, *a bha* 'na dhuine
maith, agus 'na fhìrean;
51 (Cha d'aontaich an duine
so d'an comhairle no d'an
gnìomh;) O Arimatea, baile
leis na h-Iudhaich; neach mar
an ceudna aig an robh sùil ri
rìoghachd Dhé.
52 Chaidh esan gu Pilat, a-
gus dh'iarr e corp Iosa.
53 Agus air dha a thoirt
a nuas, phaisg e ann an lìon-
eudach e, agus chuir e ann
an uaigh e a chladhaicheadh
á carraig, anns nach do chuir-
eadh aon duine riamh roimhe.
54 Agus b'e sin là an ull-
uchaidh, agus bha an t-sàbaid
am fagus.
55 Agus lean na mnài a
thàinig maille ris o Ghalile, a-
gus chunnaic iad an uaigh,
agus cionnus a chuireadh a
chorp.
56 Agus phill iad, agus dh'-
ulluich iad spìosraidh, agus
oladh deadh fhàile; agus
ghabh iad tàmh air là na sà-
baid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

A NIS air a' cheud *là* do'n
t-seachduin, gu ro mhoch
air mhaduinn, thàinig iad
chum na h-uaighe, a' toirt leo
nan spìosraidh a' dh'ulluich
iad, agus *mnài* àraidh *eile*
maille riu.
2 Agus fhuair iad a' chlach
air a caruchadh o'n uaigh.
3 Agus air dhoibh dol a

steach, cha d'fhuair iad corp
an Tighearn Iosa.
4 Agus am feadh a bha iad
an ioma-cheisd mu'n ni so,
feuch, sheas dithis dhaoine
làimh riu ann an eudaichibh
dealrach.
5 Agus air dhoibh bhi fuidh
eagal, agus a' cromadh *an* agh-
aidh chum na talmhainn, thu-
bhairt iad riu, C'ar son a ta
sibh ag iarraidh an ti a ta beò
am measg nam marbh ?
6 Cha'n 'eil e an so, ach
dh'éirich e: cuimhnichibh mar
a labhair e ribh air dha bhi
fathast ann an Galile,
7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac
an duine bhi air a thoirt thairis
do làmhaibh dhaoine peacach,
agus a bhi air a cheusadh,
agus éirigh a rìs an treas là.
8 Agus chuimhnich iad a
bhriathran.
9 Agus air dhoibh pilltinn
o'n uaigh, dh'innis iad na
nithe so uile do'n aon fhear
deug, agus do chàch uile.
10 Agus b'i Muire Magda-
len, agus Ioanna, agus Muire
màthair Sheumais, agus mnài
eile maille riu, a dh'innis na
nithe so do na h-abstolaibh.
11 Agus mheasadh am briath-
ra leo-san mar sgeula faoine,
agus cha do chreid siad iad.
12 An sin air éirigh do
Pheadar, ruith e chum na
h-uaighe ; agus air dha crom-
adh sìos, chunnaic e'n lìon-
eudach 'na luidhe leis féin, a-
gus dh'fhalbh e, a' gabhail
iongantais leis féin mu'n ni
so a rinneadh.
13 Agus, feuch, bha dithis
diubh a' dol air an là sin féin
gu baile d'am b'ainm Emaus,
a bha tri fichead stàid o Ieru-
salem.
14 Agus bha iad a' labhairt
eatorra féin mu thimchioll
nan nithe ud uile a thachair.
15 Agus an uair a bha iad
a' còmhradh, agus a' co-reu-
sonachadh, thàinig Iosa e féin
am fagus, agus dh'imich e
maille riu.
16 Ach bha'n sùilean air an
cumail, air chor as nach d'aith-
nich iad e.
17 Agus thubhairt e riu,
Ciod e an còmhradh so air am
bheil sibh a' teachd eadaraibh
féin, ag imeachd dhuibh, agus
sibh dubhach ?
18 Agus fhreagair fear diubh
d'am b'ainm Cleopas, agus
thubhairt e ris, Am bheil thusa
a mhàin a'd' choigreach an Ie-
rusalem, agus gun fhios agad
air na nithibh a rinneadh innte
anns na làithibh so ?
19 Agus thubhairt e riu,
Ciod na nithe ? Agus thu-
bhairt iadsan ris, Na nithe a
thaobh Iosa o Nasaret, a bha
'na fhàidh cumhachadh ann
an gnìomh agus ann am focal
am fianuis Dé, agus an t-
sluaigh uile :
20 Agus cionnus a thug na
h-àrd-shagairt agus ar n-
uachdarain thairis chum dìt-
idh bàis e, agus a cheus iad e.
21 Ach bha dùil againne
gu'm b'esan an ti a bha gu Is-
rael a shaoradh ; agus a thuill-
eadh air so uile, is e 'n diugh
an treas là o rinneadh na nithe
so.
22 Agus mar an ceudna,
chuir mnài àraidh dhinn féin,
a chaidh gu moch a dh'ionn-
suidh na h-uaighe, mòr-iogh-
nadh oirnn :
23 Agus an uair nach d'-
fhuair iad a chorp, thàinig
iad, ag ràdh, gu'm fac iad

sealladh do ainglibh, a thu-
bhairt gu bheil e beò.
24 Agus chaidh dream àr-
aidh dhiubh-san a bha maille
ruinn féin, chum na h-uaighe,
agus fhuair iad eadhon mar
thubhairt na mnài; ach cha'n
fhac iad esan.
25 An sin thubhairt e riu,
O dhaoine amaideach, agus
mall-chridheach a chreidsinn
nan nithe sin uile a labhair na
fàidhean!
26 Nach b'éigin do Chriosd
na nithe so fhulang, agus dol
a steach d'a ghlòir?
27 Agus air dha tòiseach-
adh o Mhaois, agus o na fàidh-
ibh uile, dh'eadar-mhìnich e
dhoibh anns na sgriobtuiribh
uile na nithe m'a thimchioll
féin.
28 Agus dhruid iad ris a'
bhaile, d'an robh iad a' dol:
agus leig esan air gu'n rach-
adh e ni b'fhaide.
29 Ach cho-éignich iadsan
e, ag ràdh, Fan maille ruinne,
oir a ta e dlùth do'n fheasgar,
agus tha deireadh an là ann.
Agus chaidh e steach a dh'-
fhuireach maille riu.
30 Agus an uair a shuidh e
gu biadh maille riu, air dha
aran a ghlacadh, bheannaich
se *e*, agus bhris se *e*, agus
thug e dhoibh *e*.
31 Agus dh'fhosgladh an
sùilean, agus dh'aithnich iad
e; agus chaidh e as an t-seall-
adh.
32 Agus thubhairt iad r'a
chéile, Nach robh ar cridhe a'
lasadh annainn, am feadh a
bha e a' labhairt ruinn air an
t-slighe, agus an uair a dh'-
fhosgail e dhuinn na sgriob-
tuirean?
33 Agus dh'éirich iad air
an uair sin féin, agus phill iad
gu Ierusalem, agus fhuair iad
an t-aon fhear deug cruinn an
ceann a chéile, agus an dream
a bha maille riu,
34 Ag ràdh, Dh'éirich an
Tighearna da rìreadh, agus
chunncas le Simon e.
35 Agus dh'innis iad na
nithe *a rinneadh* air an t-
slighe, agus mar a dh'aith-
nicheadh leo e ann am bris-
eadh an arain.
36 Agus ag labhairt nan
nithe so dhoibh, sheas Iosa
féin 'nam meadhon, agus thu-
bhairt e riu, Sìth maille ribh.
37 Ach bha iadsan fuidh
gheilt-chrith agus fuidh eagal,
agus shaoil iad gur spiorad a
chunnaic iad.
38 Agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh fo bhuair-
eas, agus c'ar son a ta smuaint-
ean ag éirigh suas ann bhur
cridheachaibh?
39 Feuchaibh mo làmhan
agus mo chosan, gur mi féin
a th'ann: laimhsichibh mi, a-
gus faicibh; oir cha'n 'eil aig
spiorad feoil agus cnàmha,
mar a chi sibh agam-sa.
40 Agus an uair a thubhairt
e so, nochd e dhoibh a làmhan
agus a chosan.
41 Agus air dhoibh bhi fathast
mi-chreideach troimh aoibh-
neas, agus iad fuidh iongan-
tas, thubhairt e riu, Am bheil
biadh sam bith agaibh an so?
42 Agus thug iad da mìr do
iasg ròiste, agus do chìr-
mheala.
43 Agus ghlac se e, agus
dh'ith e 'nam fianuis.
44 Agus thubhairt e riu, Is
iad so na briathran a labhair
mi ribh, 'nuair a bha mi fath-
ast maille ribh, gur éigin do

na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus *anns* na fàidhibh, agus *anns* na salmaibh mu m' thimchioll-sa, bhi air an coimhlionadh.
45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na sgriobtuirean.
46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgrìobhta, agus mar so b'éigin do Chriosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là:
47 Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainm-san, do na h-uile chinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.
48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.
49 Agus, feuch, cuiridh mise gealladh m' Athar oirbh: ach fanaibh-sa ann am baile Ierusaleim, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.
50 Agus thug e mach iad co fhad ri Betani; agus thog e suas a làmhan, agus bheannaich e iad.
51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.
52 Agus rinn iad aoradh dha, agus phill iad gu Ierusalem le gairdeachas mòr:
53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

An SOISGEUL a reir EOIN.

CAIB. I.

ANNS an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b'e am Focal Dia.
2 Bha e so air tùs maille ri Dia.
3 Rinneadh na h-uile nithe leis; agus as eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh.
4 Ann-san bha beatha, agus b'i a' bheatha solus dhaoine.
5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.
6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.
7 Thàinig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile dhaoine trìd-san.
8 Cha b'esan an solus sin, ach *chuireadh e* chum gu tugadh e fianuis mu'n t-solus.
9 B'e so an solus fìor a ta soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghail.
10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.
11 Thàinig e dh'ionnsuidh a dhùthcha féin, agus cha do ghabh a *mhuinntir* féin ris.
12 Ach a mheud as a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ta creidsinn 'na ainm:
13 A bha air an gineamh-

uin, cha'n ann o fhuil, no o
thoil na feòla, no o thoil duine,
ach o Dhia.
14 Agus rinneadh am Focal
'na fheoil, agus ghabh e còmh-
nuidh 'nar measg-ne, (agus
chunnaic sinn a ghlòir, mar
ghlòir aoin-ghin Mhic an Ath-
ar,) lan gràis agus fìrinn.
15 (Thug Eoin fianuis uime,
agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e
so an ti mu'n do labhair mi,
An ti a ta teachd a'm' dhéigh,
tha toiseach aig orm; oir bha
e romham.)
16 Agus as a lànachd-san
fhuair sinne uile, agus gràs
air son gràis.
17 Oir thugadh an lagh le
Maois, ach thàinig an gràs a-
gus an fhìrinn le Iosa Criosd.
18 Cha'n fhaca neach air
bith Dia riamh; an t-aon-ghin
Mic, a ta ann an uchd an Ath-
ar, is esan a dh'fhoillsich *e.*
19 Agus is i so fianuis Eoin:
An uair a chuir na h-Iudhaich
sagairt agus Lebhithich o Ie-
rusalem, chum gu'm fiosraich-
eadh iad deth, Cò thusa?
20 Dh'aidich esan, agus cha
d'àicheadh e; ach dh'aidich e,
Cha mhi Criosd.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, Ciod ma seadh? An tu
Elias? Agus thubhairt e, Cha
mhi. An tu am faidh? Agus
fhreagair e, Cha *mhi.*
22 An sin thubhairt iad ris,
Cò thu? chum gu'n toir sinn
freagradh dhoibh-san a chuir
uatha sinn: ciod a tha thu 'g
ràdh mu do thimchioll féin?
23 Thubhairt e, *Is* mise guth
an ti a ghlaodhas anns an
fhàsach, Deanaibh dìreach
slighe an Tighearna, mar thu-
bhairt am fàidh Esaias.
24 Agus an dream a chuir-
eadh *leis an teachdaireachd,*
b'ann do na Phairisich *iad.*
25 Agus dh'fhiosraich iad
deth, agus thubhairt iad ris,
C'ar son ma seadh a ta thu a'
baisteadh, mur tu Criosd, no
Elias, no am fàidh?
26 Fhreagair Eoin iad, ag
ràdh, A ta mise a' baisteadh
le h-uisge; ach a ta neach 'na
sheasamh 'nur measg, nach
aithne dhuibh;
27 Is e so an ti, a ta teachd
a'm' dhéigh-sa, aig am bheil
toiseach orm, neach nach air-
idh mise air barr-iall a bhròige
fhuasgladh.
28 Rinneadh na nithe so ann
am Betani air an taobh thall
do Iordan, far an robh Eoin
a' baisteadh.
29 Air an là màireach chunn-
aic Eoin Iosa a' teachd d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e,
Feuch Uan Dé, a ta toirt air
falbh peacaidh an t-saogh-
ail!
30 Is e so an ti mu'n du-
bhairt mi, Tha fear a' teachd
a'm' dhéigh, aig am bheil
barrachd orm; oir bha e
romham.
31 Agus cha robh aithne
agam-sa air: ach a chum gu'm
bitheadh e air fhoillseachadh
do Israel, uime sin thàinig mi
a' baisteadh le h-uisge.
32 Agus thug Eoin fianuis,
ag ràdh, Chunnaic mi an
Spiorad a' teachd a nuas mar
choluman o nèamh, agus
ghabh e còmhnuidh air.
33 Agus cha b'aithne dhomh-
sa e: ach an ti a chuir mi a
bhaisteadh le h-uisge, thu-
bhairt esan rium, Ge b'e air
am faic thu an Spiorad a'
teachd a nuas agus a' gabh-
ail còmhnuidh air, is e sin an

ti a bhaisteas leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fianuis, gur e so Mac Dhe.

35 Air an là màireach a rìs sheas Eoin, agus dithis d'a dheisciobluibh;

36 Agus air dha amharc air Iosa agus e ag imeachd, thubhairt e, Feuch Uan Dé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'g *a* leantuinn, agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (is e sin r'a ràdh, air eadartheangachadh, A mhaighstir,) c'àit am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 Thubhairt e riu, Thigibh agus faicibh. Thàinig iad agus chunnaic iad c'àit an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, aon do'n dithis a chual Eoin *a' labhairt*, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadartheangachadh, Criosd.

42 Agus thug e chum Iosa e; Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona: gairmear Cephas dhiot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar.

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus thubhairt e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreais agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne an ti mu'n do sgrìobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.

46 Agus thubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bith teachd á Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg!

48 Thubhairt Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fo 'n chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé; is tu Righ Israeil.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'n dubhairt mi riut, Chunnaic mi thu fo 'n chrann-fhìge, am bheil thu creidsinn? chi thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

AGUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Ghalile; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an

ceudna agus a dheisciobuil
cuireadh chum a' phòsaidh.
3 Agus air teireachdainn
do'n fhìon, thubhairt màthair
Iosa ris, Cha'n 'eil fìon aca.
4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod
e mo ghnothuch-sa riut, a
bhean? cha d'thàinig m' uair-
sa fathast.
5 Thubhairt a mhàthair ris
an luchd-frithealaidh, Ge b'e
ni a their e ribh, deanaibh *e*.
6 Agus bha sè soithichean
uisge do chloich air an cur an
sin, a réir gnàtha glanaidh
nan Iudhach, a ghabhadh dà
fheircin no tri gach aon
diubh.
7 Thubhairt Iosa riu, Lìon-
aibh na soithiche le uisge. A-
gus lìon siad iad gus am beul.
8 Agus thubhairt e riu,
Tairngibh a nis, agus thug-
aibh chum uachdarain na
cuirme. Agus thug iad *ann e.*
9 'Nuair a bhlais uachdaran
na cuirme an t-uisge a rinn-
eadh 'na fhìon, (agus cha robh
fhios aige cia as a thàinig e;
ach bha fhios aig an luchd-
frithealaidh a tharruing an t-
uisge,) ghairm uachdaran na
cuirme am fear nuadh-pòsda.
10 Agus thubhairt e ris,
Cuiridh gach duine fìon maith
a làthair air tùs; agus an uair
a dh'òlas daoine gu leoir, an
sinn *am fìon* a's miosa: *ach*
ghléidh thusa am fìon maith
gus a nis.
11 An toiseach so do mhìor-
bhuilibh rinn Iosa ann an Cana
Ghalile, agus dh'fhoillsich e a
ghlòir; agus chreid a dheis-
ciobuil ann.
12 An déigh so chaidh e sìos
do Chapernaum, e féin, agus
a mhàthair, agus a bhràith-
rean, agus a dheisciobuil; a-
gus cha d'fhan iad ann moran
do làithibh.
13 Agus bha càisg nan Iudh-
ach am fagus; agus chaidh
Iosa suas gu Ierusulem.
14 Agus fhuair e 'nan suidhe
anns an teampull luchd reicidh
cruidh, agus chaorach, agus
choluman, agus luchd-malairt
an airgid:
15 Agus air deanamh sgiùrs-
air dha do chordaibh caola,
dh'fhuadaich e mach as an
teampull iad uile, agus na
caoraich agus an crodh; agus
dhòirt e mach airgiod an
luchd-malairt, agus thilg e na
buird thairis;
16 Agus thubhairt e riusan
a bha reiceadh choluman, Tog-
aibh iad sin á so; na dean-
aibh tigh m' Athar-sa 'na
thigh marsandachd.
17 Agus chuimhnich a dheis-
ciobuil gu'n robh e sgrìobhta,
Dh'ith eud do thighe suas mi.
18 An sin fhreagair na h-
Iudhaich, agus thubhairt iad
ris, Ciod an comhar a nochdas
tu dhuinne, do bhrìgh gu
bheil thu deanamh nan nithe
sin?
19 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e riu, Leagaibh sìos an
teampull so, agus an tri làith-
ibh cuiridh mise suas e.
20 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Sè bliadhna agus
dà fhichead bha an teampull
so 'ga thogail, agus an cuir
thusa suas an tri làithibh e?
21 Ach labhair esan mu
theampull a chuirp.
22 Uime sin an uair a bha e
air éirigh o na marbhaibh,
chuimhnich a dheisciobuil
gu'n dubhairt e so: agus
chreid iad an sgriobtuir, agus
am focal a thubhairt Iosa.

23 A nis an uair a bha e an
Ierusalem aig a' chàisg, air an
fhèill, chreid mòran 'na ainm,
an uair a chunnaic iad na
mìorbhuilean a rinn e.
24 Ach cha d'earb Iosa e
féin riu, do bhrìgh gu'm
b'aithne dha na h-uile dhaoine,
25 Agus nach robh feum
aige neach air bith a dhean-
amh fianuis air duine: oir bha
fhios aige ciod a bha anns an
duine.

CAIB. III.

AGUS bha duine do na
Phairisich, d'am b'ainm
Nicodemus, *a bha* 'na uachdar-
an air na h-Iudhaich:
2 Thàinig esan chum Iosa
san oidhche, agus thubhairt e
ris, A mhaighstir, tha fhios
againn gur fear-teagaisg thu a
thàinig o Dhia: oir cha'n urr-
ainn duine air bith na mìor-
bhuile so dheanamh a ta thusa
a' deanamh, mur bi Dia
maille ris.
3 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
mur beirear duine a rìs, nach
feud e rìoghachd Dhé fhaic-
inn.
4 Thubhairt Nicodemus ris,
Cionnus a dh'fheudas duine
bhi air a bhreith 'nuair a ta
e aosda? am bheil e comasach
air dol a stigh an dara uair do
bhroinn a mhàthar, agus a bhi
air a bhreith?
5 Fhreagair Iosa, Gu deimh-
in deimhin a ta mi ag ràdh
riut, mur bi duine air a
bhreith o uisge, agus o'n
Spiorad, cha 'n urrainn e dol
a steach do rìoghachd Dhé.
6 An ni sin a ta air a bhreith
o'n fheoil, is feoil e; agus an
ni sin a ta air a bhreith o'n
Spiorad, is spiorad e.
7 Na gabh iongantas gu'n
dubhairt mi riut, Is éigin
duibh bhi air bhur breith a
rìs.
8 Tha a' ghaoth a' séideadh
far an àill leatha, agus tha thu
a' cluinntinn a fuaim, ach
cha'n 'eil fhios agad cia as a
tha i teachd, no c'àit a tha i
dol: is ann mar sin a tha gach
neach a tha air a bhreith o'n
Spiorad.
9 Fhreagair Nicodemus a-
gus thubhairt e ris, Cionnus a
dh'fheudas na nithe so bhi?
10 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, Am bheil thusa
a'd' fhear-teagaisg Israeil, a-
gus nach aithne dhuit na
nithe so?
11 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh riut, gu bheil
sinne a' labhairt an ni a's fios
duinn, agus a' toirt fianuis air
an ni sin a chunnaic sinn; a-
gus cha ghabh sibhse ar fia-
nuis.
12 Ma dh'innis mi dhuibh
nithe talmhaidh, agus nach
creid sibh, cionnus a chreid-
eas sibh ma dh'innseas mi
dhuibh nithe nèamhaidh?
13 Agus cha deachaidh aon
neach suas do nèamh, ach an
tì a thàinig a nuas o nèamh,
Mac an duine a ta air nèamh.
14 Agus mar a thog Maois
suas an nathair san fhàsach,
is ann mar sin is éigin do
Mhac an duine bhi air a tho-
gail suas:
15 Chum as ge b'e neach a
chreideas ann, nach sgriosar
e, ach gu'm bi a' bheatha
mhaireannach aige.
16 Oir is ann mar sin a
ghràdhaich Dia an saoghal,

gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic
féin, chum as ge b'e neach a
chreideas ann, nach sgriosar
e, ach gu'm bi a' bheatha
shiorruidh aige.
17 Oir cha do chuir Dia a
Mhac do'n t-saoghal, chum
gu'n dìteadh e an saoghal, ach
a chum gu'm biodh an saogh-
al air a shaoradh trìd-san.
18 An ti a chreideas ann,
cha dìtear e: ach an ti nach
creid, tha e air a dhìteadh
cheana, a chionn nach do
chreid e an ainm aoin-ghin
Mhic Dhé.
19 Agus is e so an dìteadh,
gu'n d'thàinig an solus do'n t-
saoghal, agus gu'n do ghràdh-
aich daoine an dorchadas ni's
mò na'n solus, a chionn gu'n
robh an gnìomharan olc.
20 Oir gach neach a ta dean-
amh uilc, tha e toirt fuatha
do'n t-solus, agus cha'n 'eil e
teachd chum an t-soluis, air
eagal gu'm biodh 'oibre air an
cronachadh.
21 Ach an ti a ni an fhìr-
inn, thig e chum an t-soluis,
chum gu'm bi 'oibre follais-
each, gur ann an Dia a rinn-
eadh iad.
22 An déigh sin thàinig Iosa
agus a dheisciobuil do thìr
Iudea; agus dh'fhan e an sin
maille riu, agus bhaist e.
23 Agus bha Eoin mar an
ceudna a' baisteadh ann an
Enon, làimh ri Salim, do
bhrìgh gu'n robh mòran uisg-
eachan an sin; agus thàinig
iad, agus bhaisteadh iad.
24 Oir cha robh Eoin fath-
ast air a thilgeadh am prìosan.
25 An sin dh'éirich ceisd
eadar deisciobuil Eoin agus
na h-Iudhaich, mu thimchioll
glanaidh.
26 Agus thàinig iad chum
Eoin, agus thubhairt iad ris,
A mhaighstir, an ti a bha
maille riut an taobh thall do
Iordan, d'an d'thug thu fia-
nuis, feuch, tha esan a' baist-
eadh, agus tha na h-uile
dhaoine a' teachd d'a ionn-
suidh.
27 Fhreagair Eoin agus thu-
bhairt e, Cha'n 'eil duine com-
asach air ni sam bith a ghabh-
ail, mur bi e air a thoirt da o
nèamh.
28 Tha sibhse féin a' toirt
fianuis dhomh-sa, gu'n dubh-
airt mi, Cha mhi Criosd, ach
gu'n do chuireadh roimhe mi.
29 An ti aig am bheil a'
bhean nuadh-phòsda, is e am
fear nuadh-pòsda e: ach car-
aid an fhir nuadh-phòsda, a
ta 'na sheasamh agus ag éisd-
eachd ris, tha e a' deanamh
gairdeachais mhòir air son
gutha an fhir nuadh-phòsda:
uime sin tha mo ghairdeachas
so air a choimhlionadh.
30 Is éigin dasan fàs, ach
dhomh-sa bhi air mo lughd-
achadh.
31 An ti a thig a nuas, tha
e os ceann nan uile: an ti a
tha o'n talamh, tha e tal-
mhaidh, agus labhraidh e air
mhodh talmhaidh: an ti a
thig o nèamh, tha e os ceann
nan uile.
32 Agus an ni a chunnaic
agus a chual e, air sin tha e
toirt fianuis; agus cha'n 'eil
aon duine a' gabhail r'a fhia-
nuis.
33 An ti a ghabh r'a fhia-
nuis-san, chuir e a sheula ris,
gu bheil Dia fìor.
34 An ti a chuir Dia uaith,
tha e a' labhairt bhriathra
Dhé: oir cha'n ann a réir

tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid *da.*
35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.
36 An ti a chreideas anns a' Mhac, tha a' bheatha mhaireannach aige ; ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n fhaic e beatha; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

AIR an aobhar sin an uair a thuig Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,
2 (Ged nach do bhaist Iosa féin *iad* ach a dheisciobuil,)
3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh e a rìs do Ghalile.
4 Agus b'éigin da dol troimh Shamaria.
5 An sin thàinig e gu baile *a bhuineadh* do Shamaria, ris an abrar Sichar, fagus do'n fhearann a thug Iacob d'a mhac Ioseph.
6 A nis bha tobar Iacoib an sin. Uime sin air do Iosa bhi sgìth le a thurus, shuidh e mar sin làimh ris an tobar ; agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.
7 Thàinig bean o Shamaria a tharruing uisge: thubhairt Iosa rithe, Thoir dhomh-sa deoch.
8 Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bìdh.
9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uam-sa, a ta am Bhan-samaritanaich? oir cha 'n 'eil comunn aig na h-Iudhaich ris na Samaritanaich.
10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nam b'aithne dhuit tiodhlac Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh'iarradh tu airsan, agus bheireadh e uisge beò dhuit.
11 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, cha'n 'eil inneal tarruing agad, agus tha'n tobar domhain : uime sin cia as a ta an t-uisge beò sin agad ?
12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar *so*, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh ?
13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge so, bithidh tart air a rìs :
14 Ach ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise dha, cha bhi tart gu bràth air : ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.
15 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, thoir dhomh-sa an t-uisge so, chum nach bi tart orm, agus nach tig mi an so a tharruing.
16 Thubhairt Iosa rithe, Imich, gairm t'fhear-*pòsda*, agus thig an so.
17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha'n 'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha'n 'eil fear agam :
18 Oir bha cùignear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha'n e t'fhear féin e : thubhairt thu so gu fìor.
19 Thubhairt a' bhean ris,

A Thighearn, tha mi faicinn
gur fàidh thu.
20 Rinn ar n-aithriche aor-
adh san t-sliabh so; agus tha
sibhse ag ràdh, gur ann an Ie-
rusalem a ta an t-ionad anns
an còir aoradh a dhean-
amh.
21 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, creid mise, gu bheil an
uair a' teachd, anns nach dean
sibh aoradh do'n Athair aon
chuid san t-sliabh so, no ann
an Ierusalem.
22 Tha sibh a' deanamh
aoraidh do'n ni nach aithne
dhuibh: tha sinne a' deanamh
aoraidh do'n ni a's aithne
dhuinn: oir is ann o na h-
Iudhaich a ta slàinte.
23 Ach a ta an uair a'
teachd, agus a ta *i* nis ann,
anns an dean am fìor luchd-
aoraidh aoradh do'n Athair
ann an spiorad agus ann am
fìrinn: oir a ta an t-Athair ag
iarraidh an leithbide so do
luchd-aoraidh.
24 Is Spiorad Dia, agus is
éigin d'a luchd-aoraidh, aor-
adh a dheanamh *dha* an spior-
ad agus am fìrinn.
25 Thubhairt a' bhean ris,
Tha fhios agam gu bheil am
Mesias a' teachd, ris an ab-
rar Criosd: 'nuair a thig esan
innsidh e na h-uile nithe
dhuinn.
26 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise *e*, a ta labhairt riut.
27 Agus air a so thàinig a
dheisciobuil, agus b'iongant-
ach leo gu'n robh e labhairt
ris a' mhnaoi: ach cha dubh-
airt aon neach, Ciod a tha thu
'g iarraidh? no, C'ar son a tha
thu labhairt rithe?
28 An sin dh'fhàg a' bhean
a soitheach uisge, agus dh'-
fhalbh i do'n bhaile, agus thu-
bhairt i ris na daoinibh,
29 Thigibh, faicibh duine a
dh'innis dhomh-sa na h-uile
nithe a rinn mi riamh: Nach
e so Criosd?
30 An sin chaidh iad a mach
as a' bhaile, agus thàinig iad
d'a ionnsuidh-san.
31 San àm sin féin ghuidh
a dheisciobuil air, ag ràdh, A
mhaighstir, ith.
32 Ach thubhairt esan riu,
Tha agam-sa biadh r'a itheadh
air nach 'eil fhios agaibh-sa.
33 Uime sin thubhairt na
deisciobuil r'a chéile, An d'
thug neach air bith *ni* d'a
ionnsuidh r'a itheadh?
34 Thubhairt Iosa riu, Is
e mo bhiadh-sa toil an ti a
chuir uaith mi a dheanamh,
agus 'obair a chrìochnachadh.
35 Nach abair sibhse, A ta
ùine cheithir mìosan ann fath-
ast, agus *an sin* thig am fogh-
aradh? feuch, a ta mi ag ràdh
ribh, Togaibh suas bhur sùil-
ean, agus seallaibh air na
h-achaibh; oir a ta iad a
cheana geal chum an fhogh-
araidh.
36 Agus an ti a bhuaineas
tha e faotainn tuarasdail, agus
a' cruinneachadh toraidh
chum na beatha maireannaich;
chum gu'n dean an ti a chuir-
eas, agus an ti a bhuaineas,
gairdeachas le chéile.
37 Agus an so tha an ràdh
ud fìor, Gu bheil neach a'
cur, agus neach eile a' buain.
38 Chuir mise sibhse a
bhuain an ni sin nach do
shaothraich sibh: shaothraich
daoine eile, agus chaidh sibhse
steach 'nan saothair.
39 Agus chreid mòran do
Shamaritanaich a' bhaile sin

ann, air son cainnte na mnà,
a thug fianuis, *ag ràdh*, Dh'-
innis e dhomh na h-uile nithe
a rinn mi riamh.
40 Uime sin an uair a thài-
nig na Samaritanaich d'a
ionnsuidh, ghuidh iad air fan-
tuinn maille riu: agus dh'-
fhuirich e an sin dà là.
41 Agus chreid mòran tuill-
eadh air son 'fhocail féin:
42 Agus thubhairt iad ris
a' mhnaoi, Tha sinn a' creid-
sinn, cha'n ann á so suas air
son do chòmhraidh-sa: oir
chuala sinn féin e, agus a ta
fhios againn gur e so da rìr-
eadh Criosd, Slànuighear an
t-saoghail.
43 Agus an déigh dà là dh'-
fhalbh e as a sin, agus chaidh
e do Ghalile:
44 Oir thug Iosa féin fianuis,
nach 'eil urram aig fàidh 'na
thìr féin.
45 Uime sin, an uair a thài-
nig e do Ghalile, ghabh na
Galiléaich ris, air dhoibh na
nithe sin uile fhaicinn a rinn
e ann an Ierusalem air an
fhéill: oir chaidh iadsan mar
an ceudna chum na féille.
46 An sin thàinig Iosa a rìs
do Chana Ghalile, far an
d'rinn e fion de'n uisge. Agus
bha duine cumhachdach àr-
aidh, aig an robh a mhac gu
tinn ann an Capernaum.
47 'Nuair a chual esan gu'n
robh Iosa air teachd á Iudea
do Ghalile, chaidh e d'a ionn-
suidh, agus ghuidh e air gu'n
rachadh e sìos, agus gu'n slàn-
uicheadh e a mhac: oir bha e
ri h-uchd bàis.
48 An sin thubhairt Iosa ris,
Mur faic sibh comharan agus
mìorbhuilean, cha chreid sibh.
49 Thubhairt an duine cumh-
achdach ris, A Thighearn,
rach sìos mum faigh mo lean-
aban bàs.
50 Thubhairt Iosa ris, Imich;
tha do mhac beò. Agus chreid
an duine am focal a labhair
Iosa ris, agus dh'imich e.
51 Agus am feadh a bha e
fathast a' dol sìos, choinnich a
sheirbhisich e, agus dh'innis
iad *da*, ag ràdh, Tha do mhac
beò.
52 An sin dh'fhiosraich e
dhiubh an uair anns an deach-
aidh e am feabhas: agus thu-
bhairt iad ris, An dé air an
t-seachdamh uair dh'fhàg am
fiabhrus e.
53 An sin dh'aithnich an
t-athair gu'm *b'i* an uair sin
féin, anns an dubhairt Iosa
ris, Tha do mhac beò; agus
chreid e féin, agus a theagh-
lach uile.
54 *'Se* so a rìs an dara mìor-
bhuil a rinn Iosa 'nuair a
thàinig e á Iudea do Ghalile.

CAIB. V.

NA dhéigh so bha féill nan
Iudhach *ann;* agus
chaidh Iosa suas gu Ierusa-
lem.
2 A nis a ta ann an Ierusa-
lem làimh ri *geata* nan caor-
ach lochan, ris an abrar sa'
chainnt Eabhruidhich, Betes-
da, aig am bheil cùig tighean-
fasgaidh.
3 Annta sin bha 'nan luidhe
mòr-bhuidheann do dhaoin-
ibh euslan, dalla, bacach,
seargta, a' feitheamh ri car-
uchadh an uisge.
4 Oir chaidh aingeal sìos an
àm àraidh san lochan, agus
chuir e an t-uisge troimh
chéile: uime sin an ceud
neach a rachadh sìos ann, an
déigh cur troimh chéile an

uisge, rinneadh slàn e a dh'-
aon tinneas a bhiodh air.
5 Agus bha duine àraidh an
sin, a bha ochd bliadhna deug
thar fhichead ann an euslaint.
6 'Nuair a chunnaic Iosa
esan 'na luidhe, agus fios aige
gu'n robh e nis ùine fhada
mar sin, thubhairt e ris, Am
miann leat bhi air do dhean-
amh slàn ?
7 Fhreagair an duine euslan
e, A Thighearn, cha 'n 'eil
duine agam, an uair a chuir-
ear an t-uisge troimh a chéile,
a chuireas anns an lochan mi :
ach am feadh a ta mise teachd,
tha neach eile a' dol sìos romh-
am.
8 Thubhairt Iosa ris, Eir-
ich, tog do leabadh, agus im-
ich.
9 Agus air ball rinneadh an
duine slàn, agus thog e a leab-
adh, agus dh'imich e : agus
bha'n t-sàbaid ann air an là
sin.
10 Uime sin thubhairt na h-
Iudhaich ris an ti a shlàn-
uicheadh, Is i an t-sàbaid a ta
ann ; cha'n 'eil e dligheach
dhuit do leabadh a ghiùlan.
11 Fhreagair e iad, An ti a
rinn slàn mi, thubhairt esan
rium, Tog do leabadh agus
imich ?
12 An sin dh'fhiosraich iad
deth, Cò an duine a thubhairt
riut, Tog do leabadh agus
imich ?
13 Agus cha robh fhios aig
an ti a shlànuicheadh, cò e :
oir chaidh Iosa as a shealladh,
air do mhòr-shluagh bhi anns
an àit.
14 'Na dhéigh so fhuair Iosa
e anns an teampull, agus
thubhairt e ris, Feuch, rinn-
eadh slàn thu : na peacaich
ni's mò, air eagal gu'n tachair
ni's miosa dhuit.
15 Dh'imich an duine, agus
dh'innis e do na h-Iudhaich
gu'm b'e Iosa a rinn slàn e.
16 Agus air a shon so rinn
na h-Iudhaich geur-lean-
mhuinn air Iosa, agus dh'iarr
iad a mharbhadh, do bhrìgh
gu'n d'rinn e na nithe so air
an t-sàbaid.
17 Ach fhreagair Iosa iad,
Tha m' Athair ag oibreachadh
gus a nis, agus tha mise ag
oibreachadh.
18 Uime sin bu mhòid a dh'-
iarr na h-Iudhaich a mharbh-
adh, a chionn nach e mhàin
gu'n do bhris e an t-sàbaid,
ach gu'n dubhairt e mar an
ceudna gu'm b'e Dia 'Athair-
san, 'ga dheanamh féin co-
ionann ri Dia.
19 Air an aobhar sin fhreag-
air Iosa, agus thubhairt e riu,
Gu deimhin deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach 'eil am
Mac comasach air ni sam bith
a dheanamh uaith féin, ach
an ni a chi e an t-Athair a'
deanamh : oir ge b'e nithe a
ni esan, na nithe sin féin ni
am Mac mar an ceudna.
20 Oir is ionmhuinn leis an
Athair am Mac, agus a ta e a'
foillseachadh dha nan uile
nithe a tha e féin a' deanamh:
agus foillsichidh e dha oibre
a's mò na iad so, air chor as
gu'm bi iongantas oirbhse.
21 Oir mar a ta an t-Athair
a' dùsgadh, agus a' beothach-
adh nam marbh, is amhuil sin
a ta am Mac a' beothachadh
an dream a's àill leis.
22 Oir cha'n 'eil an t-Ath-
air a' toirt breth air duine sam
bith ; ach thug e gach uile
bhreitheanas do'n Mhac :

23 Chum gu'n tugadh na h-uile dhaoine urram do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urraim do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urraim do'n Mhac, cha'n 'eil e toirt urraim do'n Athair a chuir uaith e.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a dh'éisdeas ri m' fhocal-sa, agus a ta creidsinn anns an ti a chuir uaith mi, tha a' bheatha mhaireannach aige, agus cha tig e chum dìtidh; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé: agus an dream a chluinneas, bithidh iad beò.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann féin, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a bhi aig ann féin;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantas deth so; oir a ta an uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sna h-uaighibh a ghuth-san:

29 Agus théid iad a mach; iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh.

30 Cha'n 'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin: mar a chluinneas mi bheir mi breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi ag iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi.

31 Ma bheir mise fianuis mu m' thimchioll féin, cha'n 'eil m' fhianuis fìor.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis mu m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a ta e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha'n 'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine; ach a ta mi ag ràdh nan nithe so, chum gu'm bi sibhse air bhur tèarnadh.

35 B'esan an lòchran lasarach agus dealrach: agus bha sibhse toileach car tamuill gairdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a's mò na *fianuis* Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomh-sa chum gu'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis mu m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis mu m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha'n 'eil 'fhocal-san agaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh: oir an ti sin a chuir esan uaith, cha'n 'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh na sgriobtuirean, oir a ta sibh a' saoilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh anntasan; agus is iad sin a ta toirt fianuis mu m' thimchioll-sa.

40 Gidheadh cha'n àill leibh teachd a m' ionnsuidh-sa,

chum gu'm faigheadh sibh
beatha.
41 Cha'n 'eil mise a' gabhail
urraim o dhaoinibh.
42 Ach is aithne dhomh
sibhse, nach 'eil gràdh Dhé
agaibh annaibh.
43 Thàinig mise an ainm
m' Athar, agus cha'n 'eil sibh
a' gabhail rium: ma thig
neach eile 'na ainm féin, gabh-
aidh sibh ris-san.
44 Cionnus a dh'fheudas
sibh creidsinn, a ta gabhail
urraim o chéile, agus nach
'eil ag iarraidh an urraim *a thig*
o Dhia a mhàin?
45 Na saoilibh gu'n dean
mise bhur casaid ris an Ath-
air: tha aon a tha deanamh
casaid oirbh, Maois, anns am
bheil sibh a' cur bhur dòchais.
46 Oir nan creideadh sibh
Maois, chreideadh sibh mise:
oir sgrìobh esan mu m' thim-
chioll.
47 Ach mur creid sibh a
sgrìobhadh - san, cionnus a
chreideas sibh mo bhriathra-
sa.

CAIB. VI.

NA dhéigh sin chaidh Iosa
thar muir Ghalile, *no*
Thiberiais.
2 Agus lean sluagh mòr e,
do bhrìgh gu'm fac iad a
mhìorbhuilean a rinn e air an
dream a bha euslan.
3 Agus chaidh Iosa suas air
beinn, agus shuidh e an sin
maille r'a dheisciobluibh.
4 Agus bha a' chàisg, féill
nan Iudhach, am fagus.
5 An sin an uair a thog Iosa
suas *a* shùilean, agus a chunn-
aic e gu'n d'thàinig buidheann
mhòr shluaigh d'a ionnsuidh,
thubhairt e ri Philip, Cia an
t-àit as an ceannaich sinn aran
chum gu'n ith iad so?
6 (Ach thubhairt e so 'ga
dhearbhadh-san; oir bha fhios
aige féin ciod a dheanadh e.)
7 Fhreagair Philip e, Cha
leoir dhoibh luach dhà cheud
peghinn a dh'aran, chum gu'n
gabhadh gach aon diubh beag-
an.
8 Thubhairt aon d'a dheis-
ciobluibh, Aindreas, bràthair
Shimoin Pheadair, ris,
9 Tha òganach an so, aig
am bheil cùig builinnean eòr-
na, agus dà iasg bheag: ach
ciod iad so am measg na h-
uiread?
10 Agus thubhairt Iosa, Thu-
gaibh air na daoinibh suidhe
sìos. A nis bha mòran feoir
anns an àit. Air an aobhar
sin shuidh na daoine sìos, an
àireamh timchioll chùig mìle.
11 Agus ghlac Iosa na buil-
innean, agus air tabhairt
buidheachais da, roinn e air
na deisciobluibh *iad*, agus na
deisciobuil orra-san a shuidh:
agus mar an ceudna do na h-
iasgaibh beaga, mheud as a
b'àill leo.
12 'Nuair a shàsuicheadh
iad, thubhairt e r'a dheisciob-
luibh, Cruinnichibh am biadh
briste a ta thuilleadh ann,
chum nach caillear a bheag.
13 Air an aobhar sin chruinn-
ich iad *e* r'a chéile, agus lìon
iad dà chliabh dheug do
sbruileach nan cùig builinn-
ean eòrna, a bha dh'fhuigheall
aig a' mhuinntir a dh'ith.
14 An sin an uair a chunnaic
na daoine sin am mìorbhuil a
rinn Iosa, thubhairt iad, Gu
fìrinneach is e so am fàidh a
bha gu teachd chum an t-sa-
oghail.

15 Uime sin an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air tì teachd agus breith air le làimh làidir, chum gu'n deanadh iad righ dheth, dh'imich e rìs do'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thàinig am feasgar, chaidh a dheisciobuil sìos chum na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir gu Capernaum: agus bha an dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh do ghaoith mhòir, dh'éirich a' mhuir.

19 Uime sin an uair a rinn iad iomra' timchioll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuir, agus a' druideadh ris an luing; agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann; na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin ghabh iad gu toileach a steach do'n luing e: agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh long eile an sin, ach an *long* sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach *gu'n* d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar;

23 (Gidheadh thàinig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san d'ith iad an t-aran, an déigh do'n Tighearn buidheachas a thoirt;)

24 Uime sin an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thàinig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thàinig thu an so?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Tha sibh ga m' iarraidh, cha'n ann a chionn gu'm faca sibh na mìorbhuilean, ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha'n ann air son a' bhìdh a theirgeas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha siorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh: oir esan sheulaich Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé?

29 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an ti a chuir e uaith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thusa ma ta, chum gu'm faic sinn, agus gu'n creid sinn thu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san fhàsach; a réir mar a ta e sgrìobhta, Thug e dhoibh aran o nèamh r'a itheadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach d'thug Maois dhuibh an t-aran o nèamh; ach a ta m' Athair-sa a' toirt dhuibh an arain fhìor o nèamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a
ta teachd a nuas o nèamh, a-
gus a ta tabhairt beatha do'n
t-saoghal.
34 An sin thubhairt iad ris,
A Thighearn, thoir dhuinne
an t-aran so an còmhnuidh.
35 Agus thubhairt Iosa riu,
Is mise aran na beatha: an ti
a thig a m' ionnsuidh-sa, cha
bhi ocras gu bràth air; agus
an ti a chreideas annam-sa, cha
bhi tart gu bràth air.
36 Ach mar a thubhairt mi
ribh, ge do chunnaic sibh mi,
cha'n 'eil sibh a' creidsinn.
37 Gach neach a bheir an t-
Athair dhomh-sa, thig e a m'
ionnsuidh; agus an ti a thig
a m' ionnsuidh, cha tilg mi
air chor sam bith a mach *e*.
38 Oir thàinig mi nuas o
nèamh, cha'n ann chum gu'n
deanainn mo thoil féin, ach
toil an ti a chuir uaith mi.
39 Agus is i so toil an Ath-
ar a chuir uaith mi, nach caill-
inn a bheag sam bith do'n uile
a thug e dhomh, ach gu'n
togainn suas e rìs air an là
dheireannach.
40 Agus is i so toil an ti a
chuir uaith mi, gu'm biodh a'
bheatha mhaireannach aig
gach neach a chi am Mac, agus
a chreideas ann: agus togaidh
mise suas e air an là dheir-
eannach.
41 An sin rinn na h-Iudh-
aich gearan uime, a chionn
gu'n dubhairt e, Is mise an
t-aran a thàinig a nuas o
nèamh.
42 Agus thubhairt iad, Nach
e so Iosa mac Ioseiph, neach
aig an aithne dhuinn 'athair
agus a mhàthair? cionnus ma
seadh a ta e ag ràdh, Thàinig
mi nuas o nèamh.
43 Air an aobhar sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e riu,
Na deanaibh gearan 'nur
measg féin.
44 Cha'n urrainn neach air
bith teachd a m' ionnsuidh-sa,
mar tarruing an t-Athair a
chuir uaith mise e: agus tog-
aidh mise suas e air an là
dheireannach.
45 Tha e sgrìobhta sna
fàidhibh, Agus bithidh iad
uile air an teagasg o Dhia.
Uime sin gach neach a chuala,
agus a dh' fhòghluim o'n
Athair, thig e a m' ionnsuidh-
sa.
46 Cha'n e gu'm faca neach
sam bith an t-Athair, ach an
ti a ta o Dhia; chunnaic esan
an t-Athair.
47 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti a
ta creidsinn annam-sa, tha
bheatha mhaireannach aige.
48 Is mise aran na beatha.
49 Dh'ith bhur n-aithriche
mana san fhàsach, agus fhuair
iad bàs.
50 Is e so an t-aran a tha
teachd a nuas o nèamh, chum
as gun ith neach dheth, agus
nach faigh e bàs.
51 Is mise an t-aran beò, a
thàinig a nuas o nèamh: ma
dh'itheas neach air bith do'n
aran so, bithidh e beò gu siorr-
uidh: agus an t-aran a bheir
mise uam, is e m'fheoil e, a
bheir mi air son beatha an t-
saoghail.
52 Air an aobhar sin bha
connsachadh aig na h-Iudh-
aich r'a chéile, ag ràdh Cionn-
us a dh'fheudas an duine so
'fheoil a thoirt duinn r'a ith-
eadh.
53 An sin thubhairt Iosa
riu, Gu deimhin deimhin a ta

mi ag ràdh ribh, mur ith sibh
feoil Mhic an duine, agus
mur òl sibh 'fhuil, cha'n 'eil
beatha agaibh annaibh.
54 Esan a dh'itheas m'
fheoil-sa, agus a dh'òlas m'
fhuil-sa, a ta a' bheatha shiorr-
uidh aige; agus togaidh mise
suas e air an là dheireannach.
55 Oir is biadh gu fìrinn-
each m'fheoil, agus is deoch
gu fìrinneach m' fhuil.
56 Esan a dh'itheas m'fheoil-
sa, agus a dh'òlas m' fhuil-sa,
tha e gabhail còmhnuidh ann-
am-sa, agus mise annsan.
57 Mar a ta 'n t-Athair beò
a chuir uaith mise, agus a ta
mise beò troimh an Athair;
is amhuil sin esan a dh'itheas
mise, bithidh e mar an ceudna
beò tromham-sa.
58 Is e so an t-aran sin a
thàinig a nuas o nèamh; cha'n
e mar a dh'ith bhur n-aithriche
mana, agus fhuair iad bàs:
esan a dh'itheas an t-aran so,
bithidh e beò am feasd.
59 Thubhairt e na nithe so
anns an t-sionagog, an uair a
bha e a' teagasg an Caper-
naum.
60 Uime sin 'nuair a chual
mòran d'a dheisciobluibh *so*,
thubhairt iad, Is cruaidh a'
chainnt so; cò a dh'fheudas
éisdeachd rithe.
61 'Nuair a thuig Iosa ann
féin gu'n robh a dheisciobuil
ri gearan uime so, thubhairt e
riu, Am bheil so a' toirt oil-
bheum dhuibh-sa?
62 Agus *ciod* nam faiceadh
sibh Mac an duine a' dol suas
do'n àit anns an robh e
roimhe?
63 Is e an Spiorad a bheoth-
aicheas; cha'n 'eil tairbhe air
bith san fheoil: na briathran
a tha mise a' labhairt ribh, is
spiorad agus is beatha *iad*.
64 Ach a ta cuid dibhse nach
'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne
do Iosa o thùs, cò iad nach
robh a' creidsinn, agus cò an
ti a bhrathadh e.)
65 Agus thubhairt e, Air an
aobhar sin thubhairt mi ribh,
nach urrainn neach air bith
teachd a m' ionnsuidh, mur bi
e air a thoirt da o m' Athair.
66 O'n *àm* sin chaidh mòr-
an d'a dheisciobluibh air an
ais, agus cha d'imich iad ni's
mò maille ris.
67 An sin thubhairt Iosa ris
an dà fhear dheug, An àill
leibhse falbh cuideachd?
68 An sin fhreagair Simon
Peadar e, A Thighearn, co
dh'ionnsuidh an téid sinn? ag-
ad-sa tha briathra na beatha
maireannaich.
69 Agus a ta sinne a' creid-
sinn, agus a ta fhios againn
gur tusa Criosd Mac an Dé
bheò.
70 Fhreagair Iosa iad, Nach
do thagh mise sibhse dà fhear
dheug, agus a ta fear agaibh
'na dhiabhul?
71 Ach labhair e mu Iudas
Iscariot, *mac* Shimoin: oir is
e so an ti a bha gu esan a
bhrath, air dha bhi 'na aon
do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

AGUS an déigh nan nithe
sin, bha Iosa ag imeachd
mu'n cuairt ann an Galile:
oir cha b'àill leis a bhi 'g im-
eachd ann an Iudea, a chionn
gu'n robh na h-Iudhaich ag
iarraidh a mharbhadh.
2 Agus bha féill nan Iudh-
ach, *eadhon* féill nam pàilliun,
am fagus.

3 Uime sin thubhairt a
bhràithre ris, Imich as so agus
rach do Iudea, chum gu faic
do dheisciobuil mar an ceud-
na t'oibre a tha thu a' dean-
amh.
4 Oir cha dean neach air
bith aon ni am folach, a dh'-
iarras e féin a bhi am follais:
ma tha thu a' deanamh nan
nithe so, nochd thu féin do'n
t-saoghal.
5 Oir cha do chreid a
bhràithre féin ann.
6 An sin thubhairt Iosa riu,
Cha d'thàinig m' àm-sa fath-
ast; ach a ta bhur n-àmsa
ghnàth deas.
7 Cha'n 'eil e'n comas do'n
t-saoghal sibhse fhuathach-
adh; ach fuathaichidh e mise,
do bhrìgh gu bheil mi toirt
fianuis m'a thimchioll gu bheil
'oibre olc.
8 Rachaibh-sa suas chum na
féille so: cha téid mise suas
fathast chum na féille so, do
bhrìgh nach 'eil m' àm fathast
air a choimhlionadh.
9 'Nuair thubhairt e na nithe
so riu, dh'fhan e an Galile.
10 Ach an uair a chaidh a
bhràithre suas, an sin chaidh
esan suas mar an ceudna chum
na féille, cha'n ann am foll-
ais, ach mar gu b'ann an
uaignidheas.
11 An sin dh'iarr na h-Iudh-
aich e air an fhéill, agus thu-
bhairt iad, C'àit am bheil
e?
12 Agus bha borbhan mòr
am measg an t-sluaigh m'a
thimchioll: oir thubhairt cuid,
Is duine maith e: ach thu-
bhairt cuid eile, Cha'n eadh;
ach a ta e mealladh an t-
sluaigh.
13 Gidheadh cha do labhair
neach sam bith gu follaiseach
uime, air eagal nan Iudhach.
14 A nis mu mheadhon na
féille, chaidh Iosa suas do'n
teampull, agus theagaisg e.
15 Agus ghabh na h-Iudh-
aich iongantas, ag ràdh,
Cionnus is aithne do'n duine
so litrichean, agus nach d'-
fhòghluim e?
16 Fhreagair Iosa iad, agus
thubhairt e, Cha leam féin mo
theagasg, ach leis-san a chuir
uaith mi.
17 Ma's àill le neach sam
bith a thoil-san a dheanamh,
bithidh fios aige mu'n teagasg,
an ann o Dhia a ta e, no 'm
bheil mise a' labhairt uam
féin.
18 An ti a labhras uaith féin,
tha e 'g iarraidh a ghlòire
féin: ach ge b'e dh'iarras
glòir an ti a chuir uaith e, tha
esan fìrinneach, agus cha 'n
'eil eucoir air bith ann.
19 Nach d'thug Maois an
lagh dhuibh, agus *gidheadh*
cha'n 'eil aon neach agaibh a'
coimhlionadh an lagha? C'ar
son a ta sibh ag iarraidh mise
a mharbhadh?
20 Fhreagair an sluagh agus
thubhairt iad, Tha deamhan
agad: cò tha 'g iarraidh do
mharbhadh?
21 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e riu, Rinn mise aon
obair, agus a ta iongantas
oirbh uile air an aobhar sin.
22 Thug Maois dhuibh an
timchioll-ghearradh, (cha'n e
gur ann o Mhaois a ta e, ach
o na h-aithrichibh), agus tim-
chioll-ghearraidh sibhse duine
air an t-sàbaid.
23 Ma tha duine air an t-sà-
baid a' gabhail timchioll-
ghearraidh, chum nach bi lagh

Mhaois air a bhriseadh ; am
bheil fearg agaibh riumsa, a
chionn gu'n d'rinn mi duine
uile slàn air an t-sàbaid ?
24 Na tugaibh breth a réir
coslais, ach thugaibh breth
cheart.
25 An sin thubhairt cuid
do mhuinntir Ierusaleim, Nach
e so esan a tha iad ag iarraidh
a mharbhadh ?
26 Agus, feuch, tha e labh-
airt gu follaiseach, agus cha'n
'eil iad ag ràdh ni sam bith
ris : am bheil dearbh-fhios aig
na h-uachdarain gur e so da
rìreadh Criosd ?
27 Gidheadh is aithne dhuinn
an duine so cia as da : ach an
uair a thig Criosd, cha'n aithne
do neach air bith cia as da.
28 An sin ghlaodh Iosa san
teampull, agus e a' teagasg,
ag ràdh, Is aithne dhuibh
araon mise, agus cia as domh :
agus cha d'thàinig mi uam
féin, ach a ta esan fìor a chuir
uaith mi, air nach 'eil eòlas
agaibh-sa.
29 Ach a ta eòlas agam-sa
air ; oir is ann uaith a ta mi,
agus chuir esan uaith mi.
30 An sin dh'iarr iad a
ghlacadh : ach cha do chuir
neach air bith làmh ann, a
chionn nach robh 'uair-san
fathast air teachd.
31 Agus chreid mòran do'n t-
sluagh air, agus thubhairt iad,
'Nuair a thig Criosd, an dean
e ni's mò do mhìorbhuilibh
na iad sin a rinn an duine so ?
32 Chuala na Phairisich gu'n
robh an sluagh a' borbhanaich
nan nithe so m'a thimchioll :
agus chuir na Phairisich agus
na h-àrd-shagairt maoir g'a
ghlacadh.
33 An sin thubhairt Iosa,
Fathast tamull beag tha mise
maille ribh, agus *an sin* a ta
mi dol chum an ti a chuir
uaith mi.
34 Iarraidh sibh mi, agus
cha'n fhaigh sibh *mi :* agus
do'n àit am bi mi, cha'n urr-
ainn sibhse teachd.
35 An sin thubhairt na
h-Iudhaich eatorra féin, C'àit
an téid am fear so, nach faigh
sinn e ? an téid e chum na
muinntir a ta air an sgapadh
am measg nan Greugach, agus
an teagaisg e na Greugaich ?
36 Ciod i a' chainnt so a
thubhairt e, Iarraidh sibh mi,
agus cha'n fhaigh sibh *mi* : a-
gus do'n àit am bheil mise,
cha'n urrainn sibhse teachd ?
37 Air an là dheireannach,
là mòr sin na féille, sheas Iosa
agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma
tha tart air neach sam bith,
thigeadh e m'ionnsuidh-sa, a-
gus òladh e.
38 An ti a chreideas ann-
am-sa, mar a ta an sgriobtuir
ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn
aimhnichean do uisge beò.
39 (Ach labhair e so mu'n
Spiorad, a bha iadsan a chreid-
eadh annsan gu fhaghail : oir
cha robh an Spiorad fathast
air a thabhairt, do bhrìgh nach
robh Iosa fathast air a ghlòr-
achadh.)
40 Uime sin, an uair a chuala
mòran do'n t-sluagh a' chainnt
so, thubhairt iad, Gu fìrinn-
each is e so am fàidh.
41 Thubhairt cuid eile, Is
e so Criosd. Ach thubhairt
dream eile, An ann o Ghalile
a thig Criosd ?
42 Nach dubhairt an sgriob-
tuir, Gu'n tig Criosd do shìol
Dhaibhidh, agus á Betlehem,
am baile san robh Daibhidh ?

43 Air an aobhar sin dh'éir-
ich eas-aonachd am measg an
t-sluaigh air a shon-san.
44 Agus b'àill le cuid diubh
a ghlacadh ; ach cha do chuir
duine air bith làmh ann.
45 An sin thàinig na maoir
chum nan àrd-shagart agus
nam Phairiseach ; agus thu-
bhairt iadsan riu, C'ar son
nach d'thug sibh leibh e ?
46 Fhreagair na maoir, Cha
do labhair duine riamh mar
an duine so.
47 An sin fhreagair na
Phairisich iad, Am bheil sibh-
se mar an ceudna air bhur
mealladh ?
48 An do chreid aon air bith
do na h-uachdarain ann, no do
na Phairisich ?
49 Ach an sluagh so aig
nach 'eil eòlas an lagha, tha
iad malluichte.
50 Thubhairt Nicodemus
riu, (esan a thàinig d'a ionn-
suidh san oidhche, air dha bhi
'na aon diubh,)
51 Am bheil ar lagh-ne toirt
breth air duine sam bith gus
an cluinn e uaith féin an tois-
each, agus *gus* am bi fhios
aige ciod a tha e a' deanamh ?
52 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Am bheil
thusa mar an ceudna o Gha-
lile ? Rannsaich, agus faic :
oir á Galile cha d'éirich fàidh.
53 Agus dh'imich gach aon
d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

ACH chaidh Iosa chum
sléibh nan crann-oladh :
2 Agus gu moch air mhad-
uinn thàinig e rìs do'n team-
pull, agus thàinig an sluagh
uile d'a ionnsuidh ; agus air
suidhe dha, theagaisg e iad.
3 Agus thug na sgrìobh-
aichean agus na Phairisich
bean d'a ionnsuidh a ghlac-
adh an adhaltrannas ; agus air
dhoibh a cur anns a' mheadh-
on,
4 Thubhairt iad ris, A
mhaighstir, ghlacadh a' bhean
so anns a' ghnìomh féin, a'
deanamh adhaltrannais.
5 A nis dh'àithn Maois
dhuinn san lagh, an leithide so
a chlachadh : ciod ma seadh
a ta thusa ag ràdh ?
6 Thubhairt iad so 'ga dhear-
bhadh, chum gu'm biodh aca
cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach
chrom Iosa sìos, agus sgrìobh
e le 'mheur air an làr, (mar
nach biodh e'gan cluinntinn.)
7 Mar sin air dhoibh buan-
achadh a' feòraich dheth, thog
se e féin suas agus thubhairt e
riu, An neach a ta gun pheac-
adh agaibh-sa, tilgeadh e a'
cheud chlach oirre.
8 Agus chrom e sìos a rìs,
agus sgrìobh e air an làr.
9 Agus an uair a chual iad-
san *so*, (air dhoibh bhi air an
agairt le'n coguis féin,) chaidh
iad a mach an déigh a chéile,
a' tòiseachadh aig an dream bu
shine,gus an dream mu dheir-
eadh : agus dh'fhàgadh 'na
aonar Iosa, agus a' bhean 'na
seasamh sa' mheadhon.
10 Agus 'nuair a dh'éirich
Iosa suas, agus nach fac e aon
air bith ach a' bhean,thubhairt
e rithe, A bhean, c'àit am
bheil iad sud do luchd-casaid ?
an do dhìt duine air bith thu ?
11 Thubhairt ise, Cha do
dhìt aon duine, a Thighearn.
Agus thubhairt Iosa rithe,
Cha mhò a tha mise ga d'dhìt-
eadh : imich romhad, agus na
peacaich ni's mò.

12 An sin labhair Iosa riu
a rìs, ag ràdh, Is mise solus an
t-saoghail: an ti a leanas mise,
cha siubhail e an dorchadas,
ach bithidh solus na beatha
aige.
13 Uime sin thubhairt na
Phairisich ris, Tha thu toirt
fianuis mu d' thimchioll féin;
cha'n 'eil t'fhianuis fìor.
14 Fhreagair Iosa, agus thu-
bhairt e riu, Ged tha mi toirt
fianuis mu m' thimchioll féin,
gidheadh a ta m'fhianuis fìor:
oir a ta fhios agam cia as a
thàinig mi, agus c'àit am bheil
mi dol; ach cha'n 'eil fhios
agaibh-sa cia as a thàinig mi,
no c'àit am bheil mi dol.
15 Tha sibhse a' toirt breth
a réir na feòla; cha'n 'eil
mise a' toirt breth air aon
duine.
16 Agus gidheadh ma bheir
mise breth, tha mo bhreth fìr-
inneach: oir cha'n 'eil mi a'm'
aonar, ach mise agus an t-Ath-
air a chuir uaith mi.
17 Agus a ta e sgrìobhta
ann bhur lagh féin, gu bheil
fianuis dithis dhaoine fìor.
18 Is aon mise a ta dean-
amh fianuis mu m' thimchioll
féin, agus a ta an t-Athair a
chuir uaith mi, a' deanamh
fianuis mu m' thimchioll.
19 An sin thubhairt iad ris,
C'àit am bheil t' Athair?
Fhreagair Iosa, Cha'n aithne
dhuibhse aon chuid mise no
m' Athair: nam biodh eòlas
agaibh ormsa, bhiodh eòlas
agaibh air m' Athair mar an
ceudna.
20 Labhair Iosa na briathra
so an tigh-coimhead an ion-
mhais, ag teagasg dha san
teampull: agus cha do chuir
duine air bith làmh ann; oir
cha robh 'uair fathast air
teachd.
21 An sin thubhairt Iosa riu
a rìs, Tha mise a' falbh, agus
iarraidh sibh mi, agus bàsaich-
idh sibh ann bhur peacadh:
cha'n urrainn sibhse teachd
do'n àit am bheil mise a' dol.
22 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Am marbh se e
féin? do bhrìgh gu bheil e 'g
ràdh, Far am bheil mise a' dol,
cha'n urrainn sibhse teachd.
23 Agus thubhairt e riu,
Tha sibhse o shìos, tha mise o
shuas: tha sibhse do'n t-saogh-
al so, cha'n 'eil mise do'n
t-saoghal so.
24 Uime sin thubhairt mi
ribh, Gu'm bàsaich sibh ann
bhur peacaibh: oir mur creid
sibh gur mise *e*, gheibh sibh
bàs ann bhur peacaibh.
25 An sin thubhairt iad ris,
Cò thusa? Agus thubhairt Iosa
riu, *An neach* sin féin a thu-
bhairt mi ribh o thùs.
26 Tha mòran agam ri ràdh,
agus r'a bhreithneachadh m'ur
timchioll-sa: ach a ta an ti a
chuir uaith mi fìrinneach; a-
gus a ta mise a' labhairt ris an
t-saoghal nan nithe a chuala
mi uaith-san.
27 Cha do thuig iad gu'm
b'ann mu thimchioll an Athar
a labhair e riu.
28 An sin thubhairt Iosa
riu, 'Nuair a thogas sibh suas
Mac an duine, an sin bithidh
fios agaibh gur mise *e*, agus
nach 'eil mi deanamh ni sam
bith uam féin; ach mar a
theagaisg m' Athair mi, gu
bheil mi labhairt nan nithe
so.
29 Agus tha 'n ti a chuir
uaith mi maille rium: cha
d'fhàg an t-Athair a'm' aonar

mi, do bhrìgh gu bheil mi
deanamh a ghnàth nan nithe
sin a's taitneach leis.
30 An uair a bha e labhairt
nan nithe so, chreid mòran
ann.
31 An sin thubhairt Iosa
ris na h-Iudhaich a chreid ann,
Ma bhuanaicheas sibh ann am
fhocal-sa, bithidh sibh da rìr-
eadh 'nur deisciobuil agam;
32 Agus bithidh eòlas ag-
aibh air an fhìrinn, agus ni an
fhìrinn saor sibh.
33 Fhreagair iad e, Is sinne
sliochd Abrahaim, agus cha
robh sinn riamh fo dhaorsa aig
duine sam bith: cionnus a ta
thusa ag ràdh, Bithidh sibh
saor?
34 Fhreagair Iosa iad, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b'e ni peacadh,
is seirbhiseach do'n pheacadh
e.
35 Agus cha'n fhan an seir-
bhiseach san tigh gu bràth:
ach fanaidh am mac gu bràth.
36 Uime sin ma ni am Mac
saor sibh, bithidh sibh saor
da rìreadh.
37 Tha fhios agam gur sibh
sliochd Abrahaim; ach a ta
sibh ag iarraidh mise a
mharbhadh, do bhrìgh nach
'eil àit aig m' fhocal anna-
ibh.
38 Tha mise a' labhairt an
ni sin a chunnaic mi aig m'
Athair; agus tha sibhse a'
deanamh an ni a chunnaic
sibh aig bhur n-athair féin.
39 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Is e Abra-
ham ar n-athair-ne. Thubh-
airt Iosa riu, Nam bu chlann
do Abraham sibh, dheanadh
sibh oibre Abrahaim.
40 Ach a nis tha sibh ag
iarraidh mise a mharbhadh,
duine a dh'innis duibh an
fhìrinn, a chuala mi o Dhia:
cha d'rinn Abraham so.
41 Tha sibhse a' deanamh
oibre bhur n-athar féin. An
sin thubhairt iad ris, Cha d'
rugadh an strìopachas sinne;
tha aon Athair againn, *eadhon*
Dia.
42 An sin thubhairt Iosa
riu, Nam b'e Dia bhur n-Ath-
air, ghràdhaicheadh sibh mise:
oir chaidh mise mach, agus
thàinig mi o Dhia; agus cha
d'thàinig mi uam féin, ach
chuir esan uaith mi.
43 C'ar son nach 'eil sibh
a' tuigsinn mo chòmhraidh?
do bhrìgh nach urrainn sibh
éisdeachd ri m' fhocal.
44 Tha sibhse o *bhur* n-ath-
air an diabhul, agus is iad ana-
mianna bhur n-athar a's toil
leibh a dheanamh: bha esan
'na mhortair o thùs, agus cha
d'fhan esan fhìrinn, a chionn
nach 'eil fìrinn ann. 'Nuair
a labhras e breug, is ann uaith
féin a ta e labhairt: oir is
breugaire e, agus *is e* athair
na bréige.
45 Agus do bhrìgh gu bheil
mise ag innseadh na fìrinn,
cha'n 'eil sibh ga m' chreid-
sinn.
46 Cò agaibh-sa chuireas
peacadh as mo leth-sa? agus
ma tha mi ag innseadh na fìr-
inn, c'ar son nach 'eil sibh 'ga
m' chreidsinn?
47 An ti a ta o Dhia, éisd-
idh e ri briathraibh Dhé: uime
sin cha'n 'eil sibhse ag éisd-
eachd, a chionn nach ann o
Dhia a ta sibh.
48 An sin fhreagair na h-
Iudhaich, agus thubhairt iad
ris, Nach maith a thubhairt

sinn gur Samaritanach thu, a-
gus gu bheil deamhan agad?
49 Fhreagair Iosa, Cha'n 'eil
deamhan agam; ach a ta mi
toirt urraim do m'Athair, agus
a ta sibhse toirt eas-urraim
dhomh-sa.
50 Agus cha'n 'eil mi ag
iarraidh mo ghlòire féin: tha
neach a ta 'g iarraidh agus a'
toirt breth.
51 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Ma choimh-
ideas neach m'fhocal-sa, cha'n
fhaic e bàs am feasd.
52 An sin thubhairt na h-
Iudhaich ris, A nis tha fhios
againn gu bheil deamhan
agad. Fhuair Abraham bàs,
agus na fàidhean; gidheadh
a ta thusa ag ràdh, Ma choimh-
ideas duine m'fhocal-sa, cha
bhlais e bàs am feasd.
53 Am mò thusa na ar
n-athair Abraham, a fhuair
bàs? agus fhuair na fàidhean
bàs: cò a tha thu deanamh
dhiot féin?
54 Fhreagair Iosa, Ma tha
mi toirt glòire dhomh féin,
cha 'n 'eil ach neo-ni a'm'
ghlòir: is e m' Athair a ta
toirt glòire dhomh, neach a ta
sibhse ag ràdh gur e bhur Dia
e:
55 Gidheadh cha do ghabh
sibh eòlas air; ach a ta eòlas
agam-sa air: agus nan ab-
rainn, Nach aithne dhomh e,
bhithinn cosmhuil ribhse a'm'
bhreugaire: ach is aithne
dhomh e, agus a ta mi coimh-
ead 'fhocail.
56 Bha déidh mhòr aig A-
braham bhur n-athair-sa air
mo là-sa fhaicinn: agus chun-
naic se *e*, agus rinn e gair-
deachas.
57 An sin thubhairt na
h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil thu
fathast leth-cheud bliadhna
dh'aois, agus am faca tu Abra-
ham?
58 Thubhairt Iosa riu, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Mun robh Abra-
ham ann, A TA MISE.
59 An sin thog iadsan clach-
an chum an tilgeadh air: ach
dh'fholaich Iosa e féin, agus
chaidh e mach as an team-
pull, a dol troimh am meadh-
on, [agus mar sin chaidh e
seachad.]

CAIB. IX.

AGUS an uair a ghabh *Iosa*
seachad, chunnaic e duine
a bha dall o rugadh e.
2 Agus dh'fheòraich a dheis-
ciobuil deth, ag ràdh, A
mhaighstir, cò a pheacaich,
an duine so, no a phàrantan,
gu'n d'rugadh dall e?
3 Fhreagair Iosa, Cha do
pheacaich aon chuid an duine
so, no a phàrantan: ach a
chum gu'm foillsichte oibre
Dhé ann.
4 Is éigin domh-sa oibre an
ti a chuir uaith mi a dhean-
amh, am feadh is là e: tha'n
oidhche a' teachd, 'nuair nach
urrainn aon duine obair a
dheanamh.
5 Am feadh a ta mise san
t-saoghal, is mi solus an
t-saoghail.
6 'Nuair a thubhairt e na
nithe so, chuir e sile air an
talamh, agus rinn e criadh
do'n t-sile, agus sgaoil e a'
chriadh air sùilibh an doill.
7 Agus thubhairt e ris, Im-
ich, ionnlaid ann an lochan
Shiloaim, (is e sin air eadar-
theangachadh, Air a chur.)
Uime sin dh'imich e, agus

dh'ionnlaid e, agus thàinig e
a' faicinn.
8 Uime sin thubhairt na
coimhearsnaich, agus iadsan a
chunnaic dall e roimhe sin,
Nach e so esan a bha 'na
shuidhe ag iarraidh na déirce?
9 Thubhairt cuid, Is e so e;
cuid eile, Tha e cosmhuil ris:
thubhairt e féin, Is mise *e*.
10 Air an aobhar sin thu-
bhairt iad ris, Cionnus a dh'-
fhosgladh do shùilean ?
11 Fhreagair esan agus thu-
bhairt e, Rinn duine d'an
ainm Iosa criadh, agus sgaoil
e air mo shùilibh i, agus thu-
bhairt e rium, Imich gu loch-
an Shiloaim, agus ionnlaid: a-
gus dh'imich mi agus dh'ionn-
laid mi, agus fhuair mi mo
radharc.
12 An sin thubhairt iad ris,
C'àit am bheil e? Thubhairt
esan, Cha'n aithne dhomh.
13 Thug iad chum nam
Phairiseach esan a bha roimhe
dall.
14 Agus b'i an t-sàbaid a
bha ann an uair a rinn Iosa a'
chriadh, agus a dh'fhosgail e
'shùilean.
15 An sin a rìs dh'fheòr-
aich na Phairisich dheth mar
an ceudna cionnus a fhuair
e a radharc. Agus thubhairt
esan riu, Chuir e criadh air
mo shùilibh, agus dh'ionnlaid
mi, agus tha mi a' faicinn.
16 Uime sin thubhairt cuid
do na Phairisich, Cha'n 'eil an
duine so o Dhia, do bhrìgh
nach 'eil e gleidheadh na sà-
baid. Thubhairt cuid eile,
Cionnus a dh'fheudas duine a
ta 'na pheacach, an leithide so
do mhìorbhuilibh a dhean-
amh ? Agus bha eas-aonachd
'nam measg.
17 Thubhairt iad a rìs ris
an duine dhall, Ciod a ta thusa
ag ràdh uime, a thaobh gu'n
d'fhosgail e do shùilean ? A-
gus thubhairt esan, Is fàidh e.
18 Ach cha do chreid na
h-Iudhaich m'a thimchioll,
gu'n robh e dall, agus gu'n
d'fhuair e a radharc, gus an
do ghairm iad pàrantan an ti
a fhuair a radharc.
19 Agus dh'fhiosraich iad
dhiubh, ag ràdh, An e so bhur
mac-sa, a ta sibh ag ràdh a rug-
adh dall? cionnus ma seadh
a ta e nis a' faicinn ?
20 Fhreagair a phàrantan
iad agus thubhairt iad, Tha
fhios againn gur e so ar mac,
agus gu'n do rugadh dall e:
21 Ach cionnus a ta e nis
a' faicinn, cha 'n 'eil fhios ag-
ainn; no cò a dh'fhosgail a
shùilean, cha'n aithne dhuinn:
tha e féin air teachd gu aois,
feòraichibh dheth, labhraidh
e air a shon féin.
22 Thubhairt a phàrantan
na briathra so, a chionn gu
robh eagal nan Iudhach orra:
oir shuidhich na h-Iudhaich a
cheana eatorra féin, Nan aid-
icheadh duine sam bith gu'm
b'esan Criosd, gu'n rachadh a
chur as an t-sionagog.
23 Air an aobhar sin thu-
bhairt a phàranta, Tha e air
teachd gu aois, feòraichibh
dheth féin.
24 Air an aobhar sin ghairm
iad an dara uair an duine a
bha dall, agus thubhairt iad
ris, Thoir glòir do Dhia: tha
fhios againne gur peacach an
duine so.
25 An sin fhreagair esan
agus thubhairt e, Am peacach
e cha'n aithne dhomh: air aon
ni tha fhios agam, air dhomh

bhi dall, gu bheil mi nis a' faicinn.

26 Ach thubhairt iad ris a rìs, Ciod a rinn e dhuit? cionnus a dh'fhosgail e do shùilean?

27 Fhreagair e iad, Dh'innis mi dhuibh a cheana, agus cha d'éisd sibh; c'ar son a b'àill leibh a chluinntinn a rìs? am bheil a' mhiann oirbhse bhi 'nur deisciobuil aige mar an ceudna?

28 An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tusa a dheisciobul; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Tha fhios againn gu'n do labhair Dia ri Maois: ach mu thimchioll an fhir so, cha'n 'eil fhios againn cia as da.

30 Fhreagair an duine agus thubhairt e riu, An so tha ni iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu'n d'fhosgail e mo shùilean;

31 Ach a ta fhios againn nach éisd Dia ri peacaich: ach ma ta neach air bith 'na fhear-aoraidh do Dhia, agus a' deanamh a thoile, ris-san éisdidh e.

32 O thoiseach an t-saoghail cha chualas gu'n d'fhosgail aon neach sùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biodh an duine so o Dhia, cha b'urrainn e ni sam bith a dheanamh.

34 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Rugadh thusa uile ann am peacaibh, agus am bheil thu 'gar teagasg-ne? agus thilg iad a mach e.

35 Chual Iosa gu'n do thilg iad a mach e; agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé?

36 Fhreagair esan agus thubhairt e, Cò e, a Thighearn, chum gu'n creid mi ann?

37 Agus thubhairt Iosa ris, Chunnaic thu araon e, agus an ti a ta labhairt riut, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thighearn. Agus rinn e aoradh dha.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thàinig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'm faiceadh iad; agus gu'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.

40 Agus chuala *cuid* do na Phairisich, a bha maille ris na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a ta sibh 'ag ràdh, Is léir dhuinn; uime sin tha bhur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

GU deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach, ach a théid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaill nan caorach.

3 Dhasan fosglaidh an dorsair; agus éisdidh na caoraich r'a ghuth: agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraichidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coig-

reach, ach teichidh iad uaith,
do bhrìgh nach aithne dhoibh
guth choigreach.
6 An cosamhlachd so labh-
air Iosa riu: ach cha do thuig
iadsan ciod iad na nithe a
labhair e riu.
7 An sin thubhairt Iosa riu
a rìs, Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gur mise
dorus nan caorach.
8 Iadsan uile a thàinig romh-
am-sa, is gaduichean agus
luchd-reubainn iad: ach cha
d'éisd na caoraich riu.
9 Is mise an dorus: ma
théid neach air bith steach
tromham-sa, tèarnar e, agus
théid e steach agus a mach, a-
gus gheibh e ionaltradh.
10 Cha tig an gaduiche ach
a ghoid, agus a mharbhadh, a-
gus a mhilleadh: thàinig mise
chum gu'm biodh beatha aca,
agus gu'm biodh *i* aca ni's
pailte.
11 Is mise am buachaill
maith: leigidh am buachaill
maith 'anam sìos air son nan
caorach.
12 Ach am fear-tuarasdail,
agus an ti nach e am buach-
aill, agus nach leis féin na
caoraich, chi e am madadh-
alluidh a' teachd, agus fàg-
aidh e na caoraich, agus teich-
idh e: agus glacaidh am mad-
adh-alluidh iad, agus sgapaidh
e na caoraich.
13 Ach teichidh am fear-
tuarasdail, a chionn gur fear-
tuarasdail e, agus nach 'eil
suim aige do na caoraich.
14 Is mise am buachaill
maith, agus is aithne dhomh
mo *chaoraich* féin, agus aith-
nichear le *m' chaoraich* féin
mi.
15 Mar is aithne do'n Ath-
air mise, mar sin is aithne
dhomh-sa an t-Athair: agus
a ta mi leigeadh m'anama sìos
air son nan caorach.
16 Agus a ta caoraich eile
agam, nach 'eil do'n chrò so:
is éigin domh iad sin mar an
ceudna thoirt *a stigh*, agus
éisdidh iad ri m' ghuth; agus
bithidh aon treud ann, *agus*
aon bhuachaill.
17 Air an aobhar so is ion-
mhuinn leis an Athair mise,
air son gu'n leig mi sìos m'an-
am, chum gu'n glac mi e a rìs.
18 Cha'n 'eil neach air bith
'ga thoirt uam, ach a ta mi
'ga leigeadh sìos uam féin:
tha cumhachd agam a leig-
eadh sìos, agus tha cumhachd
agam a ghlacadh a rìs. An
àithne so fhuair mi o m' Ath-
air.
19 Air an aobhar sin dh'éir-
ich eas-aonachd a rìs am measg
nan Iudhach air son nam
briathra so.
20 Agus thubhairt mòran
diubh, Tha deamhan aige, a-
gus tha e air bhoile; c'ar son
a tha sibh ag éisdeachd ris?
21 Thubhairt cuid eile, Cha'n
iad so briathra duine anns
am bheil deamhan; am bheil
deamhan comasach air sùilean
nan dall fhosgladh?
22 Agus bha féill-chuimhne
an ath-choisreagaidh ann an
Ierusalem, agus b'e an geamh-
radh a bha ann.
23 Agus bha Iosa a' sràid-
imeachd san teampull ann an
sgàth-thigh Sholaimh.
24 An sin chruinnich na h-
Iudhaich m'a thimchioll, agus
thubhairt iad ris, Cia fhad a
chumas tu ar n-anama an
amharus? ma's tu Criosd, innis
dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'-
innis mi dhuibh, agus cha do
chreid sibh: na h-oibre a ta
mi deanamh an ainm m' Ath-
air, tha iad sin a' toirt fianuis
mu m' thimchioll.
26 Ach cha'n 'eil sibhse a'
creidsinn; oir cha'n ann do
m' chaoraich sibh, mar thu-
bhairt mi ribh.
27 Tha mo chaoraich-sa ag
éisdeachd ri m'ghuth, agus is
aithne dhomh iad, agus lean-
aidh iad mi:
28 Agus bheir mi a' bheatha
mhaireannach dhoibh; agus
cha sgriosar iad am feasd, ni
mò a spìonas neach air bith as
mo làimh iad.
29 M'Athair a thug dhomh-
sa *iad*, is mò e na na h-uile;
agus cha'n urrainn neach air
bith *an* spìonadh á làimh m'
Athar.
30 Mise agus an t-Athair, is
aon sinn.
31 Uime sin thog na h-Iudh-
aich clachan a rìs chum a
chlachadh.
32 Fhreagair Iosa iad, Nochd
mi dhuibh mòran do oibribh
maithe o m'Athair; cia do na
h-oibribh sin air son am bheil
sibh ga m' chlachadh?
33 Fhreagair na h-Iudhaich
e, ag ràdh, Air son oibre
maithe cha'n 'eil sinn ga d'
chlachadh; ach air son toibh-
eim, agus air son, air bhi
dhuitse a'd' dhuine, gu bheil
thu deanamh Dé dhiot féin.
34 Fhreagair Iosa iad, Nach
'eil e sgrìobhta ann bhur lagh-
sa, Thubhairt mi, Is dée sibh?
35 Ma thubhairt e dée riu-
san, dh'ionnsuidh an robh
focal Dé, agus nach feudar an
sgriobtuir a bhriseadh;
36 An abair sibh ris-san, a-
naomhaich an t-Athair, agus
a chuir e chum an t-saoghail,
Tha thu a' labhairt toibheim;
air son gu'n dubhairt mi, Is
mi Mac Dhé?
37 Mur dean mi oibre m'
Athar, na creidibh mi.
38 Ach ma ni, ged nach
creid sibh mise, creidibh na
h-oibre, chum gu'm bi fios ag-
aibh, agus gu'n creid sibh gu
bheil an t-Athair annam-sa, a-
gus mise annsan.
39 Uime sin dh'iarr iad a rìs
a ghlacadh: ach chaidh e as
an làimh.
40 Agus chaidh e rìs do'n
taobh thall do Iordan, do'n
ionad anns an robh Eoin air
tùs ri baisteadh; agus rinn e
còmhnuidh an sin.
41 Agus thàinig mòran d'a
ionnsuidh, agus thubhairt iad,
Cha d' rinn Eoin aon mhìor-
bhuil: ach bha na h-uile nithe
thubhairt Eoin mu'n duine
so fìor.
42 Agus chreid mòran san
àit sin air.

CAIB. XI.

ANIS bha duine àraidh gu
tinn, d'am *b'ainm* Lasarus
o Bhetani, baile Mhuire agus
Mharta a peathar.
2 (B'i Mhuire *sin* a dh'ung
an Tighearn le oladh luach-
mhoir, agus a thiormaich a
chosan le a folt, aig an robh
a bràthair Lasarus gu tinn.)
3 Uime sin chuir a pheath-
raiche fios d'a ionnsuidh, ag
ràdh, A Thighearn, feuch,
tha'n ti a's ionmhuinn leat
tinn.
4 'Nuair a chual Iosa *so*,
thubhairt e, Cha'n 'eil an tinn-
eas so chum bàis, ach a chum
glòire Dhé, chum gu'm bi

Mac Dhé air a ghlòrachadh
d'a thaobh.
5 A nis b'ionmhuinn le Iosa
Marta, agus a piuthar, agus
Lasarus.
6 Uime sin an uair a chual
e gu'n robh esan tinn, dh'fhan
e fathast dà là anns an ionad
an robh e.
7 'Na dhéigh sin thubhairt e
r'a dheisciobluibh, Racham-
aid a rìs do Iudea.
8 Thubhairt a dheisciobuil
ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr
na h-Iudhaich do chlachadh;
agus am bheil thu dol a rìs an
sin?
9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil
dà uair dheug san là? Ma
dh'imicheas duine anns an là,
cha tuislich e, oir tha e faicinn
soluis an t-saoghail so:
10 Ach ma dh'imicheas duine
anns an oidhche, tuislichidh
e, do bhrìgh nach 'eil an solus
ann.
11 Na nithe so labhair e:
agus 'na dhéigh sin thubhairt
e riu, Tha ar caraid Lasarus
'na chodal; ach a ta mise a'
dol chum gu'n dùisg mi as a
chodal e.
12 An sin thubhairt a dheis-
ciobuil, A Thighearn, ma tha
e 'na chodal, bithidh e slàn.
13 Gidheadh labhair Iosa
m'a bhàs: ach shaoil iadsan
gu'n do labhair e mu thim-
chioll fois codail.
14 An sin thubhairt Iosa riu
gu soilleir, Fhuair Lasarus
bàs:
15 Agus a ta mi subhach air
bhur son-sa nach robh mi an
sin, chum gu'n creid sibh;
ach rachamaid d'a ionnsuidh.
16 An sin thubhairt Tomas,
ris an abrar Didimus, r'a cho-
dheisciobluibh, Rachamaid-ne
mar an ceudna, chum gu'm
faigh sinn bàs maille ris.
17 An sin an uair a thàinig
Iosa, fhuair se e an déigh dha
bhi cheana ceithir làithean san
uaigh.
18 (A nis bha Betani fagus
do Ierusalem, mu thimchioll
cùig stàide deug uaith.)
19 Agus thàinig mòran do
na h-Iudhaich chum Mharta
agus Mhuire, gu comhfhurt-
achd a thoirt doibh a thaobh
am bràthar.
20 An sin an uair a chuala
Marta gu'n robh Iosa a' teachd,
chaidh i 'na chòdhail: ach
shuidh Muire san tigh.
21 An sin thubhairt Marta
ri Iosa, A Thighearn, nam
biodh tusa an so, cha 'n
fhaigheadh mo bhràthair bàs.
22 Ach a ta fhios agam a nis
féin, ge b'e air bith nithe a
dh'iarras tu air Dia gu'n toir
Dia dhuit *iad.*
23 Thubhairt Iosa rithe, Eir-
idh do bhràthair a rìs.
24 Thubhairt Marta ris, Tha
fhios agam gu'n éirich e a rìs
san aiseirigh air an là dheir-
eannach.
25 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise an aiseirigh, agus a'
bheatha: an ti a chreideas
annam-sa, ged gheibheadh e
bàs, bithidh e beò:
26 Agus ge b'e neach a ta
beò, agus a' creidsinn annam-
sa, cha'n fhaigh e bàs am
feasd. Am bheil thu creid-
sinn so?
27 Thubhairt i ris, Tha, a
Thighearn: tha mi creidsinn
gur tusa Criosd, Mac Dhé, a
bha gu teachd chum an t-sao-
ghail.
28 Agus air dhi na nithe so
ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm

i a piuthar Muire an uaignidh-
eas, ag ràdh, Thàinig am
Mhaighstir, agus tha e ga d'
ghairm.
29 'Nuair a chual ise *sin*, dh'-
éirich i gu grad, agus thàinig
i d'a ionnsuidh.
30 A nis cha robh Iosa fathast
air teachd do'n bhaile, ach bha
e anns an áit an do choinnich
Marta e
31 An sin na h-Iudhaich a
bha maille rithe san tigh, agus
a' toirt comhfhurtachd dhi,
'nuair a chunnaic iad Muire
gu'n d'éirich i gu gràd, agus
gu'n deachaidh i mach, lean
iad i, ag ràdh, Tha i dol chum
na h-uaighe, a chaoineadh an
sin.
32 An sin an uair a thàinig
Muire do'n àit an robh Iosa,
agus a chunnaic i e, thuit i
aig a chosaibh, ag ràdh ris, A
Thighearn, nam biodh tusa
an so, cha'n fhaigheadh mo
bhràthair bàs.
33 Uime sin an uair a chunn-
aic Iosa i a' gul, agus na h-
Iudhaich a thàinig maille rithe
a' gul mar an ceudna, rinn e
osna 'na spiorad, agus chuir
se e féin fo àmhghar.
34 Agus thubhairt e, C'àit
an do chuir sibh e? Thubhairt
iad ris, A Thighearn, thig a-
gus faic.
35 Ghuil Iosa.
36 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Feuch cionnus a
ghràdhaich se e!
37 Agus thubhairt cuid
diubh, Nach feudadh an duine
so a dh'fhosgail sùilean an
doill, a thoirt fa'near nach
faigheadh eadhon am fear so
bàs?
38 Uime sin thàinig Iosa, ag
osnaich a rìs ann féin, chum
na h-uaighe. Agus b' uaimh
i, agus bha clach air a cur
oirre.
39 Thubhairt Iosa, Togaibh
a' chlach. Thubhairt Marta,
piuthar an duine mhairbh, ris,
A Thighearn, tha nis droch
bholadh dheth; oir is e so an
ceathramh là.
40 Thubhairt Iosa rithe,
Nach dubhairt mi riut, Ma
chreideas tu, gu'm faic thu
glòir Dhé?
41 An sin thog iad a' chlach
(*o'n àit* anns an robh an duine
marbh air a chur.) Agus thog
Iosa suas a shùilean, agus thu-
bhairt e, Athair, tha mi toirt
buidheachais duit gu'n d'éisd
thu rium.
42 Agus bha fhios agam gu
bheil thu ag éisdeachd rium
a ghnàth: ach thubhairt mi *e*
air son an t-sluaigh a tha 'nan
seasamh mu m' thimchioll,
chum gu'n creid iad gu'n do
chuir thusa uait mi.
43 Agus an uair a labhair e
na nithe so, ghlaodh e le guth
mòr, A Lasaruis, thig a mach.
44 Agus thàinig esan a bha
marbh a mach, agus a chosan
agus a làmhan ceangailte leis
an eudach mhairbh: agus bha
'aghaidh ceangailte mu'n
cuairt le neapaicin. Thubhairt
Iosa riu, Fuasglaibh e, agus
leigibh leis imeachd.
45 An sin chreid mòran do
na h-Iudhaich ann, a thàinig
chum Mhuire, agus a chunn-
aic na nithe a rinn Iosa.
46 Ach dh'fhalbh cuid diubh
chum nam Phairiseach, agus
dh'innis iad dhoibh na nithe
a rinn Iosa.
47 An sin chruinnich na h-
àrd-shagairt agus na Phairis-
ich comhairle, agus thubhairt

iad, Ciod a tha sinn a' dean-
amh? oir a ta an duine so
deanamh mòrain mhìorbh-
uile.
48 Ma leigeas sinn leis air
an dòigh so, creididh na h-uile
dhaoine ann; agus thig na
Romhanaich, agus sgriosaidh
iad air n-àit, agus ar cinneach.
49 An sin thubhairt fear
àraidh dhiubh *d' am b'ainm*
Caiaphas, air dha bhi 'na àrd-
shagart air a' bhliadhna sin,
riu, Cha'n aithne dhuibh ni
sam bith,
50 Ni mò tha sibh a' toirt
fa'near gur iomchuidh
dhuinne gu'm faigheadh aon
duine bàs air son an t-sluaigh,
agus nach biodh an cinneach
uile air a sgrios.
51 Ach cha b'ann uaith féin
a labhair e so: ach air dha bhi
'na àrd-shagart air a' bhliadh-
na sin, rinn e fàidheadaireachd
gu'm faigheadh Iosa bàs air
son a' chinnich sin;
52 Agus cha'n ann air son a'
chinnich sin a mhàin, ach a
chum mar an ceudna gu'n
cruinnicheadh e an ceann a
chéile 'nan aon clann Dhé a
bha air an sgapadh.
53 Uime sin o'n là sin a
mach, chuir iad an comhairle
r'a chéile chum esan a chur
gu bàs.
54 Air an aobhar sin cha d'-
imich Iosa ni's mò gu foll-
aiseach am measg nan Iudh-
ach; ach chaidh e as a sin do
dhùthaich làimh ris an fhàs-
ach, gu baile ris an abrar Eph-
raim, agus an sin ghabh e
còmhnuidh maille r'a dheis-
ciobluibh.
55 Agus bha càisg nan Iudh-
ach am fagus: agus chaidh
mòran suas as an dùthaich do
Ierusalem roimh an chàisg,
chum iad féin a ghlanadh.
56 An sin dh'iarr iad Iosa,
agus labhair iad r'a chéile
'nan seasamh san teampull,
Ciod bhur barail-sa? an e nach
tig e chum na féille?
57 A nis bha araon na h-àrd-
shagairt agus na Phairisich air
toirt àithne, nam biodh fhios
aig neach air bith c'àit an
robh e, gu'n innseadh se *e*,
chum gu'n glacadh iad e.

CAIB. XII.

AN sin thàinig Iosa, sè
làithean roimh an chàisg,
gu Betani, far an robh Lasa-
rus a bha marbh, neach a thog
esan o na marbhaibh.
2 Uime sin rinn iad suipeir
dha an sin; agus bha Marta a'
frithealadh: ach bha Lasarus
'na aon diubh-san a shuidh air
bord maille ris.
3 An sin ghabh Muire pund
do oladh spicnaird ro luach-
mhoir, agus dh'ung i cosan
Iosa, agus thiormaich i a chos-
an le a folt: agus lìonadh an
tigh le fàile cùbhraidh na h-
oladh.
4 An sin thubhairt aon d'a
dheisciobluibh, Iudas Iscariot,
mac Shimoin, a bha gu esan a
bhrath,
5 C'ar son nach do reiceadh
an oladh so air son tri cheud
peghinn, agus nach d'thugadh
do na bochdaibh e?
6 Thubhairt e so, cha b'ann
a chionn gu'n robh suim aige
do na bochdaibh; ach a chionn
gu'm bu ghaduiche e, agus
gu'n robh an sporan aige, agus
gu'n do ghiùlain e na nithe
a chuireadh ann.
7 An sin thubhairt Iosa, Leig
leatha: fa chomhair là m'
adhlaic ghléidh i so.

8 Oir tha na bochdan a ghnàth agaibh maille ribh, ach cha'n'eil mise agaibh a ghnàth.
9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h-Iudhaich gu'n robh e an sin: agus thàinig iad, cha'n ann a mhàin air son Iosa, ach a chum gu'm faiceadh iad mar an ceudna Lasarus, a thog esan o na marbhaibh.
10 Ach ghabh na h-àrd-shagairt comhairle, chum Lasarus mar an ceudna a mharbhadh;
11 Do bhrìgh air a shonsan gu'n d'imich mòran do na h-Iudhaich, agus gu'n do chreid iad ann an Iosa.
12 Air an là màireach, air cluinntinn do mhòr-shluagh a thàinig chum na féille, gu'n robh Iosa a' teachd gu Ierusalem,
13 Ghlac iad geuga pailme, agus chaidh iad a mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosanna, beannaichte gu robh Righ Israeil a tha teachd ann an ainm an Tighearn!
14 Agus air do Iosa asal òg fhaotainn, shuidh e air; a réir mar a ta e sgrìobhta,
15 Na biodh eagal ort, a nighean Shioin: feuch, a ta do Righ a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.
16 Cha do thuig a dheisciobuil na nithe so air tùs: ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu'n robh na nithe so sgrìobhta uime, agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.
17 Uime sin rinn an sluagh a bha maille ris fianuis, gu'n do ghairm e Lasarus as an uaigh, agus gu'n do thog e o na marbhaibh e,
18 Air an aobhar sin mar an ceudna choinnich an sluagh e, do bhrìgh gu'n cual iad gu'n d'rinn e am mìorbhuil so.
19 Thubhairt na Phairisich uime sin eatorra féin, Am faic sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh bheag sam bith? feuch, tha 'n saoghal air dol 'na dhéigh.
20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh a dheanamh aig an fhéill:
21 Air an aobhar sin thàinig iadsan gu Philip, a *bha* o Bhetsaida Ghalile, agus dh'iarr iad air, ag ràdh, A Thighearn, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.
22 Thàinig Philip agus dh'innis e do Aindreas; agus a rìs dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.
23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh, Thàinig an uair, chum gu'm biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.
24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mur faigh an gràinne cruithneachd a thuiteas anns an talamh bàs, fanaidh e 'na aonar: ach ma gheibh e bàs, bheir e toradh mòr uaith.
25 Esan a ghràdhaicheas 'anam, caillidh se e; agus esan a dh'fhuathaicheas 'anam anns an t-saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha maireannaich.
26 Ma ni neach air bith seirbhis dhomh-sa, leanadh e mi; agus ge b'e àit am bi mise, an sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna: ma ni neach seirbhis dhomh-sa bheir m' Athair urram dha.
27 A nis tha m'anam fo amh-

ghar; agus ciod a their mi? Athair, saor mi o'n uair so: ach is ann air a shon so a thàinig mi chum na h-uaire so.
28 Athair, glòraich t'ainm. An sin thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Ghlòraich mi araon *e*, agus glòraichidh mi rìs *e*.
29 Uime sin thubhairt an sluagh a sheas a làthair, agus a chuala *so*, Gu'n robh tairneanach ann: thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.
30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n ann air mo shon-sa thàinig an guth so, ach air bhur son-sa.
31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann: a nis tilgear uachdaran an t-saoghail so mach.
32 Agus mise, ma thogar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a m' ionnsuidh.
33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)
34 Fhreagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu'm fan Criosd gu siorruidh: agus cionnus a ta thusa ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas? cò e Mac an duine so?
35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast rè tamuill bhig tha'n solus maille ribh: gluaisibh am feadh 's a ta an solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an ti a ta ag imeachd san dorchadas, cha'n aithne dha c'àit am bheil e dol.
36 Am feadh as a ta 'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'm bi sibh 'nur cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh'fhalbh e, agus dh'fholaich se e féin uatha.
37 Ach ge do rinn e a choimhlion so do mhìorbhuilibh 'nan làthair, cha do chreid iad ann:
38 Chum gu'm biodh briathran an fhàidh Esaiais air an coimhlionadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne? agus cò dha a dh'fhoillsicheadh gairdean an Tighearna?
39 Air an aobhar so cha robh e'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu'n dubhairt Esaias a rìs,
40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu'n slànuichinn iad.
41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.
42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranaibh féin ann: ach air son nam Phairiseach cha d'aidich iad *e*, air eagal gu'n cuirte mach as an t-sionagog iad.
43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.
44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An ti a ta creidsinn annam-sa, cha'n ann annam-sa tha e creidsinn, ach anns an ti a chuir uaith mi.
45 Agus an ti a tha ga m' fhaicinn-sa, tha e faicinn an ti a chuir uaith mi.
46 Thàinig mi a'm' sholus chum an t-saoghail, chum ge b'e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.
47 Agus ma chluinneas

neach air bith mo bhriathran-
sa, agus nach creid e, cha'n
'eil mise 'ga dhìteadh: oir cha
d'thàinig mi a dhìteadh an
t-saoghail, ach a shaoradh an
t-saoghail.
48 An ti a tha cur cùil rium-
sa, agus nach 'eil a' gabhail
ri m' bhriathraibh, tha aige
neach a bheir breth air: am
focal a labhair mi, bheir e sin
breth air san là dheireannach.
49 Oir cha do labhair mi
uam féin; ach an t-Athair a
chuir uaith mi, thug e àithne
dhomh, ciod a theirinn, agus
ciod a labhrainn.
50 Agus a ta fhios agam gur
beatha mhaireannach 'àithne-
san: air an aobhar sin na nithe
tha mi a' labhairt, mar thu-
bhairt an t-Athair rium, mar
sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

ANIS roimh fhéill na càisge,
air do Iosa fios a bhi aige
gu'n robh 'uair air teachd,
anns an rachadh e as an t-
saoghal so chum an Athar,
air dha a mhuinntir féin a bha
anns an t-saoghal a ghràdh-
achadh, ghràdhaich e gu crìch
iad.
2 Agus an uair a bha 'n t-
suipeir thairis, (air do'n
diabhul a nis a chur an cridhe
Iudais Iscarioit, *mhic* Shimoin,
esan a bhrath,)
3 Air aithneachadh do Iosa
gu'n d'thug an t-Athair na
h-uile nithe 'na làmhaibh, a-
gus gur ann o Dhia a thàinig
e, agus gur ann a dh'ionnsuidh
Dhé a bha e dol;
4 Dh'éirich e o 'shuipeir, a-
gus chuir e dheth 'fhalluinn,
agus ghlac e làmh-anart, agus
cheangail e uime e.
5 'Na dhéigh sin, thaom e
uisge ann an soitheach-ionn-
laid, agus thòisich e air cosan
nan deisciobul ionnlad, agus
an tiormachadh leis an làmh-
anart a bha ceangailte uime.
6 An sin thàinig e gu Simon
Peadar: agus thubhairt esan
ris, A Thighearn, am bheil thu-
sa ag ionnlad mo chosan-sa?
7 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, An ni so ta mi
deanamh cha'n aithne dhuitse
a nis; ach bithidh fios agad
air an déigh so.
8 Thubhairt Peadar ris, Cha
nigh thu mo chosan-sa gu
bràth. Fhreagair Iosa e, Mur
nigh mi thu, cha'n 'eil cuid
agad maille rium.
9 Thubhairt Simon Peadar
ris, A Thighearn, cha'n iad
mo chosan a mhàin, ach mar
an ceudna mo làmhan agus
mo cheann.
10 Thubhairt Iosa ris, An
ti a ta air ionnlad, cha'n 'eil
feum aige ach a chosan ionn-
lad, ach tha e gu h-iomlan
glan: agus a ta sibhse glan,
ach cha'n 'eil *sibh* uile *glan.*
11 Oir bha fhios aige cò a
bhrathadh e; uime sin thu-
bhairt e, Cha'n 'eil sibh uile
glan.
12 An sin, an déigh dha an
cosan ionnlad, agus 'fhalluinn
a ghabhail *d'a ionnsuidh,*
shuidh e a rìs, agus thubhairt
e riu, Am bheil fhios agaibh
ciod a rinn mi dhuibh?
13 Tha sibh a' gairm Maigh-
stir, agus Tighearn dhiom-sa:
agus tha sibh ag ràdh gu maith;
oir is mi *sin.*
14 Uime sin ma dh'ionnlaid
mise, bhur Tighearn agus bhur
Maighstir, bhur cosan-sa, is
còir dhuibh-sa mar an ceudna
cosan a chéile ionnlad.

15 Oir thug mi eisempleir
dhuibh, chum mar a rinn mise
dhuibh, gu'n deanadh sibhse
mar an ceudna.
16 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Cha mhò an
t-òglach na 'mhaighstir, agus
cha mhò an teachdair na an ti
a chuir uaith e.
17 Ma's aithne dhuibh na
nithe so, is beannaichte sibh
ma ni sibh iad.
18 Cha'n 'eil mi labhairt
oirbh uile: is aithne dhomh
cò a thagh mi: ach is éigin an
sgriobtuir a choimhlionadh,
An ti a ta 'g itheadh arain
maille rium, thog e a shàil
a'm' aghaidh.
19 A nis a ta mi ag ràdh so
ribh mun tig e gu crìch, chum,
'nuair a tharlas e, gu'n creid
sibh gur mise *e*.
20 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, an ti a gha-
bhas ri neach sam bith a
chuireas mise uam, gabhaidh
e rium-sa; agus an ti a ghabh-
as rium-sa, gabhaidh e ris an
ti a chuir uaith mi.
21 Air do Iosa na nithe so
ràdh, bha e fo thrioblaid 'na
spiorad, agus rinn e fianuis, a-
gus thubhairt e, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, gu'm brath aon agaibh
mise.
22 An sin dh'amhairc na
deisciobuil air a chéile, fo
amharus co uime a labhair e.
23 A nis bha aon d'a dheis-
ciobluibh, 'na luidhe an uchd
Iosa, neach a b'ionmhuinn le
Iosa.
24 Air an aobhar sin smèid
Simon Peadar airsan, gu'm
feòraicheadh e co uime a
labhair e.
25 An sin air dhasan aom-
adh ri uchd Iosa, thubhairt e
ris, A Thighearn cò e?
26 Fhreagair Iosa, Is e an ti
sin e, d'an toir mise an greim,
an déigh dhomh a thumadh.
Agus an uair a thum e an
greim, thug se e do Iudas Is-
cariot, *mac* Shimoin.
27 Agus an sìn an déigh a'
ghreama, chaidh Satan a
steach ann-san. An sin thu-
bhairt Iosa ris, An ni a ta thu
a' deanamh, dean gu grad e.
28 A nis cha do thuig aon
diubh-san a bha 'nan suidhe
air a' bhord c'ar son a thu-
bhairt e so ris.
29 Oir shaoil cuid diubh,
do bhrìgh gu'n robh an spor-
an aig Iudas, gu'n dubhairt
Iosa ris, Ceannaich *na nithe*
a ta dh'uireasbhuidh oirnn
chum na féille; no gu'n tug-
adh e ni-éigin do na bochd-
aibh.
30 An sin an déigh dhasan
an greim a ghabhail, chaidh e
mach air ball; agus bha'n
oidhche ann.
31 Uime sin, 'nuair a chaidh
esan a mach, thubhairt Iosa,
A nis a ta Mac an duine air
a ghlòrachadh, agus tha Dia
air a ghlòrachadh ann.
32 Ma tha Dia air a ghlòr-
achadh ann, glòraichidh Dia
esan mar an ceudna ann féin,
agus air ball glòraichidh se e.
33 A chlann bheag, fathast
ùine bheag tha mise maille
ribh. Iarraidh sibh mi: agus
mar a thubhairt mi ris na h-
Iudhaich, Do'n àit an téid
mise, cha 'n 'eil e 'n comas
duibhse teachd; mar sin a ta
mi ag ràdh ribhse nis.
34 Aithne nuadh tha mi toirt
dhuibh, Gu'n gràdhaich sibh
a chéile; mar a ghràdhaich

mise sibhse, gu'n gràdhaich
sibh féin a chéile mar an ceud-
na.
35 Le so aithnichidh na h-
uile dhaoine gur sibh mo
dheisciobuil-sa, ma bhios
gràdh agaibh féin d'a chéile.
36 Thubhairt Simon Peadar
ris, A Thighearn, c'àit a théid
thu? Fhreagair Iosa e, Do'n
àit an téid mi, cha'n urrainn
thusa nis mo leantuinn; gidh-
eadh leanaidh tu mi 'na dhéigh
so.
37 Thubhairt Peadar ris, a
Thighearn, c'ar son nach urr-
ainn mi do leantuinn a nis?
Leigidh mi sìos m'anam air do
shon.
38 Fhreagair Iosa e, An leig
thu t'anam sìos air mo shonsa?
Gu deimhin deimhin a ta mi
ag ràdh riut, Nach goir an
coileach, gus an àicheadh thu
mi tri uairean.

CAIB. XIV.

NA biodh bhur cridhe fo
thrioblaid: tha sibh a'
creidsinn ann an Dia, creid-
ibh annam-sa mar an ceudna.
2 Ann an tigh m'Athar-sa
tha iomadh àite-còmhnuidh:
mur biodh *e mar sin*, dh'inn-
sinn-sa dhuibh. Tha mi dol
a dh'ulluchadh àite dhuibh.
3 Agus ma théid mi agus
gu'n ulluich mi àit dhuibh,
thig mi rìs, agus gabhaidh mi
sibh a m' ionnsuidh féin; chum
far am bheil mise, gu'm bi
sibhse mar an ceudna.
4 Agus is aithne dhuibh c'àit
am bheil mi dol, agus is
aithne dhuibh an t-slighe.
5 Thubhairt Tomas ris, A
Thighearn, cha'n 'eil fhios ag-
ainn c'àit am bheil thu dol;
agus cionnus a dh'fheudas
eòlas na slighe bhi againn?
6 Thubhairt Iosa ris, Is
mise an t-slighe, agus an fhìr-
inn, agus a' bheatha: cha tig
aon neach chum an Athar ach
tromham-sa.
7 Nam b'aithne dhuibh mise,
b'aithne dhuibh m'Athair mar
an ceudna: agus á so suas is
aithne dhuibh e, agus chunn-
aic sibh e.
8 Thubhairt Philip ris, A
Thighearn foillsich an t-Athair
dhuinne, agus is leoir leinn e.
9 Thubhairt Iosa ris, Am
bheil mise ùine co fhada maille
ribh, agus nach aithne dhuit
fathast mi, Philip? an ti a
chunnaic mise, chunnaic e 'n
t-Athair; agus cionnus a ta
thu ag ràdh, Foillsich an t-
Athair dhuinn?
10 Nach 'eil thu creidsinn
gu bheil mise anns an Athair,
agus an t-Athair annam-sa? na
briathran a ta mi labhairt ribh,
cha'n ann uam féin a ta mi
'gan labhairt: ach an t-Athair,
a ta gabhail còmhnuidh ann-
am-sa, tha esan a' deanamh
nan oibre
11 Creidibh mise gu *bheil* mi
anns an Athair, agus an t-
Athair annam-sa; no, creid-
ibh mi air son nan oibre féin.
12 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An ti a
chreideas annam-sa, na h-
oibre a ta mise a' deanamh, ni
esan mar an ceudna; agus ni
e *oibre* a's mò na iad so, do
bhrìgh gu bheil mise dol chum
m' Athar.
13 Agus ge b'e ni a dh'iarr-
as sibh a'm' ainm-sa, ni mise
sin: chum gu'm bi an t-Ath-
air air a ghlòrachadh anns a'
Mhac.
14 Ma dh'iarras sibh ni air
bith a'm' ainm-sa, ni mise e.

15 Ma's toigh leibh mise,
coimhidibh m'àitheantan:
16 Agus guidhidh mise an t-
Athair, agus bheir e dhuibh
Comhfhurtair eile, chum gu
fan e maille ribh gu bràth;
17 Spiorad na fìrinn; neach
nach urrainn an saoghal a
ghabhail, do bhrìgh nach 'eil
e 'ga fhaicinn, agus nach
aithne dha e: ach is aithne
dhuibhse e, oir tha e fantuinn
maille ribh, agus bithidh e
annaibh.
18 Cha'n fhàg mi sibh 'nur
dìlleachdain; thig mi do 'ur
n-ionnsuidh.
19 Tamull beag fathast, a-
gus cha'n fhaic an saoghal mi
tuilleadh; ach chi sibhse mi:
do bhrìgh gu bheil mise beò,
bithidh sibhse beò mar an
ceudna.
20 Anns an là sin bithidh
fios agaibh gu *bheil* mise ann
am Athair, agus sibhse ann-
am-sa, agus mise annaibh-
sa.
21 An ti aig am bheil m'
àitheanta-sa, agus a ta 'gan
coimhead, is esan aig am bheil
gràdh dhomh-sa: agus an ti
aig am bheil gràdh dhomh-sa,
gràdhaichear le m' Athair e,
agus gràdhaichidh mise e,
agus foillsichidh mi mi féin
da.
22 Thubhairt Iudas, (cha'n e
Iscariot,) ris, A Thighearn,
c'ar son a dh'fhoillsicheas tu
thu féin dhuinne, agus nach
dean thu sin do'n t-saoghal?
23 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, Ma ghràdhaicheas
neach mise, coimhididh e m'
fhocal: agus gràdhaichidh
m'Athair esan, agus thig sinn
d'a ionnsuidh, agus ni sinn
còmhnuidh maille ris.
24 An ti nach gràdhaich
mise, cha choimhid e mo
bhriathra: agus am focal a
ta sibh a' cluinntinn, cha
leamsa e, ach leis an Athair a
chuir uaith mi.
25 Na nithe so labhair mi
ribh, air dhomh bhi m'
chòmhnuidh maille ribh:
26 Ach an Comhfhurtair,
an Spiorad naomh, a chuireas
an t-Athair uaith a'm' ainm-
sa, teagaisgidh esan dhuibh na
h-uile nithe, agus cuiridh e'n
cuimhne dhuibh na h-uile
nithe a labhair mise ribh.
27 Tha mi fàgail sìthe ag-
aibh, mo shìth-sa a ta mi toirt
duibh: cha'n ann mar a bheir
an saoghal, a tha mise toirt
duibh. Na biodh bhur cridhe
fo thrioblaid, agus na biodh
eagal air.
28 Chuala sibh mar thubhairt
mi ribh, Tha mi falbh, agus
thig mi *rìs* do'ur n-ionnsuidh.
Nam biodh gràdh agaibh
dhomh-sa, bhiodh aoibhneas
oirbh, a chionn gu'n dubhairt
mi, Tha mi dol chum an
Athar: oir is mò m'Athair na
mise.
29 Agus a nis dh'innis mi
dhuibh *so* roimh dha teachd
gu crìch, chum, 'nuair a thig e
gu crìch, gu creideadh sibh.
30 A so suas cha labhair mi
mòran ribh: oir a ta uachd-
aran an t-saoghail so a' teachd,
agus cha'n 'eil ni air bith aige
annam-sa.
31 Ach a chum gu'm bi fios
aig an t-saoghal gur ion-
mhuinn leam an t-Athair; agus
mar a thug an t-Athair àithne
dhomh, mar sin a ta mi a'
deanamh. Eiribh, rachamaid
as so.

CAIB. XV.

IS mise an fhìonain fhìor,
agus is e m' Athair an
treabhaiche.
2 Gach uile gheug annam-
sa nach 'eil a' giùlan toraidh,
bheir e air falbh; agus gach
uile *gheug* a ta tabhairt tor-
aidh, glanaidh e i, chum gu'n
giùlain i tuilleadh toraidh.
3 A nis a ta sibhse glan tre
an fhocal a labhair mi ribh.
4 Fanaibh annam-sa, agus
mise annaibh-sa. Mar nach
urrainn a' gheug toradh a
thoirt uaipe féin, mur fan i
san fhìonain, cha mhò is urr-
ainn sibhse, mur fan sibh ann-
am-sa.
5 Is mise an fhìonain, sibh-
se na geuga: an ti a dh'fhanas
annam-sa, agus mise annsan,
bheir esan mòr-thoradh uaith;
oir as m' eugmhais-sa cha'n
urrainn sibh aon ni a dhean-
amh.
6 Mur fan neach annam-sa,
tha e air a thilgeadh a mach
mar ghéig, agus air crìonadh;
agus tionailidh daoine iad, a-
gus tilgidh iad san teine iad,
agus loisgear iad.
7 Ma dh'fhanas sibh ann-
am-sa, agus ma dh'fhanas
m'fhocail-sa annaibh-sa, iarr-
aidh sibh gach ni a's àill leibh,
agus nithear dhuibh e.
8 An so tha m' Athair-sa air
a ghlòrachadh, gu'n toir sibhse
mòr-thoradh uaibh; agus
bithidh sibh 'nur deisciobuil
dhomh-sa.
9 Mar a ghràdhaich an t-
Athair mise, mar sin ghràdh-
aich mise sibhse: fanaibh ann
am ghràdh-sa.
10 Ma choimhideas sibh m'
àitheanta, fanaidh sibh ann
am ghràdh; mar a choimhid
mise àitheanta m'Athar, agus a
tha mi a' fantuinn 'na ghràdh.
11 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu fanadh mo
ghàirdeachas annaibh, agus
gu'm biodh bhur gàirdeachas-
sa làn.
12 Is i so m'àithne-sa, gu'n
gràdhaich sibhse a chéile, mar
a ghràdhaich mise sibhse.
13 Gràdh a's mò na so cha'n
'eil aig neach air bith, gu'n
léigeadh duine 'anam sìos air
son a chàirdean.
14 Is sibhse mo chàirdean-
sa, ma ni sibh gach ni a ta mi
ag àithneadh dhuibh.
15 A so suas cha ghairm mi
seirbhisich dhibh; oir cha'n
aithne do'n t-seirbhiseach ciod
a ta a Thighearn a' deanamh:
ach ghairm mi càirde dhibh;
oir na h-uile nithe a chuala mi
o m' Athair, thug mi fios
duibhse orra.
16 Cha sibhse a thagh mise,
ach is mise a thagh sibhse, a-
gus dh'orduich mi sibh, chum
gu'n rachadh sibh, agus gu'n
tugadh sibh a mach toradh,
agus gu maireadh bhur tor-
adh: chum ge b'e ni a dh'iarr-
as sibh air an Athair ann am
ainm-sa, gu'n toir e dhuibh e.
17 Tha mi 'g àithneadh nan
nithe so dhuibh, chum gu'n
gràdhaich sibh a chéile.
18 Ma tha an saoghal 'gur
fuathachadh, tha fhios agaibh
gu'n d' fhuathaich e mise
roimhibh.
19 Nam b'ann do'n t-saogh-
al sibh, ghràdhaicheadh an
saoghal a chuid féin: ach do
bhrìgh nach ann do'n t-saogh-
al sibh, ach gu'n do thagh
mise sibh as an t-saoghal, uime
sin tha fuath aig an t-saoghal
duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha'n 'eil an seirbhiseach ni's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhse mar an ceudna: ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhur *focal-sa* mar an ceudna.
21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainme-sa, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir uaith mi.
22 Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha 'n 'eil leithsgeul am peacaidh aca.
23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m'Athair mar an ceudna.
24 Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad *iad*, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m'Athair.
25 Ach *rinneadh so* chum gu'n coimhliontadh am focal a ta sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar.
26 Ach an uair a thig an Comhfhurtair, a chuireas mise do 'ur n' ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na fìrinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa.
27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigh-eadh sibh oilbheum.
2 Cuiridh iad as an t-sionagog sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.
3 Agus ni iad na nithe so, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.
4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrìgh gu'n robh mi maille ribh.
5 Ach a nis a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi; agus cha'n 'eil a h-aon agaibh-sa a' feòraich dhiom, C'àit tha thu dol?
6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lìon dobhròn bhur cridhe.
7 Gidheadh a ta mi ag innseadh dhuibh na fìrinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur falbh mi, cha tig an Comhfhurtair do 'ur n-ionnsuidh-sa; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan do'ur n-ionnsuidh.
8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:
9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa;
10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil mi dol a dh'ionnsuidh m'Athar, agus nach faic sibh ni's mo mi;
11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìteadh.
12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha'n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan,
Spiorad na fìrinn, treòraich-
idh e sibh chum gach uile fhìr-
inn : oir cha labhair e uaith
féin : ach labhraidh e na h-uile
nithe a chluinneas e : agus
foillsichidh e dhuibhse nithe a
ta ri teachd.
14 Bheir esan ghlòir dhomh-
sa : oir gheibh e do m' chuid-
sa, agus nochdaidh e dhuibh-
se *e*.
15 Na h-uile nithe a ta aig
an Athair, is leam-sa iad : air
an aobhar so thubhairt mi,
gu m faigh e do m' chuid-sa,
agus nochdaidh e dhuibhse *e*.
16 Tamull beag agus cha'n
fhaic sibh mi ; agus a rìs,
tamull beag agus chi sibh mi,
do bhrìgh gu bheil mi dol
chum an Athar.
17 An sin thubhairt *cuid* d'a
dheisciobluibh eatorra féin,
Ciod e so a ta e ag ràdh ruinn,
Tamull beag agus cha'n fhaic
sibh mi : agus a rìs, tamull
beag agus chi sibh mi : agus,
Do bhrìgh gu bheil mi dol
chum an Athar ?
18 Air an aobhar sin thubh-
airt iad, Ciod e so a ta e
ag ràdh, Tamull beag ? Cha'n
'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta
e ag ràdh.
19 A nis dh'aithnich Iosa
gu'n robh toil aca fheòraich
dheth, agus thubhairt e riu,
Am bheil sibh a' feòraich 'nur
measg féin mar a thubhairt
mi, Tamull beag agus cha'n
fhaic sibh mi : agus a rìs,
tamull beag agus chi sibh
mi ?
20 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gu'n dean
sibhse gul agus caoidh, ach
ni an saoghal gàirdeachas : a-
gus bithidh sibhse do-bhròn-
ach, ach pillear bhur bròn gu
gàirdeachas.
21 'Nuair a bhios bean ri
saothair-chloinne, bithidh i fo
dhoilgheas, chionn gu bheil a
h-uair air teachd : ach an uair
a bheireas i an leanabh, cha
chuimhnich i a h-àmhghar ni's
mò, tre aoibhneas gu'n d'rug-
adh duine chum an t-saogh-
ail.
22 Agus a ta nis uime sin
doilgheas oirbh-sa : ach chi
mise a rìs sibh, agus ni bhur
cridhe gàirdeachas, agus bhur
gàirdeachas cha bhuin neach
air bith uaibh.
23 Agus air an là sin cha'n
fheòraich sibh ni air bith
dhiom-sa : Gu deimhin deimh-
in a ta mi ag ràdh ribh, Ge
b'e nithe dh'iarras sibh air an
Athair ann am ainm-sa, gu'n
toir e dhuibh iad.
24 Gus a so cha d'iarr sibh
ni air bith ann am ainm-sa .
iarraibh, agus gheibh sibh,
chum gu'm bi bhur n-aoibh-
neas làn.
25 Na nithe so labhair mi
ribh am briathraibh dorcha :
ach thig an uair anns nach
labhair mi ni's mò ribh am
briathraibh dorcha, ach inn-
sidh mi gu soilleir mu'n Ath-
air dhuibh.
26 Anns an là sin iarraidh
sibh a'm' ainm-sa : agus cha'n
'eil mi ag ràdh ribh, gu'n
guidh mi an t-Athair air bhur
son :
27 Oir is toigh leis an Ath-
air féin sibh, air son gu'n
d'thug sibh gràdh dhomh-sa,
agus gu'n do chreid sibh gur
ann o Dhia a thàinig mi.
28 Thàinig mi mach o'n
Athair, agus tha mi air teachd
chum an t-saoghail : a rìs, tha

mi fàgail an t-saoghail, agus
a' dol chum an Athar.
29 Thubhairt a dheisciobuil
ris, Feuch, a nis tha thu labh-
airt gu soilleir, agus cha'n 'eil
thu labhairt cosamhlachd air
bith.
30 A nis tha fhios againn
gur aithne dhuit na h-uile
nithe, agus nach feum thu
duine air bith a dh'fheòraich
dhiot: air a shon so tha sinn
a' creidsinn gur ann o Dhia a
thàinig thu.
31 Fhreagair Iosa iad, Am
bheil sibh a nis a' creidsinn ?
32 Feuch, thig an t-àm,
seadh, tha e cheana air teachd,
anns an sgapar o chéile sibh,
gach aon g'a ionad féin, agus
am fàg sibh mise a'm' aonar :
gidheadh cha'n 'eil mise a'm'
aonar, oir tha an t-Athair
maille rium.
33 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu'm biodh sìth
agaibh annam-sa. Anns an
t-saoghal bithidh àmhghar ag-
aibh : ach biodh deadh mhis-
neach agaibh, thug mise
buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

LABHAIR Iosa na briathra
so ; agus thog e suas a
shùilean gu nèamh, agus thu-
bhairt e, Athair, thàinig an
uair ; glòraich do Mhac, chum
gu'n glòraich do Mhac thusa
mar an ceudna :
2 Chum mar a thug thu
cumhachd dha air gach feoil,
na h-uile a thug thu dha, gu'n
tugadh esan dhoibh a' bheatha
mhaireannach.
3 Agus is i so a' bheatha
mhaireannach, eòlas a bhi aca
ortsa an t-aon Dia fìor, agus
air Iosa Criosd a chuir thu
uait.
4 Ghlòraich mise thusa air
thalamh : chrìochnaich mi'n
obair a thug thu dhomh r'a
dheanamh.
5 Agus a nis, Athair, glòr-
aich thusa mise maille riut
féin, leis a' ghlòir a bha agam
maille riut mun robh an saogh-
al ann.
6 Dh'fhoillsich mise t'ainm
do na daoinibh a thug thu
dhomh as an t-saoghal: bu
leatsa iad, agus thug thu
dhomh-sa iad ; agus choimhid
iad t'fhocal.
7 A nis thuig iad gur ann
uait a tha na h-uile nithe, a
thug thu dhomh-sa.
8 Oir thug mi dhoibh na
briathran a thug thusa dhomh;
agus ghabh siad iad, agus
thuig iad gu fìrinneach gur
ann uait-sa thàinig mi, agus
chreid iad gu'n do chuir thu
uait mi.
9 Air an sonsan tha mi
guidhe : cha'n 'eil mi guidhe
air son an t-saoghail, ach air
son na muinntir sin a thug
thu dhomh, oir is leatsa iad.
10 Agus is leatsa na h-uile
nithe a's leamsa, agus is leam-
sa na nithe a's leatsa ; agus a
ta mi air mo ghlòrachadh ann-
ta.
11 Agus a nis cha'n 'eil
mise ni's mò anns an t-saogh-
al, ach a ta iadsan san t-saogh-
al, agus a ta mise a' teachd a d'
ionnsuidh-sa. Athair naoimh,
coimhid iadsan tre t'ainm, a
thug thu dhomh-sa, chum
gu'm bi iad 'nan aon, mar *a
ta* sinne.
12 Am feadh 's a bha mise
maille riu anns an t-saoghal,
choimhid mi iad tre t'ainm-sa:
ghléidh mi a' mhuinntir a thug
thu dhomh, agus cha do chaill-

eadh a h-aon diubh, ach mac
an sgrios; chum gu biodh an
sgriobtuir air a choimhlion-
adh.
13 Agus a nis tha mi teachd
a d'ionnsuidh-sa; agus tha mi
labhairt nan nithe so anns an
t-saoghal, chum gu'm biodh
mo ghairdeachas aca air a
choimhlionadh annta.
14 Thug mi t'fhocal dhoibh;
agus thug an saoghal fuath
dhoibh, air son nach ann do'n
t-saoghal iad, mar nach 'eil
mise do'n t-saoghal.
15 Cha'n'eil mi guidhe gu'n
tugadh tu as an t-saoghal iad,
ach gu'n coimhideadh tu o'n
olc iad.
16 Cha'n 'eil iadsan do'n
t-saoghal, mar nach 'eil mise
do'n t-saoghal.
17 Naomhaich iad troimh
an fhìrinn: is e t'fhocal-sa
an fhìrinn.
18 Mar a chuir thusa mise
chum an t-saoghail, mar sin
chuir mise iadsan chum an
t-saoghail.
19 Agus air an sonsan tha
mise ga m'naomhachadh féin,
chum gu'm bi iadsan mar an
ceudna air an naomhachadh
troimh an fhìrinn.
20 Agus cha'n'eil mi guidhe
air an sonsan a mhàin, ach
mar an ceudna air son na
muinntir sin a chreideas ann-
am-sa troimh am focal-san:
21 Chum gu'm bi iad uile
'nan aon; chum mar *a ta* thusa,
Athair, annam-sa, agus mise
annad-sa, gu'm bi iadsan mar
an ceudna 'nan aon annainne;
chum gu'n creid an saoghal
gu'n do chuir thusa uait mi.
22 Agus thug mise dhoibh-
san a' ghlòir a thug thusa
dhomh-sa, chum gu'm bi iad
'nan aon, mar a ta sinne 'nar
n-aon;
23 Mise annta-san, agus
thusa annam-sa, chum gu'n
deanar coimhlionta iad ann an
aon; agus a chum gu'm bi
fios aig an t-saoghal gu'n do
chuir thusa uait mi, agus gu'n
do ghràdhaich thu iadsan, mar
a ghràdhaich thu mise.
24 Athair, is àill leam an
dream a thug thu dhomh, gu'm
bi iad maille rium, far am
bheil mi; chum gu faic iad
mo ghlòir a thug thu dhomh:
oir ghràdhaich thusa mi mun
do leagadh bunaite an domh-
ain.
25 Athair chothromaich,
cha b'aithne do'n t-saoghal
thusa; ach b'aithne dhomh-sa
thu, agus thuig iad so gu'n do
chuir thusa uait mi.
26 Agus dh'fhoillsich mise
t'ainm dhoibh, agus foillsich-
idh mi *e*, chum gu'm bi an
gràdh leis an do ghràdhaich
thu mise, annta-san, agus
mise annta.

CAIB. XVIII.

NUAIR a labhair Iosa na
briathra so, chaidh e
maille r'a dheisciobluibh thai-
ris air sruth Chedroin, far an
robh lios, anns an deachaidh e
féin agus a dheisciobuil.
2 Agus b'aithne do Iudas,
a bhrath esan, an t-àit: oir
thàinig Iosa gu tric an sin
maille r'a dheisciobluibh.
3 An sin air do Iudas buidh-
eann agus maoir fhaotainn o
na h-àrd-shagairt agus na
Phairisich, thàinig e do'n àit
sin le leusaibh, agus lòchran-
aibh, agus armaibh.
4 Uime sin air do Iosa fios
a bhi aige air na h-uile nith-

ibh a bha gu teachd air,
chaidh e mach, agus thubhairt
e riu, Cò tha sibh ag iar-
raidh?
5 Fhreagair iadsan e, Iosa
o Nasaret. Thubhairt Iosa
riu, Is mise *e*. Agus sheas
mar an ceudna Iudas, a bhrath
esan, maille riu.
6 An sin co luath 's a thu-
bhairt e riu, Is mise e, chaidh
iad air an ais, agus thuit iad
air an làr.
7 An sin dh'fheòraich e
dhiubh a rìs, Cò tha sibh ag
iarraidh? Thubhairt iadsan,
Iosa o Nasaret.
8 Fhreagair Iosa, Thubhairt
mi ribh gur mise e. Uime sin
ma's mise tha sibh ag iarraidh,
leigibh leo sin falbh:
9 Chum gu'n coimhliontadh
am focal a labhair e, An dream
a thug thu dhomh, cha do
chaill mi aon diubh.
10 An sin air do Shimon
Peadar claidheamh a bhi aige,
tharruing se e, agus bhuail e
òglach an àrd-shagairt, agus
ghearr e a'chluas dheas deth.
Agus b'e ainm an òglaich
Malchus.
11 An sin thubhairt Iosa ri
Peadar, Cuir do chlaidheamh
san truaill: an cupan a thug
m' Athair dhomh-sa, nach òl
mi e?
12 An sin rug a bhuidh-
eann, agus an ceannard, agus
maoir nan Iudhach air Iosa,
agus cheangail iad e,
13 Agus thug iad leo e air
tùs gu Annas; (oir b'esan
athair-céile Chaiaphais, a bha
'na àrd-shagart air a' bhliadh-
na sin.)
14 A nis b'e Caiaphas a thug
comhairle do na h-Iudhaich,
gu'm b'iomchuidh gu'm faigh-
eadh aon duine bàs air son an
t-sluaigh.
15 Agus lean Simon Pead-
ar agus deisciobul eile Iosa.
B'aithne do'n àrd-shagart an
deisciobul sin, agus chaidh e
steach maille ri Iosa do chùirt
an àrd-shagairt.
16 Ach sheas Peadar aig
an dorus an leth muigh.
Uime sin chaidh an deisciobul
sin eile a b'aithne do'n àrd-
shagart a mach, agus labhair
e ris a' bhan-dorsair, agus
thug e Peadar a steach.
17 An sin thubhairt a' bhan-
oglach a bha gleidheadh an
doruis ri Peadar, Nach ann do
dheisciobluibh an duine so
thusa mar an ceudna? thu-
bhairt esan, Cha'n ann.
18 Agus bha na seirbhisich
agus na maoir 'nan seasamh,
air dhoibh teine guail a chur
suas, oir bha'm fuachd ann,
agus bha iad 'gan garadh féin:
agus bha Peadar 'na sheasamh
maille riu, agus 'ga gharadh
féin.
19 An sin dh'fhiosraich an
t-àrd-shagart do Iosa mu thim-
chioll a dheisciobul, agus mu
thimchioll a theagaisg.
20 Fhreagair Iosa e, Labh-
air mise gu follaiseach ris
an t-saoghal; theagaisg mi a
ghnàth anns an t-sionagog, a-
gus anns an teampull, far am
bheil na h-Iudhaich a' cruinn-
eachadh as gach àit; agus am
folach cha do labhair mi ni air
bith.
21 C'ar son a ta thu fios-
rachadh dhiom-sa? Fiosraich
dhiubh-san a chuala, ciod a
thubhairt mi riu: feuch, a ta
fhios aca-san ciod a thubhairt
mi.
22 Agus an uair a thubhairt

e na nithe so, bhuail aon do na maoraibh, a bha 'na sheasamh a làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a fhreagras tu an t-àrd-shagart?
23 Fhreagair Iosa e, Ma labhair mi gu h-olc, dean fianuis air an olc: ach ma's ann gu maith, c'ar son a ta thu ga m' bhualadh?
24 (A nis chuir Annas e ceangailte gu Caiaphas an t-àrd-shagart.)
25 Agus bha Simon Peadar 'na sheasamh agus 'ga gharadh: Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d'a dheisciobluibh thusa mar an ceudna? Dh'àicheadh esan, agus thubhairt e, cha mhi.
26 Thubhairt aon do sheirbhisich an àrd-shagairt, (caraid do'n fhear do'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu san lios maille ris?
27 An sin dh'àicheadh Peadar a rìs, agus air ball ghoir an coileach.
28 An sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais: agus b'i mhaduinn a bh'ann, agus cha deachaidh iad féin do àit a' bhreitheanais, chum nach biodh iad air an salachadh; ach gu'n itheadh iad a' chàisg.
29 An sin chaidh Pilat a mach d'an ionnsuidh-san, agus thubhairt e, Ciod a' chasaid a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so?
30 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b'fhear droch-bheirt e, cha tugamaid thairis dhuitse e.
31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus thugaibh breth air a réir bhur lagha féin. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil e ceaduichte dhuinne neach air bith a chur gu bàs:
32 Chum gu'm biodh focal Iosa air a choimhlionadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a ghnè bàis a bha e gu fhaotainn.
33 An sin chaidh Pilat a steach a rìs do àit a' bhreitheanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Righ nan Iudhach?
34 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu ag ràdh so uait féin, no an d'innis *daoine* eile dhuit e mu m' thimchioll-sa?
35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach féin, agus na h-àrd-shagairt thairis dhomh-sa thu: ciod a rinn thu?
36 Fhreagair Iosa, Cha'n ann do'n t-saoghal so tha mo rìoghachd-sa: nam b'ann do'n t-saoghal so bhiodh mo rìoghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach tugtadh thairis do na h-Iudhaich mi: ach a nis cha'n ann o so a ta mo rìoghachd.
37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An righ thu ma seadh? Fhreagair Iosa, Thubhairt thusa gur righ mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thàinig mi do'n t-saoghal, chum gu'n deanainn fianuis do'n fhìrinn. Gach neach a ta air taobh na fìrinn, éisdidh e ri m' ghuth-sa.
38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhìrinn? Agus air dha so a ràdh, chaidh e mach a rìs chum nan Iudhach, agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil mise a' faotainn coire air bith ann.
39 Ach a ta gnàth agaibh-

sa, gu'n leiginn as duine
dhuibh air a' chàisg: uime
sin an àill leibh mi a leigeadh
righ nan Iudhach fa sgaoil
duibh?
40 An sin ghlaodh iadsan
uile, ag ràdh, Cha'n e an
duine so, ach Barabas. A
nis b'fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

AN sin air an aobhar sin
ghlac Pilat Iosa, agus
sgiùrs se *e*.
2 Agus dh'fhigh na saighd-
earan crùn droighinn, agus
chuir iad air a cheann e, agus
chuir iad falluinn phurpuir
uime,
3 Agus thubhairt iad, Fàilte
ort, a righ nan Iudhach! agus
bhuail iad le'm basaibh e.
4 An sin chaidh Pilat a mach
a rìs, agus thubhairt e riu,
Feuch, a ta mise 'ga thoirt
a mach do 'ur n-ionnsuidh,
chum gu'm bi fios agaibh nach
'eil mise faotainn coire sam
bith ann.
5 An sin thàinig Iosa mach,
agus an crùn droighinn air, a-
gus an fhalluinn phurpuir
uime. Agus thubhairt *Pilat*
riu, Feuch an duine!
6 Uime sin, an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na
maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh,
Ceus *e*, ceus *e*. Thubhairt
Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus
ceusaibh *e*: oir cha'n 'eil mise
a' faotainn coire sam bith ann.
7 Fhreagair na h-Iudhaich
e, Tha lagh againne, agus a
réir ar lagha-ne is còir a chur
gu bàs, air son gu'n d'rinn e
Mac Dhé dheth féin.
8 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, bu mhòid
a bha dh'eagal air;
9 Agus chaidh e steach a rìs
do àit a' bhreitheanais, agus
thubhairt e ri Iosa, Cia as duit?
ach cha d'thug Iosa freagradh
air.
10 An sin thubhairt Pilat ris,
Nach labhair thu riumsa?
nach 'eil fhios agad gu bheil
cumhachd agam-sa do cheus-
adh, agus gu bheil cumhachd
agam do chur fa sgaoil?
11 Fhreagair Iosa, Cha
bhiodh cumhachd air bith ag-
ad a'm' aghaidh-sa, mur tug-
tadh dhuit o'n àird e: air an
aobhar sin an ti a thug mise
thairis dhuit, tha aige-san am
peacadh a's mò.
12 Agus o sin suas dh'iarr
Pilat a chur fa sgaoil: ach
ghlaodh na h-Iudhaich, ag
ràdh, Ma leigeas tu am fear
so fa sgaoil, cha charaid do
Cheasar thu: ge b'e neach a
ta 'ga dheanamh féin 'na righ,
tha e labhairt an aghaidh
Cheasair.
13 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, thug e
mach Iosa, agus shuidh e air
a' chaithir-bhreitheanais, anns
an ionad ris an abrar an Leac-
ùrlar, ach anns an Eabhra,
Gabata.
14 Agus b'e là-ulluchaidh
na càisge e, agus mu thim-
chioll na seathadh uaire: a-
gus thubhairt e ris na h-Iudh-
aich, Feuch bhur righ!
15 Ach ghlaodh iadsan a
mach, Beir uainn, beir uainn,
ceus e. Thubhairt Pilat riu,
An ceus mi bhur righ-sa?
Fhreagair na h-àrd-shagairt,
Cha'n 'eil righ againne ach
Ceasar.
16 An sin air an aobhar sin
thug e thairis dhoibh e, gu
bhi air a cheusadh. Agus ghlac
iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach, a'
giùlan a chrann-ceusaidh, do'n
ionad d'an goirear *àit* a'
chloiginn, d'an ainm san
Eabhra, Golgota.
18 An sin cheus iad e, agus
dithis eile maille ris, fear air
gach taobh, agus Iosa sa'
mheadhon.
19 Agus sgrìobh Pilat mar
an ceudna tiodal, agus chuir e
air a' chrann-cheusaidh e. A-
gus b'e an sgrìobhadh, IOSA
O NASARET RIGH NAN
IUDHACH.
20 Uime sin leugh mòran do
na h-Iudhaich an tiodal so:
oir bha'n t-àit anns an do
cheusadh Iosa fagus do'n
bhaile: agus bha an sgrìobh-
adh an Eabhra, an Greugais,
agus an Laidin.
21 An sin thubhairt àrd-
shagairt nan Iudhach ri Pilat,
Na sgrìobh, Righ nan Iudh-
ach; ach gu'n dubhairt e féin,
Is mi righ nan Iudhach.
22 Fhreagair Pilat, An ni a
sgrìobh mi, sgrìobh mi e.
23 An sin an uair a cheus na
saighdearan Iosa, ghlac iad
a thrusgan, (agus rinn iad cei-
thir earrannan, earrann do
gach saighdear,) agus *a* chòta
mar an ceudna: agus bha'n
còta gun fhuaigheal, air
fhigheadh o bhràigh sìos gu
h-iomlan.
24 Thubhairt iad uime sin
eatorra féin, Na reubamaid e,
ach tilgeamaid croinn air, cò
aig a bhitheas e: chum gu'n
coimhliontadh an sgriobtuir, a
ta 'g ràdh, Roinn iad mo
thrusgan eatorra, agus thilg
iad croinn air mo bhrat. Air
an aobhar sin rinn na saighd-
earan na nithe so.
25 A nis sheas làimh ri
crann-ceusaidh Iosa, a mhàth-
air, agus piuthar a mhàthar,
Muire *bean* Chleophais, agus
Muire Magdalen.
26 Uime sin an uair a chunn-
aic Iosa a mhàthair, agus an
deisciobul a b'ionmhuinn leis
'na sheasamh a làthair, thubh-
airt e r'a mhàthair, A bhean,
feuch do mhac!
27 An sin thubhairt e ris an
deisciobul, Feuch do mhàth-
air! Agus o'n àm sin a mach
thug an deisciobul *sin* leis i
d'a thigh féin.
28 An déigh so air do Iosa
fios a bhi aige gu'n robh na
h-uile nithe a nis air an crìoch-
nachadh, chum gu'n coimh-
liontadh an sgriobtuir, thu-
bhairt e, Tha tart orm.
29 A nis bha an sin soith-
each làn do fhìon geur: agus
air dhoibh-san spong a lìonadh
do'n fhìon gheur, agus a chur
air hisop, shìn iad chum a
bheoil e.
30 An sin an uair a ghabh
Iosa am fìon geur, thubhairt
e, Tha e crìochnaichte: agus
air cromadh a chinn da, thug
e suas *a* spiorad.
31 An sin chum nach fan-
adh na cuirp air a' chrann-
cheusaidh air an t-sàbaid, a
chionn gu'm b'e là an ulluch-
aidh a bha ann, (oir bu là mòr
an là sàbaid sin,) dh'iarr na
h-Iudhaich air Pilat gu'n rach-
adh an luirgne a bhriseadh, a-
gus gu'n tugtadh air falbh iad.
32 An sin thàinig na saighd-
earan, agus bhris iad luirgne
a' cheud fhir, agus luirgne an
fhir eile, a cheusadh maille ris.
33 Ach air dhoibh teachd
chum Iosa, an uair a chunnaic
iad gu'n robh e cheana marbh,
cha do bhris iad a luirgne-san.

34 Ach lot fear do na saighd-
earaibh a thaobh le sleagh, a-
gus air ball thàinig a mach fuil
agus uisge.
35 Agus thug an ti a chunn-
aic *sin* fianuis, agus a ta 'fhia-
nuis fìrinneach: agus a ta
fhios aige gu bheil e labhairt
na fìrinn, chum gu'n creid-
eadh sibhse.
36 Oir rinneadh na nithe so
chum gu'n coimhliontadh an
sgriobtuir, Cha bhrisear
cnàimh dheth.
37 Agus a rìs a ta sgriobtuir
eile ag ràdh, Amhaircidh iad
airsan a lot iad.
38 'Na dhéigh so, dh'iarr
Ioseph o Arimatea, (a bha 'na
dheisciobul aig Iosa, ach am
folach air eagal nan Iudhach,)
air Pilat comas corp Iosa a
thoirt leis: agus leig Pilat *sin*
leis. Thàinig e air an aobh-
ar sin, agus thug e leis corp
Iosa.
39 Thàinig mar an ceudna
Nicodemus, (a thàinig air tùs
gu Iosa san oidhche,) agus
thug e leis mu thimchioll ceud
pund do mhirr agus do aloes
air am measgadh feadh a
chéile.
40 An sin ghabh iad corp
Iosa, agus cheangail iad e ann
an lìon-eudaichibh, maille ris
an spìosraidh, mar is gnàth
leis na h-Iudhaich adhlac a
dheanamh.
41 A nis bha lios anns an àit
an do cheusadh e; agus anns
an lios uaigh nuadh, anns
nach do chuireadh aon duine
riamh.
42 Air an aobhar sin air son
ulluchaidh *càisge* nan Iudh-
ach, do bhrìgh gu'n robh an
uaigh am fagus, chuir iad Iosa
an sin.

CAIB. XX.

AIR a' cheud là do'n t-
seachduin thàinig Muire
Magdalen gu moch, agus an
dorchadas fathast ann, chum
na h-uaighe, agus chunnaic i a'
chlach air a togail o'n uaigh.
2 Ruith i an sin, agus thài-
nig i gu Simon Peadar, agus
gus an deisciobul eile a b'ion-
mhuinn le Iosa, agus thubhairt
i riu, Thug iad leo an Tigh-
earn as an uaigh, agus cha'n
'eil fhios againn c'àit an do
chuir iad e.
3 Uime sin chaidh Peadar
a mach, agus an deisciobul sin
eile, agus thàinig iad chum
na h-uaighe.
4 Agus ruith iad 'nan dithis
cuideachd: agus ruith an
deisciobul eile ni bu luaithe
na Peadar, agus thàinig e air
tùs chum na h-uaighe.
5 Agus air cromadh sìos da,
chunnaic e'n lìon-eudach 'na
luidhe; gidheadh cha deach-
aidh e steach.
6 An sin thàinig Simon Pead-
ar 'ga leantuinn, agus chaidh
e steach do'n uaigh, agus
chunnaic e'n lìon-eudach 'na
luidhe;
7 Agus an neapaicin a bha
m'a cheann, cha'n ann 'na
luidhe maille ris an lìon-eud-
ach, ach air leth air fhilleadh
ann an aon àit.
8 An sin chaidh a steach mar
an ceudna an deisciobul sin
eile a thàinig air tùs chum na
h-uaighe, agus chunnaic, agus
chreid e.
9 Oir cha do thuig iad fath-
ast an sgriobtuir, gu'm b'éigin
gu'n éireadh esan a rìs o na
marbhaibh.
10 An sin dh'imich na deis-

ciobuil a rìs chum an cuid-
eachd féin.
11 Ach sheas Muire aig an
uaigh a muigh, a' gul: agus
ag gul di chrom i sìos, *ag*
amharc a steach do'n uaigh,
12 Agus chunnaic i dà aing-
eal ann an *culaidhibh* geala,
'nan suidhe, fear aig a' cheann,
agus fear aig na cosaibh, san
àit an robh corp Iosa 'na
luidhe;
13 Agus thubhairt iadsan
rithe, A bhean, c'ar son a ta
thu gul? Thubhairt i riu, Air
son gu'n d'thug iad mo Thigh-
earn leo, agus nach 'eil fhios
agam c'àit an do chuir iad e.
14 Agus an uair a thubhairt
i so, phill i air a h-ais, agus
chunnaic i Iosa 'na sheasamh,
agus cha d'aithnich i gu'm b'e
Iosa bha ann.
15 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, c'ar son a ta thu gul?
cò tha thu 'g iarraidh? air
saoilsinn d'ise gu'm b'e an
gàradair a bh'ann, thubhairt i
ris, A Thighearn, ma thug thu-
sa leat e, innis dhomh-sa
c'àit an do chuir thu e, agus
bheir mise leam e.
16 Thubhairt Iosa rithe, A
Mhuire. Air tionndadh dh'ise,
thubhairt i ris, Rabboni, 'se
sin r'a ràdh, A Mhaighstir.
17 Thubhairt Iosa rithe, Na
bean rium; oir cha deachaidh
mi fathast suas chum m'Athar:
ach imich chum mo bhràithre,
agus abair riu, Tha mise dol
suas chum m'Athar féin agus
bhur n-Athar-sa, agus *chum*
mo Dhé féin agus bhur Dé-sa.
18 Thàinig Muire Magdalen
agus dh'innis i do na deiscio-
bluibh, gu'm fac i an Tigh-
earn, agus gu'n dubhairt e na
nithe so rithe.
19 Agus air teachd do'n
fheasgar an là sin féin, air a'
cheud *là* do'n t-seachduin, a-
gus na dorsa dùinte far an
robh na deisciobuil cruinn air
eagal nan Iudhach, thàinig
Iosa agus sheas e sa' mheadh-
on, agus thubhairt e riu, Sìth
dhuibh.
20 Agus air dha so a ràdh,
nochd e dhoibh *a* làmhan a-
gus a thaobh. An sin bha
aoibhneas air na deisciobluibh
an uair a chunnaic iad an
Tighearn.
21 An sin thubhairt Iosa riu
a rìs, Sìth dhuibh: mar a
chuir an t-Athair uaith mise,
mar sin a ta mise 'gur cur-sa
uam.
22 Agus air dha so a ràdh,
shéid e orra, agus thubhairt e
riu, Gabhaibh-sa an Spiorad
naomh.
23 Cò air bith iad d'am maith
sibh am peacanna, tha iad
maithte dhoibh; *agus* cò air
bith iad d'an cum sibh am
peacanna gun am maitheadh,
tha iad air an cumail.
24 Ach cha robh Tomas, aon
do'n dà fhear dheug, d'an
goirear Didimus, maille riu,
'nuair a thàinig Iosa.
25 Uime sin thubhairt na
deisciobuil eile ris, Chunnaic
sinne an Tighearn. Ach thu-
bhairt esan riu, Mur faic mise
aileadh nan tairngean 'na
làmhaibh, agus mur cuir mi
mo mheur ann an aileadh nan
tairngean, agus mur cuir mi
mo làmh 'na thaobh, cha
chreid mi.
26 Agus an ceann ochd
làithean 'na dhéigh sin, bha a
dheisciobuil a rìs a stigh, a-
gus Tomas maille riu; thàinig
Iosa, agus na dorsa dùinte,

agus sheas e sa' mheadhon,
agus thubhairt e, Sìth dhuibh.
27 'Na dhéigh sin thubhairt
e ri Tomas, Cuir an so do
mheur, agus feuch mo làmh-
an; agus sìn an so do làmh,
agus cuir a'm' thaobh i: agus
na bi mi-chreideach, ach
creideach.
28 Agus fhreagair Tomas,
agus thubhairt e ris, Mo
Thighearn agus mo Dhia.
29 Thubhairt Iosa ris, Air
son gu faca tu mi, a Thomais,
chreid thu: is beannaichte
iadsan nach faca, agus a chreid.
30 Agus rinn Iosa gu fìrinn-
each mòran do mhìorbhuilibh
eile am fianuis a dheisciobul,
nach 'eil sgrìobhta san leabhar
so.
31 Ach tha iad so sgrìobhta,
chum gu'n creideadh sibh gur
e Iosa an Criosd Mac Dhé,
agus ag creidsinn duibh, gu'm
biodh agaibh beatha troimh
'ainm-san.

CAIB. XXI.

AN déigh nan nithe sin
dh'fhoillsich Iosa e féin
a rìs d'a dheisciobluibh aig
muir Thiberiais; agus air an
dòigh so nochd se *e féin:*
2 Bha maille r'a chéile Si-
mon Peadar, agus Tomas d'an
goirear Didimus, agus Nata-
nael o Chàna Ghalile, agus
mic Shebede, agus dithis eile
d'a dheisciobluibh.
3 Thubhairt Simon Peadar
riu, Tha mi dol a dh'iasgach.
Thubhairt iadsan ris, Tha
sinne a' dol maille riut. Dh'-
imich iad a mach, agus chaidh
iad a steach do luing air ball;
agus cha do ghlac iad ni air
bith an oidhche sin.
4 Ach an uair a bha a' mha-
duinn a nis air teachd, sheas
Iosa air an tràigh: gidheadh
cha robh fhios aig na deiscio-
bluibh gu'm b'e Iosa bha ann.
5 An sin thubhairt Iosa riu,
A chlann, am bheil biadh air
bith agaibh? Fhreagair iadsan
e, Cha'n 'eil.
6 Agus thubhairt esan riu,
Tilgibh an lìon air an taobh
deas do'n luing, agus gheibh
sibh. Thilg iad uime sin, a-
gus a nis cha b'urrainn iad a
tharruing air son lìonmhoir-
eachd an éisg.
7 Uime sin thubhairt an
deisciobul sin, a b'ionmhuinn
le Iosa, ri Peadar, Is e'n Tigh-
earn a ta ann. A nis an uair
a chuala Simon Peadar gur e
an Tighearn a bh'ann, cheang-
ail e a chòt-uachdair *uime,*
(oir bha e lomnochd,) agus
thilg se e féin sa' mhuir.
8 Thàinig na deisciobuil eile
ann an luing bhig; (oir cha
robh iad fada o thìr, ach mu
thimchioll dà cheud làmh-
choille,) a' tarruing an lìn
éisg.
9 Uime sin an uair a thài-
nig iad air tìr, chunnaic iad
grìosach an sin, agus iasg air
a chur oirre, agus aran.
10 Thubhairt Iosa riu, Thug-
aibh an so do'n iasg a ghlac
sibh a nis.
11 Chaidh Simon Peadar
suas, agus tharruing e an lìon
gu tìr, làn do iasgaibh mòra,
ceud agus leth-cheud agus
tri: agus ged bha'n uiread sin
ann, cha do bhriseadh an lìon.
12 Thubhairt Iosa riu, Thig-
ibh, gabhaibh bhur dìnneir.
Agus cha robh a chridhe aig
a h-aon do na deisciobluibh
fheòraich dheth, Cò thusa?
oir dh'aithnich iad gur e an
Tighearn a bha ann.

13 An sin thàinig Iosa, a-
gus ghlac e aran, agus thug
e dhoibh e, agus iasg mar an
ceudna.
14 Is i so a nis an treas uair
a nochd Iosa e féin d'a dheis-
ciobluibh, an déigh dha éirigh
o na marbhaibh.
15 An sin an déigh dhoibh
an dìnneir a ghabhail, thu-
bhairt Iosa ri Simon Peadar,
A Shimoin *mhic* Ionais, am
bheil barrachd gràidh agad
dhomh-sa orra sin ? Thubhairt
e ris, Tha, a Thighearn ; tha
fios agad gur toigh leam thu.
Thubhairt e ris, Beathaich
m'uain.
16 Thubhairt e ris a rìs an
dara uair, A Shimoin *mhic*
Ionais, an toigh leat mise ?
Thubhairt e ris, Seadh, a
Thighearn ; tha fios agad gur
toigh leam thu. Thubhairt e
ris, Beathaich mo chaoraich.
17 Thubhairt e ris an treas
uair, A Shimoin *mhic* Ionais,
an toigh leat mise ? Bha Pead-
ar doilich a chionn gu'n du-
bhairt e ris an treas uair, An
toigh leat mise ? Agus thu-
bhairt e ris, A Thighearn, is
aithne dhuit na h-uile nithe ;
tha fhios agad gur toigh leam
thu. Thubhairt Iosa ris, Beath-
aich mo chaoraich.
18 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh riut, an uair a
bha thu òg, chrioslaich thu
thu féin, agus dh'imich thu an
taobh bu mhiann leat : ach an
uair a bhios tu aosmhor, sìnidh
tu mach do làmhan, agus crios-
laichidh neach eile thu, agus
bheir e *thu* an taobh nach àill
leat.
19 So thubhairt e, a' ciall-
achadh ciod a ghnè bàis leis an
tugadh e glòir do Dhia. Agus
air dha so a ràdh, thubhairt e
ris, Lean mise.
20 An sin air do Pheadar
tionndadh, chunnaic e an deis-
ciobul a b'ionmhuinn le Iosa,
a' leantuinn ; an ti mar an
ceudna a luidh air uchd Iosa
air a shuipeir, agus a thubhairt
ris, A Thighearn, cò e a
bhrathas thu ?
21 Air do Pheadar esan
fhaicinn, thubhairt e ri Iosa, A
Thighearn, ciod *a ni* am fear so?
22 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leam-sa e dh'fhantuinn gus
an tig mi, ciod e *sin* duitse ?
Lean thusa mise.
23 Uime sin chaidh an ràdh
so mach am measg nam
bràithre, nach faigheadh an
deisciobul sin bàs : gidheadh
cha dubhairt Iosa ris, nach
faigheadh e bàs : ach, Ma's i
mo thoil-sa e dh'fhantuinn gus
an tig mi, ciod e *sin* duitse ?
24 Is e so an deisciobul a
ta deanamh fianuis air na nith-
ibh so, agus a sgrìobh na nithe
so : agus a ta fhios againne gu
bheil 'fhianuis fìor.
25 Agus a ta mar an ceud-
na mòran do nithibh eile a
rinn Iosa, agus nam biodh iad
uile sgrìobhta, is i mo bharail
nach cumadh an saoghal féin
na rachadh a sgrìobhadh do
leabhraichibh. Amen.

GNIOMHARA nan ABSTOL.

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thimchioll nan uile nithe a thòisich Iosa air a dheanamh agus a theagasg,
2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, troimh an Spiorad Naomh, àitheantan a thoirt do na h-abstolaibh a thagh e:
3 D'an d'rinn e mar an ceudna e féin a nochdadh beò an déigh 'fhulangais, le mòran do chomharaibh fìrinneach, air dha bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead là, agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rìoghachd Dhé:
4 Agus air dha bhi maille riu, dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol o Ierusalem, ach feitheamh ri gealladh an Athar, *ars' esan*, a chuala sibh uamsa.
5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le uisge: ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do làithibh an déigh so.
6 Uime sin an uair a chruinnich iad an ceann a chéile, dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, A Thighearn, an aisig thu san àm so an rìoghachd do Israel?
7 Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumhachd féin.
8 Ach gheibh sibhse cumhachd an uair a thig an Spiorad naomh oirbh: agus bithidh sibh 'nur fianuisibh dhomh-sa, araon ann an Ierusalem, agus ann an Iudea uile, agus ann an Samaria, agus gu iomall na talmhainn.
9 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga fhaicinn; agus thug neul as an sealladh e.
10 Agus am feadh a bha iadsan a' geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làimh riu ann an eudach geal;
11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nur seasamh ag amharc gu nèamh? An t-Iosa so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is amhuil sin a thig e, mar a chunnaic sibh e a' dol gu nèamh.
12 An sin phill iad gu Ierusalem, o'n t-sliabh ris an abrar, *sliabh* nan crann-oladh, a tha'm fagus do Ierusalem, astar là sàbaid as.
13 Agus an uair a thàinig iad a stigh, chaidh iad suas do sheòmar uachdarach, far an robh a' fantuinn Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas, Philip, agus Tomas, Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac* Alpheuis, agus Simon Selotes, agus Iudas *bràthair* Sheumais.
14 Bhuanaich iad so uile a dh'aon inntinn ann an urnuigh, [agus an guidhe,] maille ris na mnaibh, agus Muire màthair Iosa, agus maille r'a bhràithribh.
15 Agus anns na làithibh sin dh'éirich Peadar ann am meadhon nan deisciobul, agus thubhairt e, (b'e àireamh nan

ainm a bha làthair, mu thimchioll ceud agus fichead,)
16 Fheara *agus* a bhràithre, b'éigin an sgriobtuir so bhi air a choimhlionadh, a roimhlabhair an Spiorad naomh le beul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'na cheann-iuil aca-san a ghlac Iosa.
17 Oir bha e air àireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do'n fhrithealadh so.
18 A nis cheannaich am fear so fearann le duais na h-eucorach; agus air dha tuiteam sìos air 'aghaidh, sgàin e sa' mheadhon, agus bhrùchd a mhionach uile mach.
19 Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachaidh Ierusaleim uile; air chor as gu'n abrar ris an fhearann sin 'nan cainnt féin, Aceldama, sin ri ràdh, Fearann fola.
20 Oir a ta e sgrìobhta ann an leabhar nan Salm, Biodh 'àite-còmhnuidh 'na fhàsach, agus na gabhadh neach sam bith tàmh ann: agus, Glacadh neach eile a dhreuchd.
21 Air an aobhar sin is còir aon do na daoinibh sin a bha maille ruinne, rè na h-aimsir *sin* uile anns an deachaidh an Tighearn Iosa steach agus a mach 'nar measg-ne,
22 A' tòiseachadh o bhaisteadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uainn e, bhi air a dheanamh 'na fhianuis air 'aiseirigh-san maille ruinne.
23 Agus shonraich iad dithis, Ioseph ris an abrar Barsabas, d'am bu cho-ainm Iustus, agus Matias.
24 Agus rinn iad urnuigh, agus thubhairt iad, Thusa a Thighearn, d'an aithne cridheacha nan uile dhaoine, foillsich cò do'n dithis so a thagh thu,
25 A ghabhail cuibhrinn do'n fhrithealadh agus do'n abstolachd so, o'n do thuit Iudas le seacharan, gu dol d'a àit féin.
26 Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias; agus bha e air àireamh maille ris an aon abstol deug.

CAIB. II.

AGUS an uair a thàinig là na cuingis, bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àit.
2 Agus thàinig gu h-obann toirm o nèamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin, agus lìon i an tigh uile far an robh iad 'nan suidhe.
3 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh teanganna sgoilte, mar do theine, agus shuidh e air gach aon diubh fa leth:
4 Agus lìonadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòisich iad air labhairt le teangaibh eile, a réir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh.
5 Agus bha a' gabhail còmhnuidh ann an Ierusalem, Iudhaich, daoine cràbhach, do gach uile chinneach fo nèamh.
6 A nis an uair a sgaoileadh an t-iomradh so, thàinig an sluagh an ceann a chéile, agus bha iad fo amhluadh, do bhrìgh gu'n cuala gach aon iad a' labhairt 'nan cànain féin.
7 Agus bha iad uile fo uamhas agus ghabh iad iongantas, ag ràdh r'a chéile, Feuch, nach Galiléich iad sin uile a ta labhairt?

8 Agus cionnus a ta sinne
'gan cluinntinn gach aon 'nar
cànain féin, anns an d'rugadh
sinn ?
9 Partaich, agus Medich,
agus Elamaich, agus luchd-
àiteachaidh Mhesopotamia, Iu-
dea, agus Chapadocia, Phon-
tuis, agus Asia,
10 Phrigia, agus Phamphi-
lia, na h-Eiphit, agus chrìoch
na Libia timchioll Chirene, a-
gus coigrich o'n Ròimh, Iudh-
aich agus Proselitich,
11 Muinntir Chrete, agus
Arabia, tha sinn 'gan cluinn-
tinn a' labhairt 'nar teangaibh
féin gnìomhara mòralach Dhé.
12 Agus bha iad uile fo
uamhas, agus ann an ioma-
chomhairle, ag ràdh gach aon
r'a chéile, Ciod is ciall da so?
13 Ach thubhairt dream eile
a' fanoid, Tha na daoine so
làn do fhìon ùr.
14 Ach air seasamh do Phea-
dar maille ris an aon fhear
deug, thog e a ghuth, agus
thubhairt e riu, Fheara Iudea,
agus sibhse uile a luchd-àit-
eachaidh Ierusaleim, biodh
fios so agaibh, agus éisdibh ri
m' bhriathraibh-sa:
15 Oir cha'n 'eil iad so air
mhisg, mar a ta sibhse a' meas,
oir is i an treas uair do'n là
a ta ann.
16 Ach is e so an ni a chaidh
labhairt leis an fhàidh Ioel:
17 Agus tarlaidh anns na
làithibh deireannach, (arsa
Dia,) dòirtidh mise do m'
Spiorad air gach uile fheoil ;
agus ni bhur mic agus bhur
nigheana faidheadaireachd, a-
gus chi bhur n-òganaich seall-
anna, agus bruadaraidh bhur
seann daoine bruadaran :
18 Agus dòirtidh mise air
m'òglaich, agus air mo bhan-
oglaich do m' Spiorad anns na
làithibh sin ; agus ni iad
fàidheadaireachd :
19 Agus nochdaidh mise
iongantais anns na nèamhaibh
shuas, agus comharan air an
talamh shìos; fuil, agus teine,
agus duibh-neul deataich.
20 Iompaichear a' ghrian gu
dorchadas, agus a' ghealach
gu fuil, mun tig là mòr agus
comharaichte sin an Tigh-
earna :
21 Agus tarlaidh, ge b'e
neach a ghairmeas air ainm
an Tighearna, gu'n tèarnar e.
22 Fheara Israeil, éisdibh
ris na briathraibh so : Iosa o
Nasaret, duine a dhearbhadh
le Dia 'nur measg-sa, le cumh-
achdaibh agus le mìorbhuil-
ibh agus le comharaibh, a rinn
Dia leis-san 'nur meadhon-sa,
mar a ta fhios agaibh féin ;
23 An duine so, a thugadh
thairis le comhairle chinntich
agus roimh-eòlas Dé, ghlac
sibhse, agus le làmhaibh
dhroch dhaoine cheus agus
mharbh sibh e :
24 Neach a thog Dia suas, air
dha piantan a' bhàis fhuas-
gladh ; do bhrìgh nach robh
e'n comas gu'n cumtadh esan
leis :
25 Oir thubhairt Daibhidh
m'a thimchioll, Chunnaic mi
an Tighearn romham a
ghnàth ; oir a ta e aig mo
dheas làimh, chum nach
gluaisteadh mi.
26 Air an aobhar so rinn
mo chridhe gairdeachas, agus
rinn mo theangadh aoibhneas:
tuilleadh fòs, gabhaidh m'
fheoil còmhnuidh fhoisneach
ann an dòchas :
27 Do bhrìgh nach fàg thu

m'anam shìos ann an ifrinn,
ni mò a dh'fhuilingeas tu do
d' naomh Aon féin gu faic e
truaillidheachd.
28 Dh'fhoillsich thu dhomh-
sa slighean na beatha; lìon-
aidh tu mi do shubhachas le
d' ghnùis.
29 Fheara *agus* a bhràithre,
leigibh leam-sa labhairt gu
dàna ribh mu'n phrìomh-ath-
air Daibhidh, araon gu'n d'-
fhuair e bàs, agus gu'n d'adh-
laiceadh e, agus gu bheil
'uaigh maille ruinne gus an
là an diugh:
30 Air an aobhar sin air dha
bhi 'na fhàidh, agus fiosrach
gu'n do mhionnaich Dia le
mionnaibh dha, do thoradh
a leasraidh, (a réir na feòla,
gu togadh e suas Criosd,) gu
suidhe air a righ-chaithir-san.
31 Air dhasan so a roimh-
fhaicinn, labhair e mu aiseir-
igh Chriosd, nach d'fhàgadh
'anam ann an ifrinn, agus nach
fac 'fheoil truaillidheachd.
32 An t-Iosa so thog Dia
suas, air am bheil sinne uile
'nar fianuisibh.
33 Uime sin air dha bhi air
àrdachadh le deas làimh Dhé,
agus gealladh an Spioraid
naoimh fhaotainn o'n Athair,
dhòirt e mach an ni so, a tha
sibhse nis a' faicinn agus a'
cluinntinn.
34 Oir cha deachaidh Dai-
bhidh suas chum nan nèamh:
ach a ta e féin ag ràdh, Thu-
bhairt an Tighearn ri m'
Thighearn, Suidh air mo
làimh dheis,
35 Gus an cuir mi do
naimhde 'nan stòl fo d' chos-
aibh.
36 Uime sin biodh fios gu
cinnteach aig tigh Israeil uile,
gu'n d'rinn Dia 'na Thighearn
agus 'na Chriosd an t-Iosa so
féin, a cheus sibhse.
37 A nis an uair a chual iad
so, bha iad air am bioradh
'nan cridhe, agus thubhairt
iad ri Peadar, agus ris a' chuid
eile do na h-abstolaibh, Fheara
agus a bhràithre, ciod a ni
sinn?
38 An sin thubhairt Pead-
ar riu, Deanaibh aithreachas,
agus bithibh air bhur baist-
eadh gach aon agaibh ann an
ainm Iosa Criosd, chum maith-
eanais pheacanna, agus gheibh
sibh tiodhlac an Spioraid
naoimh.
39 Oir a ta an gealladh
dhuibh-sa, agus do'ur cloinn,
agus do na h-uile a ta fad o
làimh, eadhon a mheud as a
ghairmeas an Tighearn ar Dia.
40 Agus le mòran do bhriath-
raibh eile rinn e fianuis agus
dh'earalaich e *iad*, ag ràdh,
Saoraibh sibh féin o'n ghin-
ealach fhiar so.
41 An sin bhaisteadh iad-
san a ghabh r'a fhocal gu toil-
each: agus an là sin féin
chuireadh *riu* timchioll tri
mìle anam.
42 Agus bhuanaich iad gu
seasmhach ann an teagasg nan
abstol, agus ann an co-cho-
munn, agus ann am briseadh
arain, agus ann an urnuigh-
ibh.
43 Agus thàinig eagal air
gach anam: agus rinneadh
mòran do mhìorbhuilibh agus
do chomharaibh leis na h-ab-
stolaibh.
44 Agus bha iadsan uile a
chreid ann an aon àit, agus
bha na h-uile nithe aca coit-
chionn;
45 Agus reic iad an seilbh

agus am maoin, agus roinn
iad air na h-uile iad, a réir
mar a bha feum gach neach.
46 Agus ag buanachadh
dhoibh gach là a dh'aon inn-
tinn anns an teampull, agus
a' briseadh arain o thigh gu
tigh, chaith iad am biadh le
gairdeachas agus le aon-fhillt-
eachd cridhe,
47 A' moladh Dhé, agus
deadh-ghean aca o'n t-sluagh
uile. Agus chuir an Tigh-
earn gach là ris an eaglais an
dream a thèaruinear.

CAIB. III.

AGUS chaidh Peadar agus
Eoin le chéile suas do'n
teampull, aig uair na h-ur-
nuigh, *eadhon* an naothadh
uair.
2 Agus bha duine àraidh a
bha 'na bhacach o bhroinn a
mhàthar air a ghiùlan, neach
a chuireadh gach là aig dorus
sin an teampuill ris an abrar
Sgiamhach, a dh'iarraidh
déirce orra-san a bha dol a
steach do'n teampull:
3 Neach, an uair a chunnaic
e Peadar agus Eoin air tì
dol a steach do'n teampull, a
dh'iarr déirc.
4 Agus air do Pheadar seall-
tuinn gu geur air, maille ri
Eoin, thubhairt e, Amhairc
oirnne.
5 Agus thug esan aire dhoibh
an dòchas gu'm faigheadh e
ni-éigin uatha.
6 An sin thubhairt Peadar,
Airgiod no òr cha'n 'eil ag-
am; ach an ni a ta agam, so
bheir mi dhuit: An ainm Iosa
Criosd o Nasaret, éirich agus
imich.
7 Agus air dha breith air a
làimh dheis, thog e suas *e;* a-
gus air ball neartaicheadh
'aobrunnan agus a throidhean.
8 Agus leum e suas, agus
sheas, agus dh'imich e, agus
chaidh e steach maille riu do'n
teampull, ag imeachd, agus a'
leumnaich, agus a' toirt cliu
do Dhia.
9 Agus chunnaic an sluagh
uile e ag imeachd, agus a'
toirt cliu do Dhia.
10 Agus dh'aithnich iad esan
gu'm b'e a bha 'na shuidhe
aig geata Sgiamhach an
teampuill ag iarraidh déirce:
agus lìonadh iad le h-iongant-
as agus le h-uamhas air son
an ni sin a thachair dha.
11 Agus ag cumail Pheadair
agus Eoin, [do'n bhacach a
chaidh leigheas,] ruith an
sluagh uile d'an ionnsuidh
anns an sgàth-thigh ris an ab-
rar sgàth-thigh Sholaimh, làn
iongantais.
12 Agus an uair a chunnaic
Peadar *so,* fhreagair e an
sluagh, Fheara Israeil, c'ar
son a ta iongantas oirbh mu'n
ni so? no c'ar son a ta sibh a'
geur-amharc oirnne, mar gu
b'ann le ar cumhachd no ar
naomhachd féin a thug sinn
air an duine so imeachd?
13 Ghlòraich Dia Abrahaim,
agus Isaaic, agus Iacoib, Dia ar
n-aithriche a Mhac Iosa; a thug
sibhse thairis, agus a dh'àich-
eadh sibh an làthair Philait,
an uair a b'i a bhreth *a* chur
fa sgaoil.
14 Ach dh'àicheadh sibhse
an t-Aon naomh, agus am Fìr-
ean, agus dh'iarr sibh mortair
a thiodhlacadh dhuibh;
15 Agus mharbh sibh Prionn-
sa na beatha, a thog Dia o na
marbhaibh; air am bheil sinne
'nar fianuisibh.

16 Agus tre chreidimh 'na
ainm neartaich e an ti so, a
tha sibhse a' faicinn, agus a's
aithne dhuibh: seadh, thug
'ainm-san agus an creidimh a
ta trìd-san, dhasan an t-slainte
iomlan so 'nur làthair-sa
uile.
17 Agus a nis, a bhràithre,
tha fhios agam gur an troimh
aineolas a rinn sibh *e*, mar *a*
rinn mar an ceudna bhur n-
uachdarain.
18 Ach choimhlion Dia air
an dòigh so na nithe sin a
roimh-fhoillsich e le beul
'fhàidhean uile, gu'm fuiling-
eadh Criosd.
19 Air an aobhar sin dean-
aibh-sa aithreachas agus bith-
ibh air bhur n-iompachadh,
chum gu'm bi bhur peacanna
air an glanadh as, 'nuair a thig
amanna fionnuaireachd o làth-
air an Tighearn,
20 Agus a chuireas e Iosa
Criosd d'ur n' ionnsuidh, a
chaidh roimh-orduchadh:
21 Neach is éigin do nèamh
a ghabhail gu aimsiribh aisig
nan uile nithe, air an do labh-
air Dia le beul 'fhàidhean
naomha uile, o thoiseach an
t-saoghail.
22 Oir gu fìrinneach thu-
bhairt Maois ris na h-aithrich-
ibh, Togaidh an Tighearn
bhur Dia suas fàidh dhuibh,
do 'ur bràithribh, mar mise;
ris-san éisdidh sibh anns na
h-uile nithibh a labhras e
ribh.
23 Agus tarlaidh, gach anam
nach éisd ris an fhàidh sin,
gu'n sgriosar a mach as an t-
sluagh e.
24 Seadh, dh'fhoillsich na
fàidhean uile o Shamuel, agus
iadsan a lean o sin, a mheud
diubh as a labhair, roimh-
làimh mu na làithibh so.
25 Is sibhse clann nam fàidh-
ean, agus a' choimhcheangail
a rinn Dia r'ar n-aithrichibh,
ag ràdh ri Abraham, Agus
ann ad shliochd-sa bithidh uile
theaghlaiche na talmhainn
air am beannachadh.
26 Air do Dhia a Mhac Iosa
thogail suas, chuir e do 'ur n-
ionnsuidh-sa e air tùs, chum
gu'm beannaicheadh e sibh,
leis gach aon agaibh iompach-
adh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

AGUS am feadh 'sa bha iad
a' labhairt ris an t-sluagh,
thàinig orra na sagairt, agus
ceannard an teampuill, agus
na Sadusaich;
2 Agus bha iad fo dhoilgheas
gu'n robh iadsan a' teagasg
an t-sluaigh, agus a' searmon-
achadh tre Iosa aiseirigh nam
marbh.
3 Agus chuir iad làmh ann-
ta, agus chuir iad am prìosan
iad gus an là maireach: oir
b'e nis am feasgar a bh'ann.
4 Gidheadh, chreid mòran
diubh-san a chual am focal;
agus b'e àireamh nan daoine
timchioll chùig mìle.
5 Agus tharladh air an là
maireach, gu'n do chruinnich-
eadh an ceann a chéile an
uachdarain, agus an seanair-
ean, agus an sgrìobhaichean,
ann an Ierusalem,
6 Agus Annas an t-àrd-sha-
gart, agus Caiaphas, agus
Eoin, agus Alecsander, agus
a mheud as a bha do chinn-
each an àrd-shàgairt.
7 Agus air dhoibh iadsan a
chur anns a' mheadhon, dh'-
fhiosraich iad, Ciod e an

cumhachd, no ciod e an t-ainm
anns an d'rinn sibh so ?
8 An sin air do Pheadar bhi
air a lìonadh leis an Spiorad
naomh, thubhairt e riu,
Uachdarana a' phobuill, agus
a sheanairean Israeil,
9 Ma tha sinne an diugh air
ar ceasnachadh mu'n deadh
ghnìomh a rinneadh do'n
duine euslan, cionnus a shlàn-
uicheadh e;
10 Biodh e aithnichte dhuibh-
sa uile, agus do phobull Israeil
uile, gur an tre ainm Iosa
Criosd o Nasaret, a cheus
sibhse, a thog Dia o na marbh-
aibh, eadhon trìd-san a ta 'n
duine so 'na sheasamh an so
'nur làthair-sa slàn.
11 Is i so a' chlach sin a
dhiultadh leibhse, a luchd tog-
ail, a rinneadh 'na ceann na
h-oisne.
12 Agus cha'n 'eil slàinte
ann an neach air bith eile:
oir cha 'n 'eil ainm air bith
eile fo nèamh air a thoirt am
measg dhaoine, tre am feud
sinn bhi air ar tèarnadh.
13 A nis an uair a chunnaic
iad dànachd Pheadair agus
Eoin, agus a thuig iad gu'm
bu daoine gun fhòghlum agus
cumanta iad, ghabh iad ion-
gantas; agus dh'aithnich siad
iad gu'n robh iadsan maille
ri Iosa.
14 Agus air faicinn an duine
a leighiseadh 'na sheasamh
maille riu, cha robh ni air
bith aca ri ràdh 'na aghaidh.
15 Agus an déigh dhoibh
orduchadh dhoibh-san dol a
mach as a' chomhairle, chuir
iad an cinn cuideachd,
16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn
ris na daoinibh so? Oir gu'n
deachaidh mìorbhuil aithnich-
te dheanamh leo, a ta e foll
aiseach do luchd-àiteachaidh
Ierusaleim uile, agus cha'n
urrainn sinne àicheadh.
17 Ach a chum nach sgaoil-
ear e ni's mò air feadh an
t-sluaigh, bagramaid orra gu
geur, gun iad a labhairt ni's
mò ri neach air bith anns an
ainm so.
18 Agus air dhoibh an gairm,
d'àithn iad dhoibh gun iad a
labhairt air chor sam bith, no
a theagasg ann an ainm Iosa.
19 Ach fhreagair Peadar
agus Eoin agus thubhairt iad
riu, Am bheil e ceart am fia-
nuis Dé, éisdeachd ribhse
roimh Dhia, thugaibh féin
breth.
20 Oir cha'n 'eil e'n comas
duinne gun na nithe a chunn-
aic agus a chuala sinn a labh-
airt.
21 Ach air dhoibh-san tuill-
eadh bagraidh a dheanamh
orra, leig iad as iad, gun dòigh
air bith fhaotainn air am feud-
adh iad peanas a dheanamh
orra, air son an t-sluaigh: oir
bha na h-uile a' toirt glòire do
Dhia air son an ni a rinneadh.
22 Oir bha an duine air an
d'rinneadh am mìorbhuil
leighis so tuilleadh as dà
fhichead bliadhna dh'aois.
23 Agus an uair a leigeadh
as iad, thàinig iad dh'ionn-
suidh am muinntir féin, agus
dh'innis iad na h-uile nithe a
thubhairt na h-àrd-shagart, a-
gus na seanairean riu.
24 Agus an uair a chual iad-
san so, thog iad suas a dh'aon
inntinn an guth ri Dia, agus
thubhairt iad, A Thighearn, is
tusa an Dia a rinn nèamh
agus talamh, agus an fhairge,
agus na h-uile *nithe* ta annta:

25 A thubhairt le beul Dhai-
bhidh do sheirbhisich, C'ar
son a ghabh na Cinnich boil,
agus a smuainich an sluagh
nithe dìomhanach ?
26 Sheas rìghrean na tal-
mhainn suas, agus chruinnich-
eadh na h-uachdarain an
ceann a chéile, an aghaidh an
Tighearn, agus an aghaidh a
Chriosd.
27 Oir gu fìrinneach chruinn-
icheadh an ceann a chéile, an
aghaidh do Leinibh naoimh
Iosa, a dh'ung thu, araon He-
rod agus Pontius Pilat, maille
ris na Cinnich, agus sluagh
Israeil,
28 A dheanamh gach ni a
roimh-orduich do làmh agus
do chomhairle a bhi deanta.
29 Agus a nis, a Thighearn,
amhairc air am bagraidhibh :
agus deònaich do d' sheirbhis-
ich féin, t'fhocal a labhairt
leis gach uile dhànachd.
30 Le d' làimh a shìneadh
a mach chum leighis : agus
gu'm bi comharan agus mìor-
bhuilean air an deanamh tre
ainm do Leinibh naoimh Iosa.
31 Agus air dhoibh urnuigh
a dheanamh, chrathadh an
t-àit anns an robh iad cruinn;
agus lìonadh iad uile do'n
Spiorad naomh, agus labhair
iad focal Dé le dànachd.
32 Agus bha aig a' chuid-
eachd a chreid aon chridhe,
agus aon anam : agus ni mò
a thubhairt neach air bith
dhiubh, gu'm bu leis féin aon
ni a shealbhaich e : ach bha na
h-uile nithe coitchionn aca.
33 Agus le mòr-chumhachd
thug na h-abstoil fianuis air
aiseirigh an Tighearna Iosa :
agus bha mòr-ghràs orra uile.
34 Agus ni mò a bha aon
neach uireasbhuidheach 'nam
measg : oir a mheud as a bha
'nan sealbhadairibh fearainn,
no thighean, air dhoibh an
reiceadh, thug iad luach nan
nithe a chaidh reiceadh leo ;
35 Agus chuir iad aig cos-
aibh nan abstol *e :* agus roinn-
eadh e air gach neach a réir
'fheuma.
36 Agus air do fhearann a
bhi aig Ioses d'an do ghoir-
eadh leis na h-abstolaibh Bar-
nabas, (is e sin, air eadar-
theangachadh, Mac na comh-
fhurtachd,) Lebhitheach,
d'am bu dùthaich Ciprus,
37 Reic se e, agus thug e'n
t-airgiod, agus chuir e aig cos-
aibh nan abstol *e*.

CAIB. V.

ACH reic fear àraidh d'am
b'ainm Ananias, maille r'a
mhnaoi Saphira, sealbh fear-
ainn,
2 Agus cheil e *cuid* do'n
luach, le fios a mhnà, agus air
dha cuid-éigin a thoirt leis,
chuir e aig cosaibh nan abstol
e.
3 Ach thubhairt Peadar, An-
aniais, c'ar son a lìon Satan do
chridhe a dheanamh bréige
do'n Spiorad naomh, agus a
cheiltinn *cuid* do luach an
fhearainn ?
4 Am feadh 's a dh'fhuirich
e *gun reiceadh*, nach bu leat
féin e ? agus an déigh a reic-
eadh nach robh e a'd' chomas
féin ? c'ar son a smuainich
thu ann do chridhe an gnìomh
so ? cha d'rinn thu breug do
dhaoinibh, ach do Dhia.
5 Agus an uair a chuala
Ananias na briathra so, thuit
e sìos, agus chaidh an deò as:
agus thàinig eagal mòr air
na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-òganaich, phaisg iad an eudach-mairbh e, agus air dhoibh a ghiùlan a mach, dh'adhlaic iad *e*.

7 Agus tharladh timchioll tri uaire 'na dhéigh sin, gu'n d'-thàinig a bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomh-sa an ann air an uiread so reic sibh am fearann? Agus thubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C'ar son a cho-aontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh? feuch *tha* cosan na muinntir a dh'adhlaic t'fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deò aisde: agus air do na h-òganaich teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh'-adhlaic iad làimh r'a fear i.

11 Agus thàinig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhìorbhuilean am measg a' phobuill le làmhaibh nan abstol; (agus bha iad uile dh'aon inntinn ann an sgàth-thigh Sholaimh:

13 Agus cha robh chridhe aig aon do chach e féin a cheangal riu:) ach bha mòrmheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuireadh creidich ris an Tighearn, buidheann mhòr araon do fhearaibh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na sràididibh, agus gu'n do chuir iad air leabaichibh agus air uirighibh *iad*, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh 'fhaileas, mar bu lugha, sgàile air neach éigin aca.

16 Agus thainig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh mu'n cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neòghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh'éirich an t-àrd-shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadusach,) agus lìonadh iad le tnùth,

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad sa' phrìosan chumanta iad.

19 Ach dh'fhosgail aingeal an Tighearna dorsan a' phrìosain san oidhche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an uair a chual iad *so*, chaidh iad gu moch a steach do'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thàinig an t-àrd-shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile an ceann a chéile, agus chuir iad do'n phrìosan chum gu'n tugtadh iadsan *d'an ionnsuidh*.

22 Ach an uair a thàinig na maoir, cha d'fhuair iad sa' phrìosan iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Ag ràdh Fhuair sinne gu fìrinneach am prìosan dùinte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh

a mach fa chomhair nan dor-
san ; ach an uair a dh' fhosg-
ail sinn, cha d'fhuair sinn aon
duine a stigh.
24 A nis an uair a chual an
t-àrd-shagart, agus ceannard
an teampuill, agus uachdarain
nan sagart na briathra so, bha
iad fo amharus mu'n timchioll
ciod gus an tigeadh so.
25 An sin thàinig neach *àr-
aidh* agus dh'innis e dhoibh,
ag ràdh, Feuch, a ta na daoine
a chuir sibh sa' phrìosan, 'nan
seasamh san teampull, agus a'
teagasg a' phobuill.
26 An sin dh'imich an ceann-
ard maille ris na maoraibh,
agus thug e leis iad gun ain-
neart : (oir bha eagal orra
roimh an t-sluagh, gu'm
biodh iad air an clachadh *leo.*)
27 Agus an uair a thug iad
leo iad, chuir iad ann am
fianuis na comhairle *iad:* agus
dh'fheòraich an t-àrd-shagart
diubh,
28 Ag ràdh, Nach d'thug
sinne geur-ordugh dhuibh
gun teagasg a dheanamh san
ainm so ? agus, feuch, lìon
sibh Ierusalem le 'ur teagasg,
agus is àill leibh fuil an duine
so a tharruing oirnne.
29 An sin fhreagair Peadar
agus na h-abstoil *eile*, agus
thubhairt iad, Is còir géill a
thoirt do Dhia ni's mò na do
dhaoinibh.
30 Thog Dia ar n-aithriche
Iosa, a mharbh sibhse agus a
chroch sibh air crann.
31 Esan dh'àrdaich Dia le
a dheas làimh 'na Cheannard
agus na Shlànuighear, a thoirt
aithreachais agus maitheanais
pheacanna do Israel.
32 Agus tha sinne 'nar fia-
nuisibh dha air na nithibh so;
agus ma[illegible]
ad naomh[illegible]
san a ta ùm[illegible]
33 Agus an[illegible]
san *so*, bha ia[illegible]
agus ghabh iad[illegible]
cur gu bàs.
34 An sin dh'éi[illegible]
each àraidh anns[illegible]
airle, d'am b'ainm[illegible]
fear teagaisg an lagh[illegible]
robh meas aig an t-slu[illegible]
agus dh'orduich e na h-[illegible]
a chur a mach rè tamuil[illegible]
35 Agus thubhairt e[illegible]
Fheara Israeil, thugaibh [illegible]
dhuibh féin, ciod a ta roimh[illegible]
a dheanamh mu thimchio[illegible]
nan daoine sin.
36 Oir roimh na làithibh so
dh'éirich Teudas suas, ag
ràdh, gu'm bu neach éigin mòr
e féin, agus cheangail àireamh
dhaoine, timchioll ceithir
cheud, iad féin ris : mharbh-
adh esan, agus a mheud 'sa
dh'aontaich leis, sgaoileadh
iad uile as a chéile, agus
chaidh iad gu neo-ni.
37 An déigh an fhir so
dh'éirich Iudas an Galiléach
suas, ann an làithibh na cìs-
mheasaidh, agus tharruing e
mòran sluaigh 'na dhéigh :
sgriosadh esan mar an ceudna,
agus a mheud 's a ghéill da,
sgapadh iad uile.
38 Agus a nis a ta mi ag
ràdh ribh, Fanaibh o na daoin-
ibh so, agus leigibh leo : oir
ma's ann o dhaoinibh a ta a'
chomhairle so, no an obair so,
thig i gu neo-bhrigh :
39 Ach ma's ann o Dhia a ta
i, cha'n urrainn sibhse a cur
gu neo-bhrigh : air eagal gu'n
tarladh gu'm faighear sibh
eadhon a' cogadh an aghaidh
Dhé.

dh'aontaich iad leis-
s an uair a ghairm
ibstoil, agus a ghabh
dh'orduich iad
an labhairt ann an
agus leig iad as iad.
dh'imich iadsan o
comhairle, le gaird-
i chionn gu'n do
h gu'm b'airidh iad
rram fhulang air son
san.
Agus gach là anns an
pull, agus o thigh gu
, cha do sguir iad a bhi
agasg, agus a' searmonach-
dh Iosa Criosd.

CAIB. VI.

AGUS anns na làithibh sin,
an uair a bha àireamh
nan deisciobul a' meudachadh,
dh'éirich gearan am measg
nan Greugach an aghaidh nan
Eabhrach, a chionn gu'n do
dhearmaideadh am bantraich-
ean san fhrithealadh laitheil.
2 An sin ghairm an dà fhear
dheug mòr-chuideachd nan
deisciobul d'an ionnsuidh,
agus thubhairt iad, Cha'n 'eil
e iomchuidh sinne dh'fhàgail
focail Dé, agus a fhrithealadh
do bhordaibh.
3 Uime sin, a bhràithre,
iarraibh a mach 'nur measg
seachdnar dhaoine fo dheadh
iomradh, làn do'n Spiorad
naomh agus do ghliocas, a
chuireas sinne os ceann an
dreuchd so.
4 Ach buanaichidh sinne a
ghnàth ann an urnuigh, agus
am ministreileachd an fhocail.
5 Agus bha chainnt *so* tait-
neach an làthair na mòr-
chuideachd uile : agus thagh
iad Stephan, duine làn do
chreidimh, agus do'n Spiorad
naomh, agus Philip, agus
Prochorus, agus Nicanor,
agus Timon, agus Parmenas,
agus Nicolas proseliteach do
mhuinntir Antioch :
6 Chuir iad iadsan an làthair
nan abstol : agus air deanamh
urnuigh dhoibh, chuir iad an
làmhan orra.
7 Agus dh'fhàs focal Dé;
agus mheudaicheadh àireamh
nan deisciobul gu ro mhòr
ann an Ierusalem ; agus bha
cuideachd mhòr do na sagart-
aibh ùmhal do'n chreidimh.
8 Agus rinn Stephan, làn do
chreidimh agus do chumh-
achd, mìorbhuilean agus
comharan mòra am measg an
t-sluaigh.
9 An sin dh'éirich dream
àraidh do'n t-sionagog, ris an
abrar *sionagog* nan Libertin-
each, agus nan Cirenianach,
agus mhuinntir Alecsandria,
agus na dream o Chilicia, agus
o'n Asia, a' deasboireachd ri
Stephan.
10 Agus cha b'urrainn iad
cur an aghaidh a' ghliocais
agus an spioraid leis an do
labhair e.
11 An sin thug iad a steach
an uaignidheas daoine a thu-
bhairt, Chuala sinne e labh-
airt bhriathra toibheumach an
aghaidh Mhaois, agus Dhé.
12 Agus dhùisg iad suas an
sluagh, agus na seanairean,
agus na sgrìobhaichean, agus
thàinig iad air, agus ghlac iad
e, agus thug iad an làithir na
comhairle *e*.
13 Agus chuir iad suas fia-
nuisean bréige, a thubhairt,
Cha'n 'eil an duine so a' sgur
do labhairt bhriathra toibh-
eumach an aghaidh an ionaid
naoimh so, agus an lagha.
14 Oir chuala sinn e ag ràdh,

gu'n sgrios an t-Iosa so o
Nasaret an t-àit so, agus gu'n
caochail e na gnàthanna a
thug Maois dhuinne.
15 Agus air dhoibh-san uile
a bha 'nan suidhe sa' chomh-
airle amharc gu geur air,
chunnaic iad 'aghaidh mar
aghaidh aingil.

CAIB. VII.

AN sin thubhairt an t-àrd-
shagart, Am bheil ma ta
na nithe so mar so ?
2 Agus thubhairt esan,
Fheara, a bhràithre, agus aith-
riche, éisdibh ; Dh'fhoillsich-
eadh Dia na glòire d'ar n-ath-
air Abraham, 'nuair a bha e
ann am Mesopotamia, mun do
ghabh e còmhnuidh ann an
Charan.
3 Agus thubhairt e ris, Rach
a mach á d' thìr féin, agus o
d' chinneach, agus thig chum
na tìre a nochdas mise dhuit.
4 An sin chaidh esan a mach
á talamh nan Caldéach, agus
ghabh e còmhnuidh ann an
Charan : agus as a sin, an
déigh bàis 'athar, dh' ath-
arraich se e do'n fhearann so
anns am bheil sibhse nis 'nur
còmhnuidh.
5 Agus cha d'thug e dha
oighreachd *sam bith* ann, cha
d'thug *fiu* leud troidhe : gidh-
eadh gheall e gu'n tugadh e
mar sheilbh e dha féin agus
d'a shliochd 'na dhéigh, ged
nach robh fathast duine
cloinne aige.
6 Agus labhair Dia air an
dòigh so, Gu'm biodh a
shliochd air chuairt ann an
dùthaich choigrich, agus gu'n
deanadh iad tràillean diubh,
agus gu'm buineadh iad gu
h-olc *riu* rè ceithir cheud
bliadhna.
7 Agus air a'
d'am bi iadsan
bheir mise bret
agus an déigh n
thig iad a mach,
seirbhis dhomh-s
so.
8 Agus thug e
cheangal an timchi
aidh : agus mar sin g
ham Isaac, agus t
ghearr se e air an och
agus *ghin* Isaac Iac
Iacob an dà phrìomh
dheug.
9 Agus a' gabhail fa
reic na prìomh-aithriche
seph do'n Eiphit : ach bha
maille ris,
10 Agus shaor se e as
thrioblaidibh uile, agus thug
e deadh-ghean agus gliocas da
an làthair Pharaoh righ na
h-Eiphit ; agus chuir se e 'na
uachdaran air an Eiphit, agus
air a theaghlach féin uile.
11 Nis thàinig gorta agus
àmhghar mòr air an Eiphit
uile, agus air talamh Chan-
aain ; agus cha d'fhuair ar n-
aithriche teachd-an-tìr.
12 Ach an uair a chuala Ia-
cob gu'n robh arbhar san
Eiphit, chuir e mach ar n-aith-
riche air tùs.
13 Agus air an dara *uair*
rinneadh Ioseph aithnichte
d'a bhràithribh; agus rinneadh
cinneach Ioseiph follaiseach
do Pharaoh.
14 An sin chuir Ioseph *fios*
uaith, agus ghairm e d'a ionn-
suidh Iacob 'athair, agus a
luchd-dàimhe uile, cùig an-
ama deug agus tri fichead.
15 Agus chaidh Iacob sìos
do'n Eiphit, agus fhuair e bàs,
e féin agus ar n-aithriche.
16 Agus ghiùlaineadh thai-

Sichem, agus chuir-
anns an àit-adhlaic a
h Abraham air suim
mhic Emoir, *athar*
.

an uair a dhruid àm
aidh, a mhionnaich
braham, dh'fhàs an
us rinneadh iad lìon-
 Eiphit,

an d'éirich righ eile,
 b'aithne Ioseph.

uin esan gu cuilbheir-
r'ar cinneach, agus rinn
air ar n-aithrichibh, air
as gu'n d'thug e orra an
oidheana a thilgeadh mach,
chum nach sìolaicheadh iad.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh'altrumadh e tri mìosan ann an tigh 'athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum i e mar mhac dhi féin.

22 Agus dh'fhòghlumadh Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumhachdach am briathraibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thàinig e 'na chridhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh.

24 Agus air dha duine àraidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang eucoir, theasairg se *e*, agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dioghaltas do'n fhear air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuigeadh a bhràithre, gu'n tugadh Dia le a làimh-san saorsa dhoibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comhstri, agus b'àill leis sìth a dheanamh eatorra, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin; c'ar son a ta sibh a' deanamh eucoir air a chéile?

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a'd' uachdaran agus a'd' bhreitheamh oirnne?

28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar *mharbh thu* an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidiain, far an do ghin e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsicheadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearn ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois *so*, ghabh e iongantas mu'n t-sealladh; agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh *air*, thàinig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,

32 *Ag ràdh*, *Is* mise Dia t'aithriche, Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib. An sin chriothnuich Maois, agus cha robh chridhe aige amharc.

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a'd' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn

uachdaran agus breitheamh dhiot-sa? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh do 'ur bràithribh, cosmhuil rium-sa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r'ar n-aithrichibh-ne: neach a fhuair briathra na beatha chum an toirt dhuinne:

39 Do nach b'àill le ar n-aithrichibh bhi ùmhal, ach chuir iad uatha *e*, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha'n 'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad ìobairt d'on dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oibribh an làmha féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armailt nèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar nam fàidhean, An d'thug sibh dhomh-sa beathaichean marbhta,
airte rè dhà fhiche
na anns an fhàsach,
Israeil?

43 Seadh, thog s
pàilliun Mholoich, a
bhur dé Remphain,
a rinn sibh chum
dhoibh: uime sin ath
idh mi sibh an taobh
Bhabilon.

44 Bha pàilliun na fian
ar n-aithrichibh san fhà
a réir mar a dh'àithn an
labhair ri Maois, gu'n dea
adh se e a réir an t-samhlaid
a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a steach maille ri Iosa do sheilbh nan Cinneach, a thilg Dia a mach roimh ghnùis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadhghean am fianuis Dhé, agus a dh'iarr pàilliun fhaotainn do Dhia Iacoib.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh cha'n 'eil an ti a's àirde a' gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmhdheanta; mar a ta am fàidh ag ràdh,

49 *Is e* nèamh mo righchaithir, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a ta an Tighearn ag ràdh: no ciod e ionad mo thàimh?

50 Nach do rinn mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuinealach, agus neo-thimchiollghearrta ann an cridhe agus ann an cluasaibh, tha sibh a ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar *a rinn*

n-aithriche, mar sin a ta
e *a' deanamh.*
o do na faidhibh air nach
n bhur n-aithriche geur-
mhuinn? agus mharbh
adsan a roimh-fhoillsich
d an Fhìrein ud; air an
sibhse a nis 'nur luchd-
haidh, agus 'nur mortair-

Sibhse a fhuair an lagh le
ealadh nan aingeal, agus
do choimhid *e.*
'Nuair a chual iad na nithe
n, bha iad air an gonadh
'nan cridhe, agus chas iad *am*
fiaclan ris.
55 Ach air dhasan bhi làn
do'n Spiorad naomh, dh'amh-
airc e gu geur suas gu nèamh,
agus chunnaic e glòir Dhé, a-
gus Iosa 'na sheasamh air deas
làimh Dhé;
56 Agus thubhairt e, Feuch,
tha mi faicinn nan nèamh
fosgailte, agus Mac an duine
'na sheasamh air deas làimh
Dhé.
57 An sin ghlaodh iadsan le
guth mòr, agus dhruid iad an
cluasan, agus leum iad air a
dh'aon inntinn,
58 Agus air dhoibh a thilg-
eadh a mach as a' bhaile,
chlach iad *e*: agus thilg na fia-
nuisean an eudach sìos aig
cosaibh òganaich, d'am b'ainm
Saul.
59 Agus chlach iad Stephan,
agus e a' gairm air *Criosd,* a-
gus ag ràdh, A Thighearn
Iosa, glac mo spiorad.
60 Agus air dha a leigeadh
féin air a ghlùinibh, ghlaodh
e le guth mòr, A Thighearn,
na cuir am peacadh so as an
leth. Agus air dha so a ràdh,
choidil e.

CAIB. VIII.

AGUS bha Saul ag aontach-
adh le a bhàs-san. Agus
dh'éirich anns an àm sin geur-
leanmhuinn mhòr an aghaidh
na h-eaglais a bha ann an Ie-
rusalem; agus bha iad uile air
an sgapadh air feadh tìre Iu-
dea agus Shamaria, ach na h-
abstoil *a mhàin.*
2 Agus ghiùlain daoine
diadhaidh Stephan *chum 'adh-
laic,* agus rinn iad caoidh
mhòr air a shon.
3 Ach bha Saul a' fàsach-
adh na h-eaglais, a' dol a
steach do gach tigh; agus ag
tarruing a mach fhear agus
bhan, chuir e am prìosan *iad.*
4 Uime sin dh'imich an
dream a sgapadh, feadh gach
àite, a' searmonachadh an
fhocail.
5 An sin chaidh Philip sìos
do bhaile Shamaria, agus
shearmonaich e Criosd dhoibh.
6 Agus thug an sluagh a
dh'aon toil aire do na nithibh
a labhradh le Philip, ag éisd-
eachd ris, agus a' faicinn nam
mìorbhuile a rinn e.
7 Oir chaidh spiorada neò-
ghlan a mach á mòran anns
an robh iad, a' glaodhaich le
guth mòr: agus chaidh mòran
air an robh am pairilis, agus
a bha 'nam bacaich, a shlàn-
uchadh.
8 Agus bha gairdeachas mòr
sa' bhaile sin.
9 Ach bha roimhe sin duine
àraidh sa' bhaile sin d' am
b'ainm Simon, a ghnàthaich
druidheachd, agus a mheall
muinntir Shamaria, ag ràdh
gu'm bu neach mòr éigin e
féin.
10 Dhasan thug iad uile aire
o'n bheag gus a' mhòr, ag

ràdh, Is e an duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad rè ùine fhada le a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a searmonachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Criosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnài.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feartan a rinneadh, ghabh e iongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus an uair a chaidh iad sìos, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad *an* làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thoirt tre làmhan nan abstol a chur orra, thairg e airgiod dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomh-sa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi *mo* làmha, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgiod am mugha maille riut fein, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgiod.

21 Cha'n 'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so: o cha'n 'eil do chridhe dìr am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar gu maithear dhuit smuaineadh chridhe.

23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domblas na seirbhe agus *fo* chuibhreach na h-eu corach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibh-sa an Tighearn air mo shon, nach tig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibh-san fianuis a dheanamh agus focal an Tighearn a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach.

27 Agus dh'éirich e, agus dh'imich e: agus, feuch, duine àraidh, caillteanach o Etiopia, aig an robh mòr-ùghdarras fo Chandace ban-righinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am

fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urrainn mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn do'n sgriobtuir a bha e leughadh, b'i so i, Thugadh *e* mar chaora chum marbhaidh; agus mar uan a ta 'na thosd am fianuis an fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na ìsleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an caillteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, co uime tha am fàidh ag ràdh so? uime féin, no mu neach éigin eile?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' tòiseachadh o'n sgriobtuir sin, shearmonaich e Iosa dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air an t-slighe, thàinig iad gu h-uisge àraidh: agus thubhairt an caillteanach, Feuch, uisge; ciod a ta bacadh mise bhi air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma tha thu a' creidsinn le d' uile chridhe, feudaidh tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Criosd Mac Dhé.

38 Agus dh'àithn e 'n carbad a sheasamh: agus chaidh iad sìos le chéile do'n uisge, araon Philip agus an caillteanach; agus bhaist se e.

39 Agus an uair a thàinig iad a nìos as an uisge, thug Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha'n fhac an caillteanach tuilleadh e: agus dh'imich e air 'aghaidh le gairdeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos: agus shearmonaich e anns na bailtibh uile, a' dol troimh *an dùthaich*, gus an d'thàinig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

AGUS air do Shaul bhi fathast a' séideadh bagraidh, agus àir an aghaidh dheisciobul an Tighearna, chaidh e chum an àrd-shagairt,

2 Agus dh'iarr e litrichean uaith gu Damascus chum nan sionagog, chum nam faigheadh e aon neach do'n t-slighe so, co aca b'fhir no mnài iad, gu'n tugadh e leis ceangailte gu Ierusalem iad.

3 Agus ag imeachd dha, tharladh gu'n do dhruid e ri Damascus: agus dhealraich gu h-obann mu'n cuairt air solus o nèamh.

4 Agus air tuiteam dha air an talamh, chual e guth ag ràdh ris, A Shauil, A Shauil, c'ar son a ta thu 'gam gheurleanmhuinn-sa?

5 Agus thubhairt esan, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn: *is* cruaidh dhuitse breabadh an aghaidh nan dealg.

6 Agus air dhasan bhi air chrith agus làn uamhuinn, thubhairt e, A Thighearn, ciod is àill leat mise a dheanamh?

Agus *thubhairt* an Tighearn
ris, Eirich, agus rach a steach
do'n bhaile, agus innsear
dhuit ciod is còir dhuit a
dheanamh.
7 Agus sheas na daoine bha
'g imeachd maille ris'nan tosd,
a' cluinntinn a' ghutha, ach
gun neach air bith fhaicinn.
8 Agus dh'éirich Saul o'n
talamh, agus air fosgladh a
shùl dha, cha'n fhac e neach
air bith: ach air dhoibh breith
air a làimh, threòraich iad *e*
gu Damascus.
9 Agus bha e tri làithean gun
radharc, agus cha d'ith agus
cha d'òl e ni air bith.
10 Agus bha deisciobul àr-
aidh ann an Damascus, d'am
b'ainm Ananias; agus thu-
bhairt an Tighearn ris ann
am foillseachadh, Ananiais.
Agus thubhairt esan, Feuch
a ta mi *an so*, a Thighearn.
11 Agus *thubhairt* an Tigh-
earn ris, Eirich, agus imich
do'n t-sràid, ris an abrar
Dìreach, agus iarr ann an tigh
Iudais, duine o Tharsus d'an
goirear Saul: oir feuch, a ta
e ri urnuigh,
12 Agus chunnaic e ann am
foillseachadh duine d'an ainm
Ananias, a' teachd a steach,
agus a' cur *a* làimhe air,
chum gu'm faigheadh e a
radharc.
13 An sin fhreagair Ananias,
A Thighearn, chuala mi o
mhòran mu'n duine so, cia
lìon olc a rinn e do d' naomh-
aibh ann an Ierusalem:
14 Agus a ta an so ùghdarras
aige o uachdaranaibh nan sa-
gart, iadsan uile a cheangal a
ta gairm air t'ainm-sa.
15 Ach thubhairt an Tigh-
earn ris, Imich: oir is soith-
each taghta dhomh-sa e, chum
m'ainm a ghiùlan am fianuis
nan Cinneach, agus rìghrean,
agus chloinn Israeil.
16 Oir nochdaidh mise dha
cia mòr na nithe a's éigin da
fhulang air sgàth m'ainme-sa.
17 Agus dh'imich Ananias,
agus chaidh e steach do'n tigh;
agus chuir e a làmhan air,
agus thubhairt e, A Shauil, a
bhràthair, chuir an Tighearn,
(*eadhon* Iosa a dh'fhoillsich-
eadh dhuitse anns an t-slighe
air an d'thàinig thu,) mise
chum gu'm faigheadh tu do
radharc, agus gu'm biodh tu
air do lìonadh leis an Spiorad
naomh.
18 Agus air ball thuit o
'shùilibh mar gu'm biodh lan-
nan; agus dh'aisigeadh a radh-
arc dha gun dàil, agus air dha
éirigh, bhaisteadh e.
19 Agus an uair a ghabh e
biadh, neartaicheadh e. An
sin bha Saul làithean àraidh
maille ris na deisciobluibh a
bha ann an Damascus.
20 Agus air ball shearmon-
aich e Iosa anns na sionagog-
aibh, gur Esan Mac Dhé.
21 Ach bha na h-uile a chual
e fo uamhas, agus thubhairt
iad, Nach e so esan a bha
sgrios ann an Ierusalem iadsan
a bha gairm air an ainm so,
agus a thàinig an so chum na
crìche so, gu'n tugadh e cean-
gailte iad dh'ionnsuidh uach-
darana nan sagart?
22 Ach bu mhòid a neart-
aicheadh Saul, agus chuir e
gu h-amhluadh na h-Iudhaich
a bha chòmhnuidh ann an Da-
mascus, a' dearbhadh gur e
so an Criosd.
23 Agus air dol do mhòran
làithean seachad, rinn na h-

Iudhaich comhairle r'a chéile
esan a mharbhadh:
24 Ach thugadh fios do
Shaul air am feill: agus bha
faire aca air na geatachaibh a
là agus a dh'oidhche chum a
mharbhadh.
25 An sin ghabh na deiscio-
buil e san oidhche, agus chuir
iad a mach thar a' bhalla e, agus
leig iad sìos ann an cliabh *e*.
26 Agus an uair a thàinig
Saul gu Ierusalem, dh'fheuch
e ri e féin a cheangal ris na
deisciobluibh: ach bha eagal
orra uile roimhe, agus cha do
chreid iad gu'm bu deisciobul
e.
27 Ach ghabh Barnabas d'a
ionnsuidh e, agus thug e
chum nan abstol *e*, agus chuir
e'n céill doibh cionnus a
chunnaic e 'n Tighearn anns
an t-slighe, agus gu'n do
labhair e ris, agus cionnus a
shearmonaich e gu dàna ann
an Damascus an ainm Iosa.
28 Agus bha e maille riu a'
teachd a steach, agus a' dol a
mach ann an Ierusalem.
29 Agus labhair e gu dàna
an ainm an Tighearna Iosa, a-
gus rinn e deasboireachd an
aghaidh nan Greugach: ach
chuir iadsan rompa esan a
mharbhadh.
30 Ach an uair a thuig na
bràithre *so*, thug iad sìos e gu
Cesarea, agus chuir iad air
falbh gu Tarsus e.
31 An sin bha fois aig na h-
eaglaisibh troimh Iudea uile,
agus Ghalile, agus Shamaria,
agus air dhoibh bhi air an tog-
ail suas, agus a' siubhal ann
an eagal an Tighearn, agus
ann an comhfhurtachd an
Spioraid naoimh, mheudaich-
eadh gu mòr iad.
32 Agus tharladh, air do
Pheadar imeachd troimh gach
àite, gu'n deachaidh e sìos mar
an ceudna chum nan naomh a
bha gabhail còmhnuidh ann
an Lida.
33 Agus fhuair e an sin
duine àraidh d'am b'ainm E-
neas, a bha rè ochd bliadhna
air a leabaibh, agus e gu tinn
leis a' phairilis.
34 Agus thubhairt Peadar
ris, Eneais, tha Iosa Criosd
ga d' leigheas: éirich agus
dean do leabadh. Agus air
ball dh'éirich e.
35 Agus chunnaic iadsan
uile e, a bha chòmhnuidh ann
an Lida, agus *ann* an Saron,
agus phill iad chum an Tigh-
earn.
36 A nis bha ban-deisciobul
àraidh ann an Iopa d'am
b'ainm Tabita, 'se sin, air
eadar-theangachadh, Dorcas:
bha a' bhean so làn do dheadh
oibribh, agus do dhéircibh a
rinn i.
37 Agus tharladh anns na
làithibh sin, air dhi bhi gu
tinn gu'n d'fhuair i bàs: A-
gus air dhoibh a h-ionnlad,
chuir iad ann an seòmar
uachdarach *i*.
38 Agus air do Lida bhi
fagus do Iopa, *agus* air cluinn-
tinn do na deisciobluibh gu'n
robh Peadar an sin, chuir iad
dithis dhaoine d'a ionnsuidh,
a' guidhe *air* e theachd d'an
ionnsuidh gun dàil.
39 An sin dh'éirich Pead-
ar, agus chaidh e maille riu.
Agus an uair a bha e air
teachd, threòraich iad suas e
do'n t-seòmar uachdarach: a-
gus sheas na bantraichean uile
làimh ris a' caoineadh, agus a'
nochdadh nan còta agus nan

trusgan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.
40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e urnuigh; agus air dha tionnd-adh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'-fhosgail ise a sùilean: Agus air dhi Peadar fhaicinn, dh'-éirich i 'na suidhe.
41 Agus thug e a làmh dhi, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'nan làthair beò i.
42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearn.
43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

AGUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard - ceud do'n chuideachd ris an abrar *a' chuideachd* Eadailteach,
2 *Duine* cràbhach, agus air an robh eagal De maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh urnuigh ri Dia a ghnàth.
3 Chunnaic e ann an seall-adh gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.
4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e eagal, a-gus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'urnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fian-uis Dé.
5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar:
6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan duit ciod is còir dhuit a dheanamh.
7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cor-nelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis do mhuinntir a thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feith-eamh air;
8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.
9 Agus air an là màireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh urnuigh, mu thim-chioll na seathadh uaire.
10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis *biadh* ith-eadh: ach am feadh a bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul,
11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àr-aidh a' teachd a nuas d'a ionn-suidh, mar bhraith-lìn mhòir, ceangailte air a ceithir ois-nibh, agus air a leigeadh sìos air an talamh;
12 Anns an robh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche allta, agus bhiasda snàigeach, agus eunlaith an athair.
13 Agus thàinig guth d'a ionnsuidh, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.
14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn; oir

cha d'ith mi riamh aon ni
coitchionn no neòghlan.
15 Agus *thubhairt* an guth
ris a rìs an dara uair, Na nithe
sin a ghlan Dia, na gairm
thusa coitchionn.
16 Agus rinneadh so tri
uairean: agus thogadh an
soitheach a rìs suas gu nèamh.
17 A nis an uair a bha Pead-
ar fo amharus ann féin ciod
bu chiall do'n t-sealladh a
chunnaic e, feuch, bha na
daoine a chuireadh o Chorne-
lius, an déigh dhoibh tigh
Shimoin iarraidh, 'nan seas-
amh aig an dorus.
18 Agus air gairm dhoibh,
dh'fheòraich iad an robh Si-
mon d'an co-ainm Peadar,
air aoidheachd an sin.
19 Am feadh a bha Peadar a'
smuaineachadh air an t-seall-
adh, thubhairt an Spiorad ris,
Feuch, tha triuir dhaoine ga
d' iarraidh.
20 Uime sin éirich, agus
gabh sìos, agus imich maille
riu, gun amharus air bith a bhi
ort: oir is mise a chuir uam
iad.
21 Agus chaidh Peadar sìos
chum nan daoine, [a chuir-
eadh d'a ionnsuidh o Chorne-
lius,] agus thubhairt e, Feuch,
is mise an ti a tha sibh ag
iarraidh: cìod e an t-aobhar
mu'n d'thàinig sibh?
22 Agus thubhairt iadsan,
Fhuair Cornelius an ceann-
ard-ceud, duine cothromach,
air am bheil eagal Dé, agus
fo dheadh ainm aig cinneach
nan Iudhach uile, rabhadh o
Dhia le aingeal naomh, fios a
chur ortsa d'a thigh, agus
briathran a chluinntinn uait.
23 An sin ghairm e steach
iad, agus thug e aoidheachd
dhoibh. Agus air an là màir-
each dh'imich Peadar maille
riu, agus chaidh dream àraidh
do na bràithribh o Iopa maille
ris.
24 Agus air an là màireach
chaidh iad a steach do Chesa-
rea: agus bha Cornelius a'
feitheamh riu, agus air gairm
a luchd-dàimh agus a chàirde
dìsle an ceann a chéile.
25 Agus an uair a bha Pead-
ar a' dol a steach, choinnich
Cornelius e, agus thuit e sìos
aig a chosaibh, agus rinn e
aoradh *dha.*
26 Ach thog Peadar suas e,
ag ràdh, Seas suas; is duine
mise mar an ceudna.
27 Agus ag còmhradh ris,
chaidh e steach, agus fhuair e
mòran cruinn.
28 Agus thubhairt e riu,
Tha fios agaibh gu bheil e mi-
dhligheach do dhuine a tha
'na Iudhach, comhluadar a
chumail ri neach a tha do
chinneach eile, no teachd am
fagus da; ach nochd Dia
dhomh-sa, gun duine air bith
a ghairm coitchionn no neò-
ghlan.
29 Uime sin thàinig mise
'nuair a chuireadh fios orm,
gun aon ni a ràdh 'na aghaidh:
air an aobhar sin tha mi feòr-
aich c'ar son a chuir sibh fios
orm?
30 Agus thubhairt Corne-
lius, O'n cheathramh là gus
an uair so bha mi a' dean-
amh trasgaidh; agus air an
naothadh uair bha mi dean-
amh urnuigh ann mo thigh, a-
gus, feuch, sheas duine a'm' là-
thair ann an eudach dealrach,
31 Agus thubhairt e, A
Chorneliuis, fhuair t'urnuigh
éisdeachd, agus tha do dhéirc-

ean air an cuimhneachadh am
fianuis Dé.
32 Uime sin cuir gu Iopa,
agus cuir fios air Simon, d'an
co-ainm Peadar; tha e air
aoidheachd ann an tigh Shi-
moin fear-deasachaidh leath-
air, làimh ris a' mhuir; neach,
'nuair a thig e, a labhras riut.
33 Uime sin chuir mi air ball
fios ort; agus is maith a rinn
thu teachd. Air an aobhar
sin tha sinne uile an so a
làthair am fianuis Dé, a dh'-
éisdeachd nan uile nithe a
tha air an àithneadh dhuitse
le Dia.
34 An sin dh'fhosgail Pead-
ar a bheul, agus thubhairt e,
Gu fìrinneach tha mi 'g aith-
neachadh nach 'eil Dia ag
amharc air pearsaibh seach a
chéile:
35 Ach anns gach uile chin-
neach a ta an neach air am
bheil 'eagal-san, agus a ta 'g
oibreachadh fìreantachd, tait-
neach aige.
36 Am focal a chuir Dia gu
cloinn Israeil a' searmonach-
adh sìth tre Iosa Criosd, (neach
is e Tighearna nan uile,)
37 Am focal sin is aithne
dhuibh, a sgaoileadh air feadh
tìre Iudea uile, agus a thòis-
ich o Ghalile, an déigh a'
bhaistidh a shearmonaich
Eoin:
38 Cionnus a dh'ung Dia
Iosa o Nasaret leis an Spior-
ad naomh, agus le cumhachd;
neach a chaidh mu'n cuairt a'
deanamh maith, agus a' slàn-
uchadh nan uile a bha air am
foireigneachadh leis an dia-
bhul: oir bha Dia maille ris.
39 Agus tha sinne 'nar fia-
nuisibh air na h-uile nithibh
a rinn e, araon ann an tìr nan
Iudhach, agus ann an Ierusa-
salem; neach a mharbh iad,
'ga chrochadh air crann:
40 Esan thog Dia suas air
an treas là, agus nochd se e
gu follaiseach;
41 Cha'n ann do'n t-sluagh
uile, ach do fhianuisibh, a
thaghadh le Dia roimh-làimh,
eadhon dhuinne, a dh'ith agus
a dh'òl maille ris an déigh dha
éirigh o na marbhaibh.
42 Agus dh'àithn e dhuinne
searmonachadh do'n t-sluagh,
agus fianuis a dheanamh gur
esan a dh'orduicheadh le Dia
'na bhreitheamh air bheòth-
aibh agus air mharbhaibh.
43 Dhasan tha na fàidhean
uile a' toirt fianuis, gu'm
faigh gach neach a chreideas
ann maitheanas 'nam peacaibh
tre 'ainm-san.
44 Am feadh a bha Peadar
fathast a' labhairt nam briath-
ra sin, thuirling an Spiorad
naomh orra-san uile a chual
am focal.
45 Agus ghabh na creidich
do'n timchioll-ghearradh, a
mheud diubh 'sa thàinig maille
ri Peadar, iongantas mòr, do
bhrìgh gu'n do dhòirteadh air
na Cinnich mar an ceudna
tiodhlac an Spioraid naoimh.
46 Oir chuala siad iad a'
labhairt le teangaibh, agus ag
àrd-mholadh Dhé. An sin
fhreagair Peadar,
47 Am feud neach sam bith
uisge a thoirmeasg, chum
nach rachadh iad so a bhais-
teadh, a fhuair an Spiorad
naomh, co maith ruinne?
48 Agus dh'orduich e iad
a bhi air am baisteadh ann an
ainm an Tighearna. An sin
ghuidh iad air fantuinn *maille
riu* làithean àraidh.

CAIB. XI.

AGUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea, gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Ierusalem, rinn iadsan a bha do'n timchioll-ghearradh conspoid ris,

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille riu.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n *t-iomlan* an céill doibh an ordugh, ag ràdh,

5 Bha mi ann am baile Iopa ri urnuigh; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, Soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhòir, air a leigeadh a nuas o nèamh air a ceithir oisnibh; agus thàinig i a m' ionnsuidh-sa.

6 Agus air dhomh beachdachadh gu geur oirre, thug mi fa'near, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni headh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh aon ni coitchionn no neòghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an dara uair o nèamh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neòghlan.

10 Agus rinneadh so tri uairean: agus thogadh an t-iomlan a rìs suas gu nèamh.

11 Agus, feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea a m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith a bhi orm. Agus chaidh mar an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an cò-ainm Peadar;

14 Neach a labhras briathra riut, leis an tèarnar thu féin agus do thigh uile.

15 Agus an uair a thòisich mi air labhairt, thuirling an Spiorad naomh orra-san, mar oirnne air tùs.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-san a cho-ionann tiodhlaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Criosd, cò mise gu'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia?

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinnich aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar a dh'éirich air son Stephain, gu ruig Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal

a labhairt ri aon neach ach
ris na h-Iudhaich a mhàin.
20 Agus bha cuid diubh o
Chiprus, agus o Chirene,
dream air dhoibh dol a steach
do Antioch, a labhair ris na
Greugaich, a' searmonachadh
an Tighearna Iosa.
21 Agus bha làmh an Tigh-
earna maille riu: agus chreid
àireamh mhòr, agus phill iad
chum an Tighearn.
22 Agus thàinig sgeula air
na nithibh sin gu cluasaibh na
h-eaglais a bha ann an Ierusa-
lem; agus chuir iad Barnabas
uatha, chum gu'n rachadh e
gu Antioch:
23 Neach an uair a thàing e,
agus a chunnaic e gràs Dhé,
a rinn gairdeachas, agus a
dh'earail orra uile, gu'n dlùth-
leanadh iad ris an Tighearn
le rùn cridhe.
24 Oir bha e 'na dhuine
maith, agus làn do'n Spiorad
naomh, agus do chreidimh.
Agus chuireadh sluagh mòr
ris an Tighearn.
25 An sin chaidh Barnabas
guTarsus,a dh'iarraidh Shauil.
26 Agus air dha fhaotainn,
thug e leis gu Antioch. A-
gus tharladh, gu'n robh iad rè
bliadhna iomlain air an
cruinneachadh maille ris an
eaglais, agus gu'n do theagaisg
iad sluagh mòr; agus gu'n do
ghoireadh Criosduidhean do
na deisciobluibh air tùs ann
an Antioch.
27 Agus anns na làithibh sin
thàinig fàidhean o Ierusalem
gu Antioch.
28 Agus air seasamh suas
do aon diubh d'am b'ainm
Agabus, dh'fhoillsich e troimh
an Spiorad, gu'm biodh gorta
mhòr air feadh an domhain
uile: ni mar an ceudna a
thachair ri linn Chlaudiuis
Cheasair.
29 An sin chuir gach aon do
na deisciobluibh roimhe, a
réir a chomais, còmhnadh a
chur chum nam bràithrean, a
bha chòmhnuidh ann an Iu-
dea.
30 Ni mar an ceudna a rinn
iad, agus chuir iad e chum
nan seanairean le làimh Bhar-
nabais agus Shauil.

CAIB. XII.

ANIS mu'n àm sin, shìn
Herod an righ *a* làmhan,
a dheanamh uilc air dream àr-
aidh do'n eaglais.
2 Agus mharbh e Seumas
bràthair Eoin leis a' chlaidh-
eamh.
3 Agus an uair a chunnaic e
gu'n do thaitinn sin ris na h-
Iudhaich, chaidh e air agh-
aidh a ghlacadh Pheadair mar
an ceudna. (Agus b'iad làith-
ean an arain neo-ghoirtichte
a bh'ann.)
4 Agus ghlac e agus chuir
e'm príosan e, agus thug se e
r'a ghleidheadh do cheithir
cheathrar shaighdearan, fa
rùn a thoirt a mach do'n t-
sluagh an déigh na càisge.
5 Air an aobhar sin ghleidh-
eadh Peadar anns a' phrìosan:
ach bha bith-urnuigh air a
deanamh leis an eaglais ri Dia
air a shon.
6 Agus an uair a b'àill le
Herod a thoirt a mach, san
oidhche sin féin bha Pead-
ar 'na chodal eadar dithis
shaighdearan, ceangailte le
dà shlabhruidh: agus bha'n
luchdfaire fa chomhair an dor-
uis a' coimhead a' phrìosain.
7 Agus, feuch, thàinig ain-

geal an Tighearn air, agus
dhealraich solus anns a'
phrìosan: agus bhuail e taobh
Pheadair, agus dhùisg se e, ag
ràdh, Eirich gu grad. Agus
thuit a cheanglaiche d'a làmh-
aibh.
8 Agus thubhairt an t-ain-
geal ris, Crioslaich thu féin,
agus ceangail ort do bhonn-
bhrògan: agus rinn e mar sin.
Agus thubhairt e ris, Tilg t'-
fhalluinn umad, agus lean
mise.
9 Agus chaidh e mach, agus
lean se e; agus cha robh fhios
aige gu'n robh e fìor an ni a
rinneadh leis an aingeal: ach
shaoil e gu'm bu taisbean a
chunnaic e.
10 Agus air dhoibh dol
troimh 'n cheud agus an dara
faire, thàinig iad chum a'
gheata iaruinn a ta treòrach-
adh do'n bhaile, a dh'fhosgail
doibh leis féin: agus air dol a
mach dhoibh, chaidh iad air
an aghaidh troimh aon sràid,
agus air ball dh'fhalbh an t-
aingeal uaith.
11 Agus an uair a thàinig
Peadar d'a ionnsuidh féin,
thubhairt e, A nis tha fhios
agam gu fìrinneach gu'n do
chuir an Tighearn 'aingeal
uaith, agus gu'n do shaor e
mi o làimh Heroid, agus *o* uile
dhùil pobuill nan Iudhach.
12 Agus an uair a smuain-
ich *e air a' chùis*, thàinig e
gu tigh Mhuire màthair Eoin,
d'an co-ainm Marcus, far an
robh mòran cruinn, agus iad
ri urnuigh.
13 Agus an uair a bha Pead-
ar a' bualadh doruis a' gheata,
thàinig gruagach d'am b'ainm
Roda a dh'éisdeachd.
14 Agus an uair a dh'aith-
nich i guth Pheadair, tre
aoibhneas cha d'fhosgail i an
geata, ach ruith i stigh, agus
dh'innis i gu'n robh Peadar
'na sheasamh aig a' gheata.
15 Ach thubhairt iad rithe,
Tha thu air mhi-chéill. Ach
bha ise toirt dearbh-chinnte
gu'n robh e mar sin. An sin
thubhairt iad, Is e 'aingeal a
ta ann.
16 Ach bhuanaich Peadar
a' bualadh *an doruis*: agus an
uair a dh'fhosgail iad, agus a
chunnaic iad e, bha iad làn
uamhais.
17 Ach air dhasan smèid-
eadh orra le a làimh iad a bhi
'nan tosd, chuir e'n céill doibh
cionnus a thug an Tighearn
as a' phrìosan e. Agus thu-
bhairt e, Innsibh na nithe so
do Sheumas agus do na bràith-
ribh. Agus air dol a mach
dha, chaidh e gu àit eile.
18 Agus air teachd do'n là
bha iomairt nach bu bheag
am measg nan saighdearan,
ciod a thachair do Pheadar.
19 Agus an uair a dh'iarr
Herod e, agus nach d'fhuair
se e, rannsaich e an luchd-
coimhead, agus dh'orduich e
an toirt air falbh *chum penais.*
Agus chaidh e sìos o Iudea
gu Cesarea, agus rinn e còmh-
nuidh *an sin.*
20 Agus bha fearg mhòr aig
Herod ri muinntir Thiruis
agus Shidoin: ach thàinig iad-
san a dh'aon inntinn d'a ionn-
suidh, agus air dhoibh Blastus
seomradair an righ a thoirt air
an crann, dh'iarr iad sìth; do
bhrìgh gu'n robh an tìr air a
beathachadh le *tìr* an righ.
21 Agus air là orduichte,
air do Herod bhi air a sgeud-
achadh le eudach rìoghail, a-

gus 'na shuidhe air a righ-
chaithir, labhair e gu deas-
bhriathrach riu.
22 Agus rinn an sluagh iol-
ach, *ag ràdh*, *Is* guth Dé *so*,
agus cha *ghuth* duine.
23 Agus air ball bhuail ain-
geal an Tighearn e, do bhrìgh
nach d'thug e a' ghlòir do
Dhia: agus dh'itheadh le
cnuimhibh e, agus chaidh an
deò as.
24 Ach dh'fhàs focal an Tigh-
earn agus mheudaicheadh e.
25 Agus phill Barnabas agus
Saul o Ierusalem, air dhoibh
am ministrileachd a choimh-
lionadh, a' toirt leo mar an
ceudna Eoin, d'an co-ainm
Marcus.

CAIB. XIII.

ANIS bha anns an eaglais
a bha aig Antioch, fàidh-
ean, agus luchd-teagaisg
àraidh; mar a ta Barnabas,
agus Simeon ris an abrar Ni-
ger, agus Lucius o Chirene,
agus Manaen comh-alta He-
roid an Tetrairc, agus Saul.
2 Agus air dhoibh bhi ri
ministrileachd do'n Tighearn,
agus a' trasgadh, thubhairt an
Spiorad naomh, Cuiribh air
leth dhomh-sa Barnabas agus
Saul, chum na h-oibre gus an
do ghairm mi iad.
3 An sin air dhoibh trasg-
adh agus urnuigh a dheanamh,
agus an làmhan a chur orra,
leig iad uatha *iad*.
4 Mar sin air dhoibh-san a
bhi air an cur a mach leis an
Spiorad naomh, chaidh iad
sios gu Seleucia; agus o sin
sheòl iad gu Ciprus.
5 Agus air dhoibh bhi ann an
Salamis, shearmonaich iad
focal Dé ann an sionagogaibh
nan Iudhach: agus bha mar
an ceudna Eoin aca mar fhear-
frithealaidh.
6 Agus an uair a chaidh iad
troimh an eilean gu Paphos,
fhuair iad druidh àraidh,
fàidh bréige, Iudhach, d'am
b'ainm Bariesus:
7 Neach a bha maille ri
Sergius Paulus an t-uachdar-
an, duine tuigseach; air dha-
san Barnabas agus Saul a
ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr
e focal Dé a chluinntinn.
8 Ach chuir Elimas an
druidh, (oir is ann mar so a
dh'eadar-theangaichear'ainm)
'nan aghaidh, ag iarraidh an
t-uachdaran a thionndadh o'n
chreidimh.
9 An sin air bhi do Shaul,
(d'an *goirear* Pòl,) làn do'n
Spiorad naomh, agus ag amh-
arc gu geur air,
10 Thubhairt e, O thusa a
ta làn do'n uile cheilg, agus
do'n uile dhroch-bheirt, a mhic
an diabhuil, a nàmhaid na
h-uile fhìreantachd, nach
sguir thu do fhiaradh shligh-
ean dìreach an Tighearna?
11 Agus feuch a nis, *tha*
làmh an Tighearn ort, agus
bithidh tu dall, gun a' ghrian
fhaicinn rè tamuill. Agus air
ball thuit ceò agus dorchadas
air; agus a' tionndadh mu'n
cuairt, dh'iarr e dream a
threòraicheadh air làimh e.
12 An sin an uair a chunn-
aic an t-uachdaran an ni a
rinneadh, chreid e, air dha
bhi làn iongantais mu theag-
asg an Tighearna.
13 Agus air gabhail luinge
do Phòl agus d'a chuideachd
o Phaphos, thàinig iad gu
Perga na Pamphilia: agus air
do Eoin am fàgail, phill e gu
Ierusalem.

14 Ach air dhoibh-san im-
eachd o Pherga, thàinig iad
gu Antioch na Pisidia, agus
chaidh iad a steach do'n t-sio-
nagog air là na sàbaid, agus
shuidh iad.
15 Agus an déigh leughadh
an lagha agus nam Fàidhean,
chuir uachdarain na sionagoig
d'an ionnsuidh, ag ràdh,
Fheara *agus* a bhràithre, ma
tha focal earail agaibh do'n
t-sluagh, abraibh *e*.
16 An sin an uair a sheas
Pòl suas agus a smèid e orra
le làimh, thubhairt e, Fheara
Israeil, agus sibhse air am
bheil eagal Dé, éisdibh.
17 Thagh Dia a' phobuill so
Israeil ar n-aithriche, agus
dh'àrdaich e'm pobull 'nuair a
bha iad air choigrich ann an
tìr na h-Eiphit, agus le làimh
àrd thug e iad a mach aisde.
18 Agus mu thimchioll ùine
dhà fhichead bliadhna ghiùl-
ain e le 'm beusaibh anns an
fhàsach.
19 Agus an uair a sgrios e
seachd cinnich ann an tìr
Chanaain, roinn e am fearann
orra-san le crannchur.
20 Agus 'na dhéigh sin mu
thimchioll ceithir cheud agus
leth-cheud bliadhna, thug e
dhoibh breitheamhna, gu Sa-
muel am fàidh.
21 Agus 'na dhéigh sin dh'-
iarr iad righ: agus thug Dia
dhoibh Saul mac Chis, duine
do thréibh Bheniamin, rè dhà
fhichead bliadhna.
22 Agus air dha esan atharr-
achadh, thog e suas Daibhidh
gu bhi 'na righ dhoibh; d'an d'-
thug e mar an ceudna fianuis,
ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh
mac Iese, duine a réir mo
chridhe féin, a ni m' uile thoil.
23 Do shliochd an duine so
thog Dia suas do Israel a réir
a gheallaidh, Slànuighear,
eadhon Iosa:
24 Air do Eoin roimh a
theachd-san, baisteadh an aith-
reachais air tùs a shearmon-
achadh do phobull Israeil uile.
25 Agus mar a choimhlion
Eoin a thriall, thubhairt e,
An ti a ta sibh a' saoilsinn is
mise, cha mhi *e*. Ach feuch,
a ta neach a' teachd a'm'
dhéigh, nach airidh mi air
brògan a chos fhuasgladh.
26 Fheara *agus* a bhràithre,
a chlann fine Abrahaim, agus
a mheud agaibh air am bheil
eagal Dé, is ann do 'ur n-
ionnsuidh-sa a chuireadh focal
na slàinte so.
27 Oir iadsan a ta chòmh-
nuidh ann an Ierusalem, agus
an uachdarain, air dhoibh bhi
aineolach airsan, agus air foc-
laibh nam Fàidhean a ta air an
leughadh gach sàbaid, le *esan* a
dhìteadh choimhlion siad *iad*.
28 Agus ged nach d'fhuair
iad coire bàis air bith *ann*, dh'-
iarr iad air Pilat gu'n cuirt-
eadh esan gu bàs.
29 Agus an uair a choimh-
lion iad na h-uile nithe bha
sgrìobhta mu' thimchioll, thug
iad a nuas o'n chrann *e*, agus
chuir iad ann an uaigh *e*.
30 Ach thog Dia suas o na
marbhaibh e:
31 Agus chunncas e rè mòr-
ain làithean leo-san a chaidh
suas maille ris o Ghalile gu
Ierusalem, dream a ta 'nam
fianuisibh dhasan do'n t-
sluagh.
32 Agus a ta sinne a' soisg-
eulachadh dhuibhse a' gheall-
aidh, a rinneadh do na h-aith-
richibh,

33 Gu'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a ta e sgrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu.
34 Agus *mar dhearbhadh* gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh.
35 Uime sin thubhairt e mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha'n fhuiling thu do d' Aon naomh gu'm faic e truaillidheachd:
36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum 'aithriche, agus chunnaic e truaillidheachd:
37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhac e truaillidheachd.
38 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, fheara *agus* a bhràithre, gur ann tre'n duine so a ta maitheanas pheacanna air a shearmonachadh dhuibh:
39 Agus trìd-san a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, o nach robh e'n comas duibh bhi air bhur saoradh le lagh Mhaois.
40 Thugaibh aire uime sin, nach tig oirbh an ni a ta air a ràdh anns na Fàidhibh;
41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh: oir oibrichidh mise obair ann bhur làithibh-sa, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine an céill duibh e.
42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagog, ghuidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.
43 A nis an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran do na h-Iudhaich agus do na proselitich chràbhach Pòl agus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhé.
44 Agus air an là sàbaid a b'fhaigse, is beag nach do chruinnich am baile gu h-iomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.
45 Ach an uair a chunnaic na h-Iudhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud, agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.
46 An sin dh'fhàs Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'éigin focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs: ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur i bhur breth oirbh féin nach airidh sibh air a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.
47 Oir is ann mar sin a dh'-àithn an Tighearna dhuinn, *ag ràdh*, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmhainn.
48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gairdeachas, agus ghlòraich iad focal an Tighearna: agus chreid a mheud 'sa bha orduichte chum na beatha maireannaich.
49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.
50 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich na mnài chràbhach

agus urramach, agus daoine
uaisle na caithreach, agus thog
iad geur-leanmhuinn air Pòl
agus Barnabas, agus thilg iad
a mach as an crìochaibh iad.
51 Ach chrath iadsan duslach
an cos dhiubh 'nan aghaidh,
agus thàinig iad gu Iconium.
52 Agus bha na deisciobuil
air an lìonadh le h-aoibhneas,
agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

AGUS tharladh ann an Iconium, gu'n deachaidh iad
araon a steach do shionagog
nan Iudhach, agus gu'n do
labhair iad air chor as gu'n
do chreid cuideachd mhòr do
na h-Iudhaich, agus mar an
ceudna do na Greugaich.
2 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lìon
iad do dhroch rùn inntinn
nan Cinneach an aghaidh nam
bràithre.
3 Uime sin dh'fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna
mu thimchioll an Tighearn,
a rinn fianuis do fhocal a
ghràis, agus a thug fa'near
comharan agus mìorbhuilean
a bhi air an deanamh le'n
làmhaibh-san.
4 Ach bha sluagh a' bhaile
air an roinn: agus bha cuid
diubh leis na h-Iudhaich, agus
cuid eile leis na h-abstolaibh.
5 Agus an uair a thugadh
ionnsuidh araon leis na Cinnich, agus mar an ceudna leis
na h-Iudhaich, maille r'an
uachdaranaibh, chum iadsan
a mhaslachadh agus a chlachadh,
6 'Nuair a thuig iadsan *so*,
theich iad gu Listra agus
Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùthcha mu'n
cuairt;
7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.
8 Agus bha ann an Listra
duine àraidh gun lùth 'na
chosaibh 'na shuidhe, a bha
bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d'imich
riamh:
9 Chual esan Pòl a' labhairt:
neach air dha amharc gu
geur air, agus thuigsinn gu
robh creidimh aige chum a
leigheas,
10 Thubhairt e le guth àrd,
Seas suas gu dìreach air do
chosaibh. Agus leum esan agus dh'imich e.
11 Agus an uair a chunnaic
an sluagh an ni a rinn Pòl,
thog iad an guth, ag ràdh ann
an cànain Licaonia, Tha na
Dée air teachd a nuas an coslas dhaoine d'ar n-ionnsuidhne.
12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter; agus do Phòl,
Mercurius, do bhrìgh gu'm
b'e am prìomh fhear-labhairt
e.
13 An sin thug sagart Iupiteir, a bha fa chomhair an
caithreach-san, tairbh agus
blàth fhleasgaidh chum nan
geata, agus b'àill leis ìobairt
a dheanamh maille ris an
t-sluagh.
14 Ach an uair a chuala na
h-abstoil Barnabas agus Pòl
so, reub iad an eudach, agus
ruith iad a steach am measg
an t-sluaigh, ag éigheach,
15 Agus ag ràdh, A dhaoine,
c'ar son a ta sibh a' deanamh
nan nithe so? oir is daoine
sinne cosmhuil ribh féin
thaobh fulangais, a' searmonachadh dhuibhse, pilltinn o na
nithibh dìomhain sin chum an
Dé bheò, a rinn neamh, agus

an talamh, agus an cuan, agus
na h-uile nithe a ta annta:
16 Neach anns na linnibh a
chaidh seachad, a dh'fhuiling
do na h-uileChinnich imeachd
'nan slighibh féin.
17 Gidheadh, cha d'fhàg se
e féin gun fhianuis, a' dean-
amh maith, agus a' toirt
dhuinn uisge o nèamh, agus
aimsire tarbhach, a' lìonadh
ar cridheacha le biadh agus
le subhachas.
18 Agus ag ràdh nan nithe
so dhoibh, is gann a chum iad
an sluagh gun iobairt a dhean-
amh dhoibh.
19 Agus thàinig Iudhaich o
Antioch agus o Iconium, agus
chomhairlich iad an sluagh,
agus air dhoibh Pòl a chlach-
adh, tharruing iad a mach as
a' bhaile *e*, a' saoilsinn gu
robh e marbh.
20 Ach air seasamh do na
deisciobluibh m'a thimchioll,
dh'éirich e, agus chaidh e
steach do'n bhaile; agus air
an là màireach dh'imich e
maille ri Barnabas gu Derbe.
21 Agus an uair a shearmon-
aich iad an soisgeul do'n
bhaile sin, agus a rinn iad
mòran dheisciobul, phill iad
gu Listra, agus Iconium, agus
Antioch,
22 A' neartachadh anama
nan deisciobul, *agus* ag earail
orra buanachadh sa' chreid-
imh, agus *a' teagasg* gur ann
tre iomadh àmhghar is éigin
duinn dol a steach do rìogh-
achd Dhé.
23 Agus an uair a dh'orduich
iad seanairean dhoibh anns
gach eaglàis, agus a rinn iad ur-
nuigh maille ri trasgadh, dh'-
earb siad iad ris an Tighearn,
anns an do chreid iad.
24 Agus an déigh dhoibh dol
troimh Phisidia, thàinig iad
gu Pamphilia.
25 Agus air dhoibh am focal
a labhairt ann am Perga,
chaidh iad sìos gu Atalia:
26 Agus sheòl iad as a sin gu
Antioch, *an t-àit* o'n d'earb-
adh iad ri gràs Dhé, chum na
h-oibre a choimhlion iad.
27 Agus an uair a thàinig iad,
agus a chruinnich iad an eag-
lais an ceann a chéile, dh'-
aithris iad meud nan nithe
a rinn Dia leo, agus gu'n
d'fhosgail e dorus creidimh
do na Cinnich.
28 Agus dh'fhan iad an sin
aimsir nach bu bheag maille
ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

AGUS theagaisg dream àr-
aidh, a thàinig a nuas o
Iudea, na bràithre, *ag ràdh*,
Mur timchioll-ghearrar sibh a
réir gnàtha Mhaois, cha'n 'eil
e'n comas duibh bhi air bhur
tèarnadh.
2 Uime sin air do Phòl, agus
do Bharnabas connsachadh
agus deasboireachd nach bu
bheag a bhi aca riu, dh'ord-
uich iad Pòl agus Barnabas,
agus dream àraidh eile dhiubh
féin, a dhol suas chum nan
abstol agus nan seanairean gu
Ierusalem mu thimchioll na
ceisde so.
3 Agus air dhoibh bhi air an
toirt air an aghaidh leis an
eaglais, chaidh iad troimh Phe-
nice, agus Shamaria, a' cur an
céill iompachaidh nan Cinn-
each: agus thug iad aoibh-
neas mòr do na bràithribh uile.
4 Agus an uair a thàinig iad
gu Ierusalem, ghabhadh riu
leis an eaglais, agus na h-ab-

stolaibh, agus na seanairibh, agus dh'innis iad meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'éirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidich, ag ràdh, Gur còir an timchiollghearradh, agus àithneadh *dhoibh* lagh Mhaois a choimhead.

6 Agus thàinig na h-abstoil agus na seanairean an ceann a chéile a dh'fheuchainn mu'n chùis so.

7 Agus an déigh mòrain deasboireachd, dh'éirich Peadar agus thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, tha fhios agaibh o cheann fhada gu'n do ròghnuich Dia 'nar measg-ne, o m' bheul-sa gu'n cluinneadh na Cinnich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad:

8 Agus rinn an Dia d'an aithne an cridhe, fianuis dhoibh, a' tabhairt an Spioraid naoimh dhoibh, mar a *thug e* dhuinne;

9 Agus cha d'rinn e eadardhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C'ar son uime sin a nis a ta sibh a' brosnuchadh Dhé, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh aon chuid ar n-aithriche no sinne comasach air a giùlan?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn, tre ghràs an Tighearna Iosa Criosd, gu saorar sinn amhuil mar iadsan.

12 An sin dh'fhan a' chuideachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do Bharnabas agus do Phòl, ag innseadh meud nan comhara agus nam mìorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus an déigh dhoibh bhi 'nan tosd, fhreagair Seumas, ag ràdh, Fheara *agus* a bhràithre, éisdibh riumsa:

14 Chuir Simeon an céill cionnus a dh'fhiosraich Dia na Cinnich air tùs, le pobull a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus do so tha briathra nam fàidhean a' co-fhreagairt; a réir mar a ta e sgrìobhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a rìs pàilliun Dhaibhidh, a ta air tuiteam; agus togaidh mi a rìs an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas e:

17 Chum gu'n iarr fuigheall nan daoine an Tighearn, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m' ainmsa, tha an Tighearn ag ràdh, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Aithnichte do Dhia tha 'oibre féin uile o thoiseach an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhrethsa, nach cuir sinn mi-shuaimhneas orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum Dhé:

20 Ach gu'n sgrìobh sinn d'an ionnsuidh, iad a sheachnadh truaillidheachd ìodhola, agus strìopachais, agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir a ta aig Maois o na linnibh cian anns gach baile daoine a ta 'ga shearmonachadh, air dha bhi air a leughadh gach là sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunncas iomchuidh do na h-abstolaibh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh féin a chur gu

Antioch, maille ri Pòl agus
Barnabas; *eadhon*, Iudas d'an
co-ainm Barsabas, agus Silas,
daoine inbheach am measg
nam bràithre:
23 Agus sgrìobh iad litriche
leo air an dòigh so, Tha na
h-abstoil, agus na seanairean,
agus na bràithrean a' cur
beannachd chum nam bràith-
re do na Cinnich a ta ann an
Antioch, agus ann an Siria,
agus ann an Cilicia:
24 Do bhrìgh gu'n cuala
sinne, gu'n do chuir dream
àraidh a chaidh uainne mi-
shuaimhneas oirbh le briath-
raibh, ag atharrachadh bhur
n-inntinn, ag ràdh, *Gur còir
dhuibh* bhi air bhur timchioll-
ghearradh, agus an lagh a
choimhead; do nach d'thug
sinne *a leithid sin a dh'*àithne:
25 Chunncas iomchuidh
duinne, air dhuinn bhi cruinn
a dh'aon toil, daoine taghta a
chur do 'ur n-ionnsuidh-sa,
maille ri ar *bràithribh* gràdh-
ach Barnabas agus Pòl;
26 Daoine a thug an anama
féin air son ainme ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
27 Chuir sinn uime sin Iu-
das agus Silas uainn, a dh'inn-
seas *dhuibh* na nithe ceudna
le cainnt bheoil.
28 Oir chunncas iomchuidh
do'n Spiorad naomh, agus
dhuinne, gun ni air bith tuill-
eadh a chur oirbh a dh'uall-
aich ach na nithe feumail so;
29 Sibh a sheachnadh nithe
a chaidh ìobradh do ìodhol-
aibh, agus fola, agus ni tachd-
ta, agus strìopachais: uatha
so ma choimhideas sibh sibh
féin, ni sibh gu maith. Slàn
leibh.
30 Uime sin an uair a leig-
eadh uatha iad, thàinig iad gu
Antioch: agus air cruinneach-
adh an t-sluaigh dhoibh, thug
iad seachad an litir.
31 Agus an uair a leugh iad
sin, rinn iad gairdeachas air
son na comhfhurtachd.
32 Agus air bhi do Iudas a-
gus do Shilas 'nam fàidhibh iad
féin, le mòran bhriathraibh
dh'earailich, agus neartaich
iad na bràithre.
33 Agus air fuireach rè ùine
dhoibh, leigeadh air falbh an
sìth iad o na bràithribh chum
nan abstol.
34 Gidheadh chunncas iom-
chuidh do Shilas còmhnuidh
a dheanamh an sin.
35 Dh'fhan Pòl mar an
ceudna agus Barnabas ann an
Antioch, a' teagasg agus a'
searmonachadh maille ri mòr-
an eile mar an ceudna, focail
an Tighearna.
36 Agus an déigh làithean
àraidh, thubhairt Pòl ri Bar-
nabas, Pilleamaid agus faic-
eamaid ar bràithre, anns gach
baile anns an do shearmon-
aich sinn focal an Tighearna,
cionnus a ta iad.
37 Agus b'àill le Barnabas
iad a thoirt Eoin, d'an co-
ainm Marcus, leo.
38 Ach cha do mheas Pòl
gu'm bu chòir dhoibh esan, a
dh'fhalbh uatha o Phamphilia,
agus nach deachaidh maille
riu chum na h-oibre, a thoirt
leo.
39 Dh'éirich uime sin con-
spoid eatorra cho dian, as gu'n
do sgaradh o chéile iad: agus
mar sin thug Barnabas leis
Marcus, agus chaidh e air
luing gu Ciprus;
40 Ach thagh Pòl Silas, agus
dh'imich e, air dha bhi air

carbsadh ri gràs Dé leis na
bràithribh.
41 Agus shiubhail e troimh
Shiria agus Chilicia, a' daing-
neachadh 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

AN sin thàinig e gu Derbe
agus Listra: agus, feuch,
bha deisciobul àraidh an sin,
d'am b'ainm Timoteus, mac
mnà àraidh do'n chinneach
Iudhach, a bha 'na creideach;
ach bu Ghreugach a b'athair
dha:
2 A bha fo dheadh ainm aig
na bràithribh a bha ann an
Listra agus ann an Iconium.
3 Bha toil aig Pòl am fear so
a dhol a mach maille ris; a-
gus ghabh e agus thimchioll-
ghearr se e, air son nan Iudh-
ach a bha anns na h-àitibh
sin: oir bha fhios aca uile
gu'm bu Ghreugach 'athair.
4 Agus mar a shiubhail iad
troi' na bailtibh, thug iad
doibh na h-orduighean r'an
coimhead, a dh'orduicheadh
leis na h-abstolaibh agus na
seanairibh a bha ann an Ieru-
salem.
5 Agus mar sin bha na h-
eaglaisean air an daingneach-
adh anns a' chreidimh, agus
mheudaicheadh iad gach là an
àireamh.
6 A nis an uair a chaidh iad
troimh Phrigia, agus tìr Ghal-
atia, agus a bhacadh dhoibh
leis an Spiorad naomh am
focal a labhairt san Asia,
7 An déigh dhoibh teachd gu
Misia, dh'fheuch iad ri dol gu
Bitinia: ach cha do leig an
Spiorad leo.
8 Agus air dhoibh gabhail
seachad air Misia, chaidh iad
sìos gu Troas.
9 Agus chunncas sealladh le
Pòl san oidhche: Sheas duine
àraidh o Mhacedonia, agus
ghuidh e air, ag ràdh, Thig
thairis gu Macedonia, agus
cuidich leinne.
10 Agus an uair a chunnaic
e an sealladh, air ball dh'iarr
sinn dol thairis gu Macedonia,
a' dearbh-thuigsinn gu'n do
ghairm an Tighearna sinn
chum an soisgeul a shearmon-
achadh dhoibh.
11 Uime sin air dhuinn long
a ghabhail o Throas, thàinig
sinn gu dìreach gu Samotra-
cia, agus air *an là* 'na dhéigh
sin gu Neapolis;
12 Agus o sin gu Philipi,
ceud bhaile na cuid sin do
Mhacedonia, *agus b*'ùr-threa-
bhachas *e:* agus bha sinn a
chòmhnuidh anns a' bhaile
sin làithean àraidh.
13 Agus air là na sàbaid
chaidh sinn a mach as a' bhaile
ri taobh aimhne, far am b'àbh-
aist urnuigh a dheanamh; a-
gus air dhuinn suidhe, labhair
sinn ris na mnaibh a chruinn-
icheadh *an sin.*
14 Agus dh'éisd bean àraidh
ruinn d'am b'ainm Lidia,
bean-reicidh purpuir, o bhaile
Thiatira, a bha deanamh aor-
aidh do Dhia; aig an d'fhosg-
ail an Tighearn a cridhe, ionn-
us gu'n d'thug i aire do na
nithibh a labhradh le Pòl.
15 Agus an uair a bhaisteadh
i, agus a teaghlach, ghuidh i
oirnn, ag ràdh, Ma mheas sibh
mise bhi dìleas do'n Tighearn,
thigibh a steach do m' thigh,
agus deanaibh còmhnuidh
ann. Agus cho-éignich i sinn.
16 Agus tharladh, ag dol
dhuinne chum urnuigh, gu'n
do thachair oirnn banoglach
àraidh aig an robh spiorad

fiosachd, a thug mòr-bhuann-
achd d'a maighstiribh le fios-
achd a dheanamh :

17 Lean ise Pòl agus sinne,
agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad
na daoine so seirbhisich an
Dé a's ro-àirde, a ta a' nochd-
adh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain
do làithibh. Ach air do Phòl
a bhi doilich, thionndaidh e
agus thubhairt e ris an Spior-
ad, A ta mi toirt orduigh dhuit
ann an ainm Iosa Criosd dol
a mach aisde. Agus chaidh
e mach air an uair sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic
a maighstirean gu'n d'fhalbh
dòchas am buannachd, rug
iad air Pòl agus air Silas,
agus tharruing iad do'n
mhargadh *iad*, chum nan
uachdaran ;

20 Agus air dhoibh an toirt
chum luchd-riaghlaidh *a'
bhaile*, thubhairt iad, Tha na
daoine so a' buaireadh ar baile
gu ro mhòr, air dhoibh bhi
'nan Iudhaich,

21 Agus a ta iad a' teagasg
ghnàthanna nach 'eil cead-
uichte dhuinne a ghabhail no
leantuinn, do bhrigh gur Ro-
manaich sinn.

22 Agus dh'éirich an sluagh
dh'aon-fheachd 'nan aghaidh:
agus reub na h-uachdarain an
eudach diubh, agus dh'àithn
iad *an* sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus an déigh dhoibh
iomadh buille a leagadh orra,
thilg iad am prìosan *iad*, a'
toirt sparraidh do fhear-
coimhead a' phrìosain an
gleidheadh gu tèaruinte.

24 Neach air dha an àithne
sin fhaotainn, a thilg iad do'n
phrìosan a b'fhaide a stigh, a-
gus a dhaingnich an cosa sa'
cheap.

25 Agus mu mheadhon-oidh-
che air do Phòl agus do Shilas
urnuigh a dheanamh, sheinn
iad laoidh-mholaidh do Dhia;
agus chuala na prìosanaich
iad.

26 Agus gu h-obann bha
crith-thalmhainn mhòr ann,
air chor as gu'n do chrathadh
bunaitean a' phrìosain : agus
air ball dh'fhosgladh na dor-
san uile, agus dh'fhuasgladh
cuibhreacha gach neach *aca*.

27 Agus air do fhear-coimh-
ead a' phrìosain dùsgadh á
codal, agus air faicinn dorsa
a' phrìosain fosgailte, tharr-
uing e a chlaidheamh, air ti e
féin a mharbhadh, a' saoilsinn
gu robh na prìosanaich air
teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth
àrd, ag ràdh, Na dean cron
sam bith ort féin ; oir tha sinn
uile an so.

29 Agus air gairm soluis
dasan, leum e steach, agus
thàinig e air chrith, agus thuit
e sìos an làthair Phòil agus
Shilais;

30 Agus air dha an toirt a
mach, thubhairt e, A mhaigh-
stirean, ciod is còir domh a
dheanamh chum gu tèarnar
mi ?

31 Agus thubhairt iadsan,
Creid anns an Tighearna Iosa
Criosd, agus tèarnar thu féin,
agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an
Tighearna ris, agus riusan
uile a bha 'na thigh.

33 Agus air dha an toirt leis
air an uair sin féin do'n oidh-
che, nigh e *an* creuchdan ;
agus bhaisteadh e féin, agus
a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d'a
thigh iad, chuir e bord rompa,
agus rinn e gairdeachas maille
r'a theaghlach uile, a' creid-
sinn ann an Dia.
35 Agus air teachd do'n là,
chuir an luchd-riaghlaidh na
maoir uatha, ag ràdh, Leig air
an comas na daoine sin.
36 Agus dh'innis fear-coimh-
ead a' phrìosain na briathra so
do Phòl, Gu'n do chuir an
luchd-riaghlaidh fios uatha
sibhse a leigeadh as: uime sin
rachaibh a mach, agus imich-
ibh an sìth.
37 Ach thubhairt Pòl riu, an
déigh dhoibh ar sgiùrsadh gu
follaiseach gun ar dìteadh,
agus gur Romanaich sinn,
thilg iad am prìosan sinn; a-
gus a nis am b'àill leo ar cur
a mach an uaignidheas? cha'n
eadh gu deimhin; ach thig-
eadh iad fèin agus thugadh
iad a mach sinn.
38 Agus dh'innis na maoir
na briathra sin do na h-uachd-
aranaibh: agus ghabh iad
eagal an uair a chual iad gu'm
bu Romanaich iad.
39 Agus thàinig iad agus
chuir iad impidh orra, agus
air dhoibh *an* toirt a mach,
ghuidh iad *orra* imeachd a
mach as a' bhaile.
40 Agus air dol a mach as a'
phrìosan doibh, chaidh iad a
steach do *thigh* Lidia: agus
an uair a chunnaic iad na
bràithre, thug iad comhfhurt-
achd dhoibh, agus dh'imich
iad rompa.

CAIB. XVII.

ANIS air dhoibh imeachd
troimh Amphipolis, agus
Apolonia, thàinig iad gu Te-
salonica, far an robh sionagog
aig na h-Iudhaich:
2 Agus mar bu ghnàth le
Pòl, chaidh e steach d'an ionn-
suidh, agus air tri làithibh sà-
baid reusonaich e riu as na
sgriobtuiribh,
3 '*Gam* fosgladh agus a'
dearbhadh gu'm b'éigin do
Chriosd fulang, agus éirigh a
rìs o na marbhaibh: agus gur e
an t-Iosa so a ta mise a' sear-
monachadh dhuibh, Criosd.
4 Agus chreid cuid diubh,
agus lean iad ri Pòl agus ri
Silas: agus do na Greugaich
chràbhach buidheann mhòr,
agus do na mnaibh inbheach
àireamh nach bu bheag.
5 Ach air do na h-Iudhaich
mi-chreideach bhi air am
brosnuchadh le tnùth, ghabh
iad d'an ionnsuidh droch
dhaoine àraidh do na corraibh-
margaidh, agus air tional
cuideachd mòire dhiubh, chuir
iad am baile uile thar a chéile,
agus chuairtich iad tigh Ias-
oin, agus dh'iarr iad an toirt
a mach chum an t-sluaigh.
6 Agus an uair nach d'fhuair
siad iad, tharruing iad Iason,
agus bràithrean àraidh chum
uachdaran a' bhaile, ag éigh-
each, Tha na daoine so a chuir
an saoghal bun os ceann, air
teachd an so mar an ceudna;
7 D'an d'thug Iason aoidh-
eachd: agus a ta iad so uile
a' cur an aghaidh orduigh
Cheasair, ag ràdh, Gu bheil
righ eile ann, *eadhon* Iosa.
8 Agus chuir iad buaireas
fo'n t-sluagh, agus fo uach-
darain a' bhaile, 'nuair a chual
iad na nithe so.
9 Agus an uair a ghabh iad
urras o Iason, agus o chàch,
leig iad uatha iad.
10 Agus air ball chuir na
bràithre Pòl agus Silas san

oidhche gu Berea: agus air teachd dhoibh-san *an sin*, chaidh iàd a steach do shionagog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uaisle na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh leis an uile thogradh, a' rannsachadh nan sgriobtuir gach aon là, *a dh'fheuchainn* an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh: agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do fhearaibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na h-Iudhaich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thàinig iad an sin mar an ceudna, a' brosnuchadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara: ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu *baile* na h-Aithne; agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidh-san mar bu luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a bhrosnuchadh ann, do bhrìgh gu'm fac e am baile làn ìodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasboireachd ris na h-Iudhaich, agus ris na daoinibh cràbhach anns an t-sionagog, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsanaich àraidh do na h-Epicuraich agus do na Stoicich, aghaidh air; agus thubhairt cuid, Ciod a b'àill leis an fhear bhithbhriathrach so a ràdh? thubhairt cuid eile, Is cosmhuil gu bheil e a' searmonachadh dhée coimheach; do bhrìgh gu'n do shearmonaich e dhoibh Iosa, agus an aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo e gu Areopagus, ag ràdh, Am feud sinn fios fhaotainn ciod e an teagasg nuadh so, a labhrar leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh neo-ghnàthach chum ar cluasan: b'àill leinn uime sin fios fhaotainn ciod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muinntir na h-Aithne uile agus a' choigrich a bha air chuairt 'nam measg, an ùine ri ni air bith eile, ach ri innseadh, no ri cluinntinn noimheachd éigin.)

22 An sin air seasamh do Phòl am meadhon Areopaguis, thubhairt e, A mhuinntir na h-Aithne, tha mi faicinn gu bheil sibh anns na h-uile nithibh cràbhach thar tomhais:

23 Oir air dhomh bhi dol seachad, agus ag amharc air bhur nithibh naomha, fhuair mi altair air an robh an sgrìobhadh so, DO'N DIA NEOAITHNICHTE. Uime sin esan d'am bheil sibh a' deanamh aoraidh gun eòlas agaibh air, is e a ta mise a' searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus na h-uile nithe a ta ann, do bhrìgh gur e féin Tighearna nèimh agus na talmhainn, cha'n 'eil e gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmh-dheanta:

25 Ni mò a bheirear aor-
adh dha le làmhaibh dhaoine,
mar gu'm biodh uireasbhuidh
ni sam bith air; oir is e féin
a ta toirt do na h-uile beatha,
agus anail, agus nan uile
nithe:
26 Agus rinn e dh'aon fhuil
uile chinnich dhaoine, chum
iad a ghabhail còmhnuidh air
aghaidh na talmhainn uile, a-
gus shonraich e na h-amanna
roimh-orduichte, agus crìoch-
an an àite-còmhnuidh;
27 Chum gu'n iarradh iad
an Tighearn, a dh'fheuchainn
an tarladh dhoibh, le mìn-
rannsachadh, gu'm faigheadh
iad e, ged nach 'eil e fada o
gach aon againn:
28 Oir annsan tha sinn beò,
agus a' gluasad, agus tha ar
bith againn; mar a thubhairt
mar an ceudna dream àraidh
do 'ur bàrdaibh féin, Oir is
sinne fòs a ghineal-san,
29 Uime sin do bhrìgh gur
sinn gineal Dé, cha chòir
dhuinn a shaoilsinn gu bheil
an Diadhachd cosmhuil ri h-
òr, no ri h-airgiod, no ri cloich,
nithe a ghearradh le h-ealadh-
ain agus innleachd dhaoine.
30 A nis air do Dhia amh-
arc thairis air aimsiribh an ain-
eolais so, tha e nis ag àithne
do na h-uile anns gach àit
aithreachas a dheanamh:
31 Do bhrìgh gu'n do
shuidhich e là anns an toir e
breth air an t-saoghal am fìr-
eantachd, tre'n duine *sin* a
dh'orduich e; agus air so thug
e dearbhadh do na h-uile
dhaoinibh, le esan a thogail
suas o na marbhaibh.
32 Agus an uair a chual
iad mu aiseirigh nam marbh,
rinn cuid diubh fanoid: ach
thubhairt cuid eile, Eisdidh
sinn riut a rìs mu'n ni so.
33 Agus mar sin chaidh Pòl
a mach as am meadhon.
34 Gidheadh, lean cuid do
dhaoinibh ris, agus chreid iad.
'Nam measg so bha Dionisius
an t-Areopagach, agus bean
d'am b'ainm Damaris, agus
dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

AN déigh nan nithe so,
dh'fhàg Pòl baile na
h-Aithne, agus thàinig e gu
Corintus;
2 Agus fhuair e Iudhach
àraidh d'am b'ainm Acuila, a
rugadh am Pontus, air ùr-
theachd as an Eadailt, maille
r'a mhnaoi Priscila, (a chionn
gu'n d'orduich Claudius do na
h-Iudhaich uile an Ròimh
fhàgail,) agus thàinig e d'an
ionnsuidh.
3 Agus a chionn gu'n robh
e a dh'aon cheird riu, dh'fhan
e maille riu, agus bha e ag ob-
air, (oir bu cheird doibh bhi
deanamh phàilliuna.)
4 Agus thagair e anns an
t-sionagog gach aon là sàbaid,
agus chuir e impidh air Iudh-
aich agus Greugaich.
5 Agus an uair a thàinig
Silas agus Timoteus o Mhace-
donia, bha Pòl air a theann-
adh 'na spiorad, agus rinn e
fianuis do na h-Iudhaich, gu'm
b'e Iosa an Criosd.
6 Agus an uair a chuir iad
'na aghaidh, agus a labhair iad
toibheum, chrath e 'eudach,
agus thubhairt e riu, *Biodh*
bhur fuil air bhur ceann féin;
tha mise glan: á so suas théid
mi chum nan Cinneach.
7 Agus chaidh e as a sin,
agus thàinig e gu tigh duine
àradh, d'am b'ainm Iustus, a

bha deanamh aoraidh do Dhia,
agus aig an robh a thigh làimh
ris an t-sionagog.
8 Agus chreid Crispus,
prìomh uachdaran na siona-
goig anns an Tighearna, maille
r'a theaghlach uile: agus
chreid mòran do na Corintian-
aich, air dhoibh éisdeachd ris,
agus bhaisteadh iad.
9 An sin thubhairt an Tigh-
earn ri Pòl ann an sealladh
san oidhche, Na biodh eagal
ort, ach labhair, agus na bi
a'd' thosd:
10 Oir a ta mise maille riut,
agus cha toir duine sam bith
ionnsuidh ort, chum do chron
a dheanamh: oir a ta mór-
shluagh agam-sa anns a' bhaile
so.
11 Agus dh'fhan e bliadh-
na agus sè mìosan *an sin*, a'
teagasg focail Dé 'nam measg.
12 Agus an uair a bha Galio
'na uachdaran air Achaia,
dh'éirich na h-Iudhaich a
dh'aon inntinn an aghaidh
Phòil, agus thug iad e gu cai-
thir à' bhreitheanais,
13 Ag ràdh, Tha'n duine so
a' comhairleachadh dhaoine
aoradh a dheanamh do Dhia
an aghaidh an lagha.
14 Agus an uair a bha Pòl
dol a dh'fhosgladh a bheoil,
thubhairt Galio ris na h-Iudh-
aich, Nam b'eucoir no droch
ghnìomh a bhiodh ann, O
Iudhacha, bu reusonta g'un
giùlaininn leibh:
15 Ach ma's ceisda ta ann
timchioll fhocla agus ainmean,
agus bhur lagha féin, amhairc-
ibh féin air sin; oir cha'n àill
leam-sa bhi m'bhreitheamh
air an leithidibh sin do nith-
ibh.
16 Agus dh'fhuadaich e iad
o chaithir a' bhreitheanais.
17 An sin rug na Greug-
aich uile air Sostenes, uachd-
aran na sionagoig, agus ghabh
iad air an làthair caithir a'
bhreitheanais: agus cha do
ghabh Galio suim do ni sam
bith dhiubh sin.
18 Agus dh'fhan Pòl fath-
ast ùine mhaith *sa' bhaile sin*,
agus an sin an déigh a chead a
ghabhail do na bràithribh,
chaidh e air luing o sin gu Si-
ria, agus maille ris-san Pris-
cila agus Acuila; an déigh a
cheann a bhearradh ann an
Cenchrea: oir bha bòid air.
19 Agus thàinig e gu h-E-
phesus, agus dh'fhàg e iadsan
an sin: ach chaidh e féin a
steach do'n t-sionagog, agus
reusonaich e ris na h-Iudhaich.
20 Agus an uair a dh'iarr iad
air fuireach maille riu ni b'-
fhaide, cha d'aontaich e:
21 Ach ghabh e a chead
diubh, ag ràdh, Is éigin domh
air gach aon chor an fhéill so
a ta teachd a choimhead ann
an Ierusalem: ach pillidh mi
a rìs do 'ur n-ionnsuidh-sa,
ma's toil le Dia. Agus sheòl
e o Ephesus.
22 Agus thàinig e tìr aig
Cesarea, agus air dha dol suas
agus fàilt a chur air an eag-
lais, chaidh e sìos gu Antioch.
23 Agus an uair a dh'fhan e
rè tamuill *an sin*, dh'imich e,
agus chaidh e an ordugh
troimh thìr Galatia uile agus
Phrigia, a' neartachadh nan
deisciobul uile.
24 Agus thàinig gu h-Ephe-
sus Iudhach àraidh d'am b'
ainm Apollos, a rugadh an A-
lecsandria, duine deas-bhriath-
rach, *agus* cumhachdach anns
na sgriobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearn; agus air dha bhi dian 'na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do'n Tighearn, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagog. Agus air do Acuila agus do Phriscila a chluinntinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, agus mhìnich iad dha slighe Dhé ni bu choimhlionta.

27 Agus an uair bu mhiann leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris: neach, air dha teachd, a rinn còmhnadh mòr riu-san a chreid tre ghràs:

28 Oir le mòr-dhìchioll rinn e deasboireachd ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a' dearbhadh leis na sgriobtuiribh, gur e Iosa an Criosd.

CAIB. XIX.

AGUS tharladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corintus, air do Phòl dol troimh na crìochaibh uachdarach, gu'n d'thàinig e gu Ephesus. Agus air faotainn dheisciobul àraidh,

2 Thubhairt e riu, An d'fhuair sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chuala sinn uiread as gu bheil Spiorad naomh ann.

3 Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag ràdh ris an t-sluagh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhéigh-san, sin r'a ràdh, ann an Iosa Criosd.

5 Agus an uair a chual iad *so*, bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl *a* làmhan a chur orra, thàinig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile timchioll dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a steach do'n t-sionagog, agus labhair e gu dàna rè thri mìosan, a' deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé.

9 Ach an uair a chruadhaicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad olc mu'n t-slighe sin an làthair an t-sluaigh, dh'fhàg e iad, agus sgar e na deisciobuil uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd annan sgoil neach àraidh *d'am b'ainm* Tirannus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu'n cuala luchd-àiteachaidh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Ghreugaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia mìorbhuilean nach bu bheag le lamhaibh Phòil:

12 Air chor as gu'n d'thugadh o 'chorp-san chum nan daoine tinne, neapaicinne no aprain, agus gu'n d'fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'g imeachd o àit gu h-àit, a' cur

spiorada fo gheasaibh, os
làimh ainm an Tighearna
Iosa ainmeachadh os ceann na
muinntir sin anns an robh
droch spioraid, ag ràdh, Cuir-
eamaid fo gheasaibh sibh tre
Iosa a ta Pòl a' searmonach-
adh.
14 Agus bha aig Scebha
Iudhach *àraidh*, aon do na
h-àrd-shagartaibh, seachdnar
mhac a bha deanamh so.
15 Agus fhreagair an droch
spiorad, agus thubhairt e, Tha
eòlas agam air Iosa, agus is
aithne dhomh Pòl: ach cò
sibhse?
16 Agus leum an duine anns
an robh an droch spiorad orra,
agus air dha làmh an uachdar
fhaotainn orra, thug e buaidh
orra, air chor as gu'n do theich
iad a mach as an tigh sin
lomnochd agus reubta.
17 Agus fhuair na h-Iudh-
aich uile agus mar an ceudna
na Greugaich a bha thàmh
ann an Ephesus fios air so; a-
gus thuit eagal orra uile, agus
bha ainm an Tighearna Iosa
air àrdachadh.
18 Agus thàinig mòran
diubh-san a chreid, ag aideach-
adh, agus ag innseadh an
gnìomhara.
19 Agus thug mòran diubh-
san a bha gnàthachadh dhroch
innleachda, an leabhraiche leo,
agus loisg siad iad am fianuis
nan uile: agus dh'àireamh iad
an luach, agus fhuair iad e 'na
leth-cheud mìle *bonn* airgid.
20 Mar sin le cumhachd dh'-
fhàs agus bhuadhaich focal
an Tighearn.
21 Agus an uair a choimh-
lionadh na nithe so, chuir Pòl
roimhe 'na spiorad, an déigh
da imeachd troimh Mhace-
donia, agus Achaia, dol gu
Ierusalem, ag ràdh, An déigh
dhomh bhi an sin, is éigin
domh an Ròimh fhaicinn mar
an ceudna.
22 Agus air dha dithis
dhiubh-san a bha frithealadh
dha, Timoteus, agus Erastus,
a chur do Mhacedonia, dh'-
fhan e féin rè tamuill san
Asia.
23 Agas dh'éirich mu'n àm
sin iomairt nach bu bheag
mu thimchioll na slighe sin.
24 Oir bha ceard-airgid àr-
aidh d'am b'ainm Demetrius
ann, a bha deanamh theam-
pull airgid do Dhiana, agus
a thug buannachd nach bu
bheag do'n luchd-ceirde;
25 Agus air dha iadsan a
chruinneachadh an ceann a
chéile, agus a' mhuinntir eile
a bha dh'aon cheird riu, thu-
bhairt e, Fheara, tha fhios
agaibh gur ann o'n cheird so
a ta ar beartas againne:
26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn
agus a' cluinntinn gu bheil
am Pòl so le 'chomhairle air
tionndadh air falbh sluaigh
mhòir, cha 'n e a mhàin ann
an Ephesus, ach cha mhòr
san Asia uile, ag ràdh, Nach
dée iad a nìthear le làmh-
aibh:
27 Air chor as nach e mhàin
gu bheil e'n cunnart gu'n
deanar tàir air ar ceird; ach
mar an ceudna gu cuirear
teampull na ban-dé mòire
Diana an neo-phrìs, agus gu
claoidhear a mòrachd-sa, d'am
bheil an Asia uile, agus an
domhan a' deanamh aoraidh.
28 Agus an uair a chual iad-
san *so*, lìonadh le feirg iad,
agus ghlaodh iad, ag ràdh, *Is*
mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Mhacedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b'àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h-Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios d'a ionnsuidh, a' guidhe *air* nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional troimh a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharruing iad a mach Alecsander as an t-sluagh, air bhi do na h-Iudhaich 'ga iomain rompa. Agus sméid Alecsander le 'làimh, agus b'àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b' Iudhaich e, rinneadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaodhaich, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiùinich an cléireach an sluagh, thubhairt e, Fheara Ephesuis, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'n bhandia mhòir Diana, agus do'n *dealbh* a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheudar cur an aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciùin, agus gun ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim d'ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh *dhoibh*, agus tha uachdarain *ann;* agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann coimhthional dligheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairt air son ceannairc air an là'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheudas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

AGUS an déigh do'n chomhghàir sgur, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead a ghabhail diubh, thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol troimh na crìochaibh sin, agus mòrearail a dheanamh orra, thàinig e do'n Ghréig;

3 Agus dh'fhan e *an sin* tri mìosan: agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach air a shon, agus e air tì dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn troimh Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuideachd gu h-Asia, Sopater o Bherea; agus do mhuinntir Thesalònica, Aristarchus a-

gus Secundus: agus Gaius o
Dherbe, agus Timoteus; agus
do mhuinntir na h-Asia, Tich-
icus agus Trophimus.
5 Air dhoibh so imeachd
romhainne, dh'fheith iad
ruinn ann an Troas.
6 Agus sheòl sinn o Philipi,
an déigh làithean an arain
neo-ghoirtichte, agus thàinig
sinn d'an ionnsuidh-san gu
Troas ann an cùig làithibh,
far an d'fhan sinn seachduin.
7 Agus an ceud *là* do'n t-
seachduin, air do na deis-
ciobluibh cruinneachadh an
ceann a chéile a bhriseadh ar-
ain, shearmonaich Pòl doibh,
agus a rùn air imeachd uatha
air an là màireach, agus lean
e air labhairt gu meadhon-
oidhche.
8 Agus bha mòran lòchran
anns an t-seòmar uachdarach,
far an robh iad cruinn.
9 Agus bha òganach àraidh
d'am b'ainm Eutichus 'na
shuidhe ann an uinneig, air
tuiteam gu trom 'na chodal:
agus air do Phòl bhi rè fad a'
searmonachadh, shàruicheadh
leis a' chodal e, agus thuit e
sìos o'n treas lobhta, agus
thogadh marbh e.
10 Agus chaidh Pòl sìos, agus
thuit e air, agus air dha a
ghlacadh 'na uchd, thubhairt
e, Na biodh trioblaid oirbh;
oir a ta 'anam ann.
11 Agus air dol suas da a rìs,
bhris e aran agus dh'ith e,
agus labhair e riu rè ùine
fhada, eadhon gu teachd na
maidne, agus mar sin dh'-
fhalbh e.
12 Agus thug iad leo an t-
òganach agus e beò, agus rinn
iad gairdeachas nach bu bheag.
13 Agus air dhuinne im-
eachd air thoiseach chum na
luinge, sheòl sinn gu Asos, fa
rùn Pòl a ghabhail a steach an
sin: oir is ann mar sin a dh'-
orduich e, a' cur roimhe gu'n
imicheadh e féin d'a chois.
14 Agus an uair a choinnich
e sinn aig Asos, ghabh sinn
a steach e, agus thàinig sinn
gu Mitilene.
15 Agus air seòladh dhuinn
as a sin, thàinig sinn air *an là*
màireach fa chomhair Chiois;
agus air an *là* 'na dhéigh sin
thàinig sinn gu Samos, agus
dh'fhan sinn aig Trogillium;
agus air an *là* b'fhaisge thài-
nig sinn gu Miletus.
16 Oir chuir Pòl roimhe
seòladh seach Ephesus, chum
nach tarladh dha moille a
dheanamh anns an Asia: oir
rinn e cabhag, chum nam
feudadh e, bhi ann an Ieru-
salem air là na Cuingeis.
17 Agus chuir e fios o Mhi-
letus gu h-Ephesus, agus
ghairm e d'a ionnsuidh sean-
airean na h-eaglais.
18 Agus an uair a thàinig iad
d'a ionnsuidh, thubhairt e riu,
Tha fhios agaibh, cionnus a
bha mi 'nur measg anns an
uile aimsir, o'n cheud là a
thàinig mi do'n Asia,
19 A' deanamh seirbhis do'n
Tighearn leis gach uile irios-
lachd inntinn, agus maille ri
mòran dheur, agus dheuch-
ainnean, a thachair dhomh le
ceilg nan Iudhach.
20 *Agus* cionnus nach do
ghléidh mi ni sam bith am fol-
ach a bha feumail *dhuibhse*,
gun a nochdadh dhuibh, agus
gun sibhse a theagasg am foll-
ais, agus o thigh gu tigh,
21 A' deanamh fianuis araon
do na h-Iudhaich, agus do na

Greugaich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus *mu* chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Criosd.

22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Ierusalem ceangailte san Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a tharlas dhomh an sin;

23 Ach a mhàin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fianuis anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geimhlichean agus trioblaidean a' feitheamh orm.

24 Ach cha'n 'eil suim agam do ni air bith, ni mò tha mi a' measadh m'anama féin luachmhor dhomh, chum gu crìochnaich mi mo thurus le h-aoibhneas, agus gu *coimhlion* mi a' mhinistreileachd a fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a dheanamh fianuis do shoisgeul gràis Dhé.

25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d'imich mise a' searmonachadh rìoghachd Dhé, mo ghnùis ni's mò.

26 Uime sin a ta mi a' deanamh fianuis duibh air an là'n diugh, gu bheil mise glan o fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thugaibh aire dhuibh féin, agus do'n treud uile, air an d'rinn an Spiorad naomh luchd-coimhead dhibh, a bheathachadh eaglais Dhé, a cheannaich e le 'fhuil féin.

29 Oir a ta fhios agam-sa air so, an déigh m' imeachd-sa gu'n tig madaidh-allaidh gharga 'nur measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguir mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidhche le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhur togail suas, agus oighreachd a thoirt duibh am measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgiod, no òr, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu'n do fhritheil na làmhan so do m' uireasbhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h-uile nithe dhuibh, gur ann le saoithreachadh mar so is còir dhuibh còmhnadh a dheanamh riu-san a ta anmhunn; agus focail an Tighearna Iosa a chuimhneachadh, mar a thubhairt e, *Tha* e ni's beannaichte *ni* a thoirt na ghabhail.

36 Agus air dha na briathra so a ràdh, leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhi gu h-àraidh brònach air son nam briathra so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghnùissan ni's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

AGUS air dhuinn dealach-
adh riu-san, sheòl sinn
romhainn, agus thàinig sinn
gu dìreach gu Coos, agus air
an *là* màireach gu Rodos,
agus as a sin gu Patara:
2 Agus air dhuinn long
fhaotainn a bha a' gabhail
thairis gu Phenicia, chaidh
sinn air bord, agus sheòl sinn
romhainn.
3 Agus air dhuinn teachd
an sealladh Chipruis, agus
fhàgail air an làimh chlì,
sheòl sinn gu Siria, agus thài-
nig sinn tìr aig Tirus: oir is
ann an sin a bha an long gus
a luchd a chur a mach.
4 Agus air dhuinn deisciobuil
fhaotainn, dh'fhan sinn an
sin seachd làithean: muinntir
a thubhairt ri Pòl tre'n Spior-
ad, gun e dhol suas gu Ieru-
salem.
5 Agus an uair a chrìoch-
naicheadh na làithean sin,
chaidh sinn a mach, agus
thriall sinn romhainn; agus
thàinig iadsan uile maille ri
mnaibh agus ri cloinn 'nar
cuideachd, a mach as a' bhaile:
agus chaidh sinn air ar glùin-
ibh air an tràigh, agus rinn
sinn urnuigh.
6 Agus an déigh dhuinn ar
cead a ghabhail d'a chéile,
chaidh sinn do'n luing; agus
phill iadsan d'an tighibh féin.
7 Agus an uair a chrìoch-
naich sinn ar turus o Thirus,
thàinig sinn gu Ptolemais, a-
gus chuir sinn fàilte air na
bràithribh, agus dh'fhan sinn
aon là maille riu.
8 Agus air an *là* màireach,
air dhuinne, a bha do chuid-
eachd Phòil, imeachd, thàinig
sinn gu Cesarea; agus chaidh
sinn a steach do thigh Philip
an t-soisgeulaiche, (a bha do'n
t-seachdnar,) agus dh'fhan
sinn aige.
9 Agus bha ceathrar nighean,
aige-san, òighean, a bha ri
fàidheadaireachd.
10 Agus ag fantuinn duinn
mòran do làithibh *an sin*, thài-
nig a nuas o Iudea fàidh àr-
aidh, d'am b'ainm Agabus.
11 Agus an uair a thàinig e
d'ar n-ionnsuidh-ne, ghabh e
crios Phòil, agus cheangail e a
làmhan agus a chosan féin, a-
gus thubhairt e, Mar so tha an
Spiorad naomh ag ràdh, Is ann
mar so a cheanglas na h-Iudh-
aich ann an Ierusalem an
duine d'am buin an crios so,
agus bheir iad thairis *e* do
làmhaibh nan Cinneach.
12 Agus an uair a chuala
sinne na nithe so, ghuidh sinn
féin agus muinntir an àite air,
gun *e* dhol suas gu Ierusalem.
13 An sin fhreagair Pòl,
Ciod is ciall duibh a' gul, agus
a' briseadh mo chridhe? oir a
ta mise ullamh cha'n e a
mhàin gu bhi air mo cheangal,
ach eadhon gu bàsachadh ann
an Ierusalem air son ainme
an Tighearna Iosa.
14 Agus an uair nach gabh-
adh e comhairle, sguir sinne,
ag ràdh, Deanar toil an Tigh-
earna.
15 Agus an déigh nan làith-
ean so, air dhuinn bhi ullamh,
chaidh sinn suas gu Ierusa-
lem.
16 Agus chaidh mar an ceud-
na maille ruinn *cuid* do na
deisciobluibh o Chesarea, a'
toirt leo Mhnasoin o Chiprus,
seann deisciobul àraidh, aig
an robh sinn gu bhi air aoidh-
eachd.

17 Agus an uair a thàinig
sinn gu Ierusalem, ghabh na
bràithre ruinn gu subhach.
18 Agus air an ath *là*, chaidh
Pòl maille ruinne dh'ionn-
suidh Sheumais; agus bha na
seanairean uile a làthair.
19 Agus air dhasan fàilte
chur orra, chuir e'n céill doibh
fa leth na nithe a rinn Dia
le 'mhinistreileachd-san am
measg nan Cinneach.
20 Agus an uair a chual iad-
san *so*, thug iad glòir do'n
Tighearn, agus thubhairt iad
ris-san, Tha thu faicinn, a
bhràthair, cia lìon mìle do na
h-Iudhaich a ta creidsinn; a-
gus tha iad uile ro eudmhor
mu'n lagh.
21 Agus chual iad umadsa,
gu bheil thu teagasg do na h-
Iudhaich uile a ta measg nan
Cinneach, Maois a thréigsinn,
ag ràdh *riu*, Nach còir dhoibh
an clann a thimchioll-ghearr-
adh, no gluasad a réir nan
gnàth.
22 Ciod uime sin *a nìthear?*
Gun teagamh, is éigin do'n
t-sluagh cruinneachadh: oir
cluinnidh iad gu'n d'thàinig
thu.
23 Uime sin dean so a ta
sinne ag ràdh riut: Tha ceath-
rar fhear maille ruinn, air am
bheil bòid;
24 Thoir iadsan leat, agus bi
air do ghlanadh maille riu,
agus dean costus leo, chum
gu bearr iad *an* cinn: agus
gu'm bi fhios aig na h-uile
nach 'eil ach neo-ni anns na
chual iad mu d' thimchioll-sa,
ach *gu* bheil thu féin mar an
ceudna ag imeachd gu riagh-
ailteach, agus a' coimhead an
lagha.
25 Ach mu thimchioll nan
Cinneach a chreid, sgriobh
sinne agus b'i ar breth, gun
iad a ghleidheadh a h-aon do
na nithibh sin, ach a mhàin
iad féin a choimhead o nithibh
a chaidh ìobradh do ìodhol-
aibh, agus o fhuil, agus o ni
tachdta, agus o strìopachas.
26 An sin ghabh Pòl na
daoine; agus air an là màir-
each air dha bhi air a ghlan-
adh maille riu, chaidh e steach
do'n teampull, a' foillseach-
adh coimhlionaidh làithean a'
ghlanaidh, gus an tugtadh ta-
bhartas air son gach aon
aca.
27 Agus an uair a bha na
seachd làithean air bheag nithe
air an coimhlionadh, air do na
h-Iudhaich o'n Asia esan
fhaicinn san teampull, bhros-
nuich iad am pobull uile agus
chuir iad làmh ann,
28 Ag éigheach, Fheara Is-
raeil, cuidichibh; is e so an
duine a ta teagasg nan uile
dhaoine anns gach àit an agh-
aidh a' phobuill, agus an lagha,
agus an àite so: agus os bàrr,
thug e steach Greugaich do'n
teampull, agus shalaich e'n t-
ionad naomh so.
29 (Oir chunnaic iad Tro-
phimus an t-Ephesianach
roimhe sin anns a' bhaile
maille ris, agus shaoil iad gu'n
d'thug Pòl a steach do'n team-
pull e.)
30 Agus ghluaiseadh am
baile gu h-iomlan, agus ruith
an sluagh cuideachd: agus air
dhoibh breith air Pòl, tharr-
uing iad a mach as an team-
pull e: agus air ball dhùin-
eadh na dorsa.
31 Agus an uair a b'àill leo
a mharbhadh, chaidh sgeula
dh'ionnsuidh àrd-cheannaird

na cuideachd, gu'n robh Ie-
rusalem uile thar a chéile:
32 Neach air ball a thug leis
saighdearan, agus ceannard-
an-cheud, agus a ruith sìos
d'an ionnsuidh: Agus an uair
a chunnaic iadsan an t-àrd-
cheannard agus na saighdear-
an, sguir iad do bhualadh
Phòil.
33 An sin thàinig an t-àrd-
cheannard am fagus agus rug
e air, agus dh'àithn e a cheang-
al le dà shlabhraidh: agus
dh'fhiosraich e, Cò e, agus
ciod a rinn e.
34 Agus ghlaodh aon chuid
am measg an t-sluaigh aon ni,
agus cuid eile ni eile: agus an
uair nach robh e an comas da
cinnteachd *na cùise* a thuig-
sinn air son na h-àrd-bhruidh-
ne, dh'orduich e esan a thoirt
do'n chaisteal.
35 Agus an uair a thàinig e
chum na staidhreach, tharladh
gu'n do ghiùlaineadh e leis na
saighdearaibh, air son foireig-
in an t-sluaigh.
36 Oir lean am mòr-shluagh
e, a' glaodhaich, Beir uainn e.
37 Agus an uair a bha Pòl
gu bhi air a thoirt a steach
do'n chaisteal, thubhairt e ris
an àrdcheannard, An cead
dhomh-sa ni a labhairt riut?
agus thubhairt esan, An la-
bhair thu Gréigis?
38 Nach tusa an t-Eiphiteach
sin a thog ceannairc roimh na
làithibh so, agus a thug leat
do'n fhàsach ceithir mìle fear
a bha 'nan luchdmortaidh?
39 Ach thubhairt Pòl, Is
duine mise a tha a'm' Iudhach
gun amharus o Tharsus, saor-
dhuine do bhaile ro inbheach
ann an Cilicia: agus guidheam
ort, thoir cead domh labhairt
ris an t-sluagh.
40 Agus an uair a thug e
cead da, Air do Phòl seasamh
air an staidhir, smèid e le
'làimh air an t-sluagh, ag iarr-
aidh éisdeachd: agus air fan-
tuinn ro thosdach dhoibh-san,
labhair e riu sa' chànain Eabh-
ruidhich, ag ràdh,

CAIB. XXII.

FHEARA, a bhràithre, agus
aithriche, éisdibh-sa ri m'
dhìon-chainnt ribh a nis:
2 (Agus an uair a chual iad-
san gu'n do labhair e riu sa
chànain Eabhruidhich, bu
mhòid a thosd iad: agus thu-
bhairt esan,)
3 Is Iudhach mise da rìr-
eadh, a rugadh ann an Tarsus
na Cilicia, ach a dh'oileadh
sa' bhaile so, aig cosaibh Gha-
malieil, *agus* a theagaisgeadh
gu coimhlionta a réir gnàtha
lagha nan aithriche, agus bha
mi eudmhor a thaobh Dhé,
mar a ta sibhse uile an diugh.
4 Agus rinn mi geur-lean-
mhuinn gu bàs air an t-slighe
so, a' ceangal fhear agus bhan,
agus 'gan tarruing gu prìosan:
5 Mar a ni an t-àrd-shagart
mar an ceudna fianuis domh,
agus comhairle nan seanairean
uile; o'n d'fhuair mise mar
an ceudna litriche chum nam
bràithre, agus chaidh mi gu
Damascus, chum an dream a
bha'n sin a thoirt ceangailte
gu Ierusalem, chum gu deant-
adh peanas orra.
6 Agus tharladh, air dhomh
bhi 'g imeachd, agus a druid-
eadh ri Damascus mu mheadh-
on-là, gu'n do dhealraich gu
h-obann o nèamh solus mòr
mu'n cuairt orm.
7 Agus thuit mi air an tal-

amh, agus chuala mi guth ag
ràdh, A Shauil, a Shauil, c'ar
son a ta thu 'gam gheur-lean-
mhuinn-sa?
8 Agus fhreagair mise, Cò
thu, a Thighearn? Agus thu-
bhairt e rium, is mise Iosa o
Nasaret, air am bheil thusa a'
deanamh geur-leanmhuinn.
9 Agus chunnaic na daoine a
bha maille rium an solus gu
deimhin, agus ghabh iad eagal;
ach cha chual iad guth an ti
a labhair rium-sa.
10 Agus thubhairt mise, Ciod
a ni mi, a Thighearn? Agus
thubhairt an Tighearn rium,
Eirich, agus imich gu Damas-
cus, agus an sin labhrar riut
mu thimchioll nan nithe sin
uile a dh'orduicheadh dhuitse
a dheanamh.
11 Agus an uair nach bu léir
dhomh tre ghlòir an t-soluis
sin, air dhomh bhi air mo
threòrachadh air làimh leo-san
a bha maille rium, thàinig mi
gu Damascus.
12 Agus air do dhuinne àr-
aidh *d'am b'ainm* Ananias, a
bha cràbhach a réir an lagha,
agus air an robh deadh theist-
eas aig na h-Iudhaich uile a
bha chòmhnuidh *an sin*,
13 Teachd am' ionnsuidh,
agus seasamh làimh rium, thu-
bhairt e rium, A Shauil a
bhràthair, faigh do radharc.
Agus air an uair sin féin dh'-
amhairc mi suas air.
14 Agus thubhairt esan,
Thagh Dia ar n-aithriche
roimh-làimh thusa, chum gu'n
ghabhadh tu eòlas air a thoil,
agus gu'm faiceadh tu an t-
Aon cothromach sin, agus gu'n
cluinneadh tu guth as a bheul.
15 Oir bithidh tu a'd' fhia-
nuis aige chum nan uile
dhaoine, air na nithibh a
chunnaic agus a chuala tu.
16 Agus a nis c'ar son a ta
thu a' deanamh moille? Eir-
ich, agus bi air do bhaisteadh,
agus ionnlaid uait do pheac-
anna, a' gairm air ainm an
Tighearn.
17 Agus tharladh, 'nuair a
phill mise gu Ierusalem, agus
a bha mi a' deanamh urnuigh
san teampull, gu'n deachaidh
mi ann an neul,
18 Agus gu'm faca mi esan
ag ràdh rium, Dean deifir, a-
gus imich gu grad á Ierusa-
lem; oir cha ghabh iad ri d'
theisteas mu m' thimchioll-sa.
19 Agus thubhairt mise, A
Thighearn, tha fhios aca gu
robh mise a' tilgeadh am prìos-
an, agus a' sgiùrsadh anns
gach sionagog iadsan a chreid
annad-sa:
20 Agus an uair a dhòirteadh
fuil do mhairtirich Stephain,
bha mise mar an ceudna a'm'
sheasamh a làthair, agus ag
aontachadh leis a mharbhadh,
agus a' coimhead eudaich na
muinntir a mharbh e.
21 Agus thubhairt e rium,
Imich: oir cuiridh mise thu
am fad chum nan Cinneach.
22 Agus dh'éisd iad ris gus
an fhocal so, agus thog iad *an*
sin an guth gu h-àrd, ag ràdh,
Beir o'n talamh a leithid so do
dhuine; oir cha chòir e bhi
beò.
23 Agus an uair a bha iadsan
ag éigheach, agus a' tilgeadh
dhiubh *an* eudaich, agus a'
tilgeadh luaithre san athar,
24 Dh'àithn an t-àrd-cheann-
ard esan a thoirt do'n chaisteal
ag orduchadh a cheasnachadh
le a sgiùrsadh; chum gu
faigheadh e fios ciod i a' choire

mu'n robh iad a' glaodhaich
mar sin 'na aghaidh.
25 Agus an uair a bha iad
'ga cheangal le iallaibh, thu-
bhairt Pòl ris a' cheannard-
ceud a sheas a làthair, Am
bheil e ceaduichte dhuibhse
duine a ta 'na Romhanach a
sgiùrsadh, agus gun e air a
dhìteadh?
26 Agus an uair a chual an
ceannard-ceud *so*, dh'imich e
agus dh'innis e do'n àrd-
cheannard, ag ràdh, Thoir
fa'near ciod a ni thu; oir is
Romhanach an duine so.
27 An sin thàinig an t-àrd-
cheannard d'a ionnsuidh, agus
thubhairt e ris, Innis domh-
sa, an Romhanach thu? Agus
thubhairt esan, Is mi.
28 Agus fhreagair an t-àrd-
cheannard, Is mòr an t-suim
air an do cheannaich mise an
t-saorsa so. Agus thubhairt
Pòl, Ach rugadh mise *saor*.
29 An sin dh'imich iadsan
uaith air ball a bha gus a cheas-
nachadh: agus ghabh an t-àrd-
cheannard mar an ceudna eag-
al 'nuair a thuig e gu'm bu
Romhanach e, agus a chionn
gu'n do cheangail se e.
30 Agus air an *là* màireach,
air dha bhi togarrach air fios
cinnteach fhaotainn ciod i a'
choire a bha na h-Iudhaich
a' cur as a leth, dh'fhuasgail
se e o *a* chuibhreachaibh, agus
dh'àithn e do na h-àrd-shag-
artaibh agus d'an comhairle
uile teachd a làthair, agus air
dha Pòl a thoirt sìos, chuir e
'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

AGUS air dearcadh do Phòl
air a' chomhairle, thu-
bhairt e, Fheara *agus* a bhràith-
re, anns an uile dheadh chog-
uis chaith mise mo bheatha a
thaobh Dhé gus an là'n diugh.
2 Agus dh'àithn an t-àrd-
shagart Ananias dhoibh-san a
bha 'nan seasamh làimh ris, a
bhualadh air a bheul.
3 An sin thubhairt Pòl ris,
Buailidh Dia thusa, a bhalla
ghealaichte: oir am bheil thusa
a'd' shuidhe a thoirt breth
ormsa a réir an lagha, agus
an aghaidh an lagha ag ord-
uchadh mo bhualadh?
4 Agus thubhairt iadsan a
sheas làimh ris, Am bheil
thusa a' toirt ana-cainnt do
àrd-shagart Dhé?
5 An sin thubhairt Pòl, Cha
robh fhios agam, a bhràithre,
gu'm b'e an t-àrd-shagart e:
oir a ta e sgrìobhta, Na labh-
air olc mu uachdaran do pho-
buill.
6 Ach an uair a thuig Pòl,
gu robh cuid diubh 'nan Sa-
dusaich, agus a' chuid eile
'nam Phairisich, ghlaodh e
anns a' chomhairle, Fheara
agus a bhràithre, is Phairis-
each mise, mac Phairisich: is
ann á leth dòchais agus ais-
eirigh nam marbh, a tha mi
air mo thoirt am breitheanas.
7 Agus air dhasan so a labh-
airt, dh'éirich comhstri eadar
na Phairisich agus na Sadus-
aich: agus roinneadh an
coimhthional *an aghaidh a
chéile*.
8 Oir tha na Sadusaich ag
ràdh nach 'eil aiseirigh, no
aingeal, no spiorad ann; ach
a ta na Phairisich ag aideach-
adh gach aon diubh.
9 Agus dh'éirich gàir mhòr:
agus air seasamh suas do na
sgrìobhaichibh a bha air taobh
nam Phairiseach, chathaich

iad *'nan aghaidh*, ag ràdh, Cha'n 'eil sinne faotainn cron air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich connsachadh mòr *eatorra*, air do'n àrd-cheannard bhi fo eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'àithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis a dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là, chruinnich dream àraidh do na h-Iudhaich an ceann a chéile, agus chuir siad iad féin fo mhallachadh, ag ràdh, nach itheadh agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os ceann dà fhichead *fear* a rinn an co-mhionnachadh so.

14 Agus thàinig iad chum nan àrd-shagart, agus nan seanairean, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fo àrd-mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis uime sin iarraibhsa maille ris a' chomhairle air an àrd-cheannard, gu'n tugadh e do 'ur n-ionnsuidh-sa e am màireach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimhlionta air ni éigin m'a thimchioll; agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n tig e'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach so, thàinig e, agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon do na ceann-ardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd-cheannaird; oir a ta ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threòraich se e chum an àrd-cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosanach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a d' ionnsuidh-sa, aig am bheil ni-éigin r'a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd-cheannard air a làimh, agus chaidh e a leth-taobh an uaignidheas *maille ris*, agus dh'fhiosraich *e dheth*, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomh-sa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu'n tugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni's géire a dheanamh air ni-éigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os ceann dà fhichead fear dhiubh ri feall-fholach na aghaidh, a chuir iad féin fo mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e: agus a nis tha iad ullamh, a' feitheamh ri gealladh uaitse.

22 *An sin* leig an t-àrd-cheannard uaith an t-òganach, agus dh'àithn e *dha, ag ràdh, Feuch,* nach innis thu do neach

sam bith, gu'n d'fhoillsich thu na nithe so dhomh-sa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ulluichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus tri fichead marcach, agus dà cheud fear-sleagha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air dhoibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad e gu tearuinte chum an uachdarain Felics.

25 Agus sgrìobh e litir air a' mhodh so:

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisias, chum an uachdarain ro òirdheirc Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhaich, agus an uair a bha iad air ti a mharbhadh, thàinig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhi toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-san:

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisdibh d'an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'innseadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a d' ionnsuidh-sa *e*, agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach cùis *a bha* aca 'na aghaidh a chur an céill a'd' làthair-sa. Slàn leat.

31 An sin air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche *e* gu Antipatris.

32 Agus air an là màireach leig iad do'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran *an litir*, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chilicia *bha e*,

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh'àithn e esan a choimhead ann an talla-breitheanais Heroid.

CAIB. XXIV.

AGUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin, chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus ri Tertullus feartagraidh àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachdarain an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu bheil sinn tromhad-sa a' mealtuinn mòr-shìth, agus gu'n d'rinneadh *iomadh* deadh ghnìomh do'n chinneach so tre do ghliocas-sa,

3 Tha sinne gabhail ri *so*, anns gach àm agus anns gach àit, Fhelics ro òirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr-mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n éisd thu ruinn gu h-ath-ghoirid.

5 Oir fhuair sinn am fear so 'na phlàigh, agus a' dùsgadh nan Iudhach uile gu ceannairc air feadh an domhain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach.
6 Neach mar an ceudna a thogair an teampull a shalachadh; agus a ghlac sinne, agus b'àill leinn breth a thoirt air a réir ar lagha féin:
7 Ach air teachd do Lisias an t-àrd-cheannard oirnn, thug e le mòr-ainneart as ar làmhaibh *e*.
8 Ag àithneadh d'a luchd-casaid teachd a d' ionnsuidh-sa; neach o'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotainn air na h-uile nithibh a tha sinne a' cur as a leth.
9 Agus dh'aontaich na h-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu'n robh na nithe sin mar sin.
10 An sin air do'n uachdaran sméideadh air Pòl e a labhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhisneach gu freagairt air mo shon féin, gu bheil fhios agam gu robh thusa rè mòrain bhliadhna a'd' bhreitheamh air a' chinneach so:
11 Oir feudaidh tu fios fhaotainn, nach mò na dà là dheug o chaidh mi suas gu Ierusalem a dheanamh aoraidh.
12 Agus cha d'fhuair iad mi a' deasboireachd ri aon neach san teampull, no a' brosnuchadh an t-sluaigh *gu ceannairc*, aon chuid sna sionagogaibh, no anns a' bhaile.
13 Ni mò is urrainn iad na nithe sin a dhearbhadh a tha iad a' cur as mo leth.
14 Ach tha mi ag aideachadh so dhuitse, gur ann a réir na slighe sin ris an abair iadsan saobh-chreidimh, a ta mise a' deanamh aoraidh do Dhia m'aithriche, a' creidsinn nan uile nithe a ta sgrìobhta san lagh agus anns na fàidhibh:
15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu'n tig aiseirigh nam marbh, nam fìrean araon agus nan neo-fhìrean.
16 Agus an so tha mi a' saoithreachadh a ghnàth coguis neo-lochdach a bhi agam a thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.
17 A nis an déigh mòrain bhliadhna, thàinig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus thabhartas.
18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, agus gun bhuaireas.
19 Muinntir d'am bu chòir bhi'n so a'd' làthair-sa, agus m'agairt, nam biodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.
20 No abradh iad so féin, ma fhuair iad eucoir sam bith annam-sa, 'nuair a sheas mi an làthair na comhairle;
21 Mur ann a mhàin air son an aoin fhocail so, a ghlaodh mi a'm' sheasamh 'nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an diugh.
22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so, air dha eòlas ni bu diongmhalta bhi aige air an t-slighe sin, chuir e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisias an t-àrd-cheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi bhur cùis.
23 Agus dh'àithn e do

cheannard-ceud Pòl a ghleidh-
eadh, agus e bhi fuasgailte
aige, agus gun neach d'a
mhuinntir féin a bhacadh o
fhrithealadh dha, no teachd
d'a ionnsuidh.
24 Agus an déigh làithean
àraidh, 'nuair a thàinig Felics
maille r'a mhnaoi Drusilla, a
bha 'na Ban-Iudhach, chuir e
fios air Pòl, agus dh'éisd e ris
mu thimchioll a' chreidimh
ann an Criosd.
25 Agus air dhasan bhi a'
reusonachadh mu fhìreant-
achd, stuaim, agus breith-
eanas ri teachd, ghabh Felics
eagal mòr, agus fhreagair e,
Imich romhad an tràth so;
'nuair a bhios ùine agam,
cuiridh mi fios ort.
26 Bha dùil aige mar an
ceudna gu rachadh airgiod a
thoirt da le Pòl, chum gu'm
fuasgladh se e: uime sin chuir
e fios air ni bu trice, agus labh-
air e ris.
27 Ach air do dhà bhliadh-
na bhi air an coimhlionadh,
thàinig Porcius Festus an àit
Fhelics: agus air do Fhelics
bhi toileach comain a chur
air na h-Iudhaich, dh'fhàg e
Pòl ceangailte.

CAIB XXV.

A NIS 'nuair a thàinig Fes-
tus do'n mhòr-roinn, an
ceann tri làithean chaidh e suas
o Chesarea gu Ierusalem.
2 Agus nochd an t-àrd-
shagart agus maithean nan
Iudhach iad féin 'na làthair
an aghaidh Phòil, agus chuir
iad impidh air,
3 Ag iarraidh fàbhoir 'na
aghaidh, gu'n cuireadh e fios
air gu Ierusalem, *agus iad* a
dheanamh feall-fholach chum
esan a mharbhadh air an
t-slighe.
4 Ach fhreagair Festus,
Gu'm bu chòir Pòl a ghleidh-
eadh ann an Cesarea, agus
gu'n rachadh e féin *an sin* gu
h-aithghearr.
5 Uime sin, ars' esan, rach-
adh iadsan 'nur measg a
dh'fheudas, sìos maille rium-
sa, agus ma ta coire air bith
san duine so, cuireadh iad sin
as a leth.
6 Agus air dha fantuinn
'nam measg os ceann deich
làithean, chaidh e sìos do Che-
sarea; agus air an là màireach
shuidh e air a'chaithir-bhreith-
eanais, agus dh'àithn e Pòl a
thoirt a làthair.
7 Agus an uair a thàinig
esan, sheas na h-Iuhdaich a
thàinig a nuas o Ierusalem m'a
thimchioll, a' cur choireanna
lìonmhor agus mòra á leth
Phòil, nach b'urrainn iad a
dhearbhadh:
8 'Nuair a fhreagair esan
'ga shaoradh féin, Cha d'rinn
mi cionta sam bith an aghaidh
lagha nan Iudhach, no 'n agh-
aidh an teampuill, no 'n agh-
aidh Cheasair.
9 Ach air bhi do Fhestus
togarrach air toileachas-inn-
tinn a thoirt do na h-Iudhaich,
fhreagair e Pòl, agus thu-
bhairt e, An àill leatsa dol
suas gu Ierusalem, agus an sin
dol fo bhreitheanas thaobh
nan nithe sin ann mo làthairsa?
10 An sin thubhairt Pòl,
Tha mi m' sheasamh aig cai-
thir-breitheanais Cheasair, far
an còir breth a thoirt orm: air
na h-Iudhaich cha d'rinn mi
eucoir sam bith, mar is maith
a ta fios agadsa.
11 Oir ma tha mi deanamh

eucoir, agus ma rinn mi ni
sam bith a thoill bàs, cha'n
'eil mi diultadh bàs fhulang:
ach mur 'eil ni sam bith dhiubh
sin *fìor* a tha iad so a' cur as
mo leth, cha'n fheud duine
sam bith mo thoirt thairis
doibh. Tha mi togail mo
chùis gu Ceasar.
12 An sin an déigh do Fhes-
tus labhairt ris a' chomhairle,
fhreagair e, An do thog thu
do chùis gu Ceasar! gu Cea-
sar théid thu.
13 Air dol do làithibh àr-
aidh seachad, thàinig Agripa
an righ agus Bernice gu Ce-
sarea a chur fàilte air Festus.
14 Agus air dhoibh mòran
làithean a chaitheadh an sin,
chuir Festus cùis Phòil an
céill do'n righ, ag ràdh,
Dh'fhàgadh duine àraidh le
Felics 'na phrìosanach.
15 Air-san, an uair a bha
mise ann an Ierusalem, rinn
na h-àrd-shagairt agus sean-
airean nan Iudhach casaid
rium, ag iarraidh binne 'na
aghaidh.
16 D'an d'thug mise am
freagradh so, Cha'n e gnàth
nan Romhanach duine sam
bith a thoirt thairis chum bàis,
gus am bi aig an neach a tha
air agairt, a luchd-casaid agh-
aidh ri h-aghaidh, agus gu'm
bi cothrom aige air e féin a
shaoradh o'n choire a chuir-
eadh as a leth.
17 Uime sin an uair a thài-
nig iad araon an so, gun
mhoille sam bith shuidh mi
air an là màireach sa' chaithir-
bhreitheanais, agus dh'àithn
mi'n duine a thoirt a làthair.
18 Agus an uair a sheas a
luchd-casaid m'a thimchioll,
cha do chuir iad coire air bith
as a leth do na nithibh a shaoil
mise:
19 Ach thug iad ceisdean
àraidh 'na aghaidh mu thim-
chioll an creidimh féin, agus
mu thimchioll Iosa àraidh, a
fhuair bàs, neach a thubhairt
Pòl a bhi beò.
20 Agus a chionn gu robh
mise amharusach mu thim-
chioll an leithid sin do cheisd-
ibh, dh'fheòraich mi dheth
am b'àill leis dol suas gu Ie-
rusalem, agus an sin dol fo
bhreitheanas mu na nithibh
so.
21 Ach an uair a dh'iarr
Pòl a choimheadh gus am fios-
raichteadh a chùis-san le Au-
gustus, dh'àithn mi e bhi air a
ghleidheadh gus an cuirinn
gu Ceasar e.
22 An sin thubhairt Agripa
ri Festus, B'àill leamsa féin
an duine so chluinntinn. Am
màireach, thubhairt esan
cluinnidh tu e.
23 Uime sin air an là màir-
each, 'nuair a thàinig Agripa,
agus Bernice, le mòr-ghreadh-
nachas, agus a chaidh iad a
steach maille ris na h-àrd-
cheannardaibh agus prìomh-
dhaoinibh na caithreach do'n
ionad éisdeachd, air do Fhes-
tus àithne a thoirt, thugadh
Pòl a làthair.
24 Agus thubhairt Festus,
A righ Agripa, agus sibhse a
dhaoine uile a ta làthair an so
maille ruinn, tha sibh a'
faicinn an duine so, mu'n do
chuir sluagh nan Iudhach uile
impidh ormsa, araon ann an
Ierusalem, agus an so, a'
glaodhaich nach bu chòir e
bhi ni b'fhaide beò.
25 Ach an uair a thuig mise
nach d'rinn e ni sam bith a

thoill bàs, agus a chionn gu'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shonraich mi a chur *d'a ionnsuidh.*

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinnteach agam r'a sgrìobhadh chum mo Thighearn. Uime sin thug mi mach e do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus gu h-àraidh a d' ionnsuidh-sa, a righ Agripa, chum an déigh rannsachadh a dheanamh, gu'm biodh agam ni éigin r'a sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a'm' bheachd-sa priosanach a chur *uam*, agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

AN sin thubhairt Agripa ri Pòl, Tha cead agad labhairt air do shon féin. An sin shìn Pòl a mach a làmh, agus fhreagair e air a shon féin,

2 A ta mi 'gam mheas féin sona, a righ Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an diugh a'd' làthair-sa, thaobh nan nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhaich.

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa eòlach air gach gnàth agus ceisd a tha am measg nan Iudhach: uime sin guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m'-òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich féin ann an Ierusalem, aithnichte do na h-Iudhaich uile;

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b'àill leo fianuis a dheanamh,) gu'n do chaith mi mo bheatha a'm' Phairiseach, a réir an luchd comh-bharail a's teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi a'm' sheasamh fo bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar n-aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheug-ne teachd, a' deanamh seirbhis *do Dhia* a là agus a dh'oidhche do ghnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a righ Agripa, air m'agairt leis na h-Iudhaich.

8 C'ar son a mheasar leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu chòir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarrais o na h-àrd-shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosanaibh; agus an uair a chuireadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu minic anns gach sionagog, cho-éignich mi *iad* gu toibheum a labhairt; agus air dhomh bhi gu ro mhòr air bhoile 'nan aghaidh, rinn mi geur-leanmhuinn *orra*, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a so 'nuair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas o na h-àrd-shagartaibh;

13 Mu mheadhon-là, O a righ, chunnaic mi air an t-slighe solus o nèamh, bu shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu'n cuairt orm, agus orra-san a bha 'g imeachd maille rium.

14 Agus an uair a thuit sinn

uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhruidhich, A Shauil, A Shauil, c'ar son a ta thu ga m' gheurleanmhuinn? *Is* cruaidh dhuitse bhi breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi mi féin duit chum na crìche so, gu'n orduichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd' fhianuis araon air na nithibh sin a chunnaic thu, agus air na nithibh anns am foillsich mi mi féin duit;

17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh, agus *o* na Cinnich, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgladh an sùl, chum gu tionndaidh iad o dhorchadas gu solus, agus *o* chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maitheanas pheacanna, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta air an naomhachadh tre'n chreidimh a ta annam-sa.

19 Uime sin, a righ Agripa, cha robh mi eas-ùmhal do'n taisbean nèamhaidh:

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibh-san ann an Damascus, agus ann an Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus *an sin* do na Cinnich, iad a dheanamh aithreachais agus pilltinn ri Dia, a' deanamh oibre iomchuidh an aithreachais.

21 Air son nan nithe so ghlac na h-Iudhaich mi san teampull, agus b'àill leo mo mharbhadh.

22 Uime sin air dhomh còmhnadh fhaotainn o Dhia, bhuanaich mi gus an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith a' labhairt ach na nithe sin a thubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu teachd;

23 Gu robh Criosd gu fulang, *agus* gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbhaibh, agus gu'm foillsicheadh e solus do'n phobull, agus do na Cinnich.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéill a Phòil: tha mòr-fhòghlum ga d' chur air bhoile.

25 Ach thubhairt esan, Cha'n 'eil mi air bhoile, Fhestuis ro òirdheirc; ach tha mi a' labhairt bhriathra na fìrinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an righ roimh am bheil mise a' labhairt gu saor, air na nithibh so: oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da; oir cha'n ann an cùil a rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidhean, a righ Agripa? tha fhios agam gu bheil thu '*g an* creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu 'gam aomadh gu bhi am Chriosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am

mor, mar a ta mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an righ, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu :

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-taobh, labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cha'n 'eil an duine so a' deanamh ni air bith toillteanach air bàs, no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudtadh an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu'n do thog e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

AGUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis maille ri prìosanaich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìoch-aibh na h-Asia, air do Aris-tarchus Macedonach o The-salonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an *là* màireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha 'nar n-aghaidh.

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh'n fhairge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thàinig sinn gu Mira *baile* do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, a-gus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do laithibh, agus a thàinig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair Shalmone;

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh ris an abrar, Na calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile La-sea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòl-adaireachd a nis cunnartach, a chionn gu'n deachaidh an trasgadh cheana seachad, chomhairlich Pòl *iad*,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòl-adaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an caladh neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, caladh do Chrete a ta ag amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath, a-gus fantuinn rè a' gheamh-raidh *an sin*.

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth á deas gu ciùin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, a-gus ag togail an seòl dhoibh, stiuir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na

dhéigh sin, shéid gaoth anrathach 'na h-aghaidh, ris an abrar Euroclidon.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dhi.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Clauda, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta:

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmhnaidh, a criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhi fo eagal gu'n tuiteadh iad sa' bheò-ghaineimh, leig iad an seoil sìos, agus mar sin dh'iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro mhòr air ar luasgadh leis an doininn, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach *an luchd;*

19 Agus air an treas *là* thilg sinn le ar làmhaibh féin a mach acfuinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh doinionn nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'nar trasg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh: oir cha bhi call anama sam bith 'nur measg, ach *a mhàin* na luinge.

23 Oir air an oidhche nochd sheas làimh rium-sa aingeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'am bheil mi deanamh seirbhis,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair: agus, feuch, thiodhlaic Dia dhuit iadsan uile a ta seòladh maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach: oir a ta mi creidsinn Dhé, gu'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh null agus a nall ann an *cuan* Adria, mu mheadhon-oidhche b'i barail nam maraichean gu robh iad am fagus do thìr éigin:

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh, fhuair iad *an doimhne* fichead aitheamh; agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a rìs, agus fhuair iad i *'na* cùig aitheamh deug.

29 An sin air dhoibh bhi fo eagal gu'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean á deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air tì teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos am bàta do'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean á toiseach na luinge,

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin

san luing, cha'n 'eil e'n comas
duibh bhi air bhur teasair-
ginn.
32 An sin ghearr na saighd-
earan cuird a' bhàta, agus leig
iad leis tuiteam sìos.
33 Agus am feadh a bha an
là a' teachd, thug Pòl a
chomhairle orra uile biadh a
ghabhail, ag ràdh, Is e so an
ceathramh là deug dhuibh a'
feitheamh, agus a' fantuinn
'nur trasg, gun bhiadh sam
bith a ghabhail.
34 Uime sin guidheam oirbh
biadh a ghabhail; oir a ta so
chum bhur slàinte: oir cha
chaillear fuiltean á ceann a
h-aon agaibh.
35 Agus air dha na nithe so a
labhairt, agus aran a ghlacadh,
thug e buidheachas do Dhia
'nan làthair uile; agus air
dha a bhriseadh, thòisich e ri
itheadh.
36 An sin ghlac iad uile
deadh mhisneach, agus ghabh
iad biadh mar an ceudna.
37 Agus bha sinn a dh'an-
amaibh uile anns an luing, dà
cheud agus sè deug agus tri
fichead.
38 Agus an uair a shàsuich-
eadh iad le biadh, dh'eutrom-
aich iad an long, agus thilg
iad a mach an cruithneachd
san fhairge.
39 Agus an uair a bha'n là
air teachd, cha d'aithnich iad
am fearann: ach thug iad an
aire do lùib àraidh aig an robh
tràigh, anns an robh mhiann
orra, nam b'urrainn iad, an
long a chur gu tìr.
40 Agus air togail nan ac-
raichean doibh, leig iad ris an
fhairge *i*, agus an uair a dh'-
fhuasgail iad ceanglaichean
na stiùire, agus a thog iad am
prìomh sheòl ris a' ghaoith,
sheòl iad chum na tràighe.
41 Agus air tuiteam dhoibh
ann an ionad *àraidh* far an do
choinnich dà fhairge a chéile,
bhuail iad an long air grund;
agus air sàthadh d'a toiseach
sa' ghrund, dh'fhan e gun
charachadh, ach bhriseadh a
deireadh le ainneart nan tonn.
42 Agus b'i comhairle nan
saighdearan gu marbhadh iad
na prìosanaich, air eagal gu'n
snàmhadh neach sam bith
dhiubh a mach, agus gu rach-
adh iad as.
43 Ach air do'n cheannard-
ceud bhi toileach Pòl a theas-
airginn, chum e air ais o'n
comhairle iad, agus dh'àithn
e dhoibh-san d'am b'aithne
snàmh *iad féin* a thilgeadh sa'
chuan air tùs, agus dol a mach
air tìr:
44 Agus do chàch *dh'àithn*
e, cuid diubh *dhol* air clàr-
aibh, agus cuid eile air *mìribh
briste* do'n luing: agus mar
sin tharladh gu'n deachaidh
iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

AGUS an uair a thearnadh
iad, thuig iad an sin gu'm
b'e Melita ainm an eilein.
2 Agus nochd an sluagh borb
caoimhneas nach bu bheag
dhuinn: oir air fadadh teine
dhoibh, ghabh iad ruinn uile,
air son an uisge a bha ann,
agus air son an fhuachd.
3 Agus air do Phòl dorlach
bhioran a thional, agus an cur
air an teine, thàinig nathair
nimhe mach as an teas, agus
shàs i 'na làimh.
4 Agus an uair a chunnaic
an sluagh borb a' bhéisd an
crochadh r'a làimh, thubhairt
iad r'a chéile, Gu cinnteach

is mortair an duine so, do nach fuiling dioghaltas bhi beò, ge do theasairgeadh o'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéisd a chrathadh dheth anns an teine, cha d'fhulaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c'uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu hobann: ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd air, chaochail iad an inntinn, agus thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phubliuis 'na luidhe gu tinn le fiabhrus, agus gearrthach fola: air do Phòl dol a steach d'a ionnsuidh, rinn e urnuigh, agus air dha a làmhan a chur air, leigheas se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thàinig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad.

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr-urram dhuinn; agus an uair a dh'fhalbh sinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail *duinn*.

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl sinn ann an luing o Alecsandria, a chaith an geamhradh san eilean, d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tìr aig Siracuse, dh'fhan sinn *an sin* tri làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as a sin, thàinig sinn gu Regium: agus an ceann là 'na dhéigh sin shéid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd làithean maille riu: agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as a sin, air faotainn ar sgeil do na bràithribh, thàinig iad 'nar coinneamh gu Apii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do'n Roimh, thug an ceannard-ceud thairis na prìosanaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhi leis féin, maille ri *aon* saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maithean nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, ged nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill no ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm' phrìosanach o Ierusalem do làmhaibh nan Romhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh *so*, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar,

cha'n e gu bheil coire sam
bith agam r'a chur á leth mo
chinnich.
20 Air an aobhar so uime sin
chuir mi fios oirbhse, chum
gu faicinn *sibh*, agus gu'n labh-
rainn *ribh:* oir is ann air son
dòchais Israeil a ta mi ceang-
ailte leis an t-slabhraidh so.
21 Agus thubhairt iadsan ris,
Cha d'fhuair sinne litriche
sam bith á Iudea mu d' thim-
chioll, cha mhò a dh'fhoillsich
no dh'innis aon do na bràith-
ribh a thàinig, olc sam bith
umad.
22 Ach bu mhaith leinn a
chluinntinn uaitse ciod i do
bharail: oir mu thimchioll na
gnè-chreidimh so, tha fhios
againn gu'n labhrar sgach àit
'na h-aghaidh.
23 Agus air suidheachadh là
ris, thàinig mòran d'a ionn-
suidh chum a cheithreanna;
d'an do mhìnich e rìoghachd
Dhé, a' deanamh fianuis
uimpe, agus a' cur impidh
orra thaobh nan nithe a bhuin-
eas do Iosa, araon á lagh
Mhaois, agus *as* na fàidhibh,
o mhoch-thrath gu feasgar.
24 Agus chreid cuid na nithe
a labhradh, agus cha do chreid
cuid eile dhiubh.
25 Agus air dhoibh bhi an
aghaidh a chéile, sgaoil iad,
air do Phòl aon fhocal a ràdh,
Is maith a labhair an Spiorad
naomh tre'n fhàidh Esaias,
r'ar n-aithrichibh,
26 Ag ràdh, Imich chum a'
phobuill so, agus abair, Le
cluinntinn cluinnidh sibh, a-
gus cha tuig sibh; agus le
faicinn chi sibh, agus cha'n
aithnich sibh.
27 Oir a ta cridhe a' pho-
buill so air fas reamhar, agus
tha iad a' cluinntinn gu trom
le'n cluasaibh, agus chaog iad
an sùilean; air eagal gu faic-
eadh iad le'*n* sùilibh, agus gu'n
cluinneadh iad le'*n* cluasaibh,
agus gu'n tuigeadh iad le'*n*
cridhe, agus gu'm pilleadh iad,
agus gu'n slànuichinn-sa iad.
28 Uime sin biodh fhios ag-
aibh-sa, gu'n do chuireadh
slàinte Dhé chum nan Cinn-
each, agus éisdidh iadsan.
29 Agus an uair a thubhairt
e na briathra so, dh'imich na
h-Iudhaich rompa, agus bha
mòr-reusonachadh aca eatorra
féin.
30 Agus dh'fhan Pòl dà
bhliadhna iomlan 'na thigh-
màil féin, agus ghabh e ris
na h-uile dhaoinibh a thàinig
d'a ionnsuidh,
31 A' searmonachadh rìogh-
achd Dhé, agus a' teagasg nan
nithe a bhuineas do'n Tigh-
earn Iosa Criosd, leis an uile
dhànachd, gun toirmeasg.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan ROMHANACH.

CAIB. I.

POL seirbhiseach Iosa Criosd,
a ghairmeadh 'na abstol,
a chuireadh air leth chum
Soisgeil Dé,
2 (A roimh-gheall e le
'fhàidhibh féin anns na sgriob-
tuiribh naomha.)
3 Mu thimchioll a Mhic Iosa
Criosd ar Tighearn, a rinn-

eadh do shìol Dhaibhidh, a
réir na feòla ;
4 A dhearbhadh *bhi* 'na Mhac
do Dhia le cumhachd, a réir
Spioraid na naomhachd, tre
aiseirigh o na marbhaibh :
5 Tre an d'fhuair sinne gràs
agus abstolachd chum umh-
lachd a' chreidimh am measg
nan uile chinneach air sgàth
'ainme-san :
6 Am measg am bheil sibh-
se mar an ceudna air bhur
gairm le Iosa Criosd :
7 Chum nan uile a ta san
Ròimh, air an gràdhachadh le
Dia, air an gairm 'nan naoimh:
Gràs *gu robh* dhuibhse, agus
sìth o Dhia ar n-Athair, agus
o'n Tighearn Iosa Criosd.
8 Air tùs, tha mi toirt buidh-
eachais do m' Dhia tre Iosa
Criosd, air bhur son-sa uile,
do bhrìgh gu bheil bhur creid-
imh iomraideach air feadh an
domhain gu léir.
9 Oir is e Dia m'fhianuis,
d'am bheil mi a' deanamh seir-
bhis le m' spiorad ann an sois-
geul a Mhic, gu bheil mi gun
sgur a' deanamh luaidh oirbh,
10 A ghnàth a' guidhe ann
am urnuighibh,(nam feudainn
a nis fa-dheoidh air aon chor
le toil Dé turus soirbheasach
fhaotainn,) ri teachd do 'ur
n-ionnsuidh-sa.
11 Oir a ta deidh agam air
sibhse fhaicinn, ionnus gu
pàirtich mi tiodhlac àraidh
spioradail ribh, chum bhur
neartachadh ;
12 Sin ri ràdh, chum gu faigh
mi comhfhurtachd annaibh-
sa, tre chreidimh a chéile,
bhur creidimh-sa, agus mo
chreidimh-sa.
13 Agus cha'n àill leam, a
bhràithre, e bhi'n ain-fhios
duibhse gun do chuir mi
romham gu minic teachd do
'ur n-ionnsuidh, (ach bhacadh
mi gus a so,) chum gu faigh-
inn toradh éigin 'nur measg-sa
fòs, mar am measg nan Cinn-
each eile.
14 Oir a ta mi fo fhiachaibh
araon do na Greugaich, agus
do na daoinibh borba, araon
dhoibh-san a ta glic, agus
dhoibh-san a ta neo-ghlic.
15 Uime sin, mheud 's a ta
an comas domh, tha mi ullamh
chum an soisgeul a shearmon-
achadh dhuibhse mar an ceud-
na a ta san Ròimh.
16 Oir cha nàr leam-sa sois-
geul Chriosd : oir is e cumh-
achd Dhé e chum slàinte do
gach neach a chreideas, do'n
Iudhach air tùs, agus mar an
ceudna do'n Ghreugach.
17 Oir a ta fìreantachd Dhé
air a' foillseachadh ann tre
chreidimh gu creidimh : mar
a ta e sgrìobhta, Bithidh am
fìrean beò tre chreidimh.
18 Oir a ta fearg Dhé air a
foillseachadh o nèamh an
aghaidh gach uile mhi-dhi-
adhaidheachd, agus eucoir
dhaoine, a tha bacadh na fìr-
inn ann an neo-fhìreantachd:
19 Do bhrìgh gu bheil an ni
air am feudar fios fhaotainn a
thaobh Dhé follaiseach annta-
san ; oir rinn Dia follaiseach
dhoibh e.
20 Oir *riamh* o chruthachadh
an t-saoghail a ta a nithe-san
nach feudar fhaicinn, *eadhon*
a chumhachd siorruidh agus
a Dhiadhachd, air am faicinn
gu soilleir, air dhoibh bhi so-
thuigsinn o na nithibh a rinn-
eadh : chum gu biodh iad
gun leithsgeul aca :
21 Do bhrìgh 'nuair a b'

aithne dhoibh Dia, nach d'
thug iad glòir dha mar Dhia,
agus nach robh iad taingeil,
ach gu'n d'fhàs iad dìomh-
ain 'nan reusonachadh féin,
agus gu'n do dhorchaicheadh
an cridhe amaideach.
22 Ag ràdh gur daoine glice
iad féin, rinneadh amadain
diubh:
23 Agus chaochail iad glòir
an Dé neo-thruaillidh gu
dealbh a rinneadh cosmhuil ri
duine truaillidh, agus ri eun-
laith, agus ainmhidhibh cei-
thir-chosach, agus bhéisdibh
snàigeach.
24 Uime sin thug Dia thai-
ris iad mar an ceudna, tre
ana-miannaibh an cridhe féin,
chum neòghloine, a thoirt eas-
urraim d'an corpaibh féin eat-
orra féin:
25 Muinntir a chaochail
fìrinn Dé gu bréig, agus a
thug aoradh agus a rinn seir-
bhis do'n chreutair ni's mò na
do'n Chruithear, a ta beann-
aichte gu siorruidh. Amen.
26 Air a shon so thug Dia
thairis iad do ana-miannaibh
gràineil: oir chaochail eadh-
on am mnài an gnàthachadh
nàdurra chum a' ghnàtha a ta
an aghaidh nàduir:
27 Agus mar an ceudna na
fir, air tréigsinn doibh gnàth-
achadh nàdurra na mnà, loisg-
eadh iad le'n togradh d'a
chéile, firionnaich ri firionn-
aich ag oibreachadh gràineil-
eachd agus iad a' faotainn
dìol-thuarasdail an seacharain
annta féin, mar bu chòir.
28 Agus amhuil mar nach bu
taitneach leo eòlas Dé a
chumail, thug Dia thairis iad
do inntinn mhi-chéillidh, a
dheanamh nithe nach robh
iomchuidh:
29 Air dhoibh bhi air an
lìonadh do'n uile eucoir,
strìopachas, olc, shannt, mhì-
run: làn do fharmad, do mhor-
tadh, do chonnsachadh, do
cheilg, do dhroch-bheusaibh;
'nan luchd-cogarsaich,
30 'Nan luchd-anacainnt,
'nan luchd-fuath air Dia 'nan
luchd-tarcuis, uaibhreach, 'nan
luchd-ràiteachais, 'nan luchd-
cumadh uilc, eas-ùmhal do
phàrantaibh,
31 Eu-céillidh, 'nan luchd-
brisidh coimhcheangail, gun
ghràdh nàdurra, do-réiteach-
aidh, neo-thruacanta:
32 Muinntir d'an aithne
ceartas Dé, (gu bheil iadsan
a ni an leithide sin do nithibh
toillteannach air bàs,) *gidh-
eadh* cha'n e mhàin gu bheil
iad féin 'gan deanamh, ach a
ta mar an ceudna tlachd aca
do'n mhuinntir a ni iad.

CAIB. II.

UIME sin a ta thu gun leith-
sgeul, O a dhuine, co air
bith thu a tha toirt breth: oir
an uair a tha thu toirt breth
air neach eile, tha thu ga d'
dhìteadh féin: oir thusa a tha
toirt breth, tha thu deanamh
nan nithe sin féin.
2 Ach a ta fios againne gu
bheil breitheanas Dé a réir
fìrinn, an aghaidh na muinn-
tir a tha deanamh an leithide
sin.
3 Agus an saoil thusa so, O
a dhuine, a tha toirt breth
orra-san a ni an leithide sin,
agus a ta 'gan deanamh thu
féin, gu'n téid thu as o
bhreitheanas Dé?
4 No 'n dean thu tarcuis air
saoibhreas a mhaitheis, agus

'fhoighidin, agus 'fhad-fhul-
angais, gun fhios bhi agad gu
bheil maitheas Dé ga d' threò-
rachadh chum aithreachais ?
5 Ach a réir do chruais agus
do chridhe neo-aithreachail,
a ta thu càrnadh suas feirge
dhuit féin fa chomhair là na
feirge, agus foillseachaidh
ceart-bhreitheanais Dé ;
6 A bheir do gach aon a réir
a ghnìomhara ;
7 Dhoibh-san a ta le buan-
achadh gu foighidneach ann
an deadh obair, ag iarraidh
glòire, agus urram, agus neo-
bhàsmhorachd, a' bheatha
mhaireannach :
8 Ach dhoibh-san a ta con-
spoideach, agus nach 'eil
ùmhal do'n fhìrinn, ach a ta
ùmhal do'n eucoir, diom agus
fearg ;
9 Amhghar agus teanntachd
air gach anam duine a ta dean-
amh uilc, do'n Iudhach air
tùs, agus mar an ceudna do'n
Ghreugach :
10 Ach glòir, agus urram,
agus sìth, do gach duine a ni
maith, do'n Iudhach air tùs,
agus do'n Ghreugach mar an
ceudna :
11 Oir cha'n 'eil spéis aig
Dia do phearsa seach a
chéile.
12 Oir a mheud as a pheac-
aich gun an lagh, sgriosar iad
gun an lagh ; agus a mheud
as a pheacaich fuidh an lagh,
dìtear iad leis an lagh :
13 (Oir cha'n iad luchd-
éisdeachd an lagha *a ta* 'nam
fìreanaibh am fianuis Dé, ach
bithidh luchd-deanamh an
lagha air am fìreanachadh.
14 Oir an uair a ta na Cinn-
ich aig nach 'eil lagh, a thaobh
nàduir a' deanamh nan nithe
a ta san lagh, air dhoibh-san a
bhi gun lagh tha iad 'nan lagh
dhoibh féin :
15 Muinntir a ta nochdadh
obair an lagha sgrìobhta 'nan
cridheachaibh, air bhi d'an
coguis a' deanamh fianuis leo,
agus *an* smuaintean eatorra
féin 'gan agairt, no a' gabhail
an leithsgeil :)
16 San là anns an toir Dia
breth air nithibh uaigneach
dhaoine, a réir mo shoisgeil-
sa, tre Iosa Criosd.
17 Feuch, goirear Iudhach
dhiot-sa, agus tha thu cur
dòigh san lagh, agus a' dean-
amh uaill á Dia ;
18 Agus is aithne dhuit a
thoil, agus a ta thu a' dearbh-
adh nan nithe a's fearr, air
dhuit bhi air do theagasg as an
lagh,
19 Agus a ta thu dòchasach
gur ceann-iuil thu féin do na
doill, solus dhoibhsan a ta an
dorchadas,
20 Fear-fòghluim do dhaoin-
ibh neo-eagnaidh, fear-teag-
aisg do leanabaibh, aig am
bheil samhladh an eòlais agus
na fìrinn a ta san lagh.
21 Thusa uime sin a ta teag-
asg neach eile, nach 'eil thu
ga d' theagasg féin ? thusa a ta
searmonachadh gun ghoid a
dheanamh, am bheil thu ri
goid ?
22 Thusa tha 'g ràdh gun
adhaltrannas a dheanamh, am
bheil thu deanamh adhaltrann-
ais ? thusa le'n gràin ìodhola,
am bheil thu ri naomh-ghoid?
23 Thusa a ta deanamh uaill
as an lagh, an tabhair thu, le
briseadh an lagha, eas-urram
do Dhia ?
24 Oir a ta ainm Dhé a'
faotainn toibheim do'ur taobh-

sa am measg nan Cinneach,
mar a ta e sgrìobhta.
25 Oir a ta tairbhe gu fìr-
inneach anns an timchioll-
ghearradh, ma ghleidheas tu
an lagh : ach ma's fear-brisidh
an lagha thu, tha do thim-
chioll-ghearradh 'na neo-
thimchioll-ghearradh dhuit.
21 Uime sin, ma ghleidheas
an neo-thimchioll-ghearradh
fìreantachd an lagha, nach
measar a neo-thimchioll-
ghearradh-san mar thimchioll-
ghearradh ?
27 Agus nach dìt an neo-
thimchioll-ghearradh thaobh
nàduir, a ta a' coimhlionadh
an lagha, thusa a tha tre'n litir
agus tre'n timchioll-ghear-
radh a'd' fhear-brisidh an
lagha ?
28 Oir cha'n Iudhach esan,
a tha mar sin o'n leth muigh;
agus cha'n e sin an timchioll-
ghearradh, a tha gu follaiseach
san fheoil :
29 Ach is Iudhach esan, a tha
mar sin san taobh a stigh;
agus is e sin an timchioll-
ghearradh a tha sa' chridhe,
agus san spiorad, cha'n ann
san litir, aig am bheil a chliu
cha'n ann o dhaoinibh, ach o
Dhia.

CAIB. III.

CIOD e uime sin barrachd
an Iudhaich? no ciod e
tairbhe an timchioll-ghearr-
aidh ?
2 Is mòr *sin* air gach dòigh:
air tùs, do bhrìgh gur ann
riu-san a dh'earbadh briathra
Dhé.
3 Oir ciod e *sin* ged nach do
chreid cuid ? an dean am mi-
chreidimh-san fìrinn Dhé gun
éifeachd ?
4 Nar leigeadh Dia; ach
biodh Dia fior, agus gach
duine 'na bhreugaire; a réir
mar a ta e sgrìobhta, Chum
gu bi thu ceart ann ad
bhriathraibh, agus gu'n toir
thu buaidh 'nuair a bheirear
breth ort.
5 Ach ma mholas ar n-eu-
coir-ne fìreantachd Dhé, ciod
a their sinn? am bheil Dia
eucorach a tha deanamh
dioghaltais? (tha mi a' labh-
airt mar dhuine,)
6 Nar leigeadh Dia: no
cionnus a bheir Dia breth air
an t-saoghal ?
7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre
mo bhréig-sa air a meudach-
adh chum a ghlòire-san; c'ar
son a ta mise air mo dhìteadh
mar pheacach ?
8 Agus c'ar son nach dean
sinn olc, chum gu'n tig maith
as ? (mar a labhrar gu toibh-
eumach umainne, agus mar a
thubhairt cuid gu bheil sinn
ag ràdh,) *muinntir* d 'am bheil
an dìteadh a réir ceartais.
9 Ciod uime sin? am bheil
barrachd againne? cha'n 'eil
air aon chor: oir dhearbh sinn
roimhe gu bheil araon na h-
Iudhaich agus na Cinnich
uile fo pheacadh;
10 Mar a ta e sgrìobhta,
Cha'n 'eil ionracan ann, cha'n
'eil fiu a h-aon:
11 Cha'n 'eil neach *ann* a
thuigeas, cha'n 'eil neach *ann*
a tha 'g iarraidh Dhé.
12 Chlaon iad uile *as an t-
slighe*, tha iad uile mi-thar-
bhach; cha'n 'eil neach a tha
deanamh maith, cha'n 'eil fiu
a h-aon.
13 Is uaigh fhosgailte an
scòrnach; labhair iad cealg
le'n teangaibh; tha nimh nan
nathracha nimhe fo 'm bilibh;

14 Aig am bheil am beul
làn do mhallachadh agus do
sheirbhe:
15 *Tha* an cosan luath a
dhòrtadh fola:
16 *Tha* léir-sgrios agus
truaighe 'nan slighibh:
17 Agus slighe na sìthe cha
b'aithne dhoibh:
18 Cha'n 'eil eagal Dé fa
chomhair an sùl.
19 A nis tha fhios againn ge
b'e nithe a ta'n lagh a' labhairt,
gur ann riu-san a ta fuidh 'n
lagh a tha e 'gan labhairt:
chum gu druidear gach uile
bheul, agus gu'm bi an sao-
ghal uile air fhaotainn cion-
tach am fianuis Dé.
20 Uime sin cha bhi feòil air
bith air a fìreanachadh, 'na
fhianuis-san, tre oibribh an
lagha: oir *is ann* tre an lagh
a ta eòlas peacaidh.
21 Ach a nis tha fìreant-
achd Dhé air a foillseachadh
as eugmhais an lagha, a' faot-
ainn fianuis o'n lagh agus o na
fàidhibh;
22 Eadhon fìreantachd Dhé
tre chreidimh Iosa Criosd, do
na h-uile, agus air na h-uile a
chreideas; oir cha'n 'eil eadar-
dhealachadh ann:
23 Oir pheacaich na h-uile,
agus tha iad air teachd gearr
air glòir Dhé;
24 Air dhoibh bhi air am
fìreanachadh gu saor le a
ghràs, tre an t-saorsa a ta ann
an Iosa Criosd:
25 Neach a shònraich Dia 'na
ìobairt-réitich, tre chreidimh
'na fhuil, chum 'fhìreantachd
fhoillseachadh le maitheanas
nam peacanna a chaidh seach-
ad, tre fhad-fhulangas Dé;
26 A dh'fhoillseachadh, *tha
mi ag ràdh*, 'fhìreantachd-san
san àm a ta làthair; chum
gu'm biodh e cothromach, a-
gus gu'm fìreanaicheadh e an
ti a chreideas ann an Iosa.
27 C'àit uime sin *am bheil*
uaill? Dhruideadh a mach i.
Ciod e an lagh *leis an do
dhruideadh a mach i? an e
lagh* nan oibre? Cha'n e; ach
tre lagh a' chreidimh.
28 Tha sinn uime sin a'
meas gu bheil duine air fhìr-
eanachadh tre chreidimh as
eugmhais oibre an lagha.
29 An e Dia nan Iudhach a
mhàin e? Nach e mar an
ceudna Dia nan Cinneach?
Gu deimhin nan Cinneach
mar an ceudna:
30 Do bhrìgh gur aon Dia,
a dh'fhìreanaicheas an tim-
chioll-ghearradh o chreidimh,
agus an neo-thimchioll-
ghearradh tre chreidimh.
31 Am bheil sinn uime sin
a' cur an lagha an neo-bhrìgh
tre'n chreidimh? Nar leigeadh
Dia: ach a ta sinne a' daing-
neachadh an lagha.

CAIB. IV.

CIOD ma ta a their sinn a
fhuair ar n-athair Abra-
ham a réir na feòla?
2 Oir ma dh'fhìreanaich-
eadh Abraham le oibribh, tha
aobhar uaill aige, ach cha'n
ann a thaobh Dhé.
3 Oir ciod a ta an sgriobtuir
ag ràdh? Chreid Abraham
Dia, agus mheasadh sin da mar
fhìreantachd.
4 A nis do'n ti a ni obair
cha'n ann mar ghean-maith
a mheasar an tuarasdal, ach
mar fhiachaibh.
5 Ach do'n ti nach dean
obair, ach a ta creidsinn anns
an ti a dh'fhìreanaicheas an

duine mi-dhiadhaidh, measar
a chreidimh mar fhìrean-
tachd.
6 Amhuil mar a ta Daibhidh
a' cur an céill beannachadh
an duine sin d'am meas Dia
fìreantachd as eugmhais
oibre, *ag ràdh*,
7 Is beannaichte iadsan a
fhuair maitheanas 'nan eu-
ceirtibh, agus aig am bheil am
peacanna air am folach.
8 Is beannaichte an ti nach
cuir an Tighearn peacadh as
a leth.
9 Am bheil ma ta am beann-
achadh so *teachd* air an tim-
chioll-ghearradh *a mhàin*, no
mar an ceudna air an neo-
thimchioll-ghearradh? Oir
tha sinn ag ràdh gu'n do
mheasadh creidimh do Abra-
ham mar fhìreantachd.
10 Cionnus ma ta a mheas-
adh *dha* e? An ann an uair a
bha e san timchioll-ghearradh,
no san neo-thimchioll-ghearr-
adh? Cha'n ann san tim-
chioll-ghearradh, ach san neo-
thimchioll-ghearradh.
11 Agus fhuair e comhar an
timchioll-ghearraidh, seula
fìreantachd a' chreidimh a
bha aige san neo-thimchioll-
ghearradh, chum gu'm biodh
e 'na athair aca-san uile a ta
creidsinn san neo-thimchioll-
ghearradh, chum gu measadh
fìreantachd dhoibh-san mar
an ceudna:
12 Agus 'na athair an tim-
chioll-ghearraidh dhoibh-san
nach 'eil a mhàin do'n tim-
chioll-ghearradh, ach mar an
ceudna a ta 'g imeachd ann
an ceumaibh a' chreidimh ar
n-Athar Abrahaim, a bha aige
san neo-thimchioll-ghearradh.
13 Oir cha b'ann tre'n lagh
a thugadh an gealladh do
Abraham na d'a shìol, Gu'm
biodh e 'na oighre air an t-
saoghal, ach tre fhìreantachd
a' chreidimh.
14 Oir ma *ta* iadsan a bhuin-
eas do'n lagh 'nan oighreach-
aibh, tha creidimh air a dhean-
amh dìomhain, agus an geal-
ladh gun bhrìgh:
15 A chionn gu bheil an lagh
ag oibreachadh feirge: oir
far nach 'eil lagh, cha'n 'eil
an sin briseadh lagha.
16 Uime sin is ann o chreid-
imh a ta 'n *oighreachd*, ionnus
gu'm *biodh* i tre ghràs: chum
gu'm biodh an gealladh dain-
gean do'n t-sìol uile, cha'n
ann a mhàin dhoibh-san a
bhuineas do'n lagh, ach mar
an ceudna dhoibh-san a bhuin-
eas do chreidimh Abrahaim,
neach is e ar n-athair-ne uile,
17 (A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Dh'orduich mi thu a'd'
athair mhòran chinneach,)
'na làthair-sa anns an do
chreid e, eadhon Dia, a ta
beothachadh nam marbh, agus
a ta gairm nan nithe sin nach
'eil idir ann mar gu'm biodh
iad ann:
18 Neach an aghaidh dòchais
a chreid an dòchas, chum
gu'm biodh e 'na athair mhò-
ran chinneach; a réir mar
a dubhradh, Mar so bithidh
do shliochd.
19 Agus air dha gun bhi
anmhunn an creidimh, cha do
chuir e an suim gu robh a
chorp féin a nis marbh, air
dha bhi timchioll ceud bliadh-
na dh'aois, no mairbhe bronn
Shara:
20 Agus cha do chuir e an
amharus gealladh Dhé le mi-
chreidimh; ach bha e làidir

an creidimh, a' toirt glòir do
Dhia:
21 Agus bha làn-deimhin
aige, an ti a thug an gealladh,
gur comasach esan air a
choimhlionadh.
22 Agus uime sin mheasadh
so dhasan mar fhìreantachd.
23 A nis cha b'ann air a
shonsan a mhàin a sgrìobhadh,
gu'n do mheasadh so dha;
24 Ach air ar son-ne mar an
ceudna, d'am measar e, ma
chreideas sinn ann-san a thog
suas Iosa ar Tighearn o na
marbhaibh,
25 A thugadh thairis air son
ar ciontaidh, agus a thogadh
suas a rìs air son ar fìreanach-
aidh.

CAIB. V.

UIME sin air dhuinne bhi
air ar fìreanachadh tre
chreidimh, tha sìth againn ri
Dia, tre ar Tighearn Iosa
Criosd:
2 Tre'm bheil againn mar
an ceudna slighe gu dol a
steach tre chreidimh chum a'
ghràis so anns am bheil sinn
'nar seasamh, agus a ta sinn
a' deanamh gairdeachais an
dòchas glòire Dhé.
3 Agus cha'n e *so* a mhàin,
ach a ta sinn mar an ceudna
a' deanamh uaill ann an triob-
laidibh, do bhrìgh gu bheil
fios againn gu'n oibrich triob-
laid foighidin;
4 Agus foighidin, dearbh-
adh; agus dearbhadh, dòchas:
5 Agus cha nàraich an
dòchas, do bhrìgh gu bheil
gràdh Dhé air a dhòrtadh a
mach ann ar cridheachaibh,
tre'n Spiorad naomh a thug-
adh dhuinne.
6 Oir air dhuinne bhi fathast
gun neart, ann an àm iom-
chuidh bhàsaich Criosd air son
nan *daoine* neo-dhiadhaidh.
7 Oir is gann a dh'fhuilin-
geas duine bàs air son duine
chothromaich; ach theagamh
gu'm biodh aig neach éigin do
mhisnich eadhon bàs fhulang
air son duine mhaith.
8 Ach a ta Dia a' moladh a
ghràidh féin duinne, do
bhrìgh an uair a bha sinn
fathast 'nar peacaich gu'n d'-
fhuiling Criosd bàs air ar son.
9 Is mò gu mòr uime sin,
air dhuinn a nis bhi air ar fìr-
eanachadh tre 'fhuil, a shaor-
ar trìdsan o fheirg sinn.
10 Oir ma 'se air dhuinn
bhi 'nar naimhdibh, gu'n d'
rinneadh réidh ri Dia sinn tre
bhàs a Mhic; is mò gu mòr,
air dhuinn bhi air ar deanamh
réidh, a shaorar tre a bheatha
sinn.
11 Agus cha'n e mhàin *sin*,
ach a ta sinn a' deanamh
gairdeachais an Dia, tre ar
Tighearna Iosa Criosd, tre an
d' fhuair sinn a nis an réite.
12 Uime sin mar a thàinig
peacadh a steach do'n t-saogh-
al tre aon duine, agus bàs tre'n
pheacadh; mar sin mar an
ceudna thàinig bàs air na h-
uile dhaoinibh, do bhrìgh gu'n
do pheacaich iad uile.
13 Oir gus an lagh, bha
peacadh anns an t-saoghal:
ach cha chuirear peacadh á
leth *dhaoine* far nach 'eil lagh.
14 Gidheadh, rìoghaich am
bàs o Adhamh gu Maois,
eadhon air an dream nach do
pheacaich a réir coslais eas-
umhlachd Adhaimh, neach is
e samhladh an ti ud a bha ri
teachd:
15 Ach cha'n ann mar an
cionta, a tha'n saor-thiodhlac.

Oir ma fhuair mòran bàs tre
chionta aoin, is mò gu mòr na
sin a *tha* gràs Dhé, agus an
tiodhlac troimh ghràs *a ta* tre
aon duine, Iosa Criosd, pailte
do mhòran.
16 Agus cha'n ann mar tre
aon duine a pheacaich, *mar
sin* a tha'n tarbhartas : oir *bha*
am breitheanas tre aon *chion-
ta*, chum dìtidh : ach *a ta*'n
saor-thabhartas o mhòran
chiontaibh chum fìreanach-
aidh.
17 Oir ma's e as tre chionta
aoin *duine*, gu'n do rìoghaich
am bàs tre aon, is mò gu mòr
na sin a rìoghaicheas iadsan,
a gheibh pailteas gràis, agus
tabhartais na fìreantachd, ann
am beatha tre aon, *eadhon*
Iosa Criosd.
18 Uime sin mar tre chionta
aoin *duine a thàinig breithean-
as* air na h-uile dhaoinibh
chum dìtidh, is amhuil sin mar
an ceudna tre fhìreantachd
aoin, *thàinig an saor-thiodhlac*
air na h-uile dhaoinibh chum
fìreanachaidh na beatha.
19 Oir mar tre eas-umhlachd
aoin duine a rinneadh mòran
'nam peacaich, is amhuil sin
tre ùmhlachd aoin *duine* a
nìthear mòran 'nam fìrean-
aibh.
20 Ach thàinig an lagh a
steach, chum gu meudaicht-
eadh an cionta : ach far an do
mheudaicheadh am peacadh,
bu ro-mhò a mheudaicheadh
gràs :
21 Chum as mar a rìoghaich
am peacadh chum bàis, mar
sin gu'n rioghaicheadh gràs
tre fhìreantachd chum na
beatha maireannaich, tre Iosa
Criosd ar Tighearn.

CAIB. VI.

CIOD ma ta a their sinn?
Am buanaich sinn am
peacadh, chum gu meudaich-
ear gràs?
2 Nar leigeadh Dia: cionnus
a dh'fheudas sinne a ta marbh
do'n pheacadh, ar beatha a
chaitheadh ni's faide ann ?
3 Nach 'eil fhios agaibh, a
mheud againn as a bhaisteadh
ann an Iosa Criosd, gu'n do
bhaisteadh chum a bhàis sinn?
4 Air an aobhar sin dh'adh-
laiceadh sinn maille ris tre'n
bhaisteadh chum bàis : ionnus
mar a thogadh Criosd suas o
na marbhaibh le glòir an Ath-
ar, mar sin gu gluaiseamaid-
ne mar an ceudna ann an
nuadhachd beatha.
5 Oir ma chaidh ar suidh-
eachadh maraon ann an coslas
a bhàis, bithidh sinn mar an
ceudna *air ar suidheachadh
ann an coslas* 'aiseirigh.
6 Air fhios so a bhi againn,
gu bheil ar seann duine air a
cheusadh maille *ris*, ionnus
gu'm biodh corp a' pheacaidh
air a sgrios, chum á so suas
nach deanamaid seirbhis do'n
pheacadh.
7 Oir an ti a fhuair bàs, rinn-
eadh saor e o'n pheacadh.
8 A nis ma fhuair sinn bàs
maille ri Criosd, tha sinn a'
creidsinn gu'm bi sinn beo
maille ris mar an ceudna:
9 Air dhuinn fios a bhi ag-
ainn air do Chriosd éirigh o
na marbhaibh, nach bàsaich
e ni's mò; cha'n 'eil tighearn-
as aig a' bhàs ni's mò air.
10 Oir a mheud gu'n d'-
fhuair e bàs, is ann do'n
pheacadh a fhuair e bàs aon
uair *a mhàin :* ach a mheud gu

bheil e beò, is ann do Dhia a ta e beò.

11 Mar sin mar an ceudna measaibh-sa gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh, ach beò do Dhia tre Iosa Criosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin na rìoghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air chor as gu'n tugadh sibh ùmhlachd dha 'na ana-miannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh euceirt do'n pheacadh; ach thugaibh sibh féin do Dhia, mar dhream a ta beò o na marbhaibh, agus bhur buill 'nan armaibh fìreantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh: oir cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs.

15 Ciod uime sin? am peacaich sinn, do bhrìgh nach 'eil sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhlachd, gur seirbhisich sibh do'n ti d'an dean sibh ùmhlachd; ma's ann do 'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlachd chum fìreantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nur seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhlachd do'n chumadh teagaisg sin d'an d'thugadh sibh thairis.

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhúine, air son anmhuinneachd bhur feòla-sa: oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neòghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.

20 Oir an uair a bha sibh 'nur seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.

21 Air an aobhar sin ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a ta nis a' cur nàire oirbh? oir is e crìoch nan nithe sin am bàs.

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'nur seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdal a' pheacaidh am bàs: ach is e saor-thiodhlac Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Criosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riusan d'an aithne an lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beò e?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beò e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beò a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dhi: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ged robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh tre

chorp Chriosd; ionnus gu'm biodh sibh pòsda ri fear eile, *eadhon* ris-san a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheòil, bha miannan nam peacanna, tre'n lagh, ag oibreachadh ann ar buill, chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh leis an do chumadh sin; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadhachd spioraid, agus cha'n *ann* an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a their sinn? am bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b'aithne dhomh peacadh, ach tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh, Na sanntaich.

8 Ach air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre'n àithne, dh'oibrich e annam gach uile ghnè an-tograidh: oir as eugmhais an lagha *bha* am peacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eugmhais an lagha uair-éigin: ach air teachd do'n àithne, dh'athbheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a *dh'orduicheadh* chum beatha, fhuaradh dhomh-sa chum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre'n àithne, mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin *tha*'n lagh naomh; agus *a ta* an àithne naomh, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'na bhàs domhsa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicteadh gur peacadh e, ag oibreachadh bàis annam-sa, leis an ni sin a ta maith; chum tre'n àithne gu'm fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail: ach a ta mise feòlmhor, air mo reiceadh fuidh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e: oir an ni a b'àill leam, cha'n e a ta mi a' deanamh; ach an ni a's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin ma tha mi deanamh an ni nach b'àill leam, tha mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annam-sa (sin ri ràdh, ann am fheòil,) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh: oir tha'n toil a làthair maille rium, ach *dòigh sam bith* chum maith a dheanamh cha'n 'eil mi faotainn?

19 Oir cha'n 'eil mi deanamh am maith bu mhiann leam: ach an t-olc nach b'àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma tha mi a' deanamh an ni nach b'àill leam, cha mhise ni's mò a ta deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'nuair a b'àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an

lagh Dhé, a réir an duine an
taobh a stigh:
23 Ach tha mi faicinn lagha
eile a'm' bhuill a' cogadh an
aghaidh lagha m'inntinn, agus
ga m' thoirt am bruid do lagh
a' pheacaidh, a ta ann am
bhuill.
24 Och is duine truagh mi!
cò a shaoras mi o chorp a'
bhàis so?
25 Tha mi toirt buidheach-
ais do Dhia, tre Iosa Criosd
ar Tighearna. Uime sin, tha
mise féin leis an inntinn a'
deanamh seirbhis do lagh Dhé;
ach leis an fheòil do lagh a'
pheacaidh.

CAIB. VIII.

AIR an aobhar sin cha'n
'eil a nis dìteadh sam bith
do'n dream sin a tha ann an
Iosa Criosd, a tha gluasad
cha'n ann a réir na feòla, ach
a réir an Spioraid.
2 Oir shaor lagh Spioraid na
beatha, ann an Iosa Criosd,
mise o lagh a' pheacaidh agus
a' bhàis.
3 Oir an ni nach robh an
comas do'n lagh a dheanamh,
do bhrìgh gu robh e anmhunn
tre'n fheòil, ag cur a Mhic
féin do Dhia an coslas feòla
peacaich, agus *'na ìobairt* air
son peacaidh, dhìt e am peac-
adh san fheòil:
4 Chum gu'm bìodh fìrean-
tachd an lagha air a coimh-
lionadh annainne, a tha gluas-
ad cha'n ann a réir na feòla,
ach a réir an Spioraid.
5 Oir an dream a ta a réir
na feòla, tha an aire ar na
nithibh sin a bhuineas do'n
fheòil; ach an dream a ta a
réir an Spioraid, air na nith-
ibh sin a bhuineas do'n Spior-
ad.
6 Oir an inntinn fheòlmhor
is bàs i; ach an inntinn spior-
adail is beatha agus sìth i:
7 Do bhrìgh gur naimhdeas
an inntinn fheòlmhor an agh-
aidh Dhé; oir cha'n 'eil i ùmh-
al do lagh Dhé, agus cha mhò
a tha'n comas di bhi.
8 Uime sin cha'n urrainn
iadsan a tha san fheòil Dia a
thoileachadh.
9 Ach cha'n 'eil sibhse san
fheòil, ach san Spiorad, ma
tha Spiorad Dhé a' gabhail
còmhnuidh annaibh. A nis
mur 'eil Spiorad Chriosd aig
neach, cha bhuin e dha.
10 Agus ma *tha* Criosd ann-
aibh, *tha*'n corp marbh gu
deimhin a thaobh peacaidh;
ach is beatha an spiorad a
thaobh fìreantachd.
11 Ach ma tha Spiorad an
ti a thog Iosa o na marbhaibh
a' gabhail còmhnuidh annaibh,
an ti a thog Criosd o na
marbhaibh, beothaichidh e
mar an ceudna bhur cuirp
bhàsmhorsa, tre a Spiorad-san
a ta chòmhnuidh annaibh.
12 Uime sin, a bhràithre, tha
sinn fo fhiachaibh, cha'n ann
do'n fheòil, chum ar beatha
a chaitheadh a réir na feòla.
13 Oir ma chaitheas sibh
bhur beatha a réir na feòla,
gheibh sibh bàs: ach ma
mharbhas sibh tre'n Spiorad
gnìomhara na colla, bithidh
sibh beò.
14 Oir a mheud 's a ta air
an treòrachadh le Spiorad
Dhé, is iad mic Dhé.
15 Oir cha d'fhuair sibh
Spiorad na daorsa a rìs chum
eagail; ach fhuair sibh Spior-
ad na h-uchd-mhacachd, tre
an glaodh sinn, Abba, Athair.
16 Tha an Spiorad féin a'

deanamh fianuis maille r'ar
spiorad-ne, gur sinn clann
Dhé:
17 Agus ma's clann, is oigh-
reachan; oighreachan air Dia,
agus comh-oighreachan maille
ri Criosd: ma 'se is gu'm fuil-
ing sinn maille ris, chum gu
glòraichear sinn maille ris mar
an ceudna.
18 Oir tha mi a' measadh
nach airidh fulangais na h-
aimsir a ta làthair bhi air *an
coimhmeas* ris a' ghlòir a dh'-
fhoillsichear annainn.
19 Oir a ta dùil dhùrachdach
a' chruthachaidh a' feitheamh
ri foillseachadh cloinne Dhé.
20 Oir chuireadh an cruth-
achadh fo dhìomhanas, cha'n
ann le 'thoil, ach trìd-san a
chuir fo dhìomhanas *e;*
21 An dòchas gu'n saorar an
cruthachadh féin fòs o dhaorsa
na truaillidheachd, gu saorsa
glòrmhor cloinne Dhé.
22 Oir a ta fhios againne gu
bheil an cruthachadh uile ag
osnaich, agus am péin gu léir,
mar mhnaoi ri saothair, gus
an am so.
23 Agus cha'n *e so* a mhàin,
ach sinn féin mar an ceudna,
aig am bheil ceud thoradh an
Spioraid, tha eadhon sinne ag
osnaich annainn féin, a' feith-
eamh ris an uchd-mhacachd,
eadhon saorsa ar cuirp.
24 Oir is ann le dòchas a shaor-
ar sinn: ach dòchas a chithear,
cha dòchas e: oir an ni a ta
an duine faicinn, c'ar son a
bhios dòchas aige ris?
25 Ach ma tha dòchas ag-
ainn ris an ni nach 'eil sinn a'
faicinn, feithidh sinn gu foigh-
idneach ris.
26 Tha an Spiorad féin mar
an ceudna a' deanamh còmh-
naidh le ar n-anmhuinneachd:
oir cha'n aithne dhuinn ciod
a ghuidheamaid mar bu chòir
dhuinn; ach a ta an Spiorad
féin a' deanamh eadar-
ghuidhe air ar son le osnaibh
do-labhairt.
27 Agus is aithne dhasan a ta
rannsachadh nan cridheachan
ciod i inntinn an Spioraid, do
bhrìgh gu bheil e a' dean-
amh eadar-ghuidhe air son
nan naomh a réir *toil* Dé.
28 Agus a ta fhios againn
gu'n comh-oibrich na h-uile
nithe chum maith, do'n dream
aig am bheil gràdh do Dhia,
eadhon dhoibh-san a ghairm-
eadh a réir *a* rùin.
29 Oir an dream a roimh-
aithnich e, roimh-orduich e
iad mar an ceudna *chum bhi*
comh-chosmhuil ri ìomhaigh
a Mhic, chum gu'm biodh
esan 'na cheud-ghin am measg
mòrain bhràithre.
30 Agus an dream a roimh-
orduich e, ghairm e iad mar an
ceudna: agus an dream a
ghairm e, dh'fhìreannaich e
mar an ceudna: agus an
dream a dh'fhìreanaich e,
ghlòraich e mar an ceudna.
31 Ciod uime sin a their sinn
ris na nithibh sin? Ma tha
Dia leinn, cò *dh'fheudas bhi*
'nar n-aghaidh?
32 An ti nach do chaomhain
a Mhac féin, ach a thug thairis
e air ar son-ne uile, cionnus
maille ris-san nach toir e mar
an ceudna dhuinn gu saor na
h-uile nithe?
33 Cò a chuireas coire sam
bith á leth daoine taghta Dhé?
Is e Dia a dh'fhìreanaicheas.
34 Cò a dhìteas? *Is e* Criosd
a fhuair bàs, seadh tuilleadh
fòs, a dh'éirich a rìs, agus a ta

air deas làimh Dhé, neach a ta
mar an ceudna a' deanamh
eadar-ghuidhe air ar son-ne.
35 Cò a sgaras sinn o ghràdh
Chriosd? *an dean* trioblaid,
no àmhghar, no geur-lean-
mhuinn, no gorta, no lomnoch-
duidh, no cunnart, no claidh-
eamh ?
36 (A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Air do shonsa mharbhadh
sinn rè an là ; mheasadh sinn
mar chaoraich chum marbh-
aidh.)
37 Ni h-eadh, ach anns na
nithibh sin uile tha sinn a'
toirt tuilleadh agus buaidh,
trìd-san a ghràdhaich sinn.
38 Oir a ta dearbh-bheachd
agam, nach bi bàs, no beatha,
no aingil, no uachdaranachda,
no cumhachda, no nithe a ta
làthair, no nithe a ta ri teachd,
39 No àirde, no doimhne, no
creutair sam bith eile, com-
asach air sinne a sgaradh o
ghràdh Dhé a ta ann an Iosa
Criosd ar Tighearn.

CAIB. IX.

A TA mi a' labhairt na fìr-
inn ann an Criosd, cha
dean mi breug, (air bhi do m'
choguis a' deanamh fianuis
domh san Spiorad naomh :)
2 Gu bheil doilgheas mòr
orm, agus cràdh air mo
chridhe an còmhnuidh.
3 Oir ghuidhinn mi féin a
bhi dealaichte o Chriosd, air
son mo bhràithre, mo luchd-
dàimh a thaobh na feòla:
4 A ta 'nan Israelich ; d'am
buin an uchd-mhacachd, agus
a' ghlòir, agus na coimh-
cheangail, agus tabhairt an
lagha, agus seirbhis *Dé*, agus
na geallanna ;
5 D'am buin na h-aithriche,
agus o'm bheil Criosd a thaobh
na feòla, neach is e Dia os
ceann nan uile, beannaichte
gu siorruidh. Amen.
6 Cha'n e gu bheil focal Dé
gun éifeachd. Oir cha'n Is-
raelich iadsan uile a ta o Is-
rael :
7 Agus ni mò do bhrìgh gur
sliochd do Abraham iad, *a ta
iad* uile 'nan cloinn : ach,
Ann an Isaac ainmichear do
shìol.
8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad
clann na feòla clann Dhé :
ach is iad clann a' gheallaidh
a mheasar mar shìol.
9 Oir *is* e so focal a' gheall-
aidh, A réir an àm so thig mi,
agus bithidh mac aig Sara.
10 Agus cha'n e mhàin *so*,
ach Rebeca mar an ceudna
'nuair a thoirrcheadh i o aon,
eadhon Isaac ar n-athair-ne ;
11 (Oir mun do rugadh *na
naoidheana*, agus mun d'rinn
iad maith no olc, chum gu'm
biodh rùn Dé a réir an tagh-
aidh seasmhach, cha'n ann o
oibribh, ach o'n ti a ghairm-
eas ;)
12 A dubhradh rithe, Ni an
neach a's seine seirbhis do'n
neach a's òige.
13 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Ghràdhaich mi Iacob, ach
dh'fhuathaich mi Esau.
14 Ciod a their sinn ma ta ?
am bheil eucoir maille ri Dia?
Nar leigeadh Dia.
15 Oir a ta e ag ràdh ri
Maois, Ni mi tròcair air an
neach air an dean mi tròcair,
agus gabhaidh mi truas do'n
neach d'an gabh mi truas.
16 Uime sin cha'n ann o'n ti
leis an àill, no o'n ti a ruith-
eas, ach o Dhia a ni tròcair.
17 Oir a ta an sgriobtuir ag

ràdh ri Pharaoh, Is ann chum
na crìche so féin a thog mi
suas thu, chum gu'm foillsich-
inn mo chumhachd annad, a-
gus chum gu'm biodh m'ainm
iomraideach air feadh na tal-
mhainn uile.
18 Uime sin ni e tròcair air
an ti a's àill leis, agus an ti
a's àill leis cruaidhichidh e.
19 Their thu ma ta rium,
C'ar son a ta e ma seadh a'
faghail croin? oir cò a chuir
an aghaidh a thoile?
20 Ni h-eadh ach, O a
dhuine, cò thusa a ta tagradh
an aghaidh Dhé? An abair an
ni a chumadh ris an ti a chum
e, C'ar son a rinn thu mi mar
so?
21 Nach 'eil cumhachd aig a'
chriadhadair air a' chriadh,
ionnus gu'n deanadh e do'n
aon mheall aon soitheach
chum urraim, agus soitheach
eile chum eas-urraim.
22 *Ciod* ma's e, air bhi do
Dhia toileach 'fhearg a nochd-
adh, agus a chumhachd a
dheanamh aithnichte, gu'n d'
fhuiling e le mòr fhad-fhul-
angas soithiche na feirge air
an ulluchadh chum sgrios:
23 Agus chum gu'n deanadh
e aithnichte saoibhreas a
ghlòire air soithichibh na
tròcair, a dh'ulluich e roimh-
làimh chum glòire,
24 Eadhon sinne a ghairm e,
cha'n e mhàin do na h-Iudh-
aich, ach mar an ceudna do
na Cinnich.
25 Mar a ta e ag ràdh mar
an ceudna ann an Hosea, Goir-
idh mi mo phobull diubh-san
nach robh 'nam pobull domh;
agus *bean* ghràdhach dh'ise,
nach robh gràdhach.
26 Agus tarlaidh, anns an
ionad san dubhradh riu, Cha
sibh mo phobull-sa; an sin
gu'n goirear Clann an Dé
bheò dhiubh.
27 Tha Esaias mar an ceud-
na ag éigheach mu thimchioll
Israeil, Ged tha àireamh
chloinn Israeil mar ghain-
eamh na fairge, is fuigheall a
thearnar.
28 Oir crìochnaichidh e an
obair, agus gearraidh e goirid
i an ceartas: do bhrìgh gu'n
dean an Tighearn obair ghoir-
id air an talamh.
29 Agus mar a thubhairt
Esaias roimhe, Mur fàgadh
Tighearn nan sluagh sìol ag-
ainne, dheantadh sinn mar
Shodom, agus bhitheamaid
cosmhuil ri Gomorrah.
30 Ciod a their sinn ma
seadh? Gu'n d'ràinig na Cinn-
ich, nach robh a' leantuinn
fìreantachd, air fìreantachd,
eadhon an fhìreantachd a ta o
chreidimh:
31 Ach cha do ràinig Israeil,
a bha leantuinn lagha na fìr-
eantachd, air lagh na fìrean-
tachd.
32 C'ar son? A chionn nach
ann o chreidimh, ach mar
gu'm b'ann o oibribh an lagha
a dh'iarr iad i: oir thuislich
iad air a' chloich-thuislidh sin;
33 Mar a ta e sgrìobhta,
Feuch, cuiream ann an Sion
clach-thuislidh, agus carraig
oilbheim: agus gach neach a
chreideas ann-san, cha chuir-
ear gu nàire e.

CAIB. X.

A BHRAITHRE, is e dùr-
achd mo chridhe, agus
m' urnuigh ri Dia air son Is-
raeil, gu'm biodh iad air an
tearnadh.
2 Oir a ta mi deanamh fia-

nuis doibh, gu bheil eud aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhi aineolach air fìreantachd Dhé, agus ag iarraidh am fìreantachd féin a chur air chois, cha do strìochd iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Criosd crìoch an lagha, chum fìreantachd do gach neach a chreideas.

5 Oir a ta Maois a' cur an céill na fìreantachd a ta o'n lagh, *eadhon*, An duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beò leo.

6 Ach mar so a ta an fhìreantachd a ta o chreidimh ag ràdh, Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a nuas;)

7 No, Cò a théid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a rìs air ais o na marbhaibh:)

8 Ach ciod a ta i ag ràdh? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe: 'se sin focal a' chreidimh a tha sinne a' searmonachadh,

9 Ma dh'aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fìreantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.

11 Oir a ta an sgriobtuir ag ràdh, Ge b'e neach a chreideas ann-san, cha nàraichear e.

12 Oir cha'n 'eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach: oir an t-aon Tighearn a ta os ceann nan uile, tha e saoibhir do na h-uile a ghairmeas air.

13 Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, tearnar e.

14 Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad? agus cionnus a chreideas iad anns an ti air nach cual iad *iomradh?* agus cionnus a chluinneas iad gun searmonaiche?

15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad? mar a ta e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin a ta searmonachadh soisgeil na sìthe, a ta toirt sgéil aoibhneich air nithibh maithe!

16 Ach cha robh iad uile ùmhal do'n t-soisgeul. Oir tha Esaias ag ràdh, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne?

17 Uime sin, is ann o éisdeachd a thig creidimh, agus éisdeachd tre fhocal Dé.

18 Ach a ta mi ag ràdh, Nach cual iad? Chuala gu deimhin, chaidh am fuaim air feadh gach tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a ta mi ag ràdh, Nach robh fios aig Israel? Air tùs, tha Maois ag ràdh, Cuiridh mi eud oirbh le *Cinneach* nach 'eil 'nan Cinneach, *agus* le Cinneach neo-thuigseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a ta e ag ràdh, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi dhoibh-san nach d'fhiosraich air mo shon.

21 Ach ri Israel a ta e ag ràdh, Shìn mi mach mo làmhan rè an là gu h-iomlan ri pobull eas-ùmhal agus a labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

A TA mi ag ràdh ma seadh,
An do thilg Dia a phobull uaith? Nar leigeadh Dia.
Oir is Israeleach mise féin mar
an ceudna, do shliochd Abrahaim, do thréibh Bheniamin.
2 Cha do thilg Dia uaith a
phobull a roimh-aithnich e.
Nach 'eil fhios agaibh ciod e
a ta an sgriobtuir ag ràdh mu
Elias? cionnus a ta e a' deanamh eadar-ghuidhe ri Dia an
aghaidh Israeil, ag ràdh,
3 A Thighearn, mharbh iad
t'fhàidhean, agus leag iad sìos
t'altairean; agus dh'fhàgadh
mise a'm' aonar, agus tha iad
ag iarraidh m'anama.
4 Ach ciod a ta freagradh
Dhé ag ràdh ris? Dh'fhàg mi
dhomh féin seachd mìle fear,
nach do lùb an glùn do *dhealbh*
Bhaail.
5 Agus mar sin mar an
ceudna tha san àm so a làthair
fuigheall a réir taghaidh a'
ghràis.
6 Agus ma's ann tre ghràs,
cha'n ann o oibribh ni's mò:
no cha ghràs gràs ni's mò.
Ach ma's ann o oibribh, cha'n
ann o ghràs á sin suas: no
cha'n obair á sin suas obair.
7 Ciod ma seadh? An ni
sin a ta Israel ag iarraidh, cha
do ràinig e air; ach ràinig an
taghadh air, agus chaidh a'
chuid eile a dhalladh:
8 Mar a ta e sgrìobhta, Thug
Dia dhoibh spiorad na suaine,
sùilean chum nach faiceadh
iad, agus cluasan chum nach
cluinneadh iad, gus an là an
diugh.
9 Agus a ta Daibhidh ag ràdh,
Biodh am bord mar ribe, agus
mar inneal-glacaidh, agus mar
cheap-tuislidh, agus mar
dhìol-thuarasdail dhoibh:
10 Biodh an sùilean air an
dorchachadh, chum nach faic
iad; agus crom-sa an druim
an còmhnuidh.
11 A ta mi ag ràdh uime sin,
An do thuislich iad ionnus
gu'n tuiteadh iad? Nar leigeadh Dia: ach tre an tuiteamsan tha slàinte *air teachd*
chum nan Cinneach, chum
iadsan a bhrosnuchadh gu h-eud.
12 Ma's e an tuiteam-san
saoibhreas an domhain, agus
an lughdachadh saoibhreas
nan Cinneach; cia's mò na
sin a *bhitheas* an lànachd?
13 Oir is ann ribhse a ta mi
a' labhairt, a Chinneacha; do
bhrìgh gur mi abstol nan
Cinneach, tha mi toirt urraim
do 'm dhreuchd:
14 Ma dh'fheudas mi air chor
sam bith mo choimhfheòil a
a bhrosnuchadh gu h-eud,
agus gu'n tearuinn mi dream
àraidh dhiubh.
15 Oir ma's e an tilgeadhsan
air falbh réiteachadh an domhain; ciod e an ath-ghabhail,
ach beatha o na marbhaibh?
16 Oir ma ta an ceud-thoradh
naomh, tha am meall *naomh*
mar an ceudna: agus ma ta
an fhreumh naomh, *tha* na
geuga *mar sin* mar an ceudna.
17 Agus ma tha cuid do na
geugaibh air am briseadh
dheth, agus gu bheil thusa, a
bha a'd' chrann-oladh fiadhaich, air do shuidheachadh
'nam measg, agus maille riu a'
faotainn comhpairt do fhrèimh
agus do reamhrachd a'
chroinn-oladh;
18 Na dean uaill an aghaidh
nan geug: ach ma ni thu uaill

'nan aghaidh, cha tusa a dh'-
iomchaireas an fhreumh, ach
an fhreumh thusa.
19 Their thu uime sin, Bhris-
eadh dheth na geuga, chum gu
suidhichteadh mise 'nan àit.
20 Ro mhaith; air son am
mi-chreidimh bhriseadh iad-
san dheth, agus a ta thusa a'
seasamh tre chreidimh. Na bi
àrd-inntinneach, ach fo eagal.
21 Oir mur do chaomhain
Dia na geuga nàdurra, *biodh
eagal ort* nach caomhain e
thusa mar an ceudna.
22 Feuch uime sin maitheas
agus geur-cheartas Dé: geur-
cheartas d'an taobh-san a
thuit; ach do d' thaobh-sa,
maitheas, ma bhuanaicheas tu
'na mhaitheas; agus mur
buanaich, gearrar dheth thusa
mar an ceudna.
23 Agus suidhichear iadsan
mar an ceudna, mur buanaich
iad 'nam mi-chreidimh: oir a
ta Dia comasach air an suidh-
eachadh a rìs.
24 Oir ma ghearradh thusa
as a' chrann-oladh a bha fiadh-
aich a thaobh nàduir, agus
gu'n do shuidhicheadh ann an
deadh chrann-oladh thu an
aghaidh nàduir; cia mòr a's
mò na sin a shuidhichear na
geuga nàdurra 'nan crann-ol-
adh féin?
25 Oir cha b'àill leam, a
bhràithre, sibhse bhi aineolach
air an rùn-dìomhair so, (chum
nach biodh sibh glic 'nur bar-
ail féin,) gu'n do tharladh
doille ann an cuid do Israel,
gus an tig iomlaineachd nan
Cinneach a steach.
26 Agus mar sin bithidh Is-
rael uile air an tearnadh: mar
a ta e sgrìobhta, Thig am
Fear-saoraidh o Shion, agus
tionndaidhidh e mi-dhiadh-
achd o Iacob:
27 Oir is e so mo choimh-
cheangal riu, 'nuair a bheir
mi air falbh am peacanna.
28 Thaobh an t-soisgeil, *is*
naimhdean iad air bhur sonsa:
ach a thaobh an taghaidh, *tha
iad* gràdhaichte air son nan
aithriche.
29 Oir a ta tiodhlacan agus
gairm Dhé gun aithreachas.
30 Oir ma bha sibhse
roimhe so eas-ùmhal do Dhia,
ach a nis a fhuair sibh tròcair
tre am mi-chreidimh-san:
31 Amhuil sin a ta iadsan
san àm so eas-ùmhal, chum
tre bhur tròcair-sa gu'm faigh
iad tròcair mar an ceudna.
32 Oir dhruid Dia iad uile
ann am mi-chreidimh, chum
tròcair a dheanamh air na h-
uile.
33 O doimhne saoibhris ar-
aon gliocais agus eòlais Dé!
Cia do-rannsachaidh a
bhreitheanais, agus do lorga-
chaidh a shlighean!
34 Oir cò aig an robh fios
inntinn an Tighearna, no cò
bu chomhairleach dha?
35 No cò thug dha air tùs,
agus làn dìolar a rìs dha e?
36 Oir is ann uaithe-san, a-
gus trìd-san, agus air a shon-
san *a ta* na h-uile nithe: dha-
san *gu robh* glòir gu siorruidh.
Amen.

CAIB. XII.

AIR an aobhar sin guidh-
eam oirbh, a bhràithre,
tre thròcairibh Dhé, bhur
cuirp a thoirt'nam beo-ìobairt,
naomh, thaitnich do Dhia, *ni
a's e* bhur seirbhis reusonta.
2 Agus na bithibh air bhur
cumadh ris an t-saoghal so:
ach bithibh air bhur cruth-ath-

arrachadh tre ath-nuadhachadh bhur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh a' ghràs a thugadh dhomh-sa, ris gach neach 'nur measg, gun smuaineachadh *uime féin* ni's àirde na 's còir dha smuaineachadh ; ach smuaineachadh am measarrachd, a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta mòran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e'n t-aon ghnìomh a th'aig gach ball ;

5 Amhuil sin ged tha sinne 'nar mòran, is aon chorp ann an Criosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chéile.

6 Uime sin air bhi do thiodhlacaibh againn, eadar-dhealaichte a réir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma's fàidheadaireachd, *deanamaid fàidheadaireachd* a réir tomhais a' chreidimh :

7 No ma's frithealadh, *thugamaid aire* d'ar frithealadh ; no an ti a theagaisgeas, *thugadh e aire* d'a theagasg ;

8 No an ti a bheir earail, *thugadh e aire* d'a earail : an ti a roinneas *an déirc, roinneadh e i* an treibhdhireachd ; an ti a riaghlas, *deanadh se e* le dùrachd : an ti a ni tròcair, *deanadh se e* gu suilbhir.

9 *Biodh bhur* gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh do'n olc, dlùth-leanaibh ris an ni a tha maith.

10 *Bithibh* teo-chridheach d'a chéile le gràdh bràthaireil, ann an urram a' toirt toisich gach aon d'a chéile ;

11 Gun bhi leasg ann an gnothuichibh : dùrachdach 'nur spiorad ; a' dheanamh seirbhis do'n Tighearn :

12 A' deanamh gairdeachais an dòchas : foighidneach an trioblaid ; maireannach ann an urnuigh :

13 A' comh-roinn ri uireasbhuidh nan naomh ; a' gnàthachadh aoidheachd.

14 Beannaichibh an dream a ta deanamh geur-leanmhuinn oirbh : beannaichibh, agus na mallaichibh :

15 Deanaibh gairdeachas maille riusan a ta ri gairdeachas, agus caoidh maille riusan a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'aon rùn d'a chéile. Na biodh bhur cion air nithibh àrda, ach cuiribh sibh féin an comhinbhe riusan a ta ìosal. Na bithibh glic 'nur barail féin.

17 Na ìocaibh olc air son uilc do dhuine sam bith. Ulluichibh nithe ciatach am fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh'fheudas e bhi, mheud 's a ta e'n comas duibh, bithibh an sìth ris na h-uile dhaoinibh.

19 *A chàirde* gràdhach, na deanaibh dioghaltas air bhur son féin, ach thugaibh àit do'n fheirg : oir a ta e sgrìobhta, Is leam-sa dioghaltas ; ìocaidh mi, tha an Tighearn ag ràdh.

20 Uime sin ma bhios do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha ; ma bhios e tartmhor, thoir deoch dha : oir le so a dheanamh càrnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na tugtadh buaidh ort leis an olc, ach thoir-sa buaidh air an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

BIODH gach anam ùmhal
do na h-àrd-chumhachd-
aibh. Oir cha'n 'eil cumhachd
ann ach o Dhia: agus na
cumhachdan a ta ann, is ann
le Dia a dh'orduicheadh iad.
2 Air an aobhar sin ge b'e
air bith a chuireas an aghaidh
a' chumhachd, tha e cur an
aghaidh orduigh Dhé: agus
iadsan a chuireas 'na aghaidh,
gheibh iad breitheanas dhoibh
féin.
3 Oir cha'n 'eil uachdarain
'nan aobhar eagail do dheadh
oibribh, ach do dhroch oib-
ribh. Uime sin am miann
leat bhi gun eagal an uach-
darain ort? dean am maith,
agus gheibh thu cliu uaith.
4 Oir is esan seirbhiseach
Dhé chum maith dhuit. Ach
ma ni thu an t-olc, biodh eagal
ort; oir cha'n ann gu dìomh-
ain a tha e giùlan a' chlaidh-
eimh: oir is e seirbhiseach
Dhé e, 'na dhioghaltair feirge
air an ti a ni olc.
5 Uime sin is éigin bhi ùmh-
al, cha'n ann a mhàin air son
feirge, ach mar an ceudna air
son coguis.
6 Oir air an aobhar so tha
sibh mar an ceudna a' toirt
cìse *dhoibh:* oir is iad seir-
bhisich Dhé iad, a' sìor-
fheitheamh air an ni so féin.
7 Air an aobhar sin thugaibh
do na h-uile an dlighe féin:
càin dhasan d'an *dlighear* càin,
cìs dhasan d'an *dlighear* cìs,
eagal dhasan d'an *dlighear*
eagal, agus urram dhasan d'an
dlighear urram.
8 Na biodh fiacha sam bith
aig aon neach oirbh, ach a
mhàin a chéile a ghràdhach-
adh: oir an ti aig am bheil
gràdh do neach eile, choimh-
lion e an lagh.
9 Oir an ni so, Na dean
adhaltrannas, Na dean mort-
adh, Na goid, Na dean fianuis
bhréige, Na sanntaich; agus
ma tha àithne sam bith eile
ann, tha i air a cur sìos gu h-
aithghearr fo 'n fhocal so,
Gràdhaich do choimhears-
nach mar thu féin.
10 Cha dean gràdh lochd do
choimhearsnach: air an aobh-
ar sin *is e* an gràdh coimh-
lionadh an lagha.
11 Agus so, air dhuibh fios
na h-aimsir a bhi agaibh, gur
mithich dhuinn a nis mosg-
ladh o chodal: oir a ta ar
slàinte nis ni's faigse na
'nuair a chreid sinn.
12 Tha cuid mhòr do'n oidh-
che air dol seachad, tha an là
am fagus: uime sin cuirea-
maid dhinn oibre an dorcha-
dais, agus cuireamaid umainn
armachd an t-soluis.
13 Gluaiseamaid gu cubh-
aidh mar anns an là; cha'n
ann an ruidhteireachd agus
am misg, no an seomradair-
eachd agus am macnus, no an
aisith agus am farmad.
14 Ach cuiribh umaibh an
Tighearn Iosa Criosd, agus na
deanaibh ulluchadh air son na
feòla, chum *a* h-ana-mianna *a
choimhlionadh.*

CAIB. XIV.

GABHAIBH ris an neach a
ta anmhunn sa' chreid-
imh, *ach* cha'n ann chum
deasboireachd amharusach.
2 Oir a ta aon a' creidsinn
gu'm feud e na h-uile nithe
itheadh: ach a ta esan a ta
anmhunn ag itheadh luibh-
eanna.
3 Na deanadh esan a ta 'g

itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.
4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.
5 Tha meas aig neach air là thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là *mar a chéile.* Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.
6 An ti aig am bheil suim do'n là, is ann do'n Tighearn a tha suim aige *dha;* agus an ti aig nach 'eil suim do'n là, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige *dha.* An ti a ta 'g itheadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheachais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do'n Tighearn nach ith e, agus bheir e buidheachas do Dhia.
7 Oir cha'n 'eil a h-aon againn beò dha féin agus cha'n 'eil a h-aon againn a' bàsachadh dha féin.
8 Oir ma's beò dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn beò: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' bàsachadh: uime sin ma's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.
9 Oir is ann chum so a fhuair Criosd bàs, agus a dh'éirich e, agus a tha e beò a rìs, chum gu'm biodh e 'na Thighearn air na beothaibh agus air na marbhaibh.
10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcuis air do bhràthair? oir seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir - breitheanais Chriosd.
11 Oir a ta e sgrìobhta, *Mar* is beò mise, a ta an Tighearn ag ràdh, lùbaidh gach glùn dhomh-sa, agus aidichidh gach teangadh do Dhia.
12 Air an aobhar sin bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.
13 Uime sin na tugamaid breth air a chéile ni's mo: ach gu ma fearr leibh a' bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oilbheim a thoirt do bhràthair.
14 Oir a ta fhios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil ni sam bith neòghlan dheth féin: ach do'n ti a mheasas ni sam bith neòghlan, dhasan *a ta e* neòghlan.
15 Ach ma bhios doilgheas air do bhràithair air son bìdh, a nis cha'n 'eil thu a' gluasad a réir a' ghràidh. Na sgrios le d' bhiadh esan air son an d'fhuiling Criosd bàs.
16 Air an aobhar sin na labhrar olc mu bhur maith.
17 Oir cha bhiadh agus deoch rìoghachd Dhé, ach fìreantachd, agus sìth, agus aoibhneas san Spiorad naomh.
18 Oir ge b'e ni seirbhis do Chriosd anns na nithibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbhta do dhaoinibh.
19 Uime sin leanamaid na nithe a bhios chum sìthe, agus na nithe a bhios chum togail suas a chéile.
20 Na sgrios obair Dhé air son bìdh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc

do'n duine sin a dh'itheas le
h-oilbheum.
21 *Is* maith an ni gun fheòil
itheadh, no fìon òl, no *ni air
bith a dheanamh* leis am faigh
do bhràthair tuisleadh no oil-
bheum, no leis an deanar lag
e.
22 Am bheil creidimh agad?
Biodh e agad dhuit féin am
fianuis Dé: Is beannaichte an
duine sin nach dìt e féin anns
an ni sin a mheasas e cead-
uichte.
23 Ach esan a ni eadar-dheal-
achadh tha e air a dhìteadh
ma dh'itheas e, a chionn nach
ann o chreidimh *a tha e ag
itheadh:* oir gach ni nach 'eil
o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

UIME sin is còir dhuinne a
ta làidir, giùlan le an-
mhuinneachd na muinntir sin
a ta lag, agus gun sinn féin a
thoileachadh.
2 Toilicheadh gach aon ag-
ainn a choimhearsnach g'a
mhaith chum a thogail suas.
3 Oir cha do thoilich eadhon
Criosd e féin; ach a réir mar
a ta e sgrìobhta, Thuit toibh-
eum na muinntir sin a thug
toibheum dhuit ormsa.
4 Oir ge b' iad nithe air bith
a sgrìobhadh roimh so, is ann
chum ar teagaisg-ne a sgrìobh-
adh iad; chum tre fhoighidin
agus comhfhurtachd nan
sgriobtuir gu'm biodh dòchas
againne.
5 A nis gu tugadh Dia na
foighidin agus na comhfhurt-
achd dhuibh-sa bhi dh'aon
inntinn a thaobh a chéile, a
réir Iosa Criosd:
6 Chum gu'm feud sibh a
dh'aon inntinn, *agus* le aon
bheul glòir a thoirt do Dhia,
eadhon Athair ar Tighearna
Iosa Criosd.
7 Uime sin gabhaibh-sa r'a
chéile, eadhon mar a ghabh
Criosd ruinne, chum glòire
Dhé.
8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu
robh Iosa Criosd 'na mhinis-
teir an timchioll-ghearraidh
air son fìrinn Dé, chum geall-
anna nan aithriche a dhaing-
neachadh:
9 Agus chum gu'n tugadh na
Cinnich glòir do Dhia air son
a thròcair; a réir mar a ta e
sgrìobhta, Air an aobhar so
aidichidh mi thu am measg
nan Cinneach, agus seinnidh
mi *ceòl* do d' ainm.
10 Agus a rìs a ta e ag
ràdh, Deanaibh gairdeachas, a
Chinneacha, maille r'a pho-
bull-san.
11 Agus a rìs, Molaibh an
Tighearn, a Chinneacha uile,
agus thugaibh cliu dha, a
shlòigh uile.
12 Agus a rìs a ta Esaias ag
ràdh, Bithidh freumh Iese
ann, agus an ti a dh'éireas
suas chum uachdaranachd bhi
aige air na Cinnich, annsan
cuiridh na Cinnich an dòchas.
13 A nis gu'n lìonadh Dia an
dòchais sibhse do'n uile aoibh-
neas agus sìth ann an creid-
sinn, chum gu'm bi sibh pailt
ann an dòchas, tre chumhachd
an Spioraid naoimh.
14 Agus a ta cinnt agamsa
féin do 'ur taobh-sa, mo
bhràithre, gu bheil sibhse làn
do mhaitheas, air bhur lìonadh
leis an uile eòlas, agus comas-
ach mar an ceudna air a
chéile a chomhairleachadh.
15 Gidheadh, a bhràithre,
sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh
leis an tuilleadh dànadais, an

càileigin, mar gu cuirinn an
cuimhne sibh, air son a' ghràis
a thugadh dhomh-sa o Dhia,
16 Ionnus gu'm bithinn a'm'
mhinisteir aig Iosa Criosd do
na Cinnich, a' frithealadh sois-
geil Dé, chum gu'm biodh
tabhartas nan Cinneach tait-
neach, air a naomhachadh
leis an Spiorad naomh.
17 Uime sin tha aobhar uaill
agam tre Iosa Criosd, anns
na nithibh sin a bhuineas do
Dhia.
18 Oir cha bhi dànachd ag-
am labhairt air a' bheag do
na nithibh sin, nach d'oibrich
Criosd leam, chum na Cinn-
ich a dheanamh ùmhal am
focal agus an gnìomh.
19 Le cumhachd chomharan
agus mhìorbhuilean, le cumh-
achd Spioraid Dé; ionnus o
Ierusalem agus mu'n cuairt
gu Iliricum, gu'n do làn-
shearmonaich mi soisgeul
Chriosd.
20 Seadh, mar sin bha ro-
dhéidh agam air an t-soisgeul
a shearmonachadh, cha'n ann
san ionad san robh Criosd air
ainmeachadh, chum nach tog-
ainn air bunait neach eile:
21 Ach a réir mar a ta e
sgrìobhta, Chi iadsan ris nach
do labhradh uime; agus tuig-
idh iadsan, nach cuala.
22 Uime sin mar an ceudna
chuireadh gu minic bacadh
orm o theachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa.
23 Ach a nis do bhrìgh nach
'eil agam ionad ni's mò anns
na crìochaibh so, agus gu
bheil mòr-thogradh agam o
cheann mòrain bhliadhnacha
teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa;
24 Ge b'e uair a thriallas mi
do'n Spàinn, thig mi do 'ur
n-ionnsuidh-sa: oir tha dùil
agam sibhse fhaicinn san dol
seachad, agus bhi air mo thoirt
air m' aghaidh leibhse chum
an ionaid sin, ma bhios mi air
tùs an càileigin air mo lìon-
adh le 'ur *comhluadar-sa.*
25 Ach a nis tha mi dol gu
Ierusalem, a fhrithealadh do
no naomhaibh.
26 Oir bu toil leo-san ann
am Macedonia, agus ann an
Achaia, comh-roinn àraidh a
dheanamh ris na naomhaibh
bochda ta ann an Ierusalem.
27 Bu toil leo *gu deimhin*,
agus tha iad fo fhiachaibh
dhoibh. Oir ma rinneadh na
Cinnich 'nan luchd comhpairt
d'an nithibh spioradail-san, is
còir dhoibh ministreileachd a
dheanamh dhoibh-san sna
nithibh a bhuineas do'n chol-
uinn.
28 Uime sin air dhomh so a
chrìochnachadh, agus an uair
a sheulaicheas mi an toradh
so dhoibh, gabhaidh mi do 'ur
taobh-sa do'n Spàinn.
29 Agus a ta fhios agam, air
dhomh teachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa, gu'n tig mi ann an
lànachd beannachaidh sois-
geil Chriosd.
30 A nis guidheam oirbh, a
a bhràithre, air sgàth an Tigh-
earna Iosa Criosd, agus air son
gràidh an Spioraid, gu'n dean
sibh gleachda maille rium-sa
ann an urnuighibh air mo
shon ri Dia;
31 Chum gu saorar mi uatha-
san nach 'eil a' creidsinn ann
an Iudea; agus chum gu'm bi
mo sheirbhis air son Ierusa-
leim, taitneach do na naomh-
aibh:
32 Chum gu'n tig mi do 'ur
n-ionnsuidh-sa le h-aoibhneas

tre thoil Dé, agus gu faigh
mi suaimhneas maille ribh.
33 A nis *gu robh* Dia na sìthe
maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

THA mi ag earbsadh ribh
Phebe ar piuthar, a ta 'na
searbhanta do'n eaglais a tha
ann an Cenchrea :
2 Chum gu'n gabh sibh rithe
anns an Tighearn, mar is
cubhaidh do naomhaibh, agus
gu'n dean sibh còmhnadh
rithe anns gach gnothuch anns
am bi feum aice oirbh : oir
rinn i féin còmhnadh ri mòr-
an, agus rium-sa mar an ceud-
na.
3 Cuiribh fàilte air Priscila
agus Acuila mo chomh-oib-
richean ann an Iosa Criosd :
4 (Muinntir a leag sìos am
muineal féin air son m'anama-
sa : d'am bheil a' toirt buidh-
eachais cha'n e mhàin mise,
ach mar an ceudna eaglaisean
nan Cinneach uile.)
5 Mar an ceudna cuiribh
fàilte air an eaglais a tha 'nan
tigh-san. Cuiribh fàilte air
Epenetus a's ionmhuinn
leam-sa, neach is e ceud thor-
adh Achaia do Chriosd.
6 Cuiribh fàilte air Muire,
a rinn saothair mhòr air ar
son-ne.
7 Cuiribh fàilte air Andro-
nicus agus Iunias mo luchd-
dàimh agus mo chomh-phrìos-
anaich, a tha cliuitcach am
measg nan abstol, agus a bha
ann an Criosd romham-sa.
8 Cuiribh fàilte air Amplias
a's ionmhuinn leam-sa san
Tighearn.
9 Cuiribh fàilte air Urbanus
ar comh-oibriche ann an
Criosd, agus *air* Stachis fear
mo ghràidh-sa.
10 Cuiribh fàilte air Apelles
a tha dearbhta ann an Criosd.
Cuiribh fàilte orra-san a tha
do *theaghlach* Aristobuluis.
11 Cuiribh fàilte air Hero-
dion mo charaid. Cuiribh
fàilte orra-san do *theaghlach*
Narcisuis, a tha san Tigh-
earn.
12 Cuiribh fàilte air Triphe-
na agus Triphòsa, *mnài* a tha
saoithreachadh san Tighearn.
Cuiribh fàilte air Persis *a's*
ionmhuinn *leam*, *bean* a
shaothraich gu mòr anns an
Tighearn.
13 Cuiribh fàilte air Rufus a
tha taghta san Tighearn, agus
air a mhàthair agus mo *mhà-
thair-sa.*
14 Cuiribh fàilte air Asin-
critus, Phlegon, Hermas, Pa-
trobas, Hermes, agus air na
bràithribh a tha maille riu.
15 Cuiribh fàilte air Philo-
logus, agus Iulia, air Nereus,
agus a phiuthar, agus Olimpas,
agus na naoimh uile a tha
maille riu.
16 Cuiribh fàilte air a chéile le
pòig naoimh. Tha eaglaisean
Chriosd a' cur fàilte oirbh.
17 A nis guidheam oirbh, a
bhràithre, comharaichibh iad-
san a tha togail roinnean agus
a' toirt oilbheim, an aghaidh
an teagaisg a dh'fhòghluim
sibh ; agus seachnaibh iad.
18 Oir cha'n 'eil an leithide
so a' deanamh seirbhis do 'ur
Tighearn Iosa Criosd, ach
d'am broinn féin ; agus a ta
iad le briathraibh mìlse agus
le miodal a' mealladh cridh-
eacha na muinntir sin a ta
neo-lochdach.
19 Oir a ta bhur n-ùmh-
lachd-sa air teachd chum nan
uile *dhaoine*. Uime sin a ta

mise a' deanamh gairdeachais
do 'ur taobh-sa: gidheadh
b'àill leam sibhse bhi glic
chum a' mhaith, ach aon-
fhillte thaobh an uilc.
20 Agus bruthaidh Dia na
sìthe Satan fo'ur cosaibh gu
h-aithghearr. Gràs ar Tigh-
earna Iosa Criosd *gu robh*
maille ribh. Amen.
21 Tha Timoteus mo chomh-
oibriche a' cur fàilte oirbh, a-
gus Lucius agus Iason agus
Sosipater, mo luchd-dàimhe.
22 Tha mise Tertius, a
sgrìobh an litir *so*, a' cur fàilte
oirbh san Tighearn.
23 Tha Gaius, a tha toirt
aoidheachd dhomh-sa agus
do'n eaglais uile, a' cur fàilte
oirbh. Tha Erastus stiùbhard
a' bhaile a' cur fàilte oirbh,
agus Cuartus bràthair.
24 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.
25 A nis dhasan a tha com-
asach air sibhse a dhaing-
neachadh a réir mo shoisgeil-
sa, agus searmonachaidh Iosa
Criosd, (a réir foillseachaidh
an rùin-dìomhair, a bha am
folach o thoiseach an domhain,
26 Ach a dh'fhoillsicheadh
a nis, agus tre sgriobtuiribh
nam fàidhean, a réir àithne an
Dé bhith-bhuain, a tha air a
dheanamh aithnichte do na
h-uile chinnich chum ùmh-
lachd a' chreidimh.
27 Do Dhia *a tha* mhàin glic,
gu robh glòir tre Iosa Criosd
gu siorruidh. Amen.

Ceud Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL a ghairmeadh *gu bhi*
'na abstol do Iosa Criosd,
tre thoil Dé, agus Sostenes *ar*
bràthair,
2 Chum eaglais Dé, a ta ann
an Corintus, chum na dream
a tha air an naomhachadh
ann an Iosa Criosd, air an
gairm *gu bhi* 'nan naoimh,
maille riusan uile a tha gairm
air ainm ar Tighearna Iosa
Criosd anns gach àit, an *Tigh-
earna-san*, agus ar *Tighearna-
ne :*
3 Gràs dhuibh-sa, agus sìth
o Dhia ar n-Athair, agus *o* 'n
Tighearn Iosa Criosd.
4 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia a ghnàth do 'ur
taobh-sa, air son gràs Dhé
a thugadh dhuibhse ann an
Iosa Criosd ;
5 Air son gu'n d'rinneadh
saoibhir leis-san sibh anns
gach uile ni, anns gach ùr-
labhradh, agus *anns* gach
eòlas :
6 A réir mar a dhaingnich-
eadh fianuis Chriosd annaibh:
7 Ionnus nach 'eil sibh an
déidh-làimh ann an tiodhlac
sam bith ; a' feitheamh ri
foillseachadh ar Tighearna
Iosa Criosd,
8 Neach mar an ceudna a
dhaingnicheas sibh gus a'
chrìch, *chum gu'm bi sibh* neo-

lochdach ann an là ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
9 Tha Dia fìrinneach, leis
an do ghairmeadh sibh chum
comh-chomuinn a mhic Iosa
Criosd ar Tighearna.
10 A nis guidheam oirbh, a
bhràithre, tre ainm ar Tigh-
earna Iosa Criosd, gu'n labh-
air sibh uile an t-aon ni, agus
nach bi roinnean 'nur measg;
ach gu'm bi sibh ceangailte
r'a chéile gu diongmhalta ann
an aon inntinn, agus ann an
aon bharail.
11 Oir nochdadh dhomhsa,
a bhràithre, m' ur timchioll-
sa, leo-san *a tha do theaghlach*
Chloe, gu bheil comhstri 'nur
measg.
12 A nis a ta mi ag ràdh so,
gu'n abair gach aon agaibh, Is
le Pòl mise; agus is le Apoll-
os mise; agus is le Cephas
mise; agus is le Criosd mise.
13 Am bheil Criosd air a
roinn? an e Pòl a cheusadh
air bhur son? no an ann an
ainm Phòil a bhaisteadh sibh?
14 Tha mi toirt buidheach-
ais do Dhia, nach do bhaist
mi aon agaibh, ach Crispus
agus Gaius:
15 Air eagal gu'n abradh
neach, gu'n do bhaist mi a'm'
ainm féin.
16 Agus bhaist mi mar an
ceudna teaghlach Stephanais:
a thuilleadh air so, cha'n fhios
domh an do bhaist mi aon
neach eile.
17 Oir cha do chuir Criosd
mi a bhaisteadh, ach a shear-
monachadh an t-soisgeil; cha'n
ann an gliocas focail, chum
nach cuirteadh crann-ceus-
aidh Chriosd an neo-bhrigh.
18 Oir a ta searmonachadh
a' chroinn-cheusaidh 'na am-
aideachd dhoibh-san a chaill-
ear; ach dhuinne a shaorar,
is e cumhachd Dhé e.
19 Oir a ta e sgrìobhta,
Sgriosaidh mi gliocas nan
daoine glice, agus cuiridh mi
air cùl tuigse nan *daoine* tuig-
seach.
20 C'àit am bheil *an duine*
glic? c'àit am bheil an sgrìobh-
aiche? c'àit am bheil deasboir
an t-saoghail so? Nach do
rinn Dia gliocas an t-saoghail
so amaideach?
21 Oir an uair, ann an glio-
cas Dé, nach b'aithne do'n t-
saoghal, tre ghliocas, Dia, bu
toil le Dia le amaideachd an
t-searmonachaidh iadsan a
thearnadh a ta creidsinn.
22 Oir a ta na h-Iudhaich ag
iarraidh comhara, agus a ta
na Greugaich a' sireadh glioc-
ais:
23 Ach a ta sinne a' sear-
monachadh Chriosd air a
cheusadh, 'na cheap-tuislidh
do na h-Iudhaich, agus do na
Greugaich 'na amaideachd;
24 Ach dhoibh-san a ta air
an gairm, araon Iudhaich agus
Greugaich, Criosd cumhachd
Dhé, agus gliocas Dhé:
25 Do bhrigh gur glice am-
aideachd Dhé na daoine, agus
gur treise anmhuinneachd
Dhé na daoine.
26 Oir chi sibh féin bhur
gairm, a bhràithre, nach iom-
adh iad a ta glic a thaobh na
feòla, nach iomadh cumhach-
dach, nach iomadh uasal *a
ta air an gairm:*
27 Ach ròghnuich Dia nithe
amaideach an t-saoghail so,
chum gu'n cuireadh e nàire
air na daoinibh glice; agus
ròghnuich Dia nithe anmhunn
an t-saoghail, chum gu'n cuir-

eadh e gu nàire na nithe cumhachdach;

28 Agus nithe an-uasal an t-saoghail, agus nithe tarcuiseach ròghnuich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-bhrìgh:

29 Ionnus nach deanadh feòil sam bith uaill 'na fhianuis.

30 Ach uaithe-san a ta sibhse ann an Iosa Criosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na ghliocas, 'na fhìreantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaorsa:

31 Ionnus, a réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a ni uaill, deanadh e uaill anns an Tighearn.

CAIB. II.

AGUS an uair a thàinig mise do 'ur n-ionnsuidhsa, a bhràithre, cha b'ann le oirdheirceas cainnte, no gliocais a thàinig mi, a' cur an céill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a ghabhail air ni sam bith 'nur measg, ach air Iosa Criosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nur measg ann an anmhuinneachd, agus ann an eagal, agus am mòr-chrith.

4 Agus cha *robh* m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraibh mìlse gliocais dhaoine, ach ann an làn-dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd:

5 Chum gu'm biodh bhur creidimh-sa cha'n ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocais am measg nan daoine iomlan: ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid an neo-bhrìgh:

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-diomhair, a' *ghliocais* sin *a bha* folaichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghal chum ar glòir-ne:

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so: oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'thàinig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich Dia dhoibh-san aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne *iad* le a Spiorad féin: oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha'n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh aithne againn air na nithibh sin a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am *briathraibh* a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimhmeas nithe spioradail ri nithibh spioradail.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé: oir is amaideachd leis

iad; agus cha'n 'eil e'n comas
da eòlas a ghabhail *orra*, do
bhrìgh gur ann air mhodh
spioradail a thuigear iad.
15 Ach bheir an duine spior-
adail breth air na h-uile nith-
ibh, gidheadh cha'n 'eil e féin
fo bhreth duine sam bith.
16 Oir cò d'am b'aithne inn-
tinn an Tighearn, *agus* a
theagaisgeas e? ach tha inn-
tinn Chriosd againne.

CAIB. III.

AGUS, a bhràithre, cha'n
fheudainn-sa labhairt
ribhse mar ri *daoinibh* spior-
adail, ach mar ri *daoinibh* feòl-
mhor, amhuil ri naoidhean-
aibh ann an Criosd.
2 Bheathaich mi le bainne
sibh, agus cha'n ann le biadh:
oir fathast cha b'urrainn sibh
a ghabhail, agus a nis féin
cha'n urrainn sibh.
3 Oir a ta sibh fathast feòl-
mhor: oir a thaobh gu bheil
farmad 'nur measg, agus strì,
agus aimhréite, nach 'eil sibh
feòlmhor, agus ag imeachd
mar dhaoine?
4 Oir an uair a ta neach ag
ràdh, Is le Pòl mise; agus
neach eile, *Is* le Apollos mise;
nach 'eil sibh feòlmhor?
5 Cò e ma seadh Pòl, agus
cò e Apollos, ach ministeirean
tre'n do chreid sibh, eadhon
mar a thug an Tighearn do
gach aon?
6 Shuidhich mise, dh'uisgich
Apollos: ach 'se Dia a thug
am fàs.
7 Uime sin ma seadh, cha'n
'eil anns an ti a shuidhicheas
no anns an ti a dh'uisgicheas,
brìgh sam bith; ach ann an
Dia a ta toirt an fhàis.
8 An ti a shuidhicheas, agus
an ti a dh'uisgicheas, is aon
iad: agus gheibh gach aon a
dhuais féin, a réir a shaothair
féin.
9 Oir is comh-luchd-oibre
do Dhia sinne: is sibhse
treabhachas Dhé, *is sibh* ait-
reabh Dhé.
10 A réir gràis Dé a thugadh
dhomh-sa mar fhear-togail
aitreabh glic leag mi am bun-
ait, agus a ta neach eile a'
togail air, ach thugadh gach
neach an aire cionnus a thog-
as e air.
11 Oir bunait eile cha'n ur-
rainn duine sam bith a leag-
adh, ach *am bunait* a leagadh
a cheana, eadhon Iosa Criosd.
12 A nis ma thogas neach
air a' bhunait so, òr, airgiod,
clacha luachmhor, fiodh, feur,
connlach;
13 Nìthear obair gach aoin
duine follaiseach: oir nochd-
aidh an là i, do bhrìgh gu'm
foillsichear i le teine; agus
dearbhaidh an teine obair gach
aoin, ciod is gnè dhith.
14 Ma dh'fhanas obair
neach sam bith a thog e air,
gheibh e duais.
15 Ma loisgear obair neach
sam bith, fuilgidh e call: ach
saorar e féin; gidheadh mar
tre theine.
16 Nach 'eil fhios agaibh
gur sibh teampull Dé, agus
gu bheil Spiorad Dé, 'na
chòmhnuidh annaibh?
17 Ma thruailleas neach air
bith teampull Dhé, sgriosaidh
Dia an ti sin: oir a ta teampull
Dhé naomh, agus is sibhse e.
18 Na mealladh neach air
bith e féin: ma shaoileas neach
air bith 'nur measg *e féin* bhi
glic san t-saoghal so, biodh e
'na amadan, chum gu'm bi e
glic.

19 Oir is amaideachd aig
Dia gliocas an t-saoghail so:
oir a ta e sgrìobhta, Glacaidh
e na daoine glice 'nan inn-
leachdaibh féin.
20 Agus a ris, Is aithne
do'n Tighearn smuainte nan
daoine glice, gur dìomhain
iad.
21 Uime sin na deanadh
neach air bith uaill á daoin-
ibh: oir is leibhse na h-uile
nithe:
22 Ma 'se Pòl, no Apollos,
no Cephas, no an saoghal, no
beatha, no bàs, no nithe a ta
làthair, no nithe a ta ri teachd;
is leibhse iad uile;
23 Agus is le Criosd sibhse;
agus is le Dia Criosd.

CAIB. IV.

BIODH a shamhuil so do
mheas aig duine dhinne,
mar mhinisteiribh Chriosd, a-
gus *mar* stiùbhardaibh rùna-
dìomhair Dhé.
2 Os bàrr iarrar ann an
stiùbhardaibh, gu faighear
neach dìleas.
3 Ach agam-sa is ro-bheag
an ni gu'n tugtadh breth orm
leibhse, no le breitheanas
duine: seadh, cha'n 'eil mi
toirt breth orm féin.
4 Oir cha'n fhios domh ni
sam bith do m' thaobh féin;
gidheadh cha'n 'eil mi le so
air m'fhìreanachadh: ach is e
an Tighearn an ti a bheir
breth orm.
5 Uime sin na tugaibh breth
air ni sam bith roimh an àm,
gus an tig an Tighearn, neach
faraon a bheir gu soilleireachd
nithe folaichte an dorchadais,
agus a dh'fhoillsicheas comh-
airlean nan cridheachan: a-
gus an sin gheibh gach neach
cliu o Dhia.
6 Agus, a bhràithre, ghabh
mi na nithe so a m' ionnsuidh
féin, agus a dh'ionnsuidh A-
pollois ann an samhladh, air
bhur sonsa; chum gu fògh-
lumadh sibh uainne, gun bhar-
ail a bhi agaibh *air daoinibh*
os ceann na bheil sgrìobhta,
chum nach biodh a h-aon ag-
aibh air a shéideadh suas air
son aoin duine an aghaidh
duine eile.
7 Oir cò tha deanamh
eadar-dhealachaidh ortsa *o*
neach eile? Agus ciod e a ta
agad nach d'fhuair thu? a nis
ma fhuair thu e, c'ar son a ta
thu deanamh uaill mar nach
faigheadh tu e?
8 A nis tha sibh sàitheach,
a nis rinneadh saoibhir sibh,
rìoghaich sibh as ar n-eug-
mhais-ne: Agus bu mhiann
leam gu'm bu rìghre sibh,
chum gu'm biodhmaid-ne 'nar
rìghribh maille ribh.
9 Oir is i mo bharail gu'n
do chuir Dia sinne na h-abstoil
a mach mu dheireadh, mar
dhream *a ta* air an orduchadh
chum bàis. Oir rinneadh sinn
'nar ball-amhairc do'n t-saogh-
al, agus do ainglibh, agus do
dhaoinibh.
10 *Is* amadain sinne air son
Chriosd, ach *a ta* sibhse glic
ann an Criosd: *tha* sinne lag,
ach *a ta* sibhse làidir: *a ta*
sibhse ann an urram, ach sinne
ann an eas-urram.
11 Gus an uair so féin, tha
sinn araon ocrach, agus ìot-
mhor, agus lomnochd, agus air
ar bualadh le dornaibh, agus
gun aon àite-còmhnuidh seas-
mhach againn;
12 Agus ri saothair, ag oib-
reachadh le ar làmhaibh féin:
Air fulang anacainnt dhuinn,

tha sinn a' beannachadh:
'nuair a gheur-leanar sinn tha
sinn 'ga fhulang:
13 Air faghail toibheim
dhuinn, tha sinn a' guidhe:
rinneadh sinn mar shalachar
an t-saoghail, mar anabas nan
uile nithe gus an là'n diugh:
14 Cha'n 'eil mi a' sgrìobh-
adh nan nithe so a chur nàire
oirbh, ach mar mo chlann
ghràdhach a ta mi *'gur* comh-
airleachadh.
15 Oir ged bhi deich mìle
luchd-teagaisg agaibh ann an
Criosd, gidheadh *cha'n 'eil ag-
aibh* mòran aithriche: oir ann
an Iosa Criosd, ghin mise sibh
troimh an t-soisgeul.
16 Uime sin guidheam
oirbh, bithibh 'nur luchd-lean-
mhuinn ormsa.
17 Chum na crìche so chuir
mi Timoteus do 'ur n-ionn-
suidh, neach a ta 'na mhac
gràdhach dhomh, agus dìleas
san Tighearna, neach a chuir-
eas an cuimhne dhuibh mo
shlighean-sa a ta ann an
Criosd, a réir mar a ta mi
teagasg anns gach àit anns
gach eaglais.
18 A nis a ta cuid air an
séideadh suas, mar nach tig-
inn do 'ur n-ionnsuidh.
19 Gidheadh thig mi do 'ur
n-ionnsuidh gu h-aithghearr,
ma's toil leis an Tighearn, a-
gus bithidh fios agam, cha'n
ann air cainnt na muinntir a
ta air an séideadh suas, ach
air an cumhachd.
20 Oir cha'n ann am focal
a ta rìoghachd Dhé, ach ann
an cumhachd.
21 Ciod is àill leibh? An tig
mi do 'ur n-ionnsuidh le slait,
no ann an gràdh, agus *ann* an
spiorad na macantachd?

CAIB. V.

THA e air aithris gu coit-
chionn *gu bheil* neò-
ghloine 'nur measg, agus a
leithid sin do neòghloine, nach
'eil uiread as air ainmeachadh
am measg nan Cinneach, gu'm
biodh aig neach bean 'athar.
2 Agus a ta sibh air bhur
séideadh suas, agus cha d'rinn
sibh bròn mar bu chòir, chum
gu tugtadh air falbh uaibh am
fear a rinn an gnìomh so.
3 Oir gu deimhin air dhomh-
sa bhi uaibh an corp, ach a
làthair agaibh an spiorad, thug
mi breth cheana, mar gu bith-
inn a làthair, air an neach a
rinn so mar so;
4 An ainm ar Tighearna
Iosa Criosd, air dhuibhse, a-
gus do m' spiorad-sa bhi cruinn
an ceann a chéile, maille ri
cumhachd ar Tighearna Iosa
Criosd,
5 A shamhuil so do dhuine
a thoirt thairis do Shatan
chum sgrios na feòla, chum
gu'm bi an spiorad air a shaor-
adh ann an là an Tighearna
Iosa.
6 Cha *'n 'eil* bhur n-uaill
maith: nach 'eil fhios agaibh
gu'n goirtich beagan do thaois
ghoirt am meall uile?
7 Glanaibh a mach uime sin
an t-seann taois ghoirt, chum
gu'm bi sibh 'nur meall nuadh,
mar a ta sibh neo-ghoirtichte.
Oir a ta eadhon Criosd ar
n-*uan* càisge air ìobradh air
ar son.
8 Uime sin cumamaid an
fhéill, na b'ann le seann thaois
ghoirt, no le taois ghoirt a'
mhì-ruin agus an uilc; ach
le *aran* neo-ghoirtichte an
tréibhdhireis agus na fìrinn.
9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-

suidh ann an litir, gun chomh-
luadar a bhi agaibh ri luchd-
neòghloine.
10 Gidheadh cha'n ann gu
h-uile ri luchd-neòghloine an
t-saoghail so, no ri luchd-
sainnt, no luchd-foireigne, no
luchd ìodhol-aoraidh; oir an
sin b'éigin duibh dol a mach
as an t-saoghal.
11 Ach a nis sgrìobh mi do
'ur n-ionnsuidh, gun chomh-
luadar a ghléidheadh, ma ta
neach air bith ris an abrar
bràthair 'na fhear-neòghloine,
no sanntach, no 'na fhear
ìodhol-aoraidh, no 'na fhear-
anacainnt, no 'na mhisgeir, no
'na fhear-foireigne, maille r'a
leithid so do dhuine gun uir-
ead as biadh itheadh.
12 Oir ciod e mo ghnothuch-
sa breth a thoirt orra-san a ta
am muigh? nach 'eil sibhse
a' toirt breth air an dream a
ta stigh?
13 Ach a ta Dia a' toirt breth
orra-san a ta an leth muigh.
Uime sin cuiribh air falbh an
droch dhuine *sin* as bhur
meadhon féin.

CAIB. VI.

AM bheil a chridhe aig aon
neach agaibh, aig am
bheil cùis an aghaidh duine
eile, dol fo bhreitheanas nan
daoine eucorach, agus cha'n
ann fo *bhreitheanas* nan
naomh?
2 Nach 'eil fhios agaibh
gu'n toir na naoimh breth air
an t-saoghal? agus ma bheir-
ear breth air an t-saoghal
leibhse, an e nach fiu sibh bhi
'nur breithibh air na cùisibh
a's lugha?
3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n
toir sinne breth air ainglibh?
cia mò na sin air nithibh a
bhuineas do'n bheatha so?
4 Uime sin ma tha breith-
eanais agaibh mu thimchioll
nan nithe sin a bhuineas do'n
bheatha so, cuiribh 'nan suidhe
chum breitheanais an dream
a's lugha meas anns an eaglais.
5 Chum bhur nàire tha mi a'
labhairt. An ann mar sin
nach 'eil aon duine glic 'nur
measg? *nach 'eil* fiu a h-aon
a's urrainn breth a thoirt eadar
a bhràithre?
6 Ach a ta bràthair a' dol gu
lagh le bràthair, agus so an
làthair nan ana-creideach.
7 A nis uime sin a ta gu
cinnteach lochd 'nur measg,
do bhrìgh gu bheil sibh a' dol
gu lagh r'a chéile: c'ar son
nach fearr leibh eucoir fhul-
ang? c'ar son nach fearr leibh
calldach a ghabhail?
8 Gidheadh a ta sibh a' dean-
amh eucoir agus dìobhail,
agus sin air *bhur* bràithribh?
9 Nach 'eil fhios agaibh
nach sealbhaich luchd dean-
amh na h-eucorach rìoghachd
Dhé? Na meallar sibh: cha
sealbhaich luchd-strìopachais,
no luchd ìodhol-aoraidh, no
luchd-adhaltrannais, no luchd-
macnuis, no na daoine a ta
ciontach do neòghloine mhi-
nàdurra,
10 No gaduichean, no daoine
sanntach, no misgeirean, no
luchd-anacainnt, no luchd-
foireigne, rìoghachd Dhé.
11 Agus mar so bha cuid
dibhse: ach a ta sibh air bhur
n-ionnlad, ach a ta sibh air
bhur naomhachadh; ach a ta
sibh air bhur fìreanachadh ann
an ainm an Tighearna Iosa,
agus tre Spiorad air Dé-ne.
12 Tha na h-uile nithe cead-

uichte dhomh-sa, ach cha'n
'eil na h-uile nithe iomchuidh;
tha na h-uile nithe ceaduichte
dhomh, ach cha chuirear mi
fo chumhachd ni sam bith.
13 *Tha* am biadh air son na
bronn, agus a' bhrù air son
a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia
faraon so agus sud. A nis
cha'n ann do neòghloine a tha
an corp, ach do'n Tighearn:
agus an Tighearn do'n chorp.
14 Agus thog Dia faraon an
Tighearn suas, agus togaidh
e sinne suas tre a chumhachd
féin mar an ceudna.
15 Nach 'eil fhios agaibh, gur
iad bhur cuirp buill Chriosd?
uime sin an gabh mise buill
Chriosd, agus an dean mi
buill strìopaich dhiubh? Nar
leigeadh Dia.
16 An e nach 'eil fios agaibh,
an ti sin a tha ceangailte ri
strìopaich, gur aon chorp *rithe*
e? Oir (a ta e ag ràdh,) bith-
idh dithis 'nan aon fheòil.
17 Ach an ti a tha ceangailte
ris an Tighearn, is aon Spior-
ad *ris* e.
18 Teichibh o strìopachas.
Tha gach aon pheacadh a ni
duine an leth muigh do'n
chorp: ach an ti a ni strìop-
achas, tha e peacachadh an
aghaidh a chuirp féin.
19 An e nach 'eil fhios ag-
aibh gur e bhur corp teampull
an Spioraid naoimh *a ta* ann-
aibh, a ta agaibh o Dhia, agus
cha leibh féin sibh?
20 Oir cheannachadh le luach
sibh: uime sin thugaibh glòir
do Dhia le bhur corp, agus le
bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

A NIS a thaobh nan nithe
mu'n do sgrìobh sibh a m'
ionnsuidh: *Is* maith do fhear
gun bheantuinn ri mnaoi.
2 Gidheadh, chum strìop-
achas *a sheachnadh*, biodh a
bhean féin aig gach fear, agus
aig gach mnaoi a fear féin.
3 Thugadh am fear an deadh-
ghean dligheach do'n mhnaoi;
agus a' bhean mar an ceudna
do'n fhear.
4 Cha'n 'eil comas a cuirp
féin aig a' mhnaoi, ach aig an
fhear: agus mar an ceudna
cha'n 'eil comas a chuirp féin
aig an fhear, ach aig a'
mhnaoi.
5 Na cumaibh bhur dlighe o
chéile, ach le toil a chéile rè
tamuill, chum sibh féin a
thoirt do thrasgadh agus do
urnuigh; agus thigibh cuid-
eachd a rìs, chum nach buair
Satan sibh air son bhur neo-
gheamnuidheachd.
6 Ach tha mi a' labhairt so
mar ni ceaduichte, *agus* cha'n
ann mar àithne.
7 Oir bu mhiann leam gu'm
biodh na h-uile dhaoine mar
mi féin: gidheadh a ta a
thiodhlac féin aig gach duine
o Dhia, aig aon neach mar so,
agus aig neach eile mar sud.
8 Uime sin a ta mi ag ràdh
ris an dream nach 'eil pòsda,
agus ris na bantrachaibh, Is
maith dhoibh ma dh'fhanas
iad eadhon mar a ta mise.
9 Gidheadh mar fheudar leo
iad féin a ghleidheadh *geam-
nuidh*, pòsadh iad: oir is fearr
pòsadh na losgadh.
10 Agus dhoibh-san a ta
pòsda tha mi ag àithneadh,
gidheadh cha mhise, ach an
Tighearn, gun a' bhean a
dhealachadh r'a fear:
11 Ach ma dhealaicheas i,
fanadh i gun phòsadh, no

biodh i réidh r'a fear: agus
na cuireadh am fear uaith *a*
bhean.
12 Ach ris a' chuid eile a ta
mise ag ràdh, cha'n e an Tigh-
earn, Ma bhios aig bràthair
sam bith bean ana-creideach,
agus gu bheil i toileach còmh-
nuidh a ghabhail maille ris,
na cuireadh e uaith i.
13 Agus a' bhean aig am
bheil fear ana-creideach, agus
gu bheil esan toileach còmh-
nuidh a ghabhail maille rithe,
na cuireadh i uaipe e.
14 Oir a ta am fear ana-creid-
each air a naomhachadh leis a'
mhnaoi, agus a ta a' bhean
ana-creideach air a naomhach-
adh leis an fhear: no bhiodh
bhur clann neòghlan; ach a
nis a ta iad naomha.
15 Ach ma dh'fhalbhas am
fear ana-creideach, falbhadh
e. Cha 'n 'eil bràthair no
piuthar fo dhaorsa 'nan leith-
idibh sin do *chàsaibh:* ach
ghairm Dia sinne chum sìthe.
16 Oir ciod am fios a ta agad-
sa, O bhean, nach saor thu t'-
fhear? no ciod am fios a ta
agad-sa, O fhir, nach saor thu
do bhean?
17 Ach a réir mar a roinn
Dia ris gach duine, mar a
ghairm an Tighearn gach aon,
mar sin gluaiseadh e: agus
mar sin a ta mise 'g orduch-
adh anns na h-eaglaisibh uile.
18 An do ghairmeadh neach
sam bith agus e timchioll-
ghearrta? na deanar e neo-
thimchioll-ghearta: an do
ghairmeadh neach sam bith
gun e bhi timchioll-ghearrta?
na timchioll-ghearrar e.
19 Cha'n 'eil éifeachd san
timchioll-ghearradh, agus cha
'n 'eil éifeachd san neo-thim-
chioll-ghearradh, ach *ann ar*
coimhead àitheanta Dhé.
20 Fanadh gach aon anns a'
ghairm anns an do ghairm-
eadh e.
21 An do ghairmeadh thu
a'd' sheirbhiseach? na biodh
suim agad dheth; ach ma
dh'fheudas tu bhi saor, gu ma
h-e sin do roghainn.
22 Oir an ti a ghairmeadh
san Tighearn 'na sheirbhis-
each, is duine saor an Tigh-
earn e: mar an ceudna an ti a
ghairmeadh *agus e* saor, is e
seirbhiseach Chriosd e.
23 Cheannachadh air luach
sibh; na bithibh 'nur seirbhis-
ich do dhaoinibh.
24 A bhràithre, san staid
anns an do ghairmeadh gach
neach, an sin fanadh e maille
ri Dia.
25 A nis thaobh òighean,
cha 'n 'eil àithne agam o'n
Tighearn: gidheadh tha mi
toirt breth, mar neach a
fhuair tròcair o'n Tighearn
gu bhi dìleas.
26 Tha mi a' meas uime sin
gu bheil so maith air son na
teanntachd a ta làthair, *a ta
mi ag ràdh* gu *bheil e* maith
do dhuine bhi mar sin.
27 Am bheil thu ceangailte
ri mnaoi? na iarr fuasgladh.
Am bheil thu fuasgailte o
mhnaoi? na iarr bean.
28 Ach ma phòsas tu, cha do
pheacaich thu; agus ma
phòsas òigh, cha do pheacaich
i: gidheadh, bithidh aig an
leithidibh so trioblaid san
fheoil; ach tha mi 'gur caomh-
nadh.
29 Ach a ta mi ag ràdh so, a
bhràithre, gu bheil an aimsir
goirid sna bheil ri teachd:
ionnus faraon gu'm bi iadsan

aig am bheil mnài, mar nach biodh mnài aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar *dhaoine* nach 'eil a' sealbhachadh:

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dhream nach 'eil 'ga mhighnàthachadh; oir théid sgiamh an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn:

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh' fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha *mar an ceudna* eadar-dhealachadh eadar bean agus òigh: tha cùram oirre-sa nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum gu'm bi i naomh, faraon 'na corp agus 'na spiorad; ach bithidh cùram air a' mhnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labhairt chum bhur tairbhe féin; cha'n ann chum gu'n cuirinn ribe oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach, agus gu'm feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan féin gu mi-chiatach thaobh a mhaighdin, ma chaidh blàtha h-aimsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na's àill leis, cha'n 'eil e a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil féin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad am pòsadh *i*, a' deanamh gu maith; ach a ta an ti nach toir ann am pòsadh *i*, a' deanamh ni's fearr.

39 Tha a' bhean ceangailte leis an lagh rè na h-ùine a's beò d'a fear: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a réir mo bhreth-sa; agus is i mo bharail-sa gu bheil Spiorad Dhé agam.

CAIB. VIII.

ANIS a thaobh nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Ataidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh fóghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saoilsinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'iobradh do ìodholaibh, tha fhios againne nach ni air domhan

ìodhol, agus nach *'eil* Dia sam
bith eile ann ach a h-aon.
5 Oir ged tha iad ann ris
an abrar Dée, ma's ann air
nèamh no air talamh, (amhuil
mar a ta iomadh Dia, agus
iomadh Tighearn ann,)
6 Gidheadh dhuinne *cha'n
'eil ach* aon Dia, an t-Athair,
o'm *bheil* na h-uile nithe, agus
sinne air a shonsan; agus aon
Tighearn Iosa Criosd, tre *am
bheil* na h-uile nithe, agus
sinne trìd-san.
7 Gidheadh cha *'n'eil* an
t-eòlas so anns na h-uile
dhaoinibh: oir tha cuid le cog-
uis thaobh an ìodhoil gus an
àm so, ag itheadh *a' bhìdh* mar
ni a dh'ìobradh do ìodhol; a-
gus air d'an coguis a bhi an-
mhunn, tha i air a salachadh.
8 Ach cha mhol biadh sinn
do Dhia: oir ma dh'itheas
sinn, cha'n fheirrd sinn e; ni
mò mur ith sinn, is misd sinn
e.
9 Ach thugaibh an aire
nach bi an comas so a ta ag-
aibh air aon dòigh 'na aobhar
oilbheim do'n dream a ta lag.
10 Oir ma chi neach thusa
aig am bheil eòlas a' suidhe
chum bìdh ann an teampull
ìodhoil, nach neartaichear cog-
uis an ti sin a ta lag chum na
nithe sin a dh'ìobradh do ìodh-
olaibh itheadh:
11 Agus tre t'eòlas-sa an
téid do bhràthair lag am mugha,
air son an d'fhuair Criosd bàs?
12 Ach le peacachadh
dhuibh mar sin an aghaidh
nam bràithre, agus le an cog-
uis anmhunn a lotadh, tha
sibh a' peacachadh an aghaidh
Chriosd.
13 Uime sin ma bheir biadh
aobhar oilbheim do m' bhràth-
air, cha'n ith mi feòil a chaoidh,
chum nach toir mi aobhar oil-
bheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

NACH abstol mise? nach
'eil mi saor? Nach fhaca
mi Iosa Criosd ar Tighearn?
nach sibhse m'obair san Tigh-
earn?
2 Mur 'eil mi a'm' abstol
do dhaoinibh eile, gidheadh
gu cinnteach tha mi dhuibhse;
oir is sibhse seula m' abstol-
achd anns an Tighearn.
3 Is e so mo fhreagradh
do'n dream a chuireas ceisd
orm.
4 Nach 'eil againne comas
itheadh agus òl?
5 Nach 'eil againne comas
piuthar, bean-phòsda a thoirt
leinn mu'n cuairt, amhuil mar
na h-abstoil eile, agus bràith-
rean an Tighearn, agus Ce-
phas?
6 No am bheil mise agus
Barnabas a mhàin, gun chom-
as againn bhi saor o obair?
7 Cò a théid chum cogaidh
uair air bith air a chostus féin?
cò a shuidhicheas fìon-lios,
agus nach ith d'a thoradh? no
cò a bheathaicheas treud, agus
nach blais do bhainne an
treud?
8 An ann mar dhuine a ta
mi a' labhairt nan nithe so? no
nach abair an lagh na nithe so
mar an ceudna?
9 Oir a ta e sgrìobhta ann
an lagh Mhaois, Na cuir
ceangal air beul an daimh a
tha saltairt an arbhair. Am
bheil cùram nan damh air
Dia?
10 No nach ann gu h-àr-
aidh air ar son-ne a ta e ag
ràdh so? gu deimhin *is ann*

air ar son-ne tha e sgrìobhta:
chum gur ann an dòchas is
còir do'n treabhaiche treabh-
adh; agus a chum an neach
a bhuaileas ann an dòchas,
gu'm bi e 'na fhear comhpairt
d'a dhòchas.
11 Ma chuir sinne nithe
spioradail dhuibhse, an ni mòr
e ma bhuaineas sinn bhur
nithe feòlmhor-sa?
12 Ma tha muinntir eile 'nan
luchd-comhpairt do'n chumh-
achd so thairis oirbh, nach mò
is còir dhuinne *bhi?* Gidh-
eadh, cha do chuir sinn an
cumhachd so an cleachda; ach
a ta sinn a' fulang nan uile
nithe, chum nach cuireamaid
bacadh air soisgeul Chriosd.
13 Nach 'eil fhios agaibh gu
bheil iadsan a ta saoithreach-
adh mu thimchioll nithe
naomha, air am beathachadh
o'n teampull? agus iadsan a
ta frithealadh do'n altair, gu
bheil comh-roinn aca ris an
altair?
14 Agus mar sin dh'orduich
an Tighearn mar an ceudna
dhoibh-san a ta searmonach-
adh an t-soisgeil, an teachd-
an-tìr fhaotainn o'n t-soisgeul.
15 Ach cha do ghnàthaich
mise a h-aon diubh so, agus
cha do sgrìobh mi na nithe
so, chum gu'n deantadh mar
sin dhomh: oir b'fhearr dhomh
am bàs fhaghail, na gu'n cuir-
eadh neach air bith m'uaill an
neo-bhrìgh.
16 Oir ged shearmonaich mi
an soisgeul, cha'n 'eil aobh-
ar uaill agam: oir a ta éigin
air a cur orm; seadh, is an-
aoibhinn domh, mur searmon-
aich mi an soisgeul.
17 Oir ma's ann gu toileach
a ta mi deanamh so, tha duais
agam: ach ma's ann an agh-
aidh mo thoile a tha minis-
treileachd air a h-earbsadh
rium,
18 Ciod i mo dhuais ma
seadh? *eadhon so,* chum 'nuair
a ta mi searmonachadh an t-
soisgeil, gu'n suidhichinn
soisgeul Chriosd gun chostus,
chum nach mi-ghnàthaichinn
mo chumhachd san t-soisgeul.
19 Oir ged tha mi saor o na
h-uile dhaoinibh, gidheadh
rinn mi mi féin a'm' sheirbhis-
each do na h-uile, chum gu'n
cosnainn an tuilleadh.
20 Agus rinneadh mi do na
h-Iudhaich mar Iudhach,
chum gu'n cosnainn na h-
Iudhaich; dhoibh-san a ta
fuidh 'n lagh, mar *dhuine*
fuidh 'n lagh, chum gu'n cosn-
ainn iadsan a ta fuidh an lagh;
21 Dhoibh-san a ta gun lagh,
mar *dhuine* gun lagh, (ged
nach 'eil mi gun lagh do Dhia,
ach fo lagh do Chriosd,) chum
gu'n cosnainn iadsan a ta gun
lagh.
22 Rinneadh mi dhoibh-san
a ta anmhunn mar *dhuine* an-
mhunn, chum gu'n cosnainn
an dream a ta anmhunn: Bha
mi san uile chruth do na h-
uile, chum air gach uile
dhòigh gu'n saorainn cuid
éigin.
23 Agus so tha mi a' dean-
amh air son an t-soisgeil, chum
gu'm bi mi a'm' fhear comh-
roinne dheth.
24 'Nach 'eil fhios agaibh
iadsan a ta ruith anns a' bhlàr-
réise, gu'n ruith iad uile, ach
is aon duine a gheibh an duais?
gu ma h-amhuil a ruitheas
sibhse, ionnus gu'n glac sibh
an duais.
25 Agus a ta gach uile

ghleachdair measarra anns na
h-uile nithibh: a nis a ta iad-
san a' *deanamh sin* chum gu'm
faigh iad crùn truaillidh; ach
sinne *air son crùin* neo-thru-
aillidh.
26 Uime sin is amhuil a ta
mise a' ruith, cha'n ann mar
gu neo-chinnteach: is amh-
uil a ta mi a' cur catha, cha'n
ann mar neach a bhuaileas an
t-athar:
27 Ach tha mi a' trombhual-
adh mo chuirp, agus 'ga chur
fuidh smachd: air eagal air
chor sam bith an déigh dhomh
searmonachadh do dhream
eile, gu'n cuirear mi féin air
cùl.

CAIB. X.

OS bàrr, a bhràithre, cha
b'àill leam sibhse a bhi
aineolach, gu robh ar n-aith-
riche uile fuidh 'n neul, agus
gu'n deachaidh iad uile
troimh 'n mhuir;
2 Agus gu'n do bhaisteadh
iad uile do Mhaois san neul,
agus anns a' mhuir;
3 Agus gu'n d'ith iad uile
an t-aon bhiadh spioradail;
4 Agus gu'n d'òl iad uile an
t-aon deoch spioradail: (oir
dh'òl iad do'n charraig spior-
adail sin a lean iad: agus b'i
a' charraig sin Criosd:)
5 Ach le mòran diubh cha
robh Dia toilichte: oir sgrios-
adh san fhàsach iad.
6 A nis bha na nithe sin 'nan
saimpleiribh dhuinne, chum
nach miannaicheamaid droch
nithe, eadhon mar a mhiann-
aich iadsan.
7 Agus na bithibh-sa 'nur
luchd-ìodhol-aoraidh, mar *a
bha* cuid diubh-san; a réir
mar a ta e sgrìobhta, Shuidh
am pobull sìos a dh'itheadh a-
gus a dh'òl, agus dh'éirich iad
a chluicheadh.
8 Agus na deanamaid strìop-
achas, mar a rinn cuid diubh-
san, agus a thuit *diubh* an aon
là tri mìle fichead.
9 Agus na dearbhamaid
Criosd, mar a dhearbh cuid
diubh-san, agus a sgriosadh
iad le nathraichibh nimhe.
10 Agus na deanaibh-sa
gearan, mar a rinn cuid diubh-
san gearan, agus a sgriosadh
iad leis an sgriosadair.
11 A nis thachair na nithe so
uile dhoibh-san mar eisem-
pleiribh: agus sgrìobhadh iad
chum teagaisg duinne, air am
bheil deireadh an domhain
air teachd.
12 Uime sin an ti a shaoil-
eas a bhi 'na sheasamh, thug-
adh e aire nach tuit e.
13 Cha do thachair deuch-
ainn air bith ribh, ach ni a ta
coitchionn do dhaoinibh: ach
tha Dia dìleas, nach leig
dhuibh bhi air bhur feuchainn
thar bhur comas; ach a ni
maille ris an deuchainn slighe
dol as mar an ceudna, chum
gu'm bi sibh comasach air a
giùlan.
14 Air an aobhar sin, a
mhuinntir mo ghràidh, teich-
ibh o ìodhol-aoradh.
15 Tha mi a' labhairt mar ri
daoinibh tuigseach: thug-
aibh-sa breth air an ni a ta
mi ag ràdh.
16 Cupan a' bheannachaidh
a ta sinne a' beannachadh,
nach e comunn fola Chriosd
e? An t-aran a ta sinn a' bris-
eadh, nach e comunn cuirp
Chriosd e?
17 Oir ged tha sinne 'nar
mòran, is aon aran, agus aon

chorp sinn: oir a ta againn
uile comhpairt do'n aon aran.
18 Thugaibh fa'near Israel a
réir na feòla: nach 'eil aca-
san a ta 'g itheadh nan ìobairt
comh-roinn ris an altair?
19 Ciod a their mi uime sin?
gu bheil brìgh air bith anns
an ìodhol, no gu bheil brìgh
air bith san ni a dh'ìobradh
do ìodholaibh?
20 Ach *tha mi ag ràdh*, na
nithe a ta na Cinnich ag ìob-
radh, gur ann do dheamhnaibh
a tha iad 'gan ìobradh, agus
nach ann do Dhia: agus cha
b'àill leam comunn a bhi ag-
aibh-sa ri deamhnaibh.
21 Cha'n 'eil e an comas
duibh cupan an Tighearn òl,
agus cupan dheamhan. Cha'n
'eil e an comas duibh comh-
roinn a bhi agaibh do bhord
an Tighearn, agus do bhord
dheamhan.
22 Am brosnuich sinn an
Tighearn gu feirg? an treise
sinn na esan?
23 Tha na h-uile nithe cead-
uichte dhomh-sa, ach cha'n
'eil na h-uile nithe iomchuidh:
tha na h-uile nithe ceaduichte
dhomh-sa, ach cha toir na
h-uile nithe fòghlum.
24 Na iarradh neach air bith
an ni sin a bhuineas dha féin;
ach *iarradh* gach aon *an ni*
sin a thig ri maith neach eile.
25 Ithibh gach ni a reicear
am margadh na feòla, gun
cheisd air bith fheòraich air
son coguis.
26 Oir is leis an Tighearn
an talamh, agus a làn.
27 Ma bheir aon neach
dhiubh-san nach 'eil 'nan
creidich cuireadh dhuibh, a-
gus gur toil leibh dol maille
ris; ithibh gach ni a chuirear
roimhibh, gun ni sam bith
fheòraich air son coguis.
28 Ach ma their duine sam
bith ribh, Dh'ìobradh an ni so
do ìodholaibh, na ithibh, air a
shon-san a nochd dhuibh e,
agus air son coguis. Oir is
leis an Tighearn an talamh,
agus a làn.
29 *Air son* coguis, a ta mi ag
ràdh, cha'n i *do choguis* féin,
ach *coguis* an neach ud eile:
oir c'ar son a bheirear breth
air mo shaorsa-sa le coguis
duine eile?
30 Oir, ma tha comhpairt
bìdh agam-sa tre ghràs, c'ar
son a labhrar olc umam a
thaobh an ni sin air son am
bheil mi a' toirt buidheachais?
31 Uime sin cò aca dh'itheas
no dh'òlas sibh, no ge b'e
ni a ni sibh, deanaibh na h-
uile nithe chum glòire Dhé.
32 Na tugaibh aobhar oil-
bheim do na h-Iudhaich, no do
na Greugaich, no do eaglais
Dé:
33 A réir mar a ta mise a'
a' deanamh toile nan uile
dhaoine anns na h-uile *nithibh*,
gun bhi 'g iarraidh mo bhuan-
nachd féin, ach *buannachd*
mhòran, chum gu téarnar iad.

CAIB. XI.

BITHIBH-SA 'nur luchd-
leanmhuinn orm-sa, amh-
uil mar a ta mise air Criosd.
2 A nis a ta mi 'gur moladh,
a bhràithre, do bhrìgh gu
bheil cuimhne agaibh ormsa
anns na h-uile nithibh, agus
gu bheil sibh a' coimhead nan
orduighean, mar a thug mise
dhuibh *iad*.
3 Ach bu mhiann leam fios
a bhi agaibh, gur e Criosd
ceann gach fir, agus gur e am

fear ceann na mnà, agus gur
e Dia ceann Chriosd.
4 Gach fear a ta deanamh
urnuigh no fàidheadaireachd,
agus folach air *a* cheann, tha
e toirt eas-urraim d'a cheann.
5 Ach gach bean a ta dean-
amh urnuigh no fàidheadair-
eachd gun fholach air *a* ceann,
tha i toirt eas-urraim d'a
ceann: oir is ionnan sin agus
ged bhiodh i air a bearradh.
6 Oir mur bi folach air ceann
na mnà, bearrar i mar an
ceudna: ach ma's grannda do
mhnaoi i bhi air a bearradh
no air a lomadh, cuireadh i
folach oirre.
7 Oir gun amharus cha chòir
do fhear a cheann a chòmh-
dachadh, do bhrìgh gur e
ìomhaigh agus glòir Dhé: ach
is i a' bhean glòir an fhir.
8 Oir cha'n 'eil am fear o'n
mhnaoi, ach a' bhean o'n
fhear.
9 Agus cha do chruthaich-
eadh am fear air son na mnà,
ach a' bhean air son an fhir.
10 Uime sin is còir do'n
mhnaoi cumhachd a bhi aice
air *a* ceann, air son nan ain-
geal.
11 Gidheadh, cha'n 'eil am
fear as eugmhais na mnà, no
a' bhean as eugmhais an fhir
anns an Tighearn.
12 Oir mar a ta a' bhean
o'n fhear, is amhuil sin *a ta*
'm fear tre'n mhnaoi mar an
ceudna: ach is ann o Dhia a
ta na h-uile nithe.
13 Measaibh annaibh féin:
am bheil e ciatach do mhnaoi
urnuigh a dheanamh ri Dia
gun fholach *air a ceann.*
14 Nach 'eil nàdur féin a'
teagasg dhuibh, ma bhios
gruag fhada air fear, gur nàr
dha e?
15 Ach ma bhios gruag
fhada air mnaoi, is glòir dhi
e: oir thugadh a gruag dhi
air son còmhdaich.
16 Ach ma bhios neach air
bith connspaideach, cha'n 'eil
a leithid sin do ghnàthachadh
againne, no aig eaglaisibh
Dhé.
17 A nis anns an ni so a ta
mi cur an céill *duibh*, cha
mhol mi *sibh*, do bhrìgh gu
bheil sibh a' teachd an ceann
a chéile, cha'n ann chum an
ni a's fearr, ach an ni a's
miosa.
18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh
a' cruinneachadh an ceann a
chéile san eaglais, tha mi
cluinntinn gu bheil roinnean
'nur measg; agus tha mi an
cuid 'ga chreidsinn.
19 Oir is éigin saobh-chreid-
imh a bhi eadaraibh, chum
gu'n deanar follaiseach an
dream a ta dearbhta 'nur
measg.
20 Uime sin an uair a thig
sibh an ceann a chéile do aon
àit, cha'*n e sin* suipeir an
Tighearn itheadh.
21 Oir ithidh gach aon air
tùs a shuipeir féin, agus a ta
neach ocrach, agus neach eile
air mhisg.
22 An e nach 'eil tighean
agaibh chum itheadh agus òl
annta? no am bheil sibh a'
deanamh tàir air eaglais Dé,
agus a' nàrachadh na muinn-
tir aig nach 'eil? Ciod a their
mi ribh? Am mol mi sibh,
anns *a' chùis* so? cha mhol.
23 Oir fhuair mise o'n Tigh-
earn an ni mar an ceudna a
thug mi dhuibh-sa, Gu'n do
ghlac an Tighearn Iosa aran,

anns an oidhche an do bhrath-
adh e:
24 Agus air tabhairt buidh-
eachais, bhris se e, agus thu-
bhairt e, Gabhaibh, ithibh; is
e so mo chorp-sa, a ta air a
bhriseadh air bhur sonsa:
deanaibh so mar chuimhneach-
an ormsa.
25 Agus air a' mhodh
cheudna an cupan, an déigh
na suipeir, ag ràdh, Is e an
cupan so an coimhcheangal
nuadh ann am fhuil-sa: dean-
aibh-sa so, cia minic as a dh'òl-
as sibh *e*, mar chuimhneachan
ormsa.
26 Oir cia minic as a dh'ith-
eas sibh an t-aran so, agus a
dh'òlas sibh an cupan so, tha
sibh a' foillseachadh bàis an
Tighearna gus an tig e.
27 Uime sin, ge b'e neach a
dh'itheas an t-aran so, agus a
dh'òlas cupan so an Tighearna
gu neo-iomchuidh, bithidh e
ciontach do chorp agus do
fhuil an Tighearna.
28 Ach ceasnuicheadh duine
e féin, agus mar sin itheadh
e do'n aran *so*, agus òladh e
do'n chupan *so*:
29 Oir ge b'e dh'itheas a-
gus a dh'òlas gu neo-iom-
chuidh, tha e 'g itheadh agus
ag òl breitheanais dha féin,
do bhrìgh nach 'eil e a' dean-
amh aithne air corp an Tigh-
earn.
30 Air a shon so *tha* mòran
'nur measg lag agus tinn, agus
tha mòran nan codal.
31 Oir nan tugamaid breth
oirnn féin, cha tugtadh breth
oirnn.
32 Ach an uair a bheirear
breth oirnn, tha sinn air ar
smachdachadh leis an Tigh-
earn, chum nach bitheamaid
air ar dìteadh maille ris an
t-saoghal.
33 Uime sin, mo bhràithre,
'nuair a thig sibh an ceann a
chéile chum itheadh, fanaibh
r'a chéile.
34 Agus ma bhios ocras air
aon neach, itheadh e aig an
tigh: chum nach tig sibh an
ceann a chéile gu breithean-
as. Agus cuiridh mise gach
ni eile an ordugh 'nuair a thig
mi.

CAIB. XII.

ANIS a thaobh *thiodhlaca*
spioradail, a bhràithre,
cha'n àill leam sibh bhi ain-
eolach.
2 Tha fios agaibh gu robh
sibh 'nur Cinnich, air bhur
tarruing gu ìodholaibh balbha,
a réir mar a threòraicheadh
sibh.
3 Uime sin tha mi toirt fios
duibh, nach abair duine sam
bith a tha labhairt o Spiorad
Dhé, gu bheil Iosa malluichte;
agus nach urrainn duine sam
bith a ràdh gur e Iosa an
Tighearn, ach tre an Spiorad
naomh.
4 A nis tha eadar-dhealach-
adh thiodhlaca ann, ach *cha'n
'eil ach* aon Spiorad ann.
5 Agus tha eadar-dhealach-
adh frithealadh ann, gidh-
eadh *cha 'n 'eil ach* aon Tigh-
earn ann.
6 Agus tha eadar-dhealach-
adh oibreachaidh ann, ach is e
an t-aon Dia, a tha ag oib-
reachadh nan uile *nithe* anns
na h-uile.
7 Ach a ta foillseachadh an
Spioraid air a thoirt do gach
neach, chum tairbhe.
8 Oir do aon duine tha
focal a' ghliocais air a thoirt
leis an Spiorad; agus do dhuine

eile focal an eòlais leis an
Spiorad cheudna;
9 Do neach eile creidimh
leis an Spiorad sin fèin; do
dhuine eile tabhartas leighis
tre an Spiorad cheudna;
10 Do neach eile oibreach-
adh mhìorbhuile; do neach
eile fàidheadaireachd; do
neach eile aithneachadh spior-
ad; do neach eile *iomadh* gnè
theangadh; agus do neach eile
eadar-mhìneachadh theang-
adh.
11 Ach na nithe sin uile
tha an t-aon Spiorad ceudna
ag oibreachadh, a' roinn ris
gach aon fa leth a réir mar is
àill leis.
12 Oir mar is aon an corp,
agus mòran do bhuill aige,
agus a ta uile bhuill an aoin
chuirp sin, ge h-iomadh iad,
'nan aon chorp; mar sin *a ta*
Criosd.
13 Oir tre aon Spiorad
bhaisteadh sinn uile do aon
chorp, ma's Iudhaich sinn no
Greugaich, ma's daor no saor
sinn; agus thugadh deoch r'a
h-òl duinn uile chum aoin
Spioraid.
14 Oir cha'n aon bhall an
corp, ach mòran.
15 Ma their a' chos, Do
bhrìgh nach mi an làmh, cha'n
ann do'n chorp mi; nach 'eil
i do'n chorp air a shon sin?
16 Agus ma their a' chluas,
Do bhrìgh nach mi an t-sùil,
cha'n ann do'n chorp mi; nach
ann do'n chorp i air a shon
sin?
17 Nam *biodh* an corp uile
'na shùil, c'àit am *biodh* a'
chlaisteachd? Nam *biodh* e
uile 'na chlaisteachd, C'àit am
biodh an fhàile?
18 Ach a nis shuidhich Dia
na buill gach aon diubh sa'
chorp, mar bu toil leis.
19 Agus nam biodh iad uile
'nan aon bhall, c'àit am *biodh*
an corp?
20 Ach a nis *tha iad* 'nam
mòran bhall, ged nach 'eil ann
ach aon chorp.
21 Agus cha'n urrainn an
t-sùil a ràdh ris an làimh,
Cha'n 'eil feum agam ort: no
a rìs, an ceann ris na cosaibh,
Cha'n 'eil feum agam oirbhse.
22 Ach gu ro mhòr ni's mò
tha na buill sin do'n chorp,
a's anmhuinne a thaobh cos-
lais, feumail.
23 Agus air *na buill* sin
do'n chorp a's lugha urram
'nar measg-ne, tha sinn a' cur
an tuilleadh urraim; agus na
buill sin dhinn a's lugha maise,
tha aca sin gu ro mhòr an
tuilleadh maise.
24 Oir air na *buill* mhais-
each againn cha'n 'eil uireas-
bhuidh: ach rinn Dia an corp
a chomh-chumadh r'a chéile,
air dha an tuilleadh urraim gu
mòr a thoirt do'n *chuid* air an
robh uireasbhuidh:
25 Chum nach biodh eas-
aonachd air bith sa' chorp:
ach gu'm biodh an t-aon chùr-
am aig na buill d'a chéile.
26 Agus ma dh'fhuilgeas
aon bhall, comhfhuilgidh na
buill uile: no ma gheibh aon
bhall urram, ni na buill uile
gairdeachas maille ris.
27 A nis is sibhse corp
Chriosd, agus *is* buill *sibh* fa
leth.
28 Agus chuir Dia dream
àraidh san eaglais, air tùs ab-
stola, san dara àit fàidhean,
san treas àit luchd-teagaisg, a
rìs mìorbhuilean, 'na dhéigh
sin tabhartais leighis, luchd-

cuideachaidh, uachdaranachda, iomadh gnè theangadh.

29 *Am bheil* na h-uile 'nan abstolaibh? *Am bheil* na h-uile 'nam fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-deanamh mhìorbhuile?

30 Am bheil aig na h-uile tabhartais leighis? An labhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile eadar-theangachadh?

31 Ach biodh miann dùrachdach nan tiodhlacan a's fearr oirbh: agus gidheadh tha mise a' nochdadh dhuibh slighe a's ro-fhearr.

CAIB. XIII.

GED labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh agam, tha mi a'm' umha a ni fuaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ged robh agam fàidheadaireachd, agus ged thuiginn na h-uile rùnadìomhair, agus gach uile eòlas; agus ged bhiodh agam gach uile *ghnè* creidimh, ionnus gu'n atharraichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha'n 'eil annam ach neo-ni.

3 Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp chum a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha'n 'eil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fhulangach, *agus* caoimhneil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dean an gràdh ràiteachas, cha'n 'eil e air a shéideadh suas,

5 Cha ghiùlain se e féin gu mi-chiatach, cha'n iarr e na nithe sin a bhuineas da féin, cha'n 'eil e so-bhrosnuchaidh *chum feirge,* cha smuainich e olc sam bith,

6 Cha dean e gairdeachas san eucoir, ach ni e gairdeachas san fhìrinn:

7 Fuilgidh e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh sùil aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha téid an gràdh air cùl a chaoidh: ach ma's fàidheadaireachda *ta ann,* théid iad air cùl; ma's teangaidh, sguiridh iad; ma's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an ni a ta iomlan, cuirear air cùl an ni sin nach 'eil ach ann an cuid.

11 'Nuair a bha mi a'm' leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich mi mar leanaban; ach air fàs domh a'm' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a' faicinn san àm so gu dorcha tre ghloin; ach an sin *chi sinn* aghaidh ri h-aghaidh: san àm so is aithne dhomh ann an cuid; ach an sin aithnichibh mi eadhon mar a ta aithne orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na tri *nithe* so; ach *is e*'n gradh a's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

LEANAIBH gràdh, agus biodh mòr-mhiann *thiodhlaca* spioradail oirbh, ach gu ma mò bhur togradh gu'n

deanadh sibh fàidheadair-
eachd.
2 Oir an ti a labhras ann an
teangaidh *choimhich*, cha'n
ann ri daoinibh a labhras e,
ach ri Dia: oir cha'n 'eil
neach sam bith 'ga thuigsinn;
ged tha e anns an Spiorad a'
labhairt rùna-dìomhair.
3 Ach an ti a tha deanamh
fàidheadaireachd, tha e a' labh-
airt ri daoinibh chum teag-
aisg, agus *chum* earail, agus
chum comhfhurtachd.
4 An ti a ta labhairt an tean-
gaidh *choimhich*, tha e 'ga
theagasg féin: ach an ti a ni
fàidheadaireachd, tha e teag-
asg na h-eaglais.
5 Bu mhaith leam gu labh-
radh sibh uile le teangaibh,
ach b'fhearr leam sibh a
dheanamh fàidheadaireachd,
oir *is* mò an ti a ni fàidhead-
aireachd, no an ti a labhras le
teangaibh, mur eadar-theang-
aich e, chum gu faigheadh an
eaglais fòghlum.
6 A nis, a bhràithre, ma thig
mi do 'ur n-ionnsuidh a' labh-
airt le teangaibh, ciod an
tairbhe a ni mi dhuibh, mur
labhair mi ribh am foillseach-
adh, no an eòlas, no am fàidh-
eadaireachd, no an teagasg?
7 Air an dòigh cheudna na
nithe gun anam a ni fuaim,
ma's pìob no clàrsach, mur
dean iad eadar-dhealachadh
'nam fuaimibh, cionnus a
thuigear an ni a sheinnear air
a' phìob no air a' chlàrsaich?
8 Oir ma bheir a' ghalltromp
fuaim neo-chinnteach uaipe,
cò a dh'ulluicheas e féin chum
a' chatha?
9 Is amhuil sin sibhse, mur
labhair sibh leis an teangaidh
briathra so-thuigsinn, cionnus
a dh'aithnichear an ni a labh-
rar? oir is ann ris an athar a
labhras sibh.
10 Tha, feudaidh e bi, an
uiread do ghuthannaibh san
t-saoghal, agus cha'n 'eil a
h-aon diubh gun bhlagh.
11 Uime sin, mur tuig mi
brìgh a' ghutha, bithidh mi
do'n ti a labhras, borb; agus
bithidh an ti a labhras, borb
dhomh-sa.
12 Mar sin mar an ceudna
sibhse, do bhrìgh gu bheil
déigh agaibh air *tiodhlacaibh*
spioradail, iarraibh sibh féin
a thoirt barrachd chum fògh-
luim na h-eaglais.
13 Uime sin, an ti a labhras
ann an teangaidh *choimhich*,
guidheadh e gu'n deanadh e
eadar-theangachadh.
14 Oir ma ni mise urnuigh
ann an teangaidh *choimhich*,
tha mo spiorad a' deanamh
urnuigh, ach tha mo thuigse
neo-tharbhach.
15 Ciod ma seadh? ni mi
urnuigh leis an spiorad, agus
ni mi urnuigh leis an tuigse
mar an ceudna: seinnidh mi
leis an Spiorad, agus seinnidh
mi leis an tuigse mar an
ceudna.
16 No 'nuair a bheannaich-
eas tu leis an spiorad, cionnus
a their an ti a tha ann an àit
an duine gun fhòghlum Amen
ri d' bhreith buidheachais, o
nach aithne dha an ni a ta thu
ag ràdh?
17 Oir gu deimhin a ta thusa
toirt buidheachais gu maith,
gidheadh cha'n 'eil an neach
eile air a theagasg.
18 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia, *gu* bheil mi a'
labhairt le teangaibh tuilleadh
na sibh uile:

19 Ach b'fhearr leam cùig
focail a labhairt san eaglais le
m' thuigse, chum gu teagaisg-
inn daoine eile mar an ceudna,
na deich mìle focal ann an
teangaidh *choimhich.*
20 A bhràithre, na bithibh-
sa 'nur leanabaibh an tuigse:
gidheadh,ann am mì-run bith-
ibh 'nur leanabaibh, ach ann
an tuigse bithibh 'nur *daoine*
foirfe.
21 Tha e sgrìobhta san lagh,
Labhraidh mi ris a' phobull
so ann an teangaibh eile, agus
am bilibh eile: gidheadh an
déigh sin uile cha'n éisd iad
rium, tha an Tighearn ag ràdh.
22 Uime sin a ta teanganna
coimheach 'nan comhara,cha'n
ann do'n dream a ta creidsinn,
ach dhoibh-san a ta mi-chreid-
each: ach a ta fàidheadair-
eachd cha'n ann air an son-san
nach 'eil a' creidsinn, ach air
an sonsan a tha creidsinn.
23 Uime sin ma chruinnich-
eas an eaglais uile san aon àit,
agus ma labhras iad uile le
teangaibh *coimheach*, agus
gu'n tig dream a ta gun fho-
ghlum a steach, no daoine mi-
chreideach, nach abair iad gu
bheil sibh air a' chuthach?
24 Ach ma ni iad uile fàidh-
eadaireachd, agus gu'n tig
duine gun chreidimh a steach,
no *neach* a ta gun fhòghlum,
cronuichear e leis na h-uile,
agus bheirear breth air leis na
h-uile:
25 Agus mar sin a ta *nithe*
folaichte a chridhe air am foill-
seachadh; agus mar sin, air
dha tuiteam air aghaidh, ni e
aoradh do Dhia, ag aithris gu
bheil Dia gu fìrinneach ann-
aibh-sa.
26 Ciod e sin ma ta, a
bhràithre? 'nuair tha sibh a'
teachd an ceann a chéile, tha
salm, tha teagasg, tha teang-
adh, tha foillseachadh, tha
eadar-theangachadh, aig gach
aon agaibh. Deanar na h-uile
nithe chum fòghluim.
27 Ma labhras aon neach ann
an teangaidh *choimhich*, labh-
radh dithis, no air a' chuid
a's mò triuir, agus sin an déigh
a chéile; agus deanadh a h-aon
eadar-theangachadh.
28 Ach mur bi eadar-theang-
air ann, fanadh e 'na thosd san
eaglais; no labhradh e ris
féin, agus ri Dia.
29 Labhradh dithis no triuir
do na fàidhibh, agus thugadh
a' chuid eile breth.
30 Ach ma dh'fhoillsichear
ni do neach eile a tha 'na
shuidhe, biodh an ceud *dhuine*
'na thosd.
31 Oir feudaidh sibh uile
fàidheadaireachd a dheanamh
gach aon an déigh a chéile,
chum gu faigh na h-uile fògh-
lum, agus na h-uile comh-
fhurtachd.
32 Agus a ta spiorada nam
fàidhean ùmhal do na fàidh-
ibh.
33 Oir cha'n e Dia *ùghdair*
na mi-riaghailt, ach na sìthe,
mar ann an eaglaisibh nan
naomh uile.
34 Biodh bhur mnài 'nan
tosd sna h-eaglaisibh; oir
cha'n 'eil e ceaduichte dhoibh
labhairt; ach *is còir dhoibh*
bhi ùmhal, mar a ta an lagh
mar an ceudna ag ràdh.
35 Agus ma's miann leo ni
sam bith fhòghlum, feòraich-
eadh iad d'am fearaibh féin
aig an tigh e: oir is mi-chiat-
ach do mhnàibh labhairt san
eaglais.

36 An ann uaibhse thàinig
focal Dé a mach? no an ann
do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin
a thàinig e.
37 Ma shaoileas duine sam
bith gur fàidh, no gur duine
spioradail e féin, aidicheadh e
na nithe a ta mise a' sgrìobh-
adh do 'ur n-ionnsuidh, gur
iad àitheantan an Tighearna.
38 Ach ma tha neach sam
bith aineolach, biodh e aineol-
ach.
39 Uime sin, a bhràithre,
biodh ro-thogradh agaibh air
fàidheadaireachd a dheanamh,
agus na bacaibh labhairt le
teangaibh.
40 Deanar na h-uile nithe gu
deadh-mhaiseach, agus a réir
orduigh.

CAIB. XV.

OS bàrr, a bhràithre, tha mi
cur an céill duibh an sois-
geul a shearmonaich mi
dhuibh, ris an do ghabh sibhse
mar an ceudna, agus anns am
bheil sibh 'nur seasamh;
2 Troimh mar an ceudna am
bheil sibh air bhur tearnadh,
ma chumas sibh gu daingean
an ni a shearmonaich mi
dhuibh, mur do chreid sibhse
gu dìomhain.
3 Oir thug mi dhuibh air tùs
an ni a fhuair mi mar an
ceudna, Gu'n d'fhuair Criosd
bàs air son ar peacanna a réir
nan sgriobtuir:
4 Agus gu'n d'adhlaiceadh e,
agus gu'n d'éirich e a rìs air
an treas là a réir nan sgriob-
tuir:
5 Agus gu facas e le Cephas,
'na dhéigh sin leis an dà fhear
dheug.
6 'Na dhéigh sin, chunncas
e le tuilleadh as cùig ceud
bràthair air aon àm; d'am
bheil a' chuid a's mò beò gus
a nis, ach a ta cuid *dhiubh*
'nan codal.
7 'Na dhéigh sin, chunncas
e le Seumas; agus a rìs leis
na h-abstolaibh uile.
8 'Nan déigh uile chunncas
leam-sa e mar an ceudna, mar
neach a rugadh ann an an-
àm.
9 Oir is mi a's lugha do na
h-abstolaibh, neach nach fiu
abstol a ghairm dhiom, do
bhrìgh gu'n robh mi a' geur-
leanmhuinn eaglais Dé.
10 Ach tre ghràs Dé tha mi
an ni a ta mi: agus cha robh
a ghràs, a *bhuilicheadh* orm,
gun bhrìgh; ach shaothraich
mi ni's pailte na iad uile;
gidheadh cha mhise, ach gràs
Dé a bha maille rium.
11 Uime sin cò air bith iad
dhinn, mise no iadsan, is ann
mar so a tha sinne a' sear-
monachadh, agus is ann mar
so a chreid sibhse.
12 A nis ma shearmonaichear
Criosd gu'n d'éirich e o na
marbhaibh, cionnus a ta cuid
'nur measg-sa ag ràdh, Nach
'eil aiseirigh nam marbh ann?
13 Ach mur 'eil aiseirigh
nam marbh ann, ni mò a dh'-
éirich Criosd.
14 Agus mur d'éirich Criosd,
gu deimhin *is* dìomhain ar
searmoin-ne, agus *is* dìomhain
bhur creidimh-sa mar an ceud-
na.
15 Seadh fhuaradh sinne
'nar fianuisibh bréige air Dia;
do bhrìgh gu'n d'rinn sinn fia-
nuis a thaobh Dhé, gu'n do
thog e suas Criosd: neach nach
do thog e suas, mur éirich na
mairbh.
16 Oir mur éirich na mairbh,
ni mò a dh'éirich Criosd:

17 Agus mur d'éirich
Criosd, *tha* bhur creidimh-sa
dìomhain; tha sibh fathast
ann bhur peacaibh.
18 Mar sin mar an ceudna
tha an dream a choidil ann
an Criosd, caillte.
19 Ma's anns a' bheatha so a
mhàin a tha dòchas againn
ann an Criosd, is sinn a's
truaighe do na h-uile dhaoin-
ibh.
20 Ach a nis tha Criosd air
éirigh o na marbhaibh, *agus*
rinneadh an ceud thoradh
dhiubh-san a choidil dheth.
21 Oir mar is ann tre dhuine
thàinig am bàs, is ann tre
dhuine *thig* aiseirigh nam
marbh mar an ceudna.
22 Oir mar ann an Adhamh,
a ta na h-uile a' faghail a'
bhàis, is amhuil sin mar an
ceudna a nìthear na h-uile beò
ann an Criosd.
23 Ach gach uile dhuine 'na
ordugh féin: Criosd an ceud
thoradh, 'na dhéigh sin iad-
san a's le Criosd aig a theachd.
24 An sin *bithidh* a' chrìoch
dheireannach, 'nuair a bheir
e suas an rìoghachd do Dhia,
eadhon an t-Athair; 'nuair a
chuireas e as do gach uile
uachdaranachd, agus gach uile
ùghdarras, agus chumhachd.
25 Oir is éigin gu'n rìogh-
aich e, gus an cuir e a naimhd-
ean uile fo a chosaibh.
26 Sgriosar an nàmhaid deir-
eannach, am bàs.
27 Oir chuir e na h-uile nithe
fo a chosaibh. Ach an uair a
ta e ag ràdh gun do chuir e
na h-uile nithe fuidh, *is* ni
follaiseach gu bheil esan a
chuir na h-uile nithe fuidh, an
leth muigh *dheth so.*
28 Agus an uair a chuirear
na h-uile nithe fuidh, an sin
bithidh am Mac féin fo 'n ti
a chuir na h-uile nithe fuidh-
san, chum gu'm bi Dia 'na
uile anns na h-uile.
29 No ciod a ni iadsan a
bhaistear air son nam marbh,
mur éirich na mairbh air aon
dòigh? c'ar son ma seadh a
bhaistear iad air son nam
marbh?
30 Agus c'ar son a ta sinne
an gàbhadh gach uair?
31 Air bhur gàirdeachas-sa
a tha agam ann an Iosa Criosd
ar Tighearn, tha mi faghail a'
bhàis gach là.
32 Ma chòmhraig mi mar
dhuine ri fiadh-bheathaichibh
ann an Ephesus, ciod i mo
thairbhe, mur éirich na
mairbh? itheamaid agus òla-
maid, oir am màireach gheibh
sinn bàs.
33 Na meallar sibh: truaill-
idh droch chomhluadar deadh
bheusa.
34 Dùisgibh chum fìreant-
achd, agus na deanaibh peac-
adh; oir cha'n 'eil eòlas Dé
aig cuid: chum bhur nàire
tha mi a' labhairt so.
35 Ach their neach éigin,
Cionnus a dh'éireas na
mairbh? agus ciod a' ghnè
cuirp leis an tig iad?
36 Amadain, an ni sin a
chuireas tu, cha bheothaich-
ear e, mur bàsaich e *air tùs:*
37 Agus an ni a chuireas tu,
cha'n e an corp a bhitheas a
ta thu cur, ach gràinne lom,
feudaidh e bi do chruith-
neachd, no do *sheòrsa* éigin
eile:
38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp
dha mar bu toil leis, agus do
gach uile shìol a chorp féin.
39 Cha'n aon fheòil gach

uile fheòil: ach *a ta* feòil air
leth aig daoinibh, agus feòil
eile aig ainmhidhibh, *feòil* eile
aig iasgaibh, *agus feòil* eile aig
eunlaithibh.
40 Agus *a ta* cuirp nèamh-
aidh ann, agus cuirp thalmh-
aidh: gidheadh *a ta* glòir air
leth aig na *corpaibh* nèamh-
aidh, agus *glòir* eile aig na
corpaibh talmhaidh.
41 Tha aon ghlòir aig a'
ghréin, agus glòir eile aig a'
ghealaich, agus glòir eile aig
na reultaibh; oir a ta eadar-
dhealachadh eadar reult agus
reult thaobh glòire.
42 Agus is ann mar sin a
bhios aiseirigh nam marbh.
Cuirear ann an truaillidh-
eachd e; togar ann an neo-
thruaillidheachd e.
43 Cuirear e ann an eas-
urram, togar ann an glòir e:
cuirear ann an anmhuinn-
eachd e, éiridh e ann an cumh-
achd:
44 Cuirear e 'na chorp nàd-
urra, éiridh e 'na chorp spior-
adail. Tha corp nàdurra ann,
agus corp spioradail.
45 Agus mar so tha e
sgrìobhta, Rinneadh an ceud
dhuine Adhamh 'na anam beò,
an t-Adhamh deireannach 'na
Spiorad a bheothaicheas.
46 Gidheadh cha'n e an ni
spioradail a *bha* ann air tùs,
ach an ni nàdurra; agus 'na
dhéigh sin an ni spioradail.
47 An ceud duine o'n talamh,
talmhaidh: an dara duine,
an Tighearn o nèamh.
48 Mar an *duine* talmhaidh,
is amhuil sin iadsan *a tha* tal-
mhaidh: agus mar a ta *an*
duine nèamhaidh, is ann mar
sin iadsan *a ta* nèamhaidh.
49 Agus mar a ghiùlain sinn
ìomhaigh an *duine* thalmh-
aidh, giùlainidh sinn mar an
ceudna ìomhaigh an *duine*
nèamhaidh.
50 A nis so a ta mi ag ràdh,
a bhràithre, nach feudar le
feòil agus fuil rìoghachd Dhé
a shealbhachadh; ni mò
a shealbhaicheas truaillidh-
eachd neo-thruaillidheachd.
51 Feuch, tha mi a' labhairt
ni dìomhair ribh; Cha choidil
sinn uile, ach caochlaidhear
sinn uile,
52 Ann an tiota, am priob-
adh na sùl, ri *guth na* tromp-
aid deireannaich, (oir séididh
an trompaid,) agus éiridh na
mairbh neo-thruaillidh, agus
caochlaidhear sinne.
53 Oir is éigin do'n *chorp*
thruaillidh so neo-thruaillidh-
eachd a chur uime, agus do'n
chorp bhàsmhor so neo-bhàs-
mhorachd a chur uime.
54 Agus an uair a chuireas
an *corp* truaillidh so neo-
thruaillidheachd uime, agus a
chuireas an *corp* bàsmhor so
neo-bhàsmhorachd uime, an
sin coimhlionar am focal a ta
sgrìobhta, Shluigeadh suas am
bàs le buaidh.
55 O bhàis, c'àit am bheil do
ghath? O uaigh, c'àit *am*
bheil do bhuaidh?
56 *Is* e am peacadh gath a'
bhàis; agus *is* e neart a'
pheacaidh an lagh:
57 Ach buidheachas do Dhia,
a tha toirt dhuinne na buadha,
tre ar Tighearna Iosa Criosd.
58 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, bithibh-sa daing-
ean, neo-ghluasadach, a' sìor-
mheudachadh ann an obair an
Tighearn, air dhuibh fios a bhi
agaibh nach 'eil bhur saothair
dìomhain anns an Tighearn.

CAIB. XVI.

A NIS a thaobh an tionail
air son nan naomh, mar
a dh'orduich mi do eaglaisibh
Ghalatia, mar sin deanaibh-sa
mar an ceudna.
2 Air ceud *là* gach seachd-
uin, cuireadh gach aon agaibh
ni leis féin anns an ionmhas,
a réir mar a shoirbhich leis,
chum nach bi tionail r'an dean-
amh 'nuair a thig mise.
3 Agus an uair a thig mi, cò
air bith iad a mholas sibh le
'ur litrichibh, cuiridh mi iad-
san a ghiùlan bhur tabhartais
gu Ierusalem.
4 Agus ma's iomchuidh mise
a dhol mar an ceudna, théid
iadsan a'm' chuideachd.
5 Agus thig mi do 'ur n-
ionnsuidh-sa, 'nuair a théid
mi troimh Mhacedonia: (oir
tha mi dol troimh Mhacedo-
nia:)
6 Agus feudaidh e bi gu'm
fan mi, no eadhon gu'n caith
mi an geamhradh maille ribh,
chum gu'n toir sibh air m'agh-
aidh mi, ge b'e àit d'an téid
mi.
7 Oir cha'n àill leam bhur
faicinn a nis san dol seachad;
ach tha dùil agam fantuinn rè
tamuill maille ribh, ma leig-
eas an Tighearn dhomh.
8 Ach fanaidh mi ann an
Ephesus gu Cuingeis.
9 Oir dh'fhosgladh dorus
mòr agus éifeachdach dhomh-
sa, agus *tha* mòran eascaird-
ean ann.
10 A nis ma thig Timoteus,
feuchaibh gu'm bi e gun eagal
maille ribh: oir tha e a'
saoithreachadh ann an obair
an Tighearna, mar a ta mise.
11 Uime sin na deanadh
neach sam bith tàir air. ach
thugaibh air aghaidh e an sìth,
chum gu'n tig e a m' ionn-
suidh-sa: oir tha sùil agam
ris maille ris na bràithribh.
12 Mu thimchioll *ar* bràthar
Apollois, ghuidh mi gu dùr-
achdach air teachd do 'ur n-
ionnsuidh-sa maille ris na
bràithribh: ach cha b'i a thoil
air chor sam bith teachd san
àm so; ach thig e 'nuair a
gheibh e àm iomchuidh.
13 Deanaibh faire, seasaibh
gu daingean sa' chreidimh,
bithibh fearail, bithibh làidir.
14 Biodh bhur n-uile nithe
air an deanamh le gràdh.
15 Agus guidheam oirbh, a
bhràithre, (*o's* aithne dhuibh
teaghlach Stephanais, gur iad
ceud thoradh Achaia, agus
gu'n d'thug siad iad féin chum
frithealaidh do na naomh-
aibh;)
16 Gu'm bi sibh ùmhal d'an
leithidibh sin, agus do gach
aon a ni obair agus saothair
maille ruinne.
17 Tha mi subhach ri teachd
Stephanais, agus Fhortuna-
tuis, agus Achaicuis: oir rinn
iad suas an ni sin a bha dh'-
uireasbhuidh do 'ur taobh-sa.
18 Oir thug iad suaimhneas
do m' spiorad-sa, agus do 'ur
spiorad-sa: uime sin biodh
meas agaibh air an leithidibh
sin.
19 Tha eaglaisean na h-Asia
a' cur fàilte oirbh. Tha A-
cuila agus Priscila, maille ris
an eaglais a tha 'nan tigh, a'
cur mòr-fhàilte oirbh anns an
Tighearn.
20 Tha na bràithrean uile a'
cur fàilte oirbh. Cuiribhsa
fàilte air a chéile le pòig
naoimh.

21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin.
22 Ma tha neach sam bith nach gràdhaich an Tighearn Iosa Criosd, biodh e 'na Anatema Maranata.

23 *Gu robh* gràs an Tighearna Iosa Criosd maille ribh.
24 Mo ghràdh-sa maille ribh uile ann an Criosd. Amen.

Dara Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, agus Timoteus *ar* bràthair, chum eaglais Dé a ta ann an Corintus, maille ris na h-uile naoimh a ta ann an Achaia uile:
2 Gràs dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, Athair nan tròcair, agus Dia na h-uile chomhfhurtachd;
4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar, chum sinne bhi comasach air comhfhurtachd a thoirt dhoibh-san a ta ann an àmhghar sam bith, tre a' chomhfhurtachd leis am bheil sinn féin a' faotainn comhfhurtachd o Dhia.
5 Oir mar a ta fulangais Chriosd pailt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachd-ne mar an ceudna pailte tre Chriosd.
6 Agus ma tha sinn fuidh àmhghar, *is ann* air son bhur comhfhurtachd agus bhur slàinte-sa, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhulang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang: no ma's comhfhurtachd dhuinn, *is ann* chum bhur comhfhurtachd agus bhur slàinte-sa.
7 Agus *a ta* ar dòchas daingean do 'ur taobh-sa, do bhrìgh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nur luchd-comhpairt do na fulangasaibh, gu'm *bi sibh* mar an ceudna do'n chomhfhurtachd.
8 Oir cha b'àill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ain-fhiosrach mu thimchioll ar n-àmhghair a thachair dhuinne san Asia, gu'n do bhruthadh sinn gu ro mhòr thar ar neart, ionnus gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu'r beatha:
9 Ach bha againn binn ar bàis annainn féin, chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia a dhùisgeas na mairbh:
10 Neach a shaor sinne o bhàs co mòr, agus a ta 'gar saoradh; anns am bheil ar dòchas gu'n saor e *sinn* fathast:
11 Air dhuibhse bhi a' cooibreachadh le chéile ann an urnuigh air ar son-ne, chum gu tugar buidheachas le mòran air ar son-ne, á leth an tiodhlaic a thugadh dhuinne, tre mhòran.
12 Oir is e so ar gairdeachasne, fianuis air coguis, gur ann

an aon fhillteachd agus an
tréibhdhireas diadhaidh, agus
cha'n ann an gliocas feòlmhor,
ach ann an gràs Dé, a chaith
sinn ar beatha san t-saoghal,
agus gu h-àraidh do 'ur taobh-
sa.
13 Oir cha'n 'eil sinn a'
sgrìobhadh nithe sam bith eile
do 'ur n-ionnsuidh-sa, ach nan
nithe a ta sibh a' leughadh,
no a ta sibh ag aideachadh, a-
gus a ta dùil agam a dh'aid-
icheas sibh gus a' chrìoch ;
14 Amhuil mar a dh'aidich
sibh an càil, gur sinne bhur
gairdeachas, mar *is* sibhse mar
an ceudna ar *gairdeachas-ne*
ann an là an Tighearn Iosa.
15 Agus anns a' mhuinghin
so b'àill leam-sa teachd do 'ur
n-ionnsuidh air tùs, ionnus
gu faigheadh sibhse ath-ghràs.
16 Agus gabhail uaibhse gu
Macedonia, agus teachd o
Mhacedonia a rìs do 'ur n-
ionnsuidh-sa, agus a bhi air
mo thoirt air m'aghaidh
leibhse san t-slighe gu Iudea.
17 Uime sin an uair a chuir
mi so romham, an do ghnàth-
aich mi eutruimeachd ? no an
ann a réir na feòla a ta mi cur
romham, na nithe a ta mi a'
cur romham, ionnus gu biodh
agam seadh, seadh, agus cha'n
eadh, cha'n eadh ?
18 Ach *mar a ta* Dia fìrinn-
each, cha b'e ar còmhradh
ribhse seadh, agus cha'n eadh?
19 Oir Mac Dhé Iosa Criosd,
a shearmonaicheadh 'nur
measg-sa leinne, *eadhon* leam-
sa, agus *le* Siluanas, agus *le*
Timoteus, cha robh e 'na
sheadh agus 'na cha'n eadh,
ach ann-san bha seadh.
20 Oir geallanna Dhé uile
ann-san *is* seadh iad, agus ann-
san *is* Amen iad, chum glòire
Dhé do ar taobh-ne.
21 A nis an ti a dhaing-
nicheas sinne maille ribhse
ann an Criosd, agus a dh'ung
sinn, *is e* Dia :
22 Neach mar an ceudna a
chuir seula oirnne, agus a thug
dhuinn geall-daingnich an
Spioraid ann ar cridheach-
aibh.
23 Ach a ta mi a' gairm Dhé
mar fhianuis air m'anam, gur
ann chum sibhse a chaomh-
nadh nach d'thàinig mi fathast
gu Corintus.
24 Cha'n e gu bheil againne
tighearnas air bhur creidimh-
sa, ach is luchd-cuideachaidh
sinn do 'ur n-aoibhneas : oir
is ann tre chreidimh a sheasas
sibh.

CAIB. II.

ACH chuir mi so romham
annam féin, gun teachd
a rìs fo dhoilgheas do 'ur n-
ionnsuidh.
2 Oir ma ni mise doilich
sibhse, cò e ma ta ni subhach
mise, ach an ti air an do chuir-
eadh doilgheas leam ?
3 Agus sgrìobh mi an ni so
féin do 'ur n-ionnsuidh, chum
air dhomh teachd, nach cuirt-
eadh doilgheas orm leis a'
mhuinntir sin o'm bu chòir
dhomh aoibhneas fhaotainn,
air dhomh bhi muinghinneach
asaibh uile, gur e m'aoibhneas
bhur *n-aoibhneas* uile.
4 Oir á trioblaid mhòir agus
cràdh cridhe, sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh le iomadh deur ;
cha'n ann chum gu'm biodh
doilgheas oirbh, ach chum
gu'm biodh fios agaibh air a'
ghràdh a ta agam gu ro-phailte
dhuibh.
5 Ach ma thug neach sam

bith aobhar doilgheis, cha do
chuir e doilgheas ormsa, ach
an càil: chum nach cuirinn
ro-uallach oirbh uile.
6 *Is* leoir d'a leithid sin do
dhuine am peanas so, a *leag-
adh* air le mòran.
7 Ionnus air an làimh eile,
gur mò *is còir* dhuibh maith-
eanas agus comhfhurtachd a
thoirt *da*, air eagal gu'm biodh
a leithid so do dhuine air a
shlugadh suas le anabara
doilgheis.
8 Uime sin guidheam oirbh,
gu'n daingnicheadh sibh *bhur*
gràdh dha.
9 Oir is ann chum na crìche
so a sgrìobh mi *do 'ur n-ionn-
suidh*, chum gu'm biodh fios
bhur dearbhaidh agam, am
bheil sibh ùmhal anns na h-
uile nithibh.
10 Ge b'e neach d'an toir
sibh maitheanas ann an ni sam
bith, bheir mise mar an ceud-
na: oir ma thug mise maith-
eanas ann an ni sam bith, ge
b'e d'an d'thug ni am maith-
eanas, is ann air bhur sonsa *a
thug mi e*, am fianuis Chriosd;
11 Air eagal gu faigheadh
Satan an cothrom oirnn le
'chuilbheartachd: oir cha'n
'eil sinn aineolach air 'inn-
leachdaibh.
12 Os bàrr, 'nuair a thàinig
mi gu Troas chum soisgeul
Chriosd *a shearmonachadh*,
agus a dh'fhosgladh dorus
dhomh leis an Tighearn.
13 Cha robh fois agam ann
mo spiorad, do bhrigh nach
d'fhuair mi Titus mo bhràth-
air: ach air gabhail mo chead
diubh, dh'imich mi o sin do
Mhacedonia.
14 A nis buidheachas do
Dhia, a ta ghnàth a' toirt
oirnne buadhachadh ann an
Criosd, agus a ta foillseachadh
deadh fhàile 'eòlais féin leinne
anns gach àit.
15 Oir tha sinne do Dhia
'nar fàile cùbhraidh Chriosd,
anns an dream a thearnar, a-
gus anns an dream a sgriosar:
16 Do'n aon dream *tha sinn*
'nar boltrach bàis chum bàis;
agus do'n dream eile, 'nar
boltrach beatha chum beatha:
agus cò *a ta* foghainteach
chum nan nithe so?
17 Oir cha'n 'eil sinne mar
mhòran, a thruailleas focal Dé:
ach mar o thréibhdhireas, ach
mar o Dhia, tha sinn a' labh-
airt am fianuis Dé ann an
Criosd.

CAIB. III.

AN tòisich sinn a rìs air
sinn féin a mholadh? no
am bheil feum againn, mar aig
dream àraidh, air litrichibh
molaidh do 'ur n-ionnsuidh-
sa, no air *litrichibh* molaidh
uaibh?
2 Is sibhse ar litir-ne a ta
sgrìobhta 'nar cridheachaibh,
air a h-aithneachadh agus air
a leughadh leis na h-uile
dhaoinibh:
3 *Air dha bhi* follaiseach gur
sibh litir Chriosd, a fhritheal-
adh leinne, a tha air a sgrìobh-
adh cha'n ann le dubh, ach le
Spiorad an Dé bheò; cha'n
ann air clàraibh cloiche, ach
air clàraibh feòlmhor a'
chridhe.
4 Agus tha a leithid so do
dhòchas againne tre Chriosd
a thaobh Dhé:
5 Cha'n e gu bheil sinn
foghainteach uainn féin chum
ni sam bith a smuaineachadh
mar uainn féin: ach is ann o
Dhia *a ta* ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceud-
na 'nar ministeiribh foghaint-
each an tiomnaidh nuaidh;
cha'n ann do'n litir, ach do'n
Spiorad: oir marbhaidh an
litir, ach bheir an Spiorad
beatha.
7 Ach ma bha ministreil-
eachd a' bhàis, ann an sgrìobh-
adh air a ghearradh air clach-
aibh, glòrmhor, ionnus nach
b'urrainn clann Israeil amharc
gu geur air gnùis Mhaois, air
son glòire a ghnùise, a chuir-
eadh air cùl;
8 Cionnus nach mò na sin
a bhios ministreileachd an
Spioraid glòrmhor?
9 Oir ma *bha* ministreil-
eachd an dìtidh glòrmhor, is
ro mhò na sin a bheir minis-
treileachd na fìreantachd
barrachd ann an glòir.
10 Oir eadhon an ni a rinn-
eadh glòrmhor, cha robh glòir
sam bith aige sa' chàs so,
thaobh na glòire a tha toirt
barrachd.
11 Oir ma *bha* an ni a chuir-
eadh air cùl glòrmhor, is ro
mhò na sin *a ta* an ni a bhuan-
aicheas glòrmhor.
12 Uime sin do bhrìgh gu
bheil againn a shamhuil so do
dhòchas, tha sinn a' cleachd-
adh mòr-dhànachd cainnte.
13 Agus cha'n *'eil sinn* mar
Mhaois, *a* chuir folach air 'agh-
aidh, chum nach amhairceadh
clann Israeil gu geur gu crìch
an ni a chuireadh air cùl.
14 Ach dhalladh an inntinn:
oir gus an là'n diugh ann an
leughadh an t-seann-tiom-
naidh, tha'm folach ceudna a'
fanntuinn gun atharrachadh,
ni a chuireadh air cùl ann an
Criosd.
15 Ach eadhon gus an là'n
diugh 'nuair a leughar Maois,
tha am folach air an cridhe.
16 Gidheadh 'nuair a phill-
eas e chum an Tighearna, tog-
ar am folach dheth.
17 A nis is e an Tighearn an
Spiorad sin: agus far am
bheil Spiorad an Tighearna,
tha saorsa an sin.
18 Ach air bhi dhuinne
uille le aghaidh gun fholach,
ag amharc mar ann an sgàthan
air glòir an Tighearna, tha
sinn air ar n-atharrachadh
chum na h-ìomhaigh ceudna,
o ghlòir gu glòir, mar le
Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

UIME sin, air do'n mhinis-
treileachd so bhi againn,
a réir mar a fhuair sinn tròc-
air, cha'n 'eil sinn a' fannach-
adh:
2 Ach chuir sinn cùl ri
nithibh folaichte na nàire, gun
sinn bhi a' siubhal ann an
ceilg, no a' truailleadh focail
Dé, ach le foillseachadh na
fìrinn, 'gar moladh féin do
choguis nan uile dhaoine ann
an sealladh Dhé.
3 Ach ma tha ar soisgeul-ne
folaichte, is ann dhoibh-san a
ta caillte tha e folaichte:
4 Anns an do dhall dia an
t-saoghail so inntinn na dream
nach 'eil 'nan creidich, air
eagal gu'n dealraicheadh orra
solus soisgeil ghlòrmhoir
Chriosd, neach a's e ìomhaigh
Dhé.
5 Oir cha'n 'eil sinne 'gar
searmonachadh féin, ach Iosa
Criosd an Tighearn; agus sinn
féin 'nar seirbhisich dhuibhse
air son Iosa.
6 Oir *is e* Dia a thubhairt
ris an t-solus soillseachadh á
dorchadas, a dhealraich ann

ar cridheachaibh-ne, a *thoirt* soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Criosd.
7 Ach a ta an t-ionmhas so againn ann an soithichibh creadha, chum gu'm bi òirdh-eirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha'n ann uainne.
8 *Tha sinn* fo thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha'*n' eil* sinn ann an teanntachd; *tha sinn* ann an ioma-chomhairle, gidheadh gun sinn ann an eu-dòchas;
9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun *sinn* air ar tréig-sinn; air ar tilgeadh sìos, gidh-eadh gun *sinn* air ar sgrios;
10 A' giùlan a ghnàth bàs-achaidh an Tighearna Iosa mu'n cuairt, anns a' chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follaiseach ann ar corp-ne.
11 Oir tha sinne a ta beò, a ghnàth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air ar deanamh follaiseach 'nar feoil bhàsmhoir-ne.
12 Uime sin tha bàs ag oibreachadh annainne, ach beatha annaibh-sa.
13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhi againn, a réir mar a ta e sgrìobhta, Chreid mi, agus uime sin labh-air mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' labhairt;
14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna tre Iosa, agus gu'n cuir e 'na làthair *sinn* maille ribhse.
15 Oir tha na h-uile *nithe* air bhur sonsa, chum gu biodh an gràs a tha saoibhir, tre bhuidheachas mhòran, ro phailte chum glòire Dhé.
16 Uime sin cha'n 'eil sinn a'fannachadh, ach ged thruaill-ear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha an duine o'n leth stigh air ath-nuadhachadh o là gu là.
17 Oir a ta ar n-àmhghar eutrom, nach 'eil ach rè seal-ain, ag oibreachadh dhuinne trom chudthrom glòire *a ta* ni's ro anabharraich *agus* sìor-mhaireannach;
18 Air dhuinn bhi ag amh-arc cha'n ann air na nithibh a tha r'am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r'am faicinn: oir tha na nithe a chithear, aimsireil; ach tha na nithe nach faicear, siorruidh.

CAIB. V.

OIR a ta fios againn, nan sgaoilteadh o chéile ar tigh talmhaidh a' phàilliuin *so*, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach do thogadh le làmhaibh, siorruidh anns na nèamhaibh.
2 Oir a ta sinn ri osnaich an so, a' miannachadh bhi air ar n-eudachadh le ar tigh o nèamh:
3 O air dhuinn bhi air ar n-eudachadh, nach faighear lomnochd sinn.
4 Oir tha sinne a tha anns a' phàilliun *so* ri osnaich, air dhuinn bhi fuidh uallaich: cha'n e air son gu'm bu mhiann leinn bhi air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu bi bàs-mhorachd air a slugadh suas le beatha.
5 A nis an ti a dh'oibrich sinne chum so féin, *is* e Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daingnich an Spioraid.

6 Uime sin *tha sinn* a
ghnàth deadh-mhisneachail,
air dhuinn fios a bhi againn
am feadh a ta sinn aig an tigh
sa' choluinn, gu bheil sinn air
choigrich o'n Tighearn :
7 (Oir a ta sinn a' gluasad
a réir creidimh, agus cha'n
ann a réir seallaidh.)
8 Tha deadh mhisneach ag-
ainn,agus bu ròghnuicheleinn
gu mòr bhi air choigrich as a'
choluinn, agus a bhi làthair
maille ris an Tighearn.
9 Uime sin a ta sinn a' dean-
amh ar dìchill, chum cò aca
bhios sinn a làthair no air
choigrich, gu'm bi sinn tait-
neach dhasan.
10 Oir is éigin duinn uile
bhi air ar nochdadh an làthair
caithir-breitheanais Chriosd ;
chum gu faigh gach neach na
nithe *a rinn e* sa' choluinn, a
réir an ni a rinn e, ma's maith
no olc e.
11 Uime sin air dhuinn fios
a bhi againn air uamhas an
Tighearna, tha sinn a' cur
impidh air daoinibh ; ach a ta
sinn follaiseach do Dhia, agus
tha dòchas agam mar an ceud-
na gu bheil sinn air ar dean-
amh follaiseach ann bhur cog-
uisibh-sa.
12 Oir cha'n 'eil sinn 'gar
moladh féin a rìs dhuibhse,
ach a ta sinn a' toirt fàth
uaill dhuibh do ar taobh,chum
gu bi *freagradh* agaibh dhoibh-
san a tha deanamh uaill ann
an gnùis, agus cha'n ann an
cridhe.
13 Oir ma tha sinn a dh'-
easbhuidh céille, *is ann* do
Dhia: agus ma tha ar ciall
againn, *is ann* duibh-sa.
14 Oir a ta gràdh Chriosd
'gar co - éigneachadh, air
dhuinn breithneachadh mar
so, ma fhuair a h-aon bàs air
son nan uile, gu'n robh na
h-uile marbh :
15 Agus gu'n d'fhuair e
bàs air son nan uile, chum
iadsan a ta beò, nach biodh
iad á so suas beò dhoibh féin,
ach dhasan a dh'fhuiling am
bàs air an son, agus a dh'éir-
ich a rìs.
16 Uime sin, cha'n aithne
dhuinne á so suas aon duine a
réir na feòla : seadh, ged b'
aithne dhuinn Criosd a réir
na feòla, gidheadh a nis cha'n
aithne dhuinn *e* ni's mò.
17 Uime sin ma *tha* neach
sam bith ann an Criosd, *is*
creutair nuadh *e:* chaidh na
seann nithe seach,feuch, rinn-
eadh na h-uile nithe nuadh.
18 Agus is ann o Dhia *a ta*
na h-uile nithe, neach a rinn
sinne réidh ris féin tre Iosa
Criosd, agus a thug dhuinn
ministreileachd na réite ;
19 Eadhon, gu robh Dia
ann an Criosd, a' deanamh an
t-saoghail réidh ris féin, gun
bhi a' meas an cionta dhoibh ;
agus dh'earb e ruinne focal
na réite,
20 Uime sin is teachdairean
sinn air son Chriosd, mar gu
cuireadh Dia impidh leinne :
tha sinne a' guidhe *oirbh* as
uchd Chriosd, bithibh réidh
ri Dia.
21 Oir rinn e esan do nach
b'aithne peacadh, 'na ìobairt-
pheacaidh air ar son-ne; chum
gu bitheamaid air ar deanamh
'nar fìreantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

UIME sin tha sinn mar
chomh-oibrichean *leis-san*,
a' guidhe *oirbh*, gun sibh a

ghabhail gràis Dé an dìomh-
anas:
2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann
an àm taitneach dh'éisd mi
riut, agus ann an là slàinte
rinn mi còmhnadh leat: feuch,
a nis an t-àm taitneach; feuch,
a nis là na slàinte.)
3 Gun bhi toirt aobhair oil-
bheim air bith ann an aon ni,
chum nach faigheadh a' mhi-
nistreileachd mi-chliu:
4 Ach anns gach ni 'gar
dearbhadh féin mar mhinis-
teiribh Dhé, ann am mòr-
fhoighidin, ann an àmhghar-
aibh, ann an uireasbhuidh, ann
an teanntachdaibh,
5 Ann am buillibh, ann am
prìosanaibh, ann an luasgadh o
àit gu h-àit, ann an saothair,
ann am faire, ann an trasg-
aibh,
6 Ann am fìor-ghloine, ann
an eòlas, ann am fad-fhulang-
as, ann an caoimhneas, anns
an Spiorad naomh, ann an
gràdh gun cheilg,
7 Ann am focal na fìrinn,
ann an cumhachd Dhé, le airm
na fìreantachd air an làimh
dheis agus chlì,
8 Tre urram agus eas-urram,
tre mhi-chliu agus dheadh-
chliu: mar mhealltairibh, gidh-
eadh fìrinneach;
9 Mar dhream nach aith-
nichear, gidheadh air am bheil
deadh aithne; mar dhream a
ta faghail a' bhàis, gidheadh
feuch, tha sinn beò; mar
dhream a smachdaichear, agus
gun am marbhadh;
10 Mar dhream a ta bròn-
ach, gidheadh a ghnàth a'
deanamh gairdeachais; mar
dhaoine bochda, gidheadh *a ta*
deanamh mòrain saoibhir; mar
dhaoine aig nach 'eil ni sam
bith, gidheadh a' sealbhachadh
nan uile nithe.
11 Tha ar beul-ne fosgailte
dhuibhse, O a Chorintianacha,
tha ar cridhe air a dheanamh
farsuinn.
12 Cha'n 'eil sibh ann an
cumhannachd annainne, ach
tha sibh ann an cumhannachd
ann bhur n-innibh féin.
13 A nis mar ath-dhìoladh
san ni sin féin, (tha mi a'
labhairt mar ri *m'* chloinn,)
bithibh-sa farsuinn mar an
ceudna.
14 Na cuing-cheanglar gu
neo-chothromach sibh maille
ri mi-chreidich: oir ciod e
caidreabh na fìreantachd ri
neo-fhìreantachd? agus ciod e
comunn an t-soluis ris an
dorchadas?
15 Agus ciod an réite a ta
aig Criosd ri Belial? no ciod
i cuid a' chreidich, maille ri
ana-creideach?
16 Agus ciod a' cho-réite
a ta aig teampull Dé ri h-ìodh-
olaibh? oir is sibhse teampull
an Dé bheò; a réir mar a thu-
bhairt Dia, Gabhaidh mise
còmhnuidh annta, agus gluais-
idh mi 'nam measg; agus bith-
idh mise a'm' Dhia aca-san,
agus bithidh iadsan 'nan
sluagh agam-sa.
17 Uime sin thigibh a mach
as am meadhon, agus dealaich-
ibh *riu*, tha an Tighearn ag
ràdh, agus na beanaibh ris an
ni neòghlann; agus gabhaidh
mise a m' ionnsuidh sibh,
18 Agus bithidh mi a'm'
Athair dhuibh, agus bithidh
sibhse 'nur mic agus 'nur nigh-
eanaibh dhomh-sa, tha an
Tighearn uile-chumhachdach
ag ràdh.

CAIB. VII.

UIME sin, a mhuinntir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glanamaid sinn féin o gach uile shalachar feòla agus spioraid, a' coimhlionadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn sinn eucoir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha do mheall sinn aon duine.

3 Cha'n ann chum bhur dìtidh a ta mi a' labhairt so: oir thubhairt mi roimh, gu bheil sibh ann ar cridheachaibh-ne chum bàsachadh maille *ribh*, agus a bhi beò maille *ribh*.

4 *Is* mòr mo dhànachd cainnte do 'ur taobh-sa, *is* mòr m'uaill as bhur leth: lìonadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibhneach ann ar n-uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a thàinig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh *bha* còmhraig, an leth a stigh *bha* eagal:

6 Ach Dia a bheir comhfhurtachd dhoibh-san a tha air an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

7 Agus cha'n e le a theachdsan a mhàin, ach mar an ceudna leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan uaibhse, 'nuair a chuir e an céill duinn bhur dian-thogradh, bhur caoidh, bhur teas-ghràdh dhomh-sa; air chor as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ge do chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha'n 'eil aithreachas orm, ged bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ged nach *d' rinn i so* ach rè tamuill.

9 A nis tha gairdeachas orm, cha'n ann air son sibh a bhi doilich chum aithreachais: oir bha doilgheas oirbh air mhodh diadhaidh, chum nach tigeadh call oirbh ann an aon ni do ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so féin doilgheas diadhaidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a dh'oibrich e annaibh, seadh, *ciod* an glanadh oirbh féin, seadh, *ciod* an ro-dhiom, seadh, *ciod* an t-eagal, seadh, *ciod* an dian-thogradh, seadh, *ciod* an t-eud, seadh, *ciod* an togradh dioghaltais? anns gach ni dhearbh sibh sibh féin bhi glan sa' chùis so.

12 Uime sin ge do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, cha b'ann air a shon-san a rinn an eucoir, no air a shon-san air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsichteadh dhuibh ar cùram-ne mu'r timchioll-sa am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son bhur comhfhurtachd-sa: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gairdeachas, air son gairdeachais Thituis, do bhrìgh gu'n d'fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd sam bith ris-san asaibhse, cha'n 'eil nàire orm; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe am fìrinn ribhse, is amhuil sin a

fhuaradh fìrinneach ar bòsd
asaibhse ri Titus.
15 Agus a ta dùrachd a
chridhe-san ni's pailte do 'ur
taobh-sa, air dha bhi a' cuimh-
neachadh bhur n-ùmhlachd
uile, mar a ghabh sibh ris le
h-eagal agus ball-chrith.
16 Uime sin tha gairdeach-
as orm gu bheil dànachd agam
asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

ANIS, a bhràithre, tha sinn
a' toirt fios duibh air gràs
Dé, a thugadh do eaglaisibh
Mhacedonia:
2 Eadhon gu'n robh, ann
am mòr-dhearbhadh amh-
ghair, pailteas an aoibhneis,
agus doimhne am bochdainn,
ro phailte chum saoibhris am
fialuidheachd.
3 Oir (tha mi toirt fianuis,)
gu robh iad uatha féin toileach
a réir an comais, seadh, thar
an comas:
4 A' guidhe oirnne gu dùr-
achdach, gu'n gabhamaid an
tiodhlac, agus comh-roinn an
fhrithealaidh do na naomh-
aibh.
5 Agus cha'n ann mar a
shaoil sinne, ach thug siad
iad féin air tùs do'n Tighearn,
agus *'na dhéigh sin* dhuinne a
réir toil Dé:
6 Air chor as gu'n do chuir
sinn impidh air Titus, a réir
mar a thòisich e roimh, mar
sin gu'n crìochnaicheadh e
annaibh-sa an gràs sin féin
mar an ceudna.
7 Uime sin mar a ta sibh
pailte anns gach uile ni, ann
an creidimh, ann an ùr-labh-
radh, agus ann an eòlas, agus
ann an uile dhìchioll, agus ann
bhur gràdh dhuinne, bithibh
pailte anns a' ghràs so mar
an ceudna.
8 Cha'n 'eil mi a' labhairt so
mar àithne, ach a thaobh
dùrachd dhaoine eile, agus
a dhearbhadh tréibhdhireas
bhur gràidh-sa.
9 Oir is aithne dhuibh gràs
ar Tighearna Iosa Criosd, ged
bha e saoibhir, gidheadh gu'n
d'rinneadh bochd e air bhur
sonsa, chum gu biodh sibhse
saoibhir tre a bhochdainn-san.
10 Agus anns *an ni* so tha
mi toirt *mo* chomhairle: oir a
ta so tarbhach dhuibhse, a
thòisich roimh, cha'n e mhàin
air deanamh, ach air a bhi
togarrach o cheann bliadhna.
11 A nis air an aobhar sin
coimhlionaibh an gnìomh;
ionnus mar a *bha sibh* ullamh
chum na toile, mar sin gu'*m*
bi sibh ullamh chum coimh-
lionaidh as na bheil agaibh.
12 Oir ma bhios air tùs inn-
tinn thoileach ann, gabhar ris
a réir mar *a ta* aig neach, *agus*
cha'n ann a réir nan nithe
nach 'eil aige.
13 Cha'n ann chum gu'm
biodh socair aig daoine eile,
agus àmhghar agaibh-sa.
14 Ach a thaobh co-cheart-
ais, chum san àm so nis *gu'm*
bi bhur pailteas-sa 'na *choimh-*
leasachadh air an uireas-
bhuidhsan, agus mar an ceud-
na chum gu'm bi am pailteas-
san 'na *choimhleasachadh* air
bhur n-uireasbhuidh-sa, air
chor as gu'm bi co-cheartas
eadaraibh;
15 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, An ti a *thionail* mòran, cha
robh anabarr aige; agus an ti
a *thionail* beagan, cha robh
easbhuidh air.
16 Ach buidheachas do Dhia,

a chuir an cùram dùrachdach sin féin do 'ur taobhsa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh; ach air dha bhi ni bu togarraiche, chaidh e d'a thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil *a* chliu san t-soisgeul, feadh nan eaglaisean uile:

19 (Agus cha'n e *so* a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus *chum foillseachaidh* bhur n-inntinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mi-chliu dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne:

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatach, cha'n e mhàin am fianuis an Tighearn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, a thaobh an ro-earbsa ta *aige* asaibh-sa.

23 Ma *dh'fhiosraichear* ni sam bith mu Thitus, *is e* mo chompanach-sa e, agus mo chomh-oibriche do 'ur taobhsa: no *mu thimchioll* nam bràithre, *is iad* teachdairean nan eaglaisean, *agus* glòir Chriosd.

24 Uime sin nochdaibh dhoibh-san, agus am fianuis nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh-sa, agus ar n-uaillne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

OIR a thaobh frithealaidh do na naomhaibh, is neofheumail dhomh-sa sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-inntinn, as leth am bheil mi deanamh uaill asaibh-sa ris na Macedonaich, *ag ràdh* Gu robh Achaia ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnuich bhur n-eudsa ro-mhòran.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre *do 'ur n-ionnsuidh*, air eagal gu'm biodh ar n-uaill-ne asaibh dìomhain sa' chùis so; chum, mar a thubhairt mi, gu'm biodh sibh ullamh:

4 Air eagal ma thig na Macedonaich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bi nàire oirnne, (gun a ràdh oirbhse,) á dànadas na h-uaill so.

5 Uime sin bhreithnich mi gu'm b'fheumail impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus bhur tabhartas, air an do labhradh ribh roimh, a dheanamh deas, chum gu'm biodh sin ullamh, mar thiodhlac, agus cha'n ann mar ni a dh'aindeoin.

6 Ach so *a ta mi ag ràdh*, An ti a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna; agus an ti a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 *Thugadh* gach duine seachad a réir rùin a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le héigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu suilbhir.

8 Agus *is* comasach Dia air gach gràs a dheanamh ro

phailte dhuibhse, chum air
dhuibh anns gach uile ni làn
leoir a bhi agaibh a ghnàth,
gu'm biodh sibh pailte chum
gach deadh oibre.
9 (A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Sgaoil e *a chuid;* thug e
do na bochdaibh: mairidh
'fhìreantachd a chaoidh.
10 A nis an ti a bheir sìol
do'n fhear-cuir, agus aran
chum bìdh, gu tugadh e agus
gu meudaicheadh e bhur cur-
achd-sa, agus gu tugadh e do
thoradh bhur fìreantachd fàs.)
11 Air dhuibh bhi air bhur
deanamh saoibhir anns gach
uile ni chum gach uile thabh-
artais, ni a dh'oibricheas leinne
breith-buidheachais do Dhia.
12 Oir a ta frithealadh na
seirbhis so, cha'n e mhàin a'
leasachadh uireasbhuidh nan
naomh, ach a ta e mar an
ceudna pailte tre mhòran
breith-buidheachais do Dhia;
13 (Air dhoibh bhi tre
dhearbhadh an fhrithealaidh
so a' toirt glòire do Dhia air
son bhur n-ùmhlachd do shois-
geul Chriosd a réir bhur n-aid-
mheil, agus air son bhur tabh-
artais fhialuidh dhoibh-san,
agus do na h-uile *dhaoinibh:*
14 Agus tre an urnuigh air
bhur son-sa, aig am bheil mòr-
dhéidh oirbh air son gràis Dé
ata ro phailte annaibh.
15 Buidheachas do Dhia air
son a thiodhlaic do-labhairt.

CAIB. X.

A NIS tha mise féin Pòl a'
guidhe oirbh, tre mhacan-
tas agus shèimheachd Chriosd,
neach air dhomh a bhi làthair
a ta ìosal 'nur measg, ach air
dhomh a bhi uaibh a ta dàna
oirbh:
2 Ach tha mi ag iarraidh
oirbh *a dh'athchuinge,* gun
sibh a thoirt orm, an uair a
bhios mi làthair, bhi dàna,
leis a' mhuinghin leis an saoil-
ear mi bhi dàna an aghaidh
dream àraidh a tha toirt meas
oirnne, mar gu bitheamaid
ag imeachd a réir na feòla.
3 Oir ged tha sinn ag im-
eachd anns an fheòil, cha'n
ann a réir na feòla ta sinn a'
cogadh:
4 (Oir ar n-airm chogaidh
cha'n fheòlmhor iad, ach
cumhachdach o Dhia chum
daingnichean a leagadh:)
5 A' tilgeadh sìos reuson-
achaidh, agus gach ni àrd a
dh'àrdaicheas e féin an agh-
aidh eòlais Dé, agus a' toirt
am braighdeanas gach smuain
chum ùmhlachd Chriosd:
6 Agus dioghaltas ullamh
againn r'a dheanamh air gach
uile eas-ùmhlachd, 'nuair a
choimhlionar bhur n-ùmh-
lachd-sa.
7 An amhairc sibh air nith-
ibh a réir an coslais? ma tha
dòchas aig aon neach as féin,
gur le Criosd e, smuainicheadh
e so a rìs uaith féin, mar is le
Criosd esan, gur le Criosd
sinne mar an ceudna.
8 Oir ged dheanainn càil-
eigin ni's mò dh'uaill as ar
cumhachd-ne, (a thug an
Tighearna dhuinn chum fò-
ghluim, agus cha'n ann chum
bhur sgrios-sa,) cha bhiodh
nàire orm:
9 Chum nach measar mi mar
gu'm bithinn a' cur eagail
oirbh le litrichibh.
10 Oir a ta *a* litrichean, (tha
iadsan ag ràdh,) cudthromach
agus làidir, ach *a ta a* làthair-
eachd chorporra anmhunn, a-
gus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leithid
sin *do dhuine* so, mar a ta
sinne ann am focal tre litrich-
ibh, agus sinn as làthair, mar
sin gu'*m bi sinn* ann an
gnìomh air dhuinn a bhi làth-
air.

12 Oir cha'n 'eil a dhànadas
againne sinn féin a chur an
àireamh, no a choimeas ri
dream àraidh a mholas iad
féin: ach air dhoibh-san bhi
'gan tomhas féin eatorra féin,
agus 'gan coimeas féin riu
féin, cha'n 'eil iad glic.

13 Ach cha dean sinne uaill
á nithibh a tha thar *ar* tomhas,
ach a réir tomhais na riagh-
ailt a roinn Dia dhuinne,
eadhon tomhas a ruigeas
oirbhse.

14 Oir cha'n 'eil sinne 'gar
sìneadh féin thar *ar tomhas*,
mar nach ruigeamaid sibhse;
oir thàinig sinn eadhon do 'ur
n-ionnsuidh-sa, le soisgeul
Chriosd:

15 Gun sinn a bhi deanamh
uaill á nithibh a ta thar *ar*
tomhas, *eadhon* á saothairibh
dhaoine eile; ach a ta dòchas
againn, 'nuair a mheudaichear
bhur creidimh-sa, gu'm faigh
sinn farsuinneachd gu pailte
annaibh a réir ar riaghailt-ne,

16 Chum an soisgeul a shear-
monachadh anns na *h-ionad-
aibh* an taobh thall duibhse,
agus cha'n ann chum uaill a
dheanamh ann an riaghailt
duine eile, á nithibh a ta ull-
amh a cheana.

17 Ach an ti a ni uaill,
deanadh e uaill anns an Tigh-
earn.

18 Oir cha'n e an ti a mholas
e féin a tha ionmholta, ach
an ti a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

B'FHEARR leam gu'n giùl-
aineadh sibh beagan le m'
amaideachd; agus da rìreadh
giùlainibh leam.

2 Oir a ta mi eudmhor um-
aibh le h-eud diadhaidh; oir
rinn mi ceangal-pòsaidh eadar
sibh agus aon fhear, chum
bhur cur mar òigh fhìor ghloin
an làthair Chriosd.

3 Ach a ta eagal orm, air
dòigh sam bith, mar a mheall
an nathair Eubha le a cuilbh-
eartachd, mar sin gu'n truaill-
ear bhur n-inntinn-sa o'n aon-
fhillteachd a ta ann an Criosd.

4 Oir nan deanadh an neach
a thig, Iosa eile a shearmon-
achadh nach do shearmonaich
sinne, no *nam* faigheadh sibh-
se spiorad eile, nach d'fhuair
sibh, no soisgeul eile ris nach
do ghabh sibh, dh'fheudadh
sibh gu maith giùlan *leis*.

5 Oir is i mo bharail-sa nach
robh mi a bheag goirid air na
h-abstolaibh a b'àirde.

6 Ach ged *tha* mi neo-fhò-
ghluimte ann an cainnt, gidh-
eadh cha'n 'eil mi *mar sin* ann
an eòlas; ach rinneadh sinn
làn-fhollaiseach anns na h-
uile nithibh 'nur measg-sa.

7 An d'rinn mi cionta le mi
féin ìsleachadh chum gu'm
biodh sibhse air bhur n-àrd-
achadh, *no* a chionn gu'n do
shearmonaich mi soisgeul Dé
a nàsgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean
eile, a' gabhail tuarasdail
uatha, chum seirbhis a dhean-
amh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi
làthair maille ribhse agus uir-
easbhuidh orm, cha do leig mi
mo throm air duine sam bith:
oir leasaich na bràithrean, a

thàinig o Mhacedonia m'uir-
easbhuidh: Agus anns na
h-uile nithibh choimhid mi mi
féin o m' throm a leigeadh
oirbhse, agus coimhididh.
10 Mar a ta fìrinn Chriosd
annam, cha chumar an uaill
so uam ann an crìochaibh na
h-Achaia.
11 C'ar son? Ann ann a
chion nach 'eil gràdh agam
dhuibh? Tha fios aig Dia.
12 Ach an ni a ta mi dean-
amh, ni mi fathast e, chum gu
toir mi air falbh cion-fàth-
uatha-san le'm bu mhiann
cion-fàth fhaotainn, chum
anns an ni as am bheil iad a'
deanamh uaill, gu faighear
iad eadhon mar sinne.
13 Oir is ann d'an leithid-
ibh sin *a ta* abstola bréige,
luchd-oibre cealgach, 'gan cur
féin ann an cosamhlachd ab-
stola Chriosd.
14 Agus cha'n iongantach
sin: oir cuirear Satan féin an
cruth aingil soillse.
15 Uime sin cha ni mòr *e*
ged chuirear a mhinisteirean
mar an ceudna ann an cruth
mhinisteirean na fìreantachd;
aig am bi an crìoch dheireann-
ach a réir an oibre.
16 A ta mi ag ràdh a rìs,
Na measadh aon neach gur
amadan mi; no fòs, gabhaibh
rium mar amadan féin, chum
gu'n dean mi beagan uaill as-
am féin.
17 An ni a ta mi a' labhairt,
cha'n ann a réir an Tighearna
a ta mi 'ga labhairt, ach mar
gu b'ann gu h-amaideach anns
an dànadas uaille so.
18 Do bhrìgh gu bheil mòr-
an a' deanamh uaill a réir na
feòla, ni mise uaill mar an
ceudna.
19 Oir giùlainidh sibh gu
toileach le amadanaibh, do
bhrìgh gu bheil sibh *féin* glic.
20 Oir fuilgidh sibh ma bheir
neach an daorsa sibh, ma dh'-
itheas neach *sibh*, ma bheir
neach bhur cuid *dhibh*, ma
dh'àrdaicheas neach e féin,
ma bhuaileas neach air an agh-
aidh sibh.
21 Tha mi a' labhairt a
thaobh eas-urraim, mar gu'm
bitheamaid anmhunn: ach,
ge b'e ni anns am bheil neach
air bith dàna, (tha mi a labh-
airt gu h-amaideach,) a ta mise
dàna *ann* mar an ceudna.
22 An Eabhruidhich iad?
mar sin tha mise mar an ceud-
na: An Israelich iad? *mar sin
tha* mise mar an ceudna: An
sliochd do Abraham iad? *mar
sin tha* mise mar an ceudna:
23 Am ministeirean do
Chriosd iad? (tha mi a' labh-
airt mar dhuine mi-chéillidh,)
a ta mise os an ceann *san ni
so:* ann an saothairibh ni's
pailte, ann am builibh ni's
ro mhò, am prìosanaibh ni's
trice, am bàsaibh gu minic.
24 Fhuair mi o na h-Iudh-
aich cùig uairean dà fhichead
buille ach a h-aon.
25 Ghabhadh le slataibh orm
tri uairean, chlachadh mi aon
uair, dh'fhuiling mi long-
bhriseadh tri uairean; là agus
oidhche bha mi san doimhne:
26 Ann an turusaibh gu mi-
nic, ann an gàbhadh aimh-
nichean, ann an cunnartaibh
fhear-reubainn, ann an cunn-
artaibh o *m'* chinneach *féin*,
ann an cunnartaibh o na Cinn-
ich, ann an cunnartaibh sa'
bhaile, ann an cunnartaibh
san fhàsach, ann an cunnart-
aibh san fhairge, ann an cunn-

artaibh am measg bhràithre breugach;

27 Ann an saothair agus sgìos, am fairibh gu minic, ann an ocras agus tart, an trasgaibh gu minic, am fuachd agus an lomnochduidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro-chùram nan eaglaisean uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a losgadh?

30 Ma's éigin domh uaill a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuineas do m' anmhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a tha beannaichte gu siorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran *a' phobuill* fuidh Aretas an righ, freiceadan air baile nan Damasceneach, an rùn mise a ghlacadh:

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhaibh.

CAIB. XII.

GU deimhin cha 'n 'eil e iomchuidh dhomh-sa uaill a dheanamh: ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine ann an Criosd ceithir bliadhna deug roimh so, (ma's anns a' choluinn, cha'n fhios domh; no as a' choluinn, cha'n fhios domh; aig Dia a ta fios;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas nèamh.

3 Agus b'àithne dhomh a leithid sin do dhuine, (ma's anns a' choluinn, no as a' choluinn, cha'n fhios domh: aig Dia a ta fios;)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n cual e briathra do-labhairt, nach feud duine a labhairt.

5 M'a leithid sin *do dhuine* ni mi uaill: ach asam féin cha dean mi uaill, mur *dean mi* á m' anmhuinneachdaibh.

6 Oir ged b'àill leam uaill a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan: oir labhraidh mi an fhìrinn: gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'm bi meas aig duine dhiom thar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m'àrdachadh thar tomhas, tre ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdair Shatain chum gu'm buaileadh e mi, air eagal gu'm bithinn air m'àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn tri uairean, gu'n imicheadh *so* uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit: oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sin is ro thoiliche a ni mi uaill á m' anmhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chriosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh airson Chriosd: oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rinneadh a'm' amadan mi le uaill a dheanamh; dh'éig-

nich sibhse mi: oir bu chòir
dhomh bhi air mo mholadh
leibhse: oir cha robh mi bheag
sam bith fo na h-abstolaibh a's
àirde, ged nach 'eil annam ach
neo-ni.
12 Gu deimhin dh'oibrich-
eadh comharan abstoil ann
bhur measg-sa anns gach uile
fhoighidin, ann an comharaibh
agus an iongantasaibh, agus
an cumhachdaibh.
13 Oir ciod an ni anns an
robh sibh ni bu lugha na eag-
laisean eile, mur e nach do
leig mi féin mo throm oirbh?
thugaibh maitheanas dhomh
san eucoir so.
14 Feuch, a ta mi ullamh a
nis an treas uair gu teachd do
'ur n-ionnsuidh; agus cha
chuir mi mo throm oirbh; oir
cha'n e bhur cuid a tha mi 'g
iarraidh, ach sibh féin: oir
cha'n 'eil e mar fhiachaibh air
a' chloinn ionmhas a chruinn-
eachadh fa chomhair nam pàr-
antan, ach air na pàrantaibh
fa chomhair na cloinne.
15 Agus is ro thogarrach a
ni mise caitheadh agus a
chaithear mi air son bhur n-
anamasa, ged mar is ro phailte
a ta gràdh agam dhuibh, gur
lugha bhur gràdh-sa dhomh.
16 Ach biodh e mar sin,
nach do chuir mi trom oirbh:
gidheadh air dhomh bhi inn-
leachdach, ghlac mi le seòlt-
achd sibh.
17 An d'rinn mise tre aon
neach dhiubh-san a chuir mi
do 'ur n-ionnsuidh buannachd
dhibh?
18 Ghuidh mi air Titus *dol
do 'ur n-ionnsuidh*, agus chuir
mi bràthair maille ris: an d'
rinn Titus buannachd dhibh?
nach do ghluais sinn san aon
spiorad? agus anns na h-aon
cheumaibh?
19 A rìs, am bheil sibh a'
saoilsinn gu bheil sinne gabh-
ail ar leithsgeil ribh? tha sinn
a' labhairt am fianuis Dé ann
an Criosd: ach *a ta* an t-iom-
lan, a chàirde, chum bhur
fòghluim-sa.
20 Oir is eagal leam, air
dhomh teachd, nach faigh mi
sibh mar is miann leam, agus
gu faighear mise dhuibhse
mar nach bu mhiann leibh:
air eagal gu'm bi connsachadh,
farmad, fearg, comhstri, cùl-
chàineadh, cogarsaich, àrdain,
ceannairce *'nur measg:*
21 Air eagal an uair a thig
mi a rìs, gu'n ìslich mo Dhia
mi 'nur measg, agus gu dean
mi caoidh air son mòrain do'n
dream a pheacaich a cheana,
agus nach do ghabh aithreach-
as do'n neòghloine, agus
strìopachas, agus mhacnus a
rinn iad.

CAIB. XIII.

IS i so an treas uair a ta mi
a' teachd do 'ur n-ionn-
suidh: am beul dithis no triuir
do fhianuisibh bithibh gach
focal seasmhach.
2 Dh'innis mi cheana, agus
tha mi roimh-làimh ag inn-
seadh dhuibh, mar gu'm bith-
inn a làthair, an dara uair; a-
gus a nis air dhomh bhi as
bhur làthair, tha mi a' sgrìobh-
adh chum na dream a pheac-
aich roimh so, agus chum
chàich uile, ma thig mi a rìs,
nach caomhain mi:
3 O tha sibh ag iarraidh
dearbhaidh air Criosd a' labh-
airt annam-sa, neach do 'ur
taobh-sa nach 'eil anmhunn,
ach a ta cumhachdach annaibh.
4 Oir ge do cheusadh e tre

anmhuinneachd,gidheadh ata
e beò tre chumhachd Dhé:
oir a ta sinne mar an ceudna
anmhunn ann-san, gidheadh
bithidh sinn beò maille ris tre
chumhachd Dhé do 'ur taobh-
sa.
5 Ceasnaichibh sibh féin,
am bheil sibh sa' chreidimh;
dearbhaibh sibh féin: nach
aithne dhuibh sibh féin, gu
bheil IosaCriosd annaibh,mur
daoine a chuireadh air cùl
sibh?
6 Ach tha dòchas agam gu'm
bi fhios agaibh nach daoine a
chuireadh air cùl sinne.
7 A nis tha mi guidhe air
Dia gun sibhse a dheanamh
uile air bith; cha'n ann chum
gu'm faicear sinne bhi dearbh-
ta, ach chum gu'n deanadh
sibhse an ni sin a ta maith,
ged robh sinne mar dhaoine a
chuireadh air cùl.
8 Oir cha'n urrainn sinn ni
air bith a dheanamh an aghaidh
na fìrinn, ach air son na fìrinn.
9 Oir tha sinn subhach an
uair a tha sinn *féin* anmhunn,
agus sibhse làidir: agus tha
sinn a' guidhe so mar an ceud-
na, sibhse bhi diongmhalta.
10 Is ann uime so a sgrìobh
mi na nithe so *do 'ur n-ionn-
suidh* air dhomh bhi as bhur
làthair, chum air dhomh bhi
làthair nach bithinn garg, a
réir a' chumhachd a thug an
Tighearna dhomh chum fògh-
luim, agus cha'n ann chum
sgrios.
11 Fa dheòidh, a bhràithre,
slàn leibh: bithibh diongmhal-
ta, bithibh subhach, bithibh
a dh'aon inntinn,bithibh sìoch-
ail; agus bithidh Dia a' ghràidh
agus na sìthe maille ribh.
12 Cuiribh fàilte air a chéile
le pòig naoimh.
13 Tha na naoimh uile a'
cur beannachd do 'ur-n-ionn-
suidh.
14 Gràs an Tighearna Iosa
Criosd, agus gràdh Dhé, agus
comh-chomunn an Spioraid
naoimh, *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan GALATIANACH.

CAIB. I.

POL abstol, (cha'n ann o
dhaoinibh, no tre dhuine,
ach tre Iosa Criosd, agus tre
Dhia *an* t-Athair, a thog suas
e o na marbhaibh,)
2 Agus na bràithrean uile a
tha maille rium, chum eaglais-
ean Ghalatia:
3 Gràs duibh, agus sìth o
Dhia an t-Athair, agus *o* ar
Tighearn Iosa Criosd,
4 A thug e féin air son ar
peacanna, chum gu'n saoradh
e sinn o'n droch shaoghal a
ta làthair, a réir toile Dé agus
ar n-Athar-ne:
5 Dhasan *gu robh* glòir gu
saoghal nan saoghal. Amen.
6 Is iongnadh leam gu'n
d'atharraicheadh sibh co luath
uaith-san a ghairm sibh tre
ghràs Chriosd, gu soisgeul
eile:
7 Ni nach *soisgeul* eile; ach
a ta dream àraidh 'gur buair-
eadh, le'n àill soisgeul Chriosd
a thilgeadh bun os ceann.

8 Ach nan deanamaid-ne,
no aingeal o neàmh, soisgeul
eile a shearmonachadh dhuibh,
ach *an soisgeul a* shearmon-
aich sinne dhuibh, biodh e
malluichte.
9 Amhuil mar a thubhairt
sinn roimh, a ta mise ag ràdh
a nis a rìs mar an ceudna, Ma
shearmonaicheas neach sam
bith soisgeul eile dhuibh, ach
an soisgeul a ghabh sibh, biodh
e malluichte.
10 Oir am bheil mi nis a'
cur impidh air daoinibh, no
air Dia? no am bheil mi 'g
iarraidh daoine a thoileach-
adh? oir nam bithinn fathast
a' toileachadh dhaoine, cha
bhithinn a'm' sheirbhiseach
aig Criosd.
11 Ach a ta mi toirt fios
duibh, a bhràithre, an soisgeul
a shearmonaicheadh leam-sa,
nach ann a réir duine a ta e.
12 Oir cha b'ann o dhuine
a fhuair mi e, ni mò a theag-
aisgeadh dhomh *e,* ach tre
fhoillseachadh Iosa Criosd.
13 Oir chuala sibh mo
chaithe-beatha-sa san aimsir a
chaidh seachad, ann an creid-
imh nan Iudhach, gu'n d'rinn
mi thar tomhas geur-lean-
mhuinn air eaglais Dé, agus
gu'n d'fhàsaich mi i:
14 Agus gu'n d'thàinig mi
air m'aghaidh ann an creid-
imh nan Iudhach thar mòran
do m' chomh-aoisibh am
measg mo chinnich féin, air
dhomh bhi ni bu ro eud-
mhoire mu ghnàthannaibh
mo shinnsireachd.
15 Ach an uair a b'i deadh
thoil Dé, a sgar o bhroinn mo
mhàthar mi, agus a ghairm *mi*
tre a ghràs,
16 A Mhac féin fhoillseach-
adh annam, chum gu sear-
monaichinn e am measg nan
Cinneach; air ball cha do
chuir mi comhairle ri feòil a-
gus fuil:
17 Ni mò chaidh mi suas
gu Ierusalem, chum na muinn-
tir sin a bha 'nan abstolaibh
romham; ach chaidh mi gu
Arabia, agus a rìs thàinig mi
air m'ais gu Damascus.
18 An déigh sin an ceann
thri bliadhna, chaidh mi suas
gu Ierusalem, a dh'fhaicinn
Pheadair, agus dh'fhan mi
maille ris cùig làithean deug.
19 Ach neach air bith eile
do na h-abstolaibh cha'n fhaca
mi, ach Seumas bràthair an
Tighearna.
20 A nis *anns* na nithibh a
ta mi a' sgrìobhadh dhuibh,
feuch, an làthair Dhé, cha'n
'eil mi deanamh bréige.
21 'Na dhéigh sin thàinig
mi gu crìochaibh Shiria agus
Chilicia;
22 Agus cha robh eòlas orm
a thaobh m' fhaicinn aig eag-
laisibh Iudea, a bha ann an
Criosd:
23 Ach a mhàin chual iad,
An ti anns an àm a chaidh
seachad a bha 'gar geur-lean-
mhuinn, gu bheil e nis a' sear-
monachadh a' chreidimh a
bha e a' sgrios roimh *so:*
24 Agus thug iad glòir do
Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

AN sin an ceann cheithir
bliadhna deug chaidh mi
a rìs suas gu Ierusalem, maille
ri Barnabas, a' toirt Thituis
leam mar an ceudna.
2 Agus chaidh mi suas a
réir foillseachaidh, agus chuir
mi an céill dhoibh an soisgeul
a ta mi a' searmonachadh am

measg nan Cinneach, ach ann
an uaignidheas dhoibh-san
d'an robh meas, air eagal air
chor sam bith gu'n ruithinn,
no gu'n do ruith mi an dìom-
hanas.
3 Ach cha b'éigin do Thitus
féin a bha a'm' chuideachd,
bhi air a thimchioll-ghearradh,
ged bu Ghreugach e:
4 Agus sin air son bhràithre
bréige, a ghoid a steach 'nar
measg, a thàinig a steach an
uaignidheas a dh'fhaicinn ar
saorsa, a ta againn ann an
Iosa Chriosd, chum ar toirt fo
dhaorsa.
5 Do nach do ghéill sinn
eadhon rè uaire; chum gu'm
buanaicheadh fìrinn an t-
soisgeil maille ribhse.
6 Ach o'n dream sin, a
mheasadh gu'm bu ni éigin
iad, (ciod air bith a bha iad
roimh, cha 'n 'eil suim ann
domh-sa; cha'n 'eil meas aig
Dia do phearsa duine,) oir iad-
san a mheasadh *gu'm bu ni
éigin iad*, cha do phàirtich iad
le'n còmhradh bheag sam bith
rium-sa.
7 Ach air an làimh eile,
'nuair a chunnaic iad gu'n d'
earbadh soisgeul an neo-thim-
chioll-ghearraidh rium-sa, mar
a dh'earbadh soisgeul an tim-
chioll-ghearraidh ri Peadar;
8 (Oir an ti a dh'oibrich gu
h-éifeachdach ann am Pead-
ar chum abstolachd an tim-
chioll-ghearraidh, dh'oibrich
e gu cumhachdach annam-sa
mar an ceudna chum nan
Cinneach:)
9 Agus an uair a thuig Seu-
mas, agus Cephas, agus Eoin,
a tha air am meas 'nam puist,
an gràs a thugadh dhomh,
thug iad dhomh-sa agus do
Bharnabas deas làmh a' cho-
muinn; ionnus *gu rachamaid*
chum nan Cinneach, agus iad
féin chum an timchioll-ghearr-
aidh.
10 A mhàin *b'àill leo* gu'm
bitheamaid cuimhneachail air
na bochdaibh; ni mar an ceud-
na a bha ro-thoil agam féin a
dheanamh.
11 Ach an uair a thàinig
Peadar gu Antioch, sheas mi
'na aghaidh as an eudan, a
chionn gu'n robh e r'a choir-
eachadh.
12 Oir roimh do dhream
àraidh teachd o Sheumas,
dh'ith e biadh maille ris na
Cinnich: ach an uair a thài-
nig iadsan, chaidh e a thaobh
agus thearbaidh se e féin, air
eagal na muinntir a bha do'n
timchioll-ghearradh.
13 Agus rinn na h-Iudh-
aich eile gnùis-mhealladh
maille ris mar an ceudna;
ionnus gu'n d'thugadh Bar-
nabas mar an ceudna a thaobh
le'n cluain.
14 Ach an uair a chunn-
aic mise nach do ghluais iad
gu tréibhdhireach, a réir fìr-
inn an t-soisgeil, thubhairt mi
ri Peadar 'nam fianuis uile,
Ma tha thusa, a tha a'd' Iudh-
ach, a' caitheadh do bheatha
a réir nan Cinneach, agus
cha'n ann a réir nan Iudhach,
c'ar son a ta thu 'g éigneach-
adh nan Cinneach am beatha
chaitheadh mar na h-Iudhaich?
15 Air dhuinne *a tha 'nar*
n-Iudhaich a thaobh nàduir,
agus cha'n ann 'nar peacaich
do na Cinnich,
16 Fios a bhi againn nach
'eil duine air fhìreanachadh o
oibribh an lagha, ach tre
chreidimh Iosa Criosd, chreid

sinne féin ann an Iosa Criosd; chum gu'm bitheamaid air ar fìreanachadh o chreidimh Chriosd, agus cha'n ann o oibribh an lagha: oir o oibribh an lagha cha bhi feòil sam bith air a fìreanachadh.

17 Ach air dhuinn bhi 'g iarraidh bhi air ar fìreanachadh tre Chriosd, 'ma gheibhear 'nar peacaich sinn féin, *am bheil*, uime sin, Criosd 'na mhinisteir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a rìs suas na nithe a leag mi, tha mi deanamh ciontach dhiom féin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh marbh do'n lagh, chum gu'm bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Criosd: gidheadh a ta mi beò; ach cha mhise, ach Criosd a ta beò annam: agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheadh san fheòil, tha mi 'ga caitheadh tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdhaich mi, agus a thug e féin air mo shon.

21 Cha'n 'eil mi a' cur gràis Dé an neo-bhrìgh: oir ma tha fìreantachd tre'n lagh, is *ann* gun aobhar a fhuair Criosd bàs.

CAIB. III.

O A Ghalatianacha amaideach, cò a chuir druidheachd oirbh, ionnus nach biodh sibh ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh Criosd air a nochdadh gu soilleir fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'nur measg?

2 So a mhàin b'àill leam fhòghlum uaibh, An ann o oibribh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o éisdeachd a' chreidimh?

3 Am bheil sibh co amaideach *as sin?* air dhuibh tòiseachadh san Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur deanamh foirfe leis an fheòil?

4 An d'fhuiling sibh na h-uiread sin do nithibh gu dìomhain? ma's *ann* da rìreadh gu dìomhain.

5 An ti uime sin a tha frithealadh dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhìorbhuile 'nur measg, an ann tre oibribh an lagha, no tre éisdeachd a' chreidimh *a ni e so?*

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh, an dream a *tha* do'n chreidimh, gur iad sin clann Abrahaim.

8 Oir air fhaicinn roimh do'n sgriobtuir gu'm fìreanaicheadh Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, *ag ràdh*, Beannaichear na h-uile Chinnich annadsa.

9 Uime sin tha an dream a tha do'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor-chreideach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibribh an lagha, tha iad fo 'n mhallachadh: oir a ta e sgrìobhta, *Is* malluichte gach neach nach buanaich anns na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach *is* ni follaiseach, nach fìreanaichear neach sam bith tre'n lagh am fianuis Dé: oir, Bithidh am fìrean beò tre chreidimh.

12 Agus cha'n 'eil an lagh o

chreidimh: ach, An duine a
ni iad gheibh e beatha annta.
13 Shaor Criosd sinne o
mhallachadh an lagha, air dha
bhi air a dheanamh 'na mhall-
achadh air ar son: oir a ta e
sgrìobhta, *Is* malluichte gach
aon a chrochar air crann:
14 Chum gu'n tigeadh beann-
achadh Abrahaim air na Cinn-
ich tre Iosa Criosd; ionnus
gu faigheamaid gealladh an
Spioraid tre chreidimh.
15 A bhràithre, tha mi a'
labhairt mar dhuine; ged
nach bi ann ach coimhcheang-
gal duine, ma tha e air a
dhaingneachadh, cha chuir
neach air bith air cùl *e*, agus
cha chuirear ni sam bith ris.
16 A nis is ann do Abraham
a thugadh na geallanna agus
d'a shìol. Cha'n abair e, Agus
do shìolaibh, mar gu'm biodh
e labhairt mu mhòran; ach
mar mu aon, Agus do d' shìol-
sa, neach a's e Criosd.
17 Agus a ta mi ag ràdh so,
nach fheudar gu'n cuir an
lagh, a thugadh an ceann chei-
thir cheud agus dheich bliadh-
na fichead 'na dhéigh, an
coimhcheangal an neo-bhrìgh,
a dhaingnicheadh roimh le
Dia ann an Criosd, ionnus
gu'n cuireadh e an gealladh
air cùl.
18 Oir ma's ann o'n lagh *a
ta* an oighreachd, cha *'n 'eil i*
ni's mò o'n ghealladh: ach
thug Dia gu saor *i* do Abra-
ham tre ghealladh.
19 C'ar son uime sin *a thug-
adh* an lagh? thugadh e air
son eusaontais, gus an tigeadh
an sìol, d'an d'rinneadh an
gealladh; air orduchadh le
ainglibh an làimh eadar-
mheadhonair.
20 A nis an t-eadar-mheadh-
onair, cha'n ann air son aoin
*a ta e 'na eadhar-mheadhon-
air;* ach is aon Dia.
21 Uime sin *am bheil* an lagh
an aghaidh gheallanna Dhé?
Nar leigeadh Dia: oir nam
biodh lagh air a thabhairt a
bhiodh comasach air beatha
thoirt uaith, gu deimhin is
ann o'n lagh a bhiodh fìrean-
tachd.
22 Ach dh'fhàg an sgriob-
tuir na h-uile *dhaoine* dùinte
sa' pheacadh, chum gu'm
biodh an gealladh tre chreid-
imh Iosa Criosd air a thoirt
dhoibh-san a ta creidsinn.
23 Ach mu'n d'thàinig an
creidimh, choimhideadh sinn
fo 'n lagh, air ar druideadh a
steach chum a' chreidimh, a
bha gu bhi air fhoillseachadh.
24 Uime sin b'e an lagh,
ar n-oid-fhòghluim *g'ar treòr-
achadh* gu Criosd, chum gu
bitheamaid air ar fìreanach-
adh tre chreidimh.
25 Ach air teachd do'n
chreidimh, cha'n 'eil sinn ni's
mò fuidh oid-fhòghluim.
26 Oir is sibhse uile mic
Dhé tre chreidimh ann an
Iosa Criosd.
27 Oir a mheud agaibh sa'
bhaisteadh do Chriosd, chuir
sibh umaibh Criosd.
28 Cha'n 'eil Iudhach no
Greugach, cha'n 'eil saor no
daor, cha'n 'eil firionn no
boirionn ann: oir is aon sibh
uile ann an Iosa Criosd.
29 Agus ma's le Criosd sibh,
is sibh sìol Abrahaim gun
amharus, agus is oighreachan
sibh a réir a' gheallaidh.

CAIB. IV.

A NIS a ta mi ag ràdh, am
feadh a bhios an t-oighre

'na leanabh, nach 'eil eadar-
dhealachadh sam bith eadar e
agus seirbhiseach, ged is e
Tighearn nan uile;
2 Ach a ta e fo luchd-coimhid,
agus fo luchd-riaghlaidh gu
teachd na h-aimsir a dh'or-
duich an t-athair.
3 Agus mar an ceudna sinne,
'nuair a bha sinn 'nar lean-
abaibh, bha sinn an daorsa
fo cheud fhòghlum an t-
saoghail:
4 Ach an uair a thàinig
coimhlionadh na h-aimsir,
chuir Dia a Mhac féin uaith,
a ghineadh o mhnaoi, a rinn-
eadh fuidh'n lagh,
5 Chum gu'n saoradh e iad-
san a bha fuidh'n lagh, ionnus
gu faigheamaid-ne uchd-
mhacachd na cloinne.
6 Agus do bhrìgh gur mic
sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic
féin ann bhur cridheachaibh,
ag éigheach, Abba, Athair.
7 Uime sin cha seirbhiseach
thu ni's mò, ach mac; agus
ma's mac, is oighre mar an
ceudna air Dia tre Chriosd.
8 Gidheadh, an uair nach
b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh
seirbhis dhoibh-san nach 'eil
'nan dée thaobh nàduir.
9 Ach a nis air dhuibh Dia
aithneachadh, no mar is fearr
a dh'fheudar a ràdh, bhi air
bhur n-aithneachadh le Dia,
cionnus a ta sibh ag ath-phill-
eadh chum nan ceud-thoiseach
anmhunn agus bochd, d'am
miann leibh bhi a rìs fo dhaor-
sa?
10 Tha sibh a' coimhead
làithean, agus mhìosan, agus
aimsirean, agus bhliadhnan.
11 Tha eagal orm do 'ur
taobh gu'n do chaith mi gu
dìomhain mo shaothair oirbh.
12 Guidheam oirbh, a
bhràithre, bithibh mar a ta
mise; oir *a ta* mise mar sibh-
se: cha d'rinn sibh eucoir sam
bith orm.
13 Tha fhios agaibh gu'm
b'ann tre anmhuinneachd na
feòla, a shearmonaich mi
dhuibh an soisgeul air tùs.
14 Agus air mo bhuaireadh a
bha ann am fheòil, cha d'rinn
sibh tarcuis, agus cha do ghabh
sibh gràin diom; ach ghabh
sibh rium mar aingeal Dé,
mar Iosa Criosd.
16 Ciod e ma seadh an sonas
sin a bha agaibh? oir a ta mi
deanamh fianuis duibh, nam
bu chomasach e, gu'n spìon-
adh sibh a mach bhur sùilean
féin, agus gu'n tugadh sibh
dhomh-sa iad.
16 Uime sin an d'rinneadh
nàmhaid duibh dhiom, air son
mi dh'innseadh na fìrinn
duibh?
17 Tha iadsan eudmhor um-
aibh, *ach* cha'n ann gu maith;
ach b'àill leo sinne dhruid-
eadh a mach, chum gu'm biodh
sibhse eudmhor umpa féin.
18 Ach *is* maith a bhi eud-
mhor ann an *ni* maith a
ghnàth, agus cha'n e mhàin
an uair a ta mise a làthair
maille ribh.
19 Mo chlann bheag, air am
bheil mi a rìs ri saothair,
gus an dealbhar Criosd ann-
aibh,
20 B'àill leam bhi nis a làth-
air maille ribh, agus mo ghuth
a chaochladh, oir a ta mi fuidh
amharus umaibh.
21 Innsibh dhomh, sibhse
le'm miann bhi fo'n lagh, nach
cluinn sibh an lagh?
22 Oir a ta e sgrìobhta, gu
robh aig Abraham dithis

mhac; aon ri banoglaich, agus
am *mac* eile ri mnaoi shaoir.
23 Agus esan *a bh'aige* ris
a' bhanoglaich, ghineadh a
réir na feòla e; ach esan *a
bh'aige* ris a' mhnaoi shaoir,
tre ghealladh.
24 Na nithe so is samhladh
iad; oir is iad so an dà
choimhcheangal; aon diubh
o bheinn Shinai, a ta a' breith
chum daorsa, a's i Agar.
25 Oir is i Agar beinn Shinai
ann an Arabia, agus tha i a'
comh-fhreagradh do Ierusa-
lem a tha nis ann, agus tha i
fo dhaorsa maille r'a cloinn.
26 Ach a ta an Ierusalem a
ta shuas saor, agus is màthair
dhuinn uile i.
27 Oir a ta e sgrìobhta, Dean
gairdeachas, a bhean neo-
thorrach nach 'eil a' breith
cloinne; bris a mach agus
glaodh, thusa nach 'eil ri
saothair: oir is lìonmhoire
clann na mnà aonaranaich, na
na mnà aig am bheil fear.
28 A nis, a bhràithre, is
sinne, mar a bha Isaac, clann
a' gheallaidh.
29 Ach mar a rinn esan a
rugadh a réir na feòla, san àm
sin geur-leanmhuinn airsan *a
rugadh* a réir an Spioraid, is
amhuil sin *a ta* nis mar an
ceudna.
30 Ach ciod a ta an sgriob-
tuir ag ràdh? Tilg a mach a'
bhanoglach agus a mac: oir
cha bhi mac na banoglaich 'na
oighre maille ri mac na mnà
saoire.
31 Uime sin, a bhràithre, cha
sinne clann na banoglaich,
ach na mnà saoire.

CAIB. V.

UIME sin seasaibh gu dain-
gean anns an t-saorsa leis
an d'rinn Criosd saor sinn, a-
gus na bithibh a rìs air bhur
cuibhreachadh le cuing na
daorsa.
2 Feuch, a ta mise Pòl ag
ràdh ribh, ma thimchioll-
ghearrar sibh, nach bi tairbhe
air bith dhuibh ann an Criosd.
3 Oir a ta mi a rìs a' dean-
amh fianuis do gach uile
dhuine a thimchioll-ghearrar,
gu bheil e mar fhiachaibh air
an lagh gu h-iomlan a
choimhlionadh.
4 Cha'n 'eil tairbhe sam bith
ann an Criosd dhuibhse a ta
air bhur fìreanachadh tre'n
lagh; thuit sibh o ghràs.
5 Oir a ta sinne tre'n Spior
ad a' feitheamh ri dòchas fìr-
eantachd o chreidimh.
6 Oir ann an Iosa Criosd,
cha'n 'eil éifeachd sam bith
ann an timchioll-ghearradh, no
ann an neo-thimchioll-ghearr-
adh, ach ann an creidimh a
dh'oibricheas tre ghràdh.
7 Is maith a ruith sibh; cò
a bhac sibh o bhi ùmhal do'n
fhìrinn?
8 Cha *d'thàinig* an impidh
so o'n ti a ghairm sibh.
9 Goirtichidh beagan do
thaois ghoirt am meall uile.
10 Tha muinghin agam as-
aibh san Tighearn, nach bi
sibh dh'aon dòigh air atharr-
achadh inntinn: ach an ti a
ta cur dragha oirbh, giùlain-
idh e *a* bhreitheanas, cò air
bith e.
11 Agus mise, a bhràithre,
ma shearmonaicheas mi fath-
ast an timchioll-ghearradh,
c'ar son a nìthear fathast geur-
leanmhuinn orm? an sin
bhiodh oilbheum a' chroinn-
cheusaidh air a chur air cùl.
12 B'fhearr leam gu'm biodh

iadsan a ta cur mi-shuaimhneis oirbh eadhon air an gearradh uaibh.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; a mhàin na *deanaibh* an t-saorsa 'na cion-fàth do'n fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an aon fhocal, *eadhon* an so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claoidhear le a chéile sibh.

16 A ta mi ag ràdh ma seadh, Gluaisibh san Spiorad, agus cha choimhlion sibh anamiann na feòla.

17 Oir a ta an fheòil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha'n 'eil sibh fuidh'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad *so*, Adhaltrannas, strìopachas, neòghloine, macnus,

20 Iodhol-aoradh, druidheachd, naimhdeas, connsachadh, co-fharpuis, fearg, comhstri, aimhreite, saobh-chreidimh,

21 Farmad, mortadh, misg, ruidhteireachd, agus an leithide sin: mu bheil mi ag innseadh dhuibh roimh-làimh, mar a dh'innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rìoghachd Dhé.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh,

23 Macantas, stuaim: an aghaibh an samhuil sin cha'n 'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Criosd, cheus iad an fheòil, maille r'a h-an-tograibh agus a h-anamiannaibh.

25 Ma's beò dhuinn san Spiorad, gluaiseamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glòir dhìomhain, a' brosnachadh a chéile, a' gabhail farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

A BHRAITHRE, ma ghlacar neach ann an coire air bith gu h-obann, sibhse a ta spioradail, togaibh suas a shamhuil sin do dhuine ann an spiorad na macantachd; a' toirt aire dhuit féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh uallacha a chéile, agus mar sin coimhlionaibh lagh Chriosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni éigin e féin, gu'n bhi ann ach neo-ni, tha e 'ga mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach 'obair féin, agus an sin bithidh aobhar gairdeachais aige d'a thaobh féin a mhàin, agus cha'n ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach 'uallach féin.

6 Comh-roinneadh an neach a ta air a theagasg san fhocal, ris an neach a ta 'ga theagasg, anns na h-uile nithibh maithe.

7 Na meallar sibh; cha deanar fanoid air Dia: oir ge

b'e ni a shìol-chuireas duine,
an ni ceudna buainidh e.
8 Oir an ti a chuireas d'a
fheòil féin, buainidh e o'n
fheòil truaillidheachd; ach an
ti a chuireas do'n Spiorad,
buainidh e o'n Spiorad a'
bheatha shuthainn.
9 Agus na sgìthicheamaid
do mhaith a dheanamh: oir
ann an àm iomchuidh buain-
idh sinn, mur fannaich sinn.
10 Uime sin a réir mar a ta
cothrom againn, deanamaid
maith do na h-uile dhaoinibh,
ach gu h-àraidh dhoibh-san a
ta do theaghlach a' chreid-
imh.
11 Tha sibh a' faicinn meud
na litreach a sgrìobh mi dhuibh
le mo làimh féin.
12 A mheud le'm miann iad
féin a thaisbeanadh gu
sgiamhach san fheòil, tha iad
'gur n-éigneachadh chum bhi
air bhur timchioll-ghearradh;
a mhàin chum nach deantadh
geur-leanmhuinn orra air son
crann-ceusaidh Chriosd.
13 Oir cha'n 'eil iadsan féin
a tha air an timchioll-ghearr-
adh a' coimhead an lagha:
ach is àill leo sibhse bhi
air bhur timchioll-ghearradh,
chum as gu dean iad uaill ann
bhur feòil.
14 Ach nar leigeadh Dia gu
deanainn-sa uaill ach ann an
crann-ceusaidh air Tighearna
Iosa Criosd, tre'm bheil an
saoghal air a cheusadh dhomh-
sa, agus mise do'n t-saoghal.
15 Oir ann an Iosa Criosd
cha'n 'eil éifeachd air bith ann
an timchioll-ghearradh, no
ann an neo-thimchioll-ghearr-
adh, ach ann an cruthachadh
nuadh.
16 Agus a mheud 's a shiubh-
las a réir na riaghailt so, sìth
orra, agus tròcair, agus air
Israel Dé.
17 O so a mach na cuireadh
neach sam bith dragh orm;
oir a ta mi giùlan chomharan
an Tighearna Iosa ann mo
chorp.
18 A bhràithre, *gu robh*
gràs ar Tighearna Iosa Criosd
maille ri bhur spiorad. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan EPHESIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Criosd tre
thoil Dé, chum nan naomh
a ta ann an Ephesus, agus nan
creideach ann an Iosa Criosd:
2 Gràs dhuibh, agus sìth o
Dhia ar n-Athair, agus *o*'n
Tighearn Iosa Criosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia,
eadhon Athair ar Tighearna
Iosa Criosd, a bheannaich
sinne leis gach uile bheann-
achadh spioradail ann an *ion-
adaibh* nèamhaidh ann an
Criosd:
4 A réir mar a thagh e sinne
ann-san, mun do leagadh
bunait an domhain, chum
gu'm bitheamaid naomha, a-
gus neo-choireach 'na làthair-
san ann an gràdh:
5 A roimh-orduich sinne
chum uchd-mhacachd na
cloinne tre Iosa Criosd dha

féin, a réir deadh-ghean a
thoile.
6 Chum cliu glòire a ghràis,
tre an d'rinn e sinne taitneach
ann a *Mhac* gràdhach :
7 Anns am bheil againne
saorsa tre 'fhuil-san, maith-
eanas nam peacadh, a réir
saoibhreis a ghràis ;
8 Anns an robh e ro phailte
dhuinne san uile ghliocas, agus
thuigse :
9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-
diomhair a thoile, a réir a
dheadh-ghean féin, a rùnaich
e ann féin :
10 Chum ann am frithealadh
coimhlionaidh nan aimsir,
gu'n cruinnicheadh e ann an
aon na h-uile nithe ann an
Criosd, araon *na nithe* a ta air
nèamh, agus *na nithe* a ta air
talamh, *eadhon* ann-san :
11 Anns an d'fhuair sinne
mar an ceudna oighreachd, air
dhuinn bhi air ar roimh-or-
duchadh a réir rùin an ti a
ta 'g oibreachadh nan uile
nithe a réir comhairle a thoile
féin ;
12 Ionnus gu'm bitheam-
aid-ne, a chuir air tùs dòchas
ann an Criosd, chum cliu a
ghlòire-san.
13 Anns *an do chuir* sibhse
mar an ceudna *dòchas*, air
dhuibh focal na fìrinn a
chluinntinn, *eadhon* soisgeul
bhur slàinte : neach an déigh
dhuibh creidsinn ann, chuir-
eadh seula oirbh le Spiorad
naomh sin a gheallaidh,
14 Neach is e geall-daingnich
ar n-oighreachd-ne, gu *teachd*
saorsa na seilbhe a cheannach-
adh, chum cliu a ghlòire.
15 Uime sin air cluinntinn
domh-sa mar an ceudna bhur
creidimh-sa anns an Tighearn
Iosa, agus bhur gràdh do na
naoimh uile,
16 Cha'n 'eil mi a' sgur do
bhi toirt buidheachais air bhur
son, a' luadh oirbh ann am
urnuighibh ;
17 Gu'n tugadh Dia ar Tigh-
earna Iosa Criosd, Athair na
glòire, spiorad gliocais agus
foillseachaidh dhuibh, ann an
eòlas airsan ;
18 Sùilean 'ur n-inntinn bhi
air an soillseachadh, chum fios
a bhi agaibh ciod e dòchas
a ghairme-san, agus ciod e
saoibhreas glòire 'oighreachd-
san anns na naomhaibh,
19 Agus ciod e ro-mheud a
chumhachd do ar taobh-ne a
ta creidsinn, a réir oibreach-
aidh a thréun neirt ;
20 A dh'oibrich e ann an
Criosd, 'nuair a thog e o na
marbhaibh e, agus a chuir e
'na shuidhe air a dheas-làimh
féin e anns na *h-ionadaibh*
nèamhaidh,
21 Gu ro àrd os ceann gach
uile uachdaranachd, agus
cumhachd, agus neirt, agus
tighearnais, agus gach ainme
a dh'ainmichear, cha'n e mhàin
san t-saoghal so, ach san *t-*
saoghal ri teachd mar an ceud-
na :
22 Agus chuir e na h-uile
nithe fuidh a chosaibh, agus
thug se e gu *bhi* 'na cheann
os ceann nan uile nithe do'n
eaglais,
23 A ta 'na corp aige, làn-
achd an ti a ta lìonadh nan
uile *nithe* anns na h-uile.

CAIB. II.

AGUS sibhse *bheothaich* e,
a bha marbh ann an eu-
ceartaibh agus ann am peac-
aibh ;
2 Anns an do ghluais sibh

sna h-amannaibh a chaidh seachad, a réir gnàtha an t-saoghail so, a réir uachdarain cumhachd an athair, an spioraid a tha nis ag oibreachadh ann an cloinn na h-easumhlachd:

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caithe-beatha roimh so, ann an ana-miannaibh ar fèola, a' deanamh toil na feòla, agus nan smuainte; agus bha sinn a thaobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saoibhir ann an tròcair, air son a mhòr-ghràidh leis an do ghràdhaich e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhi marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sin maille ri Criosd; (le gràs tha sibh air bhur tearnadh;)

6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an *ionadaibh* nèamhaidh ann an Iosa Criosd:

7 Chum gu'm foillsicheadh e anns na linnibh ri teachd saoibhreas ro phailt a ghràis, ann an caoimhneas d'ar taobh-ne tre Iosa Criosd.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bhur tearnadh, tre chreidimh; agus *sin* cha'n ann uaibh féin: *is e* tiodhlac Dhé e:

9 Cha'n ann o oibribh, chum nach deanadh neach air bith uaill:

10 Oir is sinne 'obair-san air ar cruthachadh ann an Iosa Criosd chum dheadh oibre, air son an d'ulluich Dia roimh-làimh *sinn*, chum gu'n gluaiseamaid annta.

11 Uime sin cuimhnichibh, air dhuibh a bhi san aimsir a chaidh thairis 'nur Cinnich san fheòil, ris an abrar an neo-thimchioll-ghearradh leo-san d'an goirear an timchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheòil;

12 Gu robh sibh san àm sin as eugmhais Chriosd, 'nur coimhich do chomh-fhlaitheachd Israeil, agus 'nur coigrich do choimhcheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhais dòchais, agus gun Dia anns an t-saoghal:

13 Ach a nis ann an Iosa Criosd, tha sibhse a bha roimh so fad o làimh, air bhur toirt am fagus tre fhuill Chriosd.

14 Oir is esan ar sìth-ne, a rinn aon *dhinn* araon, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dhealachaidh;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre 'fheòil féin, *eadhon* lagh nan àitheanta, *a chuireadh sìos* ann an orduighibh, chum gu'n deanadh e ann féin do dhithis aon duine nuadh, *mar sin* a' deanamh sìthe:

16 Agus gu'n deanadh e réidh faraon iad ri Dia ann an aon chorp tre a' chrann-cheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sin:

17 Agus thàinig e agus shearmonaich e sìth dhuibhse a bha am fad, agus dhoibh-san a bha am fagus.

18 Oir trìd-san tha araon slighe againn gu dol a steach tre aon Spiorad chum an Athar.

19 A nis uime sin cha'n 'eil sibh ni's mò 'nur coigrich agus 'nur coimhich, ach 'nur luchd aoin bhaile ris na naomhaibh, agus 'nur muinntir-teaghlaich Dhé:

20 Agus tha sibh air bhur
togail suas air bunait nan ab-
stol agus nam fàidhean, air
bhi do Iosa Criosd féin 'na
chloich-chinn na h-oisinn ;
21 Anns am bheil an ait-
reabh uile, ceangailte gu ceart
r'a chéile, a' fàs suas chum
bhi 'na teampull naomh san
Tighearn :
22 Anns am bheil sibhse mar
an ceudna air bhur comhthog-
ail suas chum bhi 'nur tigh-
còmhnuidh do Dhia tre an
Spiorad.

CAIB. III.

AIR an aobhar so, tha mise
Pòl a'm' phrìosanach Iosa
Criosd, air bhur sonsa, a
Chinneacha ;
2 O chuala sibh mu fhrith-
ealadh gràis Dé, a thugadh
dhomh-sa air bhur sonsa,
3 Gu'n d'rinn e aithnichte
dhomh tre fhoillseachadh an
rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh
mi roimh gu h-aithghearr,
4 Leis am feud sibh, air
dhuibh a leughadh, m'eòlas
ann an rùn-dìomhair Chriosd
a thuigsinn ;)
5 Ni, ann an linnibh eile, air
nach d'thugadh fios do chloinn
nan daoine, mar a ta e nis air
fhoillseachadh d'a abstolaibh
naomha agus d'a fhàidhibh
tre an Spiorad ;
6 Gu'm biodh na Cinnich
'nan comh-oighreachaibh, a-
gus 'nan comh-chorp, agus
'nan luchd - comhpairt d'a
ghealladh-san ann an Criosd,
tre an t-soisgeul :
7 Air an d'rinneadh mise
a'm' mhinisteir, a réir tiodh-
laic gràis Dé a thugadh
dhomh, a réir oibreachaidh
éifeachdaich a chumhachd-
san.
8 Dhomh-sa, a's lugha na'n
ti a's lugha do na naomhaibh
uile, thugadh an gràs so,
saoibhreas Chriosd, nach feud-
ar a rannsachadh, a shearmon-
achadh am measg nan Cinn-
each ;
9 Agus gu'n deanainn soill-
eir do na h-uile *dhaoinibh*,
ciod e comunn an rùin-dìomh-
air sin, a bha folaichte ann an
Dia o thoiseach an t-saoghail,
a chruthaich na h-uile nithe
tre Iosa Criosd ;
10 Chum gu'n deantadh
aithnichte nis do na h-uachd-
aranachdaibh, agus do na
cumhachdaibh ann an *ionad-
aibh* nèamhaidh, leis an eag-
lais, gliocas eagsamhuil Dhé,
11 A réir an rùin shìorruidh
a rùnaich e ann an Iosa Criosd
ar Tighearn :
12 Anns am bheil againn
dànachd agus slighe gu dol a
steach ann am muinghin tre
a chreidimh-san.
13 Uime sin tha mi ag iarr-
aidh nach lagaich sibh á leth
mo thrioblaidean-sa air bhur
son, ni a's e bhur glòir-sa.
14 Air an aobhar so tha mi a'
lùbadh mo ghlùine do Athair
ar Tighearna Iosa Criosd,
15 Air an ainmichear an
teaghlach uile air nèamh agus
air talamh,
16 Gu'n deònaicheadh e
dhuibh a réir saoibhreis a
ghlòire, bhi air bhur neart-
achadh gu treun, tre a Spior-
ad-san anns an duine an leth
stigh ;
17 Ionnus gu'n gabh Criosd
còmhnuidh ann bhur cridhe
tre chreidimh ; chum air
dhuibh bhi air bhur freumh-
achadh, agus air bhur stéidh-
eachadh ann an gràdh,

18 Gu'm bi sibh comasach
maille ris na naomhaibh uile,
air a thuigsinn ciod e leud, a-
gus fad, agus doimhne, agus
àirde ;
19 Agus air gràdh Chriosd
aithneachadh, a chaidh thar
gach uile eòlas, chum gu'm bi
sibh air bhur lìonadh le uile
lànachd Dhé.
20 A nis dhasan d'an comas
na h-uile nithe a dheanamh gu
h-anabarrach ro phailt, thar
gach ni a's urrainn sinne iarr-
aidh no smuaineachadh, a réir
a' chumhachd a ta 'g oibreach-
adh gu h-éifeachdach annainn,
21 Dhasan *gu robh* glòir anns
an eaglais tre Iosa Criosd, air
feadh gach uile linn, gu sao-
ghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

UIME sin, tha mise prìos-
anach an Tighearn, a'
guidhe oirbh gu'n gluais sibh
gu cubhaidh do'n ghairm leis
an do ghairmeadh sibh ;
2 Leis gach uile irioslachd
inntinn agus mhacantas, le
fad-fhulangas, a' giùlan le
chéile ann an gràdh ;
3 A' deanamh dìchill air
aonachd an Spioraid a choimh-
ead ann an ceangal na sìthe.
4 *Is* aon chorp agus aon
Spiorad *a ta ann*, amhuil mar
an ceudna a ghairmeadh sibh
ann an aon mhuinghin bhur
gairme ;
5 Aon Tighearn, aon chreid-
imh, aon bhaisteadh,
6 Aon Dia agus Athair nan
uile, a *tha* os ceann nan uile,
agus tre na h-uile, agus ann-
aibh-sa uile.
7 Ach thugadh gràs do gach
aon againn, a réir tomhais
tiodhlaic Chriosd.
8 Uime sin a ta e ag ràdh,
Air dol suas da an àird, thug
e bruid am braighdeanas, agus
thug e tiodhlacan do dhaoin-
ibh.
9 (A nis gu'n deachaidh e
suas, ciod e ach gu'n deach-
aidh e air tùs sìos gu ionad-
aibh ìochdarach na talmhainn?
10 An ti a chaidh sìos, is e
sin féin e a chaidh suas mar an
ceudna gu ro àrd os ceann
nan uile nèamh, chum gu'n
lìonadh e na h-uile nithe.)
11 Agus thug e dream àr-
aidh gu bhi 'nan abstolaibh ;
dream eile, gu bhi 'nam fàidh-
ibh ; agus dream eile, gu bhi
'nan soisgeulaichibh ; agus
dream eile, gu bhi 'nan aodh-
airibh, agus 'nan luchd-teag-
aisg ;
12 Chum na naoimh a dheas-
achadh chum oibre na minis-
treileachd, chum togail suas
cuirp Chriosd :
13 Gus an tig sinn uile ann
an aonachd a' chreidimh, agus
eòlais Mhic Dhé, chum duine
iomlain, chum tomhais àirde
lànachd Chriosd :
14 Chum as nach bi sinn á
so suas 'nar leanabaibh, air ar
tonn-luasgadh, agus air ar
giùlan mu'n cuairt leis gach
uile ghaoith teagaisg, le cleas-
achd dhaoine, *agus* seòltachd
cealgach, leis am bheil iad gu
h-innleachdach ri feall-fhol-
ach chum meallaidh :
15 Ach a' labhairt na fìrinn
ann an gràdh, gu'm fàs sinn
suas anns na h-uile nithibh
chuige-san, a's e an ceann,
eadhon Criosd :
16 O'm bheil an corp uile,
air a cheangal gu ceart, agus
air a dhlùthachadh tre an ni
sin a tha gach alt a' toirt uaith,
a réir oibreachaidh éifeachd-

aich ann an tomhas gach buill,
a' faghail fàs cuirp, chum a
thogail féin suas ann an gràdh.
17 So uime sin a ta mi ag
ràdh, agus a' guidhe am fia-
nuis an Tighearna, gun sibh
a dh'imeachd á so suas mar a
ta na Cinnich eile ag im-
eachd, ann an dìomhanas an
inntinn féin ;
18 Aig am bheil an tuigse air
a dorchachadh, air dhoibh bhi
'nan coimhich do bheatha
Dhé, thaobh an aineolais a ta
annta, tre chruas an cridhe:
19 Muinntir, air dhoibh am
mothachadh a chall, a thug iad
féin thairis do mhi-nàire,
chum gach uile neòghloine
chur an gnìomh le cìocras.
20 Ach cha d'fhòghluim
sibhse Criosd mar so;
21 O chuala sibh e, agus o
theagaisgeadh leis sibh, mar a
ta an fhìrinn ann an Iosa:
22 Gu'n cuir sibh dhibh,
thaobh a' cheud chaithe-
beatha, an seann duine, a tha
truaillidh a réir nan ana-
miann cealgach;
23 Agus gu'm bi sibh air
bhur n-ath-nuadhachadh ann
an spiorad bhur n-inntinn ;
24 Agus gu'n cuir sibh um-
aibh an nuadh-dhuine, a tha
air a chruthachadh a réir Dhé
am fìreantachd agus am fìor-
naomhachd.
25 Uime sin air dhuibh a'
bhreug a chur uaibh, labh-
raibh an fhìrinn gach neach
r'a choimhearsnach: oir is
buill sinn d'a chéile.
26 Biodh fearg oirbh, agus
na peacaichibh: na luidheadh
a' ghrian air bhur corruich:
27 Agus na tugaibh àit do'n
diabhul.
28 An ti a ghoid, na goid-
eadh e ni's mò: ach gu ma
fearr leis saothair a dheanamh,
ag oibreachadh an ni a ta
maith le a làmhaibh, chum
gu'm bi aige ni r'a phàirteach-
adh ris an neach air am bheil
uireasbhuidh.
29 Na tigeadh cainnt thruaill-
idh air bith a mach as bhur
beul, ach an ni sin a ta maith
chum deadh-fhòghluim, ionn-
us gu'n toir e gràs do'n luchd-
éisdeachd.
30 Agus na cuiribh doilgheas
air Spiorad naomh Dhé, leis
an do chuireadh seula oirbh
gu là na saorsa.
31 Biodh gach uile sheirbhe,
agus corruich, agus fearg,
agus gàrrthaich, agus toibh-
eum air an togail uaibh, maille
ris gach uile mhì-run.
32 Agus bithibh caoimhneil
teo-chridheach d'a chéile; a'
toirt maitheanais d'a chéile,
eadhon mar a thug Dia maith-
eanas dhuibhse ann an Criosd.

CAIB. V.

UIME sin bithibh-sa 'nur
luchd-leanmhuinn air
Dia, mar chloinn ghràdhaich;
2 Agus gluaisibh ann an
gràdh, eadhon mar a ghràdh-
aich Criosd sinne, agus a thug
se e féin air ar son, 'na thabh-
artas agus 'na ìobairt deadh-
fhàile do Dhia.
3 Ach na biodh strìopachas,
agus gach uile neòghloine, no
sannt, uiread as air an ain-
meachadh 'nur measg, mar is
cubhaidh do naomhaibh:
4 No draosdachd, no còmh-
radh amaideach, no bao-shùg-
radh, nithe nach 'eil iom-
chuidh: ach gu ma fearr *leibh*
breith-buidheachais.
5 Oir a ta fios agaibh air
so, nach 'eil aig fear-strìopach-

ais air bith, no aig neach neò-
ghlan, no aig duine sanntach,
(a tha 'na fhear ìodhol-aor-
aidh,) oighreachd ann an
rìoghachd Chriosd agus Dhe.
6 Na mealladh neach air
bith sibh le briathraibh dìomh-
ain: oir air son nan nithe sin
tha fearg Dhé a' teachd air
cloinn na h-eas-ùmhlachd.
7 Na bithibh-sa uime sin
'nur luchd-comhpairt riu.
8 Oir bha sibh uair-éigin
'nur dorchadas, ach a nis tha
sibh 'nur solus san Tighearn:
gluaisibh mar chloinn an t-so-
luis:
9 (Oir *a ta* toradh an Spior-
aid anns an uile mhaitheas,
agus ionracas, agus fhìrinn;)
10 A' dearbhadh ciod an ni a
tha taitneach do'n Tighearn.
11 Agus na biodh comh-
chomunn agaibh ri oibribh
neo-tharbhach an dorchadais,
ach gu ma fearr leibh an cron-
achadh.
12 Oir is gràineil eadhon
r'an innseadh na nithe a ta air
an deanamh leo an uaignidh-
eas.
13 Ach a ta na h-uile nithe a
tha air an cronachadh, air
an deanamh follaiseach leis an
t-solus: oir gach uile ni a ni
soilleir, is solus e.
14 Uime sin a ta e ag ràdh,
Mosgail, thusa a tha a'd' cho-
dal, agus éirich o na marbh-
aibh, agus bheir Criosd solus
duit.
15 Feuchaibh uime sin gu'n
gluais sibh gu faicilleach, cha'n
ann mar amadain, ach mar
dhaoine glice,
16 Ag ath-cheannach na h-
aimsir, do bhrìgh gu bheil na
làithean olc.
17 Air an aobhar sin na
bithibh-sa neo-ghlic, ach a'
tuigsinn ciod i toil an Tigh-
earn.
18 Agus na bithibh air mhisg
le fìon, anns am bheil ana-
barr; ach bithibh air bhur
lìonadh do'n Spiorad:
19 A' labhairt ribh féin ann
an salmaibh, ann an laoidh-
ibh, agus ann an dànaibh
spioradail, a' seinn agus a'
deanamh ciuil 'nur cridhe
do'n Tighearn:
20 A' toirt buidheachais a
ghnàth air son nan uile nithe
do Dhia, eadhon an t-Athair,
ann an ainm ar Tighearna
Iosa Criosd;
21 Air dhuibh bhi ùmhal d'a
chéile ann an eagal Dé.
22 A mhnài, bithibh ùmhal
do 'ur fearaibh féin, mar do'n
Tighearn.
23 Oir is e am fearr ceann
na mnà, eadhon mar is e
Criosd ceann na h-eaglais:
agus is esan Slànuighear a'
chuirp.
24 Uime sin mar a ta'n
eaglais ùmhal do Chriosd, mar
sin *biodh* na mnài d'am fear-
aibh féin mar an ceudna anns
gach ni:
25 Fheara, gràdhaichibh bhur
mnài féin, eadhon mar a
ghràdhaich Criosd an eaglais,
agus a thug se e féin air a son;
26 Chum gu naomhaicheadh,
agus gu'n glanadh e i le ionn-
lad an uisge tre an fhocal.
27 Chum gu'n cuireadh e
'na làthair féin i 'na h-eaglais
ghlòrmhoir, gun smal, gun
phreasadh, no ni air bith d'an
leithidibh sin; ach chum gu'm
biodh i naomh, agus neo-
lochdach.
28 Is amhluidh sin is còir do
na fearaibh am mnài féin a

ghràdhachadh, mar an cuirp
féin: an ti a ghràdhaicheas a
bhean, tha e 'ga ghràdhachadh
féin.
29 Oir cha d'thug duine air
bith riamh fuath d'a fheòil
féin; ach altrumaidh agus
eiridnidh e i, eadhon mar a ta
an Tighearn a' deanamh do'n
eaglais:
30 Oir is buill sinn d'a chorp,
d'a fheòil, agus d'a chnàmh-
aibh-san.
31 Air an aobhar so fàgaidh
duine 'athair agus a mhàthair,
agus dlùth-leanaidh e r'a
mhnaoi, agus bithidh an dithis
'nan aon fheòil.
32 Is dìomhaireachd mhòr
so: ach tha mi a' labhairt mu
Chriosd agus an eaglais.
33 Gidheadh, thugadh gach
aon agaibh-sa fa leth gràdh
d'a mhnaoi amhuil mar dha
féin; agus *feuchadh* a' bhean
gu'n toir i urram d'*a* fear.

CAIB. VI.

ACHLANN, bithibh ùmhal
do 'ur pàrantaibh féin san
Tighearn: oir a ta so ceart.
2 Thoir urram do t' athair
agus do d' mhàthair, (is i so
a' cheud àithne le gealladh,)
3 Chum gu'n éirich gu maith
dhuit, agus gu'm bi thu fad-
shaoghalach air an talamh.
4 Agus aithriche, na bros-
nuichibh bhur clann chum
feirge: ach togaibh iad ann
an oilean agus ann an teagasg
an Tighearna.
5 A sheirbhiseacha, bithibh
ùmhal do '*ur* maighstiribh a
réir na feòla, le h-eagal agus
crith, ann an tréibhdhireas
bhur cridhe, mar do Chriosd:
6 Cha'n ann le sùil-sheirbhis,
mar dhream a ni toil dhaoine,
ach mar sheirbhisich Chriosd,
a' deanamh toil Dé o'n
chridhe;
7 Le deadh thoil a' deanamh
seirbhis, mar do'n Tighearn,
agus cha'n ann do dhaoinibh:
8 Air dhuibh fios a bhi ag-
aibh, ge b'e maith air bith a ni
aon neach, gu'm faigh e an ni
so féin o'n Tighearn, ma's
saor no daor *e*.
9 Agus a mhaighstirean,
deanaibh-sa na nithe ceudna
dhoibh-san, a' leigeadh dhibh
bagraidh: air dhuibh fios a bhi
agaibh gu bheil bhur maigh-
stir féin air nèamh mar an
ceudna, agus nach 'eil gnùis-
bhreth maille ris.
10 Fa dheoidh, mo bhràithre,
bithibh làidir san Tighearn,
agus ann an neart a chumh-
achdsan.
11 Cuiribh umaibh uile ar-
machd Dhé, chum gu'm bi
sibh comasach air seasamh an
aghaidh cuilbheirtean an dia-
bhuil.
12 Oir cha'n 'eil sinn a'
gleachdadh *a mhàin* ri fuil
agus feòil, ach ri uachdaran-
achdaibh, ri cumhachdaibh, ri
riaghlairibh dorchadais an
t-saoghail so, ri aingidheachd
spioradail ann an *ionadaibh*
àrda.
13 Uime sin glacaibh do 'ur
n-ionnsuidh uile armachd
Dhé, chum gu'm bi sibh com-
asach air seasamh an aghaidh
a' bhuairidh san droch là, agus
air dhuibh na h-uile nithe a
dheanamh, chum seasamh.
14 Seasaibh uime sin, air bhi
do 'ur leasraidh air an crios-
lachadh le fìrinn, agus uchd-
éididh na fìreantachd umaibh;
15 Agus ulluchadh soisgeil
na sìthe mar bhrògan agaibh
air bhur cosaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glac-
adh do 'ur n-ionnsuidh
sgéithe a' chreidimh, leis am
bi sibh comasach air uile
shaighde teinteach an droch
Spioraid a mhùchadh.
17 Agus glacaibh clogaid na
slàinte, agus claidheamh an
Spioraid, ni a's e focal Dhé:
18 A' deanamh urnuigh a
ghnàth leis gach uile ghnè ur-
nuigh agus asluchaidh san
Spiorad, agus a' deanamh faire
chum an ni so féin maille ris
gach uile bhuanachadh, agus
ghuidheadh air son nan
naomh uile;
19 Agus air mo shonsa, chum
gu toirear dhomh comas labh-
airt, le fosgladh mo bheòil
ann an dànachd, chum gu
foillsich mi rùn dìomhair an
t-soisgeil;
20 Air son am bheil mi a'm'
theachdair ann an geimhlibh:
chum gu labhair mi gu dàna
uime, mar is còir dhomh labh-
airt.
21 Ach a chum gu'm bi fhios
agaibh-sa mar an ceudna air
na nithibh a bhuineas dhomh-
sa, *agus* ciod a tha mi a' dean-
amh, foillsichidh Tichicus,
bràthair gràdhach agus min-
isteir fìrinneach san Tighearn,
na h-uile nithe dhuibh:
22 Neach a chuir mi do 'ur
n-ionnsuidh air son an aobhair
so féin, chum gu'm biodh fios
nan nithe a bhuineas duinne
agaibh, agus gu'n tugadh e
comhfhurtachd do 'ur cridhe.
23 Sìth *gu robh* do na bràith-
ribh, agus gràdh maille ri
creidimh, o Dhia an t-Athair,
agus an Tighearn Iosa Criosd.
24 *Gu robh* gràs maille riu-
san uile a ta gràdhachadh ar
Tighearna Iosa Criosd ann an
tréibhdhireas. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan PHILIPIANACH.

CAIB. I.

POL agus Timoteus, seir-
bhisich Iosa Criosd, chum
nan naomh uile ann an Iosa
Criosd, a tha ann am Philipi,
maille ris na easbuigibh agus
ris na deaconaibh:
2 Gràs duibh agus sìth o
Dhia ar n-Athair, agus o'n
Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia gach uair a
chuimhnicheas mi oirbh,
4 A ghnàth ann am uile ur-
nuighibh air bhur sonsa uile,
le gairdeachas a' deanamh
guidhe,
5 Air son bhur comh-roinn
do'n t-soisgeul, o'n cheud là
gus a nis;
6 Air dhomh bhi dearbhta as
an ni so féin, eadhon an ti a
thòisich deadh obair annaibh,
gu'n coimhlion e i gu là Iosa
Criosd:
7 Eadhon mar is còir dhomh
so a smuaineachadh umaibh
uile, do bhrìgh gu bheil sibh
agam ann mo chridhe, agus
gu bheil sibh uile 'nur luchd
comh-roinn do m' ghràs-sa,
araon ann mo gheimhlibh, a-
gus ann an seasamh air son,
agus ann an daingneachadh an
t-soisgeil.
8 Oir is e Dia m'fhianuis,

cia mòr mo dhéidh oirbh uile,
ann an innibh Iosa Criosd.
9 Agus *a ta* mi a' guidhe so,
gu'm biodh bhur gràdh-sa air
a mheudachadh ni's mò agus
ni's mò ann an eòlas, agus
ann an uile thuigse:
10 Chum gu'n dearbh sibh
na nithe a's fearr; chum
gu'm bi sibh tréibhdhireach,
agus gun tuisleadh gu là
Chriosd;
11 Air bhur lìonadh le tor-
aibh na fìreantachd, a *tha* tre
Iosa Criosd chum glòire agus
cliu Dhé.
12 Ach is àill leam, a bhràith-
re fios a bhi agaibh, na nithe
a tharladh dhomh-sa, gur mò
a dh'éirich leo an soisgeul a
chur air aghaidh:
13 Ionnus gu bheil mo
gheimhlean-sa ann an Criosd
iomraideach anns an lùchairt
uile, agus anns gach *àit* eile;
14 Agus gu bheil mòran do
na bràithribh san Tighearn a'
gabhail misnich o m' gheimh-
libh, leis an tuilleadh mòr-
dhànachd a' labhairt an fhoc-
ail gun eagal.
15 Tha cuid gu dearbh a'
searmonachadh Chriosd tre
fharmad agus strì, agus cuid
eile tre dheadh thoil.
16 Tha aon dream a' sear-
monachadh Chriosd tre chonn-
spoid, cha'n ann gu tréibh-
dhireach, a' saoilsinn àmh-
ghar a chur ri m' gheimhlibh-
sa:
17 Ach an dream eile o
ghràdh, air dhoibh fios a bhi
aca gu'n do chuireadh mise
gu seasamh air son an t-sois-
geil.
18 Ciod ma ta? gidheadh air
gach aon chor, co aca is ann
an coslas a mhàin, no da rìr-
eadh, tha Criosd air a shear-
monachadh; agus air a shon
so tha mise a' deanamh gaird-
eachais, seadh, agus ni mi
gairdeachas.
19 Oir a ta fhios agam gu'n
tig so chum slàinte dhomhsa
tre bhur n-urnuigh-sa, agus
tre fhrithealadh Spioraid Iosa
Criosd,
20 A réir mo ro-dhùil, agus
mo dhòchais, nach cuirear
nàire orm ann an ni air bith,
ach leis an uile dhànachd labh-
airt, mar a ghnàth gu'm bi
Criosd a nis mar an ceudna air
àrdachadh a'm' chorp-sa, ma's
ann tre bheatha no tre bhàs.
21 Oir dhomh-sa bhi beò *is*
e sin Criosd, agus bàs fhaot-
ainn *is* buannachd dhomh-so.
22 Ach ma's beò dhomh san
fheòil, *'s* e so toradh m' oibre:
ach ciod d'an deanainn rogh-
ainn, cha'n fhios domh.
23 Oir tha mi air mo theann-
achadh eadar dhà ni, air
dhomh bhi togarrach air siubh-
al, agus bhi maille ri Criosd;
oir is e so a's ro fhearr:
24 Gidheadh, 's e mi dh'-
fhantuinn san fheòil *a's* feu-
maile dhuibhse.
25 Agus air dhomh bhi cinn-
teach dheth so, tha fhios agam
gu'm fuirich mi agus gu'n
còmhnuich mi maille ribh
uile, chum bhur cur-sa air
bhur n-aghaidh, agus chum
gairdeachais a' chreidimh:
26 Chum gu'm bi bhur
gairdeachas ni's pailte ann an
Iosa Criosd do m' thaobh-sa,
air son mi bhi a rìs a làthair
maille ribh.
27 A mhàin caithibh bhur
beatha gu cubhaidh do shois-
geul Chriosd: chum cò aca
a thig mi agus a chi mi sibh,

no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu'ur timchioll, gu bheil sibh a'seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chéile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh: ni a ta dhoibh-san 'na chomhara cinnteach air sgrios, ach dhuibhse air slàinte, agus sin o Dhia.

29 Oir thiodhlaiceadh dhuibhse air son Chriosd, cha'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chunnaic sibh annam-sa, agus a tha sibh a nis a' cluinntinn *a bhi* annam.

CAIB. II.

UIME sin ma tha comhfhurtachd air bith ann an Criosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha comhchomunn air bith an Spioraid, ma tha truas air bith agus tròcaire;

2 Coimhlionaibh mo ghairdeachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh.

3 *Na deanar* aon ni tre chonnspoid, no tre ghlòir dhìomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoinibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn cheudna annaibh-sa, a bha ann an Iosa Criosd;

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi comh-ionann ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an dìmeas, a' gabhail air féin cruth seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irioslaich se e féin, agus bha e ùmhal gu bàs, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh.

9 Air an aobhar sin dh'àrdaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainme:

10 Chum do ainm Iosa gu'n lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta* air nèamh, agus do *nithibh a ta* air thalamh, agus do *nithibh a ta* fo 'n talamh;

11 Agus gu'n aidicheadh gach teangadh gur e Iosa Criosd an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sinn, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhal a ghnàth, cha'n e a mhàin a'm' làthair-sa, ach ni's ro mhò as mo làthair, làn-oibrichibh bhur slàinte féin le h-eagal agus ball-chrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibricheas annaibh, araon an toil agus an gnìomh a réir a dheadh-ghean féin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearan, agus gun deasboireachd:

15 Chum gu'm bi sibh neochoireach, agus neo-chronail, 'nur cloinn do Dhia, neolochdach, am meadhon ginealaich fhiair agus chrosda, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar lòchrain sholuis san t-saoghal;

16 A' cumail a mach focail na beatha; chum gu'n dean mise uaill ann an là Chriosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu dìomhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Seadh agus ma dh'ìobrar mi air ìobairt agus seirbhis fhollaiseach bhur creidimh-sa, tha aoibhneas orm, agus tha mi a' deanamh gairdeachais maille ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbhse, agus deanaibh gairdeachas maille rium-sa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu goirid do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhisnich, air dhomh fios fhaotainn ciod is cor dhuibhse.

20 Oir cha'n 'eil duine air bith agam comh-ionann inntinn *ris-san*, air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibhse gu dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha'n iad na nithe a bhuineas do Iosa Criosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadh-san, mar mhac d'a athair, gu'n d'rinn e seirbhis maille riumsa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam esan a chur *do 'ur n-ionnsuidh* air ball, co luath as a chi mi ciod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsa agam anns an Tighearn, gu'n tig mi féin do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b'fheumail Epaphroditus mo bhràthair, agus mo chomh-oibriche, agus mo chomh-shaighdear, ach bhur teachdair-sa, agus an ti a fhritheil do m' uireasbhuidh, a chur do 'ur n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhòr aige oirbh uile, agus bha e làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs: gidheadh rinn Dia tròcair air; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi *do 'ur n-ionnsuidh* e, chum air dhuibh fhaicinn a rìs, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaid mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:

30 Do bhrìgh air son oibre Chriosd gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheatha féin, chum gu'n deanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg leam-sa na nithe ceudna a sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, ach dhuibhse tha so tearuinnte.

2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'n chomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aor

aidh do Dhia san Spiorad, a-
gus a' deanamh gairdeachais
ann an Iosa Criosd, agus nach
'eil a' cur muinghin san fheòil.
4 Ged dh'fheudainn-sa mar
an ceudna muinghin bhi agam
san fheòil. Ma shaoileas aon
neach eile gu'm feud e muin-
ghin a chur san fheòil, is mò
na sin a dh'fheudas mise:
5 Air mo thimchioll-ghearr-
adh air an ochdamh là, do
chinneach Israeil, do thréibh
Bheniamin, a'm' Eabhruidh-
each do na h-Eabhruidhich;
a réir an lagha, a'm' Phairis-
each;
6 A thaobh eud, a' dean-
amh geur-leanmhuinn air an
eaglais; a réir na fìreantachd
a ta san lagh, neo-choireach.
7 Ach na nithe a bha 'nam
buannachd dhomh, mheas mi
iad sin 'nan call air son Chriosd.
8 Seadh gun amharus, agus
tha mi a' meas nan uile nithe
'nan call, air son ro-òirdheirc-
eis eòlais Iosa Criosd mo
Thighearna: air son an d'
fhuiling mi call nan uile nithe,
agus tha mi a' meas gur aol-
ach iad chum gu cosnainn
Criosd,
9 Agus gu faighear ann-san
mi, gun m'fhìreantachd féin
agam, a ta o'n lagh, ach *an
fhìreantachd* sin a ta tre chreid-
imh Chriosd, an fhìreantachd
a ta o Dhia tre chreidimh:
10 Chum eòlas a bhi agam
airsan, agus air cumhachd 'ais-
eirigh-san, agus air comh-
chomunn 'fhulangais, air bhi
dhomh air mo chur ann an
coslas crutha r'a bhàs;
11 Dh'fheuchainn am feud-
ainn air aon chor teachd chum
aiseirigh nam marbh.
12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi
cheana, no gu bheil mi cheana
foirfe: ach tha mi a' leant-
uinn, dh'fheuchainn am faigh
mi greim do'n ni sin féin air
son an do ghabhadh greim
dhiom le Iosa Criosd.
13 A bhràithre, cha'n 'eil
mi a' meas gu'n do ghlac mi
greim: ach aon ni *a ta mi a'
deanamh*, air dhomh na nithe
a ta air mo chùl a dhìchuimh-
neachadh, agus bhi 'g am shìn-
eadh féin chum nan nithe a ta
romham,
14 Tha mi a' dian-ruith
dh'ionnsuidh a' chomhara,
chum duaise àrd-ghairme Dhé
ann an Iosa Criosd.
15 Uime sin mheud dhinne
's a ta diongmhalta, biodh an
inntinn so againn: agus ma
tha sibh ann an ni sam bith
air atharrachadh inntinn, foill-
sichidh Dia an ni so féin
duibh.
16 Gidheadh, an ni air an
d'ràinig sinn a cheana, gluais-
eamaid a réir aoin riaghailt,
bitheamaid a dh'aon inntinn.
17 A bhràithre, bithibh-sa
le chéile 'nur luchd-lean-
mhuinn ormsa, agus thugaibh
an aire dhoibh-san a tha gluas-
ad air an dòigh sin, mar a ta
sinne'nar n-eisempleir agaibh.
18 (Oir a ta mòran a' gluas-
ad, mu'n dubhairt mi gu minic
ribh, agus mu'm bheil mi nis,
eadhon a' gul, ag ràdh ribh,
gur naimhdean *iad* do chrann-
ceusaidh Chriosd:
19 D'an deireadh bhi air an
sgrios, d'an dia am brù; agus
aig am bheil an glòir 'nan
nàire, aig am bheil an aire air
nithibh talmhaidh.)
20 Oir a ta ar caithe-beatha-
ne air nèamh, an t-ionad as
am bheil dùil againn fòs ris

an t-Slànuighear, an Tighearn
Iosa Criosd ;
21 A chruth-atharraicheas
ar corp dìblidh, chum gu'n
deanar e comh-chosmhuil r'a
chorp glòrmhor féin, a réir
an oibreachaidh leis am bheil
e comasach air na h-uile nithe
a chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

UIME sin, mo bhràithre
gràdhach agus air am
bheil mo dhéidh, m'aoibhneas
agus mo chrùn, seasaibh mar
so gu daingean san Tighearn,
a mhuinntir *mo* ghràidh.
2 Tha mi a' guidhe air Eu-
odias, agus tha mi a' guidhe
air Sintiche, iad a bhi dh'aon
inntinn san Tighearn.
3 Agus tha mi ag iarraidh
ortsa mar an ceudna, a chom-
panaich dhìleis, dean còmh-
nadh ris na mnàibh sin a rinn
saothair maille rium-sa san
t-soisgeul, maille ri Clemens,
agus a' chuid eile do m'
chomh-oibrichibh, aig am
bheil an ainmean ann an
leabhar na beatha.
4 Deanaibh gairdeachas san
Tighearn a ghnàth : a rìs a ta
mi ag ràdh, Deanaibh gaird-
eachas.
5 Biodh bhur measarrachd
follaiseach do na h-uile dhaoin-
ibh. *Tha* 'n Tighearn am
fagus.
6 Na biodh ro-chùram ni
sam bith oirbh : ach anns gach
uile ni le h-urnuigh agus as-
luchadh maille ri breith-buidh-
eachais, biodh bhur n-iarrtuis
air an deanamh aithnichte do
Dhia.
7 Agus coimhididh sìth
Dhé, a ta thar gach uile
thuigse, bhur cridhe agus
bhur n-inntinn ann an Iosa
Criosd.
8 Fa dheoidh, a bhràithre,
ge b'e nithe ta fìor, ge b'e
nithe *ta* urramach, ge b'e
nithe *ta* ceart, ge b'e nithe *ta*
fìor-ghlan, ge b'e nithe *ta* ion-
ghràidh, ge b'e nithe *ta* ion-
mholta ; ma *tha* deadh-bheus
air bith *ann*, ma *tha* moladh
air bith *ann*, smuainichibh air
na nithibh sin.
9 Na nithe sin araon a
dh'fhòghluim, agus a ghabh
sibh, agus a chual agus a
chunnaic sibh annam-sa, dean-
aibh ; agus bithidh Dia na
sìthe maille ribh.
10 Ach rinn mi gairdeachas
gu mòr san Tighearn do bhrìgh
gu'n d'ath-ùraicheadh nis fa
dheireadh bhur cùram umam-
sa ; ni mar an ceudna anns an
robh sibh cùramach, ach cha
robh cothrom agaibh.
11 Cha'n e gu bheil mi a'
labhairt a thaobh uireas-
bhuidh : oir dh'fhòghluim mi,
ge b'e staid am bheil mi, bhi
toilichte.
12 Is aithne dhomh bhi ìosal,
agus is aithne dhomh mar an
ceudna pailteas a mhealtuinn:
anns gach àit, agus anns na
h-uile nithibh theagaisgeadh
mi, araon a bhi sàthach agus
ocrach, araon pailteas a sheal-
bhachadh agus uireasbhuidh
fhulang.
13 Is urrainn mi na h-uile
nithe a dheanamh tre Chriosd,
a neartaicheas mi.
14 Gidheadh, is maith a
rinn sibh gu'n do chomh-
phàirtich sibh ri m' thrioblaid.
15 Agus a nis biodh fhios
agaibh-sa, a Philipianacha,
ann an toiseach an t-soisgeil,
'nuair a dh'fhàg mi Macedo-

nia, nach do roinn eaglais air
bith riumsa, thaobh tabhairt
agus gabhail, ach sibhse a
mhàin.
16 Oir eadhon ann an Te-
salonica chuir sibh aon uair a-
gus a rìs a'm' ionnsuidh leas-
achadh do m' uireasbhuidh.
17 Cha'n e gu bheil mi ag
iarraidh tabhartais : ach a ta
mi ag iarraidh toraidh a bhios
pailte chum bhur cunntais-sa.
18 Ach a ta mi sealbhach-
adh nan uile nithe, agus tha
pailteas agam : lìonadh mi, air
dhomh na nithe fhaotainn o
Epaphroditus *a chuireadh*
uaibh-sa, fàile deadh-chùbh-
raidh, ìobairt thaitneach, anns
am bheil tlachd aig Dia.
19 Ach leasaichidh mo
Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh
uile, a réir a shaoibhreis ann
an glòir, tre Iosa Criosd.
20 A nis do Dhia agus ar
n-Athair-ne *gu robh* glòir gu
saoghal nan saoghal. Amen.
21 Cuiribh fàilte air gach
uile naomh ann an Iosa Criosd.
Tha na bràithrean a tha maille
rium, a' cur fàilte oirbh.
22 Tha na naoimh uile a'
cur fàilte oirbh, gu h-àraidh
iadsan a tha do theaghlach
Cheasair.
23 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan COLOSIANACH.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Criosd tre
thoil Dé, agus Timoteus
ar bràthair,
2 Chum nan naomh agus
nam bràthar dìleas ann an
Criosd, a tha ann an Colose :
Gràs *gu robh* dhuibh, agus
sìth o Dhia ar n-Athair, agus
o'n Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha sinn a' toirt buidh-
eachais do Dhia, agus Athair
ar Tighearna Iosa Criosd, a'
sìor-dheanamh urnuigh air
bhur son-sa ;
4 O chuala sinn iomradh
bhur creidimh ann an Iosa
Criosd, agus *bhur* gràidh do
na naomhaibh uile ;
5 Air son an dòchais a ta
air a thasgaidh fa 'ur comhair
air nèamh, air an cuala sibh
iomradh roimh ann am focal
fìrinn an t-soisgeil :
6 A thàinig do 'ur n-ionn-
suidh-sa, mar anns an t-saogh-
al uile ; agus a tha toirt toraidh
uaith, mar *a ta e deanamh* mar
an ceudna 'nur measg-sa, o'n
là anns an cuala sibh *e*, agus
san d'fhuair sibh eòlas air
gràs Dhé ann am fìrinn.
7 A réir fòs mar a dh'fhògh-
luim sibh o Epaphras ar comh-
sheirbhiseach gràdhach-ne, a
tha air bhur son-sa 'na mhinis-
teir dìleas do Chriosd ;
8 A chuir an céill dhuinne
mar an ceudna bhur gràdh-sa
anns an Spiorad.
9 Air an aobhar so, cha'n
'eil sinne mar an ceudna a'
sgur, o'n là a chuala sinn *e*, do
dheanamh urnuigh air bhur

son-sa, agus a ghuidheadh
gu'm biodh sibh air bhur lìon-
adh le eòlas a thoile, san uile
ghliocas agus thuigse spiorad-
ail;
10 Chum gu'n gluaiseadh
sibh gu cubhaidh do'n Tigh-
earn chum gach uile thoil-
eachaidh, a' toirt toraidh
uaibh san uile dheadh obair,
agus a' fàs ann an eòlas Dé;
11 Air bhur neartachadh
leis an uile neart a réir a
chumhachd ghlòrmhoir-san,
chum an uile fhoighidin agus
fhad-fhulangais maille ri
gairdeachas;
12 A' tabhairt buidheachais
do'n Athair, a rinn sinne iom-
chuidh chum bhi 'nar luchd-
comhpairt do oighreachd nan
naomh san t-solus:
13 A shaor sinn o chumh-
achd an dorchadais, agus a
dh'atharraich *sinn* chum rìogh-
achd Mic a ghràidh-san:
14 Anns am bheil againn
saorsa tre 'fhuil-san, *eadhon*
maitheanas nam peacadh:
15 Neach a's e ìomhaigh
an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-
ghin a' chruthachaidh uile:
16 Oir is ann leis-san a
chruthaicheadh na h-uile
nithe a ta air nèamh, agus a
ta air talamh, faicsinneach a-
gus neo-fhaicsinneach ma's
àrd-chaithrichean *iad*, no
tighearnais; no uachdaranach-
da, no cumhachda; is ann
leis-san agus air a shon-san a
chruthaicheadh na h-uile
nithe:
17 Agus tha esan roimh na
h-uile nithibh, agus trìd-san
tha na h-uile nithe a' comh-
sheasamh.
18 Agus is e ceann a' chuirp,
eadhon na h-eaglais: neach a's
e an toiseach, an ceud-ghin o
na marbhaibh; chum gu'm
biodh aige àrd-cheannas anns
na h-uile.
19 Oir b'e deadh thoil *an
Athar*, gu'n còmhnuicheadh
gach uile iomlanachd annsan;
20 Agus gu'm biodh na
h-uile air an deanamh réidh ris
féin trìd-san, air dha sìth a
dheanamh tre fhuil a chroinn-
cheusaidh-san; trìd-san, *a ta
mi ag ràdh*, ma's nithe *iad* a
ta air talamh, no nithe a ta
air nèamh.
21 Agus sibhse a bha uair-
éigin 'nur coimhich, agus 'nur
naimhdibh ann *bhur* n-inntinn
thaobh dhroch oibre, nis rinn
e réidh ris féin.
22 Ann an corp 'fheòla féin
tre'n bhàs, chum sibhse a chur
naomha, agus neo-lochdach,
agus neo-choireach, 'na làth-
air-san:
23 Ma dh'fhanas sibh anns
a' chreidimh bunaiteach agus
daingean, gun bhi air bhur
n-atharrachadh o dhòchas an
t-soisgeil, a chuala sibh, *agus*
a shearmonaicheadh do gach
uile chreutair a ta fuidh
nèamh; air an d'rinneadh
mise Pòl a'm' mhinisteir.
24 Tha mi nis a' deanamh
gairdeachais ann am fhulang-
asaibh air bhur son-sa, agus a'
coimhlionadh mheud 's a ta
dhéidh-làimh do àmhgharaibh
Chriosd ann am fheòil, air son
a chuirp-san, eadhon na h-eag-
lais:
25 D'an d'rinneadh mise
a'm' mhinisteir, a réir stiubh-
ardachd Dhé a thugadh dhomh
air bhur son-sa, a choimhlion-
adh focail Dé;
26 *Eadhon* an rùn-dìomhair
a bha folaichte o na linnibh,

agus o na ginealachaibh *a*
chaidh seachad, ach a nis a tha
air fhoillseachadh d'a naomh-
aibh-san :
27 Da'm bu toil le Dia
fhoillseachadh ciod e saoibh-
reas glòire an rùin-dìomhair
so am measg nan Cinneach ;
neach a's e Criosd annaibh-sa,
dòchas na glòire ;
28 Neach a ta sinne a' sear-
monachadh, a' toirt rabhaidh
do gach duine, agus a' teag-
asg gach uile dhuine anns an
uile ghliocas ; chum gu nochd
sinn gach uile dhuine 'na làth-
air-san iomlan ann an Iosa
Criosd :
29 An ni chum am bheil
mise mar an ceudna a' saoith-
reachadh, a' deanamh sbairn
a réir 'oibreachaidh-san, a tha
'g oibreachadh annam gu
cumhachdach.

CAIB. II.

OIR b'àill leam fios a bhi
agaibh ciod e meud mo
chòmhraig air bhur son-sa, a-
gus *air son* na dream a ta ann
an Laodicea, agus *air son* a
mheud nach fhaca m'aghaidh
anns an fheòil :
2 Ionnus gu'm faigheadh
an cridhe sòlas, air dhoibh bhi
air an dlùth-cheangal r'a
chéile ann an gràdh, agus
chum uile shaoibhreis an làn
dearbh-bheachd tuigse, chum
eòlais rùin-dìomhair Dhé,
eadhon an Athar, agus Chriosd;
3 Anns am bheil uile ion-
mhais a' ghliocais agus an
eòlais folaichte.
4 Agus so a ta mi ag ràdh,
air eagal gu mealladh neach
air bith sibh le briathraibh
tairngeach.
5 Oir ged tha mi uaibh san
fheòil, gidheadh a ta mi maille
ribh san Spiorad, a' deanamh
gairdeachais agus a' faicinn
bhur n-orduigh, agus seas-
mhachd bhur creidimh ann
an Criosd.
6 Uime sin mar a ghabh
sibh do 'ur n-ionnsuidh an
Tighearn Iosa Criosd, gluais-
ibh ann :
7 Air dhuibh bhi air bhur
freumhachadh agus air bhur
togail suas annsan, agus air
bhur daingneachadh sa'
chreidimh, a réir mar a thea-
gaisgeadh sibh, a' meudach-
adh ann le breith-buidheach-
ais.
8 Thugaibh an aire nach
dean neach air bith foirneart
oirbh tre fheallsanachd agus
mealltaireachd dhìomhain, a
réir beul-aithris dhaoine, a réir
ceud-thoiseacha an t-saoghail,
agus cha'n ann a réir Chriosd :
9 Oir annsan tha uile iom-
lanachd na diadhachd a' gabh-
ail còmhnuidh gu corporra.
10 Agus tha sibhse coimh-
lionta annsan, neach a's e
ceann gach uile uachdaran-
achd agus chumhachd ;
11 Anns am bheil sibh mar
an ceudna air bhur timchioll-
ghearradh leis an timchioll-
ghearradh nach d'rinneadh le
làmhaibh, ann an cur dhibh
cuirp pheacanna na feòla, le
timchioll-ghearradh Chriosd :
12 Air dhuibh bhi adhlaicte
maille ris ann am baisteadh,
anns am bheil sibh mar an
ceudna air bhur togail suas
maille ris tre chreidimh oib-
reachaidh Dhé, a thog suas
esan o na marbhaibh.
13 Agus sibhse a bha marbh
'nur n-euceartaibh agus *ann*
an neo-thimchioll-ghearradh
bhur feòla, bheothaich e maille

ris, a' maitheadh dhuibh nan
uile euceart;
14 A' dubhadh a mach làmh-
sgrìobhaidh nan orduighean
do ar taobh-ne, a bha 'nar n-
aghaidh, agus thug e as an t-
slighe i, air dha a sparradh ri
a chrann-ceusaidh-san :
15 Air dha uachdaranachd-
an agus cumhachdan a chre-
achadh, rinn e ball-sampuill
diubh gu follaiseach, a' dean-
amh buaidh-chaithreim os an
ceann tre'*n chrann* ud féin.
16 Uime sìn na tugadh aon
neach breth oirbh air son bìdh,
no dibhe, no thaobh là féille,
no gealaich nuaidhe, no shàb-
aide:
17 A ta 'nan sgàile air na
nithibh a ta ri teachd ; ach *is*
le Criosd an corp.
18 Na mealladh aon neach
bhur duais uaibh le irioslachd
thoileil, agus aoradh do aing-
libh, a' foirneadh a steach *gu
dàna* chum nan nithe nach
fac e, gu dìomhain air a shéid-
eadh suas le 'inntinn fheòl-
mhoir féin;
19 Agus gun an ceann a
chumail, o'm bheil an corp
uile, air dha bhi air a bheath-
achadh tre altaibh agus bhann-
aibh,agus air a dhlùth-cheang-
al r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.
20 Uime sin ma fhuair sibh
bàs maille ri Criosd o cheud
thoiseachaibh an t-saoghail,
c'ar son, mar dhaoine a ta beò
san t-saoghal, a tha sibh fuidh
orduighibh,
21 (Na bean ri, na blais, na
làimhsich;
22 Nithe a théid uile a neo-
ni le'n gnàthachadh,) a réir
àitheantan agus teagasga
dhaoine ?
23 Nithe gun amharus aig
am bheil samhladh gliocais
ann an aoradh féin-thoile a-
gus irioslachd, agus mi-cha-
omhnadh a' chuirp, cha'n ann
an urram sam bith chum sàs-
achaidh na feòla.

CAIB. III.

UIME sin ma dh'éirich sibh
maille ri Criosd, iarraibh
na nithe a ta shuas, far am
bheil Criosd 'na shuidhe aig
deas làimh Dhé.
2 Suidhichibh bhur n-aigne
air na nithibh a ta shuas, agus
cha'n ann air na nithibh a ta
air an talamh.
3 Oir a ta sibh marbh, agus
tha bhur beatha folaichte
maille ri Criosd ann an Dia.
4 'Nuair a dh'fhoillsichear
Criosd, neach a's e ar beatha-
ne, an sin bithidh sibhse mar
an ceudna air bhur foillseach-
adh maille ris ann an glòir.
5 Uime sin claoidhibh bhur
buill a ta air an talamh, striop-
achas, neòghloine, fonn-coll-
aidh, ana-mianna, agus sannt,
ni a's ìodhol-aoradh :
6 Nithe air son am bheil
fearg Dhé a' teachd air cloinn
na h-eas-ùmhlachd.
7 Anns an robh sibhse mar
an ceudna a' gluasad uair-
éigin, 'nuair a bha sibh a'
caitheadh bhur beatha 'nam
measg.
8 Ach a nis cuiribh-sa uaibh
na nithe so uile ; fearg, corr-
uich, mì-run, toibheum,
cainnt shalach as bhur beul.
9 Na deanaibh breug d'a
chéile, do bhrìgh gu'n do
chuir sibh dhibh an seann
duine maille r'a ghnìomhar-
aibh,
10 Agus gu'n do chuir sibh
umaibh an *duine* nuadh, a tha
air ath-nuadhachadh ann an

eòlas, a réir ìomhaigh an ti a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iudhach, timchiollghearradh, no neo-thimchiollghearradh, *duine* borb, Sitianach, daor *no* saor: ach *is* e Criosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin cuiribh-sa umaibh, (mar dhaoine taghta Dhé, naomha agus ionmhuinn,) innigh thròcaire, caomhalachd, irioslachd inntinn, macantas, fad-fhulangas;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheadh d'a chéile, ma tha cùis ghearain aig neach an aghaidh neach: mar a thug Criosd maitheanas dhuibhse, mar sin deanaibh-sa mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, *cuiribh umaibh* gràdh, ni a's e coimhcheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sìth Dhé a' riaghladh ann bhur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taingeil.

16 Gabhadh focal Chriosd còmhnuidh annaibh gu saoibhir san uile ghliocas, a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciuil do'n Tighearn le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ni air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh *iad* uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia, eadhon an t-Athair trìdsan.

18 A mhnài, bithibh ùmhal do 'ur fearaibh féin, mar is cubhaidh, anns an Tighearn.

19 Fheara-pòsda, gràdhaichibh *bhur* mnài, agus na bithibh searbh 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnuichibh bhur clann *chum feirge*, air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha'n ann le seirbhis-sùl, mar dhream a ta toileachadh dhaoine, ach ann an tréibhdhireas cridhe, ann an eagal Dé:

23 Agus ge b'e air bith ni a ni sibh, deanaibh o bhur cridhe e, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd: oir is ann do'n Tighearn Criosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucorach a rinn e: agus cha'n 'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

A MHAIGHSTIREAN, thugaibh do *'ur* seirbhisich an ni sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanaichibh ann an urnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag urnuigh mar an ceudna air ar son-ne, chum gu

fosgladh Dia dhuinn dorus
na h-ùr-labhraidh, a chur an
céill rùin-dìomhair Chriosd,
air son am bheil mise ann an
cuibhreachaibh :
4 Chum gu foillsich mi e,
mar is còir dhomh labhairt.
5 Gluaisibh ann an gliocas
thaobh na dream sin a ta an
leth muigh, ag ath-cheannach
na h-aimsir.
6 Biodh bhur còmhradh a
ghnàth ann an gràs, air a
dheanamh blasda le salann,
chum gu'm bi fhios agaibh
cionnus is còir dhuibh gach
neach a fhreagairt.
7 Foillsichidh Tichicus,
bràthair gràdhach, agus min-
isteir dìleas, agus comh-sheir-
bhiseach san Tighearn, gach
ni dhuibh mu m' thimchioll-
sa:
8 A chuir mi do 'ur n-ionn-
suidh chum na crìche so féin,
gu'm biodh fios bhur staide-sa
aige, agus gu'n tugadh e comh-
fhurtachd do 'ur cridheach-
aibh.
9 Maille ri Onesimus, bràth-
air dìleas agus gràdhach, a tha
dhibh féin. Ni iad aithnichte
dhuibh na h-uile nithe *a tha*
an so.
10 Tha Aristarchus mo
chomh-phriosanach a' cur
fàilte oirbh, agus Marcus, mac
peathar do Bharnabas, (mu 'n
d' fhuair sibh àitheanta; ma
thig e do 'ur n-ionnsuidh,
gabhaibh ris ;)
11 Agus Iosa, ris an abrar
Iustus, muinntir a tha do'n
timchioll-ghearradh. *'S* iad
sin a mhàin *mo* chomh-oib-
richean chum rìoghachd Dhe,
a bha 'nan comhfhurtachd
dhomh.
12 Tha Epaphras, a tha
dhibh féin, seirbhiseach
Chriosd, a' cur fàilte oirbh, a
ghnàth a' deanamh sbàirn
dhùrachdaich air bhur son ann
an urnuighibh, chum gu seas
sibh foirfe, agus coimhlionta
ann an uile thoil Dhé.
13 Oir tha mi deanamh fia-
nuis dha, gu bheil aige mòr
theas-ghràdh dhuibhse, agus
dhoibh-san a tha ann an Lao-
dicea, agus do'n mhuinntir a
tha ann an Hierapolis.
14 Tha Lucas an léigh
gràdhach, agus Demas a' cur
fàilte oirbh.
15 Cuiribh fàilte air na
bràithribh a tha ann an Laodi-
cea, agus air Nimphas, agus
air an eaglais *a tha* 'na thigh.
16 Agus an uair a leughar
an litir so 'nur measg-sa, thug-
aibh fa'near gu'n leughar i ann
an eaglais nan Laodiceanach
mar an ceudna ; agus gu'n
leugh sibhse cuideachd *an litir*
o Laodicea.
17 Agus abraibh ri Archi-
pus, Thoir an aire do'n mhi-
nistreileachd a fhuair thu san
Tighearn, gu'n coimhlion thu
i.
18 Fàilte uam-sa Pòl le m'
làimh féin. Cuimhnichibh
mo chuibhreacha. Gràs *gu*
robh maille ribh. Amen.

Ceud Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanus, agus
Timoteus chum eaglais
nan Tesalonianach, *a tha* ann
an Dia an t-Athair, agus *anns*
an Tighearn Iosa Criosd: gràs
duibh, agus sìth o Dhia ar
n-Athair, agus *o*'n Tighearn
Iosa Criosd.
2 Tha sinn a' toirt buidh-
eachais do Dhia a ghnàth air
bhur son-sa uile, a' toirt iom-
raidh oirbh ann ar n-urnuigh-
ibh-ne;
3 A' cuimhneachadh gun
sgur obair bhur creidimh, a-
gus saothair *bhur* gràidh, agus
foighidin bhur dòchais 'nar
Tighearn Iosa Criosd, am fia-
nuis Dé, agus ar n-Athar-ne:
4 Air dhuinn fios a bhi ag-
ainn, a bhràithre gràdhaichte
le Dia, air bhur taghadh-sa.
5 Oir cha d'thàinig ar sois-
geul-ne do 'ur n-ionnsuidh-sa
ann am focal a mhàin, ach
mar an ceudna ann an cumh-
achd, agus anns an Spiorad
naomh, agus ann am mòr làn-
dearbhachd; mar is aithne
dhuibh ciod a ghnè dhaoine
bha annainn 'nur measg air
bhur sonsa.
6 Agus rinneadh sibh 'nur
luchd-leanmhuinn oirne, agus
air an Tighearn, 'nuair a ghabh
sibh ris an fhocal ann am mòr-
àmhghar, le h-aoibhneas an
Spioraid naoimh:
7 Ionnus gu robh sibh 'nur
n-eisempleiribh dhoibh-san
uile a tha creidsinn ann am
Macedonia, agus ann an Ach-
aia.
8 Oir uaibhse chaidh fuaim
focail an Tighearna mach,
cha'n ann a mhàin ann am
Macedonia agus ann an Ach-
aia, ach mar an ceudna anns
gach àit, tha bhur creidimh
ann an Dia air a sgaoileadh a
mach, ionnus nach 'eil feum
air sinne a labhairt ni air bith.
9 Oir a ta iad féin a' foill-
seachadh mu ar timchioll-ne,
ciod a' ghnè dol a steach a
bha againn do 'ur n-ionnsuidh-
sa, agus cionnus a phill sibh
chum Dhé o ìodholaibh, a
dheanamh seirbhis do'n Dia
bheò agus fhìor,
10 Agus gu feitheamh *r'a*
Mhac o nèamh, a thog e suas
o na marbhaibh, *eadhon* Iosa
a shaor sinne o'n fheirg a ta
ri teachd.

CAIB. II.

OIR is aithne dhuibh féin,
a bhràithre, ar dol-ne a
steach do 'ur n-ionnsuidh,
nach robh e ann an dìomh-
anas:
2 Ach fòs air dhuinn fulang
roimh, agus an déigh ar mas-
lachaidh ann am Philipi, mar
is aithne dhuibh, bha dànachd
againn ann ar Dia-ne soisgeul
Dé a labhairt ribhse ann am
mòr-ghleachd.
3 Oir cha *robh* ar n-earail-
ne o mhealltaireachd, no o
neòghloine, no ann an ceilg:
4 Ach mar a mheasadh sinne
le Dia iomchuidh gu'm biodh
an soisgeul air earbsadh ruinn,
is amhuil sin a labhramaid,
cha'n ann mar dhream a tha
toileachadh dhaoine, ach Dhé,
a tha dearbhadh ar cridheacha.
5 Oir cha do ghnàthaich
sinn uair air bith briathra
miodalach, mar is aithne

dhuibh, no leithsgeul sainnt;
s' e Dia *ar* fianuis:
6 Ni mò dh'iarr sinn urram
o dhaoinibh, no uaibhse, no o
dhaoinibh eile, ged fheudam-
aid ar trom a leagadh *oirbhse*,
mar abstola Chriosd.
7 Ach bha sinn caomh 'nur
measg-sa, amhuil a dh'altrum-
as banaltrum a clann féin:
8 Mar sin, ar bhi dhuinne
ro dhéidheil oirbhse, bu toil-
each leinn cha'n e mhàin
soisgeul Dhé a phàirteachadh
ribh, ach mar an ceudna ar
n-anama féin, do bhrìgh gu
robh sibh ro ionmhuinn leinn.
9 Oir is cuimhne leibh, a
bhràithre, ar saothair, agus ar
sgìos-ne: oir air dhuinn bhi
ri h-obair a dh'oidhche agus
a là, chum nach cuireamaid
trom air neach sam bith ag-
aibh, shearmonaich sinn duibh
soisgeul Dé.
10 *Is* fianuisean sibhse, agus
Dia, cia naomha, agus cia coth-
romach, agus neo-lochdach a
ghiùlain sinne sinn féin 'nur
measg-sa a ta creidsinn:
11 Mar is aithne dhuibh,
cionnus a dh'earailich sinn, a-
gus a thug sinn comhfhurt-
achd, agus a chuir sinn imp-
idh air gach aon agaibh fa
leth, (mar *a ni* Athair d'a
chloinn,)
12 Gu'n gluaiseadh sibh gu
cubhaidh do Dhia, a ghairm
sibh chum a rìoghachd agus
a ghlòire féin.
13 Uime sin a ta sinne mar
an ceudna a' toirt buidheach-
ais do Dhia gun sgur, do
bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri
focal Dé a chuala sibh uainne,
gu'n do ghabh sibh *ris* cha'n
ann *mar* fhocal dhaoine, ach,
(mar is e gu fìrinneach,) focal
Dé, a tha 'g oibreachadh gu
h-éifeachdach annaibh-sa a ta
creidsinn.
14 Oir rinneadh sibhse, a
bhràithre, 'nur luchd-lean-
mhuinn air eaglaisibh Dhé,
ann an Iudea, a tha ann an
Iosa Criosd: oir dh'fhuiling
sibhse na nithe ceudna o bhur
luchd-dùthcha féin, mar *a
dh'fhuiling* iadsan o na h-Iudh-
aich:
15 A chuir araon an Tigh-
earn Iosa, agus am fàidhean
féin gu bàs, agus a rinn geur-
leanmhuinn oirnne; agus nach
'eil a' toileachadh Dhé, agus
a tha'n aghaidh nan uile
dhaoine:
16 A tha bacadh dhinne
labhairt ris na Cinnich, chum
gu'm biodh iad air an tear-
nadh, chum sìr-lìonaidh suas
am peacanna: oir thàinig an
fhearg orra mu dheireadh.
17 Ach air dhuinne, a
bhràithre, bhi air ar dealach-
adh uaibhse rè tamuil bhig am
pearsa, ach cha 'n ann an
cridhe, is ro mhòid a rinn sinn
dìchioll air bhur n-aghaidh
fhaicinn le mòr-thogradh.
18 Uime sin bu mhiann
leinn teachd do 'ur n-ionn-
suidh, (eadhon leam-sa Pòl,)
uair no dhà: ach bhac Satan
sinn.
19 Oir ciod e ar dòchas-ne,
no ar n-aoibhneas, no ar crùn-
uaille? nach sibhse féin *e* am
fianuis ar Tighearna Iosa
Criosd aig a theachd?
20 Oir is sibhse ar glòir-ne
agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

AIR an aobhar sin, an uair
nach b'urrainn sinn cum-
ail oirnn féin ni b'fhaide, bu

taitneach leinn bhi air ar fàg-
ail 'nar n-aonar am *baile na*
h-Aithne ;
2 Agus chuir sinn Timo-
teus ar bràthair agus ministeir
Dhé, agus ar comh-oibriche
ann an soisgeul Chriosd, chum
sibhse a dhaingneachadh, a-
gus comhfhurtachd a thoirt
duibh mu thimchioll bhur
creidimh ;
3 Chum nach gluaisteadh
neach air bith agaibh leis na
trioblaidibh so ; oir a ta fhios
agaibh féin gu'n d'orduich-
eadh sinn a dh'ionnsuidh so.
4 Oir gu deimhin, an uair
a bha sinn maille ribh, dh'innis
sinn duibh roimh-làimh, gu
robh sinn gu àmhghar fhul-
ang ; eadhon mar a thachair,
agus is aithne dhuibh.
5 Air an aobhar so, 'nuair
nach robh mise comasach air
cumail orm féin ni b'fhaide,
chuir mi a dh'fhaghail fios mu
'ur creidimh, air eagal air chor
sam bith gu'n do bhuair am
buaireadair sibh, agus gu'm
biodh ar saothair-ne dìomhain.
6 Ach a nis an uair a thài-
nig Timoteus uaibhse do ar
n-ionnsuidh-ne, agus a thug e
deadh sgeul duinn mu bhur
creidimh agus bhur gràdh, a-
gus gu bheil cuimhne mhaith
agaibh oirnne a ghnàth, a'
miannachadh gu mòr sinne
fhaicinn, amhuil a ta sinne
mar an ceudna sibhse fhaic-
inn.
7 Uime so, a bhràithre,
fhuair sinne comhfhurtachd
do 'ur taobh ann ar n-uile
àmhghar agus theinn tre bhur
creidimh-sa :
8 Oir a ta sinne beò a nis,
ma sheasas sibhse gu bunait-
each san Tighearn.
9 Oir ciod am buidheachas
a dh'fheudas sinn ìocadh do
Dhia as bhur leth-sa, air son
an aoibhneis sin uile leis am
bheil sinn ri gairdeachas do
'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,
10 A dh'oidhche agus a là
a' guidhe gu ro dhùrachdach
gu faiceamaid bhur n-aghaidh-
sa, agus gu leasaicheamaid
uireasbhuidh bhur creidimh ?
11 A nis gu deanadh Dia
féin, eadhon ar n-Athair, agus
ar Tighearna Iosa Criosd ar
slighe-ne a threòrachadh do
'ur n-ionnsuidh-sa.
12 Agus gu tugadh an Tigh-
earn oirbh fàs agus bhi ro
phailt ann an gràdh d'a chéile,
agus do na h-uile dhaoinibh,
mar a ta sinne dhuibhse ;
13 Chum gu daingnich e
bhur cridheacha neo-choireach
ann an naomhachd am fianuis
Dé, eadhon ar n-Athar-ne,
aig teachd ar Tighearna Iosa
Criosd maille r'a naomhaibh
uile.

CAIB. IV.

OS bàrr ma ta, a bhràithre,
cuireamaid a dh'impidh
agus a dh'athchuinge oirbh
tre'n Tighearn Iosa, mar a
fhuair sibh uainne cionnus is
còir dhuibh imeachd, agus Dia
a thoileachadh, gu meudaich-
eadh sibh mar sin ni's mò a-
gus ni's mò.
2 Oir a ta fhios agaibh ciod
iad na h-àitheantan a thug
sinne dhuibh tre'n Tighearn
Iosa.
3 Oir is i so toil Dhé, *eadh-*
on bhur naomhachadh-sa, sibh
a sheachnadh strìopachais :
4 Gu'm b'aithne do gach
aon agaibh a shoitheach féin
a shealbhachadh ann an

naomhachd, agus ann an
urram;
5 Cha'n ann ann am fonn
ana-miannach, mar *a ni* na
Cinnich aig nach 'eil eòlas
air Dia:
6 Gun neach air bith a
dheanamh eucoir no mealltair-
eachd sa' chùis air a bhràth-
air; do bhrìgh gur e'n Tigh-
earn a ni dìoghaltas air an
uile leithidibh sin, a réir mar
a dh'innis sinne mar an ceud-
na duibh roimh, agus a rinn
sinn fianuis.
7 Oir cha do ghairm Dia
sinne gu neòghloine, ach gu
naomhachd.
8 Uime sin an neach a ni
tàir, cha'n ann air duine tha e
deanamh tàir, ach air Dia, a
thug dhuinne a Spiorad
naomh féin.
9 Ach a thaobh gràidh
bhràthaireil, cha'n 'eil feum
agaibh mise a sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh: oir a ta sibh
féin air bhur teagasg o Dhia
gràdh a thoirt d'a chéile.
10 Agus gu deimhin tha
sibh a' deanamh so thaobh
nam bràthar uile, a tha ann
am Macedonia gu h-iomlan:
ach guidheamaid oirbh, a
bhràithre, sibh a mheudachadh
ni's mò agus ni's mò;
11 Agus gu'n dean sibh
bhur dìchioll a bhi ciùin, agus
bhur gnothuiche féin a dhean-
amh, agus saoithreachadh le
'ur làmhaibh féin, (amhuil a
dh'àithn sinne dhuibh;
12 Chum gu'n gluais sibh
gu cubhaidh thaobh na muinn-
tir sin a ta'n leth muigh, agus
nach bi uireasbhuidh ni sam
bith oirbh.
13 Ach cha b'àill leam, a
bhràithre, sibh a bhi aineolach
thaobh na muinntir sin a tha
'nan codal, chum nach dean
sibh bròn, eadhon mar dhaoine
eile aig nach 'eil dòchas.
14 Oir ma chreideas sinn
gu'n d'fhuair Iosa bàs, agus
gu'n d'éirich e ris, amhuil sin
mar an ceudna an dream a
choidil ann an Iosa, bheir Dia
maille ris.
15 Oir so a ta sinn ag ràdh
ribh ann am focal an Tigh-
earna, nach bi againne a tha
beò agus a dh'fhàgar gu teachd
an Tighearna, toiseach orra-
san a tha 'nan codal.
16 Oir thig an Thighearn
féin a nuas o nèamh le àrd-
iolaich, le guth an àrd-aingil,
agus le trompaid Dhé: agus
éiridh na mairbh ann an
Criosd air tùs:
17 An déigh sin sinne a
bhios beò agus a dh'fhàgar,
togar suas sinn maille riu-san
anns na neulaibh, an còdhail
an Tighearna san athar: agus
mar sin bithidh sinn gu siorr-
uidh maille ris an Tighearn.
18 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile leis na
briathraibh so.

CAIB. V.

ACH mu thimchioll nan
aimsirean agus nan àm
cha'n 'eil feum agaibh-sa, a
bhràithre, mise a sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh.
2 Oir a ta sàr fhios agaibh
féin gu'n tig là an Tighearna
mar ghaduiche san oidhche.
3 Oir an uair a their iad,
Sìth agus tèaruinteachd, an
sin thig sgrios obann orra,
mar shaothair air mnaoi thorr-
aich; agus cha téid iad as.
4 Ach cha'n 'eil sibhse, a
bhràithre, san dorchadas, ionn-

us gu'm beireadh an là sin
oirbh mar ghaduiche.
5 Is sibhse uile clann an
t-soluis, agus clann an là:
cha'n ann do'n oidhche, no
do'n dorchadas sinn.
6 Uime sin na coidleamaid
mar dhaoine eile; ach dean-
amaid faire agus bitheamaid
stuama.
7 Oir an dream a choidleas,
is anns an oidhche a choidleas
iad: agus an dream a tha air
mhisg, is anns an oidhche tha
iad air mhisg.
8 Ach bitheamaid-ne a tha
do'n là stuama, a' cur oirnn
uchd-éididh a' chreidimh agus
a' ghràidh, agus mar chlog-
aid, dòchas na slàinte.
9 Oir cha d'orduich Dia
sinn chum feirge; ach chum
slàinte fhaotainn tre ar Tigh-
earna Iosa Criosd,
10 A fhuair bàs air ar son,
chum co aca is faireach no
codal dhuinn, gu'm bitheam-
aid beò maille ris.
11 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile, agus
togaibh suas gach aon a chéile,
eadhon mar a ta sibh a' dean-
amh.
12 Agus guidheamaid oirbh,
a bhràithre, aithne bhi agaibh
air an dream a tha saoith-
reachadh 'nur measg, agus a
tha os bhur ceann san Tigh-
earn, agus a tha 'gur comh-
airleachadh;
13 Agus meas mòr a bhi
agaibh dhiubh ann an gràdh
air son an oibre. Bithibh
sìochail 'nur measg féin.
14 A nis guidheamaid oirbh,
a bhràithre, thugaibh rabhadh
dhoibh-san a tha mi-riaghailt-
each, thugaibh comhfhurtachd
dhoibh-san a tha lag-chridh-
each, cumaibh suas iadsan a
ta anmhunn, bithibh foigh-
idneach a thaobh nan uile
dhaoine.
15 Feuchaibh nach ìoc neach
olc air son uilc do dhuine sam
bith; ach leanaibh-sa a ghnàth
an ni a ta maith, araon do 'ur
taobh féin, agus a thaobh nan
uile dhaoine.
16 Deanaibh gairdeachas a
ghnàth.
17 Deanaibh urnuigh gun
sgur.
18 Anns gach uile ni thug-
aibh buidheachas; oir is i so
toil Dé ann an Iosa Criosd do
'ur taobh.
19 Na mùchaibh an Spior-
ad.
20 Na deanaibh tàir air
fàidheadaireachd.
21 Dearbhaibh na h-uile
nithe: cumaibh gu daingean
an ni sin a ta maith.
22 Seachnaibh gach uile
choslas uilc.
23 Agus gu deanadh Dia
na sìthe féin naomha sibh gu
h-iomlan; agus *gu deònaich-
eadh Dia* gu'm bi bhur n-uile
spiorad, agus anam, agus chorp
air an gleidheadh gu neo-
choireach, gu teachd ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
24 *Is* fìrinneach an Ti a ta
'gur gairm, neach mar an
ceudna a ni e.
25 A bhràithre, deanaibh
urnuigh air ar son-ne.
26 Cuiribh fàilte air na
bràithribh uile le pòig naoimh.
27 Tha mi a' sparradh oirbh
á h-uchd an Tighearna, gu'n
leughar an litir so do na
bràithribh naomha uile.
28 *Gu robh* gràs ar Tigh-
earna Iosa Criosd maille ribh,
Amen.

Dara Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanas, agus
Timoteus, chum eaglais
nan Tesalonianach, ann an
Dia ar n-Athair, agus *anns* an
Tighearn Iosa Criosd:
2 Gràs *gu robh* dhuibh, a-
gus sìth o Dhia ar n-Athair,
agus *o*'n Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha e mar fhiachaibh
oirnne buidheachas a thoirt
do Dhia a ghnàth air bhur
son-sa, a bhràithre, mar is
cubhaidh, do bhrìgh gu bheil
bhur creidimh a' fàs gu ro
mhòr, agus gu bheil gràdh
gach aoin agaibh uile a' meud-
achadh d'a chèile:
4 Ionnus gu bheil sinne féin
a' deanamh uaille asaibh-sa
ann an eaglaisibh Dhé, air son
bhur foighidin agus bhur creid-
imh ann bhur n-uile gheur-
leanmhuinnibh agus àmh-
gharaibh a tha sibh a' fulang:
5 *Ni a ta* 'na chomhara foll-
aiseach air ceart-bhreitheanas
Dé, chum gu measar gur air-
idh sibhse air rìoghachd Dhé,
air son am bheil sibh a' ful-
ang:
6 Do bhrìgh gur ceart an
ni do Dhia, àmhghar ìocadh
dhoibh-san a ta cur àmhghair
oirbh;
7 Agus dhuibhse a ta fo
àmhghar, fois maille ruinne,
'nuair a dh'fhoillsichear an
Tighearn Iosa o nèamh, maille
r'a ainglibh cumhachdach,
8 Ann an teine lasarach, a'
deanamh dioghaltais air an
dream aig nach 'eil eòlas air
Dia, agus nach 'eil ùmhal do
shoisgeul air Tighearna Iosa
Criosd.
9 Muinntir air an deanar
peanas le sgrios siorruidh o
làthair an Tighearn, agus o
ghlòir a chumhachd;
10 'Nuair a thig e gu bhi
air a ghlòrachadh 'na naomh-
aibh, agus chum gu'n deanar
iongantach e annta-san uile
a ta creidsinn san là sin, (do
bhrìgh gu'n do chreideadh ar
fianuis-ne 'nur measg-sa.)
11 Air an aobhar so tha
sinne mar an ceudna a' dean-
amh sìr-urnuigh air bhur son-
sa, chum gu meas ar Dia-ne
gur airidh sibhse air a' ghairm
so, agus gu'n coimhlion e uile
dheadh-ghean *a* mhaitheis,
agus obair a' chreidimh le
cumhachd:
12 Chum gu'm bi ainm ar
Tighearna Iosa Criosd air a
ghlòrachadh annaibh-sa, agus
sibhse ann-san, a réir gràis
ar Dé-ne, agus an Tighearna
Iosa Criosd.

CAIB. II.

ANIS guidheamaid oirbh,
a bhràithre, thaobh
teachd ar Tighearna Iosa
Criosd, agus ar comhchruinn-
eachaidh-ne d'a ionnsuidh,
2 Gun sibh bhi gu h-ealamh
air bhur crathadh 'nur n-inn-
tinn, no fo bhuaireas, le spior-
ad, no le focal, no le litir, mar
uainne, mar gu'm biodh là
Chriosd am fagus.
3 Na mealladh neach sam
bith sibh air aon chor; oir

cha *tig an là sin* mur tig air
tùs treigeadh-creidimh, agus
mur foillsichear duine sin a'
pheacaidh, mac an sgrios;
4 A tha cur an aghaidh a-
gus 'ga àrdachadh féin os
ceann gach ni ris an abrar Dia,
do d'an deanar aoradh; ionn-
us mar Dhia gu bheil e 'na
shuidhe ann an teampull Dhé,
'ga nochdadh féin gur Dia e.
5 Nach cuimhne leibh, air
dhomh bhi fathast maille ribh,
gu'n d'innis mi na nithe so
dhuibh?
6 Agus is aithne dhuibh
ciod a tha bacadh nis e bhi air
fhoillseachadh 'na àm féin.
7 Oir a ta rùn-dìomhair na
h-ain-diadhachd ag oibreach-
adh cheana, a mhàin gus an
toirear air falbh an ti a ta nis
a' bacadh.
8 Agus an sin foillsichear
an t-aingidh sin, a chlaoidheas
an Tighearn le anail a bheoil
féin, agus d'an cur e as le
dealradh a theachd:
9 *Eadhon esan*, aig am bheil
a theachd a réir oibreachaidh
Shatain, maille ris an uile
chumhachd, agus chomhar-
aibh, agus iongantasaibh
breugach.
10 Agus maille ri uile
mhealltaireachd na h-eucor-
ach anntasan a chaillear; a
chionn nach do ghabh iad
gràdh na fìrinn, chum gu
tearuinteadh iad.
11 Agus air a shon so cuir-
idh Dia treun-oibreachadh
meallaidh d'an ionnsuidh,
ionnus gu'n creid iad a'
bhreug:
12 Chum gu'm bi iad uile
air an dìteadh, nach do chreid
an fhìrinn, ach aig an robh
tlachd anns an eucoir.
13 Ach a ta e mar fhiach-
aibh oirne buidheachas a
thoirt do Dhia a ghnàth air
bhur son-sa, a bhràithre, ion-
mhuinn do'n Tighearn, do
bhrìgh gu'n do thagh Dia sibh
o thùs chum slàinte, tre
naomhachadh an Spioraid, a-
gus creidsinn na fìrinn:
14 Chum an do ghairm e
sibh tre ar soisgeul-ne, chum
sibh a dh'fhaotainn glòire ar
Tighearna Iosa Criosd.
15 Uime sin, a bhràithre,
seasaibh gu daingean, agus
cumaibh na teagasgan a thug-
adh dhuibh, co dhuibh is ann
le focal, no *le* ar litir-ne.
16 A nis gu'n tugadh ar
Tighearn Iosa Criosd e féin,
agus Dia, eadhon ar n-Athair-
ne, a ghràdhaich sinn, agus a
thug *dhuinn* sòlas siorruidh, a-
gus dòchas maith tre ghràs,
17 Comhfhurtachd do 'ur
cridhe-sa, agus gu daingnich-
eadh e sibh anns gach uile
dheadh fhocal agus ghniomh.

CAIB. III.

FA dheoidh, a bhràithre,
deanaibh urnuigh air ar
son-ne, chum gu'n ruith focal
an Tighearn, agus gu'm bi e
air a ghlòrachadh mar ann
bhur measg-sa;
2 Agus chum gu saorar
sinne o dhaoinibh mi-reuson-
ta agus olca: oir cha'n ann
aig na h-uile a ta creidimh.
3 Ach a ta an Tighearn
dìleas, a dhaingnicheas agus a
choimhideas o'n olc sibh.
4 Agus a ta earbsa againn
san Tighearn do 'ur taobh-sa,
gu bheil sibh araon a' dean-
amh, agus gu'n dean sibh na
nithe, a tha sinn ag àithneadh
dhuibh.
5 Agus gu seòladh an Tigh-

earn bhur cridheacha chum
gràidh Dhé, agus chum foigh-
idin Chriosd.
6 A nis áithneamaid dhuibh,
a bhraithre, ann an ainm ar
Tighearna Iosa Criosd, sibh
féin a dhealachadh ris gach
uile bhràthair a tha 'g im-
eachd gu mi-riaghailteach, a-
gus cha'n ann a réir an teag-
aisg a fhuair e uainne.
7 Oir a ta fhios agaibh féin
cionnus is còir dhuibh ar lorg-
ne leantuinn: oir cha do ghiùl-
ain sinne sinn féin gu mi-
riaghailteach 'nur measg;
8 Ni mò a dh'ith sinn aran
duine sam bith a nasgaidh;
ach le saothair agus anshocair,
a dh'oidhche agus a là ri h-ob-
air chum nach cuireamaid ar
trom air aon agaibh:
9 Cha'n e nach 'eil comas
againn, ach a chum gu'n
deanamaid sinn féin 'nar n-eis-
empleir dhuibhse, gu ar leant-
uinn.
10 Oir an uair a bha sinn
maille ribh, thug sinn an
àithne so dhuibh, mur àill le
neach obair a dheanamh, gun
e dh'itheadh *bìdh*.
11 Oir tha sinn a' cluinntinn
gu bheil daoine àraidh ag im-
'eachd gu mi-riaghailteach
'nur measg, nach 'eil a' dean-
amh oibre sam bith, ach a'
gabhail gnothuich ri nithibh
nach buin doibh.
12 A nis tha sinn a' toirt
àithne d'an leithidibh sin, a-
gus ag earail orra tre ar Tigh-
earna Iosa Criosd, le saoith-
reachadh gu ciùin, gu'n ith
iad an aran féin.
13 Agus sibhse, a bhràith-
re, na sgìthichibh do dhean-
amh maith.
14 Agus ma ta neach sam
bith nach toir ùmhlachd do
ar focal-ne tre an litir so,
comharaichibh esan, agus na
biodh comhluadar agaibh ris,
chum gu'm bi nàire air.
15 Gidheadh na measaibh
e mar nàmhaid, ach thugaibh
comhairle air mar bhràthair.
16 A nis gu'n tugadh Tigh-
earna na sìthe e féin sìth
dhuibhse a ghnàth, air gach
aon chor. *Gu robh* an Tigh-
earn maille ribh uile.
17 Fàilte uamsa Pòl le mo
làimh féin, ni a's e an comh-
ara anns gach uile litir: mar
so tha mi a' sgrìobhadh.
18 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

Ceud litir an ABSTOIL PHOIL chum THIMOTEUIS.

POL abstol Iosa Criosd, a
réir àithne Dhé ar Slàn-
uighir, agus an Tighearna
Iosa Criosd, *neach a's e* ar
dòchas;
2 Chum Thimoteuis m'fhìor
mhic anns a'chreidimh: Gràs,
tròcair, *agus* sìth o Dhia ar
n-Athair, agus *o* Iosa Criosd
ar Tighearn.
3 Mar a dh'iarr mi ort fan-
tuinn ann an Ephesus, 'nuair
a chaidh mi do Mhacedonia
chum gu'n tugadh tu ordugh

do dhream àraidh gun atharr-
achadh teagaisg a thoirt uatha;
4 Agus gun aire a thoirt
do sgeulachdaibh, agus do
shloinnteireachd neo-chrìoch-
naich, a bheir aobhar do
cheisdibh, ni's mò na do
fhòghlum diadhaidh, a tha tre
chreidimh : *dean mar sin.*
5 A nis is e a's crìoch do'n
àithne gràdh á cridhe glan,
agus *á* coguis mhaith, agus *á*
creidimh neo-chealgach :
6 Nithe air do dhream àr-
aidh claonadh uatha, chaidh
iad a thaobh chum dìomhan-
ais cainnte ;
7 A' miannachadh bhi 'nan
luchd-teagaisg an lagha, *agus*
gun iad a' tuigsinn ciod a ta
iad ag ràdh, no ciod iad mu'm
bheil iad a' toirt cinnte.
8 Ach tha fhios againn gu
bheil an lagh maith, ma
ghnàthaicheas neach gu dligh-
each e :
9 Air do fhios so a bhi
aige, nach ann do dhuine fìr-
eanach a dh'orduicheadh an
lagh, ach do dhaoinibh neo-
dhligheach agus eas-ùmhal,
dhoibh-san á ta mi-dhiadhaidh
agus do pheacaich, do dhaoin-
ibh mi-naomha agus neo-
chràbhach, do luchd-marbh-
aidh aithriche agus do luchd
marbhaidh mhàithriche, do
luchd-mortaidh,
10 Do luchd-strìopachais,
do luchd ana-mianna mi-nàd-
urra, do luchd-goid dhaoine,
do bhreugairibh, do luchd-
eithich, agus ma tha ni sam
bith eile a tha'n aghaidh teag-
aisg fhallain,
11 A réir soisgeul ghlòr-
mhoir an Dé bheannaichte, a
dh'earbadh rium-sa.
12 Agus a ta mi a' toirt
buidheachais do Iosa Criosd
ar Tighearn, a neartaich mi
do bhrìgh gu'n do mheas e
mi dìleas, 'gam chur sa' mhi-
nistreileachd ;
13 A bha roimhe a'm' fhear-
labhairt toibheim, agus a'm'
fhear geur-leanmhuinn, agus
a'm' dhuine eucorach. Ach
fhuair mi tròcair, do bhrìgh
gu'n d'rinn mi *so* tre aineolas,
ann am mi-chreidimh :
14 Agus bha gràs ar Tigh-
earna thar tomhas ro phailte
dhomh, maille ri creidimh, a-
gus *ri* gràdh a ta ann an Iosa
Criosd.
15 *Is* fìor an ràdh so, agus
is airidh e air gach aon chor
air gabhaill ris, gu'n d'thàinig
Iosa Criosd do'n t-saoghal a
thearnadh pheacach : d'am
mise an ceud-fhear.
16 Gidheadh, air a shon so
fhuair mi tròcair, chum gu'm
foillsicheadh Criosd annam-sa
air tùs an uile fhad-fhulangas,
mar shaimpleir doibh-san a
chreideadh ann, an déigh so,
chum na beatha maireann-
aich.
17 A nis do'n Righ shiorr-
uidh, neo-thruaillidh, neo-
fhaicsinneach, *do* Dhia a ta
mhàin glic, *gu robh* urram a-
gus glòir, gu saoghal nan
saoghal. Amen.
18 An àithne so tha mi ag
earbsadh riut, a Thimoteuis a
mhic, a réir nam fáidheadair-
eachd a rinneadh umad roimhe
so, chum trìd-san gu'n cogadh
tu deadh chogadh ;
19 A' coimhead creidimh
agus deadh choguis ; ni air do
chuid *do dhaoinibh* a chur
uatha, rinn iad long-bhriseadh
thaobh a' chreidimh.
20 D'am bheil Himeneus

agus Alecsander; muinntir a
thug mise thairis do Shatan,
chum le'n smachdachadh gu'm
fòghlumadh iad gun toibheum
a labhairt.

CAIB. II.

THA mi ag iarraidh uime
sin, roimh na h-uile nith-
ibh, gu'n deanar athchuinge,
urnuighean, eadar-ghuidhe, a-
gus breith-buidheachais air
son nan uile dhaoine:
2 Air son rìghrean, agus air
son nan uile a tha ann an
ùghdarras: chum gu'n caith
sinn ar beatha gu foisneach a-
gus gu sìochail, anns an uile
dhiadhachd agus chiatachd.
3 Oir *tha* so maith agus tait-
neach am fianuis Dé ar Slàn-
uighir:
4 Neach leis an àill na h-uile
dhaoine bhi air an tearnadh,
agus iad a theachd chum eòl-
as na fìrinn.
5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann,
agus aon eadar-mheadhonair
eadar Dia agus daoine, an
duine Iosa Criosd;
6 A thug e féin 'an eiric
air son nan uile, mar fhianuis
ann an àm iomchuidh;
7 Chum an d'orduicheadh
mise a'm' shearmonaiche, a-
gus a'm' abstol, (tha mi a'
labhairt na fìrinn ann an
Criosd, cha'n 'eil mi a' dean-
amh breige,) a'm' fhear-teag-
aisg nan Cinneach ann an
creidimh agus ann am fìrinn.
8 Uime sin is àill leam na
fir a dheanamh urnuigh sgach
àit, a' togail suas làmha
naomha gun fheirg, gun amh-
arus:
9 Air an dòigh cheudna,
na mnài a chur eudaich iom-
chuidh umpa, 'gan sgeadach-
adh féin le nàisneachd agus
stuaim: cha'n ann le casadh
an gruaige, no le h-òr, no le
neamhnuinibh, no le culaidh-
ibh luachmhor;
10 Ach, (mar is cubhaidh
do mhnàibh a tha 'g aideach-
adh diadhachd,) le deadh oib-
ribh.
11 Fòghlumadh a' bhean
ann an ciùineas leis an uile
ùmhlachd.
12 Ach chà'n 'eil mi a'
ceadachadh do mhnaoi teag-
asg a thoirt uaipe, no ceann-
as a ghlacadh air an fhear, ach
i bhi 'na tosd.
13 Oir is e Adhamh a chruth-
aicheadh air tùs, *agus* 'na
dhéigh sin Eubha.
14 Agus cha b'e Adhamh
a mhealladh, ach air do'n
mhnaoi bhi air a mealladh,
bha i sa' chionta.
15 Gidheadh tèarnar i tre
bhreith cloinne, ma bhuan-
aicheas iad ann an creidimh,
agus ann an gràdh, agus ann
an naomhachd, maille ri stu-
aim.

CAIB. III.

IS ràdh fìor so, Ma tha tog-
radh aig aon duine chum
dreuchd easbuig, tha e miann-
achadh deadh oibre.
2 Uime sin is còir do eas-
buig bhi neo-lochdach, 'na
fhear aoin mhnà, faireil, ciall-
ach, deadh-bheusach, fial-
uidh, ealamh gu teagasg;
3 Gun bhi 'na phòitear,
gun bhi buailteach, gun bhi
déidheil air buannachd shal-
aich; ach macanta, neo-thuas-
aideach, neo-shanntach;
4 'Na dhuine a riaghlas a
thigh féin gu maith, aig am
bheil a chlann fo smachd

maille ris an uile shuidheach-
adh-inntinn;
5 (Oir mur aithne do dhuine
a thigh féin a riaghladh, cionn-
us a ghabhas e cùram do eag-
lais Dhé?)
6 Gun bhi 'na nuadh-chreid-
each, air eagal, air dha bhi air
atadh le h-uabhar, gu'n tuit
e ann an dìteadh an diabhuil.
7 Is còir dha mar an ceud-
na deadh theisteas bhi aige
uatha-san a ta'n leth muigh;
air eagal gu'n tuit e ann an
scainnil, agus *ann an* ribe an
diabhuil.
8 Mar an ceudna is *còir* do
na deaconaibh *bhi* suidhichte,
gun an teangadh bhi leam leat,
gun bhi cionail air mòran
fìona, gun bhi déidheil air
buannachd shalaich;
9 A' cumail rùn-dìomhair
a' chreidimh ann an coguis
ghloin.
10 Agus biodh iadsan mar
an ceudna air an dearbhadh
an toiseach; agus an sin
gnàthaicheadh iad dreuchd
deacoin, air dhoibh bhi *air
am faghail* neo-choireach.
11 Is amhuil sin *is còir* do
na mnàibh bhi suidhichte,
gun bhi 'nan luchd-tuaileis;
ach bhi measarra, ionraic sna
h-uile nithibh.
12 Biodh na deacoin 'nam
fir aoin mhnà, a riaghladh an
cloinne, agus an tighe féin gu
maith.
13 Oir an dream a ghnàth-
aich dreuchd deacoin gu
maith, tha iad a' cosnadh
deadh cheum dhoibh féin,
agus dànachd mhòr sa' chreid-
imh, a tha ann an Iosa
Criosd.
14 Tha mi a' sgrìobhadh
nan nithe so a d' ionnsuidh,
an dòchas teachd gu grad a
d'ionnsuidh:
15 Ach ma ni mi moille,
chum gu'm bi fhios agad
cionnus is còir dhuit thu féin
a ghiùlan ann an tigh Dhé,
ni a's e eaglais an Dé bheò,
post agus stéidh-dhaingnich
na fìrinn.
16 Agus gun amharus is
mòr rùn-dìomhair na diadh-
achd: dh'fhoillsicheadh Dia
san fheòil, dh'fhìreanaicheadh
e san spiorad, chunncas le
ainglibh e, shearmonaicheadh
e do na Cinnich, chreideadh
ann air an t-saoghal, ghabhadh
suas e chum glòire.

CAIB. IV.

ANIS a ta an Spiorad ag
ràdh gu soilleir, anns na
h-aimsiribh deireannach gu'n
tréig dream àraidh an creid-
imh, a toirt aire do spiorad-
aibh meallltach, agus do theag-
asgaibh dheamhan;
2 Tre cheilg bhreugairean,
air bhi d'an coguisibh air an
losgadh le iarunn dearg;
3 A' toirmeasg pòsaidh, *a-
gus ag iarraidh* bidheanna, a
sheachnadh, a chruthaich Dia
chum an gabhail maille ri
breith-buidheachais leosan a
ta creidsinn, agus aig am
bheil eòlas na fìrinn.
4 Oir *is* maith gach ni a
chruthaich Dia, agus cha'n
ion ni sam bith a dhiùltadh,
a ghabhar le breith-buidh-
eachais:
5 Oir a ta e air a naomhach-
adh le focal Dé agus le h-ur-
nuigh.
6 Ma chuireas tu na nithe
so an cuimhne do na bràith-
ribh, bithidh tu a'd' dheadh
mhinisteir do Iosa Criosd, air
t'altrum suas ann am briath-

raibh a' chreidimh, agus an
deadh theagaisg, air an do
ghabh thu eòlas :
7 Ach diùlt sgeulachda mi-
dhiadhaidh shean bhan, agus
cleachd thu féin chum diadh-
achd.
8 Oir a ta an cleachda cor-
porra tarbhach chum beag
nithe ; ach a ta'n diadhachd
tarbhach chum nan uile nithe,
aig am bheil gealladh na
beatha a ta làthair, agus a
chum teachd.
9 Is ràdh fìrinneach so, agus
is airidh e air gach aon chor
air gabhail ris.
10 Oir is ann uime so a ta
sinn an dà chuid ri saothair,
agus a' fulang maslaidh, do
bhrìgh gu bheil dòchas ag-
ainn san Dia bheò, neach a's
e Slànuighear nan uile
dhaoine, gu h-àraidh nan
creideach.
11 Aithn agus teagaisg na
nithe so.
12 Na deanadh duine sam
bith tarcuis air t'òige ; ach bi
thusa a'd' eisempleir do na
creidich, ann am focal, ann
an caithe beatha, ann an gràdh,
ann an spiorad, ann an creid-
imh, ann am fìor-ghloine.
13 Gus an tig mi, thoir an
aire do leughaireachd, do ear-
ail, do theagasg.
14 Na dearmad an tiodhlac
a ta annad, a thugadh dhuit
tre fhàidheadaireachd, maille
ri leagadh làmh na seanair-
eachd ort.
15 Smuainich air na nith-
ibh sin ; thoir thu féin gu tur
dhoibh, chum gu'm bi do
theachd air d'aghaidh follais-
each do na h-uile.
16 Thoir aire dhuit féin, agus
do d' theagasg ; buanaich ann-
ta : oir le so a dheanamh,
saoraidh tu araon thu féin,
agus iadsan a tha 'g éisdeachd
riut.

CAIB. V.

NA garg-chronaich seanair,
ach cuir impidh air mar
athair, *agus* air na h-òig-fhir
mar bhràithribh ;
2 Na mnài aosda mar mhàith-
richibh, na mnài òga mar
pheathraichibh, maille ris an
uile fhìor-ghloine.
3 Thoir urram do bhan-
trachaibh a tha 'nam bantrach-
aibh da rìreadh.
4 Ach ma tha bantrach air
bith aig am bheil clann no
oghachan, fòghlumadh iad air
tùs bhi dleasdanach 'nan tigh-
ibh féin, agus ath-dhìol a
thoirt d'am pàrantaibh : oir a
ta so maith agus taitneach am
fianuis De.
5 A nis cuiridh ise a ta 'na
bantraich da rìreadh, agus air
a fàgail 'na h-aonar, a dòchas
ann an Dia, agus buanaichidh
i a là agus a dh'oidhche ann
an athchuingibh, agus ann an
urnuighibh.
6 Ach ise a tha caitheadh a
beatha am macnus, air dhi
bhi beò, tha i marbh.
7 Uime sin àithn na nithe
so dhoibh, chum gu'm bi iad
neo-lochdach.
8 Ach mur dean duine solar
air son a chuideachd féin, agus
gu h-àraidh air son muinntir
a theaghlaich, dh'àicheadh e'n
creidimh, agus is miosa e na
ana-creideach.
9 Na gabhar bantrach san
àireamh a bhios fuidh thri
fichead bliadhna dh'aois, a
bha 'na mnaoi aoin duine,
10 Air am bheil teisteas a
thaobh dheadh oibre ; ma

dh'oil i clann, ma thug i aoidheachd uaipe, ma dh'ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh'fhòir i air luchd-àmhghair, ma lean i gu dìchiollach gach deadh obair.
11 Ach diùlt na bantrachan òga: oir an uair a dh'fhàsas iad mear an aghaidh Chriosd, is miann leo pòsadh;
12 Muinntir a ta fuidh dhìteadh, a chionn gu'n do thréig iad an ceud chreidimh.
13 Agus os bàrr, fòghlumaidh iad bhi dìomhanach, a' dol mu'n cuairt o thigh gu tigh; agus cha'n e mhàin dìomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnothuich ris na nithibh nach buin doibh, a labhairt nithe nach bu chòir dhoibh.
14 Is àill leam uime sin na *mnài* òga a phòsadh, iad a bhreith cloinne, a stiùradh an tighe, agus gun chion-fàth air bith a thoirt do'n eas-caraid labhairt gu toibheumach.
15 Oir a ta cuid a cheana air dol a thaobh an déigh Shatain.
16 Ma tha aig creideach no aig ban-chreideach bantrachan, fòireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais; chum gu'n dean i cabhair orra-san a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.
17 Measar gur airidh na seanairean a riaghlas gu maith air urram dùbailte, gu h-àraidh iadsan a tha saoithreachadh san fhocal agus ann an teagasg.
18 Oir a ta an sgriobtuir ag ràdh, Na ceangail beul an daimh a tha saltairt an arbhair: agus, Is airidh an t-oibriche air a thuarasdal.
19 Na gabh casaid an aghaidh seanair, ach le dithis no triuir do fhianuisibh.
20 Iadsan a tha peacachadh cronaich an làthair nan uile, chum gu'n gabh càch eagal mar an ceudna.
21 Tha mi a' sparradh ort am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Criosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid thu na nithe so, gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanamh le claon-bhreth.
22 Na leag *do* làmha gu h-obann air duine sam bith, agus na biodh comhpairt agad do pheacaibh dhaoine eile: coimhid thu féin glan.
23 Na h-òl uisge ni's mò, ach cleachd beagan fìona air son do ghoile, agus t'an-mhuinneachd mhinic.
24 Tha peacanna cuid do dhaoinibh follaiseach roimhlàimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus tha *peacanna* dhream àraidh 'gan leantuinn.
25 Mar an ceudna tha deadh oibre *cuid* follaiseach roimhlàimh; agus na *h-oibre* a ta air ghleus eile, cha'n fheudar am folach.

CAIB. VI.

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh 'n chuing 'nan seirbhisich, gur airidh am maighstirean féin air an uile urram; chum nach faigh ainm Dhé, agus *a* theagasg toibheum.
2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuis orra, air son gur bràithrean iad: ach gu ma fearr leo seirbhis a dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh

gu bheil iad creideach agus
ionmhuinn, 'nan luchd-comh-
pairt do thiodhlac *a' ghràis*.
Na nithe so teagaisg agus ear-
ailich.
3 Ma bheir aon neach ath-
arrachadh teagaisg uaith, agus
nach aontaich e do bhriath-
raibh fallain, eadhon do
bhriathraibh ar Tighearna Iosa
Criosd, agus do'n teagasg, a
ta réir na diadhachd :
4 Tha e uaibhreach, gun
eòlas aige air ni sam bith, ach
e as a chéill mu thimchioll
cheisdean, agus bhriathar-
chonnsachadh, o'n tig farmad,
comhstri, anacainnt, droch
amharusan,
5 Fiar-dheasboireachd dhaoi-
ne aig am bheil inntinn thru-
aillidh, agus as eugmhais na
fìrinn, a' meas gur buann-
achd an diadhachd: dealaich
ri an leithidibh sin.
6 Ach is buannachd mhòr
an diadhachd maille ri toil-
eachas-inntinn.
7 Oir cha d'thug sinn ni air
bith *leinn* do'n t-saoghal *so*,
agus *is* soilleir nach urrainn
sinn ni sam bith thoirt as.
8 Uime sin air dhuinn biadh
agus eudach a bhi againn,
bitheamaid toilichte leo sin.
9 Ach an dream le'n àill bhi
beartach, tuitidh iad ann am
buaireadh, agus ann an ribe
agus *ann* an iomadh ana-miann
amaideach agus ciurrail, a
bhàthas daoine ann am mill-
eadh agus ann an sgrios.
10 Oir is e gaol an airgid
freumh gach uilc: ni am feadh
a mhiannaich dream àraidh,
chaidh iad air seacharan o'n
chreidimh, agus throimh-lot
siad iad féin le iomadh cràdh.
11 Ach thusa, O òglaich
Dhé, teich o na nithibh sin :
agus lean fìreantachd, diadh-
achd, creidimh, gràdh, foigh-
idin, ceannsachd.
12 Còmhraig deadh chòmh-
rag a' chreidimh, gabh greim
do'n bheatha mhaireannaich,
chum mar an ceudna an do
ghairmeadh thu, agus dh'aid-
ich thu deadh aidmheil an
làthair mhòran fhianuisean.
13 Tha mi a' sparradh ort
ann am fianuis Dé, a bheoth-
aicheas na h-uile nithe, agus
am fianuis Iosa Criosd, a rinn
fianuis air deadh aidmheil an
làthair Phontiuis Philait ;
14 Thu choimhead na h-
àithne *so* gun smal, gun lochd,
gu teachd ar Tighearna Iosa
Criosd :
15 Ni, 'na àmaibh féin, a
dh'fhoillsicheas an ti a ta
beannaichte, agus a mhàin
cumhachdach, Righ nan righ
agus Tighearn nan tighearna;
16 Neach 'na aonar aig am
bheil neo-bhàsmhorachd, a ta
'na chòmhnuidh san t-solus
dh'ionnsuidh nach feudar
teachd; neach nach faca duine
sam bith, agus nach mò dh'-
fheudas e fhaicinn : dhasan
gu robh urram agus cumh-
achd siorruidh. Amen.
17 Thoir àithne do na daoin-
ibh a ta saoibhir san t-saoghal
so, gun iad a bhi àrd-inntinn-
each, agus gun dòchas a chur
ann an saoibhreas neo-chinnt-
each, ach anns an Dia bheò,
a tha toirt duinn nan uile
nithe gu saoibhir r'am mealt-
uinn :
18 Iad a dheanamh maith,
iad a bhi saoibhir ann an deadh
oibribh, ealamh gu roinn,
comh-pàirteach ;
19 A' tasgaidh suas doibh

féin deadh bhunait fa chomh-
air an àm ri teachd, chum gu'n
dean iad greim air a' bheatha
mhaireannaich.
20 O Thimoteuis, coimhid
an ni sin a dh'earbadh riut,
a' seachnadh faoin-chòmh-
raidh mhi-naomha, agus comh-
chogadh eòlais d'an toirear
gu breugach an t-ainm sin.
21 Ni air bhi do dhream àr-
aidh ag aidmheil, chaidh iad
air seacharan thaobh a' chreid-
imh. Gràs *gu robh* maille
riut. Amen.

Dara Litir an ABSTOIL PHOIL chum THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Criosd tre
thoil Dé, a réir geallaidh
na beatha, a tha ann an Iosa
Criosd.
2 Gu Timoteus *mo* mhac
gràdhach: Gràs, tròcair, *agus*
sìth o Dhia an t-Athair, agus
o Iosa Criosd ar Tighearn.
3 Tha mi toirt buidheachais
do Dhia, do'm bheil mi a'
deanamh seirbhis o *m'* shinn-
siribh le coguis ghloin, gu
bheil agam cuimhne ortsa a
ghnàth a là agus a dh'oidhche
ann am urnuighibh;
4 Air dhomh bhi ro-thogarr-
ach air thusa fhaicinn, a'
cuimhneachadh do dheur,
chum gu'm bi mi air mo lìon-
adh le gairdeachas;
5 'Nuair a chuimhnicheas
mi an creidimh neo-chealgach
a tha annad-sa, a chòmhnuich
air tùs a'd' shean-mhàthair
Lois, agus a'd' mhàthair Eu-
nice: agus is deimhin leam a
tha annad-sa mar an ceudna.
6 Air an aobhar so tha mi
cur an cuimhne dhuit, thu
dh'ath-bheothachadh tiodh-
laic Dhé, a tha annad tre chur
mo làmh-sa ort.
7 Oir cha d'thug Dia dhuinne
spiorad na geilt; ach *spiorad*
a' chumhachd, agus a' ghràidh,
agus na h-inntinn fhallain.
8 Uime sin na gabh-sa nàire
do fhianuis ar Tighearna, no
dhiom-sa a phrìosanach: ach
biodh do chuid agad do àmh-
ghar an t-soisgeil, a réir cumh-
achd Dhé;
9 A shaor sinne agus a
ghairm *sinn* le gairm naomh,
cha'n ann a réir ar n-oibre,
ach a réir a rùin féin, agus
a ghràis a thugadh dhuinne
ann an Iosa Criosd, roimh
thoiseach an t-saoghail;
10 Ach a dh'fhoillsicheadh a
nis troimh theachd ar Slàn-
uighir Iosa Criosd, a chuir as
do'n bhàs, agus a thug beatha
agus neo-bhàsmhorachd chum
soluis, tre an t-soisgeul;
11 Chum an d'orduicheadh
mise a'm' shearmonaiche,
agus a'm' abstol, agus a'm'
fhear-teagaisg nan Cinneach:
12 An t-aobhar air son am
bheil mi mar an ceudna a' ful-
ang nan nithe so: gidheadh
cha'n 'eil nàire orm: oir a ta
fhios agam co ann a chreid
mi, agus is dearbh leam gu
bheil esan comasach air an
ni sin a dh'earb mi ris a
choimhead fa chomhair an là
sin.

13 Cum gu daingean samh-
ladh fìrinneach nam briathar
fallain, a chuala tu uam-sa,
ann an creidimh agus ann an
gràdh a ta ann an Iosa Criosd.
14 Coimhid an taisgeach
maith sin a dh'earbadh riut,
tre an Spiorad naomh, a tha
chòmhnuidh annainn.
15 Tha fhios so agad, gu'n
do phill iadsan uile a tha san
Asia uam-sa ; d'am bheil Phi-
gellus agus Hermogenes.
16 Gu'n tugadh an Tighearn
tròcair do theaghlach Onesi-
phoruis ; oir is minic a thug
e sòlas dhomh-sa, agus cha do
ghabh e nàire do m' shlabh-
raidh.
17 Ach an uair a bha e san
Ròimh dh'iarr e mach mi gu
dìchiollach, agus fhuair e *mi.*
18 Gu deònaicheadh an
Tighearn dhasan gu'm faigh
e tròcair o'n Tighearn san là
sin : agus a ta sàr-fhios agad,
cia lìon nithe anns an d'rinn e
frithealadh dhomh-sa ann an
Ephesus.

CAIB. II.

UIME sin bi-sa, a mhic,
làidir anns a' ghràs a ta
ann an Iosa Criosd.
2 Agus na nithe a chuala tu
uam-sa am measg mhòran
fhianuisean, earb thusa na
nithe sin féin ri daoinibh fìr-
inneach, a bhios iomchuidh
gu daoine eile a theagasg mar
an ceudna.
3 Fuiling thusa uime sin
cruaidh-chas, mar dheadh
shaighdear Iosa Criosd.
4 Cha dean neach sam bith
a leanas an cogadh e féin a
ribeadh ann an gnothuichibh
na beatha *so:* chum gu'n toil-
ich e an ti a thagh e gu bhi
'na shaighdear.
5 Agus mar an ceudna ged
ni fear air bith sbairn, cha
chrùnar e mur dean e sbairn
gu dligheach.
6 Is còir do'n treabhaiche a
shaoithricheas air tùs, comh-
roinn fhaotainn do'n toradh.
7 Smuainich air na nithibh a
ta mi ag ràdh ; agus gu tug-
adh an Tighearna dhuit tuigse
anns na h-uile nithibh.
8 Cuimhnich gu'n do thog-
adh o na marbhaibh Iosa
Criosd, do shìol Dhaibhidh, a
réir mo shoisgeil-sa ;
9 Air son am bheil mise a'
fulang mar fhear droch-bheirt,
eadhon gu geimhlibh ; ach
cha'n 'eil focal Dé ceangailte.
10 Uime sin tha mi ag iom-
char nan uile air son nan
daoine taghta, chum gu'm
faigh iadsan mar an ceudna
an t-slàinte a tha ann an Iosa
Criosd, maille ri glòir shiorr-
uidh.
11 *Is* ràdh fìor so, Ma bhàs-
aicheas sinn maille ris, gu'm
bi sinn beò mar an ceudna
maille ris :
12 Ma dh'fhuilgeas sinn,
rìghichidh sinn mar an ceud-
na maille ris : ma dh'àich-
eadhas sinn *e*, àicheadhaidh
esan sinne mar an ceudna.
13 Mur creid sinne, gidh-
eadh tha esan a' fantuinn fìr-
inneach ; cha'n 'eil e'n comas
da e féin àicheadh.
14 Cuir na nithe sin an
cuimhne dhoibh, a' cur sparr-
aidh orra am fianuis an Tigh-
earna, gun iad a bhi conn-
sachadh mu fhoclaibh anns
nach 'eil tairbhe sam bith, *ach*
a thilgeas bun os ceann an
luchd-éisdeachd.
15 Dean dìchioll air thu féin
a nochdadh dearbhta do Dhia,

a'd' shaothraiche, nach ruig a
leas nàire a ghabhail, a' roinn
focail na fìrinn gu ceart.
16 Ach seachainn faoin-
chainnt mhi-naomha;oir théid
iad air aghaidh chum an tuill-
eadh mi-dhiadhachd.
17 Agus ithidh am focal mar
chnàmhuinn ; *d*'am bheil Hi-
meneus agus Philetus ;
18 Muinntir thaobh na fìrinn
a chaidh air seacharan, ag
ràdh gu'n deachaidh an aiseir-
igh cheana seach ; agus a ta
tilgeadh creidimh dream àr-
aidh bun os ceann.
19 Gidheadh, a ta bunait
Dhé a' seasamh daingean, aig
am bheil an seula so, Is aithne
do'n Tighearn an dream sin
a's leis. Agus, Gach neach
a tha 'g ainmeachadh ainm
Chriosd, tréigeadh e eucoir.
20 Ach ann an tigh mòr cha'n
e mhàin gu bheil soithichean
òir, agus airgid, ach mar an
ceudna *soithiche* fiodha, agus
creadha; agus cuid diubh
chum urraim, agus cuid eile
chum eas-urraim.
21 Uime sin ma ghlanas
neach e féin uatha so, bithidh
e 'na shoitheach chum
urraim, air a naomhachadh,
agus iomchuidh chum feim a'
mhaighstir, deas chum gach
uile dheadh oibre.
22 Teich uime sin o ana-
miannaibh na h-òige : ach
lean fìreantachd, creidimh,
gràdh, sìth, maille riu-san a
ta gairm air an Tighearn o
chridhe glan.
23 Ach seachainn ceisdean
amaideach agus neo-fhògh-
luimte, air dhuit fios a bhi ag-
ad gu'n tog iad connsaichean.
24 Agus cha'n fheud òglach
an Tighearn bhi conspoideach;
ach ciùin ris na h-uile dhaoin-
ibh, ealamh chum teagaisg,
foighidneach,
25 Ann an ceannsachd a'
teagasg na dream a sheasas
'na aghaidh ; dh'fheuchainn
an toir Dia uair air bith aith-
reachas dhoibh, chum aid-
mheil na fìrinn.
26 Agus air mosgladh dhoibh
gu'n téid iad as o ribe an
diabhuil, aig am bheil iad air
am beò-ghlacadh chum a
thoile.

CAIB. III.

ACH biodh fhios so agad,
gu'n tig anns na làithibh
deireannach aimsire cunnart-
ach.
2 Oir bithidh daoine féin-
speiseil, sanntach, ràiteachail,
uaibhreach, toibheumach,eas-
ùmhal do phàrantaibh, mi-
thaingeil, mi-naomha,
3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan
luchd brisidh coimhcheangail,
tuaileasach, neo-gheamnuidh,
borb, gun ghaol do'n mhaith,
4 Fealltach, ceann-laidir,
árdanach, aig am bheil bàrr
gràidh do shàimh na ta aca do
Dhia ;
5 Aig am bheil coslas diadh-
achd, ach a ta 'g àicheadh a
cumhachd : o'n leithidibh sin
tionndadh-sa air falbh.
6 Oir is ann diubh so a ta 'n
dream sin a dh'éalaidheas a
stigh do thighibh, agus a bheir
leo am braighdeanas mnài
shuarach air an uallachadh le
peacaibh, air an iomainn le
iomadh gnè ana-mianna,
7 A' sìr-fhoghlum, agus gun
chomas doibh gu bràth teachd
chum eòlais na fìrinn.
8 Agus mar a chuir Ian-
nes agus Iambres an aghaidh
Mhaois, mar sin tha iadsan a'

cur an aghaidh na fìrinn: daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.
9 Ach cha téid iad ni's faide air an aghaidh: oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile *dhaoinibh*, mar a bha am *mi-chiall-san* mar an ceud-na.
10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasg-sa, *mo* ghnè beatha, *mo* rùn, *mo* chreidimh, *m'*fhad-fhulangas, *mo* sheirc, *m'*fhoighidin,
11 *Mo* gheur-leanmhuinn-ibh, *m'*fhulangais a thàinig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Listra; ciod e meud nan geur-leanmhuinn a ghiùlain mi: ach asda uile shaor an Tighearn mi.
12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosd, geur-lean-mhuinn.
13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairean ni's miosa agus ni's miosa, a' mealladh, agus air am mealladh.
14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhòghluim thu, agus air an d'rinneadh thu dearbh-fhiosrach, air dhuit fios a bhi agad cia uaith a dh'fhòghluim thu *iad;*
15 Agus o bha thu a'd' lean-abh gu'm b' aithne dhuit na sgriobtuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glic chum slàinte, tre'n chreid-imh a ta ann an Iosa Criosd.
16 *Tha* an sgriobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad Dé, agus *tha* e tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oilein ann am fìreantachd;
17 Chum gu'm bi òglach Dhé coimhlionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

THA mi a' sparradh ort uime sin am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Criosd, a bheir breth air na beothaibh agus air na marbh-aibh, aig a theachd dealrach, agus *ann* a rioghachd:
2 Searmonaich am focal, bi dùrachdach ann an àm agus ann an an-àm; spreig, cron-aich, earailich leis an uile fhadfhulangas agus theagasg.
3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagasg fall-ain: ach air do chluasaibh tachasach bhi aca, carnaidh iad suas dhoibh féin luchd-teagaisg a réir an ana-mianna;
4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhìrinn, agus iom-paichear iad chum sgeulachda faoine.
5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-chas, dean obair sois-geulaiche, coimhlion do mhin-istreileachd.
6 Oir tha mise nis gu bhi air m'ìobradh, agus tha àm mo shiubhail am fagus.
7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chriochnaich mi *mo* thurus, ghleidh mi an creidimh.
8 O so mach taisgear fa m' chomhair crùn fìreantachd, a bheir an Tighearn, am breith-eamh cothromach, dhomh san là ud: agus cha'n ann dhomh-sa a mhàin, ach dhoibh-san uile mar an ceudna, leis an ionmhuinn a theachd-san.
9 Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu luath;

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so a ta làthair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat e: oir tha e feumail dhomh-sa chum na ministreileachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir *leat*, agus na leabhraichean, ach gu h-àraidh na meambrana.

14 Rinn Alecsander an ceard-umha iomadh olc orm: gu tugadh an Tighearn dha a réir a ghnìomhara:

15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhaicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.

16 Aig mo cheud fhreagradh cha robh aon neach leam ach thréig na h-uile mi: nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi; chum triom-sa gu'm biodh an searmonachadh air a làn-fhoillseachadh, agus gu'n cluinneadh na Cinneach uile *e:* agus shaoradh mi á beul an leòmhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o gach uile dhroch obair, agus ghleidhidh e mi chum a rìoghachd nèamhaidh féin: dha-san *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus air Acuila, agus air teaghlach Onesiphoruis.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corintus: ach dh'fhàg mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd roimh'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 *Gu robh* an Tighearn Iosa Criosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum THITUIS.

CAIB. I.

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Criosd, a réir creidimh *dhaoine* taghta Dhé, agus aidmheil na fìrinn a ta réir diadhachd:

2 Ann an dòchas na beatha maireannaich, a gheall Dia, do nach comasach breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail;

3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmonachadh, a dh'earbadh rium-sa, a réir àithne Dhé ar Slanuighir:

4 Chum Thituis *mo* dhearbh mhic féin a réir a' chreidimh choitchionn: Gràs, tròcair, *agus* sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd ar Slànuighear.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu 'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidhicheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithn mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mhi-chliu thaobh ana-caitheimh, no eas-ùmhal:

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhi féin-thoileil, no feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd neòghloin;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoinibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean a réir teagaisg, chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu dìomhain, agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha do'n timchiollghearradh:

11 Muinntir a's còir am beul a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a teagasg nan nithe nach còir, air ghàol buannachd shalaich.

12 Thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, *Is* breugairean a ghnàth na Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin cronaich gu geur iad, chum gu'm bi iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhi toirt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o'n fhìrinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do'n dream a ta glan: ach dhoibh-san a ta salach, agus mi-chreideach, *cha'n 'eil* aon ni glan; ach tha an inntinn agus an coguis féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann an oibribh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhi gràineil, agus eas-ùmhal, agus a thaobh gach deadh oibre as eugmhais tuigse.

CAIB. II.

ACH labhair thusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 *Eadhon* na daoine aosda bhi aireach, suidhichte, measarra, fallain sa' chreidimh, ann an gràdh, ann am foighidin:

3 Mar an ceudna na mnài aosda *bhi* 'nan giùlan mar is cubhaidh do naomhachd, gun bhi 'nan luchd-tuaileis, gun bhi trom air fìon, bhi 'nan luchd-teagaisg air nithibh maithe;

4 Chum gu'n teagaisg iad na mnài òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh, fantuinn aig an tigh, *bhi* maith, ùmhal d'am fearaibh chum nach faigh focal Dé mi-chliu.

6 Cuir impidh air na daoinibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach,

7 Anns na h-uile nithibh
'gad nochdadh féin ann ad
eisempleir dheadh oibre: ann
an teagasg *a' nochdadh* neo-
thruaillidheachd, suidheach-
adh inntinn, tréibhdhireis,
8 Càinnt fhallain nach fheu-
dar a dhìteadh; chum gu'm
bi nàire air an neach a ta 'nur
n-aghaidh, a chionn nach 'eil
droch ni sam bith aige r'a
labhairt umaibh.
9 *Earailich* seirbhisich bhi
ùmhal d'am maighstiribh féin,
agus an deadh-thoileachadh
anns na h-uile nithibh: gun
bhi a' labhairt 'nan aghaidh;
10 Gun bhi a' ceileachadh
aon ni d'an cuid, ach a' nochd-
adh gach uile dheadh thairis-
neachd; chum gu'n dean iad
teagasg Dhé ar Slànuighir
maiseach anns na h-uile nith-
ibh.
11 Oir dh'fhoillsicheadh
gràs slàinteil Dhé do na h-uile
dhaoinibh,
12 A' teagasg dhuinn gach
mi-dhiadhachd agus ana-
mianna saoghalta àicheadh, a-
gus air beatha a chaitheadh gu
stuama, gu cothromach, agus
gu diadhaidh anns an t-sao-
ghal so làthair;
13 Air dhuinn sùil a bhi
againn ris an dòchas bheann-
aichte sin, eadhon foillseach-
adh glòire an Dé mhòir, agus
ar Slànuighir Iosa Criosd:
14 A thug e féin air ar son,
chum gu'n saoradh e sinn o
gach aingidheachd, agus gu'n
glanadh e dha féin sluagh son-
ruichte, eudmhor mu dheadh
oibribh.
15 Na nithe so labhair, agus
earailich, agus cronaich leis
an uile ùghdarras. Na dean-
adh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

CUIR an cuimhne dhoibh
bhi ùmhal do uachdaran-
achdaibh agus do chumhachd-
aibh, freagarrach do luchd-
riaghlaidh, ullamh chum gach
uile dheadh oibre.
2 Gun olc a labhairt mu
neach air bith, bhi neo-thuas-
aideach, mìn, a' taisbeanadh
an uile cheannsachd do na
h-uile dhaoinibh.
3 Oir bha sinn féin uair-
éigin eu-céillidh, eas-ùmhal,
air seacharan, a' deanamh
seirbhis do iomadh gnè do
ana-miannaibh agus do an-
toilibh, a' caitheadh ar beatha
ann am mì-run agus am far-
mad, fuath-thoillteannach, *a-
gus* a' toirt fuath d'a chéile.
4 Ach an uair a dh'fhoill-
sicheadh caoimhneas agus
gràdh Dhé ar Slànuighir do
dhaoinibh,
5 Cha'n ann o oibribh fìr-
eantachd a rinn sinne, ach a
réir a thròcair féin shaor e
sinn, tre ionnlad na h-ath-
ghineamhuinn, agus ath-
nuadhachadh an Spioraid
naoimh:
6 A dhòirt e oirnne gu
saoibhir, tre Iosa Criosd ar
Slànuighear;
7 Chum air dhuinn bhi air ar
fìreanachadh tre a ghràs-san,
gu'm bitheamaid air ar dean-
amh 'nar n-oighreachaibh a
réir dòchais na beatha mair-
eannaich.
8 *Is* fìor an ràdh so, agus
is àill leam thu thoirt dearbh-
chinnte air na nithibh sin,
chum gu'm biodh iadsan a
chreid ann an Dia, cùramach-
air toiseach a bhi aca ann an
deadh oibribh: oir tha na

nithe so maith agus tarbhach do dhaoinibh.

9 Ach seachainn ceisdean amaideach, agus sloinnteireachd, agus conspoidean, agus connsachadh mu'n lagh; oir tha iad gun tairbhe agus dìomhain.

10 Duine a ta 'na shaobhchreideach, an déigh na ceud agus an dara comhairle diult:

11 Air do fhios bhi agad gu bheil a leithid sin *do dhuine* air a chur bun os ceann, agus gu bheil e a' peacachadh, air dha bhi air fhéin-dhìteadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a d'ionnsuidh, no Tichicus, dean dìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaitheadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ni air bith dh'-uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnàthachadh feumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha'n dream a ta maille rium uile a' cur fàilte ort. Cuir fàilte orra-san le'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum PHILEMOIN.

CAIB. I.

POL, prìosanach Iosa Criosd, agus Timoteus *ar* bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comhshaothraiche,

2 Agus chum Aphia ionmhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi a' toirt buidheachais do m' Dhia, a' sìr-thoirt luaidh ort-sa ann am urnuighibh,

5 Air dhomh bhi cluinntinn mu d' ghràdh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu'm bi comhchomunn do chreidimh éifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith a tha annaibh ann an Iosa Criosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhfhurtachd againne ann do ghràdh-sa, do bhrìgh gu bheil innigh nan naomh air faotainn suamhneis tromhad-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ged fheudainn bhi ro dhàna ann an Criosd, chum an ni a ta iomchuidh àithneadh dhuitse,

9 Gidheadh is fearr leam air son gràidh impidh chur ort, air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna

a'm' phrìosanach air son Iosa
Criosd.
10 Guidheam ort air son
mo mhic Onesimuis, a ghin
mi ann am gheimhlibh:
11 Neach a bha uair-éigin
neo-tharbhach dhuitse, ach a
nis a tha tarbhach dhuitse a-
gus dhomh-sa:
12 Neach a chuir mi air ais:
uime sin ghabh-sa ris mar ri
m' innigh féin.
13 Neach bu mhiann leam a
chumail maille rium féin,
chum gu'n deanadh e frith-
ealadh dhomh ann ad àite-sa,
ann an geimhlibh an t-sois-
geil:
14 Ach as eugmhais t'inn-
tinn-sa cha bu toil leam ni
sam bith a dheanamh; chum
nach biodh do mhaith-sa mar
gu b'ann a dh'aindeoin, ach o
d'thoil féin.
15 Oir theagamh gur ann
air a shon so a dh'fhàg e thu
rè tamuill, chum gu'm faigh-
eadh tu e gu siorruidh;
16 Cha'n ann á so suas mar
sheirbhiseach, ach os ceann
seirbhisich, 'na bhràthair
gràdhach, gu h-àraidh dhomh-
sa, agus nach mò na sin
dhuitse, araon anns an fheòil,
agus anns an Tighearn?
17 Uime sin ma mheasas tu
mise mar fhear comh-roinne,
gabh ris-san mar rium féin.
18 Agus ma rinn e eucoir
ort, no ma dhligheas e ni sam
bith dhuit, cuir sin as mo
lethsa.
19 Sgrìobh mise Pòl le m'
làimh féin *e*, *agus* dìolaidh mi
e: ged nach 'eil mi ag ràdh
riut, gu'n dlighear leat thu
féin os bàrr dhomh.
20 Seadh, a bhràthair, faigh-
eam gairdeachas do d' thaobh
san Tighearn: dean suaimh-
neach mo chridhe san Tigh-
earn.
21 Air dhomh bhi earbsach
á d'ùmhlachd sgrìobh mi a
d'ionnsuidh, oir tha fhios ag-
am gu'n dean thusa mar an
ceudna ni's mò na a ta mi ag
ràdh.
22 Ach maille ri so ulluich
mar an ceudna fardoch air mo
shon: oir tha dòchas agam,
tre bhur n-urnuighibh-sa,
gu'n toirear mi dhuibh.
23 Tha Epaphras mo chomh-
phrìosanach ann an Iosa
Criosd,
24 Marcus, Aristarchus, De-
mas, Lucas, mo chomh-luchd-
oibre, a' cur fàilte ort.
25 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ri bhur
spiorad-sa. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan EABHRUIDHEACH.

DIA, a labhair o shean gu
minic, agus air iomadh
dòigh ris na h-aithrichibh leis
na fàidhibh,
2 Labhair e anns na làithibh
deireannach so ruinne tre *a*
Mhac, a dh'orduich e 'na
oighre air na h-uile nithibh,
tre'n do chruthaich e fòs na
saoghail.
3 Neach air bhi dha 'na
dhealradh *a* ghlòire-san, agus

'na fhior ìomhaigh a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacanna troimh féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh :
4 Air dha bhi air a dheanamh ni's ro òirdheirce na na h-aingil, mheud 's gu'n d' fhuair e mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.
5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu? agus a rìs, Bithidh mise a'm' Athair dha-san, agus bithidh esan 'na Mhac dhomhsa.
6 Agus a rìs, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.
7 Agus a thaobh nan aingeal a ta e ag ràdh, Neach a ta deanamh 'aingle 'nan spioradaibh, agus a mhinisteirean 'nan lasair theine.
8 Ach ris a' Mhac *a ta e ag ràdh, Tha* do righ-chaithir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; *is* slat-rìoghail ro choth-romach slat do rìoghachd-sa :
9 Ghràdhaich thu fìreantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'-ung Dia, do Dhia-sa, thu le oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.
10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tùs; agus is iad na nèamha oibre do làmh:
11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fàsaidh iad uile sean mar eudach;
12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad; ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fhàilnich do bhliadhnachan.
13 Ach cò do na h-ainglibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fo d' chosaibh?
14 Nach spiorada frithealaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibh-san a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte?

CAIB. II.

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.
2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-ainglibh seasmhach, agus gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus eas-ùmhlachd dìol-thuarasdal dligheach;
3 Cionnus a théid sinne as, ma ni sinn dìmeas air slàinte co mòr, a thòisich air tùs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, *agus* a rinneadh dearbhta dhuinne leo-san a chual *e;*
4 Air bhi do Dhia a' deanamh comh-fhianuis leo, araon le comharaibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla, agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a réir a thoile féin?
5 Oir cha do chuir e fo cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu'm bheil sinn a' labhairt.
6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu'n cuimhnicheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?
7 Rinn thu e rè tamuill bhig

ni's ìsle na na h-aingil; chrùn
thu e le glòir agus *le h*-urram,
agus chuir thu e os ceann
oibre do làmh:
8 Chuir thu na h-uile nithe
sìos fuidh a chosaibh. Oir
ann an cur nan uile nithe
fuidh dha, cha d'fhàg e ni air
bith gun chur fuidhe. Ach a
nis cha'n 'eil sinn a' faicinn
nan uile nithe fathast air an
cur f'a cheannsal.
9 Ach chi sinn Iosa, a rinn-
eadh rè ùine bhig ni b'ìsle na
na h-aingil, chum tre ghràs
Dé gu'm blaiseadh e bàs air
son gach uile dhuine, tre
fhulang a' bhàis air a chrùn-
adh le glòir agus *le h*-urram.
10 Oir b'iomchuidh dhasan,
air son *am bheil* na h-uile
nithe, agus tre'*m bheil* na h-
uile nithe, ann an tabhairt
mhòran mhac chum glòire,
ceannard an slàinte a dhean-
amh foirfe tre fhulangasaibh.
11 Oir *a ta* araon an ti a
naomhaicheas, agus iadsan a
naomhaichear, uile o aon: air
an aobhar sin cha nàr leis
bràithrean a ghairm diubh,
12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'-
ainm an céill do m' bhràith-
ribh, ann am meadhon na
h-eaglais seinnidh mi cliu
dhuit.
13 Agus a rìs, Cuiridh mi
mo dhòchas ann. Agus a rìs,
Feuch mise, agus a' chlann a
thug Dia dhomh.
14 Uime sin, mheud gu
bheil aig a' chloinn comh-
roinn do fheòil agus do fhuil,
ghabh esan mar an ceudna
roinn diubh sin; chum tre'n
bhàs gu'n claoidheadh e esan,
aig am bheil cumhachd a'
bhàis, 'se sin, an diabhul;
15 Agus gu'n saoradh e iad-
san a bha tre eagal a' bhàis rè
am beatha uile fo dhaorsa.
16 Oir gu deimhin cha do
ghabh e *nàdur* nan aingeal
air; ach ghabh e sìol Abra-
haim air.
17 Uime sin b'fheumail da
anns na h-uile nithibh bhi air
a dheanamh cosmhuil r'a
bhràithribh; chum gu'm biodh
e 'na àrd-shagart tròcaireach
agus dìleas ann an nithibh a
thaobh Dhé, chum réite a
dheanamh air son pheacanna
an t-sluaigh:
18 Oir a mheud gu'n d'-
fhuiling e féin, air dha bhi
air a bhuaireadh, is comasach
e air cabhair a dheanamh orra-
san a ta air am buaireadh.

CAIB. III.

UIME sin, a bhràithre
naomha, *a ta* 'nur luchd-
comhpairt do'n ghairm nèamh-
aidh, thugaibh fa'near Iosa
Criosd, abstol agus àrd-shag-
art ar n-aidmheil;
2 A bha dìleas dhasan a dh'-
orduich e, amhuil a bha Maois
mar an ceudna 'na thigh-san
uile.
3 Oir mheasadh gu'm b'air-
idh an *Ti* so air glòir bu mhò
na Maois, mheud gu bheil
tuilleadh urraim aig an neach
a thog an tigh, na aig an tigh
féin.
4 Oir tha gach uile thigh air
a thogail le aon éigin; ach an
ti a thog na h-uile nithe, *is* e
Dia.
5 Agus gu deimhin *bha*
Maois dìleas 'na thigh-san uile
mar sheirbhiseach, chum fia-
nuis air na nithibh sin a bha
gu bhi air an labhairt an déigh
sin;
6 Ach Criosd mar Mhac os
ceann a thighe féin: agus is

sinne a thigh-san, ma chumas
sinn dànachd, agus gairdeach-
as an dòchais, gu daingean
gus a' chrìoch.
7 Uime sin, mar a ta an
Spiorad naomh ag radh, An
diugh, ma chluinneas sibh a
ghuth,
8 Na cruaidhichibh bhur
cridhe, mar anns a' bhros-
nuchadh, ann an là a' bhuair-
idh san fhasach :
9 Far an do bhuair bhur n-
aithriche mi, *agus* a dhearbh
iad mi, agus a chunnaic iad
m'oibre rè dhà fhichead
bliadhna.
10 Uime sin bha diom orm
ris a' ghinealach sin, agus thu-
bhairt mi, Tha iad a ghnàth
air seacharan 'nan cridhe : a-
gus cha do ghabh iad eòlas air
mo shlighibh-sa.
11 Ionnus gu'n d'thug mi
mo mhionnan a'm' fheirg,
Nach téid iad a steach do m'
shuaimhneas.
12 Thugaibh an aire, a
bhràithre, air eagal gu'm bi
ann an aon neach agaibh droch
cridhe mi-chreidimh, ann an
treigsinn an Dé bheò.
13 Ach earailichibh a chéile
gach aon là, am feadh a ghoir-
ear An là 'n diugh dheth ; air
eagal gu'n cruaidhichear
neach air bith agaibh tre
mhealltaireachd a' pheacaidh.
14 Oir rinneadh sinne 'nar
luchd-comhpairt do Chriosd,
ma chumas sinn toiseach ar
muinghin gu daingean gus a'
chrìoch ;
15 Am feadh a theirear, An
diugh, ma chluinneas sibh a
ghuth, na cruaidhichibh bhur
cridhe, mar anns a' bhros-
nuchadh.
16 Oir air do dhream àraidh
cluinntinn, bhrosnuich iad :
ach cha b'iadsan uile a thài-
nig a mach as an Eiphit le
Maois.
17 Ach cò ris a bha diom air
rè dhà fhichead bliadhna ?
nach ann riusan a pheacaich,
muinntir d'an do thuit an col-
uinnean anns an fhàsach ?
18 Agus cò iad d'an d'thug
e a mhionnan nach rachadh
iad a steach d'a shuaimh-
neas, ach dhoibh-san nach do
chreid ?
19 Mar so chi sinn nach
b'urrainn iad dol a steach air
son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

UIME sin biodh faitcheas
oirnn, air eagal air bhi
do ghealladh dol a steach d'a
shuaimhneas air fhàgail *ag-
ainn*, gu'n tigeadh aon neach
agaibh a dhéidh-làimh air.
2 Oir shearmonaicheadh an
soisgeul duinne, amhuil *a
rinneadh* dhoibh-san : ach cha
robh tairbhe dhoibh anns an
fhocal a chaidh shearmonach-
adh, do bhrìgh nach robh e air
a mheasgadh le creidimh anns
an dream a chual *e*.
3 Oir tha sinne a chreid a'
dol a steach do shuaimhneas,
amhuil a thubhairt e, Mar a
thug mi mo mhionnan a'm'
fheirg, Nach téid iad a steach
do m' shuaimhneas : ged bha
na h-oibre crìochnaichte o
thoiseach an t-saoghail.
4 Oir labhair e ann an ion-
ad àraidh mu'n t-seachdamh
là air an dòigh so, Agus ghabh
Dia fois air an t-seachdamh là
o 'oibribh uile.
5 Agus anns an *ionad* so a
rìs, Cha téid iad a steach do
m' shuaimhneas.
6 Do bhrìgh uime sin gu'n

tuigear uaith so gu'n téid
dream àraidh a steach ann, a-
gus nach deachaidh an dream,
d'an do shearmonaicheadh e
air tùs, a steach air son am
mi-chreidimh ;
7 A rìs, tha e suidheachadh
là àraidh, ag ràdh ann an
Daibhidh, An diugh, an déigh
aimsir co fhada; mar a their-
ear, An diugh, ma chluinneas
sibh a ghuth, na cruaidhichibh
bhur cridhe.
8 Oir nam biodh Iosua air
toirt suaimhneis dhoibh, cha
labhradh e an déigh sin mu là
eile.
9 Uime sin dh'fhàgadh fois
fa chomhair sluaigh Dhé.
10 Oir an ti a chaidh steach
d'a shuaimhneas-san, ghabh
esan tàmh o 'oibribh-san, amh-
uil *a ghabh* Dia o 'oibribh féin.
11 Deanamaid dìchioll uime
sin air dol a steach do'n t-
suaimhneas sin, air eagal gu'n
tuit aon neach a réir eisem-
pleir cheudna a' mhi-chreid-
imh.
12 Oir *tha* focal Dé beò a-
gus cumhachdach, agus ni's
gèire na claidheamh dà fhao-
bhair air bith, a' ruigheachd
eadhon chum eadar-sgaraidh
an anama agus an spioraid,
agus nan alt agus nan smear,
agus a' toirt breth air smuaint-
ibh agus rùnaibh a' chridhe.
13 Agus cha'n 'eil creutair
sam bith nach 'eil follaiseach
'na làthair-san: ach *a ta* na
h-uile nithe lomnochd, agus
fosgailte do shùilibh an ti
d'am feum sinn cunntas a tha-
bhairt.
14 Do bhrìgh uime sin gu
bheil againn àrd-shagart mòr,
a chaidh a steach do na nèamh-
aibh, Iosa Mac Dhé, cumam-
aid gu daingean *ar* n-aid-
mheil.
15 Oir cha'n 'eil àrd-shag-
art againn nach 'eil comasach
air comh-fhulangas a bhi aige
ri ar n-anmhuinneachdaibh;
ach a bhuaireadh sna h-uile
nithibh air an dòigh cheudna
ruinne, *ach* as eugmhais peac-
aidh.
16 Thigeamaid uime sin le
dànachd gu righ-chaithir nan
gràs, chum gu faigh sinn tròc-
air, agus gu'n amais sinn air
gràs chum cabhair ann an àm
feuma.

CAIB. V.

OIR tha gach uile àrd-shag-
art, air a thoirt o mheasg
dhaoine, air orduchadh air son
dhaoine ann an nithibh a
thaobh Dhé, chum gu'n toir
e suas araon tiodhlacan agus
ìobairtean air son pheacanna:
2 Neach a ta comasach air
truas a ghabhail ris an dream
a ta aineolach, agus air seach-
aran; do bhrìgh gu bheil e
féin mar an ceudna air a
chuairteachadh le h-anm-
huinneachd:
3 Agus air a shon so, is còir
dha ìobradh air son pheacanna,
mar as leth an t-sluaigh, is
amhuil sin as a leth féin mar
an ceudna.
4 Agus cha ghabh aon duine
an t-urram so dha féin, ach an
ti a ta air a ghairm o Dhia, mar
bha Aaron:
5 Is amhuil sin, cha do ghlò-
raich Criosd e féin, gu bhi air
a dheanamh 'na àrd-shagart;
ach an ti a thubhairt ris, Is
tu mo Mhac, an diugh ghin
mi thu.
6 A réir mar a ta e ag ràdh
mar an ceudna ann an *ionad*

eile, *Is* sagart *thu* gu siorruidh
a réir orduigh Mhelchisedeic.
7 Neach ann an làithibh
'fheola, an déigh dha urnuigh-
ean agus athchuingean, maille
ri h-àrd-éighich agus deur-
aibh, ìobradh suas do'n ti a bha
comasach air a shaoradh o'n
bhàs, agus dh'éisdeadh ris
thaobh an ni roimh an robh
eagal air.
8 Ged bu Mhac e, dh'fhògh-
luim e ùmhlachd o na nithibh
a dh'fhuiling e:
9 Agus air dha bhi air a
dheanamh foirfe, rinneadh e
'na ùghdar slàinte shiorruidh
dhoibh-san uile bhios ùmhal
dha;
10 Air a ghairm le Dia 'na
àrd-shagart, a réir orduigh
Mhelchisedeic.
11 Mu'm bheil mòran ag-
ainn r'a labhairt, agus cruaidh
r'am mìneachadh; do bhrìgh
gu bheil sibh mall 'nur n-éisd-
eachd.
12 Oir ged bu chòir dhuibh
a réir na h-aimsir bhi 'nur
luchd-teagaisg, tha feum ag-
aibh gu'n teagaisgeadh neach
dhuibh a rìs ciod iad ceud-
thoiseacha bhriathar Dhé; a-
gus tha sibh air teachd chum
na h-inbhe sin, gur mò a ta
bainne dh'uireasbhuidh oirbh
na biadh làidir.
13 Oir gach neach a ta
gnàthachadh bainne, tha e
neo-theòmadh air focal na
fìreantachd: oir is naoidhean
e.
14 Ach is ann do dhaoinibh
foirfe a bhuineas biadh làidir,
aig am bheil an ceud-faidh,
tre ghnàthachachadh fada, air
an cleachdadh ri eadar-dheal-
achadh a chur eadar maith
agus olc.

CAIB. VI.

UIME sin air fàgail duinn
ceud-thoiseacha teagaisg
Chriosd, rachamaid air ar
n-aghaidh chum foirfeachd;
gun bhi rìs a' suidheachadh
bunaite aithreachais o oibribh
marbha, agus creidimh thaobh
Dhé,
2 *Bunaite* teagaisg nam
baisde, agus leagaidh nan
làmh, agus aiseirigh nam
marbh, agus breitheanais
shiorruidh.
3 Agus ni sinn so, ma
cheadaicheas Dia.
4 Oir *is* eu-comasach an
dream sin a chaidh aon uair a
shoillseachadh, agus a bhlais
an tiodhlac nèamhaidh, agus
a rinneadh 'nan luchd-comh-
pairt do'n Spiorad naomh,
5 Agus a bhlais deadh fhocal
Dé, agus cumhachdan an t-
saoghail ri teachd,
6 Agus a thuit air falbh, ath-
nuadhachadh chum aithreach-
ais: do bhrìgh gu bheil iad a'
ceusadh Mhic Dhé a rìs
dhoibh féin, agus 'ga chur gu
nàire fhollaisich.
7 Oir an talamh a dh'òlas a
steach an t-uisge a tha teachd
gu minic air, agus a bheir
uaith luibheanna iomchuidh
do'n dream leis an saothraich-
ear e, gheibh e beannachadh
o Dhia:
8 Ach an talamh sin a bheir
uaith droighionn agus drisean,
tha e air a chur air cùl, agus
fagus do mhallachadh; d'an
deireadh bhi air a losgadh.
9 Ach is dearbh leinn nithe
a's fearr mu'r timchioll-sa, a
mhuinntir ionmhuinn, agus
nithe a tha dlùth do shlàinte,
ged tha sinn a' labhairt mar
so.

10 Oir cha'n 'eil Dia mi-chothromach, gu'n dìchuimhnicheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh 'ainme-san, am feadh gu'n d'rinn sibh frithealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne gu'n dean gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochdadh, chum làn-dearbhaidh an dòchais gus a' chrìoch :

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nur luchd-leanmhuinn orra-san, a tha tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach, beannaichidh mi gu mòr thu, agus ni mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò : agus dhoibh-san is crìoch air gach uile chonnsachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' gheallaidh, dhaingnich e le mionnaibh *e :*

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, anns'an *robh e* eu-comasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne comhfhurtachd làidir, 'a theich chum dìdein gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn :

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araon cinnteach agus daingean, agus a théid a steach do'n ionad sin a ta'n taobh stigh do'n bhratroinn,

20 Far an deachaidh an roimh-ruith-fhear a steach air ar son-ne, *eadhon* Iosa, a rinneadh 'na àrd-shagart gu siorruidh a réir orduigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

OIR b'e am Melchisedec so righ Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pilltinn o àr nan rìghrean, agus a bheannaich e ;

2 D'an d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile : neach a's e air tùs, air a eadartheangachadh, righ na fìreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, righ Shaleim, 'se sin, righ na sìthe ;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige ; ach air a dheanamh cosmhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu siorruidh.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, d'an d'thug eadhon am prìomh-athair Abraham an deachamh do'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm bràithribh féin, ged thàinig iad a mach á leasraidh Abrahaim :

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair

e deachamh o Abraham, agus bheannaich e esan aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannaichear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh: ach an sin an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beò.

9 Agus mar a dh'fheudas mi ràdh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebhi féin, a thogas an deachamh:

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh 'athar, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis nan tigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebhitheach, (oir is ann r'a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh,) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir orduigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairm a réir orduigh Araoin?

12 Oir air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'rinn aon neach frithealadh aig an altair.

14 Oir *is* soilleir gur ann o Iudah dh'éirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoilleire, am feadh gu'n d'-éirich sagart eile a réir coslais Mhelchisedeic,

16 A rinneadh *'na shagart*, cha'n ann a réir lagha àithne fheòlmhoir, ach a réir cumhachd beatha gun chrìoch.

17 Oir tha e deanamh fianuis, Gur sagart thu gach linn a réir orduigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an aithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi anmhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'rinn an lagh ni sam bith foirfe, ach *rinn* toirt a steach dòchais a's fearr e; tre'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach *d'-rinneadh sagart deth* gun mhionnaibh;

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubh-san as eugmhais mhionnan: ach dheth-san le mionnaibh, tre'n ti a thubhairt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas, *Is* sagart thu gu siorruidh, a réir orduigh Mhelchisedeic;)

22 Is co mòr as sin a rinneadh Iosa 'na urras air coimhcheangal a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubh-san 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhi maireann:

24 Ach an *duine* so, do bhrìgh gu mair e gu siorruidh, tha sagartachd neo-chaochluidheach aige.

25 Air an aobhar sin tha e mar an ceudna comasach air an dream a thig a dh'ionnsuidh Dhé trìd-san a thèarnadh gu h-iomlan, do bhrìgh gu bheil e beò gu siorruidh gu eadar-ghuidhe a dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd-shagart iomchuidh dhuinne, *a bha* naomh, neo-lochdach, neo-thruaillidh, air a dhealachadh o pheacachaibh, agus a rinneadh ni's àirde na na nèamha.

27 Nach feum gach là mar
na h-àrd-shagairt ud ìobairt-
ean thoirt suas, air tùs air son
a pheacanna féin, agus an
déigh sin air son *pheacanna*
an t-sluaigh : oir rinn e so aon
uair, san àm a thug se e féin
mar ìobairt.
28 Oir tha an lagh a' dean-
amh àrd-shagarta do dhaoin-
ibh aig am bheil anmhuinn-
eachd ; ach focal nam mionn-
an a bha an déigh an lagha,
a' dheanamh àrd-shagairt do'n
Mhac, a tha air a dheanamh
iomlan gu siorruidh.

CAIB. VIII.

A NIS *is e so* suim nan nithe
a labhair sinn: Tha shamh-
uil sin do àrd-shagart againn,
a tha air suidhe air deis righ-
chaithreach na mòrachd anns
na nèamhaibh :
2 Ministeir nan ionad
naomha, agus an fhìor phàill-
iuin, a shuidhich an Tighearn,
agus cha bu duine.
3 Oir tha gach uile àrd-
shagart air orduchadh chum
tiodhlacan agus ìobairtean a
thoirt suas : uime sin b'éigin
gu'm biodh aig an duine so
mar an ceudna ni-éigin r'a
thabhairt suas.
4 Oir nam biodh e air thal-
amh, cha bhiodh e 'na shagart,
do bhrìgh gu bheil sagairt ann
a tha tabhairt suas thiodhlac a
réir an lagha :
5 Muinntir a tha deanamh
seirbhis le samhladh agus
sgàile nan nithe nèamhaidh,
a réir mar a dh'orduicheadh
do Mhaois le Dia 'nuair a bha
e air tì am pàilliun a chur
suas. Oir feuch, (a ta e ag
ràdh,) gu'n dean thu na h-uile
nithe réir an t-saimpleir a
nochdadh dhuit san t-sliabh.
6 Ach a nis fhuair e min-
istreileachd a's ro-fhearr, a
mheud gu bheil e mar an
ceudna 'na eadar-mheadhon-
air air coimhcheangal a's fearr,
a chaidh dhaingneachadh air
geallaibh a's fearr.
7 Oir nam biodh an ceud
choimhcheangal sin gun uir-
easbhuidh ; cha'n iarrtadh àit
do'n dara coimhcheangal.
8 Oir, a' faotainn croin doibh,
a ta e ag ràdh, Feuch thig na
làithean, (tha an Tighearn ag
ràdh,) anns an dean mi coimh-
cheangal nuadh ri tigh Israeil,
agus ri tigh Iudah :
9 Cha'n ann a réir a' choimh-
cheangail a rinn mi r'an aith-
richibh, anns an là a rug mi
air làimh orra chum an treòr-
achadh a mach á talamh na
h-Eiphit ; do bhrìgh nach
d'fhan iad ann am choimh-
cheangal, agus chuir mise
suarach iadsan, tha an Tigh-
earn ag ràdh.
10 Oir is e so an coimh-
cheangal a ni mi ri tigh Israeil
an déigh nan làithean ud, tha
an Tighearn ag ràdh ; Cuir-
idh mi mo reachdan 'nan inn-
tinn, agus sgrìobhaidh mi iad
air an cridheachaibh : agus
bithidh mi a'm' Dhia dhoibh,
agus bithidh iadsan 'nan
sluagh dhomh-sa.
11 Agus cha teagaisg iad
gach aon a choimhearsnach, a-
gus gach aon a bhràthair, ag
ràdh, Gabh eòlas air an Tigh-
earn : oir bithidh eòlas aca
uile orm, o'n neach a's lugha
gus an neach a's mò dhiubh.
12 Oir bithidh mise tròcair-
each d'an euceartaibh, agus
am peacanna agus an aingidh-
eachd cha chuimhnich mi ni's
mò.

13 Am feadh a ta e ag ràdh,
Coimhcheangal nuadh, rinn
e'n ceud *coimhcheangal* sean.
A nis an ni a ta aosda agus air
fàs sean, tha e fagus do dhol
as an t-sealladh.

CAIB. IX.

BHA ma seadh gu dearbh
aig a' cheud *phàilliun* or-
duighean a thaobh seirbhis
Dé, agus naomh-ionad saogh-
alta.
2 Oir dheasaicheadh an ceud
phàilliun, anns an robh an
coinnleir, agus am bòrd, agus
aran na fianuis, ris an abrar
an t-ionad naomh.
3 Agus an taobh a stigh do'n
dara roinn-bhrat, am pàilliun
ris an abrar an t-ionad a's ro
naomha ;
4 Anns an robh an tùiseir òir,
agus àirc a' choimhcheang-
ail air a còmhdachadh mu'n
cuairt le h-òr, anns an robh a'
phoit òir anns an robh am
mana, agus slat Aaroin a bha
fo bhlàth, agus clàir a' choimh-
cheangail ;
5 Agus os a ceann, cherub-
an na glòire, a' cur sgàile air
caithir na tròcair ; mu nach
urrainn sinn a nis labhairt fa
leth.
6 A nis an uair a bha na
nithe so air an cur an ordugh
mar so, chaidh na sagairt a
ghnàth a steach do'n cheud
phàilliun, a' coimhlionadh
seirbhis *Dé:*
7 Ach do'n dara pàilliun
chaidh an t-àrd-shagart 'na
aonar *a steach* aon uair sa'
bhliadhna, cha b'ann as eug-
mhais fola, a thug e suas air a
shon féin, agus *air son* seach-
arain an t-sluaigh :
8 Air bhi do'n Spiorad
naomh a' nochdadh so, nach
robh fathast an t-slighe chum
an ionaid bu ro-naomha air a
foillseachadh, am feadh a bha
an ceud phàilliun fathast 'na
sheasamh :
9 Ni a bha 'na shamhladh
do'n aimsir a ta làthair, anns
an robh araon tiodhlacan agus
ìobairtean air an toirt suas,
nach robh comasach air an ti
a bha deanamh na seirbhis
sin a dheanamh coimhlionta,
thaobh a choguis,
10 *An t-seirbhis* a bha mhàin
ann am biadhaibh agus ann
an deochaibh, agus ann an
iomadh gnè ionnlaid, agus
deas-ghnàthachaibh a thaobh
na feola, a chuireadh mar
uallaich orra gu àm an leas-
achaidh.
11 Ach air teachd do Chriosd
'na àrd-shagart nan nithe
maithe a bha ri teachd, tre
phàilliun bu mhò agus bu
diongmhalta, nach d'rinneadh
le làmhaibh, sin r'a ràdh, nach
robh do'n togail so ;
12 Agus cha b'ann tre fhuil
ghabhar agus laogh, ach tre
'fhuil féin a chaidh e steach
aon uair do'n ionad naomh,
air dha saorsa shiorruidh
fhaotainn *dhuinne.*
13 Oir ma ni fuil tharbh,
agus ghabhar, agus luaithre
aighe air a crathadh air an
dream a bha neòghlan, an
naomhachadh chum glanaidh
na feòla;
14 Cia mòr a's mò ni fuil
Chriosd, a thug e féin suas
tre'n Spiorad shiorruidh gun
lochd do Dhia, bhur coguis-
sa ghlanadh o oibribh marbha
chum seirbhis a dheanamh
do'n Dia bheò ?
15 Agus air a shon so is esan

eadar-mheadhonair an tiomn-
aidh-nuaidh ionnus tre fhul-
angas a' bhàis, chum saorsa
nan euceart *a bha* fuidh'n
cheud thiomnadh *a chosnadh*,
gu'm faigheadh iadsan a ta air
an gairm gealladh na h-oigh-
reachd siorruidh.
16 Oir far am bheil tiom-
nadh, is éigin bàs an tiom-
naidh-fhir a bhi ann mar an
ceudna.
17 Oir a ta tiomnadh daing-
ean an déigh bàis dhaoine:
ach cha'n 'eil brìgh sam bith
ann am feadh a ta'n tiom-
naidh-fhear beò.
18 A réir sin, ni mò bha'n
ceud *thiomnadh* air a chois-
reagadh as eugmhais fola.
19 Oir an uair a labhradh
gach uile àithne réir an lagha
ris an t-sluagh uile le Maois,
air dha fuil laogh agus ghabh-
ar a ghabhail, maille ri h-uisge,
agus oluinn scarlaid, agus
hisop, chrath e iad araon air
an leabhar agus air an t-
sluagh uile,
20 Ag ràdh, 'Si so fuil an
tiomnaidh a dh'àithn Dia
dhuibh.
21 Os bàrr, chrath e mar an
ceudna an fhuil air a' phàill-
iun, agus air soithichibh na
naomh-sheirbhis uile.
22 Agus is beag nach 'eil na
h-uile nithe air an glanadh le
fuil a réir an lagha; agus as
eugmhais dòrtaidh fola cha'n
'eil maitheanas r'a fhaotainn.
23 B'fheumail uime sin gu'm
biodh samhlaidh nan nithe a
ta sna nèamhaibh air an glan-
adh leo so; ach na nithe
nèamhaidh féin le ìobairtibh
a b'fhearr na iad so:
24 Oir cha deachaidh Criosd
a steach do na h-ionadaibh
naomha làmh-dheanta nithe a
ta 'nan samhlachas air an fhìor
ionad; ach do nèamh féin,
chum a nis e féin a nochdadh
ann am fianuis Dé air ar son-
ne:
25 No fòs chum e féin ìob-
radh gu minic, mar a théid
an t-àrd shagart gach bliadh-
na steach do'n ionad naomh,
le fuil nach leis féin.
26 (Oir mar sin b'éigin gu'm
fulaingeadh e gu minic o
thoiseach an t-saoghail;) ach
a nis dh'fhoillsicheadh e aon
uair ann an deireadh an t-
saoghail, chum peacadh a
chur air cùl tre e féin ìobradh.
27 Agus amhuil a ta e air
orduchadh do dhaoinibh bàs
fhaotainn aon uair, ach 'na
dhéigh so breitheanas:
28 Mar sin thugadh Criosd
suas aon uair a thoirt air falbh
peacanna mhòran, ach an dara
uair as eugmhais peacaidh
foillsichear e dhoibh-san aig
am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

UIME sin air bhi aig an
lagh sgàile nithe maithe
ri teachd, *agus* cha'n e fìor-
choslas nan nithe féin, cha'n
'eil e comasach dha an dream
a thig d'a ionnsuidh a chaoidh
a dheanamh coimhlionta leis
na h-ìobairtibh sin, a bha iad
a' toirt suas o bhliadhna gu
bliadhna a ghnàth.
2 Oir an sin nach sguireadh
iad do bhi 'gan toirt suas? do
bhrìgh nach biodh aig luchd
deanamh na naomh-sheirbhis
tuilleadh coguis air bith peac-
aidh, air dhoibh bhi aon uair
air an glanadh.
3 Ach anns na *h-ìobairtibh*
sin *nìthear* ath-chuimhneach-

adh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha'n 'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Iobairt agus tabhartas cha b'àill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomh-sa :

6 Ann an ìobairtibh-loisgte, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad:

7 An sin thubhairt mise, Feuch, tha mi a' teachd, (ann an rola an leabhar tha sud sgrìobhta orm,) chum do thoil-sa a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimh sin, Iobairt, agus tabhartas, agus ìobairte-loisgte, agus ìobairt air son peacaidh cha b'àill leat, agus cha robh do thlachd annta, (a tha air an toirt suas a réir an lagha ;)

9 An sin thubhairt e, Feuch, a ta mi a' teachd a dheanamh do thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, tre toirt suas cuirp Iosa Criosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan ìobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e'n comas a chaoidh peacanna thoirt air falbh :

12 Ach an duine so, an déigh dha aon ìobairt a thoirt suas air son peacaidh, shuidh e a chaoidh tuilleadh air deas làimh Dhé ;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhde 'nan stòl-chos fo chosaibh.

14 Oir le aon ìobairt rinn e chaoidh foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fianuis duinne *air na nithibh so :* oir an déigh dha ràdh roimh,

16 Is e so an coimhcheangal a ni mi riu an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn ag ràdh, Cuiridh mi mo reachdan 'nan cridhe, agus sgrìobhaidh mi iad air an inntinn :

17 Agus am peacanna agus an eucearta cha chuimhnich mi ni's mò.

18 A nis, far am bheil maitheanas nan nithe so, cha'n 'eil tabhartas air son peacaidh ann ni's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil dànachd againn chum dol a steach do'n ionad a's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheò a choisrig e dhuinne, tre'n roinn-bhrat, sin r'a ràdh, tre 'fheòil féin :

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn àrd-shagart os ceann tighe Dhé,

22 Thigeamaid am fagus le cridhe fìor, ann an làn dearbhbheachd a' chreidimh, le ar cridheachaibh air an crathghlanadh o dhroch coguis, agus le ar cuirp air an nigheadh le h-uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, (oir is fìrinneach an ti a gheall :)

24 Agus thugamaid an aire d'a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus gu deadh oibribh :

25 Gun bhi leigeadh dhinn

sinn féin a chruinneachadh an ceann a chéile, mar is gnàth le dream àraidh ; ach a' comhairleachadh *a chéile:* agus gu ma mòid *a ni sinn* so, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn do ar toil féin an déigh dhuinn eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n fhàgar tuilleadh dhuinn ìobairt air son peacaidh,

27 Ach dùil eagalach ri breitheanas, agus fearg theinnteach, a sgriosas na h-eascairdean.

28 An neach a rinn tàir air lagh Mhaois, bhàsaich e gun tròcair, fo dhithis no thriuir do fhianuisibh:

29 Cia mòr is mò na sin am peanas a shaoileas sibh air am measar esan toillteanach, a shaltair fo 'chosaibh Mac Dhé, agus a mheas mar ni mi-naomha fuil a' choimhcheangail, leis an do naomhaicheadh e, agus a rinn tarcuis air Spiorad nan gràs ?

30 Oir is aithne dhuinn an Ti a thubhairt, *Is* leam-sa an dìoghaltas, agus bheir mi dìoladh uam, tha an Tighearn ag ràdh : agus a rìs, Bheir an Tighearn breth air a shluagh.

31 *Is* ni eagalach tuiteam ann an làmhaibh an Dé bheò.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuiling sibh, an déigh dhuibh bhi air bhur soillseachadh, gleachda mòr fulangais ;

33 Ann an cuid am feadh a rinneadh sibh 'nur ball-amhairc, araon tre mhaslaibh agus thrioblaidibh ; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur companaich dhoibh-san ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh rium-sa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luathghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nèamh maoin a's fearr, agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin ; chum an déigh dhuibh toil Dé a dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast seallan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am fìrean beò tre chreidimh : ach ma philleas *neach sam bith* air ais, cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha'n 'eil sinne do'n dream sin a philleas air an ais chum sgrios ; ach do'n dream a chreideas, chum tearnaidh an anama.

CAIB. XI.

A NIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheil dòchas, dearbh-chinnte nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann tre so a fhuair na sinnsirean deadh theisteas.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia ìobairt ni b' fhearr na Cain, tre an d'thugadh teisteas dha gu'n robh e

'na fhìrean, air bhi do Dhia a' deanamh fianuis d'a thiodhlacaibh : agus tre sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharraicheadh Enoch chum nach faiceadh e bàs; agus cha d'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e: oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha'n 'eil e'n comas a thoileachadh: oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an Ti e a bheir duais do'n dream a dh'iarras e gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tearnaidh a theaghlaich; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighréachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'àit an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliunaibh maille ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile aig am bheil bunaitean, air am *bheil* Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sarah féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dhi dol thar aois *cloinne*, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh esan fìrinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a mhàin, agus esan ionann agus marbh, sliochd mar reulta nèimh thaobh lìonmhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad o làimh, (agus an làn-chreidsinn,) ghabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an dream a ta ag ràdh nan nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu fìrinneach nam biodh iad cuimhneachail air an *dùthaich* sin, as an d'thàinig iad a mach, dh'fheudadh iad àm iomchuidh fhaghail air pilleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air *dùthaich* a's fearr, eadhon *dùthaich* nèamhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirear an Dia-san dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'ìobair Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, *a mhac* Isaac; agus thug an ti a fhuair na geallanna suas 'aon-ghin *mhic:*

18 Ris an dubhradh, Ann an Isaac goirear do shliochd;

19 A' meas gu'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbhaibh ; o'n d'fhuair

se e eadhon ann an cosamh-
lachd.
20 Tre chreidimh bheann-
aich Isaac Iacob agus Esau
mu thimchioll nithe a bha ri
teachd.
21 Tre chreidimh bheann-
aich Iacob, ag faghail bàis da,
dithis mhac Ioseiph; agus rinn
e aoradh, *a' leigeadh a chud-
throm* air bàrr a bhata.
22 Tre chreidimh rinn Io-
seph, ri àm faghail a' bhàis da,
iomradh air dol a mach chloinn
Israeil; agus thug e àithne
mu thimchioll a chnàmh.
23 Tre chreidimh an uair a
rugadh Maois, dh'fholaich-
eadh e tri mìosan le phàrant-
aibh, do bhrìgh gu'm fac iad
gu'm bu leanabh tlachdmhor
e; agus cha robh eagal orra
roimh àithne an righ.
24 Tre chreidimh air teachd
gu h-aois do Mhaois dhiùlt e
bhi air a ghairm 'na mhac do
nighinn Pharaoh;
25 A' ròghnachadh àmhghar
fhulang maille ri sluagh Dhé,
roimh shòlas a' pheacaidh a
a mhealtuinn rè seal;
26 A' meas gu'm bu mhò
an saoibhreas masladh Chriosd
na ionmhais na h-Eiphit: oir
bha sùil aige ris an luach-
saoithreach.
27 Tre chreidimh thréig e'n
Eiphit, gun eagal a bhi air
roimh chorruich an righ: oir
bha e làidir 'na inntinn, mar
neach a bha faicinn an ti a ta
neo-fhaicsinneach.
28 Tre chreidimh ghléidh e
a' chàisg, agus an dòrtadh
fola, chum nach beanadh an
ti a sgrios na ceud-ghin riu-
san.
29 Tre chreidimh chaidh iad
tre a' mhuir ruaidh, mar tre
thalamh tioram: ni 'nuair a
thug na h-Eiphitich ionnsuidh
air a dheanamh, bhàthadh
iad.
30 Tre chreidimh thuit ball-
acha Iericho, an déigh bhi air
an cuairteachadh rè sheachd
làithean.
31 Is ann tre chreidimh
nach do sgriosadh Rahab an
strìopach maille riusan nach
do chreid, 'nuair a ghabh i ris
an luchd-brathaidh an sìth.
32 Agus ciod tuilleadh a
their mi? oir theirgeadh an
ùine dhomh ann an labhairt
mu Ghideon, Bharac agus
Shampson, agus Iephthah,
Dhaibhidh mar an ceudna, a·
gus Shamuel, agus na fàidh-
ibh:
33 Muinntir, tre chreidimh,
a cheannsaich rìoghachdan,
a dh'oibrich fìreantachd, a
fhuair geallanna, a dhruid
beoil leòmhan,
34 A mhùch neart teine, a
chaidh as o fhaobhar a' chlaidh-
eimh, o anmhuinneachd a rinn-
eadh neartmhor, a dh'fhàs
treun ann an cath, a chuir
air theicheadh armailte nan
coimheach.
35 Fhuair mnài am mairbh
air an togail a rìs gu beatha:
agus chràidh-phianadh dream
eile, gun iad a ghabhail ri
saorsa; chum gu faigheadh
iad aiseirigh a b'fhearr.
36 Fhuair dream eile deuch-
ainn do fhanoidibh, agus
do sgiùrsaibh, seadh fòs, do
gheimhlibh agus do phrìosan.
37 Chlachadh iad, shàbhadh
as a chéile iad, bhuaireadh
iad, chuireadh gu bàs leis
a' chlaidheamh iad: chaidh
iad mu'n cuairt 'nam *fògar-
aich* ann an croicnibh chaor-

ach agus ghabhar, ann an uir-
easbhuidh, ann an trioblaid-
ibh, ann an cràdh;
38 (Dream air nach b'airidh
an saoghal;) a' dol air seach-
aran ann am fàsaichibh, agus
air sleibhtibh, agus ann an
uamhaibh agus ann an slochd-
aibh na talmhainn.
39 Agus air dhoibh so uile
deadh theisteas fhaotainn tre
chreidimh, cha d'fhuair iad
an gealladh:
40 Air do Dhia ni éigin a's
fearr a sholar dhuinne, ionnus
nach biodh iadsan air an dean-
amh foirfe as ar n-eugmhais-
ne.

CAIB. XII.

UIME sin, air dhuinne bhi
air ar cuairteachadh le
neul co mòr do fhianuisibh,
cuireamaid dhinn gach leth-
trom, agus am peacadh a ta
gu furas ag iadhadh umainn,
agus ruitheamaid le foighidin
an réis a chuireadh romhainn,
2 Ag amharc air Iosa, ceann-
ard agus fear-crìochnaich *ar*
creidimh, neach air son an
aoibhneis a chuireadh roimhe,
a dh'fhuiling an crann-ceus-
aidh, a' cur na nàire an neo-
shuim, agus a shuidh air deis-
righ-chaithreach Dé.
3 Uime sin thugaibh fa'near
esan a dh'fhuiling a shamhuil
sin do ana-cainnt o pheacaich
'na aghaidh féin, air eagal
gu'm bi sibh sgìth agus lag
ann bhur n-inntinnibh.
4 Cha do sheas sibh fathast
gu fuil, a' cathachadh an agh-
aidh peacaidh.
5 Agus dhìchuimhnich sibh
an earail a ta labhairt ribh mar
ri cloinn, A mhic, na cuir
suarach smachdachadh an
Tighearn, agus na fannaich
'nuair a chronaichear leis thu:
6 Oir an ti a's ionmhuinn
leis an Tighearn, smachdaich-
idh se e, agus sgiùrsaidh e
gach mac ris an gabh e.
7 Ma ghiùlaineas sibh
smachdachadh, tha Dia a'
buntuinn ribh mar ri cloinn:
oir cò am mac nach smachd-
aich an t-Athair?
8 Ach ma tha sibh as eug-
mhais smachdachaidh, d'am
bheil na h-uile 'nan luchd-
comhpairt, an sin is clann dìol-
ain sibh, agus cha chlann
dligheach.
9 Os bàrr, bha againn aith-
riche thaobh na feòla, a
smachdaich sinn, agus thug
sinn urram dhoibh: nach mò
gu mòr *is còir dhuinn* bhi
ùmhal do Athair nan spiorad,
agus a bhi beò?
10 Oir gu deimhin smachd-
aich iadsan sinn rè beagain do
làithibh a réir an toile féin;
ach esan chum ar leas, ionnus
gu'm bitheamaid 'nar luchd-
comhpairt d'a naomhachd.
11 Ach cha mheasar smachd-
achadh air bith am feadh a ta
e làthair sòlasach, ach doil-
gheasach: gidheadh, 'na
dhéigh sin bheir e uaith toradh
sìochail na fìreantachd, do'n
dream a ta *gu dligheach* air an
cleachdadh ris.
12 Uime sin, togaibh suas na
làmhan a ta air tuiteam sìos,
agus *neartaichibh* na glùine
laga;
13 Agus deanaibh cos-cheu-
ma dìreach do 'ur cosaibh, air
eagal gu'm bi an ni sin a ta
bacach air a thionndadh as an
t-slighe; ach gu ma mò
bhiodh e air a shlànuchadh.
14 Leanaibh sìth maille ris

na h-uile dhaoinibh, agus naomhachd, ni as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearn:

15 A' toirt an ro-aire, air eagal gu'n tig neach sam bith a dhéidh-làimh air gràs Dé; air eagal air fàs suas do fhrèimh'seirbhe sam bith, gu'n cuir e dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran air an salachadh:

16 Air eagal gu'm bi fear strìopachais ann, no neach mi-naomha sam bith, mar Esau, a reic air son aoin ghreim bìdh còir a cheud-bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair a b'àill leis an déigh sin am beannachadh a shealbhachadh, gu'n do dhiùltadh e: oir cha d'fhuair e àit aithreachais, ged dh'iarr se e gu dùrachdach le deuraibh.

18 Oir cha d'thàinig sibh chum an t-sleibh ris am feudtadh beantuinn, agus a bha losgadh le teine, no chum duibhre, agus dorchadais, agus doininn,

19 Agus fuaim na trompaid, agus guth nam briathar, ionnus gu'n do ghuidh an dream a chual e nach labhairteadh am focal riu tuilleadh:

20 (Oir cha b'urrainn iad an ni sin a chaidh àithneadh dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiu ainmhidh ris an t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh a mach troimhe.

21 Agus bu co uamhasach an sealladh, as gu'n dubhairt Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm:)

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu caithir an Dé bheò, an Ierusalem nèamhaidh, agus cuideachd do-àireamh do ainglibh,

23 Gu làn-choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha sgrìobhta sna nèamhaibh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam fìrean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu Iosa eadarmheadhonair a' choimhcheangail nuaidh, agus chum fola a' chrathaidh, a tha labhairt nithe a's fearr na *fuil* Abeil.

25 Thugaibh an aire nach diùlt sibh esan a ta labhairt: oir mur deachaidh iadsan as a dhiùlt an ti a labhair *o Dhia riu* air thalamh, is lugha gu mòr na sin *a théid* sinne *as*, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithe-san a ta *labhairt* o nèamh:

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin: ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crathaidh mi cha'n e an talamh a mhàin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal* so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nan nithe sin a ghabhas crathadh, mar nithe a rinneadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh.

28 Uime sin air dhuinne rìoghachd fhaotainn nach feudar a ghluasad, biodh againn gràs, leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h-urram agus eagal diadhaidh:

29 Oir a ta ar Dia-ne 'na theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

FANADH gràdh bràthaireil *agaibh.*

2 Na dearmadaibh aoidheachd a thoirt do choigrich;

oir le so thug dream àraidh
aoidheachd do ainglibh gun
fhios doibh.
3 Bithibh cuimhneachail
orra-san a tha ceangailte, mar
gu'm biodh sibh ceangailte
maille riu; *agus* air an dream
a tha fulang anshocair, mar
mhuinntir a tha sibh féin mar
an ceudna anns a' choluinn.
4 *Tha*'m pòsadh urramach
anns na h-uile, agus an leab-
adh neo-shalach: ach air
luchd-strìopachais agus adhal-
trannais bheir Dia breth.
5 *Biodh bhur* caithe-beatha
gun sannt; agus bithibh toil-
ichte leis na nithibh a tha
làthair agaibh: oir thubhairt
e, Cha'n fhàg, agus cha tréig
mi am feasd thu.
6 Ionnus gu'm feud sinn a
ràdh gu dàna, Is e'n Tighearn
m' fhear-cuideachaidh, agus
cha'n eagal leam aon ni a
dh'fheudas duine dheanamh
orm.
7 Bithibh cuimhneachail air
bhur cinn-iùil, a labhair ribh
focal Dé: leanaibh an creid-
imh-san, a' beachdachadh air
crìch an caithe-beatha:
8 Iosa Criosd an dé, agus
an diugh, agus gu siorruidh
an ti ceudna.
9 Na bithibh air bhur giùl-
an mu'n cuairt le teagasgaibh
eagsamhla coimheach; oir is
maith an ni an cridhe bhi air a
dhaingneachadh le gràs, cha'n
ann le biadhaibh, nithe nach
d'thug tairbhe do'n dream a
ghnàthaich iad.
10 Tha altair againne, dheth
nach 'eil còir aca-san a bheag
itheadh, a tha deanamh seir-
bhis do'n phàilliun.
11 Oir a ta cuirp nan ain-
mhidhean sin, aig am bheil am
fuil air a toirt a steach air son
peacaidh do'n ionad naomh
leis an àrd-shagart, air an
losgadh an leth muigh do'n
champ.
12 Uime sin chum gu'n
deanadh Iosa an sluagh a
naomhachadh le 'fhuil féin,
dh'fhuiling e mar an ceudna
an taobh a muigh do'n gheata.
13 Air an aobhar sin rach-
amaid a mach d'a ionnsuidh-
san an taobh a muigh do'n
champ, a giùlan a mhaslaidh-
san.
14 Oir an so cha'n 'eil ag-
ainn baile a mhaireas, ach a ta
sinn ag iarraidh aoin a ta ri
teachd.
15 Uime sin trìd-san thug-
amaid suas ìobairt buidheach-
ais do Dhia a ghnàth, 'se sin,
toradh *ar* bilean, a' toirt mol-
aidh d'a ainm.
16 Ach na dìchuimhnichibh
maith a dheanamh, agus comh-
roinn a thoirt uaibh: oir a ta
an leithide sin do ìobairtibh
taitneach do Dhia.
17 Bithibh ùmhal do 'ur
cinn-iùil, agus thugaibh géill
doibh: oir tha iad ri faire
air bhur n-anamaibh, mar
mhuinntir d'an éigin cunntas
thoirt uatha: chum gu'n dean
iad e le gairdeachas, agus cha'n
ann le doilgheas: oir tha so
neo-tharbhach dhuibhse.
18 Deanaibh urnuigh air ar
son-ne: oir is dòigh leinn gu
bheil deadh choguis againn,
air dhuinn bhi toileach ar
beatha a chaitheadh gu cubh-
aidh anns na h-uile nithibh.
19 Ach is mòid a ghuidheam
oirbh so a dheanamh, chum
gur luathaid a dh'aisigear
mise dhuibh.
20 A nis gu deanadh Dia na

sìthe, a thug air ais o na
marbhaibh ar Tighearn Iosa,
àrd-bhuachaill nan caorach,
tre fhuil a' choimhcheangail
shiorruidh,
21 Sibhse coimhlionta anns
gach uile dheadh obair, chum
sibh a dheanamh a thoile-san,
ag oibreachadh annaibh an ni
a ta taitneach 'na làthair-san,
tre Iosa Criosd; dhasan *gu
robh* glòir gu saoghal nan
saoghal. Amen.
22 Agus guidheam oirbh, a
bhràithre, sibh a ghiùlan focal
na h-earalach; oir sgrìobh mi
gu h-aithghearr do 'ur n-ionn-
suidh.
23 Biodh fhios agaibh gu'n
do chuireadh ar bràthair Ti-
moteus air a chomas; maille
ris-san, ma thig e gu goirid,
chi mi sibh.
24 Cuiribh fàilte orra-san
uile a tha 'nan cinn-iùil duibh,
agus air na naoimh uile. Tha
muinntir na h-Eadailt a' cur
fàilte oirbh.
25 Gràs *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

Litir choitchionn an ABSTOIL SHEUMAIS.

CAIB. I.

THA Seumas seirbhiseach
Dhé, agus an Tighearn
Iosa Criosd, a' cur beannachd
chum an dà thréibh dheug a
tha air an sgapadh o chéile.
2 Mo bhràithre, measaibh
mar an uile ghairdeachas
'nuair a thuiteas sibh ann an
iomadh gnè dheuchainnean;
3 Air dhuibh fios *so* bhi ag-
aibh, gu'n oibrich dearbhadh
bhur creidimh foighidin.
4 Ach biodh aig an fhoigh-
idin *a* h-obair dhiongmhalta
féin, chum gu'm bi sibh diong-
mhalta agus iomlan, gun uir-
easbhuidh ni sam bith.
5 Ma tha aon neach agaibh
a dh'uireasbhuidh gliocais,
iarradh e o Dhia, a bheir do
gach neach gu pailt, agus nach
dean maoidheamh; agus
bheirear dha e.
6 Ach iarradh e le creidimh,
gun bhi fuidh amharus sam
bith: oir an ti a tha fuidh
amharus, is cosmhuil e ri tonn
na fairge, a shéidear le gaoith,
agus a tha air a luasgadh a
null agus a nall.
7 Oir na saoileadh an duine
sin gu'm faigh e ni air bith o'n
Tighearn.
8 Tha fear na h-inntinn
dùbailte neo-sheasmhach 'na
uile shlighibh.
9 Deanadh am bràthair a
tha ìosal gairdeachas 'na àrd-
achadh:
10 Ach an duine saoibhir,
'na ìsleachadh: do bhrìgh mar
bhlàth an fheoir gu'n téid e
seachad:
11 Oir air éirigh do'n ghréin
le dian-theas, crìonaidh i am
feur, agus tuitidh a bhlàth, a-
gus théid maise a dhreach am
mugha: is amhuil sin mar an
ceudna a sheargas an duine
saoibhir 'na shlighibh.
12 Is beannaichte an duine

a ghiùlaineas buaireadh: oir
'nuair a dhearbhar e, gheibh e
crùn na beatha, a gheall an
Tighearn do'n dream a
ghràdhaicheas e.
13 Na abradh neach sam bith
'nuair a bhuairear e, Tha mi
air mo bhuaireadh le Dia: oir
cha chomasach Dia a bhuair-
eadh le h-olc, ni mò a bhuair-
eas e neach sam bith.
14 Ach tha gach duine air
a bhuaireadh, 'nuair a thairn-
gear, agus a thàlaidhear e le
'ana-miann féin.
15 An sin air bhi do'n ana-
miann torrach, beiridh e peac-
adh: agus air do'n pheacadh
bhi air a chrìochnachadh, beir-
idh e bàs.
16 Na bithibh air bhur meall-
adh, mo bhràithre gràdhach.
17 Tha gach uile dheadh
thabhartas, agus gach uile
thiodhlac iomlan o'n àirde, a'
teachd a nuas o Athair na
soillse, maille ris nach 'eil
atharrachadh, no sgàile tionnd-
aidh.
18 O 'thoil féin ghin e sinn
le focal na fìrinn, chum gu'm
bitheamaid 'nar gnè cheud-
toraidh d'a chreutairibh.
19 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, biodh gach duine
ealamh chum éisdeachd, mall
chum labhairt, mall chum
feirge:
20 Oir cha'n oibrich fearg
duine fìreantachd Dhé.
21 Uime sin cuiribh uaibh
gach uile shalachar, agus ana-
bharr mì-ruin, agus gabhaibh
do bhur n-ionnsuidh le mac-
antas am focal a tha air a
shuidheachadh annaibh, a tha
comasach air bhur n-anaman
a thearnadh.
22 Ach bithibh-sa 'nur luchd
chur an gnìomh an fhocail,
agus na b'ann 'nur luchd-
éisdeachd a mhàin, 'gur meall-
adh féin.
23 Oir ma tha neach air
bith 'na fhear-éisdeachd an
fhocail, agus cha'n ann 'na
fhear-deanamh *d' a réir*, is
cosmhuil e ri duine a tha 'g
amharc air 'aghaidh nàdurra
féin ann an sgàthan:
24 Oir bheachdaich e air
féin, agus dh'imich e roimhe,
agus dhìchuimhnich e air ball
ciod an coslas duine a bh'ann
féin.
25 Ach ge b'e bheachd-
aicheas gu dùrachdach air
lagh diongmhalta na saorsa,
agus a bhuanaicheas *ann*, gun
e bhi 'na fhear-éisdeachd
dearmadach, ach 'na fhear-
deanamh na h-oibre, bithidh
an duine so beannaichte 'na
dheanadas.
26 Ma shaoileas neach air
bith 'nur measg gu bheil e
diadhaidh, gun bhi cur sréin
r'a theangaidh, ach a' meall-
adh a chridhe féin, *is* dìomh-
ain diadhachd an duine so.
27 'Si so an diadhachd fhìor-
ghlan agus neo-shalach am fia-
nuis Dé agus an Athar, dìll-
eachdain agus bantracha
fhiosrachadh 'nan trioblaid,
agus neach 'ga choimhead féin
gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

MO bhràithre, na biodh ag-
aibh creidimh ar Tigh-
earna Iosa Criosd, *Tighearna*
na glòire, maille ri gnùis-
bhreth.
2 Oir ma thig a steach do
'ur coimhthional duine air am
bheil fàinne òir, ann an eud-
ach dealrach, agus gu'n tig a
steach mar an ceudua duine

bochd ann an eudach suar-
ach;
3 Agus gu'n amhairc sibh le
meas air an duine sin air am
bheil an deadh thrusgan, agus
gu'n abair sibh ris, Suidh
thusa an so ann an àit in-
bheach; agus gu'n abair sibh
ris an *duine* bhochd, Seas
thusa an sin, no suidh an so
fo stòl mo chos:
4 Nach 'eil sibh mar sin
leth-bhretheach annaibh féin,
agus nach d'rinneadh sibh
'nur breitheamhnaibh dhroch
smuainte?
5 Eisdibh, mo bhràithre
gràdhach, nach do thagh Dia
bochdan an t-saoghail so,
saoibhir ann an creidimh, a-
gus 'nan oighreachaibh air an
rìoghachd, a gheall e dhoibh-
san a ghràdhaicheas e?
6 Ach thug sibhse masladh
do'n bhochd. Nach 'eil na
daoine saoibhir ri an-tighearn-
as oirbh, agus 'gur tarruing
gu caithrichibh-breitheanais?
7 Nach 'eil iad a' toirt
toibheim do'n ainm òirdheirc,
a dh'ainmichear oirbh?
8 Ma choimhlionas sibh an
lagh rìoghail a réir an sgriob-
tuir, Gràdhaich do choimh-
earsnach mar thu féin, is
maith a ni sibh:
9 Ach ma ni sibh leth-bhreth
air daoinibh, tha sibh a' dean-
amh peacaidh, agus tha sibh
air bhur fàgail shìos leis an
lagh mar a luchd-brisidh.
10 Oir ge b'e neach a
choimhideas an lagh uile, a-
gus a thuislicheas ann an aon
àithne, tha e ciontach do'n
iomlan.
11 Oir an ti a thubhairt, Na
dean adhaltrannas, thubhairt
e mar an ceudna, Na dean
mortadh. A nis ged nach
dean thu adhaltrannas, gidh-
eadh ma ni thu mortadh,
rinneadh fear-brisidh an lagha
dhiot.
12 Gu ma h-amhluidh sin
a labhras sibhse, agus gu ma
h-amhluidh a ni sibh, mar iad-
san air an téid breth a thoirt
le lagh na saorsa.
13 Oir gheibh esan breith-
eanas gun tròcair, nach d'rinn
tròcair; agus ni tròcair gaird-
eachas an aghaidh breithean-
ais.
14 Ciod an tairbhe, mo
bhràithre, ged their aon neach
gu bheil creidimh aige, agus
gun oibre bhi aige? an urr-
ainn creidimh a thearnadh?
15 Ma bhios bràthair no
piuthar lomnochd, agus a
dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr
lathail;
16 Agus gu'n abair neach
agaibh-sa riu, Imichibh an
sìth, bithibh air bhur garadh,
agus bithibh air bhur sàsuch-
adh: gidheadh nach toir sibh
dhoibh na nithe sin a tha feum-
ail do'n chorp; ciod an tairbhe
ta ann?
17 Is amhuil sin creidimh
mar an ceudna, mur bi oibre
aige, tha e marbh, air dha bhi
leis féin.
18 Ach a ta neach àraidh ag
ràdh, Tha creidimh agad-sa,
agus tha oibre agam-sa: nochd
dhomh-sa do chreidimh as
eugmhais t'oibre, agus nochd-
aidh mise dhuitse mo chreid-
imh le m' oibribh.
19 Tha thu creidsinn gu
bheil aon Dia ann; is maith a
ni thu: tha na deamhain a'
creidsinn mar an ceudna, agus
tha iad a' criothnachadh.
20 Ach, O dhuinne dhìomh-

ain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh ?
21 Nach deachaidh ar n-athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair ?
22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-oibrich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu'n d' rinneadh creidimh iomlan le oibribh ?
23 Agus choimhlionadh an sgriobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.
24 Chi sibh uime sin gu'm fìreanaichear duine le oibribh, agus cha'n ann le creidimh a mhàin.
25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fireanachadh le oibribh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad ?
26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

MO bhràithre, na bithibh 'nur mòran mhaighstirean, air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.
2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, *is* duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.
3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum gu'm bi iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.
4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbhghaothaibh, gidheadh tionndaidhear mu'n cuairt iad le stiuir ro bhig, ge b'e taobh gus am miann leis an stiùradair.
5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus ni i mòruaill. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag !
6 Agus *is* teine an teangadh, saoghal do aingidheachd: mar sin tha an teangadh air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu'n las i cùrsa an nàduir ; agus i féin air a lasadh o ifrinn.
7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadh-bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach, agus nithe san fhairge, air an ceannsachadh ; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinnedaoine :
8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teangadh cheannsachadh ; *is* olc dochasgaidh *i*, làn do nimh marbhtach.
9 Leatha-sa tha sinn a beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.
10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.
11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* millis agus searbh ?
12 Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan oladh a thoirt uaipe ? no a' chraobhfhìona, fìgean ? mar sin cha'n

fheud tobar sam bith sàile a-
gus uisge milis a thoirt uaith
araon.
13 Cò *a ta* 'na dhuine glic
agus aig am bheil eòlas 'nur
measg? nochdadh e á deadh
chaithe-beatha 'oibre féin le
ceannsachd gliocais.
14 Ach ma tha eud searbh
agus comhstri agaibh 'nur
cridhe, na deanaibh uaill, agus
na deanaibh breug an aghaidh
na fìrinn.
15 Cha'n ann o'n àirde tha
'n gliocas so a' teachd a' nuas,
ach *tha* e talmhaidh, collaidh,
diabhluidh.
16 Oir far am *bheil* farmad
agus comhstri, an sin *tha*
buaireas, agus gach uile
dhroch ghnìomh.
17 Ach a ta an gliocas a tha
o'n àirde air tùs glan, an
déigh sin sìochail, ciùin, *agus*
so-chomhairlich, làn do thròc-
air agus do dheadh thoraibh,
gun leth-bhreth agus gun
cheilg.
18 Agus tha toradh na fìr-
eantachd air a chur ann an
sìth do luchd-deanamh na
sìthe.

CAIB. IV.

CIA as a ta cogadh agus
còmhraga *a' teachd* 'nur
measg? nach ann as a so,
eadhon o bhur n-ana-miann-
aibh, a tha cogadh ann bhur
ballaibh?
2 Tha sibh a' miannachadh,
agus cha 'n 'eil agaibh: tha
sibh a' marbhadh, agus a' dian-
shanntachadh, agus cha'n 'eil
e'n comas duibh ni fhaotainn:
tha sibh a' cathachadh agus
a' cogadh, gidheadh cha'n 'eil
agaibh, do bhrìgh nach 'eil
sibh ag iarraidh.
3 Tha sibh ag iarraidh, agus
cha'n 'eil sibh a' faotainn, do
bhrìgh gu bheil sibh ag iarr-
aidh gu h-olc, chum gu'n caith
sibh *e* air bhur n-ana-miann-
aibh.
4 Adhaltrannacha, agus a
bhan-adhaltrannacha, nach 'eil
fhios agaibh gur naimhdeas
an aghaidh Dhé càirdeas an
t-saoghail? ge b'e air bith
neach uime sin leis an àill bhi
'na charaid do'n t-saoghal, tha
e 'na nàmhaid do Dhia.
5 Am bheil sibh a' smuain-
eachadh gu bheil an sgriobtuir
gu dìomhanach a' labhairt?
Tha an spiorad a tha chòmh-
nuidh annainn a' togairt gu
farmad.
6 Ach bheir e gràs a's mò
uaith: uime sin a ta e ag
ràdh, Tha Dia a' cur an agh-
aidh nan uaibhreach, ach a'
toirt gràis dhoibh-san a ta ir-
iosal.
7 Uime sin ùmhlaichibh sibh
féin do Dhia; cuiribh an agh-
aidh an diabhuil, agus teich-
idh e uaibh:
8 Dlùthaichibh ri Dia, agus
dlùthaichidh e ribh: glanaibh
bhur làmhan, a pheacacha, a-
gus glanaibh *bhur* cridhe, sibh-
se aig am bheil an inntinn
dhùbailte.
9 Bithibh ann an àmhghar,
agus deanaibh caoidh, agus
gul: biodh bhur gàire air a
thionndadh gu bròn, agus
bhur n-aoibhneas gu tuirse.
10 Irioslaichibh sibh féin
am fianuis an Tighearn, agus
àrdaichidh e sibh.
11 Na labhraibh olc mu
chéile, a bhràithre. An ti a
tha labhairt uilc m'a bhràth-
air, agus a' toirt breth air a
bhràthair, tha e labhairt uilc

mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimhlionaidh an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt lagha ann, a's urrainn saoradh agus sgrios: co thusa a tha toirt breth air neach eile?

13 Imichibh a nis, sibhse a ta ag ràdh, Théid sinn an diugh no màireach gus a' leithid so do bhaile, agus fanaidh sinn an sin rè bliadhna, agus ni sinn ceannachd, agus gheibh sinn buannachd:

14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh ciod a *tharlas* air a' mhàireach: oir ciod i bhur beatha? is deatach i a chithear rè ùine bhig, agus an déigh sin a théid as an t-sealladh.

15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearna, bithidh sinn beò, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uaille as bhur ràiteachas féin: is olc gach uile shamhuil sin do uaill.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

IMICHIBH a nis, a dhaoine saoibhir, deanaibh gul agus caoidh air son bhur n-àmhghar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saoibhreas air truailleadh, agus bhur n-eudach air itheadh leis an leomann.

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgiod air meirgeadh; agus bithidh am meirg-san 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine: thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan làithean deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-oibre, a bhuain sìos bhur n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le féill, ag éigheach: agus tha glaodhaich na muinntir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an sògh air thalamh, agus bha sibh mear; dh'altrum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhaidh.

6 Dhìt agus mharbh sibh am fìrean, *agus* cha'n 'eil e cur 'nur n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche ri toradh luachmhor an talmhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibh-sa foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearn am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: feuch, tha am Breitheamh 'na sheasamh aig an dorus.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air anshocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sonsa leinn iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna ro thiomchridheach agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile

nithe, mo bhràithre, na tug-
aibh mionnan, aon chuid air
nèamh, no air an talamh, no
air aon mhionnan eile: ach
gu'm b'e bhur *còmhradh*
Seadh, seadh, agus Cha'n
eadh, cha'n eadh; air eagal
gu'n tuit sibh ann an dìteadh.
13 Am bheil neach sam bith
fo thrioblaid 'nur measg?
deanadh e urnuigh. Am bheil
neach sam bith subhach?
seinneadh e sailm.
14 Am bheil neach sam bith
tinn 'nur measg? cuireadh e
fios air seanairibh na h-eag-
lais; agus deanadh iad ur-
nuigh os a cheann, 'ga ung-
adh le h-oladh ann an ainm
an Tighearna:
15 Agus slànuichidh urnuigh
a' chreidimh an t-euslan,
agus togaidh an Tighearn suas
e; agus ma rinn e peacanna,
maithear dha iad.
16 Aidichibh *bhur* lochdan
d'a chéile, agus deanaibh ur-
nuigh air son a chéile, chum
gu'n tearnar sibh: tha mòr-
éifeachd ann an urnuigh dhùr-
achdaich an fhìrean.
17 Bu duine Elias aig an
robh comh-aigne ruinne, agus
ghuidh e gu dùrachdach gun
uisge bhi ann: agus cha d'-
thàinig uisge air an talamh rè
thri bliadhna agus shè mìosan.
18 Agus rinn e urnuigh a rìs,
agus thug nèamh uisge uaith,
agus thug an talamh a mach
a thoradh.
19 A bhràithre, ma théid
aon neach agaibh-sa air seach-
aran o'n fhìrinn, agus gu'n
iompaich neach e;
20 Biodh fhios aige, an
duine a dh'iompaicheas peac-
ach o sheacharan a shlighe,
gu'n saor e anam o bhàs, a-
gus gu'm folaich e mòran
pheacanna.

Ceud litir choitchionn an ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

PEADAR abstol Iosa Criosd,
chum nan coigreach a tha
air an sgapadh tre Phontus,
Ghalatia, Chapadocia, Asia,
agus Bhitinia,
2 A thaghadh a réir roimh-
eòlais Dhé an Athar, tre
naomhachadh an Spioraid,
chum ùmhlachd, agus crath-
adh fola Iosa Criosd: Gràs
agus sìth gu robh air am
meudachadh dhuibhse.
3 Gu ma beannaichte gu
robh Dia agus Athair ar Tigh-
earna Iosa Criosd, neach a réir
a mhòr-thròcair, a dh'ath-
ghin sinne gu beò-dhòchas,
tre aiseirigh Iosa Criosd o na
marbhaibh,
4 Chum oighreachd neo-
thruaillidh, agus neo-shalaich,
agus nach searg as, a tha air
a coimhead sna nèamhaibh
dhuibhse,
5 A tha air bhur coimhead le
cumhachd Dhé tre chreidimh
chum slàinte, a tha ullamh
r'a foillseachadh san aimsir
dheireannaich:
6 Ni anns am bheil sibh a

deanamh mòr-ghairdeachais,
ged tha sibh a nis rè ùine
bhig, (ma's feumail e,) fo
thuirse tre iomadh buaireadh.
7 Chum gu faighear dearbh-
adh bhur creidimh, ni's luach-
mhoire gu mòr na òr a théid
am mugha, ged dhearbhar le
teine e, chum cliu, agus urr-
aim, agus glòir aig foillseach-
adh Iosa Criosd;
8 D'am bheil sibh a' toirt
gràidh, ged nach faca sibh e;
agus ged nach 'eil sibh a nis
'ga fhaicinn, air dhuibh bhi
creidsinn ann, tha sibh a'
deanamh mòr-ghairdeachais
le h-aoibhneas air dol thar
labhairt, agus làn do ghlòir:
9 A' faotainn crìche bhur
creidimh, *eadhon* slàinte *bhur*
n-anama:
10 Slàinte mu'n d'fhiosraich
na fàidhean, agus mu'n d'rinn
iad geur-rannsachadh, muinn-
tir a rinn fàidheadaireachd
mu'n ghràs *a bha gu teachd*
do 'ur n-ionnsuidh-sa;
11 A' rannsachadh ciod *i*,
no ciod a' ghnè aimsir a bha
Spiorad Chriosd annta-san a'
foillseachadh, 'nuair a rinn e
fianuis roimh-laimh air ful-
angasaibh Chriosd, agus a'
ghlòir a bha gu'n leantuinn.
12 Muinntir d'an d'fhoill-
sicheadh, nach b'ann doibh
féin, ach dhuinne a fhritheil
iad na nithe a tha nis air an
cur an céill duibh leo-san a
shearmonaich an soisgeul
duibh, leis an Spiorad naomh
a chuireadh a nuas o nèamh;
nithe air am miann leis na
h-ainglibh beachdachadh.
13 Uime sin crioslaichibh
leasraidh bhur n-inntinn, bith-
ibh measarra, agus biodh dòch-
as diongmhalta agaibh as a'
ghràs a bheirear dhuibh aig
foillseachadh Iosa Criosd;
14 Mar chloinn ùmhal, gun
bhi 'gur comh-chumadh féin
ris na h-ana-miannaibh, a bha
agaibh roimh ann an àm bhur
n-aineolais:
15 Ach a réir mar a ta esan
a ghairm sibh naomh, bithibh-
sa naomha mar an ceudna
'nur n-uile chaithe-beatha:
16 Do bhrìgh gu bheil e
sgrìobhta, Bithibh-sa naomha,
oir a ta mise naomh.
17 Agus ma ghoireas sibh
air an Athair, a bheir breth a
réir oibre gach neach, gun
chlaon-bhàigh ri neach seach
a chéile, caithibh aimsir bhur
cuairt an so le h-eagal:
18 Air dhuibh fios a bhi
agaibh nach do shaoradh sibh
le nithibh truaillidh, *mar a ta*
airgiod agus òr, o bhur caithe-
beatha dìomhain, a thugadh
dhuibh o bhur sinnsireachd;
19 Ach le fuil luachmhoir
Chriosd, mar *fhuil* Uain gun
chron, gun smal:
20 Neach gu deimhin
a roimh-orduicheadh roimh
chruthachadh an t-saoghail,
ach a dh'fhoillsicheadh anns
na h-aimsiribh deireannach
air bhur sonsa;
21 Muinntir trìd-san a ta
creidsinn ann an Dia a thog
esan o na marbhaibh, agus a
thug glòir dha, chum gu'm
biodh bhur creidimh agus
bhur muinghin ann an Dia.
22 Do bhrìgh gu'n do ghlan
sibh bhur n-anama le ùmh-
lachd a thoirt do'n fhìrinn tre
'n Spiorad, chum gràidh neo-
chealgaich do na bràithribh;
feuchaibh gu'n toir sibh gràdh
d'a chéile á cridhe glan gu
dùrachdach;

23 Air dhuibh bhi air bhur
n-ath-ghineamhuin, cha'n ann
o shìol truaillidh, ach neo-
thruaillidh, le focal an Dé
bheò, agus a mhaireas gu
siorruidh.
24 Oir *tha* gach uile fheòil
mar fheur, agus uile ghlòir
dhaoine mar bhlàth an fheòir.
Seargaidh am feur, agus tuit-
idh a bhlàth dheth :
25 Ach fanaidh focal an
Tighearna gu siorruidh. A-
gus is e so am focal a shear-
monaicheadh dhuibhse anns
an t-soisgeul.

CAIB. II.

UIME sin a' cur uaibh gach
uile mhì-ruin, agus gach
uile mhealltaireachd, agus
chealg, agus fharmada, agus
gach uile ana-cainnt,
2 Mar naoidheana air an
ùr-bhreith, iarraibh bainne
fìor-ghlan an fhocail, chum
as gu fàs sibh leis ;
3 Ma's e as gu'n do bhlais
sibh gu *bheil* an Tighearn
gràsmhor.
4 A' teachd d'a ionnsuidh-
san, *mur gu* cloich bheò, a
dhiùltadh gu deimhin le
daoinibh, ach air a taghadh o
Dhia *agus* luachmhor ;
5 Tha sibhse mar an ceud-
na mar chlachaibh beò, air
bhur togail suas 'nur tigh
spioradail, 'nur sagartachd
naomh, chum ìobairte spiora-
dail a thoirt suas, taitneach do
Dhia tre Iosa Criosd.
6 Uime sin a ta so mar an
ceudna air a chur sìos anns
an sgriobtuir, Feuch, cuiridh
mi ann an Sion prìomh chlach-
oisne thaghta, luachmhor : a-
gus an ti a chreideas ann,
cha chuirear gu nàire *e*.
7 Dhuibhse uime sin a
chreideas, *tha e* luachmhor :
ach dhoibh-san a tha eas-ùmh-
al, a' chlach a dhiùlt na clach-
airean, rinneadh ceann na
h-oisne dith,
8 Agus clach-thuislidh, agus
carraig oilbheim, *dhoibhsan*
a thuislicheas air an fhocal,
air dhoibh bhi eas-ùmhal,
chum mar an ceudna an d'-
orduicheadh iad.
9 Ach *is* ginealach taghta
sibhse, sagartachd rìoghail,
cinneach naomha, sluagh son-
raichte ; chum gu'n cuireadh
sibh an céill feartan an ti a
ghairm á dorchadas sibh chum
a sholuis iongantaich féin :
10 Nach *robh* uair-éigin 'nur
sluagh, ach a nis *is* sibh sluagh
Dhé : dream nach d'fhuair
tròcair, ach a nis a tha air
faotainn tròcair.
11 A mhuinntir mo ghràidh,
guidheam oirbh, mar choig-
rich agus luchd-cuairt, sibh a
sheachnadh ana-mianna feòl-
mhor, a tha cogadh an agh-
aidh an anama ;
12 Air dhuibh deadh chaithe-
beatha bhi agaibh am measg
nan Cinneach ; chum an àit
olc a labhairt umaibh mar
luchd mi-ghnìomh, gu'n dean
iad o bhur deadh oibribh a
chi iad, Dia a ghlòrachadh ann
an là an fhiosrachaidh.
13 Uime sin bithibh-sa ùmh-
al do gach uile riaghailt
dhaoine air son an Tighearna:
ma's ann do'n righ, mar an ti
a's àirde inbhe ;
14 No do uachdaranaibh,
mar do'n mhuinntir a chuir-
eadh uaith chum dioghaltais
air luchd-deanamh an uilc,
ach chum cliu dhoibh-sa a ni
maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach :

16 Mar dhaoine saor, agus gun *bhur* saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do'n olc, ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhaichibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do'n righ.

18 A sheirbhiseacha, *bithibh* ùmhal do *'ur* maighstiribh maille ris an uile eagal, cha'n e mhàin dhoibh-san a tha maith agus ciùin, ach mar an ceudna dhoibh-san a tha anamèineach.

19 Oir *a ta* so cliu-thoilltеannach, ma dh'iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh *a ta ann*, ma's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur cionta, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e ? ach ma's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang *air a shon*, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, *tha* so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh : do bhrìgh gu'n d'fhuiling Criosd mar an ceudna air bhur son, a' fàgail eisempleir agaibh, chum gu leanadh sibh a cheumanna :

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'na bheul :

23 Neach, 'nuair a chàineadh e, nach do chàin a rìs ; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair ; ach a dh'earb *e féin* ris-san a bheir breth cheart :

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'na chorp féin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh, gu'm bitheamaid beò do fhìreantachd : neach le a bhuillibh-san a tha sibh air bhur tearnadh.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan ; ach philleadh sibh a nis chum Buachaill agus Easbuig bhur n-anama.

CAIB. III.

MAR an ceudna, a mhnài, *bithibh* ùmhal do 'ur fearaibh féin, chum ma tha dream air bith eas-ùmhal do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaithe-beatha nam ban.

2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe-beatha gheamnuidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur brèaghachd, figheadh an fhuilt agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, *a' bhrèaghachd sin* o'n leth muigh :

4 Ach duine folaichte a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhacanta agus chiùin, ni a tha ro luachmhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b'ann mar so a rinn na mnài naomha o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad féin breagha, air dhoibh bhi ùmhal d'am fearaibh féin ;

6 Amhuil a thug Sarah ùmhlachd do Abraham, a' gairm tighearna dheth : d'an nigheana sibhse am feadh a ni

sibh gu maith, agus gun gheilt
oirbh le h-uamhas sam bith.
7 Mar an ceudna, fheara,
gabhaibh-sa còmhnuidh maille
riu a réir eòlais, a' tabhairt
urraim do'n mhnaoi mar an
soitheach a's anmhuinne, agus
mar mhuinntir a tha 'nan
comh-oighreachaibh air gràs
na beatha; chum nach cuir-
ear bacadh air bhur n-ur-
nuighibh.
8 Fa dheòidh, *bithibh* uile a
dh'aon inntinn, biodh comh-
fhulangas agaibh r'a chéile,
gràdhaichibh a chéile mar
bhràithre, *bithibh* truacanta,
càirdeil:
9 Na ìocaibh olc air son
uilc, no càineadh air son càin-
idh: ach 'na aghaidh sin,
beannaichibh; air dhuibh fios
bhi agaibh gur ann a dh'ionn-
suidh so a ghairmeadh sibh,
chum gu'n sealbhaicheadh
sibh beannachadh mar oigh-
reachd:
10 Oir ge b'e le'm b'àill
beatha a ghràdhachadh, agus
làithean maithe fhaicinn, cum-
adh e a theangadh o olc, agus
a bhilean o labhairt ceilg.
11 Seachnadh e olc, agus
deanadh e maith; iarradh e
sìth, agus leanadh e i.
12 Oir *tha* sùilean an Tigh-
earn air na fìreanaibh, agus a
chluasa fosgailte r' an urnuigh:
ach *tha* gnùis an Tighearn an
aghaidh na muinntir a ni olc.
13 Agus cò e a ni olc oirbh,
ma bhios sibh 'nur luchd-lean-
mhuinn air an ni sin a ta
maith?
14 Ach eadhon ma dh'fhuil-
ingeas sibh air sgàth fìreant-
achd, *is* sona sibh: agus na
biodh fiamh an eagail-san
oirbh, agus na bithibh mi-
shuaimhneach;
15 Ach naomhaichibh an
Tighearn Dia ann bhur cridh-
eachaibh: agus *bithibh* ullamh
a ghnàth chum freagradh a
thoirt, maille ri ceannsachd a-
gus eagal, do gach uile dhuine
a dh'iarras oirbh reuson an
dòchais a tha annaibh:
16 Air dhuibh deadh chog-
uis a bhi agaibh; chum, 'nuair
a tha iad a' labhairt uilc 'nur
n-aghaidh mar luchd mi-
ghnìomh, gu'n gabh iadsan
nàire, a tha toirt toibheim do
'ur deadh chaithe-beatha ann
an Criosd.
17 Oir *is* fearr, ma's e sin
toil Dé, sibh a dh'fhulang air
son maith a dheanamh, na air
san olc a dheanamh.
18 Oir dh'fhuiling Criosd
féin aon uair air son pheac-
anna, am fìrean air son nan
neo-fhìrean, (chum gu'n tug-
adh e sinne gu Dia,) air dha
bhi air a chur gu bàs san
fheòil, ach air a bheothachadh
tre an Spiorad:
19 Leis an deachaidh e mar
an ceudna, agus an do shear-
monaich e do na spioradaibh
ann an prìosan;
20 A bha o shean eas-
ùmhal, 'nuair a dh'fheith fad-
fhulangas Dé aon uair ann an
làithibh Noah, am feadh a bha
àirc 'ga h-ulluchadh, anns an
robh beagan, sin r'a ràdh,
ochd anaman, air an tearnadh
tre uisge.
21 Tha am baisteadh, mar
shamhlachas a tha comh-
fhreagradh dha so, (cha'n e
cur dhinn sal na feòla, ach
freagradh deadh choguis
thaobh Dhé,) nis 'gar tearnadh-
ne, tre aiseirigh Iosa Criosd:

22 Neach air dha dol gu
nèamh, a tha air deas làimh
Dhé, air do ainglibh, agus do
uachdranachdaibh, agus do
chumhachdaibh bhi air an cur
fo 'cheannsal-san.

CAIB. IV.

UIME sin, o dh'fhuiling
Criosd air ar son-ne san
fheòil, armaichibh-sa mar an
ceudna sibh féin leis an inn-
tinn cheudna: oir an ti a
dh'fhuiling anns an fheòil,
sguir e do pheacadh;
2 Chum nach caitheadh e
fuigheall'aimsir anns an fheòil,
a réir ana-mianna dhaoine, ach
a réir toile Dé.
3 Oir is leoir dhuinn a'
chuid a chaidh seachad do
aimsir ar beatha gu toil nan
Cinneach a dheanamh, 'nuair
a shiubhail sinn ann am mac-
nus, ann an ana-miannaibh,
ann an anabharra fìona, ann
an geòcaireachd, ann am pòit-
eireachd, agus ann an iodhol-
aoradh an-dligheach.
4 Ni anns am bheil iad a'
gabhail iongantais, do bhrìgh
nach 'eil sibhse a' ruith maille
riu anns an neo-mheasarrachd
cheudna gun tomhas, a' labh-
airt uilc *umaibh:*
5 Muinntir a bheir cunntas
dhasan, a tha ullamh gu breth
a thoirt air na beothaibh agus
air na marbhaibh.
6 Oir is ann chum na crìche
so a shearmonaicheadh an sois-
geul dhoibh-san a tha marbh
mar an ceudna, chum gu'n
tugtadh breth orra a réir
dhaoine san fheòil, ach gu'm
biodh iad beò a réir Dhé san
Spiorad.
7 Ach a ta crìoch nan uile
nithe am fagus: uime sin bith-
ibh measarra, agus deanaibh
faire chum urnuigh.
8 Agus roimh na h-uile nith-
ibh biodh agaibh teas-ghràdh
d'a chéile; oir cuiridh gràdh
folach air mòran pheacanna.
9 Thugaibh aoidheachd d'a
chéile gun ghearan.
10 A réir mar a fhuair gach
aon an tiodhlac, *mar sin* dean-
aibh frithealadh d'a chéile,
mar dheadh stiùbhardaibh air
gràs eagsamhuil Dé.
11 Ma labhras neach sam
bith, *labhradh e* mar bhriath-
raibh Dhé; ma tha neach
sam bith ri frithealadh, *dean-
adh se e* mar o'n chomas a
bheir Dia *dha;* chum gu'm
bi Dia air a ghlòrachadh anns
na h-uile nithibh tre Iosa
Criosd: dhasan gu robh glòir
agus cumhachd gu saoghal
nan saoghal. Amen.
12 A mhuinntir mo ghràidh,
na biodh iongantas oirbh
thaobh na deuchainn theint-
ich, a thig oirbh chum bhur
dearbhadh, mar gu'n tarladh
ni-éigin neo-ghnàthach
dhuibh:
13 Ach do bhrìgh gu bheil
sibh 'nur luchd-comhpairt do
fhulangasaibh Chriosd, dean-
aibh gairdeachas; chum mar
an ceudna, ann an àm foill-
seachaidh a ghlòire, gu'n dean
sibh gairdeachas le h-aoibh-
neas ro mhòr.
14 Ma mhaslaichear sibh
air son ainme Chriosd, *is sona
sibh;* oir a ta Spiorad na glòire,
agus Dhé a' gabhail còmh-
nuidh oirbh; d'an taobh-san
gu deimhin tha e faotainn
toibheim, ach do 'ur taobh-sa
tha e air a ghlòrachadh.
15 Ach na fuilingeadh aon
agaibh mar mhortair, no *mar*

ghaduiche, no *mar* fhear
drochbheirt, no mar neach a
ghabhas gnothuch ri nithibh
nach buin da.
16 Gidheadh ma *dh'fhuil-
ingeas duine* mar Chriosduidh,
na biodh nàire air; ach thug-
adh e glòir do Dhia as a leth
so.
17 Oir *thainig* an t-àm anns
an tòisich breitheanas aig tigh
Dhé: agus ma thòisicheas e
againne, ciod *is* crìoch dhoibh-
san a tha eas-ùmhal do shois-
geul Dé?
18 Agus ma's ann air éigin
a thearnar am fìrean, c'àit an
taisbein an duine mi-dhiadh-
aidh agus am peacach e féin?
19 Uime sin, an dream a
dh'fhuilingeas a réir toile Dé,
earbadh iad an anama *ris-san*
ann an deanamh maith, mar
ri Cruithear dìleas.

CAIB. V.

NA seanairean a ta 'nur
measg tha mi ag earail,
air bhi dhomh féin a' m' shean-
air mar an ceudna, agus
a'm' fhianuis air fulangasaibh
Chriosd, agus mar an ceudna
a'm' fhear comhpairt do'n
ghlòir sin, a tha gu bhi air a
foillseachadh:
2 Beathaichibh treud Dhé
a tha 'nur measg, a' gabhail
cùraim *dheth*, cha'n ann a
dh'aindeoin, ach gu deònach;
cha'n ann air son buannachd
shalaich, ach le h-inntinn eal-
amh;
3 Ni mò mar thighearnaibh
os ceann oighreachd *Dhé*, ach
mar dhream a tha 'nan eis-
empleiribh do'n treud.
4 Agus an uair a dh'fhoill-
sichear an t-àrd-bhuachaill,
gheibh sibh crùn na glòire
nach searg as.
5 Mar an ceudna, a dhaoine
òga, bithibh ùmhal do na sean-
airibh: seadh, bithibh uile
ùmhal d'a chéile, agus bithibh
air bhur sgeadachadh le h-ir-
ioslachd: oir tha Dia a' cur an
aghaidh nan uaibhreach, ach
a' toirt gràis dhoibh-san a tha
iriosal.
6 Uime sin irioslaichibh
sibh féin fo làimh chumhachd-
aich Dhé, chum as gu'n àrd-
aich e sibh ann an àm iom-
chuidh:
7 A' tilgeadh bhur n-uile
chùraim airsan; oir a ta cùr-
am aige dhibh.
8 Bithibh stuama, deanaibh
faire; do bhrìgh gu bheil bhur
nàmhaid an diabhul, mar
leòmhan beuchdach, ag im-
eachd mu'n cuairt, a' sireadh
cò a dh'fheudas e shlugadh
suas.
9 Cuiribh-sa 'na aghaidh,
air dhuibh bhi daingean sa'
chreidimh, agus fhios a bhi
agaibh gu bheil na fulangais
cheudna air an coimhlionadh
ann bhur bràithribh, a tha san
t-saoghal.
10 Ach gu deanadh Dia
féin nan uile ghràs, a ghairm
sinne chum a ghlòire shiorr-
uidh tre Iosa Criosd, an déigh
dhuibh fulang rè ùine bhig,
iomlan sibh; gu daingnich-
eadh, gu neartaicheadh, gu
socraicheadh e sibh.
11 Dhasan *gu robh* glòir
agus cumhachd, gu saoghal
nan saoghal. Amen.
12 Le Siluanus bràthair dìl-
eas, (a réir mo bharail-sa,)
sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh
gu h-aithghearr, a' teagasg,
agus a' deanamh fianuis, gur
e so fìor-ghràs Dé, anns am
bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha *an eaglais* ann am Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh failte air a chéile le pòig ghràidh. Sìth *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Criosd. Amen.

Dara litir choitchionn an ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

SIMON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Criosd, dhoibh-san a fhuair an creidimh luachmhor ceudna ruinne, tre fhìreantachd ar Dé agus ar Slànuighir Iosa Criosd :

2 Gu robh gràs agus sìth air am meudachadh dhuibh, tre eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònuich a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile a *bhuineas* do bheatha agus do dhiadhachd, tre eòlas an ti sin a ghairm sinn chum glòire, agus deadh-bheus :

4 Tre an d'thugadh dhuinn geallanna ro mhòr agus luachmhor, chum d'an trìd-san gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nur luchd-comhpairt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truaillidheachd a ta anns an t-saoghal tre anamiann.

5 Agus a thuilleadh air so, air deanamh an uile dhìchill duibhse, cuiribh ri 'ur creidimh, deadh-bheus ; agus ri deadh-bheus, eòlas ;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim ; agus ri stuaim, foighidin ; agus ri foighidin, diadhachd ;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil ; agus ri gràdh bràthaireil, seirc.

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad *oirbh* gun bhi leasg, no mithorrach ann an eòlas ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Ach an ti aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearr-sheallach, a' dìchuimhneachadh gu'n do ghlanadh e o a sheann pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh tuilleadh dìchill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach : oir ma ni sibh na nithe so, cha tuit sibh a chaoidh :

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rìoghachd shiorruidh ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Criosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghnàth-chur an cuimhne dhuibh, ged is aithne dhuibh *iad*, agus ged tha sibh air bhur daingneachadh san fhìrinn a làthair.

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliun so, sibhse a bhrosnuchadh le *'ur* cur an cuimhne :

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhiom mo phàilliuin so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Criosd dhomh.

15 Ach ni mise dìchioll,

chum an déigh dhomh siubhal, gu'm bi agaibh-sa gnàthchuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Criosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghlòir òirdheirc, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

18 Agus chuala sinne an guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d'am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uaith ann an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nur cridheachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n sgriobtuir o thogradh *dhaoine* féin.

21 Oir cha d'thàinig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nur measg-sa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobhchreidimh millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na fìrinn mi-chliu.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha'n 'eil an sgrios a' turchodal.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis *iad* gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorchadais, fa chomhair breitheanais;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noah an t-ochdamh *pearsa*, searmonaiche fìreantachd, air dha an dìle a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh;

6 Agus a' tionndadh caithriche Shodoim agus Ghomorrah gu luaithre, gu'n do dhìt e le léir-sgrios *iad*, 'gan deanamh 'nam ball-sampuill dhoibh-san, a bhiodh mi-dhiadhaidh an déigh sin;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am fìrean, a bha fo champar le caithe-beatha neòghloin nan aingidh:

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhnuidh 'nam measg, 'anam fìreanta o là gu là, le bhi faicinn agus a' cluinntinn *an* gnìomharan an-dligheach:)

9 Is aithne do'n Tighearn

na daoine diadhaidh a shaor-
adh o bhuaireadh, agus na
daoine eucorach a choimhead
gu là a' bhreitheanais chum
peanas a dheanamh orra:
10 Ach gu h-àraidh iadsan
a leanas an fheòil ann an ana-
miann na neòghloine, agus a
ni tàir air uachdaranachd: Air
dhoibh bhi an-dàna, féin-thoil-
eil, cha'n eagal leo ana-cainnt
a thoirt dhoibh-san a tha ann
an àrd-inbhe:
11 An uair nach toir aingil
a's mò ann an neart agus ann
an cumhachd, casaid thoibh-
eumach 'nan aghaidh am fia-
nuis an Tighearn.
12 Ach iadsan, mar ain-
mhidhean nàdurra eu-céill-
idh, a rinneadh gu bhi air an
glacadh agus an sgrios, air
dhoibh bhi labhairt gu toibh-
eumach mu na nithibh nach
tuig iad, sgriosar iad 'nan
truaillidh-eachd féin;
13 Agus gheibh iad tuaras-
dal na h-euceirt, *mar* dhream
a mheasas mar shubhachas
sògh san là: *is* smala iad a-
gus aobhar-maslaidh, a' gabh-
ail toileachas-inntinn 'nam
mealltaireachd féin, am feadh
a ta iad air cuirmibh maille
ribh;
14 Aig am bheil an sùilean
làn do adhaltrannas, agus do
nach 'eil e'n comas sgur do
pheacadh; a' mealladh anama
neo-shuidhichte; aig am bheil
an cridhe air a chleachdadh ri
gnìomharaibh sanntach; clann
nam mallachd:
15 A thréig an t-slighe
dhìreach, agus a chaidh air
seacharan, a' leantuinn slighe
Bhalaaim *mhic* Bhosoir, a
ghràdhaich duais na h-eucor-
ach;
16 Ach a fhuair achmhasan
air son 'aingidheachd: oir
labhair an asal bhalbh le cainnt
duine, agus thoirmisg i mi-
chiall an fhàidh.
17 Is tobair gun uisge iad
so, neoil air an iomainn le
iom-ghaoith; fa chomhair am
bheil duibhre an dòrchadais
air a thasgaidh gu siorruidh.
18 Oir an uair a labhras iad
briathran atmhor dìomhanais,
meallaidh iad tre ana-miann-
aibh na feòla, tre mhacnus,
iadsan a chaidh gu glan as
uatha-san a tha caitheadh am
beatha ann an seacharan:
19 A' gealltuinn saorsa
dhoibh, agus gun annta féin
ach tràillean na truaillidh-
eachd: oir ge b'e ni le 'm
buadhaichear air duine, do'n
ni sin féin tha e air a chur fo
dhaorsa.
20 Oir an déigh dhoibh dol
as o shalcharaibh an t-saoghail
tre eòlas an Tighearn agus an
t-Slànuighir Iosa Criosd, ma
bhios iad a rìs air an ribeadh
annta, agus air an cur fo ghéill,
tha an deireadh aca ni's miosa
na an toiseach.
21 Oir b'fhearr dhoibh gun
eòlas a bhi aca air slighe na
fìreantachd, na, an déigh a
h-eòlas fhaotainn, pilleadh
o'n àithne naomh a thugadh
dhoibh.
22 Ach thachair dhoibh a
réir an t-sean-fhocal fhìrinn-
ich, Phill am madadh air ais
chum a sgeith féin; agus, A'
mhuc a chaidh nigheadh,
chum a h-aoirneagan san làth-
aich.

CAIB. III.

AN dara litir so, a mhuinn-
tir mo ghràidh, tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh

a nis; annta *le chéile* tha mi
a' brosnachadh bhur n-inntinn
fhìor-ghloin le 'ur cur an
cuimhne:
2 Chum gu'm bi sibh cuimh-
neachail air na briathraibh a
labhradh roimh leis na fàidh-
ibh naomha, agus air ar n-
àithne-ne, abstola an Tighearn
agus an t-Slànuighir:
3 Air dhuibh fhios so bhi
agaibh air tùs, gu'n tig anns
na làithibh deireannach luchd-
fochaid, ag imeachd a réir an
ana-miann féin,
4 Agus ag ràdh, C'àit am
bheil gealladh a theachd? oir
o choidil na h-aithriche, tha
na h-uile nithe a' fantuinn
mar *a bha iad* o thoiseach a'
chruthachaidh.
5 Oir tha iad aineolach air
so d'an deoin, gu'n robh na
nèamha ann o chian, agus an
talamh 'na sheasamh as an
uisge, agus anns an uisge, tre
fhocal Dé:
6 Tre'n deachaidh an saogh-
al a bha'n sin ann a sgrios,
air teachd do'n dìlinn air.
7 Ach tha na nèamha agus
an talamh a tha nis ann, leis
an fhocal sin féin air an tasg-
aidh suas, *agus* air an gleidh-
eadh fa chomhair teine air
cheann là a' bhreitheanais, a-
gus sgrios dhaoine ain-diadh-
aidh.
8 Ach, a mhuinntir mo
ghràidh, na bithibh-sa aineol-
ach air an aon ni so, Gu *bheil*
aon là aig an Tighearn mar
mhìle bliadhna, agus mìle
bliadhna mar aon là.
9 Cha'n 'eil an Tighearn
mall a thaobh a gheallaidh,
(mar a mheasas dream àraidh
moille,) ach tha e fad-fhulang-
ach do ar taobh-ne, gun toil
aige dream sam bith a bhi
caillte ach na h-uile *dhaoine*
theachd gu h-aithreachas.
10 Ach thig là an Tighearna
mar ghaduiche san oidhche;
anns an téid na nèamha thairis
le toirm mhòir, agus *anns* an
leagh na dùile le dian-theas;
agus bithidh an talamh mar
an ceudna, agus na h-oibre a
ta air, air an losgadh suas.
11 Uime sin do bhrìgh gu'm
bi na nithe so uile air an
sgaoileadh as a chéile, ciod a'
ghnè dhaoine bu chòir a bhi
annaibh, ann an caithe-beatha
naomh, agus diadhachd,
12 Le sùil a bhi agaibh ris,
agus luathachadh chum teachd
là Dhé, anns am bi na nèamha,
air dhoibh bhi ri theine, air
an sgaoileadh o chéile, agus
anns an leaghar na dùile le
dian-theas?
13 Gidheadh tha dùil ag-
ainne ri nèamhaibh nuadha a-
gus talamh nuadh, a réir a
gheallaidh, anns an còmh-
nuich fìreantachd.
14 Uime sin, a mhuinntir
ionmhuinn, o tha dùil agaibh
ris na nithibh sin, deanaibh
bhur dìchioll chum gu faigh-
ear leis-san ann an sìth sibh,
gun smal agus neo-lochdach:
15 Agus measaibh gur
slàinte fad-fhulangas ar Tigh-
earn; amhuil a sgriobh ar
bràthair gràdhach Pòl mar an
ceudna do 'ur n-ionnsuidh, a-
réir a' ghliocais a thugadh
dha;
16 Amhuil mar 'na litrich-
ibh uile, a' labhairt annta mu
na nithibh so: anns am bheil
cuid do nithibh do-thuigsinn,
a tha an dream a tha neo-
fhòghlumta agus neo-sheas-
mhach a' fiaradh, amhuil mar

na sgriobtuirean eile, chum an sgrios féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir mo ghràidh, o's aithne dhuibh *na nithe so* roimh-làimh, thugaibh aire air eagal air dhuibhse mar an ceudna bhi air bhur tarruing air falbh le seacharan nan daoine aìn-diadhaidh, gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus *ann an* eòlas ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Criosd. Dhasan *gu robh* glòir a nis agus gu siorruidh. Amen.

Ceud litir choitchionn an

ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a làimhsich ar làmha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne *i*, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibhse na beatha maireannaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne ;)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill duibhse, chum gu'm bi agaibh-sa mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Criosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhur gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachdaireachd a chuala sinn uaithsan, agus a tha sinn a' cur an céill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris, agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha'n 'eil sinn a' deanamh na fìrinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Criosd a Mhic sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha'n 'eil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinneach agus ceart, chum *ar* peacanna a mhaitheadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neofhìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a deanamh breugaire dheth-san, agus cha'n 'eil 'fhocal annainn.

CAIB. II.

MO chlann bheag, na nithe so tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheac-

aicheas neach air bith, tha
fear-tagraidh againn maille
ris an Athair, Iosa Criosd am
fìrean :
2 Agus is esan an ìobairt-
réitich air son ar peacanna ;
agus cha'n e air son ar peac-
anna a mhàin, ach mar an
ceudna air son *peacanna* an
t-saoghail uile.
3 Agus le so tha fhios ag-
ainn gur aithne dhuinn e, ma
choimhideas sinn 'àitheantan.
4 An ti a their, Is aithne
dhomh e, agus nach 'eil a'
coimhead 'àitheantan, is
breugaire e, agus cha'n 'eil
an fhìrinn ann.
5 Ach ge b'e choimhideas
'fhocal, ann-san gu deimhin
tha gràdh Dhé air a choimh-
lionadh : le so is aithne
dhuinn gu bheil sinn ann-san.
6 An ti a their gu bheil e
fantuinn ann-san, is còir dha-
san mar an ceudna gluasad,
eadhon mar a ghluais esan.
7 A bhràithre, cha'n 'eil mi
a' sgrìobhadh àithne nuaidh
do 'ur n-ionnsuidh, ach seann
àithne, a bha agaibh o'n tois-
each : is i an t-seann àithne
am focal a chuala sibh o thùs.
8 A ris tha mi a' sgrìobhadh
àithne nuaidh do 'ur n-ionn-
suidh, ni a ta fìor ann-san
agus annaibh-sa : do bhrìgh
gu'n d'imich an dorchadas
thairis, agus gu bheil a nis an
solus fìor a' dealrachadh.
9 An ti a their gu bheil e
san t-solus, agus a tha fuath-
achadh a bhràthar, tha e san
dorchadas gus a nis.
10 An ti aig am bheil gràdh
d'a bhràthair, tha e 'na chòmh-
nuidh san t-solus, agus cha'n
'eil aobhar oilbheim air bith
ann.
11 Ach an ti a ta fuathach-
adh a bhràthar, tha e anns an
dorchadas, agus ag imeachd
anns an dorchadas, agus cha'n
aithne dha c'àit am bheil e
dol, do bhrìgh gu'n do dhall
an dorchadas a shùilean.
12 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, a chlann
bheag, do bhrìgh gu bheil
bhur peacanna, air am maith-
eadh dhuibh air sgàth 'ainme-
san.
13 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, aithriche, do
bhrígh gu'm b' aithne dhuibh
esan *a ta* o thùs. Tha mi a'
sgríobhadh do 'ur n-ionn-
suidh, òganacha, do bhrìgh
gu'n d'thug sibh buaidh air
an droch aon. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh,
a chlann bheag, do bhrìgh
gu'm b'aithne dhuibh an t-
Athair.
14 Sgríobh mi do 'ur n-ionn-
suidh, aithriche, do bhrígh
gu'm b'aithne dhuibh an ti *a
ta* ann o thùs. Sgrìobh mi
do 'ur n-ionnsuidh, òganacha,
do bhrìgh gu bheil sibh lài-
dir, agus gu bheil focal Dhé
'na chòmhnuidh annaibh, a-
gus gu'n d'thug sibh buaidh
air an droch aon.
15 Na gràdhaichibh an
saoghal, no na nithe *a ta* san
t-saoghal. Ma ghràdhaicheas
neach air bith an saoghal,
cha 'n 'eil gràdh an Athar
ann.
16 Oir na h-uile a *ta* anns
an t-saoghal, ana-miann na
feòla, agus ana-miann nan
sùl, agus uabhar na beatha,
cha'n ann o'n Athair a tha iad,
ach o'n t-saoghal.
17 Agus siubhlaidh an saogh-
al seachad, agus 'ana-miann ;

ach an ti a ni toil Dé, mairidh
e chaoidh.
18 A chlann bheag, is i an
aimsir dheireannach a tha ann:
agus mar a chuala sibh gu'n
tig an t-ana-criosd, is ann mar
sin a ta nis iomadh ana-criosd
ann; o'm bheil sinn a' tuig-
sinn gur i'n aimsir dheireann-
ach a ta ann.
19 Chaidh iad a mach
uainne, ach cha robh iad
dhinn: oir nam biodh iad
dhinn, gu deimhin dh'fhan-
adh iad maille ruinn: ach
chaidh iad a mach, chum gu
deantadh follaiseach iad, nach
robh iad uile dhinn.
20 Ach tha agaibh-sa ung-
adh o'n ti naomh, agus is
aithne dhuibh na h-uile nithe.
21 Cha do sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh, do bhrìgh nach
aithne dhuibh an fhìrinn; ach
do bhrìgh gur aithne dhuibh
i, agus nach 'eil breug air
bith o'n fhìrinn.
22 Cò a tha 'na bhreugaire,
ach esan a dh'àicheadhas gur
e Iosa an Criosd? Is e so an
t-ana-criosd, a tha 'g àicheadh
an Athar agus a' Mhic.
23 Ge b'e neach a dh'àich-
eadhas am Mac, cha'n 'eil an
t-Athair aige: [ach an ti a
dh'aidicheas am Mac, tha an
t-Athair aige mar an ceudna.]
24 Uime sin fanadh an ni
sin annaibh-sa a chuala sibh o
thùs. Ma dh'fhanas an ni a
chuala sibh o thùs annaibh,
fanaidh sibhse mar an ceudna
anns a' Mhac, agus anns an
Athair.
25 Agus is e so an gealladh
a gheall e dhuinn, *eadhon* a'
bheatha mhaireannach.
26 Sgrìobh mi na nithe so
do 'ur n-ionnsuidh, ma thim-
chioll na dream a tha 'gur
mealladh.
27 Ach tha an t-ungadh a
fhuair sibh uaith-san, a' fan-
tuinn annaibh: agus cha'n-
'eil feum agaibh gu'n teag-
aisgeadh aon neach sibh: Ach,
mar a ta an t-ungadh so féin
'gur teagasg mu thimchioll
nan uile nithe, agus a ta e
fìor, agus nach breug e,
eadhon mar a theagaisg e
sibh, fanaibh ann.
28 Agus a nis, a chlann
bheag, fanaibh ann-san; chum
'nuair a dh'fhoillsichear e,
gu'm bi dànachd againn, agus
nach bi nàire oirnn 'na làth-
air aig a theachd.
29 Ma tha fhios agaibh gu
bheil esan fìreanta, tha fhios
agaibh gu bheil gach neach a
ni fìreantachd, air a bhreith
uaith-san.

CAIB. III.

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè
ghràidh a thug an t-Ath-
air dhuinne, gu'n goirteadh
clann Dé dhinn! uime sin
cha'n aithne do'n t-saoghal
sinn, do bhrìgh nach b'aithne
dha esan.
2 A mhuinntir mo ghràidh,
a nis is sinne mic Dhé; agus
cha'n 'eil e soilleir fathast
ciod a bhitheas sinn: ach a ta
fhios againn, 'nuair a dh'-
fhoillsichear esan, gu'm bi
sinn cosmhuil ris; oir chi sinn
e mar a ta e.
3 Agus gach neach aig am
bheil an dòchas so ann, glan-
aidh se e féin, mar a ta esan
glan.
4 Ge b'e neach a ni peac-
adh, tha e mar an ceudna a'
briseadh an lagha: oir is e am
peacadh briseadh an lagha.
5 Agus tha fhios agaibh gu'n

d'fhoillsicheadh esan chum
ar peacanna thoirt air falbh;
agus cha'n 'eil peacadh sam
bith ann-san.
6 Gach neach a dh'fhanas
annsan, cha dean e peacadh:
ge b'e air bith a pheacaicheas,
cha'n fhac e esan, agus cha
robh eòlas aige air.
7 A chlann bheag, na meall-
adh neach air bith sibh: an
ti a ni fìreantachd is fìrean e,
mar is fìrean esan:
8 An ti a ni peacadh, is ann
o'n diabhul a ta e: oir
tha an diabhul a' peacachadh o
thùs. Is ann chum na crìche
so a dh'fhoillsicheadh Mac
Dhé, chum gu'n sgriosadh e
oibre an diabhuil.
9 Ge b'e neach a ghineadh
o Dhia, cha dean e peacadh:
oir a ta a shíol-san a' fantuinn
ann: agus cha'n 'eil e 'n comas
da peacadh a dheanamh, do
bhrìgh gu'n do ghineadh o
Dhia e.
10 An so tha clann Dé, agus
clann an diabhuil follaiseach:
Ge b'e neach nach dean fìr-
eantachd, cha'n ann o Dhia
a tha e, no an ti nach gràdh-
aich a bhràthair.
11 Oir is i so an teachdair-
eachd a chuala sibh o thùs,
sinn a thoirt gràidh d'a chéile:
12 Cha'n ann mar Chain,
a bha o'n droch aon, agus a
mharbh a bhràthair: Agus
c'ar son a mharbh se e? A
chionn gu'n robh 'oibre féin
olc, agus *oibre* a bhràthar fìr-
eanta.
13 Na biodh ioghnadh oirbh,
mo bhràithre, ged dh'fhuath-
aicheas an saoghal sibh.
14 Tha fhios againn gu'n
deachaidh sinn thairis o bhàs
gu beatha, do bhrìgh gu bheil
gràdh againn do na bràith-
ribh: an ti nach gràdhaich *a*
bhràthair, fanaidh e ann am
bàs.
15 Gach neach a dh'fhuath-
aicheas a bhràthair, is mortair
e; agus tha fhios agaibh nach
'eil aig mortair sam bith a'
bheatha mhaireannach a' fan-
tuinn ann.
16 Le so is aithne dhuinn
gràdh *Dhé*, do bhrìgh gu'n do
chuir esan sìos 'anam féin air
ar son-ne: agus is còir dhuinne
ar n-anama féin a chur sìos
air son nam bràithre.
17 Agus ge b'e neach aig am
bheil maoin an t-saoghail so,
agus a chi a bhràthair ann an
uireasbhuidh, agus a dhruid-
eas a chridhe 'na aghaidh,
cionnus a tha gràdh Dhé a'
gabhail còmhnuidh ann-san?
18 Mo chlann bheag, na
gràdhaicheamaid ann am
focal, no ann an teangaidh;
ach ann an gnìomh agus ann
am fírinn.
19 Agus le so is aithne
dhuinn gu bheil sinn do'n
fhìrinn, agus bheir sinn
dearbh-bheachd do 'ur cridh-
eachaibh 'na làthair.
20 Oir ma dhìteas ar cridhe
sinn, is mò Dia na ar cridhe,
agus is aithne dha na h-uile
nithe.
21 A mhuinntir mo ghràidh,
mur dìt ar cridhe sinn, tha
dànachd againn a thaobh Dhé.
22 Agus ge b'e ni a dh'iarr-
as sinn, gheibh sinn uaith e,
do bhrìgh gu bheil sinn a'
coimhead 'àitheantan, agus a'
deanamh nan nithe a tha tait-
neach 'na fhianuis-san.
23 Agus is i so 'àithne-san,
gu'n creideamaid ann an ainm
a Mhic Iosa Criosd, agus gu'n

gràdhaicheamaid a chéile,
mar a thug esan àithne
dhuinn.
24 Agus an ti a choimhid-
eas 'àitheanta-san, tha e gabh-
ail còmhnuidh ann, agus esan
ann-san: agus le so is aithne
dhuinn gu bheil esan a' fuir-
each annainn, o'n Spiorad a
thug e dhuinn.

CAIB. IV.

A MHUINNTIR ion-
mhuinn, na creidibh
gach uile spiorad, ach dearbh-
aibh na spioradan, an ann o
Dhia a tha iad: do bhrìgh gu
bheil mòran do fhàidhibh
bréige air dol a mach do'n
t-saoghal.
2 Le so aithnichibh Spiorad
Dhé: gach uile spiorad a
dh'aidicheas gu'n d'thàinig
Iosa Criosd san fheòil, is ann
o Dhia a tha e.
3 Agus gach uile spiorad
nach aidich gu bheil Iosa
Criosd air teachd san fheòil,
cha'n ann o Dhia a tha e: a-
gus is e so *spiorad* sin an ana-
criosd, neach a chuala sibh e
bhi teachd, agus a nis tha e
cheana anns an t-saoghal.
4 A chlann bheag, tha sibh-
se o Dhia, agus thug sibh
buaidh orra-san; do bhrìgh
gur mò esan a ta annaibh-sa,
na esan a ta anns an t-saoghal.
5 Tha iadsan o'n t-saoghal:
uime sin tha iad a' labhairt
mu'n t-saoghal, agus tha'n
saoghal ag éisdeachd riu.
6 Tha sinne o Dhia: an ti
aig am bheil eòlas air Dia,
éisdidh e ruinne; an ti nach
'eil o Dhia, cha'n éisd e ruinn.
O so aithnichidh sinn spiorad
na fìrinn, agus spiorad an
t-seacharain.
7 A mhuinntir ionmhuinn,
gràdhaicheamaid a chéile: oir
is ann o Dhia tha'n gràdh;
agus gach neach a ghràdh-
aicheas, ghineadh o Dhia e,
agus is aithne dha Dia.
8 An ti nach gràdhaich,
cha'n aithne dha Dia; oir is
gràdh Dia.
9 An so dh'fhoillsicheadh
gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh
gu'n do chuir Dia aon-ghin
Mhic do'n t-saoghal, chum
gu'm bitheamaid beò trìd-san.
10 An so a ta gràdh, cha'n
e gu'n do ghràdhaich sinne
Dia, ach gu'n do ghràdhaich
esan sinne, agus gu'n do chuir
e a Mhac féin *gu bhi* 'na ìob-
airt-réitich air son ar peac-
anna.
11 A mhuinntir ionmhuinn,
ma ghràdhaich Dia sinne mar
sin, tha e mar fhiachaibh
oirnne a chéile a ghràdhach-
adh mar an ceudna.
12 Cha'n fhaca neach air
bith Dia riamh. Ma ghràdh-
aicheas sinn a chéile, tha Dia
'na chòmhnuidh annainn,
agus tha a ghradh air a choimh-
lionadh annainn.
13 O so is aithne dhuinn gu
bheil sinne 'nar còmhnuidh
ann-san, agus esan annainne,
do bhrìgh gu'n d'thug e
dhuinn d'a Spiorad.
14 Agus chunnaic sinn agus
tha sinn a' deanamh fianuis,
gu'n do chuir an t-Athair am
Mac uaith mar Shlànuighear
an domhain.
15 Ge b'e neach a dh'aid-
icheas gur e Iosa Mac Dhé,
tha Dia 'na chòmhnuidh ann-
san, agus esan ann an Dia.
16 Agus fhuair sinn aithne
air agus chreid sinn an gràdh
a tha aig Dia dhuinn. Is
gràdh Dia; agus an ti a tha

fantuinn ann an gràdh, tha e
'na chòmhnuidh ann an Dia,
agus Dia ann-san.
17 An so tha ar gràdh-ne
air a dheanamh coimhlionta,
chum gu'm bi againn dànachd
ann an là a' bhreitheanais: do
bhrìgh mar a tha esan, gur
amhuil sin a tha sinne anns
an t-saoghal so.
18 Cha'n 'eil eagal ann an
gràdh; ach tilgidh gràdh
diongmhalta an t-eagal a
mach; do bhrìgh gu bheil pian
san eagal: an ti a tha eagal-
ach, cha d'rinneadh coimh-
lionta ann an gràdh e.
19 Tha gràdh againne dha-
san, do bhrìgh gu'n do ghràdh-
aich esan sinne an toiseach.
20 Ma their neach, Tha
gràdh agam do Dhia, agus
fuath aige d'a bhràthair, is
breugaire e: oir an ti nach
gràdhaich a bhràthair a chunn-
aic e, cionnus a dh'fheudas e
Dia nach fac e a ghràdhach-
adh?
21 Agus an àithne so tha ag-
ainn uaith-san, An ti a ghràdh-
aicheas Dia, gu'n gràdhaich e
a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

GE b'e neach a chreideas
gur e Iosa an Criosd,
ghineadh o Dhia e; agus ge
b'e ghràdhaicheas an ti a ghin,
gràdhaichidh e mar an ceudna
an ti a ghineadh leis.
2 O so is aithne dhuinn gu
bheil gràdh againn do chloinn
Dé, 'nuair a ghràdhaicheas
sinn Dia, agus a choimhideas
sinn 'àitheantan.
3 Oir is e so gràdh Dhé,
sinn a choimhead 'àitheantan:
agus cha 'n 'eil 'àitheanta-san
trom.
4 Oir gach uile ni a ghin-
ear o Dhia, bheir e buaidh air
an t-saoghal: agus is i so a'
bhuaidh a bhuadhaicheas air
an t-saoghal, *eadhon* ar creid-
imh-ne.
5 Cò an ti a bhuadhaicheas
air an t-saoghal, ach esan a
tha creidsinn gur e Iosa Mac
Dhé.
6 Is e so esan a thàinig tre
uisge agus tre fhuil, Iosa
Criosd; cha'n e tre uisge a
mhàin, ach tre uisge agus fuil:
agus is e an Spiorad a ni fia-
nuis, do bhrìgh gur fìrinn an
Spiorad.
7 Oir tha triuir a tha dean-
amh fianuis air nèamh, an
t-Athair, am Focal, agus an
Spiorad naomh: agus an triuir
sin is aon iad.
8 Agus tha triuir a tha
deanamh fianuis air an talamh,
an Spiorad, agus an t-uisge,
agus an fhuil: agus thig an
triuir sin r'a chéile ann an
aon.
9 Ma ghabhas sinn ri fia-
nuis dhaoine, 'si fianuis Dé
a's mò: oir is i so fianuis Dé,
a thug e mu thimchioll a
Mhic.
10 An ti a chreideas ann
am Mac Dhé, tha'n fhianuis
aige ann féin: an ti nach creid
Dia, rinn e breugaire dheth,
do bhrìgh nach do chreid e
an fhianuis a rinn Dia mu
thimchioll a Mhic.
11 Agus is i so an fhianuis,
gu'n d'thug Dia dhuinn beatha
mhaireannach: agus tha a'
bheatha so 'na Mhac.
12 An ti aig am bheil am
Mac, tha beatha aige: an ti
aig nach 'eil Mac Dhé, cha'n
'eil beatha aige.
13 Na nithe so sgrìobh mi

do'ur n-ionnsuidh, a tha creid-
sinn ann an ainm Mhic Dhé ;
chum gu'm bi fios agaibh gu
bheil a' bheatha mhaireannach
agaibh, agus chum gu'n creid
sibh ann an ainm Mhic Dhé.
14 Agus is e so an dòchas
a ta againn ann-san, ma dh'-
iarras sinn ni sam bith a réir a
thoile, gu'n éisd e ruinn.
15 Agus ma ta fhios againn
gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a
dh'iarras sinn, tha fhios ag-
ainn gu bheil ar n-iarrtuis a
dh'iarr sinn air againn.
16 Ma chi neach sam bith
a bhràthair a' peacachadh
peacaidh nach 'eil a chum
bàis, iarraidh e, agus bheir e
beatha dha, dhoibh-san nach
'eil a' peacachadh chum bàis.
Tha peacadh chum bàis ann :
a thaobh sin, cha'n 'eil mi ag
ràdh gur còir dha guidheadh.
17 Is peacadh gach uile eu-
coir : agus tha peacadh ann
nach 'eil a chum bàis.
18 Tha fhios againn ge b'e
neach a ghineadh le Dia, nach
peacaich e ; ach an ti a ghin-
eadh o Dhia, coimhididh se
e féin, agus cha bhean an
droch aon ris.
19 Tha fhios againn gur ann
o Dhia a tha sinne, agus tha'n
saoghal uile 'na luidhe san olc.
20 Agus tha fhios againn
gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus
gu'n d'thug e tuigse dhuinn,
chum gu'm b'aithne dhuinn
esan a ta fìor : agus tha sinne
ann-san a ta fìor, ann a Mhac
Iosa Criosd. Is e so an Dia
fìor, agus a' bheatha mhair-
eannach.
21 A chlann bheag, coimh-
idibh sibh féin o ìodholaibh.
Amen.

Dara Litir an ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN seanair chum na ban-
tighearna taghta, agus
chum a cloinne, a's ionmhuinn
leam-sa anns an fhìrinn ; a-
gus cha'n ann leam-sa mhàin,
ach leo-san uile mar an ceud-
na a ghabh eòlas air an fhìr-
inn ;
2 Air son na fìrinn a tha
'na còmhnuidh annainne, a-
gus a bhios maille ruinn gu
bràth :
3 Gràs, tròcair, *agus* sìth
gu robh maille ribh o Dhia
an t-Athair, agus o'n Tigh-
earn Iosa Criosd Mac an Ath-
ar, ann am fìrinn agus ann an
gràdh.
4 Bha gairdeachas mòr orm,
do bhrìgh gu'n d' fhuair mi
do d' chloinn-sa ag imeachd
anns an fhìrinn, a réir mar
a fhuair sinne àithne o'n Ath-
air.
5 Agus a nis guidheam ort,
a bhan-tighearn, cha'n e mar
gu'n sgrìobhainn àithne nuadh
a d'ionnsuidh, ach *an àithne* a
bha againn o thùs, gu'n gràdh-
aicheamaid a chéile.
6 Agus is e so an gràdh,
gu'n imicheamaid a réir 'àith-
eanta-san. 'S i so an àithne,
mar a chuala sibh o thùs, gu'n
imicheadh sibh innte.
7 Oir tha mòran mhealltair-
ean air teachd a steach do'n

t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Criosd air teachd san fheòil. Is meallt-air so agus ana-criosd.
8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn na nithe sin a shaothraich sinn, ach gu faigh sinn làn-duais.
9 Ge b'e neach a bhriseas *an lagh*, agus nach fan ann an teagasg Chriosd, cha'n 'eil Dia aige: an ti a dh'fhanas ann an teagasg Chriosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.
10 Ma thig neach air bith do 'ur n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach do '*ur* tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit.
11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comhpairt aige d'a dhroch oibribh.
12 Air dhomh mòran a bhi agam r'a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, cha b'àill leam *sgrìobhadh* le paipeir agus dubh; ach tha dòchas agam teachd do 'ur n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bi ar gairdeachas coimhlionta.
13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

Treas litir an ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN seanair chum Ghaiuis ghràdhaich, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.
2 A *bhràthair* ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh thaobh gach uile ni gu'n soirbhicheadh leat agus gu'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t' anam.
3 Oir rinn mi gairdeachas gu mòr 'nuair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad-sa, mar a ta thusa ag imeachd san fhìrinn.
4 Cha'n 'eil gairdeachas agam a's mò na bhi cluinntinn gu bheil mo chlann ag imeachd san fhìrinn.
5 A *bhràthair* ghràdhaich, is dìleas a ni thu gach ni a ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich;
6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais: ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu:
7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.
8 Uime sin tha e mar fhiachaibh oirnne gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'nar comh-shaothraichibh do'n fhìrinn.
9 Sgrìobh mi chum na h-eaglais: ach cha ghabh Diotrephes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.
10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briath-

raibh aingidh: agus cha leoir
leis sin, ach ni mò a tha e
féin a' gabhail ris na bràith-
ribh, agus tha e a' bacadh na
dream leis am b'àill, agus 'gan
tilgeadh mach as an eaglais.
11 A *bhràthair* ghràdhaich,
na lean an ni a ta olc, ach an
ni a ta maith. An ti a ni
maith, is ann o Dhia a ta e; ach
an ti a ni olc, cha'n fhac e Dia.
12 Tha deadh theisteas air
Demetrius o na h-uile, agus
o'n fhìrinn féin: agus tha
sinne *mar an ceudna* a' dean-
amh fianuis; agus tha fios ag-
aibh gu bheil ar fianuis-ne
fìor.
13 Bha mòran agam r'a
sgrìobhadh, ach cha'n àill
leam sgrìobhadh le dubh agus
peann a d'ionnsuidh:
14 Ach tha dòchas agam
t'fhaicinn gun dàil, agus labh-
raidh sinn beul ri beul. Sìth
maille riut. Tha na càirdean
a' cur fàilte ort. Cuir fàilte
air na càirdibh air an ainm.

Litir choitchionn an ABSTOIL IUDAIS.

CAIB. I.

IUDAS seirbhiseach Iosa
Criosd, agus bràthair Sheu-
mais, chum na dream a tha
air an naomhachadh le Dia an
t-Athair, agus air an coimhead
le Iosa Criosd, air an gairm:
2 Gu robh tròcair, agus
sìth, agus gràdh air am meud-
achadh dhuibh-sa.
3 A mhuinntir ionmhuinn,
air dhomh an uile dhìchioll
a dheanamh chum sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh mu thim-
chioll na slàinte choitchionn,
b'fheumail domh sgrìobhadh
do bhur n-ionnsuidh, 'gur
n-earalachadh sibh a chath-
achadh gu dìchiollach air son
a' chreidimh a thugadh aon
uair do na naoimh.
4 Oir ghoid daoine àraidh
a steach, a dh'orduicheadh
roimh o shean chum an dìt-
idh so, *daoine* mi-dhiadhaidh,
a' tionndadh gràis ar Dé-ne
gu macnus, agus ag àicheadh
Dhé, a's aon Uachdaran ann,
agus ar Tighearna Iosa
Criosd.
5 Uime sin is àill leam bhur
cur an cuimhne, ged bha
fhios agaibh aon uair air so,
cionnus an déigh do'n Tigh-
earn am pobull a shaoradh á tìr
na h-Eiphit, a sgrios e an déigh
sin an dream nach do chreid.
6 Agus na h-aingil nach do
ghléidh an ceud inbhe, ach a
dh'fhàg an àite-còmhnuidh
féin, choimhid e ann an
geimhlibh siorruidh fo dhor-
chadas, fa chomhair breith-
eanais an là mhòir.
7 Amhuil a ta Sodom agus
Gomorrah, agus na bailte
mu'n cuairt orra, a thug iad
féin thairis do strìopachas air
a' mhodh cheudna, agus a bha
leantuinn feòla coimhich, air
an cur suas 'nam ball-samp-
uill, a' fulang dioghaltais
teine shiorruidh.
8 Mar an ceudna fòs tha an
luchd-bruadair sin a' salach-
adh na feòla, a' deanamh tàir

air uachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingeal, 'nuair a chathaich e an aghaidh an diabhuil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, dànadas air casaid thoibheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearn thu.

10 Ach tha'n dream sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reuson, tha iad 'gan truailleadh féin annta.

11 Is an-aoibhin doibh! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarasdail, agus sgriosadh iad ann an anacainnt cheannaircich Chore.

12 Is smala iad sin ann bhur cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: *is* neòil *iad* gun uisge, air an giùlan mu'n cuairt le gaothaibh: craobhan searg-mheasach, gun toradh; dà uair marbh, air an spìonadh as am freumhaibh;

13 Garbh thonna na fairge, a sgeitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachranach, d'am bheil duibhre an dorchadais gu siorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachdamh *pearsa* o Adhamh, fàidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Feuch, tha'n Tighearn a' teachd le deich mìle d'a naomhaibh,

15 A dheanamh breitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fhàgail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile *briathar* cruaidhe, a labhair peacaich mi-dhiadhaidh 'na aghaidh.

16 Is luchd cànrain agus gearain an dream so, a tha 'g imeachd a réir an ana-miann féin; agus tha'm beul a' labhairt *bhriathar* atmhor, agus iad a' gabhail iongantais do phearsaibh dhaoine air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnichibh-sa, a mhuinntirmo ghràidh, na focail a labhradh roimh le abstolaibh ar Tighearna Iosa Criosd;

18 Mar a thubhairt iad ribh, gu'm biodh anns an aimsir dheireannaich luchd-fanoid, a ghluaiseadh a réir an anamianna mi-dhiadhaidh féin.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad féin o *chàch*, collaidh, gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhi dhuibhse, a mhuinntir ionmhuinn, 'gur togail féin suas ann bhur creidimh ro naomha, a' deanamh urnuigh san Spiorad naomh,

21 Coimhidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Criosd chum na beatha maireannaich.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaidh:

23 Agus tearnaibh dream eile le h-eagal, 'gan spìonadh as an teine; a' fuathachadh eadhon an eudaich air am bheil smal na feòla.

24 A nis dhasan a tha comasach air bhur gleidheadh o thuisleadh, agus *bhur* cur gu neo-lochdach an làthair a ghlòire le h-aoibhneas ro mhòr,

25 Do'n Dia a ta mhàin glic, ar Slànuighear, *gu robh* glòir agus mòralachd, neart agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile linn. Amen.

TAISBEAN EOIN an diadhair.

CAIB. I.

TAISBEAN Iosa Criosd, a thug Dia dha, a dh'fhoillseachadh d'a sheirbhisich nithe a's éigin teachd gu crìch ann ùine ghearr; agus chuir e teachdaireachd uaith, agus le 'aingeal féin dh'fhoillsich e *iad* d'a sheirbhiseach Eoin:

2 A rinn fianuis air focal Dé, agus air teisteas Iosa Criosd, agus air gach ni a chunnaic e.

3 *Is* beannaichte an ti a leughas, agus iadsan a dh'éisdeas ri briathraibh na fàidheadaireachd so, agus a choimhideas na nithe a tha sgrìobhta innte: oir tha'n t-àm am fagus.

4 EOIN chum nan seachd eaglaisean a ta san Asia: Gràs dhuibh, agus sìth o'n Ti a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd; agus o na seachd spioradaibh a tha 'm fianuis a righ-chaithreach-san;

5 Agus o Iosa Criosd, an fhianuis fhìor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn: Dhasan a ghràdhaich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagairt do Dhia agus d'a Athair-san; dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh; agus chi gach sùil e, agus iadsan *mar an ceudna* a lot e: agus ni uile threubha na talmhainn caoidh air a shon-san: gu ma h-amhluidh a bhitheas. Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, tha an Tighearn ag ràdh, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-bhràthair, agus bhur companach ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidin Iosa Criosd, anns an eilean ris an abrar Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearn, agus chuala mi air mo chùlaobh guth mòr, mar *ghuth* trompaid,

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach: agus Sgrìobh-sa ann an leabhar an ni a chi thu, agus cuir *e* chum nan seachd eaglaisean a tha san Asia; chum Ephesuis, agus chum Smirna, agus chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis,

agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'fhaicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinnleirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinnleirean, *neach* cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a ràinig sìos gu 'shàilibh, agus crioslaichte le crios òir mu 'chìochaibh.

14 *Bha* a cheann agus 'fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosa cosmhuil ri umha fìor-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuinn; agus a ghuth mar thoirm mhòran uisgeachan.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reultan: agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul: agus *bha* a ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos aig a chosaibh an riochd mairbh: agus chuir e a làmh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 *Is mise* an ti a ta beò, agus a bha marbh; agus, feuch, tha mi beò gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha iuchraiche ifrinn agus a' bhàis agam.

19 Sgrìobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhitheas an déigh so:

20 Rùn-dìomhair nan seachd reultan a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleirean òir. Is iad na seachd reultan, aingil nan seachd eaglaisean: agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

CHUM aingil eaglais Ephesuis, Sgrìobh; Is iad so na nithe a ta an ti a tha cumail nan seachd reultan 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinnleirean òir, ag ràdh;

2 Is aithne dhomh t'oibre, agus do shaothair, agus t'-fhoighidin, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc; agus gu'n do dhearbh thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidin agad, agus air sgàth m'ainme-sa gu'n d'rinn thu saothair, agus nach d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha *ni-éigin* agam a d' aghaidh, do bhrìgh gu'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uaith a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dean na ceud oibre; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as 'àit, mur gabh thu aithreachas.

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaiteach, nithe mar an ceudna a's fuathach leam-sa.

7 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh; Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mise r'a itheadh do

chraoibh na beatha, a tha ann
am meadhon phàrrais Dé.
8 Agus chum aingil eaglais
Smirna, sgrìobh, Na nithe so
a ta esan ag ràdh, an ti a's
e'n ceud neach agus an neach
deireannach, a bha marbh, a-
gus a tha beò ;
9 Is aithne dhomh t'oibre,
agus t'àmhghar, agus do
bhochdainn, (gidheadh a ta
thu beartach,) agus *is aithne
dhomh* toibheum na muinntir
a their gur Iudhaich iad féin,
agus nach eadh, ach sionagog
Shàtain.
10 Na biodh eagal ort roimh
aon do na nithibh sin a dh'-
fhuilingeas tu : feuch, tilgidh
an diabhul cuid dhibh ann am
prìosan, chum gu'n dearbh-
ar sibh ; agus bithidh àmh-
ghar agaibh rè dheich làith-
ean : bi-sa fìrinneach gu bàs,
agus bheir mise dhuit crùn na
beatha.
11 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh:
An ti a bheir buaidh, cha
chiurrar leis an dara bàs e.
12 Agus chum aingil na
h-eaglais a *ta* ann am Perga-
mos, sgrìobh ; Na nithe so a
ta esan, aig am bheil an claidh-
eamh geur dà fhaobhair, ag
ràdh :
13 Is aithne dhomh t'oibre,
agus c'àit am bheil thu a'd'
chòmhnuidh, *eadhon* far *am
bheil* caithir Shàtain : agus a
ta thu a' cumail m' ainme-sa
gu daingean, agus cha d'àich-
eadh thu mo chreidimh, eadh-
on anns na làithibh sin anns
an robh Antipas 'na fhianuis
fhìrinneach dhomh,a mharbh-
adh 'nur measg, far am bheil
Sàtan 'na chòmhnuidh.
14 Gidheadh, tha beagan
agam a' d' aghaidh, do bhrìgh
gu bheil agad an sin an dream
a tha cumail teagaisg Bha-
laaim, a theagaisg do Bhalac
ceap-tuislidh a chur roimh
chloinn Israeil, chum nithe a
dh'ìobradh do ìodholaibh ith-
eadh, agus strìopachas a
dheanamh.
15 Is amhuil sin a ta agad
mar an ceudna an dream a tha
cumail teagaisg nan Nicolait-
each, ni a's fuathach leam-sa.
16 Dean aithreachas, no thig
mi a d'ionnsuidh gu grad,
agus cogaidh mi 'nan aghaidh
le claidheamh mo bheòil.
17 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglais-
ibh : Do'n ti a bhuadhaich-
eas bheir mi r'a itheadh do'n
mhana fholuichte, agus bheir
mi dha clach gheal, agus air
a' chloich ainm nuadh sgrìobh-
ta, nach aithne do neach air
bith, ach do'n ti a gheibh *i*.
18 Agus chum aingil na h-
eaglais a *ta* ann an Tiatira,
sgrìobh ; Na nithe so tha Mac
Dhé, aig am bheil a shùilean
mar lasair theine, agus a chos-
an mar umha fìor-ghlan, ag
ràdh ;
19 Is aithne dhomh t'oibre,
agus do ghràdh, agus do sheir-
bhis agus *do* chreidimh, a-
gus t'fhoighidin, agus t'oibre
deireannach ; gu *bheil iad* ni's
mò na do cheud oibre.
20 Gidheadh, tha agam
beagan do nithibh a' d' agh-
aidh, gu bheil thu a' fulang
do'n mhnaoi sin Iesebel, a tha
'g ràdh gur ban-fhàidh i féin,
mo sheirbhisich a theagasg a-
gus a mhealladh chum strìop-
achas a dheanamh, agus nithe

a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùine gu aithreachas a ghabhail d'a strìopachas; agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d' an gnìomharaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an ti sin a sgrùdas na h-airnean agus na cridheachan: agus bheir mi do gach aon agaibh-sa a réir bhur n-oibre.

24 Ach ribhse a ta mi ag ràdh, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne doimhneachda Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh;

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an ti a bhuadhaicheas, agus a ghleidheas m'oibre gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach:

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iaruinn: mar shoithichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad :) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

AGUS chum aingil na h-eaglais a *tha* ann an Sardis, sgrìobh; Na nithe so a ta an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reultan, ag ràdh; Is aithne dhomh t'oibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi fairéil, agus neartaich na nithe a ta làthair, agus a ta ullamh gu bàsachadh: oir cha d'fhuair mi t'oibre coimhlionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gléidh, agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an eudach; agus imichidh iad maille rium-sa ann an *culaidhibh* geala: oir is airidh iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal; agus cha dubh mi mach 'ainm a leabhar na beatha, ach aidichidh mi 'ainm-san am fianuis m'Athar, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann am Philadelphia, sgrìobh; Na nithe so a ta an ti naomh ag ràdh, an ti fior, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhosglas, agus cha dùin neach air bith; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith:

8 Is aithne dhomh t'oibre: feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urrainn neach air bith a dhùnadh: oir a ta neart beag agad, agus

ghléidh thu m'fhocal, agus
cha d'àicheadh thu m'ainm.
9 Feuch, bheir mise *orra-san*
do shionagog Shàtain, (a tha
'g ràdh gur Iudhaich iad féin,
agus nach eadh, ach a ta
deanamh bréige,) feuch, bheir
mise orra gu'n tig iad agus
gu'n dean iad aoradh aig do
chosaibh, agus gu'm bi fios
aca gu'n do ghràdhaich mise
thu.
10 A chionn gu'n do ghléidh
thu focal m' fhoighidin-sa,
gleidhidh mise thusa mar an
ceudna o uair a' bhuairidh, a
thig air an t-saoghal uile, a
dhearbhadh na muinntir sin a
tha 'nan còmhnuidh air an
talamh.
11 Feuch, tha mi a' teachd
gu grad: dean greim daing-
ean air na bheil agad, chum
nach glac neach air bith do
chrùn.
12 An ti a bheir buaidh, ni
mi e 'na phost ann an teamp-
pull mo Dhé, agus cha téid e
ni's mò a mach as: agus
sgrìobhaidh mi ainm mo Dhé
air, agus ainm caithreach mo
Dhé, *a's i* Ierusalem nuadh, a
thig a nuas o nèamh o m'
Dhia: agus *sgrìobhaidh* mi
m'ainm nuadh féin *air.*
13 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.
14 Agus chum aingil na
h-eaglais ann an Laodicea,
sgrìobh; Na nithe so a ta an
Amen, an fhianuis dhìleas
agus fhírinneach, toiseach
cruthachaidh Dhé, ag ràdh;
15 Is aithne dhomh t'oibre,
nach 'eil thu aon chuid fuar
no teth: b'fhearr leam gu'm
bitheadh tu fuar no teth.
16 Uime sin do bhrìgh gu
bheil thu meagh-bhlàth, agus
nach 'eil thu aon chuid fuar
no teth, sgeithidh mi thu
mach as mo bheul.
17 Do bhrìgh gu bheil thu
ag ràdh, Tha mi beartach, a-
gus air fàs ann an saoibhreas,
agus gun fheum agam air ni
sam bith; agus gun fhios agad
gu bheil thu dòruinneach, a-
gus truagh, agus bochd, agus
dall, agus lomnochd:
18 Comhairlicheam dhuit or
a cheannach uamsa, air a
dhearbhadh san teine, chum
gu'm bi thu saoibhir; agus
eudach geal, chum gu'n
còmhdaichear thu, agus nach
bi nàire do lomnochduidh foll-
aiseach; agus ung do shùile
le sàbh-shùl, chum gur léir
dhuit.
19 Mheud as is ionmhuinn
leam, tha mi a' cronachadh a-
gus a' smachdachadh; uime
sin biodh agad-sa teas-ghràdh,
agus dean aithreachas.
20 Feuch, tha mi a'm' sheas-
amh aig an dorus, agus a'
bualadh: ma dh'éisdeas neach
sam bith ri m' ghuth, agus
gu'm fosgail e'n dorus, thig
mi a steach d'a ionnsuidh,
agus gabhaidh mi mo shuipeir
maille ris, agus esan maille
rium-sa.
21 Do'n ti a bhuadhaicheas
bheir mi comas suidhe maille
rium-sa air mo righ-chaithir,
amhuil fòs a bhuadhaich mise,
agus a shuidh mi maille ri
m'Athair air a righ-chaithir-
san.
22 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

AN déigh so dh'amhairc mi,
agus, feuch, *bha* dorus

fosgailte air nèamh; agus *bha*
an ceud ghuth a chuala mi,
mar *fhuaim* trompaid a' labh-
airt rium, ag ràdh, Thig a
nìos an so, agus nochdaidh
mise dhuit nithe a's éigin
tachairt an déigh so.
2 Agus air ball bha mi san
Spiorad: agus, feuch, bha righ-
chaithir air a suidheachadh air
nèamh, agus bha neach 'na
shuidhe air an righ-chaithir.
3 Agus bha an ti a shuidh,
r'a amharc air, cosmhuil ri
cloich Iasper, agus Shardis:
agus *bha* bogha-frois timchioll
na righ-chaithreach mu'n
cuairt, cosmhuil, r'a fhaicinn,
ri Emerald.
4 Agus timchioll na righ-
chaithreach mu'n cuairt *bha*
ceithir chaithriche fichead; a-
gus air na caithrichibh chunn-
aic mi ceithir seanaire fichead
'nan suidhe, air an sgeadach-
adh ann an culaidhibh geala;
agus bha ac' air an cinn crùin
òir.
5 Agus chaidh a mach as
an righ-chaithir dealanaich, a-
gus tairneanaich, agus guth-
anna: agus *bha* seachd lòch-
rain theine a' dearg-lasadh
am fianuis na righ-chaith-
reach, a's iad seachd spiorada
Dhé.
6 Agus roimh an righ-chai-
thir *bha* fairge ghloine cos-
mhuil ri criostal: agus ann
am meadhon na righ-chaith-
reach, agus mu'n cuairt do'n
righ-chaithir, *bha* ceithir
bheathaiche làn do shùilibh
air am beulaobh agus air an
cùlaobh.
7 Agus *bha* an ceud bheath-
ach cosmhuil ri leòmhan, agus
an dara beathach cosmhuil ri
laogh, agus bha aig an treas
beathach aghaidh mar dhuine,
agus *bha* an ceathramh beath-
ach cosmhuil ri iolair ag iteal-
aich.
8 Agus aig na ceithir bheath-
aichibh, aig gach aon diubh
fa leth, bha sè sgiathan mu'n
cuairt da, agus *bha* iad làn
do shùilibh an taobh a stigh;
agus cha do sguir iad a là no
dh'oidhche, ag ràdh, Naomh,
naomh, naomh, an Tighearn
Dia uile-chumhachdach, a bha,
agus a ta, agus a bhitheas.
9 Agus an uair a thug na
beathaiche sin glòir, agus urr-
am, agus buidheachas do'n ti
a bha 'na shuidhe air an righ-
chaithir, a ta beò gu saoghal
nan saoghal,
10 Thuit na ceithir seanaire
fichead sìos an làthair an ti a
bha 'na shuidhe air an righ-
chaithir, agus rinn iad aoradh
dhasan a ta beò gu saoghal
nan saoghal, agus thilg iad
sìos an crùin an làthair na
righ-chaithreach, ag ràdh,
11 Is airidh thusa, a Thigh-
earn, air glòir, agus urram, a-
gus cumhachd fhaotainn; oir
chruthaich thu na h-uile nithe,
agus air son do thoile-sa tha
iad, agus chruthaicheadh iad.

CAIB. V.

AGUS chunnaic mi ann an
làimh dheis an ti a shuidh
air an righ-chaithir leabhar
sgrìobhta san taobh a stigh
dheth agus air a chùlaobh, air
a sheulachadh le seachd seul-
aibh.
2 Agus chunnaic mi aingeal
treun a' gairm le guth àrd,
Cò a's airidh air an leabhar
fhosgladh, agus air a sheul-
achan fhuasgladh?
3 Agus cha robh aon neach

air nèamh, no air thalamh, no
fuidh'n talamh comasach air
an leabhar fhosgladh, no seall-
tuinn air.
4 Agus ghuil mi gu mòr, do
bhrìgh nach d' fhuaradh aon
neach a b'airidh air an leabhar
fhosgladh, agus a leughadh,
no sealltuinn air.
5 Agus thubhairt aon do na
seanairibh rium, Na guil;
feuch, bhuadhaich an Leòmh-
an a tha do thréibh Iudah,
Freumh Dhaibhidh, air an
leabhar fhosgladh, agus a
sheachd seulachan fhuasgladh.
6 Agus dh'amhairc mi, a-
gus, feuch, ann am meadhon
na righ-chaithreach, agus nan
ceithir bheathaichean, agus
ann am meadhon nan sean-
airean, Uan 'na sheasamh mar
gu'm biodh e air a mharbh-
adh, aig an robh seachd adh-
aircean, agus seachd sùilean,
a's iad seachd spiorada Dhé,
a chuireadh a mach chum na
talmhainn uile.
7 Agus thàinig e, agus ghlac
e an leabhar á deas làimh an
ti a bha 'na shuidhe air an
righ-chaithir.
8 Agus an uair a ghlac
e'n leabhar, thuit na ceithir
beathaichean, agus na ceithir
seanaire fichead sìos an làthair
an Uain, agus aig gach aon
diubh clàrsaichean, agus tùis-
shoithichean òir làn do nith-
ibh deadh-fhàile, nithe a's iad
urnuighean nan naomh.
9 Agus sheinn iad òran
nuadh, ag ràdh, Is airidh thusa
air an leabhar a ghlacadh, a-
gus a sheulachan fhosgladh,
do bhrìgh gu'n do mharbh-
adh thu, agus gu'n do shaor
thu sinne do Dhia le t'fhuil
féin, as gach uile thréibh, agus
theangaidh, agus shluagh, a-
gus chinneach;
10 Agus gu'n d'rinn thu
rìghrean dhinn agus sagairt
do ar Dia: agus rìghichidh
sinn air an talamh.
11 Agus dh'amhairc mi,
agus chuala mi guth mhòran
aingeal timchioll na righ-
chaithreach, agus nam beath-
aichean, agus nan seanairean;
agus b'e an àireamh deich mìle
uair deich mìle, agus mìlte do
mhìltibh;
12 Ag ràdh le guth àrd, Is
airidh an t-Uan a chaidh
mharbhadh, air cumhachd, a-
gus saoibhreas, agus gliocas,
agus neart, agus urram, agus
glòir, agus moladh fhaotainn.
13 Agus chuala mi gach
uile chreutair a ta air nèamh,
agus air an talamh, agus
fuidh'n talamh, agus a ta air
a' chuan, agus na h-uile nithe
a ta annta, ag ràdh, Moladh,
agus urram, agus glòir, agus
cumhachd, *gu robh* dhasan a
ta 'na shuidhe air an righ-
chaithir, agus do'n Uan gu
saoghal nan saoghal.
14 Agus thubhairt na cei-
thir bheathaiche, Amen. A-
gus thuit na ceithir seanaire
fichead sìos, agus rinn iad aor-
adh dhasan a ta beò gu saogh-
al nan saoghal.

CAIB. VI.

AGUS chunnaic mi, 'nuair
a dh'fhosgail an t-Uan
aon do na seulaibh, agus
chuala mi aon do na ceithir
beathaichibh ag ràdh, mar
le fuaim tairneanaich, Thig a-
gus faic.
2 Agus chunnaic mi, agus,
feuch, each geal; agus bha aig
an ti a shuidh air, bogha: a-
gus thugadh dha crùn, agus

chaidh e mach a' buadhach-
adh, agus chum gu buadhaich-
eadh e.
3 Agus an uair a dh'fhosg-
ail e'n dara seula, chuala mi
an dara beathach ag ràdh,
Thig, agus faic.
4 Agus chaidh each eile
mach, *a bha* dearg; agus thug-
adh *cumhachd* dhasan a shuidh
air, chum sìth a thoirt o'n tal-
amh, ionnus gu marbhadh iad
a chéile: agus thugadh claidh-
eamh mòr dha.
5 Agus an uair a dh'fhosg-
ail e an treas seula, chuala mi
an treas beathach ag ràdh,
Thig, agus faic. Agus dh'amh-
airc mi, agus, feuch, each
dubh, agus bha aig an ti a
shuidh air, meidh 'na làimh.
6 Agus chuala mi guth
ann am meadhon nan ceithir
bheathaichean ag ràdh, Tomh-
as cruithneachd air son pegh-
inn, agus tri tomhasan eòrna
air pheghinn; agus na dean
cron air an oladh, no air an
fhìon.
7 Agus an uair a dh'fhosg-
ail e'n ceathramh seula, chu-
ala mi guth a' cheathramh
beathaich ag ràdh, Thig, agus
faic.
8 Agus dh'amhairc mi, a-
gus feuch each glas; agus
b'e ainm an ti a shuidh air,
am Bàs, agus lean ifrinn 'na
chuideachd: agus thugadh
dhoibh-san cumhachd air a'
cheathramh cuid do'n talamh,
a mharbhadh le claidheamh,
agus le gorta, agus le bàs,
agus le fiadh-bheathaichibh na
talmhainn.
9 Agus an uair a dh'fhosg-
ail e an cùigeadh seula, chunn-
aic mi fuidh'n altair, anama
na muinntir sin a mharbhadh
air son focail Dé, agus air son
na fianuis a chum iad:
10 Agus ghlaodh iad le
guth mòr, ag ràdh, Cia fhad
a bhitheas, O Thighearna
naoimh agus fhìrinnich, gus
an dean thu breitheanas, agus
an dìol thu ar fuil-ne orra-san
a ta 'nan còmhnuidh air an
talamh?
11 Agus thugadh do gach
aon diubh trusgana fada geala,
agus chaidh a ràdh riu, iad a
ghabhail fois fathast rè ùine
bhig, gus am biodh an comh-
sheirbhisich mar an ceudna,
agus am bràithrean a rachadh
a mharbhadh mar *a chaidh*
iadsan, air an coimhlionadh.
12 Agus dh'amhairc mi
'nuair a dh'fhosgail e an seath-
adh seula, agus, feuch, bha
crith mhòr thalmhainn ann;
agus dh'fhàs a' ghrian dubh
mar shaic-eudach ròin, agus
dh'fhàs a' ghealach mar fhuil.
13 Agus thuit reulta nèimh
air an talamh, mar a thilgeas
craobh-fhìge a fìgean an-ab-
aich, 'nuair a chrathar i le
gaoith mhòir.
14 Agus chaidh nèamh thai-
ris mar rola leabhair air fhill-
eadh air a chéile; agus dh'ath-
arraicheadh gach beinn agus
eilean as an ionadaibh féin:
15 Agus dh'fholaich rìghre
na talmhainn, agus na daoine
mòra, agus na daoine saoibhir,
agus na h-àrd-cheannardan, a-
gus na daoine cumhachdach,
agus gach tràill, agus gach
duine saor, iad féin ann an
uamhaibh agus ann an creag-
aibh nam beann;
16 Agus thubhairt iad ris na
sléibhtibh agus ris na creag-
aibh, Tuitibh oirnne, agus fol-
aichibh sinn o ghnùis an ti a

tha 'na shuidhe air an righ-
chaithir, agus o fheirg an
Uain:
17 Oir thàinig là mòr
'fheirge-san; agus cò a dh'-
fheudas seasamh?

CAIB. VII.

AGUS an déigh nan nithe
sin, chunnaic mi ceithir
aingil 'nan seasamh air ceithir
oisinnibh na talmhainn, a'
cumail ceithir ghaothanna na
talmhainn, chum nach séid-
eadh a' ghaoth air an talamh,
no air an fhairge, no air aon
chraoibh.
2 Agus chunnaic mi ain-
geal eile ag éirigh o'n àird an
ear, aig an robh seula an Dé
bheò: agus ghlaodh e le guth
mòr ris na ceithir aingil, d'an
d'thugadh *cumhachd* cron a
dheanamh air an talamh agus
air an fhairge,
3 Ag ràdh, na deanaibh
dochann do'n talamh, no do'n
fhairge, no do na craobhaibh,
gus an cuir sinn seula air seir-
bhisich ar Dé air clàraibh an
eudain.
4 Agus chuala mi àireamh
na dream a sheulaicheadh:
ceud agus dà fhichead agus
ceithir mìle, a sheulaicheadh
do uile threubhaibh chloinn
Israeil.
5 Do thréibh Iudah sheul-
aicheadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Reubein sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Ghad sheulaicheadh
dà mhìle dheug.
6 Do thréibh Aseir sheul-
aicheadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Nephtalim sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Mhanaseis sheulaich-
eadh dà mhìle dheug.
7 Do thréibh Shimeoin
sheulaicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Lebhi sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Isachair sheulaicheadh
dà mhìle dheug.
8 Do thréibh Shabuloin
sheulaicheadh dà mhìle
dheug. Do thréibh Ioseiph
sheulaicheadh dà mhìle dheug
Do thréibh Bheniamin sheul-
aicheadh dà mhìle dheug.
9 An déigh so dh'amhairc
mi, agus, feuch, sluagh mòr,
nach robh neach sam bith
comasach air àireamh, do na
h-uile chinnich, agus threubh-
aibh, agus shluaghaibh, agus
theangannaibh, 'nan seasamh
an làthair na righ-chaithreach,
agus an làthair an Uain, air an
sgeadachadh le trusganaibh
fada geala, agus pailm aca
'nan làmhaibh;
10 Agus ghlaodh iad le
guth àrd, ag ràdh, Slàinte do
ar Dia-ne a ta 'na shuidhe
air an righ-chaithir, agus do'n
Uan.
11 Agus sheas na h-aingil
uile timchioll na righ-chaith-
reach, agus nan seanairean,
agus nan ceithir bheathaich-
ean, agus thuit iad air an agh-
aidh an làthair na righ-chaith-
reach, agus rinn iad aoradh
do Dhia,
12 Ag ràdh, Amen: Mol-
adh, agus glòir, agus gliocas,
agus buidheachas, agus urram,
agus cumhachd, agus neart *gu
robh* do ar Dia-ne gu saoghal
nan saoghal. Amen.
13 Agus fhreagair aon do
na seanairibh, ag ràdh rium,
Cò iad sin a ta air an sgead-
achadh le trusganaibh fada
geala? agus cia as a thàinig
iad?
14 Agus thubhairt mi ris

A Thighearn, tha fhios agad-
sa. Agus thubhairt e rium,
Is iad so iadsan a thàinig á
h-àmhghar mòr; agus nigh
iad an trusgain, agus rinn iad
geal iad ann am fuil an Uain.
15 Uime sin tha iad an
làthair righ-chaithreach Dhé,
agus a' deanamh aoradh dha
a là agus a dh'oidhche 'na
theampull: agus gabhaidh an
ti a tha 'na shuidhe air an
righ-chaithir còmhnuidh 'nam
measg.
16 Cha bhi ocras orra tuill-
eadh, no tart ni's mò; cha
mhò a bhuaileas a' ghrian
orra, no teas air bith.
17 Oir beathaichidh an
t-Uan a tha am meadhon na
righ-chaithreach iad, agus
treòraichidh e iad gu beò-
thobraichibh uisge: agus tior-
maichidh Dia gach deur o'n
sùilibh.

CAIB. VIII.

AGUS an uair a dh'fhosg-
ail e an seachdamh seula,
bha tosd air nèamh mu thim-
chioll leth-uaire.
2 Agus chunnaic mi na
seachd aingil a sheas am fia-
nuis Dé; agus thugadh dhoibh-
san seachd trompaidean.
3 Agus thàinig aingeal eile,
agus sheas e aig an altair, agus
tùisear òir aige; agus thug-
adh dha mòran tùise, chum
gu'n tugadh se *e* maille ri
urnuighibh nan uile naomh air
an altair òir, a *bha*'n làthair
na righ-chaithreach.
4 Agus chaidh deatach na
tùise suas maille ri urnuighibh
nan naomh, o làimh an aingil,
an làthair Dhé.
5 Agus ghlac an t-aingeal
an tùiseir, agus lìon se e le
teine na h-altarach, agus thilg
e air an talamh e: agus bha
guthanna, agus tairneanaich,
agus dealanaich, agus crith-
thalmhainn ann.
6 Agus dh'ulluich na seachd
aingil aig an robh na seachd
trompaidean iad féin, chum
an séideadh.
7 Agus shéid an ceud ain-
geal, agus bha clocha-meall-
ain ann, agus teine air am
measgadh le fuil, agus thilg-
eadh air an talamh iad; agus
loisgeadh an treas cuid do na
craobhaibh, agus am feur glas
uile.
8 Agus shéid an dara ain-
geal, agus thilgeadh mar gu'm
bu bheinn mhòr a' losgadh le
teine anns an fhairge: agus
dh'fhàs an treas cuid do'n
fhairge 'na fuil:
9 Agus fhuair an treas cuid
do na creutairibh a bha anns
an fhairge, aig an robh anam,
bàs; agus mhilleadh an treas
cuid do na longaibh.
10 Agus shéid an treas ain-
geal, agus thuit reult mhòr o
nèamh, a' dearg-lasadh mar
lòchran, agus thuit i air an
treas cuid do na h-aimhnich-
ibh, agus air na tobraichibh
uisge;
11 Agus is e an t-ainm a
ghoirear do'n reult Burmaid:
agus rinneadh an treas cuid
do na h-uisgeachaibh 'nam
burmaid; agus fhuair mòran
dhaoine bàs leis na h-uisgeach-
aibh, do bhrìgh gu'n d'rinn-
eadh searbh iad.
12 Agus shéid an ceath-
ramh aingeal, agus bhuaileadh
an treas cuid do'n ghréin, a-
gus an treas cuid do'n gheal-
aich, agus an treas cuid do na
reultaibh; ionnus gu'n d'rinn-

eadh an treas cuid diubh
dorcha, agus nach do dheal-
raich an là rè an treas cuid
dheth, no an oidhche air a'
mhodh cheudna.
13 Agus dh'amhairc mi, a-
gus chuala mi aingeal ag iteal-
aich ann am meadhon nèimh,
ag ràdh le guth àrd, Is truagh,
truagh, truagh, do luchd-àit-
eachaidh na talmhainn, air
son guthanna eile trompaid
nan tri aingeal a tha fathast
gu séideadh !

CAIB. IX.

AGUS shéid an cùigeadh
aingeal a thrompaid, a-
gus chunnaic mi reult a' tuit-
eam o nèamh chum na tal-
mhainn: agus thugadh dha
iuchair sluichd an dubh-aig-
ein.
2 Agus dh'fhosgail e slochd
an dubh-aigein, agus dh'éir-
ich deatach as an t-slochd,
mar dheataich àmhuinn mhòir
theintich; agus rinneadh a'
ghrian agus an t-athar dorcha
le deataich an t-sluichd.
3 Agus thàinig a mach as
an deataich air an talamh lo-
cuist; agus thugadh cumhachd
dhoibh, a réir mar a tha
cumhachd aig scorpionaibh
na talmhainn.
4 Agus chaidh a ràdh riu
gun iad a dheanamh dochann
air feur na talmhainn, no air
ni sam bith glas, no air craoibh
sam bith ; ach air na daoinibh
sin a mhàin aig nach 'eil seula
Dhé air clàr an eudain.
5 Agus thugadh dhoibh,
cha'n e gu marbhadh siad iad,
ach gu'm biodh iad air am
pianadh rè chùig mìosa; agus
bha am pian cosmhuil ri péin
scorpion, 'nuair a bhuaileas e
duine.
6 Agus anns na làithibh sin
iarraidh daoine am bàs, agus
cha'n fhaigh iad e ; agus bith-
idh déidh aca air bàsachadh,
agus teichidh am bàs uatha.
7 Agus *bha* cruth nan lo-
cust cosmhuil ri h-eachaibh
air an ulluchadh chum catha ;
agus *bha* air an cinn mar gu'm
biodh crùin cosmhuil ri h-òr,
agus *bha* an aghaidhean cos-
mhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.
8 Agus bha folt orra cos-
mhuil ri folt bhan, agus bha
am fiacla mar *fhiaclaibh* leò-
mhan.
9 Agus bha aca uchd-éid-
idhean, mar uchd-éididhean
iaruinn ; agus *bha* fuaim an
sgiathan mar fhuaim charbada
mhòran each a' ruith chum
catha.
10 Agus bha earbuill aca
cosmhuil ri scorpionaibh ; a-
gus bha gathanna 'nan earb-
laibh : agus *b'e* an cumhachd
daoine a chiurradh rè chùig
mìosa.
11 Agus bha righ aca os an
ceann, *eadhon* aingeal an
dubhaigein, agus *'se a's* ainm
dha san Eabhra, Abadon, ach
anns a' Ghréigis 'se a's ainm
dha Apolion.
12 Chaidh aon truaighe thai-
ris ; feuch, tha dà thruaighe
ri teachd fathast an déigh so.
13 Agus shéid an seathadh
aingeal a thrompaid, agus
chuala mi guth o cheithir adh-
arcaibh na h-altair òir, a tha
am fianuis Dé,
14 Ag ràdh ris an t-seath-
adh aingeal aig an robh an
trompaid, Fuasgail na ceithir
aingil a tha ceangailte aig an
amhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìosa, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoinibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean a' mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìltibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmhan; agus as am beoil thàinig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na tri *plàighibh* so mharbhadh an treas cuid do dhaoinibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'nam beul, agus 'nan earblaibh: oir *bha* an earbuill cosmhuil ri nathraichibh nimhe, agus bha cinn aca, agus leo sin ni iad dochann.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoinibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibribh an làmh, ionnus nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urrainn faicinn, no cluinntinn, no imeachd;

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d'am mortaibh, no d'an druidheachd, no d'an strìopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

AGUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois air a cheann, agus 'aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phuist teine.

2 Agus bha aige 'na làimh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairge, agus *a chos* chlì air an talamh,

3 Agus ghlaodh e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhan: agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na seachd tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal, a chunnaic mi 'na sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhionnaich e airsan a tha beò gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nèamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhairge agus na nithe a ta innte, Nach bi aimsir ann ni's mò;

7 Ach ann an làithibh gutha an t-seachdamh aingil, 'nuair a thòisicheas e air séideadh, an sin gu'm biodh rùn-dìomhair Dhé air a chrìochnachadh, mar a dh'innis e d'a sheirbhisich na fàidhean.

8 Agus labhair an guth a chuala mi o nèamh, rium a rìs, agus thubhairt e, Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làimh an aingil a tha 'na

sheasamh air an fhairge, agus
air an talamh.
9 Agus chaidh mi dh'ionn-
suidh an aingil, agus thubhairt
mi ris, Thoir dhomh-sa an
leabhran: agus thubhairt esan
rium, Glac, agus ith suas e;
agus ni e do bhroinn searbh,
ach bithidh e ann do bheul
milis mar mhil.
10 Agus ghlac mi an leabh-
ran á làimh an aingil, agus
dh'ith mi suas e; agus bha
e ann mo bheul milis mar
mhil; agus an uair a dh'ith mi
e, rinneadh mo bhrù searbh.
11 Agus thubhairt e rium,
Is éigin duit a rìs fàidheadair-
eachd a dheanamh am fianuis
shlògh, agus chinneach, agus
theanganna, agus rìghre lìon-
mhor.

CAIB. XI.

AGUS thugadh dhomh cuilc
cosmhuil ri slait: agus
sheas an t-aingeal, ag ràdh,
Eirich, agus tomhais teampull
Dhé, agus an altair, agus iad-
san a tha deanamh aoraidh
ann.
2 Ach fàg a mach a' chùirt
a tha'n taobh a muigh do'n
teampull, agus na tomhais i;
oir thugadh i do na Cinnich:
agus saltraidh iad fo 'n cos-
aibh am baile naomh rè dhà
mhìos agus dhà fhichead.
3 Agus bheir mise *cumh-
achd* do m' dhithis fhianuis-
ean, agus ni iad fàidheadair-
eachd rè mìle agus dà cheud
agus tri fichead là eudaichte
ann an saic-eudach.
4 Is iad so an dà chrann
oladh, agus an dà choinnleir a
tha 'nan seasamh an làthair
Dhé na talmhainn.
5 Agus ma chiurras neach
air bith iad, théid teine a mach
as am beul, agus claoidhidh e
an naimhdean: agus ma
chiurras neach air bith iad, is
éigin da bhi air a mharbhadh
mar so.
6 Tha cumhachd aca so
nèamh a dhùnadh, ionnus nach
bi uisge ann, ann an làithibh
am fàidheadaireachd-san: a-
gus tha cumhachd aca air
uisgeachaibh chum an tionn-
dadh gu fuil, agus an talamh
a bhualadh leis an uile phlàigh,
co minic 's is toil leo.
7 Agus an uair a chrìoch-
naicheas iad am fianuis, ni
am fiadh-bheathach a dh'éir-
eas as an t-slochd gun iochdar
cogadh 'nan aghaidh, agus
bheir e buaidh orra, agus
marbhaidh e iad.
8 Agus *bithidh* an cuirp
mharbha *'nan luidhe* ann an
sràid a bhaile mhòir, ris an
abrar gu spioradail Sodom a-
gus an Eiphit, far mar an
ceudna an do cheusadh ar
Tighearn.
9 Agus chi *cuid* do na sluagh-
aibh, agus do threubhaibh, a-
gus do theangannaibh, agus
do chinnich, an cuirp mharbha
rè thri làithean gu leth, agus
cha leig iad an cuirp mharbha
a chur ann an uaighibh.
10 Agus ni luchd-àiteach-
aidh na talmhainn gairdeach-
as os an ceann, agus bithidh
iad subhach, agus cuiridh iad
tiodhlacan dh'ionnsuidh a
chéile; do bhrìgh gu'n do
phian an dà fhàidh so iadsan
a bha chòmhnuidh air an tal-
amh.
11 Agus an déigh thri làith-
ean gu leth, chaidh Spiorad
na beatha o Dhia a steach
annta, agus sheas iad air an

cosaibh ; agus thuit eagal mòr
orra-san a chunnaic iad.
12 Agus chual iad guth mòr
o nèamh, ag ràdh riu, Thig-
ibh a nìos an so. Agus chaidh
iad suas do nèamh air neul;
agus chunnaic an naimhdean
iad.
13 Agus anns an uair sin
féin bha crith mhòr thal-
mhainn ann, agus thuit an
deicheamh cuid do'n bhaile,
agus mharbhadh seachd mìle
pearsa sa' chrith-thalmhainn:
agus ghabh a' chuid eile eagal,
agus thug iad glòir do Dhia
nèimh.
14 Chaidh an dara truaighe
thairis: feuch, thig an treas
truaighe gu h-aithghearr.
15 Agus shéid an seachd-
amh aingeal a thrompaid; a-
gus bha guthanna mòra air
nèamh, ag ràdh, Rinneadh
rìoghachdan an t-saoghail *'nan
rìoghachdaibh* do ar Tighearn,
agus d'a Chriosd-san; agus
bithidh e 'na Righ gu saogh-
al nan saoghal.
16 Agus thuit na ceithir
seanaire fichead, a bha 'nan
suidhe air an caithrichibh am
fianuis Dé, sìos air an aghaidh,
agus rinn iad aoradh do Dhia,
17 Ag ràdh, Bheireamaid
buidheachas duitse, O Thigh-
earna Dhé uile-chumhachd-
aich, a ta, agus a bha, agus a
bhitheas; air son gu'n do
ghabh thu do chumhachd mòr
a d'ionnsuidh, agus gu'n do
rìghich thu.
18 Agus bha fearg air na
cinnich, agus thàinig t'fhearg-
sa, agus àm nam marbh gu'n
tugtadh breth orra, agus gu'n
tugadh tusa duais do d' sheir-
bhisich na fàidhean, agus do
na naoimh, agus dhoibh-san
air am bheil eagal t'ainme, do
na big agus do na mòir, agus
gu sgriosadh tu iadsan a sgrios-
as an talamh.
19 Agus dh'f hosgladh team-
pull Dé air nèamh, agus chunn-
cas ann a theampull àirc a'
choimhcheangail: agus bha
dealanaich, agus guthanna, a-
gus tairneanaich, agus crith-
thalmhainn, agus clocha-
meallain mòra ann.

CAIB. XII.

AGUS chunncas iongantas
mòr air nèamh, bean air
a sgeadachadh leis a' ghréin,
agus a' ghealach fuidh a cos-
aibh, agus air a ceann crùn
do dhà reult dheug.
2 Agus air dhi bhi torrach,
ghlaodh i, ri saothair-chloinne,
agus bha i air a pianadh chum
a h-aisead.
3 Agus chunncas iongantas
eile air nèamh, agus, feuch,
dragon mòr dearg, aig an robh
seachd cinn, agus deich adh-
aircean, agus air a chinn
seachd crùin.
4 Agus tharruing 'earball
an treas cuid do reultaibh
nèimh, agus thilg e iad chum
na talmhainn: agus sheas an
dragon fa chomhair na mnà, a
bha ullamh gu bhi air a h-ais-
ead, chum a leanabh a shlug-
adh suas 'nuair a bheireadh
i e.
5 Agus rug i leanabh mic
a bha gus na cinnich uile a
riaghladh le slait iaruinn: a-
gus thogadh a leanabh suas
chum Dhé, agus *chum* a righ-
chaithreach-san.
6 Agus theich a' bhean do'n
f hàsach, far am bheil aice ion-
ad air ulluchadh le Dia, chum
gu'm biodh i air a beathach-

adh an sin rè mìle *agus* dà
cheud *agus* tri fichead là.
7 Agus bha cogadh air
nèamh; rinn Michael agus
'aingil cogadh an aghaidh an
dragoin; agus chog an dragon
agus 'aingil féin;
8 Agus cha d'thug iad
buaidh, cha mhò a fhuaradh
an àite ni's mò air nèamh.
9 Agus thilgeadh a mach
an dragon mòr, an t-seann
nathair sin, ris an abrar an
diabhul agus Sàtan, a tha
mealladh an t-saoghail uile:
thilgeadh a mach e chum na
talmhainn, agus thilgeadh a
mach 'aingil maille ris.
10 Agus chuala mi guth
mòr ag ràdh air nèamh, A nis
tha slàinte agus neart, agus
rìoghachd ar Dé-ne, agus
cumhachd a Chriosd air
teachd; oir thilgeadh sìos
fear-casaid ar bràithrean, a
bha 'gan casaid an làthair ar
Dé-ne a là agus a dh'oidhche.
11 Agus thug iad buaidh
air tre fhuil an Uain, agus tre
fhocal am fianuis-san; agus
cha do ghràdhaich iad an an-
ama féin gu bàs.
12 Uime sin biodh gaird-
eachas oirbh, O a nèamha, a-
gus oirbhse a tha 'nur comh-
nuidh annta. An-aoibhin do
luchd-àiteachaidh na tal-
mhainn, agus na fairge! oir
thàinig an diabhul a nuas do
'ur n-ionnsuidh, agus fearg ro
mhòr air, do bhrìgh gur fios-
rach e nach 'eil aige ach ùine
ghearr.
13 Agus an uair a chunnaic
an dragon gu'n do thilgeadh
e chum na talmhainn, rinn e
geur-leanmhuinn air a' mhnaoi
a rug an *leanabh* mic.
14 Agus do'n mhnaoi thug-
adh dà sgéith iolaire mòire,
chum gu'n rachadh i air iteal-
aich leo do'n fhàsach, chum
a h-ionaid féin; far am bheil
i air a h-altrum rè aimsir, agus
aimsirean, agus leth-aimsir,
o aghaidh na nathrach.
15 Agus thilg an nathair as
a beul uisge mar thuil, an
déigh na mnà, chum gu'n tug-
adh i oirre bhi air a giùlan air
falbh leis an t-sruth.
16 Agus rinn an talamh
còmhnadh ris a' mhnaoi; a-
gus dh'fhosgail an talamh a
bheul, agus shluig e suas an
tuil, a thilg an dragon as a
bheul.
17 Agus bha fearg air an
dragon ris a' mhnaoi, agus
chaidh e dheanamh cogaidh
ris a' chuid eile d'a sliochd, a
tha coimhead aitheanta Dhé,
agus aig am bheil fianuis Iosa
Criosd.

CAIB. XIII.

AGUS sheas mi air gain-
eimh na fairge, agus
chunnaic mi fiadh-bheathach
ag éirigh suas as an fhairge,
aig an robh seachd cinn, agus
deich adhaircean, agus air
'adharcaibh deich crùin, agus
air a chinn ainm toibheim.
2 Agus bu chosmhuil am
fiadh-bheathach a chunnaic mi
ri leopard, agus bha a chosan
mar *chosaibh* math-ghamhna,
agus a bheul mar bheul leòmh-
ain: agus thug an dragon a
neart, agus a chaithir, agus
cumhachd mòr dha.
3 Agus chunnaic mi aon
d'a chinn mar gu'm biodh e
air a lotadh gu bàs; agus leigh-
iseadh a lot bàsmhor: agus
ghabh an talamh uile iongant-
as an déigh an fhiadh-bheath-
aich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n dragon, a thug a chumhachd do'n fhiadh-bheathach: agus rinn iad aoradh do'n fhiadh-bheathach, ag ràdh, Cò a ta cosmhuil ris an fhiadh-bheathach? Cò a ta comasach air cogadh a dheanamh 'na aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nithe mòra, agus thoibheum; agus thugadh cumhachd dha cogadh a dheanamh rè dhà mhìos agus dà fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e 'bheul ann an toibheum an aghaidh Dhé, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus d'a phàilliun, agus do'n dream a ta 'nan còmhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh a dheanamh an aghaidh nan naomh, agus buaidh a thoirt orra: agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile thréibh, agus theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, aoradh dha, aig nach 'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain, a mharbhadh o thoiseach an t-saoghail.

9 Ma tha cluas aig neach air bith, éisdeadh e.

10 Ma bheir neach air bith am braighdeanas, théid e féin am braighdeanas: ma mharbhas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bhi air a mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheathach eile ag éirigh as an talamh; agus bha aige dà adhairc cosmhuil ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gnìomh cumhachd a' cheud fhiadh-bheathaich uile 'na fhianuis, agus tha e toirt air an talamh, agus orra-san a tha 'nan còmhnuidh ann, aoradh a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, aig an robh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhara mòra, ionnus gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na dream a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, ìomhaigh a dheanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beò.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha a thoirt do ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, ionnus gu'n labhradh ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, agus gu'n tugadh e fa'near gu'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile *dhaoine*, araon beag agus mòr, saoibhir agus daoibhir, saor agus daor, comhara a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathaich, no àireamh 'ainme.

18 An so tha gliocas. An

ti aig am bheil tuigse, àir-
mheadh e àireamh an fhiadh-
bheathaich: oir is àireamh
duine e; agus is e 'àireamh
sè ceud agus tri fichead agus
sè.

CAIB. XIV.

AGUS dh'amhairc mi, a
gus, feuch, Uan 'na sheas-
amh air sliabh Shioin, agus
maille ris ceud agus dà fhich-
ead agus ceithir mìle, aig an
robh ainm 'Athar-san sgrìobh-
ta air clàr an eudain.
2 Agus chuala mi guth
o fhlaitheanas, mar fhuaim
mhòran uisgeacha, agus mar
fhuaim tairneanaich mhòir;
agus chuala mi fuaim chlàr-
sairean, a' deanamh ciùil le'n
clàrsaichibh féin:
3 Agus sheinn iad mar gu'm
b'òran nuadh e an làthair na
righ-chaithreach, agus an làth-
air nan ceithir bheathaichean,
agus nan seanairean: agus cha
b'urrain neach sam bith an
t-òran sin fhòghlum, ach an
ceud agus dà fhichead agus
na ceithir mìle, a shaoradh
o'n talamh.
4 Is iad so an dream nach
do shalaicheadh le mnàibh;
oir is òighean iad: is iad so
an dream a tha leantuinn an
Uain ge b'e àit an téid e:
shaoradh iad so o mheasg
dhaoine, 'nan ceud thoradh do
Dhia, agus do'n Uam.
5 Agus 'nam beul cha d'
fhuaradh cealg: oir tha iad
gun lochd an làthair righ-
chaithreach Dhé.
6 Agus chunnaic mi aingeal
eile ag itealaich ann am
meadhon nèimh, aig an robh
an soisgeul siorruidh r'a shear-
monachadh dhoibh-san a tha
'nan còmhnuidh air an talamh,
agus do gach uile chinneach,
agus thréibh, agus theang-
aidh, agus shluagh,
7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh
eagal Dé oirbh, agus thugaibh
glòir dha: oir thàinig uair a
bhreitheanais: agus deanaibh
aoradh dhasan a rinn nèamh,
agus talamh, agus an fhairge,
agus na tobair uisge.
8 Agus lean aingeal eile, ag
ràdh, Thuit, thuit Babilon, am
baile mòr sin, do bhrìgh gu'n
d'thug i air gach uile chinn-
each òl do fhìon feirge a
strìopachais.
9 Agus lean an treas aingeal
iad, ag ràdh le guth àrd, Ma
ni neach air bith aoradh do'n
fhiadh-bheathach, agus d'a
ìomhaigh, agus ma ghabhas
e a chomhara air clàr 'eudain,
no air a làimh,
10 Olaidh esan do fhìon
feirge Dhé, a tha air a dhòrt-
adh gun mheasgadh, ann an
cupan 'fheirge-san; agus bith-
idh e air a phianadh le teine
agus pronnsuc, am fianuis nan
aingeal naomha, agus am fia-
nuis an Uain.
11 Agus bithidh deatach am
péine-san ag éirigh suas gu
saoghal nan saoghal: agus
cha'n 'eil fois sam bith a là no
dh'oidhche aca-san a ni aor-
adh do'n fhiadh-bheathach a-
gus d'a ìomhaigh, no aig
neach air bith a ghabhas com-
hara 'ainme-san.
12 An so tha foighidin nan
naomh: an so *tha*'n dream a
choimhideas àitheanta Dhé, a-
gus creidimh Iosa.
13 Agus chuala mi guth o
nèamh, ag ràdh rium, Sgriobh,
Is beannaichte na mairbh a
gheibh bàs san Tighearn, á so
a mach: Seadh, a ta an Spior-

ad ag ràdh, chum gu faigh
iad fois o'n saothair; agus
leanaidh an oibre iad.
14 Agus dh'amhairc mi, a
gus, feuch, neul geal, agus air
an neul *neach* 'na shuidhe cos-
mhuil ri Mac an duine, aig
an robh crùn òir air a cheann,
agus corran geur 'na làimh.
15 Agus thàinig aingeal eile
mach as an teampull, a' glaodh-
aich le guth àrd ris an ti a
bha 'na shuidhe air an neul,
Sàth a steach do chorran, a-
gus buain: oir thàinig àm
dhuit buain; oir tha foghar
na talmhainn abuich.
16 Agus shàth an ti a bha
'na shuidhe air an neul, a
chorran san talamh; agus
bhuaineadh an talamh.
17 Agus thàinig aingeal eile
mach as an teampull a ta air
nèamh, agus corran geur aige-
san mar an ceudna.
18 Agus thàinig aingeal eile
mach o'n altair, aig an robh
cumhachd os ceann teine,
agus ghlaodh e le glaodh àrd
ris an ti aig an robh an corran
geur, ag ràdh, Sàth a steach do
chorran geur, agus cnuasaich
baguidean fìonain na tal-
mhainn: oir a ta a fìon-dhearc-
an làn abuich.
19 Agus shàth an t-aingeal
a chorran san talamh, agus
chnuasaich e fìonain na tal-
mhainn, agus thilg e i ann am
fìon-amar mòr feirge Dhé.
20 Agus shaltradh am fìon-
amar an taobh a muigh do'n
bhaile, agus thàinig fuil a mach
as an fhìon-amar, gu srèin
nan each, feadh mhìle agus
shè ceud stàid.

CAIB. XV.

AGUS chunnaic mi comh-
ara eile air nèamh, mòr
agus iongantach, seachd ain-
gil aig an robh na seachd
plàighean deireannach; oir
annta so tha fearg Dhé air a
coimhlionadh.
2 Agus chunnaic mi mar
gu'm b'fhairge ghloine, air a
measgadh le teine; agus iad-
san a thug buaidh air an
fhiadh-bheathach, agus air
'ìomhaigh, agus air a chomh-
ara, *agus* air àireamh 'ainme,
'nan seasamh air an fhairge
ghloine, agus clàrsaiche Dhé
aca.
3 Agus tha iad a' seinn òr-
ain Mhaois òglaich Dhé, a-
gus òrain an Uain, ag ràdh,
Is mòr, agus *is* iongantach
t'oibre, a Thighearna Dhé
uile-chumhachdaich; *is* ceart
agus *is* fìor do shlighean-sa, a
Rìgh nan naomh.
4 Cò air nach biodh eagal
romhad, O Thighearn, agus
nach tugadh glòir do t'ainm?
oir *is tusa* a mhàin *a ta* naomh:
oir thig na h-uile chinnich, a-
gus ni iad aoradh ann do
làthair; do bhrìgh gu bheil do
bhreitheanais air an deanamh
follaiseach.
5 Agus an déigh so dh'amh-
airc mi, agus, feuch, dh'fhosg-
ladh teampull pàilliuin na fia-
nuis air nèamh.
6 Agus thàinig a mach as
an teampull na seachd aingil,
aig an robh na seachd plàigh-
ean air an sgeadachadh le lìon-
eudach glan agus dealrach,
agus air an crioslachadh mu'n
uchd le criosaibh òir.
7 Agus thug aon do na
ceithir bheathaichibh do na
seachd aingil seachd soithich-
ean òir, làn do fheirg an Dé
a ta beò gu saoghal nan saogh-
al.

8 Agus lìonadh an teampull le deataich o ghlòir Dhé, agus o 'chumhachd-san ; agus cha b'urrainn neach sam bith dol a stigh do'n teampull, gus am biodh seachd plàighean nan seachd aingeal air an coimhlionadh.

CAIB. XVI.

AGUS chuala mi guth mòr as an teampull, ag ràdh ris na seachd aingil, Imichibh, agus taomaibh soithiche feirge Dhé air an talamh.
2 Agus dh'imich an ceud *aingeal*, agus thaom e a shoitheach air an talamh ; agus dh'-éirich droch neasgaid nimhneach air na daoinibh sin aig an robh comhara an fhiadh-bheathaich, agus *orra-san* a rinn aoradh d'a ìomhaigh.
3 Agus thaom an dara aingeal a shoitheach san fhairge ; agus rinneadh i mar fhuil *duine* mhairbh: agus fhuair gach anam beò bàs anns an fhairge.
4 Agus thaom an treas aingeal a shoitheach anns na h-aimhnichibh agus anns na tobraichibh uisge ; agus rinneadh iad 'nam fuil.
5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag ràdh, Is cothromach thusa, O Thighearn, a ta, agus a bha, agus a bhitheas, do bhrìgh gu'n d' thug thu breth air an dòigh so:
6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r'a h-òl ; oir is toillteanach iad.
7 Agus chuala mi neach eile o'n altair ag ràdh, Seadh, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, *is* fìor agus cothromach do bhreitheanais.
8 Agus thaom an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghréin ; agus thugadh *cumhachd* dha daoine a phianadh le h-ain-teas teine.
9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd air na plàighibh sin : agus cha d'rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dhasan.
10 Agus thaom an cùigeadh aingeal a shoitheach air rìgh-chaithir an fhiadh-bheathaich; agus rinneadh a rìoghachd dorcha ; agus chagainn *daoine* an teanganna tre phéin,
11 Agus thug iad toibheum do Dhia nèimh air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.
12 Agus thaom an seathadh aingeal a shoitheach air an amhainn mhóir Euphrates ; agus thiormaicheadh a h-uisge, chum gu'n ulluichteadh slighe rìghrean na h-àirde 'n ear.
13 Agus chunnaic mi *teachd* a mach á beul an dragoin, agus á beul an fhiadh-bheathaich, agus á beul an fhàidh-bhréige, tri spiorada neóghlan, cosmhuil ri losguinn.
14 Oir is iad *sin* spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu'n cruinneachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.
15 Feuch, a ta mi a' teachd mar ghaduiche. *Is* beannaichte esan a ni faire, agus a ghleidheas 'eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic *daoine* a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r'a
chéile chum ionad ris an ab-
rar san Eabhra, Armagedon.
17 Agus thaom an seachd-
amh aingeal a shoitheach san
athar ; agus thàinig guth mòr
a mach á teampull nèimh, o'n
righ-chaithir, ag ràdh, Tha e
deanta.
18 Agus bha guthanna, a-
gus tairneanaich, agus dealan-
aich ann ; agus bha crith mhòr
thalmhainn ann, nach robh a
leithid ann o bha daoine air
an talamh, a samhuil do chrith-
thalmhainn co mhòir.
19 Agus bha am baile mòr
air a roinn 'na thri earrann-
aibh, agus thuit bailtean nan
cinneach : agus thàinig Babi-
lon mhòr an cuimhne an làth-
air Dhé, a thoirt di copan
fìona fraoich 'f heirge.
20 Agus theich gach uile
eilean as, agus cha d'f huaradh
na beannta.
21 Agus thàinig clacha-
meallain mòra a nuas o nèamh
air daoinibh, *gach clach* co
throm ri talann : agus thug
daoine toibheum do Dhia, air
son plàigh nan clacha-meall-
ain ; oir bha am plàigh-san ro
mhòr.

CAIB. XVII.

AGUS thàinig aon do na
seachd aingil aig an robh
na seachd soithichean, agus
labhair e rium, ag ràdh rium,
Thig an so ; nochdaidh mi
dhuit breitheanas na strìop-
aiche mòire, a tha 'na suidhe
air mòran uisgeacha :
2 Ris an d'rinn rìghre na
talmhainn strìopachas, agus
aig an do chuireadh luchd-àit-
eachaidh na talmhainn air
mhisg le fìon a strìopachais.
3 Agus thug e leis mi anns
an spiorad do'n f hàsach : a-
gus chunnaic mi bean 'na
suidhe air fiadh-bheathach air
dhath scarlaid, làn do ainmibh
toibheim, air an robh seachd
cinn agus deich adhaircean.
4 Agus bha a' bhean air a
sgeadachadh ann am purpur,
agus ann an scarlaid, agus air
a deanamh breagha le h-òr, a-
gus clachaibh luachmhor, a-
gus neamhnuidibh, agus cop-
an òir aice 'na làimh, làn do
ghràineileachd agus do neò-
ghloine a strìopachais.
5 Agus air clàr a h-eudain
bha ainm sgrìobhta, RUN-
DIOMHAIR, BABILON
MHOR, MATHAIR NAN
STRIOPACH AGUS
GHRAINEILEACHDA
NA TALMHAINN.
6 Agus chunnaic mi a' bhean
air mhisg le fuil nan naomh,
agus le fuil f hianuisean Iosa :
agus an uair a chunnaic mi i,
ghabh mi iongantas le h-ion-
gantas mòr.
7 Agus thubhairt an t-ain-
geal rium, C'ar son a ghabh
thu iongantas ? Innsidh mise
dhuit rùn-dìomhair na mnà,
agus an f hiadh-bheathaich a
tha 'ga giùlan, air am bheil na
seachd cinn agus na deich adh-
aircean.
8 Am fiadh-bheathach a
chunnaic thu, bha e, agus
cha'n 'eil e ann ; agus éiridh
e suas á slochd an dubh-aig-
ein, agus théid e am mugha :
agus gabhaidh luchd-àiteach-
aidh na talmhainn, (aig nach
'eil an ainmean sgrìobhta ann
an leabhar na beatha o thois-
each an t-saoghail,) iongantas,
'nuair a chì iad am fiadh-
bheathach a bha, agus nach
'eil, agus a bhitheas ann.

9 An so ta an inntinn aig am bheil gliocas. Na seachd cinn is seachd sléibhtean iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

10 Is seachd rìghrean iad mar an ceudna: tha cùig *dhiubh* air tuiteam, agus a ta h-aon ann: cha d'thàinig am fear eile fathast; agus an uair a thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o'n t-seachdnar, agus théid e am mugha.

12 Agus na deich adhairc-ean a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d'fhuair rìoghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd mar rìgh-rean rè aon uaire maille ris an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin aon inntinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do'n fhiadh-bheathach.

14 Ni iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uan buaidh orra: oir is esan Tighearna nan Tighear-na, agus Righ nan Righ; agus *tha* an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an tagh-adh, agus dìleas.

15 Agus tha e ag ràdh rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an strìopach 'na suidhe, is slòigh, agus coimhthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhairc-ean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do'n strìopaich, agus ni iad fàs i, agus lomnochd, agus ithidh iad a feòil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a thoil a choimhlionadh, agus a bhi dh'aon chomhairle, agus an rìoghachd a thoirt do'n fhiadh-bheathach, gus an coimhlionar briathran Dhé.

18 Agus is i a' bhean a chunnaic thusa, am baile mòr sin, a tha rìoghachadh os ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

AGUS an déigh nan nithe so chunnaic mi aingeal eile teachd a nuas o nèamh, aig an robh cumhachd mòr; agus dhealraich an talamh le 'ghlòir.

2 Agus ghlaodh e gu lài-dir le guth mòr, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-còmhnuidh dheamhan, 'na prìosan do gach spiorad neò-ghlan, 'na h-ionad cumail do gach eun neòghlan agus fuath-mhor.

3 Oir dh'òl na h-uile chinn-ich do fhìon feirge a strìop-achais, agus rinn rìghre na talmhainn strìopachas rithe, a-gus rinneadh saoibhir ceann-aichean na talmhainn le pailt-eas a sògha.

4 Agus chuala mi guth eile o nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach aisde, mo phobull, chum nach bi sibh comhpairteach d'a peacaibh, agus nach faigh sibh *cuid* d'a plàighibh;

5 Oir tha a peacanna air ruigheachd suas gu nèamh, agus chuimhnich Dia a h-eu-cearta.

6 Thugaibh ath-dhìol di mar a dhìol ise ribh, agus thug-aibh dhi a dhà uiread, a réir a h-oibre: anns a' chupan a lìon i, lìonaibh a dhà uiread di.

7 A mheud as a ghlòraich

si i féin, agus a chaith i a
beatha gu sòghail, co mòr as
sin thugaibh dhi do pheanas
agus do bhròn: oir a ta i ag
ràdh 'na cridhe féin, Tha mi
a'm' shuidhe a'm' bhan-righ-
inn, agus cha bhantrach mi,
agus cha'n fhaic mi bròn.
8 Uime sin ann an aon là
thig a plàighean, bàs, agus
bròn, agus gorta; agus loisg-
ear i gu tur le teine: oir is
neartmhor an Tighearna Dia
a bheir breth oirre.
9 Agus ni rìghre na tal-
mhainn, a rinn strìopachas a-
gus a chaith am beatha gu
sòghail maille rithe, gul agus
caoidh air a son, 'nuair a chi
iad deatach a losgaidh,
10 A' seasamh fad as, tre
eagal a peanais, ag ràdh, Mo
thruaighe, mo thruaighe! a'
chaithir mhòr sin Babilon, a'
chaithir threun sin! oir ann
an aon uair thàinig do bhreith-
eanas.
11 Agus ni ceannaichean
na talmhainn gul agus caoidh
air a son; oir cha cheannaich
neach sam bith am bathar ni's
mò.
12 Bathar òir, agus airgid,
agus chlach luachmhor, agus
neamhnuidean, agus lìon-eud-
aich ghrinn, agus phurpuir, a-
gus shìde, agus scarlaid, agus
gach uile ghnè fhiodha thine,
agus gach uile ghné shoith-
iche do ibhori, agus gach
uile ghnè shoithiche do fhiodh
ro luachmhor, agus do umha,
agus do iarunn, agus do mhar-
mor,
13 Agus canal, agus nithe
deadh-fhàile, agus oladh-ung-
aidh, agus tùis, agus fìon, agus
oladh, agus min mhìn, agus
cruithneachd, agus ainmhidh-
ean, agus caoraich, agus eich,
agus carbadan, agus tràillean,
agus anama dhaoine.
14 Agus dh'imich na tor-
aidh, air an robh mòr dhéidh
t'anama, uait, agus dh'imich
na h-uile nithe annasach agus
maiseach uait, agus cha 'n
fhaigh thu iad ni's mò.
15 Seasaidh ceannaichean
nan nithe so a rinneadh saoibh-
ir leatha, am fad, air eagal a
peanais, a' gul agus a' caoidh,
16 Agus ag ràdh, Is truagh,
am baile mòr sin, a bha air
a sgeadachadh le lìon-eudach
grinn, agus purpur, agus scar-
laid, agus a bha air a dhean-
amh breagha le h-òr, agus le
clachaibh luachmhor, agus le
neamhnuidibh!
17 Oir ann an aon uair
thugadh saoibhreas cò mòr gu
neo-ni. Agus sheas gach uile
long-mhaighstir, agus gach
uile chuideachd a théid air
longaibh, agus na seòladair-
ean, agus a' mheud 's a ni
gnothuichean air fairge, am
fad,
18 Agus ghlaodh iad, an
uair a chunnaic iad deatach a
losgaidh, ag ràdh, Co *e am
baile* a's cosmhuil ris a' bhaile
mhòr so?
19 Agus thilg iad duslach
air an cinn, agus ghlaodh iad,
a' gul agus a' caoidh, ag ràdh,
Is truagh, is truagh, am baile
mòr sin, anns an d'rinneadh
saoibhir iadsan uile aig an
robh longa air an fhairge, tre
a ghreadhnachas-san! oir ann
an aon uair dh'fhàsaicheadh e.
20 Dean gairdeachas os a
cheann, O a nèamh, agus
sibhse abstola naomha agus
fhàidhean; oir dhìol Dia sibh-
se air.

21 Agus thog aingeal treun
clach mar chloich-mhuilinn
mhòir, agus thilg e san fhairge
i, ag ràdh, Is ann mar so le
neart a thilgear sìos am baile
mòr sin Babilon, agus cha'n
fhaighear e ni's mò.
22 Agus cha chluinnear
annad ni's mò fuaim chlàrsair-
ean, agus luchd-ciùil, agus
phìobairean, agus thrompad-
airean ; agus cha'n fhaighear
annad ni's mò fear-ceird, do
ghnè ceirde sam bith ; agus
cha chluinnear fuaim cloiche-
muilinn annad ni's mò ;
23 Agus cha soillsich solus
coinnle annad ni's mò ; agus
cha chluinnear annad ni's mò
guth fear-bainnse no bean-
bainnse : oir b'iad do cheann-
aichean daoine mòra na tal-
mhainn ; agus le d' dhruidh-
eachd bha na h-uile chinnich
air am mealladh :
24 Agus fhuaradh ann fuil
fhàidhean, agus naomh, agus
nan uile *dhaoine* a mharbhadh
air an talamh.

CAIB. XIX.

AGUS an déigh nan nithe
so, chuala mi guth àrd
mhòr-shluaigh air nèamh, ag
ràdh, Aleluia ; Slainte, agus
glòir, agus urram, agus cumh-
achd do'n Tighearn ar Dia-
ne :
2 Oir *is* fìor agus *is* coth-
romach a bhreitheanais ; oir
thug e breth air an strìopaich
mhòir, a thruaill an talamh le
a strìopachas, agus dhìol e
fuil a sheirbhiseach féin air a
làimh.
3 Agus a rìs thubhairt iad,
Aleluia. Agus chaidh a deat-
ach suas gu saoghal nan saogh-
al.
4 Agus thuit na ceithir
seanaire fichead, agus na cei-
thir beathaiche sìos, agus
rinn iad aoradh do Dhia, a bha
'na shuidhe air an righ-chai-
thir, ag ràdh, Amen ; Aleluia.
5 Agus thàinig guth a mach
o'n righ-chaithir, ag ràdh,
Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile
a's seirbhisich dha, agus air
am bheil 'eagal-san, eadar
bheag agus mhòr.
6 Agus chuala mi mar ghuth
mòr-shluaigh, agus mar fhuaim
mhòran uisgeacha, agus mar
thoirm tairneanaich chumh-
achdaich, ag ràdh, Aleluia :
oir a ta an Tighearna Dia uile-
chumhachdach a' rìoghach-
adh.
7 Bitheamaid aoibhinn agus
deanamaid gairdeachas, agus
thugamaid glòir dhasan : oir
thàinig pòsadh an Uain, agus
dh'ulluich a bhean i féin.
8 Agus thugadh dhi gu'm
biodh i air a sgeadachadh le
lìon-eudach grinn, glan agus
dealrach : oir is e an lìon-
eudach grinn fìreantachd nan
naomh.
9 Agus thubhairt e rium,
Sgrìobh, *Is* beannaichte iad-
san a tha air an cuireadh gu
suipeir-bhainnse an Uain. A-
gus thubhairt e rium, Is iad
so briathra fìrinneach Dhé.
10 Agus thuit mi sìos aig
a chosaibh chum aoradh dhean-
amh dha : agus thubhairt e
rium, Feuch nach *dean thu* e :
is comh-sheirbhiseach dhuit
féin mise, agus do d' bhràith-
ribh aig am bheil fianuis Iosa :
dean aoradh do Dhia : oir is i
fianuis Iosa spiorad na fàidh-
eadaireachd.
11 Agus chunnaic mi nèamh
air fhosgladh, agus, feuch,
each geal ; agus ghoireadh

do'n ti a shuidh air Dìleas, a-
gus Fìor; agus ann am fìreant-
achd tha e deanamh breith-
eanais agus cogaidh.
12 Agus *bha* a shùilean mar
lasair theine, agus air a cheann
bha mòran chrun; agus bha
ainm aige sgrìobhta, nach b'
aithne do neach sam bith ach
e féin;
13 Agus bha e air a sgead-
achadh le trusgan tumta am
fuil: agus is e'n t-ainm a
ghoirear dheth, FOCAL DE.
14 Agus lean na h-armailt-
ean a bha air nèamh e air
eachaibh geala, air an sgead-
achadh le lìon-eudach grinn,
geal agus glan.
15 Agus as a bheul tha
claidheamh geur a' dol a mach,
chum gu'm buaileadh e na
cinnich leis; agus riaghlaidh
e iad le slait iaruinn: agus tha
e a' saltradh fìon-amair fraoich
feirge an Dé uile-chumhachd-
aich.
16 Agus tha aige air a
thrusgan agus air a léis ainm
sgrìobhta, RIGH NAN
RIGH, AGUS TIGHEAR-
NA NAN TIGHEARNA.
17 Agus chunnaic mi ain-
geal àraidh 'na sheasamh sa'
ghréin; agus ghlaodh e le guth
àrd, ag ràdh ris an eunlaith
uile, a bha 'g itealaich ann am
meadhon nèimh, Thigibh, a-
gus cruinnichibh sibh féin
chum suipeir an Dé mhòir;
18 Chum gu'n ith sibh
feòil rìghrean, agus feòil àrd-
cheannard, agus feòil dhaoine
cumhachdach, agus feòil each
agus na muinntir a shuidh-
eas orra, agus feòil nan uile
dhaoine, araon shaor agus
dhaor, araon bheag agus mhòr.
19 Agus chunnaic mi am
fiadh-bheathach, agus rìgh-
rean na talmhainn, agus an ar-
mailtean air an cruinneach-
adh, a dheanamh cogaidh an
aghaidh an ti a bha 'na shuidhe
air an each, agus an aghaidh
'armailt-san.
20 Agus ghlacadh am fiadh-
bheathach, agus maille ris-san
am fàidh-bréige a rinn mìor-
bhuilean 'na làthair, leis an do
mheall e an dream a ghabh
orra comhara an fhiadh-
bheathaich, agus iadsan a rinn
aoradh d'a ìomhaigh. Thilg-
eadh iad sin 'nan dithis beò
ann an loch teine a' dearg-
lasadh le pronnusc.
21 Agus mharbhadh a' chuid
eile le claidheamh an ti a bha
'na shuidhe air an each, a thài-
nig a mach as a bheul: agus
bha an eunlaith uile air an
lìonadh le'm feòil.

CAIB. XX.

AGUS chunnaic mi aingeal
a' teachd a nuas o nèamh,
agus iuchair sluichd an dubh-
aigein aige, agus slabhraidh
mhòr 'na làimh.
2 Agus rug e air an dragon,
an t-seann nathair nimhe sin
a's e an diabhul agus Sàtan, a-
gus cheangail se e ré mhìle
bliadhna;
3 Agus thilg se e do shlochd
an dubh-aigein, agus dhùin e
stigh e, agus chuir e seula air,
chum nach mealladh e na cinn-
ich tuilleadh, gus an crìoch-
naicheadh am mìle bliadhna:
agus an déigh sin, is éigin gu
fuasgailear e rè ùine bhig.
4 Agus chunnaic mi rìgh-
chaithrichean, agus shuidh iad
orra, agus thugadh breithean-
as doibh: agus *chunnaic mi*
anaman na muinntir d'an do

chuireadh an cinn air son fia-
nuis Iosa, agus focail Dé, a-
gus nach d'rinn aoradh do'n
fhiadh-bheathach,no d'a ìomh-
aigh, agus nach do ghabh a
chomhara air clàr an eudain,
no air an làmhaibh; agus bha
iad beò,agus rìghich iad maille
ri Criosd rè mhìle bliadhna.
5 Ach cha d'ath-bheoth-
aicheadh a' chuid eile do na
mairbh gus an robh am mìle
bliadhna air an crìochnach-
adh. *Is* i so a' cheud aiseir-
igh.
6 *Is* beannaichte agus *is*
naomha an ti aig am bheil
cuid anns a' cheud aiseirigh:
orra so cha'n 'eil cumhachd
aig an dara bàs; ach bithidh
iad 'nan sagartaibh do Dhia,
agus do Chriosd, agus rìgh-
ichidh iad maille ris mìle
bliadhna.
7 Agus an uair a chrìoch-
naichear am mìle bliadhna,
fuasgailear Sàtan as a phrìos-
an,
8 Agus théid e mach a
mhealladh nan cinneach, a tha
ann an ceithir chearnaibh na
talmhainn, Gog agus Magog,
chum an cruinneachadh gu
cath; muinntir *a tha* ann an
àireamh mar ghaineimh na
fairge.
9 Agus chaidh iad suas
air leud na talmhainn, agus
chuairtich iad camp nan
naomh, agus am baile ion-
mhuinn: agus thàinig teine
nuas o Dhia á nèamh, agus
chuir e as doibh.
10 Agus thilgeadh an diabh-
ul a mheall iad, san loch
theine agus phronnuisc, far
am bheil am fiadh-bheathach,
agus am fàidh-bréige, agus
bithidh iad air am pianadh a
là agus a dh'oidhche, gu
saoghal nan saoghal.
11 Agus chunnaic mi rìgh-
chaithir mhòr gheal, agus an
ti a shuidh oirre, neach d'an
do theich nèamh agus talamh
o a ghnùis; agus cha d'fhuar-
adh àite dhoibh.
12 Agus chunnaic mi na
mairbh, beag agus mòr, 'nan
seasamh am fianuis Dé; agus
dh'fhosgladh na leabhraich-
ean: agus dh'fhosgladh leabh-
ar eile, *eadhon leabhar* na
beatha: agus thugadh breth
air na mairbh as na nithibh
sin a bha sgrìobhta sna leabh-
raichibh, a réir an gnìomhara.
13 Agus thug an fhairge
uaipe na mairbh a bha innte;
agus thug am bàs agus an
uaigh uatha na mairbh a bha
annta: agus thugadh breth
orra gach aon a réir an
gnìomhara.
14 Agus thilgeadh am bàs
agus ifrinn do'n loch theine:
Is e so an dara bàs.
15 Agus ge b'e air bith
nach d' fhuaradh sgrìobhta
ann an leabhar na beatha,
thilgeadh e san loch theine.

CAIB. XXI.

AGUS chunnaic mi nèamh
nuadh, agus talamh
nuadh: oir chaidh an ceud
nèamh agus an ceud talamh
thairis; agus cha robh fairge
ann ni's mò.
2 Agus chunnaic mise Eoin
am baile naomh, Ierusalem
nuadh, a' teachd a nuas o Dhia
á neamh, air ulluchadh mar
bhean-bainnse air a sgeadach-
adh fa chomhair a fir.
3 Agus chuala mi guth mòr
á nèamh ag ràdh, Feuch, *tha*
pàilliun Dhé maille ri daoin-

ibh, agus ni esan còmhnuidh
maille riu, agus bithidh iadsan
'nan sluagh dha, agus bithidh
Dia féin maille riu, agus 'na
Dhia dhoibh.
4 Agus tiormaichidh Dia
gach deur o'n sùilibh; agus
cha bhi bàs ann ni's mò, no
bròn, no éighich, agus cha
bhi pian ann ni's mò; oir
chaidh na ceud nithe thairis.
5 Agus thubhairt an ti a
bha 'na shuidhe air an righ-
chaithir, Feuch, tha mi a'
deanamh nan uile nithe
nuadh. Agus thubhairt e
rium, Sgrìobh, oir tha na
briathra so fìrinneach agus
dìleas.
6 Agus thubhairt e rium,
Tha e deanta. Is mise Alpha
agus Omega, an toiseach agus
an deireadh: bheir mi dhasan
air am bheil tart, do thobar
uisge na beatha gu saor.
7 Sealbhaichidh an ti a bheir
buaidh na h-uile nithe; agus
bithidh mise a' m' Dhia dha-
san, agus bithidh esan 'na
mhac dhomh-sa.
8 Ach aig an dream sin a ta
gealtach, agus mi-chreideach,
agus gràineil, agus aig luchd
mortaidh, agus strìopachais,
agus druidheachd, agus ìodhol-
aoraidh, agus aig na h-uile
bhreugairibh, bithidh an
cuibhroinn anns an loch a ta
dearg-lasadh le teine agus
pronnusc; ni a's e an dara bàs.
9 Agus thàinig a m' ionn-
suidh aon do na seachd aingil,
aig an robh na seachd soith-
ichean làn do na seachd
plàighibh deireannach, agus
labhair e rium, ag ràdh, Thig
an so, nochdaidh mise dhuit
a' bhean nuadh-phòsda, bean
an Uain.
10 Agus thug e leis mi anns
an spiorad gu beinn mhòir a-
gus àird, agus dh'fheuch e
dhomh am baile mòr sin, Ie-
rusalem naomh, a' teachd a
nuas á nèamh o Dhia,
11 Aig an robh glòir Dhé:
agus *bha* a shoillse cosmhuil
ri cloich ro luachmhoir, mar
chloich Iaspis, soilleir mar
chriostal;
12 Agus bha balla mòr a-
gus àrd aig, air an robh dà
gheata dheug, agus aig na
geataibh dà aingeal dheug, a-
gus ainmean sgrìobhta orra,
eadhon *ainmean* dà thréibh
dheug chloinn Israeil.
13 Air an taobh an ear, tri
geatacha; air an taobh
thuath, tri geatacha; air an
taobh deas tri geatacha; a-
gus air an taobh an iar, tri
geatacha.
14 Agus bha aig balla a'
bhaile dà bhunait dheug, agus
annta-san ainmean dà abstol
deug an Uain.
15 Agus bha aig an ti a
labhair rium, cuilc-shlat òir,
chum gu'n tomhaiseadh e am
baile, agus a gheatacha, agus
a bhalla.
16 Agus tha am baile 'na
luidhe ceithir-chearnach, agus
tha 'fhad co mòr r'a leud: a-
gus thomhais e am baile leis
a' chuilc-shlait, dà mhìle
dheug stàide: is ionann fad,
agus leud, agus àirde dha.
17 Agus thomhais e a bhalla,
ceud agus dà fhichead agus
ceithir làmha-coille, a réir
tomhais duine, eadhon an ain-
gil.
18 Agus bha a bhalla air a
thogail do chloich Iaspis; agus
b'òr fìor-ghlan am baile, cos-
mhuil ri gloin shoilleir.

19 Agus *bha* bunaitean balla a' bhaile air an deanamh sgiamhach leis gach uile ghnè chlocha luachmhor. *Bu* iaspis an ceud bunait; *bu* shaphir, an dara; *bu* chalcedon, an treas; *b'*emerald, an ceathramh *bunait;*

20 *Bu* shardonics, an cùigeadh; *bu* shardius, an seathadh; *bu* chrisolit, an seachdamh; *bu* bheril, an t-ochdamh; *bu* topas, an naothadh: *bu* chrisoprasus, an deicheamh; *bu* hiacint, an t-aon deug; *b'*ametist, an dara *bunait* deug.

21 Agus an dà gheata dheug *bu* dà neamhnuid dheug iad; bha gach aon fa leth do na geataibh *air a dheanamh* do aon neamhnuid; agus b'òr fìorghlan sràid a' bhaile, mar ghloin shoilleir.

22 Agus cha'n fhaca mi teampull ann: oir is e'n Tighearna Dia uile-chumhachdach, agus an t-Uan a's teampull da.

23 Agus cha'n 'eil feum aig a' bhaile air a' ghréin, no air a' ghealaich a dhealrachadh ann: oir shoillsich glòir Dhé e, agus *is e* an t-Uan a's solus da.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a shaorar 'na sholus: agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d'a ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a gheatacha san là: oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear gloir agus urram nan cinneach d'a ionnsuidh.

27 Agus cha téid air chor sam bith a steach ann ni air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràineileachd, no *a ni* breug: ach iadsan a mhàin a tha sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

AGUS dh'fheuch e dhomh amhainn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach á righ-chaithir Dhé, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na *caithreach*, agus air gach taobh do'n amhainn, *bha* craobh na beatha, a' giùlan dà *ghnè* dheug thoraidh, *agus* a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos; agus *bha* duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinneach.

3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni's mò: ach bithidh righ-chaithir Dhé agus an Uain innte; agus ni a sheirbhisich seirbhis da.

4 Agus chi iad 'aghaidh; agus *bithidh* 'ainm-san air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha'n 'eil feum aca air coinnil, no air solus na gréine; oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rìghichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, *Tha* na briathra so dìleas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidhean naomha, 'aingeal féin a nochdadh d'a sheirbhisich na nithe sin a's éigin tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, tha mi a' teachd gu luath: is beannaichte an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad: agus an uair a chuala agus a chunnaic mi *iad*, thuit

mi sìos a' deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin thubhairt e rium, Feuch nach *dean thu e:* oir is comh-sheirbhiseach dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibh-san a choimhideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.

10 Agus thubhairt e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t-àm am fagus.

11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth: agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth: agus an ti a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.

12 Agus, feuch, tha mi a' teachd gu h-aithghearr; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thoirt do gach aon fa leth, a réir mar a bhitheas a ghnìomhara.

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud *neach* agus an *neach* deireannach.

14 Is beannaichte iadsan a ni 'àitheanta-san, chum gu'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu'n téid iad a stigh tre na geataibh do'n bhaile,

15 Oir an taobh a muigh *tha* madraidh, agus luchd-druidheachd, agus luchd-strìopachais, agus luchd-mortaidh, agus luchd ìodhol-aoraidh, agus gach neach a ghràdhaicheas agus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m'aingeal a dheanamh fianuis duibhse air na nithibh so anns na h-eaglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealrach agus mhaidne.

17 Agus a ta an Spiorad agus a' bhean nuadh-phòsda ag ràdh, Thig. Agus abradh an ti a chluinneas, Thig. Agus an neach air am bheil tart, thigeadh e. Agus ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Oir tha mi deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra fàidheadaireachd an leabhair so, Ma chuireas neach air bith ris na nithibh so, cuiridh Dia airsan na plàighean a tha sgrìobhta anns an leabhar so:

18 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibhrionn-san á leabhar na beatha, agus as a' bhaile naomh, agus as na nithibh a tha sgrìobhta anns an leabhar so.

20 A ta an ti a tha toirt fianuis air na nithibh so ag ràdh, Gu deimhin a ta mi a' teachd an aithghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearn Iosa.

21 Gràs ar Tighearn Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

A' CHRIOCH.

SAILM

DHAIBHIDH,

MAILLE RI

LAOIDHEAN,

AIR AN TARRUING

ON

SGRIOPTUR NAOMHA,

CHUM BHI AIR AN SEINN ANN AN AORADH DHE.

AIR AN LEASACHADH, AGUS AIR AN CUR A MACH LE H-UGHDARRAS ARD-SHEANAIDH EAGLAIS NA H-ALBA.

GLASGOW:—FRANCIS ORR AND SONS.

1844.

SALM I.

1 'Sleannaicht' an duine sin nach an comhairle nan daoi, [gluais
An slighe fhiar nan peacach baoth', 'na sheasamh fòs nach bi;
An caithir fanoid luchd an spòrs nach togair suidh' gu bràth: [Dhé,
2 Ach 'gam bheil toil do naomh-reachd 'ga smuaineach' oidhch' is là.

3 Mar chraoibh is amhluidh bithidh e 'n cois aimhne fàs a ta,
A bheir 'na h-aimsir toradh trom, gun duilleach chall no blàth.
Soirbhichidh leis gach ni d'an dean:
4 ni h-amhluidh sin do bhi
Na daoine peacach; ach mar mholl air fhuadachadh le gaoith.

5 Is uime sin cha seas a suas na h-aingidh anns a' bhreth,
No peacaich ann an comunn naomh nam fìreanach air leth.
6 Oir 's fiosrach Dia air slighe ghloin nam fìreanach air fad;
Ach slighe fhiar nam peacach baoth', di-mhilltear i gu grad.

SALM II.

1 C'arson a ghabh na Cinnich boil', 's na slòigh le chéile cruinn,
A smuaineachadh beairt dhìomhannach feudar chur an suim? [aich,
2 Rìghre na talmhainn dh'éirich suas, 's na h-uachdarain gu léir;
'N aghaidh Iehobhah chruinnich iad; 's 'n aghaidh aoin ungta Dé.

3 'Nis briseamaid an cuibhreach dhinn, (sud thubhairt iad air fad,)
Na boinn a b'àill leo iadhadh oirnn, dhinn tilgeamaid gu grad.
4 An Tì air nèamh 'na shuidhe ta, ni esan gàire riu;
Is mar chùis-mhagaidh bithidh iad do Thighearn àrd nan dùl.

5 'N sin labhraidh e am briathraibh 'na chorruich riu gu garg; [borb'
Is cuiridh e gu cabhaig iad, le lasan is le feirg.
6 Gidheadh do dh' ungadh leam mo gu fìor air Sion caomh; [Righ
Is chuir mi e 'na uachdaran suas air mo thulaich naoimh.

7 Cuiridh mi 'n céill an t-ordugh ud; thubhairt Iehobhah rium,
Is tu mo mhac-sa; 's ann an diugh a ghineadh thusa leam.
8 Iarr orm, 's mar oighreachd bheir mi na fineacha gu léir; [dhuit
'S mar sheilbh ro-dhìleas bheir mi fad iomall crìch' gach tìr'. [dhuit,
9 Nithear le slait do'n iarunn chruaidh, gu luath am briseadh leat;
'Nam bloighdibh beaga pronnar iad, mar phota crè le d' neart.
10 O rìghrean, uime sin, a nis, gabhaibh-sa ciall gu léir;
A bhreitheamhna na talmhainn fòs, grad-fhoghlumaibh deadh bheus.

11 Do'n Tighearna Iehobhah mòr aoraibh-sa sìos gu ceart,
Le h-eagal deanaibh seirbhis mhaith do Thighearna nam feart,
'S le ball-chrith deanaibh gàirdeachas.
12 Do'n mhac grad-thugaibh pòg,
Air eagal gu'n las 'fhearg-san ruibh, g'ur milleadh anns an ròd.

An uair a bhitheas corruich air a' lasadh ach gu beag.
Is beannaicht' iad, gach uile neach, an dòchas air a leag.

SALM III.

1 Nach lionmhor iad mo naimhde, sìor-dhol am meud gach là? [Dhia,
Is luchd mo thrioblaid iomadh iad, ag éirigh rium a ghnàth.
2 Ri m'anam iomadh their nach 'eil aon fhurtachd aig an Dia;
3 Ach 's tu fear-togalach mo chinn, mho ghlòir is tu, 's mo sgiath.

4 Air Dia do ghairm mi féin le m' ghuth, dh' éisd as a thulaich naoimh:
5 Luidh, choidil, agus mhosgail mi, chum Dia mi suas gu caomh.
6 Cha'n eagal leam deich mìle sluaigh, ged chuairticheadh iad mi.
7 Mo Thighearn éirich suas gu luath, is cuidich leam, a Dhé:

Mo naimhde bhuail thu air an gial; bhris fiacla fòs nan daoi.
8 'S le Dia an fhurtachd: air do shluagh do bheannachd tha gun dìth.

SALM IV.

1 O Thusa Dhia ud m'ionracais, éisd rium tràth éigheam riut;
'S tu dh'fhuasgail orm 's mi ann an fòir orm, is éisd mo scread. [teinn;
2 Mo ghlòir cia fhad, a chlann nan gu nàire chaochl'eas sibh? [daoin',
A' tabhairt gràidh do dhìomhanas, is leanas breugan ruibh?

3 Biodh agaibh fios gu'n d' ròghnuich dha féin an duine naomh; [Dia
'Nuar dh' éigheas mi, bheir e gu beachd sàr-éisdeachd do mo ghlaodh.
4 Biodh eagal oirbh 's na deanaibh labhraibh ri 'r cridhe féin, [lochd:
Gu h-uaigneach air 'ur leabaichibh bibh tosdach mar an ceudn'.

5 Deadh iobairt thaitneach thugaibh do'n ionracas a ghnàth; [uaibh,
'S 'ur dòchas cuiribh ann an Dia, ag earbsadh as gach là.

6 Ni maith co nochdas duinn a nis?
tha mòran ac' ag ràdh:
Ach dealradh glan do ghnùise, Dhé,
tog oirnne suas a ghnàth.

7 'S mò chuir thu dh'aoibhneas ann am chridh',
no'n uair a's lionmhoir' corc,
No, aca sud, a's saoibhre fion
a' cinneachduinn gun airc.

8 An sith-shàimh luidhidh mi faraon,
is coidlidh mi le suain:
Oir's tusa mhàin bheir dhomh, a Dhé,
fo dhìdean, còmhnuidh bhuan.

SALM V.

1 Do m' bhriathraibh tabhair aire, Dhé,
is beachdaich air mo smuain.
2 Eisd guth mo ghlaoidh, mo Righ 's mo
oir guidheam ort gu dian. [Dhia,
3 Mo ghuth do chluinnear leat, a Dhé,
air maduinn gach aoin là:
Gu moch do dheanam urnuigh riut,
is dearcam ort a ghnàth.

4 Cha tus' an Dia le 'm miann an t-olc;
is lochd cha chaidir thu:
5 Cha seas an t-amadan a'd' làth'r;
's fuath leat luchd-uile nach fiu.
6 Do sgriosar leat luchd-labhairt
is gràin le Dia faraon [bhreug:
An duine fuileachdach, 's an ti
chum cealgaireachd a chlaon.

7 Ach mise, thig mi chum do theach,
thaobh meud do ghràsa caomh':
Is annad eagal aoraidh mi,
m'aghaidh ri d'theampull naomh.
8 Fa chùis mo naimhde, treòraich mi,
a'd' cheartas naomh, a Dhé,
Is dean-sa romham, air gach ball,
do shlighe dìreach réidh.

9 Oir cha 'n 'eil ciunt no ceart 'nam
fior aing'eachd annta ta; [beul,
An sgòrnan fosgailt' tha mar uaigh,
le miodal teangaidh tlàth
10 Le'n comhairlibh leig tuiteam dhoibh;
sgrios iad, a Dhé, 'nan lochd!
'Nam peacaibh lionmhor fuadaich iad,
oir rinn iad ceannairc ort.

11 Ach aoibhneas air gach neach gu robh
ni barrant dhìot 'nan airc:
Is deanadh iad buan ghàirdeachas,
oir ni thu dhoibh cùl-taic':
Biodh annad ait, le'n ionmhuinn
12 oir beannaichidh tu, Dhé, [t'ainm,
Am fìrean: ni thu le do ghràs
a chuairteach', mar le sgéith.

SALM VI.

1 A THIGHEARN, ann ad chorruich mhòir
na cronuich mi gu garg;
Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas t'fhearg.
2 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
oir lag tha mi gun cheisd;
Dhia, slànuich mi a nis a'm' fheum,
oir tha mo chnàmhan brist'.

3 Tha m'anam air a chràdh gu geur:
ach thus', a Dhé, cia fhad?
4 Pill, fuasgail m'anam; agus fòir
le tròcair orm gu grad.
5 Oir ort', a Thighearna, sa' bhàs,
cha chuimhnichear gun cheisd:
Cò bheir dhuit buidheachas san uaigh,
no bheir ort luaidh am feasd?

6 Le m' osnaich tha mi sgìth; san
a' cur mo leab' air snàmh :[oidhch'
Le m' dheuraibh m'uirigh uisgicheam
san àm bu chòir dhomh tàmh.
7 Mo shùil a ta air fàilneachadh
fa chùis mo bhròin gach tràth:
Is tha i dol gu h-aois, air son
m' uil' eascairde a ghnàth.

8 A luchd na h-aingidheachd gu léir
imichibh uam am fad:
Oir chuala Dia gu tròcaireach
àrd-ghuth mo chaoidh gun stad.
9 An athchuinge a chuir mi suas,
chuala Iehobhah i;
Is gabhaidh e gu toileach uam
an urnuigh a ni mi.

10 Air m' eascairdibh gu robh air fad
nàir' agus cùradh geur:
Is pilleadh iad air ais gu luath
le masladh mòr gu léir.

SALM VII.

1 O DHIA, mo Thighearn, earbam riut,
orm furtaich agus fòir,
Is saor mi fòs o shàruchadh
mo nàmh tha orm an tòir.
2 Air eagal, mar ni leòmhan treun,
gu'n reubar m'anam leis:
A' deanamh liodairt air gu mion,
gun neach ga 'm fhuasgladh as.

3 Iehobhah Dhé, ma rinn mi so;
ma tha lochd air mo làimh:
4 Ma dh'ìoc mi olc do'n fhear a bha
an sìochaint dhomh, 's an dàimh;
(Ni h-amhluidh sin, ach rinn mi'n ti
a theasairginn gu blàth,
A bha gun aobhar is gun chùis
'na nàmhaid dhomh gach là.)

5 Leanadh an nàmhaid m'anam féin,
glacadh se e, 's gu làr
Saltradh mo bheatha, leagadh fòs
m'urram san dus le tàir.
6 Eirich, a't'fheirg, tog suas thu féin,
fa chorruich m' eascair thréin;
Is chum na breth a dh'orduich thu
mosgail fa'm chùis, a Dhé.

7 Mar sin ni coimhthional an t-sluaigh
do chuairteachadh gun tàmh;
Is uime sin fa'n cùis, a Dhé,
pill féin gu ionad àrd.
8 Breth air an t-sluagh gu léir bheir
réir m'ionracais dean breth, [Dia:
A réir mo neòchiont féin, a Dhé,
gu teann cuir as mo leth.

9 O thigeadh crioch air olc nan daoi!
ach daingnich daoine còir';
'S fear-sgrudaidh cridh', is rannsaich
Dia cothromach na glòir'. [airn'
10 'S e Dia mo sgiath,'s e dh'fhurtaicheas
air luchd a' chridhe cheirt.

11 Breitheamh luchd-còrach Dia, gach
am feirg ri luchd dhroch-bheirt. [là
12 Ma 's e 's nach pill an daoi air ais,
a chlaidheamh lìomhaidh Dia:
Air lagh a bhogha chuir gu teann,
gu caitheamh ullamh dian.
13 Fior-acfuin agus innil bàis
sin dheasaich e dha féin:
'S a shaighde guineach leig e mach
an aghaidh luchd dhroch bheus.
14 Mar mhnaoi ri saoth'r is amhluidh
an daoi ri olc a ta; [sin,
Feuch aimhleas ghabh mar thorrach-
breug rugadh leis gun stà. [as,
15 Chladhaich e slochd, is threachail e,
is thuit sa' chlais a rinn:
16 Thig 'aimhleas air a chloigionn féin
is 'fhòirneart air a cheann.
17 A réir a cheartais molaidh mi
an Tighearn, air gach àm:
Do ainm Iehobhah seinnidh mi,
oir 's e a's àirde th'ann.

SALM VIII.

1 Iehobhah Dhia, cia mòr tha t'ainm
air feadh gach uile thìr!
Do ghlòir do shocraich thu os ceann
nam flaitheas is nan speur.
2 A beul nan naoidh 's nan ciochran
maoth'
bhrìgh t'eascair dh'orduich neart,
An nàmhaid chum gu coisgeadh tu,
's an dioghaltach mi-cheart.
3 Do speuran tràth thug mi fa'near,
obair do mheura féin;
A' ghealach is na reulta glan',
a dh'orduich thu le chéil':
4 Duine ciod e, gu'n cuimhnichteadh?
no 'mhac gu'm fiosraicht' leat?
5 An inbhe 's beag nach d' rinn thu e,
mar ainglibh àrd an neart;
Oir chuir thu coron àluinn air,
le maise 's glòir thar chàch.
6 Làn-uachdranachd do thug thu dha
air oibribh fòs do làmh.
Gach dùile chuir fo 'chosaibh dha,
a chruthaich thusa riamh:
7 Caoraich, is buar, 's gach ainmhidh
tha 'g imeachd air an t-sliabh. [fòs,
8 An eunlaith tha san athar shuas,
an t-iasg a ta sa' chuan,
'S na shiubhlas fòs air slighe tuinn,
sin thug thu dha gu buan.
9 A Dhia, ar Tighearn is ar Dia,
t'ainm-sa cia h-uasal e!
Air feadh gach talmhainn agus tìr,
is mòr e sud, a Dhé.

SALM IX.

1 Le m'uile chridhe bheir mi dhuit,
àrd-mholadh binn, a Dhé;
Is t-oibre mìorbhuileach air fad
sìor chuiridh mi an céill.
2 Fòs ni mi annad aoibhneas ait,
is gairdeachas gu mòr:
Do t'ainm-sa seinnidh mise cliu,
O Thi a's àirde glòir.
3 A rìs tràth phillear air an ais,
mo naimhde, théid gu làr;
Oir tuitidh iad is théid doibh as,
a'd'fhianuis féin gun dàil.
4 Mo chòir rinn thusa sheasamh dhomh,
gu daingean is gu treun: [shuas,
A'd' chaithir chothroim shuidh thu
mar bhreitheamh ceart am binn.
5 Is thug thu air na cinnich smachd,
sgrios thu na daoine daoi:
An ainm do chuir thu as gu glan,
o linn gu linn a chaoidh.
6 (Air sgrios an nàmh chaidh crioch
am feasd:)
leag thu am bailte treun';
An iomradh-san 's an cuimhne fòs
do theirig sin leo féin.
7 Ach mairidh Dia gu bunaiteach:
chuir caithir suas chum breth.
8 Bheir air an domhan cothrom ceart,
le còir do'n t-sluagh fa leth.
9 Mar dhaingneach bithidh Dia nam
do'n ti a ta fo leòn: [feart
An trioblaid, tearmunn dìleas e,
ri faicinn neach fo bhròn.
10 Gach neach 'gam bheil air t'ainm-sa
ni dòchas dhiot, is bun: [fios
Oir mheud 's a ta ga d'iarraidh, Dhé,
cha tréig thu iad gu tur.
11 Do'n Triath d'an còmhnuidh Sion
seinnibh-sa cliu gu binn: [naomh,
Aithrisibh fòs am measg an t-sluaigh
na gnìomharan a rinn.
12 Tràth ni e rannsachadh air fuil,
'n sin cuimhneach orra ta:
Cha leig air dearmad glaodh nam
a ghairmeas air a ghnàth. [bochd,
13 Fòir orm, a Dhé, is amhairc air
mo thrioblaid o luchd m'fhuaith';
A Dhé, a ta ga m' thogail suas
o dhorsaibh bàis gu luath.
14 An dorsaibh nighinn Shioin chaoimh
gu sgaoilinn t'uile chliu:
Is ni mi gàirdeachas air sgàth
na slàinte dheònaich thu.
15 Thuit sios na cinnich anns an t-slochd
a chladhaich iad do chàch;
Is anns an lion a dh'fholuich iad,
tha'n cosa féin an sàs.
16 Aithnichear Dia sa' bhreth a ni,
'nuair thuiteas daoi san drip;
Is ann an gnìomh a làmha féin
teann ghlacar e san rib.
17 Pillear luchd-uilc is aingidheachd
gu h-ifrinn sios gu léir;
'S na fineachan nach cuimhnich Dia,
pillear iad sios le chéil'.
18 An t-ainnis truagh cha téid am feasd,
air dearmad no air dìth;
Air dòchas fòs an duine bhochd
gu bràth cha'n fhaicear claoidh.
19 A Thighearn, éirich, 's na leig buaidh
le neach d'an dual am bàs;
Breth thugar air na cinneachaibh
a'd'fhiannis anns gach càs.
20 Cuir eagal orra-san gu mòr,
Iehobhah Dhia nam feart;

Gu'n aithnicheadh na slòigh gu léir
iad féin nan daoine meat'.

SALM X.

1 Ciod uime 'n seas thu fad o làimh,
Iehobhah làidir thréin?
An aimsir teinn is trioblaid mhòir
an dean thu d'fholach féin?
2 An droch dhuin' tha 'na àrdan borb
gu dian air tòir a' bhochd:
Ach glacar iad sna h-innleachdaibh
a dhealbh iad féin chum lochd.

3 Oir ni an droch dhuin' ràiteachas
à miann a chridhe féin;
'S na daoine sanntach molaidh e,
ge beag air Dia am méin.
4 An droch dhuin' a'm' fìor-àrdan
cha ghoir e air an Triath; [gruaidh'
'Na chridhe cha 'n 'eil uair air bith
gné smuaineachaidh air Dia.

5 Tha 'uile shlighe doilghiosach,
o 'shealladh 's àrd do bhreth:
A' séideadh pluic gu fanoideach,
mu 'eascairdibh gach leth.
6 'Na chridhe féin do labhair e,
am feasd cha ghluaisear mi:
Oir cha tig àmhghar orm gu bràth,
no trioblaid fòs g'am chlaoidh.

7 Do'n iogan, mhallachadh, 's do ghò,
a bheul-san làn a ta:
Tha aimhleas mòr is dìomhanas
fo 'theangaidh-san a ghnàth.
8 An diomhaireachd nam bailte beag'
gnàth-suidhidh e gun fhios;
Tha 'shùil air bochd 's air neòchion-
g'am mort an uaignidheas. [tach,

Tha 'shùile nimhneach mar an ceudn',
ro-ghuineach geur gu lochd,
A' dearcadh ann an dìomhaireachd
chum sgrios an fhìrein bhochd.
9 Mar leòmhan luidh' am foill a ta,
'na thàmh an garaidh dìon,
Gabhail nam bochd: is ghlac e iad
'gan tarruing ann a lìon.

10 Crùbaidh is cromaidh e gu làr,
chum dha nach mothaich neach
Le 'laochraibh chum gu'n leagadh e
am bochd a' gabhail seach.
11 Is thubhairt e 'na chridhe féin,
dhìchuimhnich Dia gun cheisd:
Seadh dh'fholuich e a ghnùis an céin,
cha léir dha sud am feasd.

12 Iehobhah, éirich suas an àird,
a Dhia ta neartmhor treun,
Tog suas do làmh; 's na dearmaid chaoidh
na deòraidh bochd 'nam feum.
13 Na daoine dona c'uim' an dean
iad tarcuis ort, a Dhé?
An neach ud thubhairt 'na chridh'
cha'n fhiosraichear leat e. [féin,

14 Chunnaic thu sin, oir dhuit is léir
gach dochair is gach spìd,
A chum le d'làimh gu toir thu dhoibh
comain an uile a nì'd:
'S ann ortsa dh'fhàg an duine bochd
e féin a chur fo dhìon.
O's tu fear-cuidich agus neart
nan dìlleachdan gun mhaoin

15 Gairdean an droch dhuin' is an dao'
leòn thus', is bhris, a Dhé;
Is rannsaich 'uile lochd gu geur,
gu ruig nach faighear e.
16 Gu suthain is gu sìorruidh fòs,
Iehobhah ta 'na Rìgh:
Sgriosadh na cinnich as gu tur,
is ghlanadh as a thìr.

17 Miann nan daoin' ùmhal chual tu
an chridhe ni thu gleust'; [Dhé,
Is bheir thu air do cluais gu beachd
an gearan-san gu'n éisd:
18 A chumail ceirt ri dìlleachdain,
's ri daoinibh brùite truagh',
A chum nach tugadh duin' o'n ùir
ni 's mo air fòirneart luaidh.

SALM XI.

1 Mo dhòchas chuir mi ann an Dia;
ciod uime 'n abradh sibh
Ri m'anam, chum mo chur air gheilt,
teich as mar eun gu d' shliabh?
2 Feuch chuir na h-aingidh bogh' air
air sreing an saighead ghleus, [lagh,
Thilgeadh san dorch' an tì ta ceart
'na chridhe fòs 's 'na bheus.

3 Ma théid na bunaite air dhìth,
ciod ni an duine còir;
4 Tha Dia 'na theampuill naomh, air
tha 'chaithir làn do ghlòir: [nèamh,
Is léir d'a shùilibh-san gach dùil,
san domhan mhòr a ta;
Le 'rosgaibh clann nan daoin' air fad
rannsaichidh e a ghnàth.

5 Rannsaichidh Dia na fìreanaich:
ach luchd na h-aingidheachd
Is fuath le 'anam, is gach neach
thug spéis do ragaireachd.
6 Air daoinibh droch-mhuint' dòirtidh
nuas ribeachan gun dìth; [Dia
Is teine, pronnusc, 's doinionn gharbh,
cuibhrionn an cup' do ni.

7 Oir Dia tha cothromach is ceart,
is ionmhuinn leis a' chòir;
Ag amharc air na fìreanaibh
le deadh ghnùis làn do ghlòir.

SALM XII.

1 Nis fòir, is cuidich leam, a Dhé,
's gun deadh dhuin' idir ann.
Na treibhdhirich measg chloinn nan
ri 'm faghail tha ro-ghann. [daoin'
2 Labhraidh gach neach r'a choimhear-
a' bhreug le miodal béil; [snach
Le cridhe dùbailt' làn do cheilg,
sìor-labhraidh iad ri chéil'.

3 Gach beul tha lan do ghabhann tlàth,
d'an gnàth bhi leam is leat;
An teangadh bhruidhneach àrdanach
sgathar le Dia nam feart.
4 A thubhairt, Orra bheir sinn buaidh
le'r teangaidh féin a mach;
'S leinn féin ar beul: cò e an Triath
a chuireas sinn fo smachd?
5 Ri sàruchadh nan deoradh truagh',
ri osnaich dhaoine bochd,

Nis éiridh mi, (ars' Dia,) g'an dion,
o'n dream ta bagradh lochd.
6 Is fiorghlan focal Dhé gu dearbh,
amhluidh mar airgiod e,
A leaghadh is a glanadh fòs
seachd cuairt an suacan crè.
7 Coimhididh tus' iad uile, Dhé,
dionaidh tu iad a ghnàth.
O'n ghinealach so nis a th'ann,
's o sin a mach gu bràth.
8 Gluaisidh gach aon taobh luchd an
is togaidh iad an ceann; [uile,
An t-àm san cuirear suas gu h-àrd
na daoin' a's suaraich' t'ann.

SALM XIII.

1 Cia fhad a dhearmadar mi leat,
a Dhia, an ann gu bràth?
Cia fhad a cheileas tu do ghnùis
o m'anam truagh gach tràth?
2 Cia fhad bhios imcheist ann am chom,
le cridhe trom gach là?
Cia fhad a chuirear tharum suas
an ti bha dhomh 'na nàmh?
3 Tabhair fa'near, is freagair mi,
a Thighearna mo Dhia;
Soillsich mo shùile, codal trom
chum bàis nach coidil mi.
4 Eagal gu'n abair rium mo nàmh,
chaidh agam air a nis;
'S gu'n dean mo naimhde gairdeachas,
an uair a dh' aomar mis'.
5 Ach dh'earb mi á do ghràs: is bidh
mo spiorad ait a'd' shlàint':
6 Is seinnidh mi gu binn do Dhia
air son a phailteis gnà'icht'.

SALM XIV.

1 'Na chridhe deir an t-amadan,
cha'n 'eil ann Dia air bith:
Taid truaillidh, 's oillteil fòs an
gnìomh;
cha'n 'eil ann neach ni maith.
2 An Tighearn dh'amhairc e o néamh,
air cloinn nan daoine nuas;
A dh'fheuchainn an robh tuigs aig
na dh'iarradh Dia nan gràs. [neach
3 Ach chlaon an t-iomlan diubh a
ro-shalach taid gu léir: [thaobh,
Cha'n 'eil aon neach a' deanamh
cha'n 'eil fiu aon fo'n speur. [maith,
4 Am bheil aig droch-dhaoin' tuigs' air
tha 'g itheadh suas gu dian [bith
Mo phobuill-sa, mar aran blast',
's nach 'eil a' gairm air Dia.
5 An sin do ghabh iad eagal mòr
air son gu bheil gu fior
Dia ann an ginealach is linn,
nam fìreanach do shior.
6 Comhairl' an truaghain nàraich sibh,
chionn Dia 'na thearmunn da:
7 A Sion O gu tigeadh mach
slàint' Israeil gach là!
An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil',
Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM XV.

1 Co dh'fhanas ann ad phàilliun shuas?
a Thighearna, cò e?
Air do chnoc naomh cò 'n ti sin leat
a chòmhnuicheas gach rè?
2 An ti a ghluais gu treibhdhireach,
is ionracas a chleachd,
Labhras an fhìrinn sin a mach
a ta 'na chridhe steach.
3 An ti nach dean air neach air bith,
cùl-chàineadh 'm feasd le 'bheul,
Nach dean aon lochd d'a coimhears-
nach,
's nach tog air fòs droch sgeul.
4 A ni trom-thailceas air an daoi:
ach urram dhoibh a bheir
D'an eagal Dia; 's nach caochail
ged thigeadh calldach air. [mionn
5 Airgiod air ocar nach do chuir;
an aghaidh fòs nan saoi
Duais nach do ghabh; cha ghluaisear e
gu bràth mar sin a ni.

SALM XVI.

1 Dhia, coimhid mi, oir annad féin
a ta mo dhòigh gu fìor;
2 O m'anam, thubhairt thu ri Dia,
is tu mo Thriath gu sìor.
3 Mo mhaitheas ort gu dearbh cha ruig;
ach air na naoimh a ta
Air thalamh, 's air na flaithibh fìor,
'g am bheil mo ghean 's mo ghràdh.
4 Mòr mheudaichear an doilghios doibh,
a dheifricheas gu luath
Air lorg dhée eile choimhich bhréig',
a' cur ri cràbhadh truagh:
An ìobairt-dhibhe tha do fhuil
cha 'n ofrail mi gun cheisd,
Is air an ainmibh ann am bheul
cha toir mi luaidh am feasd.
5 Cuibhrionn mo chup 'is m'oighreachd
Dia:
's tu sheasas dhomh mo chrann.
6 An àitibh aoibhneach thuit mo lion:
's leam oighreachd bhreagh nach
gann.
7 Bheir mise buidheachas do Dhia,
thug comhairl' orm a'm' fheum:
Tha m'airne fòs an àm na h-oidhch'
ga m' theagasg mar an ceudn'.
8 Do chuir mi romham, anns gach càs,
an Tighearn mòr a ghnàth:
Chionn air mo dheas làimh gu bheil e,
cha ghluaisear mi gu bràth.
9 Mo chridh' ni aoibhneas uime sin,
ni gairdeachas mo ghlòir;
Ni m' fheoil fòs còmhnuidh fhoistin-
le dion an dòchas mòr. [each
10 Oir anns an uaigh cha'n fhàgar leat
shios m'anam, air aon achd;
'S cha leig thu fòs do d'sheirceiun
naomh
gu'm faic e truaillidheachd.
11 Dhomh sligh' na beatha nochdaidh
a'd' làth'r làn aoibhneas ta, [tu:
Is aig do dheas làimh féin, a Dhé,
mòr shubhachas gu bràth.

SALM XVII.

1 Eisd thus', a Thighearn, ris a' chòir
mo ghlaodh thoir aire dha;
Is cluinn an urnuigh thig a mach
o'm' bheul gun bhreug, gun ghò.
2 Mo bhreth o d'fhianuis thigeadh i:
le d' shùilibh léirsinneach,
Seall air na nithibh sin, a Dhé,
ta ceart is cothromach.

3 Dhearbh thu mo chridh', is dh'fhios-
raich thu,
san oidhche; dh'fhionn gu geur;
Cha d'fhuair thu maoinn: oir b'e mo
nach peacaichinn le m' bheul. [rùn
4 Mu thimchioll oibre dhaoine fòs,
ghléidh mi mi féin gu beachd,
Le guth do bhéil, o cheumannaibh
luchd-braid is ragaireachd.

5 Cum m' imeachd suas, a Dhia nam
a'd' shlighibh ceart gu treun; [feart,
A'd' ròidibh direach cum mi suas,
nach sleamhnuich uam mo cheum.
6 Oir ghairm mi ort, a Dhé, a chionn
gu'n éisdear leatsa rium;
Do chluas a m' ionnsuidh crom a
is fòs mo ghearann cluinn. [nuas,

7 Taisbein do chaoimhneas iongantach
tha gràdhach làn do chliu:
O thus' a shaoras le d' dheas-làimh,
an droing d'an dòchas thu,
O'n dream 'nan aghaidh thogas
8 O coimhead mi gu treun, [ceann.
Mar chloich do shùl; dean folach
fo sgàil' do sgiathan féin. [orm,

9 O'n droch dhuin' tha ri fòirneart orm,
o naimhdibh sgriosach treun,
A ta ga m' chuairteachadh gach taobh,
mo choimhead uatha dean.
10 'Nan saill a ta iad druidte suas,
cainnt uaibhreach tha 'nam beul.
11 Chrom iad gu làr, is dhearc le'n sùil;
is chuairtich iad ar ceum,

12 Mar leòmhan gionach togarach
chum cobhartaich a ghnàth;
Mar leòmhan òg an diomhaireachd
a' luidh' am foill a ta,
13 Eirich, a Dhé, is caisg mo nàmh,
leag sìos gu talamh e:
O'n droch dhuin' ta 'na chlaidheamh
saor m'anam uaith', a Dhé. [dhuit,

14 O'n dream tha dhuit-sa, Dhé, mar
o dhaoinibh saogh'lta dan', [làimh,
'G am bheil an cuibhrionn is an cuid
sa' bheatha so a mhàin.
D'am bheil thu tabhairt làn am bronn
à t'ionmhas diomhair fòs;
Tha'n gineal lionmhor, is am maoin
fàgaidh d'an leanbaibh òg'.

15 Ach air mo shon-sa, dearcam air
do ghnùis am fìreantachd;
Air mosgladh dhomh làn-dhiolar mi,
a Dhé, le d'chosamhlachd.

SALM XVIII.

1 Mo chion ort féin, a Dhia, mo threis.
2 Mo charraig Dia gu ceart,
Mo dhaingneach, is mo Slànuighear:
Mo Thighearn, is mo neart:
An ti san cuir mi dòchas fòs,
mo thargaid is mo sgiath.
Adharc mo shlàinte e gu beachd,
mo bhaideal àrd 'se Dia,

3 Nis gaiream air an Tighearna,
d'an dlighear moladh sìor;
Mar sin o m'eascairdibh gu léir
coimhidear mi gu fior.
4 Chuir tuilte dhroch dhaoin' eagal
chaidh umam guin an éig. [orm,
5 Pian ifrinn agus liontan bàis,
romham 's gach àite feuch.

6 A'm' éigin ghoir mi air mo Thriath,
dh' éigh mi gu h-àrd le m'ghlaodh;
Is as a theampull naomha féin
dh'éisd e mo ghuth gu caomh.
'Na fhianuis is 'na éisdeachd féin,
mo ghlaodh do ràinig suas;
7 An talamh air gach ceum an sin [ais:
do chriothnuich, chrathadh, ghlu-

Bunaitean nan cnoc 's nam beann,
do ghluaiseadh sin gu garg,
Do chriothnuicheadh is chrathadh iad,
a chionn gu robh air fearg.
8 Chaidh deatach as a shròin a mach,
is teine loisgeach mòr
Chaidh as a bheul, is lasadh leis
do eibhlibh ni bu leòr.

9 Is lùb e fòs na nèamha fuidh',
's a nuas do thùirling e:
Fior-dhorchadas is dubh-aigein
bha sin fo chosaibh Dhé.
10 Air cherub mharcaich e gu h-àrd,
air iteig fòs do chaidh:
Is bha e luath ag itealaich,
air bharraibh sgiath na gaoith',

11 Dubh-dhorchadas mar dhìomhaire-
do chuir e uime féin: [achd
Bu phàilliun da na h-uisgean dorch',
is neulta tiugh' nan speur.
12 Do chaidh a neulta tiugh' le chéil',
is clacha-meallain fòs,
Is eibhlean tein' air thoiseach air,
o'n dealradh bha 'na ghnùis.

13 Rinn Dia 'sna speuraibh tairneanach,
is leig an Ti a's àird' [chruaidh
A ghuth a mach, le cloich-shneachd
is eibhlibh teith 's gach àit.
14 A shaighde leig e uaith' a mach,
is sgaoil e iad air fad,
Tein-athair orra thilg gu mòr,
is chlaoidheadh iad gu grad.

15 Aigein an uisge chunn'cas ris,
bha steidh an domhain nochdt';
Le séideadh anail t'fheirge, Dhé,
le t' achmhasan 's do smachd.
16 As 'ionad àrd do chuir e nuas,
is bhuin e mise mach,
Is rinn mo tharruing mar an ceudn'
á h-uisgibh iomarcach.

17 O m'eascar thul-chuiseach is threun
thug e dhomh fuasgladh deas,
'S o luchd mo mhi ruin agus m'fhuath,
bu treis' gu mòr na mis'.

18 An là mo thrioblaid is mo theinn,
thug ionnsuidh orm gun fhios:
Ach bha mo Dhia 'na thaice dhomh,
cha sleamhnuich uam mo chos.

19 Gu ionad farsuinn agus réidh
thug esan mi a mach:
Mo theasairginn do rinneadh leis,
oir ghabh e annam tlachd.

20 Réir m'ionracais, is gloine làmh,
do chuitich Dia maith rium:

21 Air seachran uaith' cha deachaidh mi;
a shlighe choimhdeadh leam.

22 Oir 'uile bhreth a'm' fhianuis tha:
a statuin uam nior chuir.

23 Bu treibhdhireach 'na làthair mi:
o 'm aing' eachd féin do sguir.

24 Réir m'ionracais is gloine làmh,
an sealladh beachd a shùl,
Do rinneadh mise chuiteachadh
gu caomh le Dia nan dùl.

25 Do'n duine ghràsail, gràsmhor thu,
dìreach do'n treibhdhireach.

26 Glan thu do'n duine ghlan, is fiat'
do'n duine fhiat' fa seach.

27 Na daoine tha fo thrioblaid mhòir,
làn-shaoraidh tu 's gach àit;
Ach bheir thu nuas a' mhuinntir sin
'g am bheil an sealladh àrd.

28 Oir lasaidh tu mo choinneal domh,
is ni mo Dhia 's mo Righ
Mo dhorchadas a shoillseachadh,
chum soilleir glan gu 'm bi.

29 Mor bhuidheann sluaigh, le d' threis',
do bhriseadh leam air fad: [a Dhé,
Le neart mo Dhia thar balla leum,
is chaidh mi féin gun stad.

30 Ach Dia, a ta a shlighe ceart:
is dhearbhadh focal Dé;
Do'n uile dhream a dh'earbas as,
g'an dion' is targaid e.

31 Oir cò is Dia, ach thusa Dhé?
cò's carraig ach ar Triath?

32 An neach a ni mo shlighe ceart,
's a bheir dhomh neart, 'se Dia.

33 Mar chosaibh féidh ta luath chum
mo chosa do rinn e, [ruith,
Air m'àitibh àrd' ga m' shocrachadh,
a chum nach gluaisteadh mi.

34 Gu combrag theagaisg e mo làmh,
ionnus gu d'thug mi buaidh,
A' briseadh le mo ghairdeinibh
bogha do'n stàilinn chruaidh.

35 Thug thusa sgiath do shlàinte dhomh,
do dheas làmh chum mi suas;
Thug orm do chaoimhneas is do
ghràdh
gu h-inbhe mhòir gu'n d'fhàs.

36 Mo cheuma rinn thu farsuinn fo'm
sin domh mar fhuaradh thus';
Ionnus gur socrach sheasas mi,
cha sleamhnuich uam mo chos.

37 Lean mi mo naimhde anns an ruaig,
is orra rug gu cas:
Is gus 'n do chlaoidheadh iad gu léir,
nior phill mi féin air m'ais.

38 Gun chomas éirigh lot mi iad,
is thuit iad sios fo m' chois

39 Le neart chum cath' 's tu chrioslaich
na dh'éirich rium leag thus'. [mi;

40 Air mhuineal thug thu dhomh mo
nàmh;
luchd m'fhuath'gu'n claoidh gu léir.

41 Ghlaodh iad, 's d'am furtachd cha
robh neach:
air Dia, 's cha d'fhreagair e;

42 Amhluidh mar dhus a' dol le gaoith,
gu mìn do phronn mi iad;
Is thilg mi iad a mach a rìs
mar chlàbar air an t-sràid.

43 O strì nan daoine shaor thu mi;
rinn ceann nan cinneach dhiom;
Na daoine riamh nach b'aithne
dhomh,
ri seirbhis dhomh do chim'.

44 Air cluinntinn dhoibh-san iomradh
géillidh iad dhomh gun stad;[orm,
Is ni dhomh coigrich mar an ceudn'
an ìsleachadh air fad.

45 Làn sheargaidh is dubh-chrionaidh as,
na coigrich ud gu léir;
A' teachd le h-eagal 's uamhunn
a mach o'n garaidh féin. [mhòr

46 Dia beò a ta, beannaicht' gu robh
mo charraig féin gu brath:
Is Dia mo shlàinte bitheadh e
air 'àrdachadh a ghnàth.

47 Mo dhioghaltas, 's mo leasachadh,
's e Dia a bheir a mach:
'S e fòs a chuireas dhomh fo smachd
na-slòigh gu h-iomadach.

48 'Se dh'fhuasglas mi o m' eascairdibh:
's tu thog mi thar gach neach
A dh'éirich rium; is thug mi saor
o fhear na h-eucorach.

49 Am measg nan cinneach, uime sin,
bheir mise dhuit, a Dhé,
Mòr bhuidheachas; do t'ainm-sa fòs
àrd-mholadh seinnidh mi.

50 Bheir esan fuasgladh mòr d'a righ
le pailteas ni e gràs
Air Daibhidh, neach a dh' ungadh
is air a shliochd gu bràth. [leis,

SALM XIX.

1 Glòir Dhé làn-fhoillsichidh na nèamh,
's na speura gnìomh a làmh.

2 Tha là a' deanamh sgéil do là,
is oidhche dh'oidhch' gun tàmh
A' teagasg eòlais, anns gach àit:

3 Oir cha'n 'eil ionad ann,
No cainnt, no uirghioll fòs air bith,
nach cual an guth gach àm.

4 Chaidh'm fuaim air feadh gach tìre
am focal chaidh an céin [mach,
Gu crìch na cruinne, chuir e annt'
buan-phàilliun àrd do'n ghréin:

5 Neach tha mar nuadh fhear-pòsda
o 'sheòmar féin a mach, [teachd
Ta ait, mar ghaisgeach treun a' ruith
a réis' gu togarach.

6 A' dol a mach o chrìch nan speur,
mu'n cuairt g'an crìch a ghnàth:
'S cha'n fholuichear o theas na gréin',
aon ni sa' chruinne ta.

7 Is iomlan lagh Iehobhah mhòir;
an t-anam iomp'chidh e:
Teisteas an Tighearna tha dearbh;
an simplidh glic 'se ni.

8 Tha statuin fòs an Tighearn ceart,
'g cur aoibhneis anns a' chridh';
Glan-àithnte Dé a' soillseachadh,
nan sùl nach maith a chi.
9 Eagal an Tighearn fior-ghlan e,
buan-mhaireanach a ghnàth:
Fior agus cothromach air fad,
a bhreitheanais a ta.

10 Is fearr r'an iarraidh iad na'n t-òr,
an t òr a's fearr air bith:
Ni 's milse na a' mhil ta iad,
no cìr mheala r'a h-ith.
11 A' faotainn rabhaidh fòs a ta
t'òglach-sa uaith' a ghnàth,
'S 'nan coimhead cùramach gu dearbh
mòr-thuarasdal a ta.

12 Cò thuigeas uile sheachrain féin?
glan o lochd dìomhair mi.
13 O pheacaibh dànadais air ais
cum t'òglach féin, a Dhé;
Na bitheadh ac' àrd-cheannas orm:
an sin biom treibhdhireach,
Is fòs o'n pheacadh mhòr bidh mi,
fior-ionraic neòchiontach.

14 O Dhia, mo neart,'s mo shlànuighear,
an deadh thoil gabh uam féin,
Na smuainte ta a'm' chridhe stigh,
is briathra glan mo bhéil.

SALM XX.

1 Gu freagradh Dia thu ann an là
do thrioblaid, is do phéin!
Gu deanadh ainm Dhé Iacoib fòs
sior-choimhead ort a'd' fheum:
2 Gu'n cuireadh thugad cuideachadh,
tràth, as a theampull naomh:
Is deanadh e do neartachadh
á Sion féin gu caomh.

3 Cuimhnicheadh e gu gràsmhor dhuit
t'uil' ofraile gu grad,
Is gabhadh e gu taitneach uait
t'ìobairte loisgt' air fad.
4 A réir deadh rùin do chridhe féin,
tiùbhradh e dhuit gu maith;
Coimhlionadh e gach comhairle
tha ann ad chridhe stigh.

5 Ni sinne aoibhneas ann ad shlàint',
is ann an ainm ar Dia,
Suas togaidh sinn ar brataichean:
Dia dheònach' t'uile mhiann!
6 Nis 's fiosrach mi gu teasairg e
an ti a dh' ungadh leis:
Is le neart-saoraidh deas làimh' Dhé
o nèamh gu'n éisdear ris.

7 Tha cuid ag earbs' á carbadaibh,
is cuid á h-eachaibh àrd';
Ach ainm an Tighearna ar Dia
cuimhnichidh sinn 's gach àit.
8 Dh' ìslicheadh iadsan,'s thuit iad sios:
ach dh'éirich sinn is sheas.
9 Dhia, fòir, is éisdeadh ruinn an Righ,
tràth ni sinn gearan ris.

SALM XXI.

1 Am meud do neirt-sa, Dhé nan dùl,
bidh aoibhneas air an Righ:
Is ann ad shlàinte thròcairich
sòlas cia mòr do ni?
2 Làn mhiann is rùn a chridhe féin
thug thusa dha gu seth:
Aon athchuinge a dh'iarr a bheul
cha d' rinn thu air a cleith.

3 Oir beannachadh do mhaitheis mhòir
sin thug thu dha gu moch:
Is chuir thu coron àrd m'a cheann,
do'n òr a's deirge dreach.
4 Do dh' iarr e ortsa beatha bhuan,
sin thug thu dha gu fior:
Is thug thu sìneadh saoghail dha,
a chum bhi beò gu sior.

5 A thaobh na slàinte thug thu dha,
is mòr a ghlòir gach àm;
Ard-urram agus moralachd
chuir thusa air a cheann.
6 Oir rinneadh leat ro-bheannaicht' e
air feadh gach rè gu beachd;
Is rinn thu e làn-aoibhneach fòs
le d' ghnùis an tròcaireachd.

7 Oir ann an Dia Iehobhah mòr
earbaidh an righ a ghnàth:
Tre thròcair fòs an Tì a's àird',
cha ghluaisear e gu bràth.
8 Aimsidh do ghlac air t'uile nàmh;
air t'eascar do làmh dheas.
9 Mar àmhuinn theinntich ni thu iad,
an aimsir t'fheirg' g'an sgrios:

'Na chorruich mhòr ni Dia gu fior,
an slugadh sios air fad,
Is nithear orra milleadh fòs
le teine mòr gu grad.
10 An toradh sgriosaidh tu o'n tìr,
's an siol o dhaoinibh as. [dhealbh
11 Oir rinn iad feall a'd' aghaidh: 's
do-bheart nach d'fheud' cur leis:

12 Bheir thusa orra, uime sin,
gu'n tionndaidh iad an cùl,
Oir saighde geur do bhogh' air sreing
ri'n aghaidh gleusaidh tu.
13 Ardaich thu féin, a'd' chumhachdaibh,
a Thighearna nam feart:
Mar sin sior-chanaidh sinn do chliù,
is molaidh sinn do neart.

SALM XXII.

1 Mo Dhia, mo Dhia, c'uim' thréig thu
le d'fhurtachd uam an céin; [mi?
O bhriathraibh goirt mo bhùiridh àird,
gun fhuasgladh orm a'm' fheum?
2 Mo Dhia, cha d' thug thu freagradh
san là 'n do ghairm mi ort; [dhomh,
An uair bu choir dhomh tàmh san
oidhch',
cha'n 'eil mi féin a'm' thosd.

3 Gidheadh tha thusa fior-ghlan naomh,
a Dhé, os ceann gach sgéil,
A'd' chòmhnuidh anns an àros sin,
am bheil cliu Israeil.
4 Do rinn ar sinnsir dhiotsa bun;
Is shaor thu iad mar dh'earb

5 Do ghlaodh iad riut, is shaoradh iad:
dh'earb riut, gun aghaidh dhearg.

6 Ach mise fòs cha duin', ach cnuimh:
gràin dhaoin', is tàir nan slògh.
7 Cùis crathaidh cinn, is casaidh béil,
spòrs do na chi mo dhòigh.
8 Ag ràdh, Do rinn e bun á Dia,
chum fuasgladh air 'na fheum;
Nis deanadh e a theasairginn,
o thug e dha làn speis.

9 Ach 's tus' an ti a bhuin a mach
á broinn mo mhàthar mi;
Is tu bu bharrant dòchais dhomh,
'nuair bha mi air a chìch.
10 O'n bhroinn do thilgeadh ortsa mi,
air bhith dhomh òg is maoth;
O thàinig mi o'n bhroinn a mach,
is tu mo Dhia ro-chaomh.

11 A Dhé na bi-sa fada uam,
oir 's dlùth dhomh trioblaid theann;
'S gun agam neach gu m' chuideach-
no aon a chuireas leam. [adh,
12 Do chuairtich umam mòran tharbh,
mu m' thimchioll air gach làimh:
Dh'iadh umam tairbh ro-làidir bhorb'
am Basan bha 'nan tàmh.

13 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
mar leòmhan allta garg;
A' tabhairt sithidh reubaidh orm,
le bùireadh fiadhaich borb.
14 Mar uisge dhòirteadh mise mach,
mo chnàmhan sgàint' o chéil';
Mo chridh' a'm'chom an taobh a
air leaghadh ta mar chéir. [stigh,

15 Air tiormachadh mar phota crè
a ta mo neart, a Dhé;
Mo theangadh leantuinn tha ri m'
gu h-ùir-bhàis thug thu mi. [ghial,
16 Oir dh' iadh mu'n cuairt orm mad-
raidh gharg',
bhuail umam thall 's a bhos
Mòr-bhuidheann luchd na h-aingidh
lot iad mo làmh 's mo chos. [eachd;

17 Mo chnàmhan uile feudaidh mi
an àireamh fòs gu leir;
Tha iad san uil' ag amharc orm,
a' dearcadh orm gu geur.
18 Mo thrusgan eatorra do roinn,
croinn thilg iad air mo bhrat.
19 Ach fad o m' chabhair, Dhia mo neirt,
na fan, ach deifrich ort.

20 Do m'anam tabhair fuasgladh deas
o'n chlaidheamh sgaiteach gheur;
Is m'aon-ghradh caomh gu saorar leat,
o neart nam madradh treun'.
21 O bheul nan leòmhan làidir borb',
Dhé, fuasgail orm gun stad:
O adharcaibh nam buabhul treun';
oir chual thu mi gu grad.

22 Do m' bhràithribh cuiream t'ainms'
san èireachd molam thu. [an ceill;
23 Shil Iacoib, 's a luchd eagail Dé,
glòir thugaibh dha is cliu:
Oirbhs', Iarmad Israeil air fad,
biodh 'eagal-san gu mòr:

24 Oir tarcuis riamh cha d'rinn air bochd,
's nior ghabh e gràin d' a leòn:
Cha d'fholuich, 's cha do cheil a
ghnùis,
g'a thréigsinn ann a theinn;
Nuair rinn e glaodh is gearan ris,
thug eisdeachd dha gu binn.
25 'S ann ortsa bhios mo mholadh àrd
san èireachdas, a Dhé:
Mo bhòidean ìocam fòs an làth'r
na dream d'an eagal e.

26 Na daoine sin tha macanta
ithidh, is gheibh an sàth:
Na dh'iarras Dia àrd mholaidh e:
bhur cridh' bidh beò gu bràth.
27 Pillidh ri Dia gach iomall tìr'
is cuimhnichidh iad air;
Seadh sluagh nam fineacha gu léir
dhuit géill is urram bheir.

28 Air son gur le Iehobhah mòr
an rìoghachd le còir cheart:
'S am measg nam fineachan air fad
's leis uachdranachd is neart.
29 Na daoine reamhar anns gach tìr,
ithidh, is géillidh dha:
Dha cromaidh sìos na théid san uaigh
cha chum neach 'anam beò.

30 Thig sliochd is seirbhis ni do Dhia,
dha measar iad mar linn.
31 Innsidh a cheart do'n àl ri teachd,
gu 'm b'esan sud a rinn.

SALM XXIII.

1 Is e Dia féin a's buachaill dhomh
cha bhi mi ann an dìth.
2 Bheir e fa'near gu'n luidhinn sios
air cluainibh glas' le sìth:
Is fòs ri taobh nan aimhnichean
théid seachad sios gu mall,
A ta e ga mo threòrachadh,
gu min réidh anns gach ball.

3 Tha 'g aisig m'anam' dhomh air ais
's a treòrachadh mo cheum
Air slighibh glan' na fireantachd,
air sgàth 'dheadh ainme féin.
4 Seadh fòs ged ghluaisinn eadhon trìd
ghlinn dorcha sgàil' a bhàis,
Aon olc no urchuid a theachd orm
ni h-eagal leam 's ni 'n càs:

Air son gu bheil thu leam a ghnàth,
do lorg, 's do bhata treun,
Tha iad a' tabhairt comhfhurtachd
is fuasglaidh dhomh a'm' fheum.
5 Dhomh dheasaich bord air beul mo
nàmh
le h-oladh dh'ung mo cheann;
Cur thairis tha mo chùpan fòs,
aig meud an lain a t'ann.

6 Ach leanaidh maith is tròcair rium
an cian a bhios mi beò;
Is còmhnuicheam an àros Dé,
ri fad mo rè 's mo lò.

SALM XXIV.

1 'S LE Dia an talamh, is a làn
an domhan, 's na bheil ann.

2 Oir shocraich e air cuantaibh e,
air sruthaibh leag gu teann.
3 Cò e am fear sin a théid suas
gu tulaich naomha Dhé?
Is fòs 'na ionad naomha-san,
cò sheasas ann gu réidh?

4 An ti 'g am bheil na làmhan glan',
is cridhe neochiontach ;
'Anam nior thog ri dìomhanas,
's nior lùgh mionn ìoganach
5 An ti sin beannachadh o Dhia
gheibh e gu saoibhir pailt,
Is ionracas faraon o'n Dia
's bun slàinte dha 'na aire.

6 'S i sin a' ghinealach 's an dream
a dh'iarras e gu mòr ;
Ta 'g iarraidh d'aghaidh is do ghnùis,
O Iacoib, mar is còir.
7 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn,
is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh : Rìgh na glòir'
gu'n tigeadh e g'a àit.

8 Cò e sin féin Ard-Righ na glòir'?
an Tighearn làidir treun,
Iehobhah neartmhor, cruaidh an cath,
bheir buaidh a mach dha féin.
9 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn,
is éiribh suas gu h-àrd,
O dhorsa siorruidh : Rìgh na glòir'
gu'n tigeadh e g'a àit.

10 Cò e sin féin Ard-Righ na glòir'?
Iehobhah mòr nan slògh,
'Se féin a's Rìgh na glòir' a t'ann,
gun choimeas idir dha.

SALM XXV.

1 Dhia, togam m'anam riutsa suas.
2 Mo Dhia, mo mhuinghin dheas ;
A m' ionnsuidh na leig aobhar nàir' :
do m'eascar gàirdeachas.
3 Fo nàir' is mhasladh na leig neach
d'an gnàth bhi feitheamh ort :
Ach nàire gu robh air an dream
a ni gun aobhar lochd.

4 Foillsich do shlighe dhomh, a Dhé ;
a'd' cheumaibh teagaisg mi :
5 Is treòraich mi a' d' fhìrinn ghlein,
's mo theagasg dean, a Dhé :
Oir 's tu a's Tighearn ann gu dearbh,
's tu 's slàinte dhomh a ghnàth,
Is ort a ta mi feitheamh fòs
le foighid mhòir gach là.

6 Cuimhnich, a Dhé, do thròcair chaomh,
do chaoimhneas làn do ghràdh ;
O chian nan cian a ta iad ann,
san aimsir fad o'n là.
7 Na cuimhnich peacaidh m'òige
's na lochdan a rinn mi ; [dhomh :
A réir do thròcair cuimhnich orm,
air sgàth do ghràis, a Dhé.

8 Is maith 's is dìreach Dia nan dùl :
is air an aobhar ud
Do nithear leis na peacaich thruagh'
a theagasg anns an ròd.
9 Treòraichidh e na daoine ciùin'
am breitheanas gu ceart :
'S na daoine mìne teagaisgidh
'na shlighe, Dia nam feart.

10 An tròcair is an fhìrinn réidh
sud sligh' ar Dé 's gach ball ;
Do'n dream a chumas gealladh rìs,
's nach leig a theist air chall.
11 Sgàth t'ainme, lagh mo chionta fòs,
oir tha sud mòr, a Dhé.
12 Cò 'm fear d'an eagal Dia? San t
's ion roghnuidh seòlaidh e. [sligh'

13 An seasgaireachd ni 'anam tàmh,
's le 'shliochd le ceart an tìr.
14 Tha rùn an Tighearn aig an dream
d'an eagal e gu fior :
Is nithear leis a chùmhnant fòs
fhoillseachadh dhoibh gu ceart.
15 A ta mo shùile féin a ghnàth
ri Tighearna nam feart,

Air son gu'n spionar leis mo chos
gu h-aithghearr as an rib.
16 Pill thugam, is dean tròcair orm :
a'm' aonar taim, 's fo dhrip.
17 Tha teinn mo chridh' a' dol am meud ;
saor mi o m'àmhghar geur.
18 Seall air mo phéin, is m'anshocair,
's mo pheacaidh lagh gu léir.

19 Mo naimhde guineach thoir fa'near,
oir tha iad lionmhor ann ;
Fuath nimhneach agus mi-runach
tha aca dhomh nach gann.
20 Dhia, coimhid m'anam, 's furtaich
na leig fo nàire mi ; [orm :
Mo dhòchas uile leig mi ort,
air son gur tu mo Rìgh.

21 Nis deanadh ionracas is còir
mo dhion ; 's mi feitheamh ort.
22 Dhia fuasgail air cloinn Israeil,
o'n uile àmhghar goirt.

SALM XXVI.

1 Thoir orm-sa breth, a Dhia nan dùl,
a'm' neochiont ghluais mi féin,
Oir rinn mi dòchas maith á Dia,
cha sleamhnuich uam ma cheum.
2 Dhia, fionn mo chridh', is m'airne fòs,
fidir is ceasnuich mi. [gràidh :
3 Oir dhearc mi air do chaoimhneas
a'd' fhìrinn ghluais mi, Dhé.

4 Le cuideachd dhìombain riamh nior
shuidh ;
cha siubhlam le luchd-saoibh.
5 Is beag orm coimhthional an uilc :
's cha suidh mi sìos le bao'ibh
6 An neochiont glanaidh mi mo làmh,
is cuairt'cheam t'altair, Dhé ;
7 Gu foillsichinn le moladh àrd,
do mhiorbhuile gu léir.

8 Còmhnuidh do theach is ionmhuinn
a Thighearn is a Dhé, [leam,
Ghnàth-àite bunaidh t'onorach,
is leam ro-ionmhuinn e.
9 Le peacaichibh, luch-deanamh uilc,
na cruinnich m'anam bochd,
Na cuir mo bheath' 'nan cuideachd
tha fuileachdach gu lochd. [sud,

10 'G am bheil an t-aimbleas mòr 'nan
glaic :
duais-bhratha 'nan làimh dheis,
11 Ach gluaisidh mi a'm' neòchiont féin,
a'd' thròcair saor-sa mis'.
12 'Na seasamh ta mo chos gu beachd
air ionad còmhnard réidh :
Is ann an coimhthional nan naomh,
Beannaicheam thus' a Dhé.

SALM XXVII.

1 'Se Dia mo sholus, is mo shlàint',
cò chuireas eagal orm ?
'Se neart mo bheatha Dia nan dùl,
cò chuireas fait'cheas fo'm ?
2 Mo naimhde, m'eascairde, luchd-uilc,
tràth thàinig orm gu bras,
Gu gionach dh'itheadh m'theòla suas,
fhuair tuisleadh, thuit gu cas.
3 Ged champaicheadh a'm' aghaidh
cha'n eagal le mo chridh' : [feachd,
Ged éireadh cogadh m' aghaidh fòs,
á so mo bhun do ni.
4 Aon ni a mhiannaich mi o Dhia,
gu minic iarram e :
A bhi a'm' chòmhnuidh feadh mo là
an tigh 's an àros Dé ;
A chum gu faicinn féin gu glan
maise Iehobhah mhòir,
Gu fiosraichinn 's gu faighinn sgeul,
'na theampull mar is còir.
5 Oir ni e m'fholach 'n am na h-airc'
'na phàilliun : dion do ni
An dìomhaireachd a phàilliuin dhomh;
air carraig cuiridh mi.
6 Os ceann mo naimhde ta mu m'
nis togar suas mo cheann : [chuairt,
Glan ìobairt aoibhneis uime sin
d'a phàilliun bheirear leam :
Is seinnidh mi gu togarach,
seadh, canaidh mi gu binn,
Ceòl agus moladh àrd do Dhia
air feadh mo rè 's mo linn.
7 Le guth mo bheoil tràth éigheam riut,
thoir éisdeachd dhomh, a Dhé :
Le iochd dean tròcair orm, is fòir,
gu gràsmhor freagair mi.
8 Iarr m'aghaidh, 'nuair a thubhairt thu
an sin thuirt m'anam leat, [rium,
Do ghnùis, is t'aghaidh féin, a Dhé,
sin iarraidh mi gu h-ait.
9 Na folaich uam do ghnùis, am feirg
na dibir t'òglach féin ; [shlàint'
'S tu chuidich leam : a Dhé mo
na fàg-sa mi 's na tréig.
10 'Nuair thréigeas m'athair mi gu tur,
's mo mhàthair fòs faraon,
Do ni an Tighearna an sin
mo thogail suas gu caoin.
11 Dhia, teagaisg dhomh do shlighe féin,
is treòraich mise, Dhé,
Fa chùis mo naimhde mi-runach,
air ceumaibh dìreach réidh.
12 Do mhi-run m'eascairde ro-gheur
na tabhair thairis mi : [bhréig',
Oir dh'éirich rium luchd-fianuis
is dream a bhrùchdas nimh.
13 Rachadh mo mhisneach uil' air cùl,
mur creidinn maitheas Dé,
Gu faicinn sin an tìr nam beò,
ga m' fhuasgladh ann am fheum.
14 Fuirich gu foighidneach ri Dia,
glac thugad misneach mhòr,
Is bheir e spionnadh cridhe dhuit :
fuirich ri Dia na glòir'.

SALM XXVIII.

1 A dhia, mo charraig, éigheam riut,
a'd' thosd na bi-sa uam :
Eagal le d' thosd, gur cosmhuil mi
ri dream théid sìos do'n uaigh.
2 Guth m' athchuinge, tràth éigheam
éisd thus' an sin, a Dhé : [riut,
'Nuair thogas mi mo làmhan suas
gu d' theampull naomha féin.
3 Le luchd an uilc 's na h-eucorach,
na tarruing mi gu bràth ;
R'an coimhearsnaich a labhras sìth,
ach olc 'nan cridhe ta.
4 A réir an oibre, tabhair dhoibh,
a réir an rùin chum lochd :
Is diol-sa riu droch ghniomh an làmh,
amhluidh mar thoill iad ort.
5 Do bhrìgh nach tuig iad oibre Dhé,
no gniomh a làmha fòs,
Do ni e milleadh orr' is claoidh,
's cha dean an togail suas. [d'eisd,
6 Air son guth m' athchuinge gu'n
mòr-bheannaicht' gu robh Dia.
7 Do chuir mo chridh' a dhòcas ann ;
's e Dia mo neart 's mo sgiath.
Tha mi a' faghail furtachd uaith',
mar sin le h-aoibhneas ait
Mo chridh' a ta ; 's le m' òran binn
sior-mholam e gu pailt.
8 'Se Dia a's neart, 's a's treise dhoibh,
oir tha e féin gu deas [dlùth
'Na neart, 's 'na spionnadh slàinte
do'n ti a dh' ungadh leis.
9 Dhia, furtaich air do phobull caomh,
is beannaich t'oighreachd féin :
Dhoibh tabhair beath', is teachdantir,
tog iad am feasd, a Dhé.

SALM XXIX.

1 Thugaibh, a laochraidh làidir threun,
do Thighearna nam feart,
Thugaibh do'n Tighearn ud faraon
glòir, urram, agus neart.
2 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
thugaibh do'n Dia ro threun :
Sleuchdaibh do'n Tighearna faraon
am mais' a naomhachd fein.
3 Tha guth Dhé air na h-uisgeachaibh :
is fòs ni Dia na glòir'
Ard-thairneanach, is suidhidh e
air uisgibh làidir mòr'.
4 Tha guth an Tighearna gu beachd
mòr-chumhachdach is treun :
Tha guth an Tighearna faraon
làn moralachd ann féin.
5 Brisidh an Tighearna le 'ghuth
na seudair a ta fàs ;

Is brisear seudair Lebanoin
le 'ghuth-san aig a chruas.
6 Is bheir e orra leum le clist',
amhluidh mar ghamhuinn bò:
Sliabh Shirioin is Lebanoin,
mar bhuabhull meargant' òg.

7 Sgoiltidh guth Dhé an dealanach;
am fàsach crathaidh e;
8 Seadh fàsach Chadeis mar an ceudn'
'se Dia a chrathas e.
9 Bheir guth Dhé fòs air aighibh àllt'
grad-sgarachdainn r' an laoigh;
Is lomaidh sud na coillte dlùth',
a' rùsgadh bhàrr nan craobh:

Is ann a theampull naomha-san,
cuiridh gach neach an céill
Glòir agus urram mòr ar Dia;
g' a mholadh-san d'a réir
10 Tha Dia 'na chòmhnuidh air an tuil;
's 'na shuidh' am feasd 'na Righ.
11 Bheir Dia d'a phobull neart; is bheir
dhoibh beannachadh le sìth.

SALM XXX.

1 Dhia, molam thu, oir thog thu mi,
gàir' m'eascair cha d'rinn dhìom.
2 A Dhia mo Thighearn, ghlaodh mi riut,
is dh'fhurtaich orm a'm' fheum.
3 Do thogadh m' anam leatsa, Dhé,
glan as an uaigh a nios;
Is ghléidh thu mi gu tearuint' beò,
do'n t-slochd nach rachainn sios.

4 Do'n Tighearn àrd gu ceòlmhor binn
seinnibh, a naomh-sluagh féin,
Ri cuimhneach' air a naomhachd-san,
sgaoilibh a chliu an céin. [bheag,
5 Oir 'fhearg cha mhair ach mionaid
'na dheadh ghean beatha ta:
Tràth feasgair fòs ged robh ann bròn,
thig aoibhneas leis an là.

6 A'm' shocair thubhairt mi mar so,
cha ghluaisear mis' am feasd:
7 Le d' thròcair thug thu air mo chnoc
gu daingean suas gu'n sheas:
A Dhé, do cheil thu orm do ghnùis,
chuir sin gu trioblaid mi,
8 Dhia, riut do ghlaodh: is rinn ri Dia
mo ghearan is mo chaoidh:

9 Ciod i an tairbh' a'm' fhuil sa ta,
an déigh mo chur san uaigh?
Am molar thusa leis an ùir?
an toir air t'fhìrinn luaidh?
10 Eisd rium a nis, a Dhia nan dùl,
dean tròcair orm is gràs;
Is bi-sa, Dhé, d'fhear-cuidich leam,
'nuair tharlas dhomh bhi 'n sàs.

11 Mo bhròn gu dannsadh chaochail thu,
is m'eudach saic faraon
Do sgaoil thu dhìom, is chrioslaich mi
le h-aoibhneas air gach taobh:
12 Mo ghlòir gu seinneadh dhuit-sa cliu,
gun idir bhi 'na tosd:
A Dhia mo Thighearn, bheir mi dhuit
mòr-bhuidheachas am feasd.

SALM XXXI.

1 Asad-sa, Dhé, ni mise bun;
nàir' orm na leig am feasd;
Dean fuasgladh dhomh a' t' ionracas,
o thrioblaid is o cheisd.
2 Do chluas a m' ionnsuidh crom a
is furtaich orm gu dian: [nuas,
A'd' charraig dhaingean bi-sa dhomh,
tigh-tearmuinn chum mo dhion.

3 Oir's tu a's carraig dhìleas dhomh
's mo dhaingneach làidir treun,
Is uime sin sgàth t'ainme, Dhé,
treòraich, is stiùir mo cheum.
4 Saor as an rib a dh'fholaich iad
buin mise mach, a Dhé:
Air son gur tus' an ti a mhàin
a's neart, 's a's treòir dhomh féin.

5 A'd' làimh-sa mhàin, a Dhia nan dùl,
mo spiorad tiomnam suas:
A Dhia na firinn, is mo Thriath,
's tu dh'fhuasgail air mo chruas.
6 Is fuath leam iad a bheir fa'near
na breuga dìomhaineach:
Ach dòchas ann an Dia nan gràs
chuir mi gu muinghineach.

7 A'd' thròcair biom gu h-aoibhneach
oir thug thu, Dhé, fa'near [ait:
Mo thrioblaid; 's m'anam ann an
bha thusa fiosrach air. [teinn
8 Cha d'rinneadh leat mo dhruideadh
an làimh mo nàmhaid thréin: [suas
An àite farsuinn shocruich thu
mo chosan is mo cheum.

9 O tha mi, Dhé, an trioblaid mhòir,
dean tròcair orm gu cas:
Mo shùile, m'anam, is mo bholg,
le bròn air seargadh as.
10 Oir chlaoidheadh m'anam as le bròn,
's mo bhliadhnacha le caoidh:
Do bhrìgh mo lochd chaidh as do m'
mo chnàmhan air an claoidh. [neart,

11 Mar aobhar fanoid tha mi fòs
do m'eascairdibh gu léir,
Gu h-àraidh do mo choimhearsnaich,
mar mhasladh tha mi féin:
Is do luchd m'eòlais fòs a taim
a'm' aobhar geilt is fuath':
Gach neach a chi mi air an t-sràid,
a' teicheadh uam gu luath.

12 Mar dhuine marbh air dol á cuimhn';
mar shoitheach briste mi:
13 Oir chualas toibheum mòran dhaoin';
eagal gach taobh do bhi:
A'm' aghaidh 'nuair a chruinnich iad,
dhealbh iad mo bheath' a sgrios:
14 Ach dhiotsa, Dhé, rinn mise bun;
is tu mo Dhia, deir mis'.

15 Tha m'aimsirean a'd' làimh sa, Dhé,
orm furtaich agus fòir
O làimh mo naimhdean, is o'n dream
tha leantuinn orm an tòir.
16 Do ghnùis is d'aghaidh dealraicheadh
air t'òglach dìleas féin:
Air sgàth do ghràsa carthannach,
mo shaoradh dean gu treun.

17 Na leig fo nàire mhaslaidh mi,
a Dhia, oir ghairm mi ort:
Ach nàire biodh air luchd an uilc;
san uaigh biodh iad 'nan tosd.
18 Cuir béil nam breug, a Dhé, 'nan
labhras gu h-àrdanach, [tàmh,
'N aghaidh nam fìrean spreigeadh
gu spìdeil tarcuiseach. [cruaidh,
19 Cia meud do mhaith a thaisg thu
d'an eagal thu faraon; [dhoibh,
'S a rinn thu do na dh'earbas riut,
am fianuis chloinn nan daoin'!
20 O àilgheas dhaoine ni thu 'n dìon,
fo dhìomhaireachd do ghnùis';
'S am pàilliun fòs, o strì nan teang',
ni dìdean dhoibh 'nan cùis.
21 Dia gu ma beannaichte gu bràth;
oir dh'fhoillsich e dhomh féin
A chaoimhneas càirdeil iongantach,
an caithir làidir thréin.
22 Thuirt mi a'm' dheifir, Scaitht' tha
o bheachd do shùl a mach: [mi
Ach chual thu 'nuair a ghlaodh mi
guth m'asluich ghearanaich. [riut,
23 Gràdhaichibh Dia, O naoimh, air fad:
oir Dia do'n treibhdhireach
Do ni sàr-dhion, is diol gu pailt
do'n uaibhreach àilgheasach.
24 Sibhse a chuir an Dia nan gràs
bhur dòchas mar is còir,
Bibh misneachail, is cuiridh e
neart ann bhur cridh' is treòir.

SALM XXXII.

1 'S beannaicht' an duine sin a fhuair
'na pheacadh maitheanas;
A fhuair le tròcair folach air
a chiont' is 'eusaontas.
2 'S beannaicht' an ti nach agair Dia
'na sheachranaibh ni's mò;
Is ann a spiorad fòs nach 'eil
claon-chealgaireachd no gò.
3 A' fantuinn dhomh gu fad a'm' thàmh,
luidh air mo chnàmhaibh aois,
Is b'amhluidh sin gach là mo chor,
le dol do m' bhùireadh suas.
4 Oir ormsa bha do làmh gu trom,
air feadh gach oidhch' is là;
Mo bhrìgh gu tart an t-samhraidh
air ath'rrachadh a ta. [theith
5 Làn-fhoillsich mi mo pheacadh dhuit,
nior cheil mi m' aingidheachd:
Aidmheil (thuirt mi) do Dhia ni mis',
is mhaith thu cron mo lochd.
6 So fàth mu'n guidhe riut gach naomh,
san àm am faighear thu:
Gu dearbh an tuil nan uisgean mòr',
cha ruig iad air gu dlùth.
7 Tha thu a' t'ionald foluich dhomh,
ni coimhead orm o theinn;
Is nithear leat mo chuairteachadh
le h-òran saorsa binn.
8 Dhuit teagaisgidh is nochdaidh mi
am bealach is an t-iùl,
San tigeadh dhuitse triall gu ceart;
sin seòlam dhuit le m'shùil.
9 Na bi mar mhuileid, no mar each,
na h-ainmhidhean gun chéill:
Ri'n cuirear, chum nach tig iad ort,
teann-sparrag sréin 'nam beul.
10 Is lionmhor bròn aig luchd an uilc:
ach neach d'am barrant Dia,
Tha 'thròcair dol m'a thimchioll-san
g'a dhìonadh mar ni sgiath.
11 A dhaoine treibhdhireach, an Dia
bibh aoibhneach agus ait:
Is deanaibh gairdeachas, gach neach
'g am bheil an cridhe ceart.

SALM XXXIII.

1 O sibhse ta 'nur fìreanaibh,
biodh aiteas oirbh an Dia:
Oir 's cubhaidh do na daoinibh còir,
bhi tabhairt cliu do'n Triath.
2 Air clàrsaich thugaibh moladh dha;
is air an t-saltair ghrinn,
Air innea'-ciùil nan teuda deich
seinnibh do Dhia gu binn.
3 Is canaibh dha-san òran nuadh:
àrd-sheinnibh fonn gun stad.
4 Oir 's ceart a reachd: am fìrinn fòs
ta 'oibre deant' air fad.
5 Is ionmhuinn leis-san còir is ceart:
lìon maitheas Dé gach tìr.
6 Rinn focal Dé na nèamh', 's an sluagh
rinn guth a bheoil gu léir.
7 Mar thòrr a ta e carnadh suas,
uisge na fairge mòir':
A' coimhead fòs na doimhne suas,
gu dìleas an tigh-stòir.
8 Nis roimh an Tighearna gu mòr
biodh eagal air gach tìr;
Is air na dh'àiticheas an saogh'l
biodh fiamh roimh 'ainm gu léir.
9 Oir labhair Dia, is rinneadh e:
dh' orduich, is chuir air chois:
10 Chuir comhairle nan sluagh air cùl:
is innleachd dhaoin' air ais.
11 Tha comhairle Iehobhah mhòir
gu seasmhach buan am feasd;
Smuaintean a chridhe mar an ceudn'
o linn gu linn gun cheisd.
12 'S beannaicht' an cinneach sin 'g am
mar Dhia Iehobhah treun: [bheil,
'S am pobull fòs a ròghnaich e
mar oighreachd bhuan dha féin.
13 Air chloinn nan daoine seallaidh Dia,
o nèamh nan speur a nuas.
14 'S léir dha gach neach sa' chruinne
o 'ionad-còmhnuidh shuas. [ché
15 An cridh' air aon dòigh chumadh leis;
thug e fa'near an gnìomh.
16 Cha tèaruinn righ le meud a shluaigh;
do'n laoch, neart mòr cha dion.
17 An t-each an còmhrag 's diomhain e,
a dheanamh furtachd leis;
No dheanamh fuasglaidh ri àm féum,
ge mòr a lùth 's a threis'
18 Feuch, sùilean Dé gu furachar
air a luchd eagail féin,
Is air an dream sin as a ghràs,
ni muinghinn làidir treun:

19 An anam chum a dhion o'n bhàs,
'S o'n ghort an cumail beò.
20 Ar n-anam feithidh e air Dia;
ar neart, 's ar sgiath gach lò.

21 Oir ann-san ni ar cridh' a stigh
ùr-ghairdeachas gun dìth:
Is cuiridh sinn 'na ainm ro-naomh
ar muinghinn fòs a chaoidh.
22 Do thròcair gu robh oirnn gu caomh,
a Thighearna, gach là,
A réir mar chuir sinn annad féin
ar dòchas treun a ghnàth.

SALM XXXIV.

1 Iehobhah beannaicheam gu h-àrd,
gach aimsir is gach tràth:
A chliu 's a mholadh ann am bheul
gu h-iomraiteach a ghnàth.
2 Is anns an Tighearna ro-threun
ni m'anam uaill is glòir;
Na daoine sèimh', tràth chluinneas
ni gairdeachas gu mòr. [sud,

3 Ardaichibh leamsa Dia nam feart,
molamaid 'ainm le chéil':
4 Dh'iarr mise Dia, chual' e, is bhuin
mi as gach gàbhadh geur.
5 Dh'amhairc iad air, is dhealraich iad;
gun nàire air an gruaidh. [Dia,
6 Do ghlaodh am bochd, is dh'éisd ris
Is dh'fhuasgail as gach truaigh.

7 Tha aingeal Dé a' campachadh
mu'n dream d'an eagal e,
G'am fuasgladh is g' an teasairginn
o'n trioblaidibh gu léir.
8 O blaisibh agus faicibh so,
gur maith, 's gur milis Dia:
Am fear sin 's beannaicht' e gu beachd
a dh' earbas as an Triath.

9 Fior eagal Dé, biodh oirbh, a naoimh;
oir uireasbhuidh no dìth
Cha bhi air a luchd eagail-san,
fior-chràbhadh dha a ni.
10 Bidh easbhuidh air na leòmhnaibh òg',
is ocras orr' air leth;
Ach air an dream a dh'iarras Dia
cha cheilear aon ni maith.

11 Thigibh a chlann, is éisdibh rium:
dhuibh nochdam eagal Dé.
12 Cò'n fear le'm b'àill bhi fada beò,
chum maith gu faiceadh e?
13 Coimhid do theangadh féin o'n olc,
's o labhairt ceilg' do bheul.
14 Seachainn an t-olc, is dean am maith:
iarr sìochaint, 's lean gu geur.

15 Tha sùile Dhé air fireanaibh,
's a chluas ri'n glaodh gu fior.
16 Tha gnùis Dhé 'n aghaidh daoi, a
an cuimhne sgrios á tìr. [chum
17 Do ghlaodh na fireana ri Dia,
is dh'éisd e riu gu grad;
Thug furtachd agus fuasgladh dhoibh
o'n àmhgharaibh air fad.

18 Do'n mhuinntir 'g am bheil cridhe brùit'
is dlùth dhoibh Dia gun cheisd:
Ni esan furtachd fòs do'n dream
'g am bheil an spiorad brist'.
19 Is lìonmhor trioblaid agus teinn
thig air an fhìrean chòir;
Ach asd' air fad ni Dia nan gràs
a theasairginn fadheoidh.

20 A chnàmhan uile coimhdidh e:
cha'n 'eil a h-aon diubh brist'.
21 Ach marbhaidh olc an duine daoi,
is claoidhear e gun cheisd:
Is luchd an fharmaid, a bheir fuath
do dhaoinibh còir is ceart,
Mòr-chiontach fàgar iad 'nan lochd,
di-mhilltear iad gu beachd.

22 Anam a sheirbhiseach gu léir
saor-fhuasglaidh Dia gach àm,
Cha mhillear idir neach dhiubh sud
chuireas an dòchas ann.

SALM XXXV.

1 Tagair, a Dhia, ri luchd mo strì;
cuir cath ri luchd mo chath'.
2 Glac féin do thargaid, is do sgiath,
éirich, dean còmhnadh maith.[thoir
3 Glac fòs do shleagh, 's air luchd mo
am bealach druid gu teann:
Ri m'anam abair féin mar so,
is mi do chòmhnadh ann.

4 Trom-nàir' is masladh gu robh dhoibh
ta 'g iarraidh m'anam' bhochd:
Is pilleadh iad le h-amhluadh geur,
ta smuaineachadh dhomh lochd.
5 Biodh iad mar mhuillnein dol le gaoith,
'nan tòir biodh aingeal Dé:
6 Biodh aingeal Dé 'g an ruith gu teann,
dorch sleamhuinn biodh an ceum.

7 Oir lìontan leag iad air mo shon,
gun aobhar no cion-fàth;
Is slochd gun aobhar chladhaich iad,
chum m'anam chur an sàs.
8 Gun fhios da, thigeadh doruinn air,
is glacar e san lìon
A dh'fholuich e; san dòruinn cheudn'
tuiteadh e féin gu dian.

9 Ni m'anam gairdeachas an Dia;
's 'na fhurtachd sòlas mòr.
10 Is their mo chnàmhan uile, Dhé,
cò choimeas riuts' is còir?
Ni teasairginn do'n duine bhochd
o'n neach ta air ro-threun,
An t ainn s is am bochd o'n ti
le'm b'àill a chlaoidh gu léir.

11 Luchd fianuis bhréige dh'éirich rium,
is chuir iad as mo leth
Na nithe sin gu h-eucorach,
nach b' fhiosrach mi am bith.
12 Olc dhìol iad rium an éiric maith,
chum m'anam chur fo leòn.
13 Ach mis', air bhi dhoibh sud gu tinn,
ghabh umam culaidh bhròin:

M'anam le trasgadh dh'ùmhlaich mi,
's phill m'urnuigh ann am chrios.
14 Mar charaid, bràth'r, no fear-caoidh màth'r
gu brònach crom ghluais mis'.
15 Ach chruinnich iad, is bha iad ait,
air bhi dhomh ann an teinn;

Gun fhios domh, chruinnich cuid-
eachd thàir,
gun tàmh mo reubadh rinn.
16 Le cealgairibh gu fanoideach,
'nam féisd rinn spòrsa dhiom,
Do chasadh leo am fiacla rium,
ri magadh orm gu dian.
17 Cia fhad is léir dhuit so, a Dhé?
saor m'anam féin gu cas
O'm milleadh-san: mo sheircein fòs,
tèaruinn o leòmhnaibh bras.

18 Làn-bhuidheachas do bheir mi dhuit
am measg an tionail mhòir;
'S am measg an t-sluaigh tràth's lion-
àrd-mholam thu le glòir. [mhor iad,
19 Mo naimhde ta gun aobhar rium,
na biodh ac' aoibhneas dhiom:
Do'n dream a thug dhomh fuath gun
a'm' chaogadh sùl na biom. [chùis

20 Oir ann an sìth cha'n 'eil an tlachd,
ach ann am beartaibh claon,
An aghaidh dhaoine ciùin na tìr',
'g am buaireadh air gach taobh.
21 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
is rium, ha, ha, a deir,
Chunnaic a nis ar sùil an nì
bu mhiannach leinn teachd air.

22 Ach chunnaic thusa so, a Dhia,
na bi a'd' thosd a'm' fheum:
A Thighearn is a Dhia nam feart,
na fuirich uam an céin.
23 Tog ort, is mosgail chum mo cheirt,
fa m' chùis, mo Dhia, 's mo Righ.
24 Dhia, dean a réir do cheartais breth,
is dhoibh na b'aoibhneas mi.

25 'Nan cridh' na h-abradh iad riu féin,
ha, ha, 'se sud ar miann:
Is fòs na h-abradh iad a chaoidh,
do shluig sinn e gu dian.
26 Biodh orra nàir', is tairngear iad
gu h-amhluadh mòr le chéil',
A ta gu suilbhir is gu h-ait,
ri faicinn m' àmhghair ghéir:

Is biodh iad air an sgeudachadh
le masladh is le nàir',
Tha 'g iarraidh urraim mhòir dhoibh
a'm' aghaidh-sa gun tàmh [féin
27 Biodh aoibhneas orra, 's gàirdeachas,
a sheasas dhomh mo chòir:
Is abradh iad, Mòr-chliu gu robh
do Thighearna na glòir',

Tha gabhail tlachd do shonas buan
a sheirbhisich a ghnàth.
28 Is air do cheartas thig mo bheul,
is air do chliu gach là.

SALM XXXVI.

1 Deir eusaontas an droch-dhuin' so,
'na chridhe stigh 'sna chliabh
Fior-eagal Dé am beachd a shùl
cha 'n 'eil, is cha robh riamh.
2 Oir ni e brionnal baoth ris féin
a réir mar thaitneas ris;
A chionta gus am foillsichear
mar aobhar fuath d'a sgrios.
3 Fior-chluaintearachd is eucoir mhòr,
sud cainnt a bheoil gu tric:
Is sguir e fòs o dheanamh maith,
is leig e dheth bhi glic.
4 Aimhleas 'na leabaidh tha e dealbh';
san t-slighe nach 'eil ceart
Shuidhich is shocruich se e féin;
cha'n oillteil leis droch bheart.

5 Do thròcair tha sna nèamhaibh shuas,
a Thighearn is a Dhé:
Gu ruig na neoil, is àird nan speur,
làn ruigidh t'fhìrinn réidh.
6 Do cheartas mar na sléibhtibh àrd',
do bhreth mar dhoimhneachd
mhòir;
Air duine 's ainmhidh ni thu, Dhé,
deadh-choimhead agus fòir.

7 O Dhia! is prìseil urramach
do chaoimhneas gràdhach caoin:
Fo sgàil do sgéith ni uime sin,
làn dòchas clann nan daoin'.
8 Le sàilì do theach is t'àrois phailt
sàsuichear iad gu mòr;
A t'amhainn làn do shòlasaibh
deoch bheir thu dhoibh r'a h-òl,

9 Tobar na beatha tha gu dearbh
agadsa, Dhia nan dùl;
Is ann ad sholus dealrach glan,
chi sinne solus iùil.
10 Maireadh do chaoimhneas gràidh, a
do'n dream chuir eòlas ort: [Dhé,
Is buanaich t'fhìreantachd faraon
do luchd a' chridhe cheirt.

11 Na leig do chois an àrdain bhuirb
a'm' aghaidh teachd, a Dhé:
Is làmh an droch dhuin' aingidh fòs
gu bràth na gluaiseadh mi.
12 An sin do thuit luchd-deanamh uilc:
is leagadh iad a sìos,
Ag diobhail lúth cha'n fheudar leo,
gu'n éirich iad a nìos.

SALM XXXVII.

1 Lasan no campar na biodh ort
mu dhaoinibh aingidh olc,
Is na gabh farmad ris an dream
a bhios a' deanamh lochd.
2 Oir amhluidh mar is dual do'n fheur,
glan-sgathar iad gu grad,
Is amhluidh mar na lusa maoth'
crion-seargaidh iad air fad.

3 Cuir-sa do dhòchas ann an Dia,
is deanar maitheas leat,
Mar sin sior-mhealaidh tu an tìr,
's beathaichear thu gu beachd.
4 Gabh tlachd an Dia, is bheir e dhuit
làn rùn do chridh' a chaoidh.
5 Do shlighe tabhair suas do Dhia;
earb ris, is bheir gu crìch.

6 Foillsichidh e do chòir 's do cheart,
mar sholus glan nan tràth;
Is amhluidh mar àrd-mheadhon-là
do bhreitheanas a ghnàth.
7 Gu sàmhach fan ri Dia nan dùl,
is feith le foighid leis;
An tì 'na shligh' a shoirbhicheas,
na gabh-sa farmad ris:

Fa chùis an fhir a bheir gu buil
a dhroch-bheart innleachdach.
8 Leig corruich dhìot, tréig fearg: chum
na bi-sa frionasach. [uile
9 Oir droch-dhaoin' is luchd-deanamh
glan-sgathar as gu léir: [uile
Ach lion 'g am bheil an sùil ri Dia,
buan-mhealaidh iad an tìr.

10 Oir feith gu foil rè tamuill bhig,
's an droch dhuin' cha bhi ann:
'S 'na ionad fòs, ma bheir fa'near,
cha bhi e féin no 'chlann.
11 Ach mealaidh daoine séimh am feasd
am fearann is an tìr:
Lan-shòlas bheirear dhoibh faraon,
an saoibhireachd na sìth'.

12 Tha'n t-aingidh cumadh lochd do'n
's a' casadh 'fhiacla ris. [t-saoi,
13 Ni Dia air fanoid: oir dha 's léir
gur dlùth air là a sgrios.
14 Na h-aingidh tharruing iad an lann;
is chuir am bogh' air ghleus,
A leagadh aim-beartach is bhochd,
's a mharbhadh luchd deadh bheus.

15 An claidheamh théid 'nan cridhe féin,
théid air am bogha claoidh.
16 'S fearr beagan aig an duine chòir,
na saoibhreas mòr nan daoi.
17 Oir gairdeana luchd aingidheachd
mìn-bhrisear air an cruas;
Ach daoine còir is fireanach
ni Dia an cumail suas.

18 Air aimsiribh nam fireanach
is fiosrach Dia gun cheisd:
An oighreachd is an seilbh faraon,
dhoibh 's maireannach am feasd.
19 Cha chuirear iad gu rudhadh gruaidh,
's an aimsir ghàbhaidh olc:
Oir gheibh iad uil' an sàth gu leòr
an làithibh gainne 's gort'.

20 Ach sgriosar droch dhaoin' naimhde
bidh iad mar shaill nan uan: [Dhé,
Làn-mhillear iad, is théid dhoibh as,
mar dheataich nach 'eil buan.
21 An iasachd gabhaidh daoine daoi,
's cha dìol a rìs air ais;
Am firean tha e tròcaireach,
is nìthear pailteas leis.

22 Oir meud 's a fhuair a bheannachd
sior-mhealaidh iad an tìr: [san,
'S an dream a gheibh a mhallachd-
lom-sgriosar iad gu léir. [san,
23 Tha Dia a' stiùireadh cheumanna
an duine naomha chòir:
Is tha e gabhail tlachd is toil'
d'a shlighe-san gu mòr.

24 Nan tarladh dha gu'n tuiteadh e,
cha tilgear tur e sìos:
Oir tha an Tighearna le 'làimh
'g a chumail suas a rìs.
25 Bha mise òg, 's a nis an aois;
is riamh cha'n fhaca mi
'Na dhiobrachan an duine còir,
No 'shliochd ag iarraidh bìdh.

26 Sior-thruacant' e, is coingheallach:
beannaicht' a shliochd a ta.
27 Seachainn an t-olc, is dean am maith,
is còmhnuidh gabh gu bràth.
28 Is toigh le Dia ceart bhreitheanas,
a naoimh cha tréig e chaoidh;
Sior-choimhdear iad: ach sgathar sìos
droch shliochd nan daoine daoi.

29 Mealaidh na fireana an tìr;
buan-chòmhnuidh ni iad innt'.
30 Thig beul an t-saoi air gliocas glan,
a theang' air rogha cainnt.
31 Tha lagh a Dhé 'na chridh' a stigh:
cha sleamhnuich uaith a cheum.
32 Tha'n droch dhuin' feitheamh air an
t-saoi,
g'a mharbhadh is g'a theum.

33 Cha 'n fhàg an Tighearn e 'na làimh,
a dheanamh air droch-bheirt;
Cha'n fhàgar ris e ann am binn,
tràth chuirear e fo cheirt.
34 Feith thus' air Dia, 's 'na shligh' gluais
is àrduichear leis thu,
An tìr gu meal thu; is droch dhaoin'
'g am milleadh chi do shùil.

35 An duine malluicht' chunnaic mi
an neart, 's an inbhe mhòir,
'Ga sgaoileadh féin a mach mar
a' fàs gu dosrach ùr; [chraoibh,
36 Ach chaidh e seach, is feuch cha
dh'iarr, is cha d'fhuaras e. [robh:
37 Amhairc is feuch gur sìth is crioch
do'n duine dhìreach réidh.

38 Ach sgriosar luchd an eusaontais,
is théid dhoibh as faraon:
Di-mhilltear agus sgathar sios
crioch dheireannach dhroch dhaoin'.
39 Ach furtachd fhior nam firean fòs,
thig sin o Dhia nan dùl:
Is anns an aimsir thrioblaidich,
's e 's barrant air an cùl.

40 Thig treis is furtachd thuc' o Dhia,
le fuasgladh an deadh àm;
Saorar iad leis o dhaoinibh olc,
oir chuir iad muinghinn ann.

SALM XXXVIII.

1 A THIGHEARN, ann ad chorruich
na cronuich mi gu garg; [mhòir
Na dean mo smachdachadh gu geur
an uair a lasas t'fhearg.
2 Oir tha do shaighde guineach geur
sàitht' annam féin gu teann:
Is orm a ta do làmh gu trom,
'gam chumail sìos gach àm.

3 Cha'n 'eil maoin fhallaineachd a'm'
air son do chorruich ghéir: [fheòil,
A'm' chnàmhaibh cha'n 'eil tàmh no
air son mo pheacaidh féin. [fòis
4 Oir chaidh mo pheacaidh os mo
taid orm 'nan eire thruim. [cheann;
5 Mo chreuchda ta ro-lobhta, 's breun';
mo ghòruich 's coireach rium.

6 Tha mi gu cràiteach, euslan, crom,
a' triall gach là le bròn.
7 Mo leasraidh làn do ghalar breun':
gun fhallaineachd a'm' fheòil.
8 Taim lag is brùit: a' bùireadh fòs
trìd an-shocair mo chridh'.

9 A'd' làth'r, a Dhé, tha m'uile
mhiann:
cha'n fholuicht' ort mo chaoidh.
10 Mo chridhe ta sior-phloscartaich,
mo neart chaidh uam gu glan;
An taic ri fradharc geur mo shùl,
sin agam fòs cha d'fhan. [caomh
11 Tha luchd mo ghaoil 's mo chairde
a' seasamh fad o m' bheum,
Mo choimhearsnaich is luchd mo
a' teicheadh uam an céin. [phàirt.
12 Sealg orm a ta luchd iarraidh m'anm':
luchd iarraidh m'uile a ghnàth,
A' labhairt nithe aimhleasach,
's a' smuaineach' ceilg' gach là.
13 Ach mise fòs mar bhodhar mi,
nach cluinneadh guth no sgeul:
Is cosmhuil mi ri duine balbh,
gun chomas fosglaidh béil.
14 Mar sin mar dhuine mi nach cluinn,
gun achmhasan 'na bheul.
15 Oir dh' earb mi riut, a Dhé, mo
Thriath:
Dhia, freagraidh tus' a'm' fheum.
16 Thubhairt mi, chum nach maoidh
eadh iad,
thoir freagradh dhomh gu cas;
Is chum nach dean iad gàirdeachas
'n tràth shleamhnuicheas mo chas.
17 Oir 's dlùth chum claonaidh mi, 's mo
a'm' fhianuis tha do ghnàth.[bhròn
18 Mo lochd do innseam, is fo m' chiont',
mòr aimheal orm-sa ta. [dhomh,
19 Ach mheud 's a ta 'nan naimhde
's ro bheothail iad 's is treun;
Is luchd mo mhi-ruin eucorach,
taid lìonmhor mar an ceudn'.
20 'S iad sin a's naimhde dhomh gu fìor,
luchd-dìolaidh maith le h-olc;
Air son gu bheil mi leantuinn air
an ni tha maith gun lochd.
21 Na tréig mi, Thighearna; mo Dhia,
na bi-sa uam an céin.
22 Dhia, greas a chum mo chuideach-
oir 's tu mo shlàinte féin. [aidh,

SALM XXXIX.

1 Thubhairt mi, bheir mi féin fa'near
mo shlighe; 's ni mi fòs [sréin,
Mo theangadh choimhead mar le
air bhith do'n daoi a'm' chòir.
2 Dh'fhan mi gu tosdach balbh a'm'
o'n ni sin féin bu mhaith; [thàmh,
Mhosgail mo thrioblaid is mo bhròn
annam gu mòr a stigh.
3 Air bhith dhomh smuaineachadh mar
do ghabh mo chridhe teas: [so,
Is las an teine: is mar so
le m' theangaidh labhair mis':
4 Thoir fios, a Dhé, dhomh air mo
tomhas mo là ciod e: [chrìch,
Gu faighinn eòlas agus fios
cia h-anmhunn gearr mo rè.
5 Feuch rinn thu mar leud bois' mo
mar neo-ni agad m'aois: [làith',
Gach neach d'a fheabhas, e gu fìor,
's ni dìomhanach gun phris.
6 An samhladh bréig' a' siubhal fòs
gach duine ta gu dearbh:
Gun suaimhneas fòs, 'gam buaireadh
an dìomhanas gun tairbh': [féin,
A' torradh nithe, 's cur ri chéil'
mòr bheartais air gach dòigh,
Gun fhios co'n t-oighre chruinnicheas,
no mhealas iad fadheòidh.
7 Ciod nis ri'm feitheam féin, a Dhé?
mo dhòchas dhiot do nim'.
8 Saor mi o m'uile lochd; 's na dean
ball-maslaidh an-daoin' dhìom.
9 Dh'fhan mi a'm' thosd, gun fhosgladh
oir leatsa rinneadh e. [béil,
10 Tog dhìom do bhuille, Dhé: le beum
do làimhe chlaoidheadh mi.
11 Tràth chronuichear leat neach m'a
lochd,
mar chnuimh théid as d'a shnuadh:
Gu deimhin féin 's fior-dhìomhanas
gach duin' air bith do'n t-sluagh.
12 Dhia éisd ri m'urnuigh is ri m'
ghlaodh;
ri m' dheòir a'd' thosd na bi;
Oir 's coigreach agad, is fear-cuairt,
mar m'aithribh uile mi.
13 Dhia, coigil agus caomhain mi
gu faighinn neart ri m' bheò
Mu'n siubhail mi, a' dol do'n eug,
's nach bi mi ann ni's mò.

SALM XL.

1 Dh'fheith mi le foighid mhaith ri
Dia,
chrom thugam, dh'éisd mo ghuth:
2 Is thug se á slochd uamhuinn mi,
á clàbar criadha tiugh:
Air carraig chòmhnaird chuir mo chos
mo cheuman shocruich e.
3 Is òran nuadh chuir e 'am' bheul,
gu b'e sud moladh Dhé:
Chi mòran e, 's fo eagal bi'd,
is earbaidh iad á Dia.
4 'S beannaicht' an duine sin gu dearbh
ni dòchas as an Triath,
Is nach gabh tlachd no toil air bith
do luchd an àrdain mhòir.
No fòs do'n dream a théid a thaobh
gu ceilg, le saobhadh glòir'.
5 Is lìonmhor t' oibre iongantach,
a Thighearn is a Dhé, [iad
'S do smuaintean oirnn: cha'n àireamhear
an ordugh dhuit gu réidh:
Na'n cuirinn iad an céill gu mion,
no fòs na 'n innsinn iad,
An àireamh rachadh thar mo neart,
aig lìonmhoireachd is meud.
6 Ofrail no ìobhairt leat cha mhiann,
dh'fhosgail thu féin mo chluas:
Lochd-ìobairt agus ìobairt-loisgt'
cha d'iarr thu dhuit chur suas.
7 An sin do labhair mise, feuch,
a nis a ta mi teachd:
An ròl' an leabhair ormsa fòs
sud sgrìobhta tha gu beachd.
8 'Se sud mo thlachd 's mo mhiann, a
do thoil gu deanadh leam: [Dhé,

Do reachd gu dearbh a ta gu buan
a'm' chridhe stigh, 's a'm' chom.
9 Air t'fhìreantachd sa' choinneimh
a Dhé, rinn mise sgeul: [mhòir,
Oir feuch, a Dhé, mar 's aithne dhuit,
nior chasg mi féin mo bheul.
10 A'm' chridhe t'fhìreantachd nior
cheil:
ach t'fhìrinn chuir mi'n céill;
Do shlaint', 's do chaoimhneas gràdh-
ach caomh
o'n t-sluagh nior cheil mi féin.
11 Do thròcair chaomh na cum-sa uam,
a Thighearna gu bràth;
Do chaoimhneas gràdhach, t'fhìrinn
gleidheadh iad mi a ghnàth. [fòs
12 Oir is do àireamh iad na h-uile
ta 'g iadhadh orm mu'n cuairt;
Do ghlac mo pheacaidh mi co teann
's nach feud mi sealltuinn suas:
O's lìonmhoir' iad na folt mo chinn,
is thréig mo chridhe mi.
13 Dhia, gu ma toil leat furtachd orm,
grad-chuidich leam, a Dhé.
14 Biodh nàir' is ambluadh dhoibh far-
aon,
do m'anam dh'iarras claoidh:
Ruaig orr' air ais, is rudhadh gruaidh',
le 'm b'àill mo chur gu dìth.
15 Gun àird, gun áiteach' gu robh iad,
mar thuarasdal d'an nàir',
A thubhairt rium gu fanoideach,
aha, aha, le gàir.
16 Aoibhneas is aidhear do gach neach,
ga d'iarraidh féin a ta:
Is abradh iad le'n toigh do shlàint',
Dia gu ma mòr a ghnàth.
17 Ach mis' ged tha mi ainnis bochd,
smuainichidh orm an Triath:
M'fhear cabhair thu 's mo Shlànuigh-
moille na dean, a Dhia. [ear:

SALM XLI.

1 'S BEANNAICHT' am fear a bheir gu
fa'near an duine bochd: [glic
An uair a thrioblaid is a theinn,
bheir Dia e saor o'n olc,
2 Ni Dia a dhìon, 's a chumail beò,
is beannaicht' e san tìr:
Gu toil a naimhde mi-runach
na tabhair e gu sìor.
3 Air leabadh 'thinneis iarganaich
bheir Dia dha neart is treòir:
A leabadh ni thu dha air fad
ri h-àm a thinneis mhòir.
4 Thubhairt mi, dean-sa tròcair orm,
a Thighearn is a Dhé;
Is leighis m'anam euslan bochd,
oir t'aghaidh pheacaich mi.
5 Tha'n dream sin a's fior-naimhde
a' labhairt orm le beum: [dhomh
O c'uin a sgriosar 'ainm-san as,
's a théid e sìos do'n eug?
6 Ma thig e m'amharc, labhraidh e
cainnt dhìomhanach le 'bheul;
Ta 'chridh' a' torradh nimh a stigh,
's a muigh a' deanamh sgéil.
7 Sior-chogarsaich an cluais a chéil',
luchd m' fhuath' a ta air fad:
A'smuaineachadh 's a' cumadh lochd
a' m'aghaidh féin gun stad.
8 Droch thinneas (deir iad) tha gu
a' leantuinn ris r' a bheò: [dlùth
Air bhìth dha nis 'na luidh' gu tinn,
cha'n éirich e ni's mò.
9 Am fear bu charaid dìleas domh,
ri'n earbainn gach ni b'àill,
'S a dh'ith do m'aran air mo bhòrd,
a'm' aghaidh thog e 'shàil.
10 Ach thusa, Dhé, dean tròcair orm,
is tog mi rìs an àird,
A chum gu'n tugainn luigheachd
is comain cheart gun dàil. [dhoibh,
11 Tre so is fiosrach mi gu beachd
gur ionmhuinn leatsa mi: [buaidh,
Air son nach d'thug mo naimhde
's nach d'rinneadh leo mo chlaoidh.
12 Ach mise, ann am ionracas,
's tu sheasas mi a ghnàth:
Am fianuis fòs do ghnùise, Dhé,
ga m' shocruchadh gu bràth.
13 Iehobhah Dia chloinn Israeil,
beannaicht' gu robh e féin,
O aois gu h-aois gu suthain sìor,
Amen, agus Amen.

SALM XLII.

1 MAR thogras fiadh na sruthan' uisg'
le buireadh àrd gu geur,
Mar sin tha m'anam ploscartaich,
ag éigheach riutsa, Dhé.
2 Tha tart air m'anam 'n geall air Dia
'n geall air an Dia ta beò:
O c'uin a thig 's a nochdar mi
am fianuis Dhia na glòir?
3 Gach là is oidhch' is iad mo dheòir
a's cuibhrionn dhomh 's a's biadh.
An uair a deir iad rium a ghnàth,
c'ait bheil a nis do Dhia?
4 Tha m'anam air a dhòrtadh mach,
a' cuimhneachadh gach ni;
Oir chaidh mi leis a' chuideachd
dol leo gu teampull Dé: [mhòir
Seadh chaidh mi leo le gairdeachas,
is moladh fòs le chéil',
Seadh leis a' chuideachd sin a bha
a' coimhead làithe féill'.
5 O m'anam! c'uim' a leagadh thu
le diobhail misnich sìos? [dhìon
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo thrioblaid is fo sgìos?
Cuir dòchas daingean ann an Dia,
oir fathast molam e,
Air son na furtachd is na slàint'
thig dhomh o 'eudan réidh.
6 Thuit m'anam annam sìos, a Dhé,
ghrad-chuimhnich mi 'n sin ort;
O thalamh Iordain, Hermoin àird,
o Mhitsar fòs nan cnoc.
7 Le fuaim do shruthan uisge féin,
ta doimhn' air dhoimhne gairm
Do stuaidhean, is do thonnan àrd'
do' 'haru 'n tha le toirm.

Orduichidh Dia d'a ghràsaibh dhomh,
a chaoimhneas anns an lò:
San oidhche ni mi guidhe 's ceòl
ri Dia a chum mi beò.

Mo charraig, c'uim' a thréig thu mi?
ri Dia a deir mi féin:
Is c'uim' am bheil mi triall fo bhròn,
bhrìgh fòirneirt m'eascair thréin?
Mar lann a'm' chnàmhaibh, m'eas- [cairde
toirt toibheim dhomh a ta:
Tràth their iad rium gu fanoideach,
c'àit bheil do Dhia? gach là.

O m'anam, c'uim' a leagadh thu,
le dìobhail misnich sìos?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo aimheal is fo sgìos? [dhìom
Cuir dòchas daingean ann an Dia:
oir molam e a ghnàth,
O 's e a's slàinte do mo ghnùis,
is e mo Dhia gu bràth.

SALM XLIII.

1 Cum cothrom rium, is tagair féin
mo chùis, o'n fhineach olc,
O'n eucorach, 's o fhear na ceilg',
Dhé, saor-sa mi o'n lochd.
2 C'ar son a thilg thu mise uait?
's gur tu mo Dhia 's mo threòir;
C'ar son bhrìgh fòirneirt m'eascairde,
an siubhlam féin fo bhròn?

3 Dhia, t'fhìrinn is do sholus glan,
leig thugam iad a mach: [naoimh,
Ga 'm sheòladh chum do thulaich
's mo thabhairt chum do theach.
4 'N sin racham dh'ionnsuidh altair
Dhé,
an Dé sin m' aoibhneis mhòir:
Air clàrsaich bhinn do mholam thu,
O Dhia, mo Dhia na glòir'.

5 O m'anam, c'uim' a leagadh thu,
le dìobhail misnich sìos?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo aimheal is fo sgìos? [dhìom
Cuir dòchas daingean ann an Dia;
oir molam e a gnàth,
O 'se a's slàinte do mo ghnùis,
is e mo Dhia gu bràth.

SALM XLIV.

1 Le'r cluasaibh chuala sinn, a Dhé,
ar sinnsir chuir an céill
Na gnìomhara a rinneadh leat,
'nan aimsir, fad o chéin.
2 Le d' làimh mar thilg thu mach na
is iadsan chuir 'nan àit: [slòigh,
Mar rinn thu air na cinnich claoidh,
ach dhoibhsan thug an sàth.

3 Oir sealbh san tìr cha d' fhuaireadh
le'n claidheamh no le'n loinn, [leo
Ni mò a rinn an gairdean féin
an teasairginn 'nan teinn: [bhuaidh,
Ach do làmh dheas thug dhoibh a
do ghairdean neartmhor treun,
Is solus glan do ghnùis, a chionn
gu'n d' thug thu dhoibhsan spéis.

4 Oir 's tusa féin, a Dhia nam feart,
mo Thighearn is mo Righ:
Furtachd do Iacob orduich uait,
is fuasgail air gun dìth.
5 'S ann tre do neart-sa leagar sìos
na h-uile 's naimhde dhuinn:
Tre t'ainm-sa saltraidh sinn gu làr
an dream a dh'éireas ruinn.

6 Oir as mo bhogh' cha dean mi bun,
cha'n fhurtachd dhomh mo lann.
7 Ach 's tusa nàirich luchd ar fuath',
o'r naimhdibh shaor thu sinn.
8 Air feadh an là 's ann ann an Dia,
a ni sinn uaill is glòir:
Is t'ainm-sa fòs air feadh gach linn,
àrd-mholaidh sinn gu mor.

9 Ach rinn thu nis ar tilgeadh dhìot,
is nàirich thusa sinn: [feachd
'S a mach le'r n-armailtibh 's le'r
cha'n 'eil thu féin dol leinn.
10 Gu teicheadh chuir thu sinn air ais,
o'n nàmhaid gheur sa' chath:
Is luchd ar mi-ruin tha dhoibh féin
a'deanamh creich' is sgath'.

11 Mar chaoraich thug thu sinn 'nar
biadh;
measg chinneach sgaoileadh sinn.
12 Reic thu do phobull féin gun fhiach,
's gun mheud air maoin d'an cinn.
13 Do rinn thu toibheum dhinn gu
truagh
d'ar coimhearsnaich gu léir;
Ball-fanoid do na bheil mu'n cuairt,
's ball-magaidh mar an ceudn'.

14 Am measg nan Geintileach air fad,
gnàth-fhocal rinn thu dhinn;
'S am measg a' phobuill anns gach àit
'nar n-aobhar crathaidh cinn.
15 Tha m' ambluadh is mo mhasladh
a'm' fhianuis féin a ghnàth, [geur
Rinn nàir' is rudhadh fòs mo ghruaidh,
m' fholach gu truagh gach là.

16 'Se sin mo chor thaobh guth an fhir
a chàineas mi gu h-olc, [nàmh,
'S a spreigeas mi; 's a thaobh an
's an dioghaltaich gu lochd.
17 Sud uile ge do thàinig oirnn,
nior dhearmaid sinne thu; [claon
Cha d'rinn sinn breug no briseadh
'n aghaidh do chùmhnaint dhlùth.

18 Cha d' aom ar n-aigne uaitse riamh,
ar cridh' cha deach air cùl:
O d' shlighe cha do chlaon ar cos
's cha deach air seachran iùil.
19 An ionad dhràgon ge do phronn
thu sinne sìos gu làr,
Is ge do dh'fholuich thusa sinn
le sgàil is dubhar bàis.

20 Ma 's e gu'n leig sinn as ar cuimhn'
ainm uasal àrd ar Dia,
No gu dia eile coimheach bréig'
ar làmh ma shìn sinn riamh:
21 Nach rannsuich Dia so féin a mach?
oir aige ta làn-fhios
Air dìomhaireachd a' chridhe stigh,
gach car a t'ann is cleas.

22 Oir, air do shonsa mharbhadh sinn,
air feadh an là gu leir,

S mar chaoraich tha sinn air ar meas,
a chasgaireadh gu geur.
23 Mosgail; c'ar son a choidleas tu?
Dhia, fairich as do shuain;
Gu bràth na tilg-sa sinn a mach,
na triall-sa fada uainn.

24 Ciod uim' am foluich thu do ghnùis?
ciod uim' an dearmaid thu
Ar n-àmhghar, is ar n-éigin mhòr
tha 'g iadhadh oirnn gu dlùth?
25 Oir chrom ar n-anam sios do'n ùir,
ar brù ri talamh theann.
26 A'd' thròcair éirich, cuidich leinn,
is furtaich oirnn san àm.

SALM XLV.

1 Deadh aobhar òrain naoimh is ciùil
a' deachdadh ta mo chridh':
Is labhram air na nithibh sin
a rinn mi féin do'n Righ:
Mar pheann an làimh fir-sgriobhaidh
a chuireas sìos gu luath, [dheis,
Is amhluidh sin, mo theang adh ta
air t'urram àrd a' luaidh.

2 Is maisich' thu na clann nan daoin';
gràs dhòirteadh ann ad bheul:
Is air an aobhar sin rinn Dia
do bheannachadh gach ré.
3 Deasuich do chlaidheamh air do léis,
O thus' a ghaisgich mhòir:
Le d' chumhachd is le d' mhòralachd,
le greadhnachas is glòir.

4 Bhrìgh fìrinn, suairceis, agus ceirt,
marcaich gu buadhach àrd,
Is nithe uamhor teagaisgidh
do dheas làmh dhuit 's gach àit.
5 Rachadh do shaighde geur' gu cridh'
gach eascaraid an Righ:
Tre sin am pobull tuitidh fo'd',
is nithear leat an claoidh.

6 Gu suthain is gu siorruidh ta
do chaithir àrd, a Dhè:
Slat-shuaicheantais do rìoghachd-sa
is slat ro chothrom i.
7 O 's ionmhuinn leatsa còir is ceart,
is thug thu fuath do'n olc;
Os ceann do chompanach chuir Dia,
do Dhias' ol' aoibhneis ort.

8 Do'n alos, mhirr, is chasia,
o t'eudach fàile théid:
Leo sud do chuir iad aoibhneas ort,
o d' lùchairt geal mar dheud.
9 Am measg do mhnathan urramach,
ta nigheana nan righ:
'S an òr na h-Ophir, air do dheis,
do bhan-righ seasaidh i.

10 A nighean, éisd is amhairc fòs,
is crom-sa sìos do chluas;
Tigh t' athar, is do mhuinntir féin
na cuimhnich á so suas.
11 Gabhaidh mar sin an Righ làn-toil
do d'àille thlachdmhor féin:
Oir 'se do Thighearn is do Thriath,
thoir urram dha is géill.

12 Thig nighean Thiruis thugad fòs,
le tiodhlacaibh gu tric;
'S na daoine saoibhir tha 'nam measg
ag asluch' gràis is iochd.
13 Nighean an Righ gu dearbh a stigh,
tha uile làn do ghlòir:
Tha 'culaidh eudaich uimpe fòs,
air oibreachadh le h-òr.

14 Am brat do obair ghréis le snàth'd,
bheirear i gus an righ;
Thig thugad luchd a coimheadachd,
's a maighdeana 'na déigh.
15 Théid iad gu cùirt an Righ a steach,
ait, aoibhneach bheirear iad.
16 Air son do shinnsir bidh do chlann,
mar phrionnsaibh anns gach àit.

SALM XLVI.

1 'Se Dia a's tearmunn duinn gu
ar spionnadh e 's ar treis: [beachd,
An aimsir carraid agus teinn,
ar cabhair e ro-dheas.
2 Mar sin ged ghluaist' an talamh trom,
cha'n aobhar eagail duinn;
Ged thilgeadh fòs na sléibhte mòr'
am builsgeinn fairg' is tuinn.

3 Na h-uisgeacha le beucaich bhuirb,
ged rachadh thar a chéil';
Le'n atais eachd ged bhiodh air chrith
na beanntan àrd' gu léir.
4 Ta amhainn ann, le 'sruthaibh sèimh,
ni caithir Dhé ro-ait;
Fior-àite naomh an ti a's àird',
am bheil sior-chòmhnuidh aig.

5 Tha Dia 'na meadhon innte stigh;
mar sin cha ghluaisear i;
Oir cuideachadh is còmhnadh leath'
'se Dia gu moch a ni.
6 Do ghabh na cinnich boil', is ghluais
na rìoghachda gu cas:
Air cur do Dhia a ghuth a mach,
do leagh an talamh as.

7 Tha Dia nan sluagh leinn féin a
ghnàth;
Dia Iacoib's tearmunn duinn.
8 Thigibh, is faicibh oibre Dé,
gach sgrios air talamh rinn.
9 Gu h-iomall fòs an domhain mhòir
an cogadh ni e chosg:
Am bogha bhris, an t-sleagh do ghearr,
an carbad-cogaidh loisg.

10 Bibh sàmhach, 's tuig'bh gur mi Dia:
àrduichear mi gu sior
Am measg nan sluagh, biodh urram
air feadh gach uile thìr. [dhomh
11 Tha Dia nan sluagh ri còmhnadh
's an còmhnuidh air ar crann:[leinn,
Is e Dia Iacoib 's tearmunn duinn,
d'ar furtachd anns gach àm.

SALM XLVII.

1 Buailibh 'ur basan, uile shlòigh,
ta chòmhnuidh anns gach àit:
Le guth 's le gairdeachas do Dhia,
suas togaibh iolach àrd:
2 Oir Dia ro àrd is uamhann e:
Righ mòr os ceann gach tìr'.
3 Am pobull cuiridh e fo'r smachd,
fo'r cois na slòigh gu léir.

4 Mòrachd Iacoib d'an d'thug e gràdh,
mar oighreachd dhuinne thagh:
5 Chaidh Dia le caithream àrd a suas,
le trompaid 's fuaimneach bladh.
6 Seinnibh do Dhia, seinn moladh: seinn
d'ar Righ, seinn moladh binn:
7 Oir's Righ Dia mòr os ceann gach tìr',
seinn da gu h-eòlach grinn.

8 Tha Dia 'na shuidh' 'na chaithir naoimh
'se 's Righ air cinnich ann.
9 Prionnsa nan sluagh do chruinnich pobull Dé Abrahaim; [iad,
Air son gur h-e Iehobhah 'mhàin
sgiath dhìdein do gach tìr:
'Se féin a's àird' 's a's arramaich,
's dha dlighear moladh sior.

SALM XLVIII.

1 Is mòr Iehobhah, Dia nam feart,
an cathair àird ar Dia;
Is air sliabh àrd a naomhachd féin,
ion-mholta chaoidh an Triath.
2 Beinn Shioin 's breagh' a suidheach-
aoibhneas gach fearainn i; [adh,
Is dlùth dhi air an taobh mu thuath,
tha caithir an Ard-Righ.

3 Aithnichear Dia 'na lùchairtibh,
mar thearmunn anns gach airc.
4 Oir feuch, tràth bha na rìghre cruinn,
le chéile ghabh iad thart'.
5 Chunnaic iad sud, is b'iongnadh leo,
le cabhaig dheifrich as.
6 Ghlac eagal iad an sin, is pian,
mar mhnaoi ri saoth'r gu cas.

7 Cabhlach Tharsuis le gaoith an ear,
mìn-bhrisear leat gu luath.
8 Mar chual, is amhluidh chunnaic sinn,
am baile Righ nan sluagh,
Am bail' ar Dé; 's e Dia gu bràth
ni daingean e le neart. [caomh,
9 A'd' theampull, air do chaoimhneas
Dhia, smuainich sinn gu ceart.

10 Mar t'ainm, is amhluidh sin do chliu,
gu crìch na talmhainn ta:
Do dheas làmh làn do fhìreantachd,
Dhia, anns gach beart a ghnàth.
11 Beinn Shioin gu ma h-aoibhinn i,
is Nighean Iudah ait,
Air son do bhreitheanas, a Dhé,
ta cothromach is ceart.

12 Siùbhlaibh mu thimchioll Shioin
is cuairt'chibh i maraon: [naoimh,
Airmhibh a baideala gu dlùth,
's a turaite gach aon.
13 Thugaibh fa'near a bàbhuin bhreagh',
's a caisteil àrd le beachd:
Chum sin gu cuireadh sibh an céill
do'n àl a ta ri teachd.

14 Oir 'se an Dia so féin ar Dia
gu siorruidh is gu bràth:
'Se fòs a stiùras sinn gu ceart
gu h-uair is àm ar bàis.

SALM XLIX.

1 Eisdibhse so gach uile shluagh,
na bheil sa' chruinne-ché:
2 Is cluinnibh eadar mhòr is bheag,
ma's bochd no beartach e.
3 Air tuigse smuainichidh mo chridh',
air gliocas thig mo bheul.
4 Aomaidh mo chluas gu parablaibh:
nochdam cainnt dhorch air teud.

5 Droch làithean c'uim' am b'eagal leam
gu'n cuirinn iad an suim, [leam
Mòr aingidheachd is lochd mo shal
tràth dh'iadh iad orm gu cruinn?
6 Na daoine sin 'nan saoibhreas mòr
ta deanamh dòigh is treis',
Is ann an lìonmhoireachd an stòir
a ta ro-bhòsdail leis.

7 A bhràth'r cha'n fhuasgail neach
á gàbhadh no á péin, [dhiubh sud
A thabhairt éiric as do Dhia,
ni fheudar leis 'na fheum:
8 Oir saors' an anama 's priseil e,
sguiridh e 'm feasd gu beachd:
9 Gu maireadh e gu siorruidh beò,
's nach faiceadh truaillidheachd.

10 Oir chi e fòs na daoine glic,
's an dream air dhiobhail céill;
'S na h-ùmaidh, fàgail toic do chàch,
is faghail bàis iad féin. [tigh,
11 'Se 'n smuaineachadh gu mair an
's an còmhnuidh feadh gach rè,
A' tabhairt air am fearann ainm,
a réir an ainme féin.

12 Gidheadh, an duin' an urram mòr
cha mhair e ann gu buan: [truagh
Ach amhluidh mar an t-ainmhidh
chum bàis a shiùbhlas uainn.
13 An slighe sud ge gòrach i,
taitnidh an cainnt r'an sliochd.
14 Mar chaoraich dol san uaigh tha iad,
'nam biadh do'n bhàs gun iochd:

Na fìreanaich gheibh os an ceann
làn-uachdranachd gu moch, [uaigh,
'S 'nan ionad còmhnuidh anns an
seargaidh an àill' 's an dreach.
15 Bheir Dia do m'anam fuasgladh saor
o chùmhachd bàis is uaigh',
Oir gabhaidh e mi thuige féin,
ga m' theasairginn le buaidh.

16 An uair a nithear saoibhir neach,
na glacadh faitcheas thu;
'S an t-àm a chinneas glòir a theach,
na cuireadh sud ort tnù.
17 Oir 'nuair a shiùbhlas e do'n eug,
aon ni cha toir e leis:
'S an uair a théid e sios do'n uaigh,
a ghlòir cha lean i ris.

18 Seadh 'anam ge do bheannaich e
am feadh a bha e beò;
'S thusa, ma ni thu maith dhuit féin,
o dhaoinibh gheibh thu glòir.
19 Gu h'àl a shinnsear siùbhlaidh e,
solus cha'n fhaic gu bràth.
20 An duin' an urram, 's e gun chéill,
mar ainmhidh gheibh e bàs.

SALM L.

1 Labhair an Dia Iehobhah treun,
an talamh ghairm gu léir,

O'n áird an ear gu h-àird an iar,
o éirigh gu luidh' gréin'.
2 A Sion àrd, a's foirfe mais',
do dhealrùich Dia nam feart.
3 Oir thig ar Dia 's cha bhi 'na thosd,
ach labhraidh e le neart:

Théid teine millteach roimh a ghnùis,
a' lasadh suas gu garg:
'S m'a thimchioll-san gu doinionnach,
bidh e 'na chaoiribh dearg'.
4 Air talamh, is air nèamh nan neul,
àrd-ghairmidh e gu treun,
Gu'n tugadh e ceart bhreitheanas
air 'uile phobull féin.

5 A m'ionnsuidh cruinnichibh mo
is tionalaibh an dream [naoimh,
A rinn gu dìleas is gu dlùth,
le h-ìobhairt, cùmhnant leam.
6 A cheartas-san ni nèamh nan neul
a chur an céill 'na àm:
Oir 'se Iehobhah féin gu beachd
a's aon àrd-bhreitheamh ann.

7 Mo phobull Isra'l éisdibh rium,
is labhraidh mi gu ceart:
A't' aghaidh togam fianuis fhior,
's mi Dia, do Dhia gu beachd.
8 Mu t'ofrailibh cha'n agram thu,
no fòs mu t'ìobairt-loisgt',
Oir m' fhianuis thug thu iad a
is fhuaras iad gun fhois. [ghnàth,

9 Oir as do thigh cha ghabhainn uait
mar ìobairt biorach bò;
'S cha ghabhainn gabhar fhirionn fòs
mar ofrail as do chrò.
10 Gach ainmhidh beò a ta an coill
is leamsa sin gu léir,
'S na h-uile spréidh air mhìle cnoc,
ta 'g ionaltradh air feur.

11 An eunlaith 's aithne dhomh air fad,
ta 'g itealaich feadh bheann: [fòs,
'S leam gach fiadh-bheathach uile
feadh gharbhluich agus ghleann.
12 Geur ocras nam biodh orm, no gort,
cha chuirinn duits' an céill,
Oir 's leam an domhan mu'n iadh
is na bheil ann gu léir. [grian,

13 Fuil ghabhar 'n e gu'n òlainn uait?
feòil tharbh an ithinn i?
14 Ioc ìobhairt buidheachais do Dhia,
's do bhòidean do'n Ard-Righ.
15 An là do thrioblaid is do theinn,
goir orm an sin gu ceart:
Ort fuasglam, is bheir thusa glòir
do m'ainms' a chuidich leat.

16 Ach ris an droch dhuin' labhraidh
mo statuin chur an céill [Dia,
Am buineadh dhuit, no ghabhail fòs
mo chùmhnaint ann ad bheul.
17 Do m' achmhasan o thug thu fuath,
's an spéis riamh e nior chuir;
Ach thilg mo bhriathan air do chùl,
'g an diùltadh uait gu tur?

18 Tràth chunnaic thu an gaduich dàn,
dh'aontaich thu leis 'na olc;
'S le luchd an adhaltrais a ris,
b'fhear-comuinn thu 'nan lochd.

19 Do theangadh thug thu chumadh
chum uile thug thu do bheul.[bréig',
20 Do d' bhràthair shuidh thu thabhairt
guth';
's do mhac do mhàthar beum'.

21 Na nithe-s' uile rinneadh leat,
is dh'fhan mi dhiot a'm' thosd;
Is shaoil thu mar a ta thu féin,
gu b'amhluidh mi gach achd:
Ach cronaicheam do pheacaidh dhuit,
a'd' amharc cuiream iad;
A chum gu faiceadh do dhà shùil,
nach fol'chear orm-sa beud.

22 O sibhs' a dhream nach cuimhnich
nis tuigibh so 'na àm; [Dia,
Mu'n dean mi liodart oirbh gu cas,
gun neach d'ur furtachd ann.
23 An ti bheir ìobairt molaidh uaith',
'se sin bheir dhomhsa glòir:
Oir nochdam slàinte Dhé do'n fhear
a ghluaiseas mar is còir.

SALM LI.

1 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
gu h-iochdmhor saor-sa mis',
Réir lìonmhoireachd do thròcair
glan as m'uil' eusaontas.[chaoimh,
2 Gu h-iomlan ionnail mi o m' lochd,
glan mi o m' chiont' a'd' ghràdh:
3 Oir tha mi 'g aidmheil m'eusaontais.
's léir dhomh mo lochd a ghnàth.

4 A' t'aghaidh, t'aghaidh féin a mhàin;
do pheacaich mi gu trom,
Is ann ad fhianuis féin, a Dhé,
an t-olc so rinneadh leam:
Do chum air labhairt duit a mach,
gu biodh tu cothromach;
'S gu biodh tu glan tràth bheir thu
is ceart neo-eucorach. [breth,

5 Am peacadh, feuch, do dhealbhadh
is ann an cionta fòs [mi,
Do ghabh mo mhàthair mi 'na broinn,
tràth ghineadh mi o thùs.
6 An taobh a stigh do'n chridhe, feuch,
an fhìrinn 's ionmhuinn leat:
San ionad fholuicht' bheir thu orm
gu'n tuig mi gliocas ceart.

7 Le hisop dean-sa mise glan,
is bitheam glan gu beachd;
Dean m'ionnlad fòs, mar sin bidh mi
ni's gile dhuit na sneachd.
8 Guth subhachais thoir orm gu'n
is fonn an aoibhneis ait, [cluinn
Mar sin ni gairdeachas gu mòr,
na cnàmhan bhriseadh leat.

9 O m' pheacaibh is o m'eusaontais
foluich do ghnùis, a Dhé;
Mo sheachrain is m'uil' eucoir fòs
glan thusa uam gu réidh.
10 Dhia, cruthaich annam cridhe glan;
ath-nuadhaich spiorad ceart.
11 Na tilg o d' shealladh mi; 's na buin
do spiorad naomha leat.

12 Is aisig dhomh ùr-ghairdeachas
do shlàinte chàirdeil féin;
Is dean-sa fòs mo chumail suas,
le d' spiorad saor gu treun.

13 'N sin teagaisgeam do shlighe, Dhé,
do'n dream a bhris do reachd;
Is pillear riut le h-aithreachas
na peacaich thruagh gu beachd.

14 O chionta fola saor-sa mi,
O Dhia, a Dhé mo shlàint':
Seinnidh gu h-àrd air t'fhìreantachd
mo theangadh anns gach àit.
15 Mo bhile, ta air druideadh suas,
fosgail, a Dhé nan gràs;
An sin do mholadh le mo bheul
cuiridh mi'n céill gu h-àrd.

16 Oir ìobairtean cha'n iarrar leat,
no bheirinn duit gach rè:
An ofrail-loisgte fòs air bith
cha 'n 'eil do thlachd, a Dhé.
17 An spiorad briste, tùirseach, trom,
sud ìobairt Dhé nan dùl:
Ri cridhe briste brùit', a Dhé,
gu bràth cha chuir thu cùl.

18 A'd' dheadh-ghean dean-sa maith, a
air Sion do chnoc féin: [Dhia,
Balla Ierusaleim gu luath,
tog suas le d' làimh gu treun.
19 'N sin taitnidh ìobairt cheartais riut,
ofrail, 's làn ofrail loisgt'; [suas,
'N sin bheirear colpaich dhuit-sa
air t'altair naomh gun fhois.

SALM LII.

1 Ciod uime 'n dean thu, ghaisgich
uaill as an olc gu mòr? [thréin,
Mairidh am feasd gun cheann gun
chrìch,
deadh mhaitheas Rìgh na glòir'.
2 Do theang' a' dealbh an aimhleis
chlaoin;
chum ceilg' mar ealtuinn ghéir.
3 Is annsadh leat an t-olc na maith,
is breug na briathra fìor.

4 A theanga chealgach, 's ionmhuinn
gach focal milltеach olc. [leat
5 Ni Dia gu siorruidh mar an ceudn'
làn-sgrios a tharruing ort:
Glan-sgathar thu, is as do theach
grad spìonar thu gu tur,
A talamh is á tìr nam beò
buainear do fhreumh á bun.

6 Sud chi am fìrean, gabhaidh fiamh,
is ni e gàire fòs; [Dia,
7 Feuch, so am fear nach d'earb á
mar dhaingneach is mar threòir;
Ach ann an lìonmhoireachd a stòir
a dhòchas chuir gu treun,
'Na shaoibhreas is 'na aingidheachd,
do neartaich se e féin.

8 Ach mis' mar ùr-chrann olaidh ta
an àros Dé a ghnàth:
A' cur mo dhòchais ann a ghràs,
ri fad mo rè 's mo là.
9 Gu siorruidh suthain molam thu,
chionn sud gu'n d' rinneadh leat:
Feitheam air t'ainm, oir tha e maith,
an làth'r do naomh gu beachd.

SALM LIII.

1 'Na chridhe deir an t-amadan,
cha'n 'eil ann Dia air bith: [lochd:
Taid truaillidh, 's gràineil fòs an
cha'n 'eil ann neach ni maith.
2 Dh'amhairc an Tighearna o nèamh
air cloinn nan daoine nuas, [neach,
A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig
a dh'iarradh Dia nan gràs.

3 An t-iomlan diubh chaidh air an ais,
ro-shalach iad gu léir: [maith,
Cha 'n 'eil aon neach a' deanamh
cha 'n 'eil fiu aon fo'n speur. [bith
4 Am bheil aig droch dhaoin' tuigs' air
ta 'g itheadh suas gu dian,
Mo phobuill sa mar aran blasd',
's nach 'eil a' gairm air Dia.

5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
gun aobhar eagail ann:
Sgaoil Dia a chnàmha-san o chéil',
chuir séisdeadh ort gu teann;
Is mar an ceudna chuir thu iad
gu rughadh gruaidh' is nàir',
Do bhrìgh gu 'n d' rinneadh orr' le
trom-tharcuis agus tàir. [Dia

6 'Se so mo ghuidh' is m' athchuinge,
gu'n tugadh Dia nam feart
Cabhair d'a phobull Israel,
á Sion féin le neart!
An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil',
Air Iacob rithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM LIV.

1 Tre t'ainm-sa teasairg mise, Dhé,
cum cothrom rium le d' neart.
2 Eisd m'urnuigh, thoir fa'near, a Dhé,
briathra mo bhéil gu ceart.
3 Oir dh'éirich coigrich rium-sa suas,
luchd-fòirneirt tha gu dian
An tòir air m'anam; 's cha do chuir
iad Dia fa'n comhair riamh.

4 Ach feuch, 'se Dia m' fhear-cuid-
eachaidh,
gu m'sheasamh anns gach cruas:
Bithidh Iehobhah leis an dream
a chumas m'anam suas. [Dia:
5 Aimhleas do m' naimhdibh diolaidh
a'd' fhìrinn dean an sgath'.
6 Gu toileach bheir mi ìobairt dhuit;
Dhé, molam t'ainm, ta maith.

7 Oir rinn e saors' is fuasgladh dhomh
o m'uile theinn gu treun:
Ionnus gu faca mi mo mhiann
air m'eascairdibh gu léir.

SALM LV.

1 Ri m'urnuigh éisd: 's o m' ghuidhe
na foluich thus' thu féin. [Dhé,
2 Thoir aire 's freagradh dhomh, ta
caoidh,
le bròn 's le bùireadh geur:
3 Air son guth m'eascairde gu léir,
is fòirneart fòs nan daoi:
Oir euceart thilg iad orm, am feirg
dhomh thug iad fuath gun dìth.

4 Mo chridh' a'm' chom tha cràiteach
thuit orm-sa uamhunn báis.[goirt;
5 Crith, oillt, is uamhunn thàinig orm,
ga m' shlugadh is mi 'n sàs.
6 'N sin thubhairt mi, Is truagh nach
sgiath colmain agam nis! [robh
'N sin theichinn as ag itealaich,
is gheibhinn tàmh is fois.

7 Feuch, shiubhlainn fòs air ànradh fad,
chum tàimh am fàsach chruaidh;
8 Is dheanainn deifir gu dol as
o dhoinionn gharbh na gaoith'.
9 Dhia, roinn is sgrios an teang'; sa'
bha fòirneart agus strì. [bhail'
10 Taid dol m'a bhallaibh oidhch' is là;
tha aimhleas ann is caoidh.

11 Eucoir ro-mhòr is olc a ta
'na mheadhon sud gun cheisd:
Seadh feall r'a shràidibh agus cealg
cha dealaich sud am feasd. [dhomh
12 Cha b'e mo nàmh thug masladh
oir dh'fhuilginn sud gu réidh:
Cha b'e fear m'fhuath' a dh'éirich
oir dhionainn uaith' mi féin.[rium,

13 Ach thusa, fear bu choimpir dhomh,
fear m'eòlais, is fear m'iùil;
14 Bu bhlasd' ar comhairl', dol le càch,
gu h-àros Dhé nan dùl.
15 Sealbh gabbadh orr' am bàs gu grad,
's gu h-ifrinn théid iad beò:
Oir aingidheachd 'nan còmhnuidh
ghnàth,
's 'nam builsgean tha gach lò.

16 Ach mise, glaodham suas ri Dia,
saoraidh Iehobhah mi.
17 Glaodh àrd, is urnuigh ni mi ris,
moch, feasgar, 's meadhon-là;
Is éisdidh e gu grad ri m' ghlaodh:
18 M'anam 's e shaor an sìth,
O'n chath 's o'n chòmhraig dh'éirich
is mòran rium ri strì. [rium,

19 Cluinnidh an Dia ta làidir beò,
's bheir dòruinn orra 's pian:
Seadh fòs an Dia air mairionn ta,
's a bha o chian nan cian.
Is air an aobhar fòs nach 'eil
caochladh air bith 'nan staid,
Eagal an Tighearn uime sin
do thilg iad dhiubh air fad.

20 A làmh do shìn 'nan aghaidh sud,
a bha an siochaint ris:
A chumhnant is a nasgadh dlùth,
gu fealltach orra bhris. [t-im,
21 Bu shleamhna briathra 'bhéil na'n
ach cogadh cruaidh 'na rùn:
Bu bhuige 'chainnt na oladh thlàth,
's i ghnàth mar chlaidheamh
rùisgt'.

22 Ach tilg-sa t'eallach trom air Dia,
's e ni do chumail suas:
Cha leig e 'feasd do'n fhìrean chòir,
o 'shocair féin gu'n gluais.
23 Ach thus', a Thighearna nam feart,
a'd' chorruich cheirt gu geur,
An slochd d'am milleadh tilgidh tu
an aitim ud gu léir:

Na daoine sligheach fuileachdach,
cha mhair iad leth an làith':
Ach annad cuiridh mis', a Dhé,
mo dhòchas is mo dhòigh.

SALM LVI.

1 Ormsa dean iochd, a Dhé, or b'àill,
le duin' mo shlugadh suas:
A tha gu dian ga m' shàruchadh
gach là le cogadh cruaidh.
2 Seadh b'àill le m'easca·rdibh gun
mo shlugadh suas gach là: [iochd
Oir 's lionmhor iad tha cogadh rium
gun aobhar no cion-fàth.

3 An làithibh m'eagail earbam riut:
an Dia, a bhriathar féin
4 Ard mholaidh mi, is ann an Dia,
chuir mi mo dhòigh gu treun.
Cha ghabh mi gealtachd uime sin,
's am feasd cha'n eagal leam,
Na dh'fheudas feoil a dheanamh orm
do lochd, le iomairt theann.

5 Mo bhriathar tha iad fiaradh fòs,
gach là mar 's toileach leo:
Chum doilgheis agus dochair dhomh
ta 'n smuainte-san gach lò.
6 Tha iad le chéil' a' cruinneachadh,
is iad 'gam folach féin, [dhoibh
A' feitheamh m'anam', air bhith
ro-fhuarachar mu m'cheum.

7 Gu saor an téid iad as mar sin,
le'n eucoir mhòir gun tàmh?
A' d'fheirg-sa leig am pobull sìos,
a Thighearna le d' làimh.
8 Mo sheachrain air an àireamh leat,
a'd' shearraig taisg mo dheòir:
Nach 'eil iad ann ad leabhar shìos,
air chuimhne sgrìobht' gach uair?

9 Mo naimhde pillidh air an ais,
tràth ghaiream ort gu teann:
Is aithne dhomhsa so gu beachd,
oir tha Iehobhah leam.
10 An Dia, a bhriathar molaidh mi:
molam an Dia a reachd;
11 An Dia do chuireadh leam gu treun
mo dhòchas féin gu beachd.

Is air an aobhar ud, a Dhé,
cha'n eagal idir leam [orm,
Na dh'fheudas duin' a dheanamh
nach 'eil dheth féin ach fann.
12 Do bhòide ta iad ormsa, Dhé:
is ìocam dhuit-sa cliu.
13 Oir m'anam bochd gu saor o'n bhás,
gu gràsmhor dh'fhuasgail thu:

Nach coimhead thu mo chosa fòs
o shleamhnachadh ni's mò?
A chum gu'n gluais mi 'n fianuis
an solus dhaoine beò. [Dhé

SALM LVII.

1 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
dean tròcair orm gach rè,
Oir annad-sa tha m'anam truagh
a' cur a dhòigh gu léir:
Is gabhaidh mi fo sgàil do sgéith
mo thearmunn is mo neart,
Gu ruig an uair sin anns an téid
na h-uilc ud uile thart'.

2 Eighidh mi ris an Dia a's àird';
ri Dia ta làidir treun,
A chuireas leam gach cùis gu crìch,
mar chi e ormsa feum.
3 Cuiridh e neart o nèamh, do m' dhìon
o bheum an fhir le'm b'àill
Mo shlugadh; cuiridh Dia a mach
'fhìrinn 's a ghràs gun dàil.

4 Tha m'anam bochd an còmhnuidh fòs
am builsgean leòmhan garg',
Am measg na dream a'm' luidh' a
air lasadh ta le feirg: [taim
Daoine, 'g am bheil am fiacla fòs
mar shleagh 's mar shaighde geur;
Mar chlaidheamh guineach, 's amh-
an teanga-san gu léir. [luidh sin

5 Os ceann nan nèamh, Dhia, tog thu
os ceann gach tìr' do ghlòir. [féin;
6 Air son mo cheuma ghleus iad lìon,
chrom m'anam sìos gu làr: [thuit
Slochd romham chladhaich iad, is
iad féin san t-slochd a rinn. [Dhé,
7 'S gleusta mo chridhe, 's gleust', a
dhuit canam moladh binn.

8 Mosgail mo ghlòir, 's a shaltair fòs,
a chlàrsaich dùisg an àird:
Air maduinn mosglam féin gu moch,
is seinneam ceòl gu h-àrd.
9 Dhia, measg a phobuill, molam thu;
dhuit seinneam measg an t-sluaigh:
10 Oir t-fhìrinn is do thròcair mhòr,
gu nèamh nan neul chaidh suas.

11 Arduichear thus' a Dhia nam feart,
os ceann àrd-nèamh nan speur:
Is togar suas do ghlòir gu h-àrd,
os ceann gach tìr' gu léir.

SALM LVIII.

1 An labhair sibhs', a choimhthionail,
an fhìrinn cheart neo-chlaon?
S an tabhair sibh gu cothromach,
breth cheart, a chlann nan daoin'?
2 Is ann bhur cridh' tha sibh a' dealbh'
mòr aingidheachd gun tàmh:
'S air talamh tha sibh tombas fòs,
fòreigin chruaidh 'ur làmh.

3 Luchd-uilc, o thig iad as a' bhroinn,
siùbhlaidh air slighe fhiair:
Tràth bheirear iad, air seachran
a' labhairt bhreug gach ial. [théid,
4 An nimh mar nimh na nathrach ta:
mar nathair dhruid a cluas;[seòlt',
5 Ri guth nan druidh tha eagnaidh
nach éisd, is fòs nach gluais.

6 Am fiacla bris, a Dhé, 'nam beul:
a Thighearn làidir thréin,
Pronn fiacla agus tuisg ro-mhòr
nan leòmhan òg' gu léir.
7 Gu'n leaghadh iad, a' sileadh sìos,
mar uisge ruith le gleann:
'S a shaighde bris, tràth chuireas e
a bhogh air lagh gu teann.

8 Mar sheilcheig bhios a' leaghadh as,
rachadh iad as gu dian;
Mar thoraicheas an-abuich mnà
na faiceadh iad a' ghrian.

9 Mu'm mothaich seadh 'ur coireachan
o choille chrionaich teas, [ghéir
Ni Dia, 's iad beò, 'na chorruich
le cuairt-ghaoith dhian an sgrios.

10 Bidh aoibhneas air an fhìrean choir,
'nuair chi e 'n dioghaltas:
Is ann am fuil luchd-aingidheachd,
nighidh e fòs a chos. [cheisd,
11 Their duine 'n sin, gu bheil gun
deadh dhuais aig daoinibh còir;
'S gu bheil air talamh fòs, gu beachd,
'na bhreitheamh Dia na glòir'.

SALM LIX.

1 Teasairg, is saor mi, o mo Dhia,
o m' naimhdibh dh'éireas rium.
2 O luchd an uilc ta fuileachdach,
dion mis', is cuidich leam. [fàth
3 Feuch 'n aghaidh m'anam' luidh am
is chruinnich daoine treun:
Cha'n ann, a Dhia, air son mo lochd,
no cron a rinn mi féin.

4 A' ruith tha iad, gun chron a'm'
thaobh,
's gu h-ullamh dol air ghleus:
Chum teachd do m'fhurtachd mosgail
is thoir fa'near am beus. [tràth,
5 O Dhé nan sluagh, Dhé Israeil,
mosgail 's gu fiosraicht' leat [neach
Na cinnich: 's na dean iochd air
gu h-aingidh bhris do reachd.

6 Air teachd do'n fheasgar pillidh iad:
a' donnalaich gu h-àrd, [adh,
Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteach-
is amhluidh sin a taid. [beul;
7 Feuch, brùchdaidh iad a mach le'm
'nam bilibh claidheamh geur;
Cò chluinneas sin, no bheir fa'near?
'se sud a's cainnt dhoibh féin.

8 Ach thusa, Dhia Iehobhah mhòir,
ni gàire fanoid riu;
Is mar bhall-magaidh bithidh fòs
na cinnich ann ad shùil.
9 Air son gur mòr 's gur maith do neart,
sìor-fheitheam ort a ghnàth:
Do bhrìgh gu bheil dhomh Dia nan
'na dhìdean dlùth gu bràth. [dùl,

10 Bidh Dia o'n tig mo thròcair chaomh,
dol romham air gach ceum:
'S e Dia bheir dhomh air m' eascair-
mo rùn gu faic mi fèin. [dibh,
11 Mu'm bi mo phobull dìchuimhneach,
na marbh an aitim ud: [sgaoil,
O Dhia ar sgiath, le d' chumhachd
's leag iad gu h-iosal fo'd.

12 Fa lochd an teangaidh, 's cainnt am
'nan àrdan glacar iad: [béil,
Fa chùis nam mallachd, is nam
a labhair iad os àird. [breug
13 Sgrios iad a' d' fheirg, sgrios iad gu
is théid iad as gu dian: [tur,
Is tuigidh 'n sin gach uile thìr,
righ Iacoib gur e Dia.

14 'S air teachd do'n fheasgar pilleadh
a' donnalaich gu h-àrd, [iad,
Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteach-
is amhluidh bitheadh iad. [adh,

15 Ag iarraidh bidh gu seachranach,
'S gu luaineach ann an teinn;
A' deanamh gearain anns an oidhch',
mur bi an sàth 'nam broinn.

16 Ach mise molar leam do neart;
gu moch a' seinn do ghràis,
Air son gur tu mo thearmunn treun,
'S mo dhaingneach féin 's gach càs.

17 'S tu féin mo neart, dhuit canam fonn,
'S e Dia mo dhìdean treun:
'S e 'n Dia sin féin rinn tròcair orm,
'S a chuidich leam a'm' fheum.

SALM LX.

1 A Dhe, do thilg thu sinne uait,
dh'fhuadaich thu sinn air fad,
Oir bha thu ruinn an corruich ghéir;
pill ruinn thu féin gu grad.

2 Chuir thus' an talamh trom air chrith;
is fòs do bhris thu e:
Slànuich a bhriseadh, oir gu beachd
air criothnachadh tha e.

3 Do thaisbein thusa nithe cruaidh
do'n t-sluagh a's leat le còir:
Fion buaireasach chuir uamhunn
thug thusa dhuinn r'a òl. [oirnn,

4 Is thug thu bratach àrd, a Dhé,
do'n dream d'an eagal thu:
A chum gu sgaoilteadh sud a mach,
bhrìgh fìrinn duit le cliu.

5 O dhaorsa chum gu saorar leat
do phobull ionmhuinn féin:
Eisd rium, is slànuich mi gu grad
le d' dheas làimh làidir thréin.

6 'Na naomhachd labhair Dia nam feart,
bidh aoibhneas orm nach gann;
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.

7 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd;
'S i treubh Ephraim neart mo chinn,
bheir Iudah mach mo reachd.

8 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh;
tilgeam thar Edom thruaigh
Mo bhròg; is ni mi caithream binn
thar Palestin le buaidh.

9 Cò bheir do'n chaithir dhaingein mi?
'S gu Edom bheir gu ceart? [sinn?

10 Nach tusa, Dhia, le'n d' thréigeadh
'S nach deachaidh mach le'r feachd?

11 O thrioblaid tabhair còmhnadh
dhuinn,
oir 's dìomhain furtachd dhaoin'.

12 Tre Dhia ni sinne treubhantas,
'se shaltras naimhde fuidh'n.

SALM LXI.

1 Ri glaodh mo ghearain éisd, a Dhé,
is m'urnuigh thoir fa'near.

2 O iomall talmhainn éigheam riut,
'S mo chridhe trom fo smal:
Dhia, treòraich chum na carraig mi
a's àirde na mi féin. [dhomh

3 Bu tearmunn thu, 's bu chaisteal
o m'eascairdibh gu léir.

4 A'd' phàilliun naomh ni mise tàmh
gach aimsir is gach tràth:
Mo dhòigh fo dhubhar sgàil do sgéith,
cuiridh mi féin gu bràth.

5 Oir chuala tu mo bhòide naomh',
'S an gealladh a thug mi: [dhomh
Oighreachd na muinntir thug thu
d'an eagal t'ainm, a Dhé.

6 Buan shaoghal agus aimsir chian
bheir thusa, Dhia, do'n Righ;
Mar iomadh ginealach is linn,
a bhliadhnacha 's tu ni.

7 Mairidh e buan am fianuis Dé,
gu bunaiteach 's gu bràth:
Tròcair is fìrinn deasaich dha,
g'a choimhead-san gach tràth.

8 Mar sin gu siorruidh seinneam cliu
do t'ainm ro-uasal àrd,
'S mo bhòide naomha dìolam dhuit,
o là gu là gu bràth.

SALM LXII.

1 Le foighidinn tha m'anam bochd
feitheamh air Dia gu beachd:
'S ann uaith' tha furtachd agus fòir
orm air gach taobh a' teachd.

2 'Se mhàin a's carraig dhìdein dhomh,
is m'fhurtachd e ro-dheas:
Mo thearmunn dìleas e faraon,
gu mòr cha ghluaisear mis'.

3 Cia fhad a dhealbhar aimhleas leibh?
làn-mharbhar sibh gu beachd,
Mar bhall' air chrith, 's mar ghàradh
dh'aom,
tha leagadh oirbh a' teachd.

4 O urram àrd gam' thilgeadh sìos
tha 'n comhairlean a' ruith:
'Si 's miann leo breug: beannachd
'nam beul,
ach mallachd an taobh stigh.

5 O m'anam feith gu foighidneach
ri Dia a mhàin mar chleachd;
Oir ann-san tha mo mhuinghinn
threun,
'S mo dhòchas féin gu beachd.

6 'Se mhàin a's carraig dhìleas dhomh,
'S e mhàin mo shlàinte dheas:
Mo thearmunn daingean e faraon,
mar sin cha ghluaisear mis'.

7 Mo shlàinte ta 's mo ghlòir an Dia,
ris earbam féin a ghnàth: [treun,
Carraig mo neirt, 's mo thearmunn
'se Dia, gu buan 's gu bràth.

8 O phobull, cuiribh ann an Dia
bhur dòchas anns gach àm;
'Na fhianuis dòirtibh mach 'ur cridh':
'se Dia ar tearmunn ann.

9 'S nì dìomhain daoine beag' gu fìor,
tha daoine mòr' 'nam bréig:
Air meidh ri'n tomhas, 's eatruim'
na dìomhanas gu léir. [iad

10 Na h-earb á foirneart, 's na dean uaill
á reubainn no droch bheart:
Na socruich fòs do chridh' air stòr,
'n tràth chinneas saoibhreas leat.

11 Do labhair Dia aon uair a mach:
sud chualas uair no dhà,
Gur leis an Dia ta cumhachdach
treis agus neart gach là.

12 Tròcair, a Thighearn, buinidh dhuit,
is gràsa mòr faraon:
Oir bheir thu réir a ghnìomhara,
a luigheachd do gach aon.

SALM LXIII.

1 O DHIA, is tu mo Dhia, gu moch
iarraidh mi thu gach là:
Ro-thartmhor a ta m'anam bochd,
an geall ort féin a ghnàth;
Tha miann, is ciocras mòr air m'
an geall ort féin gach àm, [fheoil,
An tìr ro-thioraim, thartmhoir, theith,
gun uisg' air bith bhi ann.

2 Do chumhachd chum gu faicinn féin,
's do ghlòir a ta ro-chaomh:
A réir mar chunncas roimh' thu,
le cliu a' t'àros naomh.
3 Air son gur fearr na beatha fòs
do chaoimhneas gràdhach caoin:
Ard-mholadh dhuit le h-ioma' cliu
mo bhile bheir faraon.

4 Mar sin an cian a bhios mi beò,
beannaicheam thu a ghnàth:
Is ann ad naomh-ainm togam suas
mo làmhan riut gach tràth.
5 Sàsuichear m'anam mar le smior,
's le saill ro-reamhar réidh:
Is bheir mo bheul 's mo bhile dhuit
àrd-mholadh ait, a Dhé:

6 'N tràth ni mi air mo leabaidh fòs,
do chuimhneachadh le tlachd,
'S an àm na faire smuaineach' ort,
a' dol do'n oidhche thart'.
7 Air son gur tu b'fhear cabhair dhomh
a Thighearn is a Dhé;
Bidh aoibhneas agus aiteas orm,
fo dhubhar sgàil do sgéith.

8 Tha m'anam leantuinn riut gu dlùth:
do dheas làmh chum mi suas.
9 Luchd iarraidh m'anam' bhochd g'a
sgrios,
théid iadsan sìos do'n uaigh.
10 Le faobhar claidheimh agus arm
sìos tuitidh iad gu làr:
Mar chuibhrionn do na sionnachaibh
do nithear iad le tàir.

11 Ach aoibhneach bidh an righ an Dia:
na lùghas e gun bheud
Ni iadsan uaill: ach druidear beul
gach ti a labhras breug.

SALM LXIV.

1 TRATH ni mi urnuigh riut, a Dhé,
thoir éisdeachd dhomh gu luath;
O eagal nàmhaid coimhid fòs,
gu tèaruint' m'anam truagh.
2 O chomhairl' dhìomhair dhaoine daoi,
o ionnsuidh ghairbh faraon
Luchd deanamh uile is aingidheachd,
cuir folach orm gu caoin.

3 An teangadh féin do gheuraich iad,
mar chlaidheamh guineach geur;
Tha'm bogh' air lagh, 's an saighde
deas,
's iad briathra searbh am béil;
4 Gu'n caitheadh iad an dìomhaireachd
an neach sin foirfe ta;
Gu h-obann taid 'ga chaitheamh fòs,
gun eagal is gun sgàth.

5 A' gabhail misneich taid san olc,
's a labhairt tric le chéil'
Mu leagadh lìon an uaignidheas,
ag ràdh, Cò'n ti d'an léir?
6 Gach olc do rannsaich iad a mach;
seadh rinn iad sgrùdadh geur,
An rùn a stigh 's ro-dhomhain e,
's an cridhe mar an ceudn'.

7 Ach saighead tilgidh orra Dia,
bhios guineach agus geur;
Grad-bhuailear agus lotar iad,
'g an gortuchadh gu léir.
8 Mar sin bheir iad-san orra féin
toradh an teang' gu grad;
Gach uile neach d'an léir an dòigh
teichidh iad uath' am fad.

9 Mòr-eagal bithidh air gach neach,
is nochdaidh obair Dhé:
Oir bheirear leo gu glic fa'near
an gnìomh ud a rinn e.
10 Ni 'm firean aoibhneas mòr an Dia,
a' cur a dhòchais ann: [ceart
'S gach neach 'g am bheil an cridhe
ni gàirdeachas nach gann.

SALM LXV.

1 THA ann an Sion feitheamh ort
moladh, a Dhé, gun dìth:
'S ann duit a dhìolar fòs gu pailt
a' bhòid mar gheallar i.
2 O thus' a dh'éisdeas urnuigh ghlan,
's ann thugad thig gach aon.
3 Mo sheachrain tha an uachdar orm:
Glan thus' ar peacaidh uainn.

4 'S beannaicht' an duine sin a chaoidh
a thaghar leatsa, Dhé,
'S a bheir thu fòs am fagus duit:
còmhnuidh a'd' chùirt gheibh e.
Sàsuichear sinn le maitheas mòr
do thigh, 's do theampuill naoimh.
5 Le nithibh uamhasach, bheir dhuinn,
a'd cheartas, freagradh caomh:

A Dhia ar slàinte, 's tu gu dearbh,
làn dòchas crìch gach tìr';
'S na bheil san fhairge fada uainn,
an dòchas 's tu do shior.
6 Le 'neart-san shocruich sléibhte mòr',
e crioslaicht' fòs le treis. [tuinn,
7 'Se chaisgeas fuaim gach mara 's
is comh-stri dhaoine leis.

8 Na daoine ta an còmhnuidh thall,
sna tìribh fad a mach,
'Na uamhunn orra ta gu mòr,
do chomhar mìorbhuileach:
Is tusa bheir air dol a mach
na maidne gach aon là,
'S air dol an fheasgair mar an ceudn'
bhi aoibhinn ait a ghnàth.

9 An talamh tha thu fiosrachadh,
's 'ga uisgeachadh gu réidh:
Le amhainn Dé ta làn do'n uisg',
tròm beartach ni thu e.

Dhoibh arbhar tha thu deasachadh,
le d'fhreasdal caomha féin ;
10 'S ag uisgeachadh le pailteas mòr,
nan iomairean gu mìn:

A sgrioban leagaidh tu a sìos,
le frasaibh ni thu tais ;
A chinneas agus 'fhochann fòs,
beannaichidh tu le mais'.
11 Mu'n bhliadhna coron tha thu cur,
le d' mhaitheas féin, a Dhé ;
Tha saill a' sileadh anns gach àit,
o d' cheumannaibh gu réidh.

12 Air cluainibh glas an fhàsaich luim,
nuas silidh iad gu mìn ;
Na tulaich bheag', gach taobh a ta
làn aoibhneis agus gean.
13 Na cluainean air an sgeudachadh
le treudaibh anns gach àit ;
Na glinn, le h-arbhar folaichte,
a' seinn le h-iolaich àrd.

SALM LXVI.

1 Togaibh, gach uile thìr gu h-àrd,
iolach do Dhia nan dùl
2 D'a ainm ro-uasal seinnibh glòir,
a' tabhairt dha-san cliu.
3 Abraibh ri Dia, Cia h-uamhasach
gach beart do nithear leat?
Oir géillidh dhuit do naimhde borb,
air son gur mòr do neart.

4 Sleuchdaidh gach uile thalamh dhuit,
ag iomradh ort gu binn :
Do t'ainm ro-uasal iongantach
Ni'd moladh mòr a sheinn.
5 Thigibh an so is amhaircibh
air oibribh Dhé gu geur:
Ta uamhasach 'na ghnìomharaibh
air chloinn nan daoin' gu léir.

6 Mar thalamh tioram rinn e 'n cuan:
is trìd nan sruth bu luath
D'an cois chaidh daoine : 'nuair a bha
sinn ann-san ait le buaidh.
7 Le 'threun-neart riaghlaidh e a
chaoidh ;
na slòigh d'a shùilibh 's léir:
'S na h-àrdaicheadh luchd-eusaontais
gu h-amaideach iad féin.

8 O dhaoine, beannaichibh ar Dia,
àrd-mholaibh e gun chlos.
9 'Se chum ar n-anam beò, 'se bheir
nach carruichear ar cos.
10 Mar airgiod leaghta ghlan thu sinn :
's tu dh'fhidir sinn, a Dhé:
11 Chuir umainn lìon ; ar leasraidh
fo dhòrainn is fo phéin. [chuir

12 Thug thu air daoinibh marcachd
tre theine 's uisge chaidh ; [oirnn,
A rìs gu h-ìonad saoibhir réidh,
's tu féin thug sinn le buaidh.
13 Racham do d' thigh le ofrail-loisgt':
dhuit coimh-lìonam mo bhòid,
14 A ghealladh leam le fosgladh béil,
tràth bha mi 'n èigin mhòir.

15 Do'n fheudail reamhar, ìobairt-loisgt'
le tùis is saill nan reith' ;
Ofrail nam bò, 's nan gabhar fòs
sud bheir mi dhuit fa leth

16 Thigibh, is éisdibh so, gach neach
air am bheil eagal De,
Gach maith do rinn air m'anam
sud aithriseam gu reidh. [bochd,
17 Do ghlaodh mi ris gu h àrd le
m'bheul :
le m'theangaidh dh'àrdaich' e.
18 A'm' chridh' ma bheir mi spéis do'n
cha 'n éisd an Tighearn mi. [olc,
19 Gu dearbh dh'éisd Dia rium: thug
fa'near
guth m'urnuigh Righ nan dùl.
20 Moladh do Dhia, nior cheil a ghràs,
's mo ghuidh' nior chuir air cùl.

SALM LXVII.

1 Gu'n deanadh Dia mòr thròcair oirnn,
's ar beannachadh a ghnàth:
Is togadh e gu gràsmhor oirnn
dealradh a ghnuis' gu bràth.
2 Chum fios do shlighe bhi gu fior
's gach uile thìr air bith :
Is iomradh air do shlàinte chaoimh
measg fhineacha fa leth.

3 Moladh am pobull thus', a Dhé :
moladh gach pobull thu.
4 Biodh gairdeachas air fineachaibh,
gu h-ait a' seinn do chliù :
Oir ceart-bhreth bheir thu air an
t-sluagh,
riaghlaidh air thalamh iad.
5 Moladh gach pobull thus', a Dhé:
moladh iad thu 's gach àit.

6 'N sin bheir gach talamh is gach fonn
deadh thoradh trom gu pailt :
Is cuiridh Dia ar Tighearn oirnn
a bheannachadh gun airc.
7 Ni Dia ar beannachadh gun cheisd,
's bidh 'eagal-san gu fior
Air gach aon neach a dh'àiticheas
fad iomaill crìch gach tìr'.

SALM LXVIII.

1 Eireadh ar Dia, is sgaoilear leis
an dream a's naimhde dha :
'S an aitim sin thug dhasan fuath
teicheadh o 'ghnùis gu bràth.
2 Mar sgapar deatach, fuadaich iad :
mar leaghas teine céir,
Mar sin gu sgriosar droch dhaoin' as
á fianuis Dhé gu léir.

3 Ach gairdeachas air daoinibh còir,
is aoibhneas gu'n robh ac'
Am fianuis Dhé, le luathgair mhòir,
's iad suilbhir agus ait. ['ainm:
4 Seinnibh do Dhia, sior-mholaibh
àrdaichibh 'n Ti a ta [IAH,
Marcachd air nèamh, tre 'ainm-sa
bibh ait 'na làth'r a ghnàth.

5 Do dhìlleachdain is athair Dia ;
do bhantraichibh gun neart,
An tigh a naomhachd tha e ghnàth
'na bhreitheamh dìreach ceart.
6 Suidhichidh Dia an teaghlaichibh
an dream tha uaigneach truagh:
Is saoraidh e gu tròcaireach
na bheil fo chuibhreich chruaidh

Ach meud 's a bhios gu h eucorach
ri ceannairc is ri lochd,
Ni iadsan còmhnuidh bhunaiteach
am fearann tioram bochd.
7 Air ceann do shluaigh tràth dh'imich
a Dhé, san fhàsach chruaidh ; [thu
8 Chriothnaich an talamh, shil an speur,
an lathair Dhé nan sluagh :

Sliabh Shinai féin tha daingean àrd,
chriothnaich is luaisg gu mòr,
An làthair Dhé, Dé Israeil,
tha urramach an glòir.
9 Shil thusa, Thighearna, gu pailt
frasan a nuas gun dìth ;
Is shuidhich agus dh'fhurtaich thu
air t'oighreachd, is i sgìth.

10 Bha fòs do choimhthional 's do shluagh
'nan còmhnuidh innt', a Dhé,
Do d' mhaitheas rinn thu deasachadh
do d' dhaoinibh bochda féin.
11 An Tighearna ta làidir treun,
leig e a ghuth a mach,
'S a' chuideachd sin a dh'fhoillsich e
bu lionmhor iomarcach.

12 Rìghrean nan armailte 's nam feachd,
an sin le deifir theich :
'S ise a dh'fhuirich aig an tigh,
bha 'n sin a' roinn na creich'.
13 Measg phota luidh sibh, ach bidh sibh
mar sgiath nan colman luath,
Foluicht' le h-airgiod, is an cleit'
le h-òr a's deirge snuadh.

14 Tràth sgaoil Dia uile-chumhachdach
na rìghrean innt' a steach :
'N sin bha i geal mar Shalmon àrd,
's i uile làn do shneachd.
15 An sliabh ud, Dhé, is cosmhuil e,
ri Basan measg nam beann,
Mar Bhasan mòr is amhluidh e,
gu h-àrd a thog a cheann.

16 C'ar son a leum sibh, bheannta àrd?
'S e so àrd thulaich Dhé,
Am miann leis tàmh, is bithidh e
'na chòmhnuidh ann gach rè.
17 Tha carbaid Dhé 'nam fichead mìl';
mìlte do ainglibh treun' : [measg,
'Na theampull naomh tha Dia 'nam
ionnan 's 'na Shinai féin.

18 Is chaidh thu suas air ionad àrd,
thug bruid am braighdeanas,
Do dhaoinibh fhuair thu tiodhlaca,
le'n dean thu toirbheartas :
'S ann cheana fòs do'n mhuinntir ud
ro-cheannairceach a ta,
A chum gu'm biodh Iehobhah Dia
'na chòmhnuidh ac' a ghnàth.

19 Dia gu ma beannaicht' gu robh e,
tha dòrtadh oirnn gach lò
A thiodhlaca, 'se Dia ar slàint',
an Dia a chum sinn beò.
20 Is leinn an Dia ta làidir treun,
ni cabhair anns gach càs :
Do Dhia Iehobhah buinidh fòs
làn-teasairginn o'n bhàs.

21 Ach ceann a naimhde brisidh Dia ;
is claigionn greannach cruaidh
An fhir a dh'imicheas gu dàn
'na chionta féin gach uair.
22 Deir Dia, Bheir mise air an ais
mo shluagh o Bhasan àrd ;
'S o dhoimhneachd fairge bheir mi
a nìos iad le mòr bhàigh. [ris,

23 Chum ann am fuil do naimhde dian,
do chos gu'n deanar dearg,
'S gu'n tumar fòs 'nam fuil-san féin
teangadh do mhadradh garg'.
24 Do thriall-sa chunnaic iad, a Dhé,
a Thighearna ro-chaoimh,
'S e triall mo Thighearn is mo Rìgh,
's ann anns an àros naomh.

25 Luchd-òrain dh'imich iad air tùs,
luchd-inneil ciùil a rìs :
'Nam measg a' bualadh thiompan fòs
na maighdeana gu mìn.
26 Deanaibh-sa Dia a bheannachadh,
'nur coimthional le chéil',
Eadhon Iehobhah Dia nam feart,
o thobar Israeil.

27 Beniamin beag le'n triath an sud,
bha prionnsan Iudah ann,
Le'n comhairl', prionnsan Naphtali,
is prionnsan Shebuluin [dhuit
28 Do Dhia 'se dh'àithn is dh'orduich
do neart is fòs do threòir :
An gnìomh a rinn thu air ar son,
neartaich, a Dhé na glòir'.

29 Air son do theampuill naoimh, a Dhé,
ta aig Ierusalem,
Do bheir na rìghre ta mu'n cuairt
deadh thiodhlaca dhuit féin.
30 Thoir achmhasan do luchd nan
sleagh,
's do chuideachd mhòir nan tarbh,
Do laoghaibh fòs a' phobuill ud,
thoir achmhasan gu garbh,

Le mìribh airgid gus an géill
iad sud gu léir do d' smachd :
Sgaoil thus' am pobull ud, a Dhé,
a ghabh do'n chogadh tlachd.
31 Thig prionnsan mòr o'n Eiphit mach,
's ni Etiopia fòs
A làmhan shìneadh mach gu luath
ri Tighearna na glòir'.

32 O rìoghachdan an domhain mhòir,
seinnibh do Dhia gu grinn ; [ann,
Do'n Dia a's Rìgh 's a's Tighearn
seinnibh-sa moladh binn. [nèamh,
33 Do'n mharcach àrd air nèamh nan
ta ann o'n aimsir chéin ;
Feuch, tha e cur a mach a ghuth',
a ghuth' ta làidir treun.

34 Sìor-thugaibh neart do Dhia : oir tha
a ghlòir thar Israel,
'S a threis a ta sna nèamhaibh àrd,
's an neulaibh tiugh' nan speur.
35 O d' naomh-thigh 's uamhasach thu
Dia Israeil gu beachd, [Dhé :
D'a phobull bheir sàr-neart is treòir
's beannaichte Dia nam feart.

SALM LXIX.

1 O TEASAIRG mise, Dhé mo neart,
oir dhòirt na tuilte orm,
Is thàinig fòs air m'anam bochd
na h-uisgeacha le toirm.
2 An làthaich dhomhain tha mi'n sàs,
gun ait an seasainn ann;
Le h-uisgibh domhain ghlacadh mi,
is sruth dol thar mo cheann.

3 Taim sgìth le m' ghlaodhaich; agus mo scornan loisgt' le tart: [tha
Mo shùile ta air fàilneachadh,
feitheamh air Dia nam feart.
4 Is lionmhoire na falt mo chinn
mo naimhde gun chion-fàth,
'S an dream ud fòs le'm b'àill mo ro ghuineach làidir ta. [chlaoidh

An sin an ni nach d'thug mi leam,
dh'aisig mi uam gu beachd.
5 Dhia,'s fiosrach thu air m'amaideachd,
cha'n fholuicht' ort mo lochd.
6 Nàir air mo sgàth-sa, Dhé, na leig,
O Thighearna nan sluagh,
Air neach air bith do'n aitim ud
tha feitheamh ort gach uair:

An dream sin, O Dhia Israeil,
ga d'iarraidh féin a ta,
Na leig gu bràth fo nàire iad,
no masladh air mo sgàth.
7 Oir masladh dh'fhuiling air do sgàth;
lìonadh mo ghnùis le nàir'. [mi,
8 Do m' bhràithribh is fear coigreach
coimheach aig cloinn mo mhàth'r.

9 Le eud do theach-sa shluigeadh mi;
mheud 's a bheir masladh dhuit,
'S ann orms' an toibheum sud gu léir
gu leth-tromach a thuit. [gul,
10 M'anam tràth thraisg, 's a rinn mi
'n sin mhasluich iad mo ghniomh.
11 'S 'nuair chuir mi umam eudach saic,
ball-magaidh rinn iad dhìom.

12 Dhoibhsan a shuidheas anns a'gheat',
's cùis chòmhraidh mi gach là;
'S do luchd na misg' ri àm am pòit',
a'm' òran tha mi ghnàth.
13 Ach mise, Dhé, ni'm urnuigh riut,
san uair a's taitneach leat: [ghràis,
Eisd rium, a Dhé, réir meud do
le d' chabhair fhior thoir neart.

14 O'n làthaich saor mi, O mo Dhia!
chum fuidh nach rachainn sìos:
O luchd mo mhi-ruin teasairg mi,
's o dhoimhneachd uisge nìos.
15 Na rachadh tharum tuilteach uisg',
na sluigeadh doimhneachd mi,
An slochd na druideadh orm a bheul
gu h-iomlan chum mo chlaoidh.

16 Eisd rium, O Dhia, oir 's maith do
ghràs:
pill rium a'd' thròcair phailt.
17 Do ghnùis na ceil air t'òglach féin,
éisd rium gu luath, 's mi'n airc.
18 Ri m'anam druid, is fuasgail e:
o m' nàmhaid dean mo dhìon.
19 Mo mhasladh, m'eas-urram, 's mo
nàir,
's mo naimhde, 's léir dhuit féin.

20 Le toibheum tha mo chridhe brist'
is mi gu h-iarganach:
Dh'iarr mi luchd truais is comhfhurt-
achd,
is dhiubh cha d'fhuaras neach.
21 Seadh, thug iad domblas dhomh mar
bhiadh,
's am ìotadh thug fion geur. [bord;
22 Mar eangach dhoibh gu robh am
's mar rib an àgh gu léir.

23 Gun léirsinn biodh an sùilean dall,
's an leasraidh ghnàth air chrith.
24 Dòirt orra t'fhearg, 's le d'chorruich
glac iad gach uair sam bith [ghéir
25 Mar fhàsach lom gun àiteachadh
gu robh an tàmh 's an teach,
Is anns na pàilliunaibh bu leo
còmhnuidh na gabhadh neach.

26 Oir lean iad le dian-fhoireigneadh
an ti a bhuaileadh leat;
Is labhair iad chum doilgheis mhòir,
do'n dream a rinn thu lot. [leig
27 Cuir cionta' ri 'n aingidheachd, 's na
a'd' cheartas iad a steach;
28 A leabhar fòs nam beò gu tur
dubhar iad sud a mach;

Is maille ris na fireanaibh
a bhuineas duit gun cheisd,
Is ann an àireamh dhaoine còir
na sgrìobhar iad am feasd.
29 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
is làn do bhròn faraon;
Togadh do shlàinte mi an àird,
a Dhé, gu gràsmhor caoin

30 Le h-òran binn sior-mholaidh mi
deadh ainm mo Dhé gach là,
'S a chliù-san fòs sior-thogar leam
le buidheachas gu h-àrd.
31 'S fearr leis an Tighearn sud gu mòr
na damh ta adharcach,
No ìobairt fòs a bheireadh neach
do bhiorach crobhanach.

32 Na daoine séimh tràth chi iad so,
bidh aoibhneach ait gu leòr;
Is bidh 'ur cridh'-sa beò gu bràth
ta 'g iarraidh Dhé na glòir'.
33 Ri bochdaibh éisdidh Dia, 's cha dean
tàir air a phriosannaich.
34 Nèamh, muir, is tìr, gu moladh e,
's gach ni ta gluasadach

35 Oir bailte Iudah togaidh Dia,
is saorar Sion leis,
A chum gu meal iad i gu buan,
'ga h-àiteachadh am feasd.
36 Do shliochd a sheirbhiseach gu fior,
is sealbh ro-dhìleas i; [gràdh,
'S an dream a bheir d'a ainm-san
sior-chòmhnuidh innte ni.

SALM LXX.

1 IEHOBHAH Dhia, gu 'm theasairginn,
's gu m' chòmhnadh, deifrich ort.
2 Biodh nàir' is amhluadh air an dream
ta 'g iarraidh m'anam' bhochd:
Pillear an dream ud air an ais,
le 'm miann mo lochd a ghnàth,

Mòr amhluadh gu robh orra sud,
is rughadh gruaidh gach là.
3 Gu pillear iadsan air an ais,
mar thuarasdal d'an nàir',
An dream a their gu fanoideach,
Aha, aha, le tàir
4 Aoibhneas is aighear, do gach neach
ga d' iarraidh féin a ta:
Is abradh iad le 'n toigh do shlàint',
Dia gu ma mòr, a ghnàth.

5 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
a m'ionnsuidh greas, a Dhia:
Mo chabhair thu, 's mo shlànuighear;
moille na dean, mo Thriath.

SALM LXXI.

1 'Sann riut a ta mi 'g earbsadh, Dhé;
nàir' orm am feasd na biodh,
2 A'd' cheartas fòir, thoir orm dol as:
aom rium do chluas, saor mi.
3 A'd' charraig còmhnuidh bi-sa dhomh,
d'an tàthuicheam do shior:
Mo chaisteal, is mo dhaingneach thu,
thug àithne chum mo dhìon.

4 A làimh nan aingidh, O mo Dhia,
dean fuasgladh dhomh a'm' chruas,
A làimh na muinntir eucoraich,
a ta gun iochd, gun truas.
5 Oir 's tusa, Thighearna mo Dhia,
mo dhòchas ann am fheum:
O aois is aimsir m'òige nuas,
mo mhuinghinn thu ro-threun.

6 'S ann leatsa chumadh mise suas,
o thain'geas as a' bhroinn;
A bolg mo mhàthar bhuin thu mi,
sior-mholam thu gu binn.
7 Mar aobhar iongantais, a Dhé,
aig mòran a ta mi;
Ach 's tusa 's tèarmunn dìleas dhomh,
's mo spionnadh mòr gun dìth.

8 Lìonar mo bheul le d' mholadh-sa,
's le t'urram féin gach lò. [tréig
9 Na tilg mi dhìot a'm' aois; 's na
'n tràth d'fhàilnicheas mo threòir.
10 Oir m'aghaidh mheud 's is naimhde
labhair gu sgaiteach geur: [dhomh
'S an dream ta brath air m'anam
ghabh comhairle le chéil', [bochd,

11 Ag ràdh, Do thréigeadh e le Dia,
leanaibh e nis gu teann,
Is glacaibh, oir g'a theasairginn
cha'n 'eil neach idir ann.
12 A Dhé, na bi-sa fada uam;
fòir orm, mo Dhia, gu luath. [dibh,
13 Biodh nàir' is claoidh air m'eascair-
'g am bheil do m'anam fuath:

Masladh is nàire fol'cheadh iad,
tha 'g iarraidh m'uilc gach lò.
14 Sìor-earbam riut, is seinnidh mi
do chliu ni 's mò 's ni's mò. [achd,
15 Labhraidh mo bheul air t'fhìreant-
's do shlàint' gach là gun sgìos:
An àireamh sud aig lìonmhoireachd
cha'n fheudar leam chur sìos.

16 Tre neart an Tighearna mo Dhia,
fòs gluaisidh mi a ghnàth;
Is ni mi sgeul air t'fhìreantachd,
t'fhìreantachd féin a mhàin.
17 O m'òige rinn thu teagasg dhomh,
a Thighearn is a Dhé:
Is chuir mi t'oibre iongantach
gu ruige so an céill.

18 A nis air bhi dhomh aosmhor liath
na tréig mi, Dhia nam feart:
Gu taisbeanainn do neart 's do threis,
do'n àl a t'ann, 's ri teachd.
19 'S ro-àrd do cheartas féin, a Dhé,
is rinn thu bearta mòr:
O Dhia, co e a's cosmhuil riut,
no choimeas riut is còir?

20 Trioblaid ro-mhòr is an-shocair,
's tu thaisbein dhomh, a Dhé;
Ath-bheothaichidh, is bheir thu rìs
o dhoimhneachd talmhainn mi.
21 Mo mhòrachd cuiridh tus'am meud,
's bheir sòlas air gach taobh.
22 Air saltair molam thu, mo Dhia,
seadh t'fhìrinn ta ro-chaomh.

Is seinneam dhuit air clàrsaich bhinn,
O Aoin naoimh Israeil.
23 Mo bhilean ni mòr-ghairdeachas,
tràth sheinneam dhuit le m' bheul:
Bidh subhachas is aoibhneas mòr
air m'anam féin, a Dhé,
A shaoradh leat gu tròcaireach
o 'thrioblaidibh gu léir.

24 Is bidh mo theang' air t'fhìreantachd
ag iomradh feadh an là:
Oir nàir' is amhluadh fhuair an dream
'g iarraidh mo lochd a ta.

SALM LXXII.

1 Dhia, thoir do bhreitheanas do'n rìgh,
is t'fhìreantachd d'a mhac.
2 Bheir esan ceart bhreth air do shluagh,
's do d' bhochdaibh còir 'nan airc.
3 Na sleibhtean àrda bheir a mach
siochaint do'n t-sluagh gu pailt;
Is bheir na tulaich bheaga sìth
le fireantachd gun airc.

4 Air daoinibh bochd a' phobuill fòs
bheir esan breth gu ceart;
Is clann nan ainnis saoraidh e,
mìn-bhrisidh luchd ain-neirt.
5 Am feadh bhios grian is gealach ann,
freasdal do'n là 's do'n oidhch',
Bidh t'eagal orra-san gu mòr,
o linn gu linn a chaoidh.

6 Mar uisge air an fhaiche bhuaint',
is amhluidh thig e nuas:
Mar fhrasaibh dh'uisgicheas am fonn,
is ionnan sin a ghràs.
7 R'a linnsan bidh na fireanaich
gu h-ùr a' fàs le blàth:
'S am feadh a bhios a' ghealach ann,
bidh siochaint pailt a ghnàth.

8 Bidh uachdranachd aig mar an ceudn'
o thuinn gu tuinn gu sìor,
Is ruigidh sud o'n amhain mhòir,
gu iomall crìch gach tìr'.

9 Luchd-còmhnuidh fòs an fhàsaich
chruaidh
sleuchdaidh iad sìos 'na làth'r;
A naimhdean imlichidh an ùir,
a' tabhairt ùmhlachd dha.

10 Righ Tharsis, is nan eileanan,
tiodhlacan bheir iad uath',
Bheir rìghrean Sheba, Seba fòs,
tabhartais dha gu luath.
11 Seadh, fòs 'na fhianuis sleuchdaidh
gach righ air thalamh ta: [sìos
'S gach ginealach air feadh gach tìr,
dha seirbhis ni a ghnàth.

12 An t-ainnis bochd gun chuideachadh,
saoraidh tràth dh'éigheas ris.
13 'S ni acarachd ri truaghan bochd,
is dìonar 'anam leis.
14 'Se theasairgeas an anam fòs
o fhoill 's o fhòirneart geur:
Is fòs 'na shùilibh-san gun cheisd,
's prìseil am fuil gu léir.

15 Bithidh e beò gu maireannach,
òr Sheba bheirear dha:
Gnàth-urnuigh nithear air a shon,
is molar e gach là.
16 San talamh cuirear dorlach sìl,
air bhàrr nan sliabh 's nam beann;
Is bidh a thoradh trom air chrith,
mar Lebanon nan crann.

An dream a ta sa' chaithir mhòir,
bidh toradh orr' is blàth
Gu lionmhor, mar is dual do'n fheur
air thalamh fàs a ta.
17 Bidh 'ainm-san buan gu suthain sìor,
co-mhaireann ris a' ghréin;
Is ann-san beannaichear gach slògh;
is beannaichear leo e féin.

18 Beannaicht' gu robh an Tighearn Dia,
Dia Israeil a ghnàth,
An ti a mhàin ni mìorbhuile
le treis is neart a làimh.
19 Beannaicht' gu robh gu sìorruidh buan
ainm glòrmhor uasal féin;
Lìonadh a ghlòir gach uile thìr,
Amen, agus Amen!

SALM LXXIII.

1 Gu firinneach tha Dia ro-mhaith
do phobull Israeil, [glan,
Do'n dream 'g am bheil an cridhe
tha Dia dhoibh maith d'a réir.
2 Ach air mo shon-sa, 's beag nach
mo chosa uam gu grad: [d'aom
Cha mhòr nach d'rinn mo cheuma fòs
sleamhnachadh uam air fad.

3 Ri amadanaibh ghabh mi tnù,
ri faicinn soirbheis daoi.
4 Oir cuibhrichean cha'n 'eil 'nam bàs;
neart làidir 's leo gun dìth.
5 Mar dhaoinibh eile cha'n 'eil iad
fo thrioblaid no fo leòn:
'S cha'n 'eil iad air an sàruchadh
mar chàch le piantaibh mòr'.

6 Ardan mar shlabhraidh, uime sin,
'g an cuairteachadh a ta;
Am fòirneart féin 'g an còmhdachadh
mar eudach thart' a ghnàth.

7 An sùile sultmhor tha le saill;
an tòic chaidh thar am miann.
8 Is truaillidh iad, 's air fòirneart geur
labhraidh gu h-aingidh, dian.

9 An aghaidh fòs nan nèamh 's nan
am beul do thog iad suas; [speur,
Air feadh na talmhainn is na tìr'
an teangadh-san do ghluais.
10 Fa'n aobhar ud gu ruige so,
a shluagh-san pillidh iad;
Is fàisgear dhoibh do 'n uisge mach,
làn cupain a's leòr meud.

11 Is their iad, Cia mar 's léir do Dhia?
'm bheil tuigs' san Ti a's àird'?
12 Feuch, sud na daoi, tha soirbheach-
a' fàs 'nan stòr gach là. [adh,
13 Mo chridh' gu dearbh ghlan mi gun
stà,
's an neo-chiont nigh mo làmh;
14 Oir buailt' is smachduichte ta mi
gach maduinn 's feadh gach là.

15 Nan abrainn, Labhraidh mi mar so,
feuch, pheacaichinn gu beachd,
An aghaidh sliochd is ginealaich
na cloinne 's ionmhuinn leat.
16 Tràth smuainich mi gu'n tuiginn so,
bu chruaidh cheisd orm an gnìomh.
17 Ach chaidh mi steach do naomh-thigh
is thuig mi 'n sin an crioch. [Dhé,

18 Gu deimhin chuir thu iad air fad
an àitibh sleamhuinn lom:
Is thilg thu iad a sìos g' an sgrios
le dioghaltas gu trom.
19 Feuch cionnus thàinig orra claoidh,
am mionaid bhig na h-uair'?
Oir tha iad air an sgrios gu tur
le oillt is eagal mòr.

20 Mar aisling 'nuair a dhùisgeas neach
mar sin, a Dhia nan sluagh,
Ni thusa dimeas air an dealbh,
air mosgladh dhuit á suain.
21 Mar so bha air mo chridhe cràdh,
's am airnibh goimh ro-gheur.
22 Oir bha mi baoth is aineolach:
mar bhrùid a'd' làth'r, a Dhé.

23 Gidheadh, tha mise maille riut,
O Thighearna, a ghnàth:
Is air mo dheas làimh ghlac thu mi,
ga m' chumail suas gach là.
24 Do nithear leat mo stiùradh fòs
le d' chomhairle a'm' fheum,
Is gabhaidh tu mi steach fadheoidh
a'd' àros ghlòrmhor féin.

25 Cò th'agam anns na nèamhaibh shuas
ach thusa, Dhia nan dùl?
Is cha 'n 'eil neach air thalamh fòs
ach thus' am bheil mo dhùil.
26 Mo chridh' is m' fheòil faraon a ta
air fàilneachadh gun cheisd:
Gidheadh 'se neart mo chridhe Dia,
's mo chuibhrionn buan am feasd.

27 Oir feuch iad sin tha fada uait,
léir-sgriosar iad gu luath:
Oir chlaoidheadh leat gach uile neach
air strìopachas chaidh uait.

28 Ach dhomhsa 's maith teachd dlùth
do Dhia;
dh'earb mi á Dia mo neart,
A chum gu foillsichinn gu sìor
gach gnìomh a rinneadh leat.

SALM LXXIV.

1 C'ARSON a thilg thu sinne uait?
an ann gu bràth, a Dhé?
C'arson ri caoraich t'ionaltraidh,
a las do chorruich gheur?
2 Cuimhnich, a Dhé, do choimhthional
a cheannuich thu o chéin;
Slat t'oighreachd fòs a shaoradh leat,
Sion do chòmhnuidh féin.

3 A chum nam fàsach siorruidh buan,
do chosa tog gu grad;
Is chum gach olc a rinn do nàmh
a'd' theampull naomh air fad.
4 Do naimhde rinn iad beucadh borb
measg coimhthionail do shluaigh:
Is chuir iad suas am brataichean
mar chomhar air am buaidh.

5 Bu chliùiteach neach mar dheantadh
a thuagh a thogail suas, [leis
Air crannaibh àrda dosrach tiugh,
a chum an leagadh nuas.
6 Ach nis an obair shnaidhte ghrinn,
le h-ordaibh 's tuaghaibh bhris;
7 Is chuir iad suas 'na lasair dheirg
do theampull naomh 'g a sgrios:

Tigh còmhnuidh naomha t'ainme,
feuch, thruaill iad e le tàir, [Dhé
'G a mhilleadh is 'g a leagadh sìos
co ìosal ris an làr.
8 'Nan cridhe labhair iad mar so,
sgriosamaid iad le chéil':
Gach Sinagog th'aig Dia san tìr,
loisgeadh iad leo gu léir.

9 Ar comhara cha'n fhaicear leinn;
fàidh cha'n 'eil idir ann,
Ni mò tha neach 'nar measg cho geur
d'an léir cia fad an t-àm.
10 Cia fhad a bheir, O Dhé nan dùl,
na naimhde toibheum uath'?
An toir an nàmhaid beum am feasd
do t'ainm-sa, Dhia nan sluagh?

11 C'arson a phillear leat do làmh,
do dheas làmh air a h-ais?
O bhuin a mach o d' bhrollach i,
chum fuasgladh oirnn gu cas.
12 Oir Dia na glòir' tha neartmhor àrd,
o chian is e mo Rìgh,
Am builsgein talmhainn le mòr-neart,
ag oibreach' slàint' is sìth'.

13 An fhairge sgaoileadh leat le d' neart,
is cinn ro-làidir chruaidh
Nan dràgon bhriseadh leat san uisg',
a' tabhairt orra buaidh.
14 Cinn Lebhiatain àghoir mhòir,
's tu féin a bhris is phronn;
Is thug thu e mar bhiadh do'n t-
a bha san fhàsach lom. [sluagh,

15 'S tu sgoilt an tobar is an tuil:
's tu thiormaich aimhne mòr'.
16 'S tu dheasaich solus agus grian,
is leat an oidhch', 's an lò.

17 Criocha na talmhainn shocruich thu:
rinn thu an samhradh teth,
'S an geamhradh fòs do rinneadh leat,
'nan aimsiribh fa leth.

18 Gu'n d' thug na naimhde toibheum
cuir sud air chuimhne, Dhé, [uath'
'S gu'n d' thug am pobull amaideach
do t'ainm ro-uasal beum
19 Anam do cholmain na toir suas
do chuideachd mhòir nan daoi:
Is coimthional do dheòraidh bochd
na dearmaid iad a chaoidh.

20 Do chumhnant thoir fa'near, a Dhé;
oir àitean dorch' na tìr',
Tha uile air an àiteachadh
le luchd an fhòirneirt ghéir:
21 Na pillear air an ais le nàir'
na dh'fhuiling fòirneart goirt·
An dream ta ainnis aim-beartach,
deanadh iad moladh ort.

22 Tog ort is éirich suas, a Dhé;
tagair do chùis gu treun:
Cuimhnich mar tha an t-amadan
gach là toirt dhuitse beum'.
23 Na dearmaid guth na muinntir sin
'nan naimhdibh dhuit a ta:
Tha bruidheann dhaoin' a dh'éirich
sìor-dhol am meud a ghnàth. [riut,

SALM LXXV.

1 DHUIT bheir sinn buidheachas, a Dhé,
dhuit buidheachas a ghnàth:
Oir foillsichidh do mhìorbhuile,
gur fagus t'ainm gach là.
2 Tràth gheibh mi is a ghlacar leam
coimhthional mòr na tìr',
Do ni mi dhoibh deadh bhreitheanas,
gu cothromach 's gu fìor.

3 Sgaoileadh an dùthaich, is an sluagh
'ga h-àiteachadh a ta:
Ach mise cumaidh suas gu treun
posta na tìr' a ghnàth.
4 Thubhairt mi ris gach amadan,
na gluais gu h-amaideach:
'S ri luchd an uilc, Na togaibh suas
bhur n-adharc àrdanach.

5 Bhur n-adharc fòs na togaibh suas
ri cainnt le muineal cruaidh:
6 Cha'n ann o'n ear, no 'n iar, no deas,
thig urram mòr no buaidh.
7 Ach 's breitheamh Dia: a leagas aon,
's a thogas aon fa seach.
8 Oir cup an làimh an Tighearna ta
do 'n fhion a's deirge dreach:

Làn coimeisg tha e, dòirtidh Dia
cuid as a mach gu grad:
A dheasgainn fàisgidh daoine daoi,
is òlaidh iad air fad.
9 Ach cuiridh mise fòs an céill
gu suthain is gu sìor,
Do Dhia ud Iacoib canar leam
àrd-mholadh binn gu fìor.

10 Uil' adharca nan daoine daoi,
sgathaidh mi sìos 's gach àit;
Ach adharca nan saoi air fad
togar gu grad an àird.

SALM LXXVI.

1 An Iudah aithnichear ar Dia;
's mòr 'ainm an Isra'l naomh.
2 An Salem tha a phàilliun fòs,
a thàmh an Sion caomh.
3 Saighdean a' bhogha bhris e 'n sin,
an sgiath 's an claidheamh geur,
An còmhrag is an cath faraon,
bhriseadh iad leis gu treun.

4 Is mò do mhòralachd, a Dhé,
is mò gu mòr do ghlòir
Na beannta thog an cinn gu h-àrd,
le cobhartach ro-mhòr.
5 Làn chreachadh luchd a' chridhe
is choidil iad le suain; [chaim,
Na fir a bha 'nan curaidh mhòr',
an làmha fòs cha d'fhuair.

6 O thus' a's Dia do Iacob ann,
le d' achmhasan 's le d' neart,
An carbad-cogaidh is an t-each
'nan suain do chuireadh leat.
7 'S cùis eagail thu, thu féin, a Dhé:
cia neach a chogas riut?
No ann ad shealladh sheasas suas
an uair bhios corruich ort?

8 Thug thusa air do bhreitheanas
o nèamh gu'n cualas e:
Bha air an talamh eagal mòr
'*s* 'na thàmh ghrad dh' fhuirich e.
9 Tràth dh'éirich Dia chum breithea-
a theasairginn san àm, [nais,
Gach uile dhuine ciùin is sèimh,
air talamh a bha ann.

10 Bheir fearg is corruich dhaoin' an sin
àrd mholadh dhuit gu beachd:
Is fuigheall fòs na feirge mòir',
làn choisgidh tu le d' neart.
11 Geallaibh 'ur bòid gu togarach
d'ur Dia Iehobhah àrd;
Is coimhlionaibh gu firinneach
na gheallar leibhse dha:

Gach neach a ta m'a thimchioll-san
thugadh iad dha 'na àm,
Deadh-thabhartais is tiodhlaca,
do'n ti 's cùis eagail ann.
12 Is e ni spiorad phrionnsan mòr
a sgathadh sìos le neart;
Do rìghribh fòs a' chruinne-ché
's cùis eagail e gu beachd.

SALM LXXVII.

1 Dh'eigh mi ri Dia gu h-àrd le
m'ghuth,
dh'éigh mi le m' ghuth gu h-àrd;
Is thug e, 'nuair a ghlaodh mi ris,
sàr-éisdeachd dhomh gun dàil.
2 An là mo thrioblaid dh'iarr mi Dia:
is shruth mo leòn gun sgur,
Rè fad na h-oidhch': is m'anam
sòlas do dhiùlt gu tur. [truagh

3 Air Dia ghrad-chuimhnich mi an sin,
is mi an trioblaid ghéir:
Ris rinn mi gearan tróm gun tàmh,
chlaoidheadh mo spiorad féin.
4 Chum thu mo shùil 'na faireachadh:
tha mi co iarganach,
Nach feud mi focal cainnt no sgéil
labhairt le m' bheul a mach.

5 An sin air làithibh fad o chéin
smuainich mi féin le beachd;
Air bliadhnaibh fòs na h-aimsir céin
am aire féin bha teachd. [oidhch'
6 Seadh chuimhnich mi mo cheòl san
's rinn cainnt ri m' chridhe féin,
Is rinn mo spiorad fòs gun tàmh,
le dichioll, sgrudadh geur.

7 An tilg an Tighearn uaith gu bràth?
nach nochd e 'ghràdh ni 's mò?
8 'N do sguir gu tur a ghràs am feasd?
's a ghealladh fad gach lò?
9 'N do dhearmaid Dia gu firinneach
bhi gràsmhor caoin gu bràth?
'N do dhruid e suas 'na chorruich
mhòir
a thròcair chaomh 's a ghràdh?

10 An sin ghrad thubhairt mi gu dearbh
is i so m'anmhuinn mhòr:
Ach bliadhnaidh deas làimh' cuimh
an Ti a's àirde glòir. [nicheam,
11 Gnìomhara Dhé sior-mheòraicheam,
mar rinneadh leis gach beart,
Is t'iongantais o'n aimsir chéin
sior-chuimhnicheam gu beachd.

12 Air t'oibribh uile mar an ceudn'
smuainichidh mi gu tric;
Is air gach gnìomh a rinneadh leat,
sior-labhraidh mi gu glic.
13 Do shlighe ta san ionad naomh,
a Thighearn is a Dhé:
Cò 's coimeas ann am meud ri Dia
a ta 'na Dhia dhuinn féin?

14 'S tu 'n ti tha deanamh iongantais,
a Thighearna nam feart;
Is ann am measg a' phobuill fòs
do thaisbein thu do neart.
15 Do shaoradh leat d'an teasairginn
do phobuil dìleas féin,
Clann Iacoib agus Ioseiph fòs,
le d' ghairdean neartmhor treun.

16 Chunnaic na h-uisgeachan thu, Dhé,
chunnaic iad thu gu beachd:
Is ghabh iad geilt; 's air doimhneachd
bha mòran ogluidheachd. [fòs
17 An uisge dhòirt na neoil a nuas,
bu ro-mhòr fuaim nan speur;
Is chaidh do shaighde corranach
a mach gu sgaiteach geur.

18 Ard-ghuth do thairneanaich san
chualas, a Dhé, gu tric; [speur,
An saoghal las le d' dhealanaich,
an talamh ghluais is chlisg.
19 Do cheuma tha san doimhneachd
do shlighe tha sa' chuan: [mhòir,
Ach luirg do chos cha'n aithnich
tha sud am folach uainn. [sinn,

20 Is amhluidh mar gu'm biodh ann
do phobull stiùreadh leat; [treud,
Le deadh làimh Mhaois is Aaroin fòs,
'g an treòrachadh gu ceart.

SALM LXXVIII.

1 Mo phobull éisdibh ri mo reachd:
is cluinnibh guth mo bhéil.

2 Am briathraibh filidh cuiridh mi
sean-fhocail dhorch' an céill:
3 A chuala sinn o'r sinnsearaibh,
is air am b'fhiosrach sinn,
4 Cha'n fholaich sinn o'n ginealach,
's cha cheil sinn iad o'n cloinn;

A' foillseachadh àrd mholaidh Dhé
do 'n àl a ta ri teachd;
'S na mìorbhuilean a rinneadh leis,
a chumhachd is a neart:
5 Oir lagh an Iacob dhaingnich e,
is reachd an Israel,
A dh'orduich e d'ar n-aithrichibh,
d'an cloinn an cur an céill.

6 Chum fios bhi aig an àl ri teachd,
a' chlann a ta gun bhreith:
'S gu'n innseadh iad do'n linn 'nan
na nithe sin fa leth. [déigh
7 An Dia gu'n cuireadh iad an dòigh
's nach deantadh di-chuimhn' leo
Air oibribh Dhé, 's gu'n gleidheadh
a reachda mar is còir: [iad

8 'S nach biodh iad mar an sinnsir-
eachd,
lan ceannairc is droch-bheirt,
Gun spiorad tairis annt' do Dhia,
's an cridhe gun bhi ceart.
9 Clann Ephraim le armaibh gleust',
air bogh' bu chuimseach beachd,
Ach phill iad air an ais le geilt
an làithibh cath' is feachd.

10 Coimhcheangal Dhé nior ghleidh-
eadh leo,
is dhiùlt iad géill d'a reachd;
11 'S na mìorbhuilean a nochd e dhoibh
á 'n cuimhne leig gu beachd.
12 An sealladh sùl an aithriche,
seadh fòs an tìr na h-Eiph't,
'S air machair Shoain nochdadh leis
a mhìorbhuilean ro threun.

13 Sgoilt e an fhairg', 's thug iadsan trìd;
mar thorr na h-uisgean sheas.
14 San là le neul iad stiùir, san oidhch'
le solus tein' gu deas.
15 Sgoilt creag san fhàsach, aisde deoch
thug, mar á doimhneachd mhòir;
16 Bhuin sruth á creagaibh, thug air uisg'
ruith sìos mar thuil gu leòr.

17 San fhàsach pheacaich iad ni 's mò;
is bhrosnuich an t-Ard Righ.
18 'Nan cridhe chuir iad cathadh air;
d'am miann ag iarraidh bìdh.
19 Labhair iad fòs an aghaidh Dhé;
is thubhairt iad gu dian,
Am urrainn Dia san fhàsach mhòr
bòrd dheasachadh d'ar miann?

20 Feuch, bhuail e chreag, bhrùchd uisge
dh'éirich an tuil gu luath. [mach,
Am feud e aran thabhairt fòs?
an deasaich feòil d'a shluagh?
21 Air cluinntinn so, ghabh corruich Dia;
ri Iacob teine làs,
Is dh'éirich fearg ro-dhoinionnach
ri Israel gu cas:

22 Chionn nach do chreid iad ann an
Dia,
's nach d'earb iad as a shlàint';
23 Ged dh'fhosgail dorsa nèamha fòs,
's na neòil o'n àird ged dh'àithn.
24 Ge d' dhòirt e orra Mana nuas,
ge d' fhuair iad coirc nan speur.
25 Biadh aingeal dh'ith iad: thug e
do lòn an sath gu léir. [dhoibh

26 San speur thug e air gaoith an ear
gu'n d'imich i gu treun:
Is thug e fòs le neart a steach
a' ghaoth dheas mar an ceudn'.
27 Fòs dhòirt e orra nuas mar dhus,
do fheòil an uile shàth;
'S eoin iteagach bu lìonmhoire
na gaineamh air an tràigh.

28 Do leig e sud 'nan camp a nuas
mu'n cuairt 'nan àitean-tàimh
29 Seadh dh'ith iad uile 's shàsaicheadh;
oir thug e dhoibh an sàimh.
30 Cha robh iad air an sgarachduinn
o mhiann an cridhe féin;
Ach air bhith aca-san am biadh
'g a chagnadh dian 'nam beul,

31 A' chuid bu shultmhoir' diubh 's bu
tréin',
ghlac Dia 'na fheirg is mharbh:
S an òigridh thaght' an Israel,
ghrad-bhuaileadh leis gu garbh.
32 Gidheadh an déigh gach gnìomh
dhiubh sud,
do pheacaich iad gu mòr;
Is ge do rinn e mìorbhuilean,
nior chreid iad mar bu chòir.

33 An làithean chaith e, uime sin,
an dìomhanas air fad;
'Sam bliadhnaidh thairis chaidh gu
le carroid ghéir gun stad. [léir
34 An uair a mharbhadh leis-san iad,
an sin ghrad-iarr siad e,
Seadh phill iad, agus bha iad fòs
gu moch ag iarraidh Dhé.

35 Is chuimhnich iadsan gu'm b'e Dia,
an carraig threun a ghnàth:
Is gu'm b'e fòs an Dia a's àird'
b'fhear-saoraidh dhoibh gach là.
36 Ach rinn iad miodal ris le 'n beul,
le 'n teangaidh breug is go:
37 Cha robh an cridhe ceart; 's cha robh
'na chùmhnant dìleas da.

38 Ach Dia, gu iochdmhor mhaith an
lochd,
's an sgrios cha d'rinn gu geur:
Bu tric a phill e 'chorruich uath
's nior dhùisg e 'fhearg gu léir
39 Oir annta chuimhnich e nach robh
ach feoil théid as mar bhlàth,
Is osag ghaoith' a ghabhas seach,
's nach pill a rìs gu bràth.

40 Cia tric a bhrosnuicheadh e leo
san fhàsach fhartmhor chruaidh;
San dithreabh chuireadh corruich air
le eusaontas an t-sluaigh?
41 Seadh phill iad uile air an ais,
bhrosnuich iad Dia le chéil':

Is chuir iad tomhas mar an ceudn'
air Ti naomh Israeil.

42 Dhì-chuimhnich iad, 's cha d'thug fa'near
a ghairdean treun 's a làmh:
No 'n là san d'thug e furtachd dhoibh,
is fuasgladh deas o 'n nàmh:

43 No fòs mar rinneadh anns an Eiph't,
comhara Dhé nam feart:
Air machair Shòain mar an ceudn'
a mhìorbhuile le neart.

44 An srutha chaochail e gu fuil:
's na h-uilt nach feudtadh 'n òl.

45 Chuir losgainn thuc', is cuileagan;
's leo chlaoidheadh iad gu mòr.

46 An toradh thug e is am bàrr
do'n bhurras sgriosach bheag;
Is saothair fòs an làmh air fad,
fo ailghios locust leag.

47 Am fion-chroinn bhris e mar an ceudn' [àit;
le cloich-shneachd chruaidh 's gach
Is amhluidh mhill le reodhadh teann
an cranna-figis àrd.

48 Am feudail thug e thairis fòs [ghéir;
do'n chloich-shneachd sgataich
'S le saighdibh teine-dealanaich,
ghrad-chuir e as d'an treud.

49 Teas feirge, trioblaid, 's corruich [mhòr,
sud thilg e orr' gu grad;
Le ainglibh olc a chur 'nam measg,
g'an claoidh gu goirt air fad.

50 D'a chorruich rinn e bealach réidh:
'n anam nior chum o'n bhàs,
Am beatha thruagh thug thairis fòs
do ghalar plàigh 's do'n chàs.

51 Throm-bhuaileadh leis-san anns an [Eiph't,
gach ceud-ghin a bha ann:
Toiseach an neirt sna pàilliunaibh
a bha aig gineil Ham

52 Ach thug e mach a phobull caomh
mar chaoraich as an tìr:
Is rinn mar threud san fhàsach mhòr,
an treòrachadh gu fior.

53 Leis stiùireadh iad gu tèaruinte,
gun eagal is gun sgàth: [cuan,
Ach air an naimhdibh dh'iadh an
's an sluagh ud uile bhàth.

54 Gu crìochaibh ionaid naomha féin
thug e a phobull leis:
Gu ruig an cnoc so choisinn e,
's a bhuadhaich a làmh dheas.

55 Thilg e na cinnich rompa mach,
's an oighreachd roinn le crann:
Do Isra'l thug e'n àite sud
gu còmhnuidh ghabhail ann.

56 Ach bhrosnuich agus ghrànaich iad,
an Dia a's àirde glòir;
Is idir cha do choimhid iad
a naomh-reachd mar bu chòir.

57 Ach phill iad mar an sinnseara,
's gu fealltach ghluais air fad:
Mar bhogha fiar chaidh iad a thaobh,
is chiaon iad uaith gu grad.

58 Le 'n dealbhaibh, is le 'n àitibh àrd'
chuir iad air fearg is eud:

59 Tràth chuala Dia bha corruich air
is gràin ri Israel.

60 Ionnus a phobul gu'n do thréig,
an Siloh chuir a làmh:
'S am pàilliun fòs a shocruich e
measg dhaoine ghabhail tàimh.

61 Gu bruid thug suas an neart, 's an [glòir
gu làimh nan naimhde garg.

62 Do 'n chlaidheamh thug e suas a shluagh,
ri 'oighreachd ghabh e fearg.

63 An teine loisg an òigridh ghleust';
pòsadh cha d'fhuair an òigh'n.

64 An sagairt thuit le claidheamh geur;
's cha d' rinn am bantraich bròn.

65 Ghrad-mhosgail Dia an sin, mar neach
ag éirigh as a shuain:
Mar churaidh 'n déigh bhi pòit air fion
tràth ni e iolach chruaidh.

66 'Nan deireadh bhuaileadh leis gu geur
a naimhde féin le tàir:
Is chuir e iad o sin a mach
gu masladh buan is nàir'.

67 Is pàilliun Ioseiph dhiùltadh leis
nior thagh treubh Ephraim fòs:

68 Ach thagh e Iudah, sliabh Shioin féin
d'an d'thug e gràdh gu mòr.

69 Thog esan 'fhàrdoch naomh an sud,
mar lùchairt àrd ro-dheas:
'S mar ionad àrd air talamh teann
a dhaingnich e am feasd.

70 Is òglach Daibhidh thagh, is thug
o chrò nan caorach e:

71 'S o leantuinn fòs nan caorach trom
le h-àl am measg an spréidh;

Is thug se e a bheathachadh
Iacoib a phobuill naoimh,
Is gineal Isr'eil mar an ceudn'
a b' oighreachd dha ro-chaomh.

72 Réir ionracais a chridhe féin.
bheathaich e iad gu beachd:
A réir deadh sheòltachd fòs a làmh,
stiùireadh leis iad gu ceart.

SALM LXXIX.

1 Thainig, a Dhé, na fineachan
a steach do d' oighreachd féin,
Thruaill iad do theampull naomh, is [dh'fhàg
'na tòrr Ierusalem.

2 Is thug iad cuirp do sheirbhiseach
mar bhiadh do eoin nan speur:
Is feoil do naomh mar chobhartach,
do bheathaichibh an t sléibh.

3 Mu thimchioll fòs Ierusaleim,
dhòirt iad am fuil mar uisg':
Is cha robh neach g'an adhlacadh
's g'an cur san uaigh an taisg.

4 Ball fanoid agus maslaidh sinn
d'ar coimhearsnachaibh féin:
Cùis spòrs is mhagaidh do gach neach
a ta m'ar cuairt gu léir.

5 Cia fhad a bhitheas corruich ort,
a Dhé, am bi gu bràth?
Is t'eud am bi a' losgadh ruinn
mar lasair theith a ghnàth?

6 Do chorruich air na cinnich dòirt
aig nach 'eil eòlas ort;
Is air na rìoghachdaibh nach gairm
air t'ainm, a Dhia nam feart.

7 Oir mhill iad Iacob, 'fhàrdoch fòs
'na fàsach chuir iad sìos.
8 Na peacaidh fòs a rinneadh leinn
na cuimhnich dhuinn a rìs;
Tionndadh gu luath do thruacantas,
ruigeadh e oirnn mu thràth:
Oir 's dìblidh bochd a nis ar staid
a' tuiteam sìos gach là.

9 Dean còmhnadh leinn, O Dhé ar slàint'
air sgàth glòir t'ainme féin;
Sgàth t'ainme saor sinn, agus glan
ar peacaidh uainn gu léir.
10 Ciod uime 'n abradh fineacha,
c'àit bheil a nis an Dia?
Measg fhineacha 'nar sealladh féin,
aithnicheadh iad an Triath,

Le dioghaltas a ghabhail diubh;
oir dhòirteadh leo gun iochd
Fuil neòchiontach do sheirbhiseach,
gu saobhir is gu tric.
11 Osnaidh a' phriosanaich a'd' làth'r
thigeadh, a Dhé nam feart;
'S an dream a dh'orduicheadh chum
saor-sa, réir meud do neirt, [bàis

12 Riusan tha dhuinn 'nan coimhearsnaich
'nam brolloch, diol am beum:
Gach masladh le'n do spreig iad thu,
seachd uaire pill riu féin.
13 Treud t'ionaltraidh, 's do phobull sinn,
molaidh sinn thu a ghnàth:
Is cuiridh sinn an céill do chliu
o linn gu linn gu bràth.

SALM LXXX.

1 Eisd, aodhair Israeil, a stiùir
Ioseph mar threud le d'làimh,
Thusa ta d' thàmh measg cheruban,
dealruich a mach mu thràth.
2 An làthair Ephraim 's Bheniamin,
agus Mhanaseh fòs,
Dùisg-sa do chumhachd: agus thig
g'ar saoradh mar is nòs.

3 Pill sinn a rìs, a Dhé nam feart:
tog oirnne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùise nis,
is saorar sinn le d' ghràs.
4 Cia fhad, a Thighearna nan sluagh,
a leanas corruich riut,
Ri guidhe ghéir na muinntir sin
a's pobull dìleas duit?

5 Oir bheathaich thu do shluagh gu léir
le aran deur is bròin:
Is tomhas saoibhir thug thu dhoibh
do dheuraibh goirt r'an òl.
6 Is rinn thu sinn mar aobhar strì
d'ar coimhearsnachaibh féin:
'Nar n-aobhar spòrs' is abhacais
d'ar n-eascairdibh gu léir.

7 Pill sinn a rìs, O Dhé nan slògh;
tog oirnne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

8 Thug thu fionain as an Eiphit:
na cinnich thilg thu mach,
Is shuidhich thus' an fhionain ud
'nan ionad sud fa seach.

9 Réitich thu àite dhi; is ghabh
i freumh gu daingean teann,
Le d' bheannachadh; is lionadh leath'
an tìr o cheann gu ceann.
10 Na cnuic ro àrda dh'fholuich i
le sgail 's le dùbhar féin:
A geugan bha a cinneachduinn
mar sheudair àluinn réidh.

11 An dara taobh gu ruig an cuan
chuir i a mach a meòir;
An taobh ud eil' a geugan shìn
gu ruig an amhain mhòir.
12 A callaid c'uim' a bhriseadh leat!
ionnus gu bheil gach neach
Théid seachad air an rathad mhòr,
'ga spionadh leò fa seach.

13 Tha'n torc a thig o'n choille mach
'ga fàsachadh gu léir,
Tha beathaich allt' na machrach f...
'ga slugadh suas le chéili'.
14 Pill, guidh'mid ort, a Dhé nan sluagh,
is seall o nèamh a nuas,
Feuch, agus fiosraich féin a nis
an fhionain so le truas:

15 Am fion-lios sin a shuidhich thu,
le neart do làimhe deis':
'S am meanglan ud a neartaich thu
dhuit féin le lùth is treis.
16 Le lasair theine loisgeadh i,
is ghearradh i a nuas;
Làn-mhilleadh agus sgriosadh iad,
le achmhasan do ghnùis.

17 Air fear do dheas làimh féin, a Dhé,
go robh do làmh gu treun:
Air mac an duin' a rinneadh leat
a neartachadh dhuit féin.
18 Mar sin cha phill sinn uait a ris;
ath-bheothaich sinn gach lò,
Is gairmidh sinn air t'ainm an sin,
an cian a bhios sin beò.

19 Pill sinn a ris, a Dhé nam feart,
is foillsich féin gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

SALM LXXXI.

1 Seinnibh gu h-ait do Dhia ar neart;
Dhia Iacoib fòs gu binn,
2 Is glacaibh salm, is tiompan fòs:
saltair is clàrsach ghrinn.
3 An trompaid séidibh san ré nuadh:
air làithibh òrduicht' féill'.
4 Bu lagh sud aig Dia Iacoib fòs;
's bu reachd do Israel.

5 Do Ioseph dh'orduich sud mar theist,
air dol dha trid na h-Eiph't;
'S an cualas cainnt is uirghioll fòs
nach tuiginn as am beul.
6 O'n uallach shaor mi 'ghuala-san:
o obair chrè a làmh.
7 Ghair thusa ann ad thrioblaid orm,
is shaor mi thu gun dail;

An ionad dìomhair tairneanaich,
do fhreagair mi do ghlaodh:
Aig uisgibh comhstri Mheribah,
do dhearbh mi thu faraon.
8 Eisd, O mo shluagh, is bheir mi dhuit
deadh fhianuis fos gu ceart,
Ma dh'éisdeas tu ri guth mo bhéil,
O Israeil gu beachd.

9 Annad na biodh aon uair air bith
dia eile coigreach breig',
Is do dhia coimbeach fòs air bith
na crom-sa sìos 's na géill,
10 'S mise do Dhia Iehobhah treun,
thug thus' o'n Eiph't le neart;
Gu farsuinn fosgail rium do bheul,
is lìonam e gu pailt.

11 Gidheadh cha d' thug mo phobull féin
éisdeachd do ghuth mo bhéil,
'S cha ghabhadh rium an aitim ud
a ghin o Israel.
12 Mar sin do mhiann an cridhe féin
thug mise thairis iad:
'S ghluais iad 'nan comhairle neo-
a' cur an ciont' am meud. [ghlic

13 O b'fhearr gu'm biodh mo phobull
a' tabhairt géill do m' reachd. [féin
Is fòs gu'n gluaiseadh Israel
a'm' shlighibh féin gu ceart!
14 An naimhde smachdaichinn gu luath,
le buaidh 'g an leagadh sìos;
Is phillinn air an eascairdibh
mo làmh, g'an cur fo chìs.

15 Luchd fuath' an Tighearna mar sin
bheireadh làn-ùmhlachd dha;
Ach bhiodh an aimsir-san ro-bhuan
is maireannach gu bràth.
16 Is bheireadh e ga'm beathachadh,
smior cruithneachd fòs d'a shluagh;
Do làn-dhiol bheirinn duit faraon
do'n mhil o'n charraig chruaidh.

SALM LXXXII.

1 An coimhthional nan treun a ta
'na sheasamh Dia nam feart:
Am measg nan dée bheir esan breth
le cothrom is le ceart.
2 Cia fhad a bheir sibh breitheanas
gu h-eucorach 's gach cùis;
Toirt leth-bhreth air na daoinibh daoi,
'gam meas a réir an gnùis?

3 Do dhaoinibh bochd 's do dhìlleach-
deanaibh-sa dìon le ceart: [dain
Is cumaibh còir riu sud a ghnàth
ta cràiteach bochd gun neart:
4 An t-ainnis lag 's deòraidh truagh,
sior-theasairgibh 'nam feum,
Deanaibh o làimh nan aingidh fòs
deadh-fhuasgladh dhoibh gu treun.

5 Eòlas no tuigse cha'n 'eil ac',
a' triall san dorcha taid;
'Tha bunaite na talmhainn fòs
air gluasad as an àit.
6 Is dée sibh (thubhairt mi,) 's is mic
do'n Ti a's àirde t'ann:
7 Ach tuitidh, 's gheibh sibh bàs mar
dhaoin'
's mar aon do phrionnsaibh fann.

8 Dhia, éirich, air an talamh dean
deadh bhreitheanas gu grad:
Oir gabhaidh tu mar oighreachd dhuit
na fineachan air fad.

SALM LXXXIII.

1 Na bi a'd' thosd a nis, na bi
a'd' thàmh, O Dhia ar neart,
Na bi-sa sàmhach nis 'nar feum',
Dhia chumhachdaich nam feart.
2 Oir feuch, a ta do naimhde treun
ri strì is buaireas àrd;
'S an dream ud leis am fuathach thu,
an cinn thog suas an àird.

3 Oir dhealbh iad olc gu cuilbheartach
'n aghaidh do phobuill féin,
'N aghaidh do mhuinntir dhìomhair
ghabh comhairle le chéil'. [fòs
4 A deir iad, thigibh leinn g'an sgrios
o bhi ni 's mò 'nan sluagh;
A chum nach biodh air Israel
iomradh gu bràth no luaidh:

5 Oir ghabh iad comhairle le chéil':
a' t' aghaidh ce. ngal rinn.
6 Pàilliun Edoim, 's Ismaelich,
Moab is Hagaren;
7 Gebal, Amon, is Amalec,
Palestin, 's muinntir Thìor;
8 Dhruid Asur leo: 's bu chòmhnadh
do ghineil Lot gu fior. [iad

9 Mar rinneadh leat air Midian,
's air Sisera le chéil';
Air Iabin aig sruth Chisoin cas,
dean orra sud d'a réir:
10 Aig Endor mar a chaidh an claoidh
mar aolach air an làr.
11 Air Oreb mar rinn thu, 's air Seeb
dean air an uaislibh tàir:

Mar Sheba fòs is Shalmuna,
am prionnsan dean gu léir:
12 A thubhairt, Glacamaid dhuinn féin
mar oighreach àrois Dé.
13 Dean iad mar asbhuain, O mo Dhia;
mar mholl roimh ghaoith nan
gleann.
14 Mar chlaoidheas teine coillteach
chrìon,
's mar loisgeas lasair beann:

15 Mar sin le d' dhoininn orra sud,
dean thusa tòrachd dhian;
Le d'iom-ghaoith, is le d' dhoininn
cuir orra geilt is fiamh. [mhòir,
16 An eudan lìon le masladh mòr,
's le rughadh-gruaidh' gach rè
Gu ruig an uair an iarrar leo
t'ainm glòrmhor féin, a Dhé.

17 Biodh amhluadh orra mar an ceudu'
is trioblaid mhòr a chaoidh:
Is glacadh nàire mhaslach iad,
g'am milleadh is g'an claoidh.
18 Gu'n aithnich iad gur tusa mhain
d'an ainm Iehobhah treun,
Tha t'uachdaran os ceann gach tìr'
san domhan mhòr gu léir.

SALM LXXXIV.

1 Cia mòr an airidh-ghràidh do theach,
Iehobhah mhòir nan sluagh!
Cia taitneach dhomh-sa t'àros naomh,
O Thighearna nam buadh!
2 Tha m'anam fann, aig meud a mhiann
air cùirtibh Dhé gach lò:
Mo chridh' is m'fheoil ri scairteachd [chruaidh,
'n geall air an Dia ta beò.
3 Feuch fhuair an sud an gealbhonn beag
tigh-còmhnuidh maith 'na fheum,
'San gobhlan-gaoithe mar an ceudn'
do sholair nead dhi féin.
Is taisgidh i an sin a h-eoin,
's a h-àlach beag gun chlì:
Aig t'altair féin, O Dhia nan sluagh,
mo Thighearn, is mo Righ.
4 'S beannaicht' an dream an còmh- [nuidh ta
a'd' àros naomh, a Dhé,
Oir bheir iad, (mar is cubhaidh dhoibh,)
mòr-mholadh duit gach rè.
5 'S beannaicht' an duine nis 'gam bheil
annads' a neart gach là:
An dream 'gam bheil 'nan cridhe stigh
do shlighe féin a ghnàth.
6 An dream sin tre ghleann Baca théid
ni tobair ann, 'nam feum:
Is lìonaidh 'n t-uisge thig a nuas
na sluic gu ruig am béil.
7 Sior-ghluaisidh iad mar sin gun sgìos,
a' dol o neart gu neart:
An Sion nochdar iad fadheòidh
an làthair Dhé nam feart.
8 O Dhia nan sluagh, cluinn m'urnuigh
Dhé Iacoib, éisd gu grad. [féin,
9 O Dhia ar sgiath, feuch 's amhairc air
gnùis t'ungaidh féin gun stad.
10 'S fearr la a'd' chùirt na mìle là:
b' fhearr leam bhi dorsaireachd
An àros Dé, na m' chomhnuidh fòs
am pàilliun aingidheachd.
11 Oir 's grian, 's is sgiath Iehobhah [Dia;
is bheir e gras is glòir;
'S cha chum e maith air bith o'n [dream
ghluaiseas gu direach còir.
12 O Thighearn is a Dhia nan sluagh,
is beannaicht' e gun cheisd,
An duine sin, gu muinghineach,
d'an dòchas thu am feasd.

SALM LXXXV.

1 Bha thusa gràsmhor fabharach,
a Dhé, do d' dhùthaich féin;
Bruid Iacoib thug thu air a h-ais
a ris le d' ghairdean treun.
2 Cionta do phobuill mhaith thu féin;
dh'fholuich thu 'n uile lochd.
3 Choisg thu do chorruich uile, 's phill
o'n lasan a bha ort.
4 Pill sinn a ris, a Dhia ar slàint',
is tog do lasan dhinn.
5 Am bi do chorruich ruinn gu bràth?
's an sìnear t'fhearg gach linn?
6 Nach deanar leatsa, Dhia nan gràs,
a rìs ar tabhairt beò
Gu'n deanadh annad gairdeachas
do phobull féin gach lò?
7 Taisbein do thròcair dhuinn a nis,
a Thighearn is a Dhé:
Is deònuich dhuinne t'fhurtachd fos,
's do shlàinte fein gach rè.
8 Nis èisdeam ris an ni their Dia:
labhraidh e sìth gu beachd
R'a phobull naomh: 's na pilleadh iad
a ris chum amaideachd.
9 Gu dearbh tha 'chabhair dlùth do'n [dream
d'an eagal e gu fior;
Chum glòir a bhi 'na còmhnuidh fòs
gu bunaiteach 'nar tìr.
10 Tha tròcair agus firinn ghlan
air còmhlachadh a chéil':
Tha ceartas agus siochaint mhaith
a' pògadh beul ri beul.
11 Is fasaidh as an talamh fòs
firinn a nios gu pailt:
Is seallaidh ceart is fireantachd
o nèamh a nuas gun airc.
12 Is amhluidh bheir Iehobhah dhuinn
ni maith gu toirbheartach:
Is bheir ar fearann is air fonn
deadh thoradh trom a mach.
13 Sior-ghluaisidh ceart is fireantachd
'na f hianuis-san gu réidh:
Is sinn air sligh' a cheumanna
gu dìreach stiùraidh e.

SALM LXXXVI.

1 Aom rium do chluas is cluinn mi, [Dhia,
oir tha mi ainnis truagh:
2 Dean thusa, chionn gu 'm buin mi dhuit,
m'anam a dhìon gu luath:
Oir 's tu mo Dhia, saor t'òglach féin
tha 'g earbsadh riut a ghnàth.
3 Dean tròcair orm, a Dhia, le iochd:
oir gaiream ort gach là.
4 Dean anam t'òglaich dhìleis féin
fior-aoibhinn agus ait:
Air son gu'n togam riut, a Dhé,
m'anam gu léir a'm' airc.
5 Oir tha thu fèin ro-mhaith, a Dhé,
làn iochd is acarachd:
Is tha thu do na ghairmeas ort,
paillt ann an tròcaireachd.
6 Eisd m'urnuigh, Dhia; is thoir fa'-near
guth gearanach mo chaoidh.
7 An là mo thrioblaid gaiream ort;
oir freagraidh tusa mi.
8 Am measg nan dée cha'n 'eil, a Dhia,
aon neach tha cosmhuil riut:
No gnìomh air bith tha cosmhuil ris
gach gnìomh a rinneadh leat.
9 Thig iad, gach cinneach rinneadh [leat,
is sleuchdaibh dhuit, a Dhé,
Is bheir iad glòir is moladh àrd
do t'ainm-sa feadh gach rè.
10 Air son, a Dhé, gu bheil thu mòr,
's gu'n deanar oibre leat [mhàin
Tha mìorbhuileach; 's tu féin a
Dia cumhachdach nam feart.

11 Do shlighe teagaisg dhomh, a Dhia,
a'd' fhìrinn gluaisidh mi :
Chum eagal t'ainme gu'm biodh orm
mo chridhe druid riut féin.
12 Le m' uile chridh' àrd mholam thu,
O Thighearna mo Dhia :
Do t'ainm ro-uasal bheir mi fòs,
àrd ghlòir air feadh gach ial.
13 Oir 's mòr do thròcair dhomhsa, Dhé,
is fòs o ifrinn shìos
Thug thusa saors' do m'anam bochd,
is thog thu e a nìos.
14 Luchd-àrdain dh'éirich rium, a Dhé,
is cuideachd làidir dhian, [Dhé,
'G iarraidh m'anam', ach thus', a
nior chuir iad rompa rìamh.
15 Ach tha thu, Dhé, mòr-thròcaireach,
ro-iochdmhor anns gach càs ;
Chum feirge mall, ach saoibhir pailt
am fìrinn is an gràs.
16 O pill rium, is dean tròcair orm,
thoir neart do t'òglach féin,
Do mhac do bhanoglaich faraon
dean fuasgladh ann a fheum.
17 Comhar air maith nochd dhomhsa,
Dhia,
luchd m'fhuath' gu'm faiceadh e,
'S gu'n gabhadh nàir', a chionn gur tu
mo neart, is m'fhurtachd féin.

SALM LXXXVII.

1 Tha 'bhunaite sna sléibhtibh naomh':
2 'S ro-ionmhuineach le Dia
Geatacha Shioin, thar gach àit
a bha aig Iacob riamh.
3 Nithe ro-ghlòrmhor innsear ort,
a chaithir àluinn Dé.
4 Rahab, is Babel cuimhnicheam,
do'n dream d'an aithne mi ;
Gabh beachd air Tirus mar an ceudn',
is dùthaich Phalestin,
Maille ri Etiopia :
am fear so rugadh 'n sin.
5 Mu thimchioll Shioin theirear so,
am fear so rugadh fòs.
'S am fear ud innt'; an Tì a's àird
socraichidh i air chòir.
6 Tràth sgrìobhas Dia le cuimhne
na fineacha fa leth. [mhaith
'N sin àirmhidh e gu'm b'ann an sud,
bha 'm fear so air a bhreith.
Luchd-seinn nan òran bidh an sud,
luchd innil-ciùil d'an réir :
'S ann annad féin, a Dhia nan gràs,
mo thobair tha gu léir.

SALM LXXXVIII.

1 Iehobhah Dhia mo Shlànuighear,
ort ghair mi dh'oidhch' 's a là.
2 A'd' fhianuis thigeadh m'urnuigh
is éisd mo ghlaodh a ghnàth. [fòs ;
3 Oir m' anam làn do thrioblaid ta ;
's do'n uaigh mo bheatha dlùth.
4 Seadh mheasadh mi mar neach théid
do'n t-slochd, is mi gun lùth. [sios
5 Saor tha mi measg nam marbh, is fòs
mar mharbh san uaigh gun deò,
A sgathadh sìos le d' làimh gu beachd,
's nach cuimhnichear ni 's mò.
6 Chuir thu mi'n àite domhain, dorch,
san t-slochd a's ìsle t'ann. [eadh;
7 Is chlaoidh thu mi le d' shumainn-
luidh orm-sa t'fhearg gu teann.
8 Chuir thu luchd m'eòlais fada uam :
's ro-sgreataidh mise leo :
Mar neach am prìosan druidt' a taim,
nach faigh a mach ni's mò.
9 Do bhrìgh mo thrioblaid tha mo shùil
ri caoidh is bròn a ghnàth :
Mo làmhan shìn mi riut, a Dhé,
is ghairm mi ort gach là.
10 Do mhíorbhuile do'n dream tha
a Dhé, an taisbein thu? [marbh,
An éirich iad a nìos a rìs,
a thabhairt dhuitse cliu?
11 Do thròcair is do chaoimhneas caomh,
am foillsichear san uaigh?
Air t'fhìrinn ann an sgrios a bhàis,
le neach an toirear luaidh ?
12 Am bi maoin eòlais anns an dorch'
air t'fheartaibh mìorbhuileach ?
No 'm bi an tìr na dìchuimhn' fios,
no beachd air t'fhìreantachd ?
13 Ach riutsa ghlaodh mi, O mo Dhia :
gu moch théid m'urnuigh suas.
14 Dhia c'uim' an tilg thu m'anam uait?
's an cum thu uam do ghnùis ?
15 O m' òige tha mi air mo chràdh,
ro-dhlùth do bhàs is uaigh ;
Air dhomh bhi fulang t'uamhasan,
tha mi an imcheist chruaidh :
16 Oir dh'imich tharum t'fhearg gu
trom ;
chlaoidh t'uamhais mi a ghnàth :
17 Mar uisge chaidh iad timchioll orm,
ga m' chuairteachadh gach là.
18 Mo charaid chuir thu uam am fad,
's am fear thug dhomhsa gràdh :
Luchd m'eòlais mar an ceudna tha
an dorchadas 'nan tàmh.

SALM LXXXIX.

1 Air tròcair Dhé sior-sheinnidh mi
is ni mi oirre sgeul ;
O àl gu h-àl gu maireannach
air t'fhìrinn thig mo bheul.
2 Oir thubhairt mi, gu'n togar suas
do thròcair mhòr do shior :
Is t'fhìrinn cheart sna nèamhaibh àrd'
socruichear leat gu fior.
3 Coimhcheangal rinn mi ris an Tì
a roghnaich mi gu sìor : [dhomh.
'S do Dhaibhidh tha 'na òglach
mhionnaich mi féin gu fior.
4 Socraichidh mi gu daingean buan
do ghinealach 's do shiol,
Do chaithir rioghail togam suas
o linn gu linn gu sìor.
5 Molaidh na nèamhan àrd' gu binn
do mhiorbhuilean, a Dhé ;
Is t'fhìrinn ann an coimhthional
do chloinne naomha féin.
6 Oir cò sna nèamhaibh choimeasar
ri Dia Iehobhah mòr ?

Is cò ta measg nan cumhachdach
cosmhuil ri Dia na glòir'?

7 An coimhthional nan naomh gu beachd
'S cuis eagail Dia gun cheisd:
Ard-urram o gach neach mu'n cuairt
dha 's dleasdanach am feasd.
8 O Thighearna 's a Dhia nan sluagh
cò 'n Triath sin ann an neart
Is cosmhuil riut? a'd' fhirinn fòs
ga d' chuairteachadh gu beachd?

9 Ard-onfha cuain is fairge mòir',
's tu chuireas iad fo reachd:
A tonnan àrd' tràth dh'éireas suas,
coisgidh tu iad le smachd.
10 Mar dhuine buailte dol do'n eug,
mhin-phronnadh Rahab leat:
Do naimhde sgaoil thu as a chéil'
le d' ghairdean treun 's le d' neart.

11 Is leatsa, Dhé, na flaitheanais,
's an talamh ta fo 'r bonn:
'S tu dhaingnich fòs an cruinne-cé,
le 'làn do thoradh trom.
12 An àirde deas is tuath faraon,
do chruthaicheadh iad leat:
Sliabh Thaboir agus Hermoin àird
a'd' ainm bidh aoibhneach ait.

13 Tha agad gairdean cumhachdach:
a ta do làmh ro-threun,
A Dhé, a ta do dheas làmh fòs
àrduichte mar an ceudn'.
14 Mar àite tàimh do d' chaithir righ
tha cothrom agus ceart:
Bidh tròcair agus firinn fòs
dol romh do ghnùis gu beachd.

15 'S beannaicht' an sluagh a thuigeas fòs
an fhuaim tha aoibhneach ait:
An solus glan do ghnùis', a Dhé,
sior-ghluais dh iad gu ceart.
16 A'd' ainms' air feadh an là bidh iad
gu h-aoibhneach mar bu chòir:
Is ann ad fhìreantachd faraon,
àrduichear iad gu mòr.

17 Oir mais' is glòir an spionnaidh sud
is tus' a mhain, a Dhé:
Ar n-adharc ann ad chaoimhneas [caomh
arduichear leat gu treun.
18 Oir 'se Iehobhah Dia nam feart,
ar targaid is ar sgiath;
'Se 'n ti ro-naomh sin Israeil
ar n-Ard Righ is ar Triath.

19 An taisbean, anns an àm sin féin,
labhair thu, Dhé, gu ceart
Ri d' dhuine naomh; is thubhairt thu,
le firinn, ris gu beachd:
Leag mise 's chuir mi cuideachadh
air gaisgeach treun nam buadh;
Is dh'arduich mi gu mòr an neach
a thagh mi as an t-sluagh.

20 B'e Daibhidh neach a fhuaradh leam,
mo sheirbhiseach ro chaomh;
'Se sin an neach a rinneadh leam
ungadh le m'oladh naomh.
21 Is socruichear mo làmh do shior
gu dìleas daingean leis;
Is ni mo ghairdean cumhachdach
a neartachadh le treis.

22 Le mac an uilc cha chlaoidhear e:
a nàmh cha tog dheth cìs.
23 Buailidh mi 'eascairde 'na làth'r,
leagaidh mi nàmh a sìos.
24 Ach bidh mo thròcair maille ris,
is m'fhirinn mar an ceudn':
Is 'adharc-san a'm' ainm-sa fòs
bidh àrdaichte gu treun.

25 A làmh-san cuiridh mi sa' chuan,
's na sruthaibh a làmh dheas.
26 Carraig mo shlàinte, their e rium,
m' athair, mo Dhia, 's mo threis.
27 Mo cheud-ghin ni mi dheth faraon,
àrdaichte thar gach righ. [leis;
28 Mo chùmhnant seasaidh daingean
mo ghràs dha gleidhidh mi.

29 Is bheir mi air a shliochd gu mair
iad feadh gach linn gu bràth:
'S a chaithir rioghail uasal àrd
mar laithe nèimh a ghnàth.
30 Ma 'se 's gu'n tréig a chlann mo lagh,
's nach gluais iad ann am reachd:
31 Gu'ntruaill iad m'àitheanta ro-naomh,
m'iarrtuis nach cum gu ceart:

32 Fiosraichidh mi an sin gu beachd
le slait, an eucoir chlaon;
Am peacaidh fiosraicheam 's an lochd,
le sgiùrsadh goirt faraon. [gràidh
33 Gidheadh, gu tur mo chaoimhneas-
cha bhuin mi uaith gun cheisd.
Cha'n fhuiling mi gu'm breugaichear.
mo ghealladh fior am feasd.

34 Mo choimhcheangal cha bhrisear leam,
no'n cùmhnant rinn mi ris:
'S am focal a chaidh as mo bheul,
am feasd cha chaochail mis'.
35 Oir aon uair mhionnaich mi mar so,
's ann air mo naomhachd féin,
Do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
am feasd nach dean mi breug.

36 Bithidh a shliochd 's a ghinealach
sior-mhaireannach gach ial,
'S a chaithir rioghail bithidh i
a'm' fhianuis mar a ghrian.
37 Is bithidh mar a' ghealach ghlan
gu daingean buan do shior:
'S mar fhianuis anns na nèamhaibh
bhios tairis agus fior. [àrd'

38 Ach thilg thu uait, is thréig gu tur,
is ghabh thu gràin a nis;
'S an ti dh'ung thu le t'oladh naomh,
tha thu an corruich ris.
39 Coimhcheangal t'òglaich dhileis féin,
sgaoil thusa, Dhé, le tàir:
'S a choron uasal thruailleadh leat,
'g a thilgeadh air an làr.

40 A ghàradh dìdein bhriseadh leat;
's a dhaingneach làidir leag.
41 Mar chobhartach e do luchd-ròid
d'a choimhearsnaich mar sgeig
42 Làmh dheas a nàmhaid thog thu
uil' eascaird' rinn thu ait. [suas:

43 Is phill thu faobhar 'arm; sa chath
cha d'thug thu dhasan neart.

44 Choisg thu a ghlòir, 's a chaithir righ
leag thusa sìos gu làr.
45 Is aimsir 'òige ghearradh leat;
chòmhdaich thu e le nàir'.
46 Cia fhad a dh'fholuicheas tu, Dhé,
thu féin a chaoidh nan cian?
An loisg do chorruich fòs gu cas,
mar theine lasrach dian!

47 Tabhair fa'near is cuimhnich féin
giorrad mo ré 's mo lò:
C'arson a rinn thu clann nan daoin'
mar dhìomhanas no ceò?
48 Cò e am fear am measg nam beò,
am bàs nach faicear leis?
No 'anam féin o làimh na h-uaigh',
an teasairg e le treis?

49 C'ait bheil do chaoimhneas-graidh, a
a thaisbein thu o thùs, [Dhé,
A mhionnaich thu air t'fhìrinn cheirt
do Dhaibhidh chumail suas?
50 Cuimhnich, a Thighearn, toibheum
do sheirbhiseach gu léir: [trom
Is mar a ghiùlain mis' a'm' uchd
masladh a' phobuill thréin,

51 Le'n d'thug do naimhde masladh uath'
gun aobhar, Dhé nam feart,
Oir mhasluich iadsan ceumanna
an tì a dh' ungadh leat.
52 Mòr-bheannaicht' agus cliùteach fòs
gu robh Iehobhah treun,
Gu siorruidh suthain fad gach ré!
Amen agus Amen.

SALM XC.

1 'S TU b'ionad còmhnuidh dhuinn
gach linn,
a Thighearna na glòir'
2 Cian mu'n do ghineadh fòs na cnuic,
's na sleibhte beag no mòr.
Cian mu'n do dhealbh thu'n talamh
no'n cruinne-cè le d' neart; [trom,
O bhith-bhuantachd gu bith-bhuant-
is tusa Dia gu beachd. [achd,

3 Gu neo-ni pillear leatsa rìs
an duine truagh g'a sgrios;
Is their thu fòs, O chlann nan daoin'
grad-phillibh air 'ur n-ais.
4 Oir mìle bliadhn' a'd' shealladh féin,
mar an là 'n dè a ta [fòs
'N tràth théid e seach: is amhluidh
mar fhorair' oidhch' a'd' làth'r.

5 Dh'fhuadaich thu sìos iad mar le sruth
mar chodal iad no suain;
Sa' mhaduinn bidh iad mar am feur
gu moch a dh'éireas suas.
6 Air maduinn brisidh e fo bhlàth,
is fasaidh e gu h-àrd:
Ri àm an fheasgair gearrar e,
is seargaidh air an làr.

7 Oir chaitheadh sinn le d' chorruich
ghéir;
chlaoidh t'fhearg-sa sinn gu tur.
8 Ar peacaidh dhiomhair, is ar lochd,
an sealladh t'eudain chuir.

9 Oir an ad fheirg ar n-uile làith'
tha teireachduinn fa seach:
Is chaithear leinn ar bliadhnaidh fòs
mar sgeul a dh'innseadh neach.

10 'S iad làith' ar bliadhna mar an ceudn'
tri fichead bliadhn' sa deich,
No, feudaidh bhith, le tuilleadh neart
ceith'r fichead bliadhn' do neach:
Gidheadh cha 'n 'eil 'nam spionnadh
ach cràdh is cùradh geur: [sud
Oir sgathar sìos gu h-ealamh e,
is siùbhlaidh sinn gu léir.

11 Cò aig am bheil deadh thuigs' is fios
air neart do chorruich féin?
Is amhluidh fòs mar t'eagal mòr,
tha lasair t'fheirg' d' a réir.
12 O teagaisg dhuinn, a Dhé nam feart,
mar àirmhear leinn ar làith';
A chum ar cridh' a shocruchadh
air gliocas ceart gach tràth.

13 O Thighearna Iehobhah mhòir,
pill féin a rìs: cia fhad?
Mu thimchioll staid do sheirbhiseach
gabh aithreachas gu grad.
14 O dean ar sàsuchadh gu moch
le d' thròcair chaoimh, a Dhé,
A chum gu'm bi sinn aoibhneach ait,
ri fad ar là 's ar rè.

15 Dean subhach sinn a reir nan là
a chràidh thu sinn gu goirt;
A réir nam bliadhna ud faraon
am faca sinn an t-olc. [gnìomh,
16 Taisbean do d' sheirbhisich do
faiceadh an clann do ghlòir.
17 Is bitheadh mais' ar Tighearn Dia
a' dealradh oirnn gu mòr.

Na gnìomhara a rinn ar làmh,
socruich iad dhuinn, a Dhé;
Na gnìomhara a rinneadh leinn,
dean daingean iad gu léir.

SALM XCI.

1 An neach sin tha 'na thàmh gach uair
an ionad uaigneach Dhé;
Fo sgàil an Uile-chumhachdaich
buan-chòmhnuidh ni gach ré.
2 Their mi a nis mu thimchioll Dhé,
mo thearmunn e, 's mo neart;
Mo dhaingneach: cuiream dòchas
ann:
mo Dhia; 's e Dia nam feart.

3 Gu dearbh o rib an eunadair
ni esan fuasgladh ort,
Is ni do shaoradh mar an ceud'
o'n phlàigh tha gràineil goirt.
4 Le 'iteich ni e d'fholach fòs,
bidh t'earbsa fuidh a sgéith;
Is 'fhìrinn bidh 'na targaid dhuit,
mar sgéith do d' dhìon gach ré.

5 Fa chùis an uambais anns an oidhch'
cha bhi ort geilt no sgàth;
No fòs fa chùis na saighde bhios
a' ruith air feadh an là: [phlàigh
6 Cha bhi maoin eagail ort roimh 'n
tha triall an dorchadas:

No fòs fa chùis an uilc a bhios
mu mheadhon là ri sgrios.

7 Bidh mìle tuiteam sìos ri d' thaobh,
deich mìle fòs ri d' dheis;
Ach olc dhiubh sud cha tig a'd' chòir
no 'm fagus duit am feasd.
8 A mhàin le d' shùilibh seallaidh tu,
is bheir fa'near le beachd:
Droch-dhìol is tuarasdal nan daoi,
gun cheisd do chithear leat.

9 A chionn gu'n d'ròghnaich thusa Dia,
mar chòmhnuidh dhuit gach am,
An Dia ud tha 'na thearmunn domh,
'se 'n Ti a's àirde t'ann:
10 Aon olc cha'n éirich dhuit; is plàigh
do d'fhàrdaich cha tig dlùth.
11 Oir bheir e àithn' d'a ainglibh, chum
a'd' ròd gu'n dìon iad thu.

12 Is togaidh iadsan thusa suas
gu h-àrd air bharr am bos;
Eagal gu'm buailteadh leat air cloich,
aon-uair air bith do chos.
13 Air leòmhan is air nathair-nimh'
gun dòrainn saltrar leat:
Pronnaidh tu 'n dràgon sìos le d' chois,
's an leòmhan òg le d' neart.

14 A chionn gur ionmhuinn leis-san mi,
sàr fhuasgladh bheir mi dha;
Air m'ainm a chionn gur eòlach e,
àrdaicheam e gach là.
15 Gairidh e orm, is freagram e:
'na thrioblaid bitheam leis;
Onoir is urram bheir mi dha,
is fuasglam air gu deas.

16 Le saoghal fad is maireannach
sàsuicheam e gu leòr:
Mo shlàinte dha-san mar an ceudn'
foillsichidh mi gu mòr.

SALM XCII.

1 Bu tabhairt buidheachais do Dhia,
's ni sàr-mhaith maiseach e;
Bhi tabhairt cliu, O Thi a's àird',
do t'ainm-sa feadh gach ré:
2 Do chaoimhneas-gràidh sa'mhaduinn [mhoich,
gach là bhi cur an céill;
'S air t'fhìrinn ta neo-mhearachdach,
gach oidhch' bhi deanamh sgéil,

3 Air inneal-ciùil nan teuda deich,
is air an t-saltair ghrinn;
'S air clàrsaich le guth fonnmhor àrd,
a sheinneas ceòl gu binn.
4 Oir tre do ghnìomhara, a Dhé,
rinn thu mi aoibhin ait;
Is ann an oibribh fòs do làmh
nim' gairdeachas gu pailt.

5 T'oibre-sa, Dhè, cia iongantach!
do smuainte cò d'an léir?
6 An t-amadan cha tuig e so,
's cha'n eòl do'n amhlair e.
7 Tràth chinneas luchd na h-aingidh-
a nìos mar chinneas feur, [eachd
Tràth bhitheas fòs luchd-deanamh
s'fàs fo bhlàth gu léir: [uilc
'Se sud is deireadh dhoibh fadheòidh
gu'n sgriosar iad am feasd.

8 Ach thusa, Dhé, gu sìorruidh ta
àrd-urramach gun cheisd.
9 Oir feuch, do naimhde féin, a Dhé,
oir feuch, do naimhde féin,
Lan-sgriosar iad: iom-sgaoilear fòs
luchd-aingidheachd gu léir:

10 Ach m'adharc togaidh tusa suas,
mar adharc buabhuill àird':
Is mar le h-oladh fhìor-ghlan ùir,
ungar mi féin le d' ghràs.
11 Chì mi mo mhiann air m'easceairdibh:
is cluinnidh fòs mo chluas
A toil air luchd na h-aingidheachd,
a'm' aghaidh dh'éireas suas.

12 Bidh piseach air an fhìrean chòir
mar phailm-chrann ùrar glas:
Mar sheudar àrd air Lebanon,
a' fàs gu dìreach bras.
13 An dream tha air an suidheachadh
an tigh 's an àros Dé,
An cùirtibh greadhnach àrd' ar Dia,
sior-fhàsaidh iad gach ré.

14 San àm am bi iad aosmhor liath,
bheir iad mòr mheas a mach;
Is bithidh sultmhor le deadh bhlàth
dhiubh sud gach uile neach.
15 A chum gu feuch iad gu bheil Dia
ro-chothromach is ceart;
Mo charraig e, 's cha 'n'eil ann féin
aon eucòir no droch bheart.

SALM XCIII.

1 Is Rìgh Dia, air a sgeudachadh
le mòralachd gach àm;
Ta air a sgeudachadh le neart,
is criosluichte gu teann.
Shocruicheadh leis an cruinne-cé,
nach gluaisear e a chaoidh.
2 Do chaithir daingean ta o chian:
's tu féin gun tus gun chrioch.

3 Do thog na tuiltean suas, a Dhé,
na tuiltean thog an guth;
Seadh thog na tuilte suas gu h-àrd
an tonna mòr' gu tiugh.
4 Is treise Dia ta chòmhnuidh shuas
na fuaim nan uisge garbh;
Is treise Dia na sumainnean,
is tonna cuain gu dearbh.

5 A ta do theisteis is do reachd
ro-dhaingean agus fìor: [thigh,
Tha naomhachd iomchuidh air do
a Dhé nam feart, gu sìor.

SALM XCIV.

1 O Dhia, d'am buin ceart-dhioghaltas,
Iehobhah neartmhoir thréin,
D'am buin a mhain ceart-dhioghaltas,
gu dealrach nochd thu féin.
2 O Bhreitheamh cheirt na talmhainn,
thu féin a thogail suas: [dean
Is ìoc do luchd an uaibhreachais
ceart-luigheachd agus duais.

3 Cia fhad a ni luchd aingidheachd,
cia fhad, a Dhia, a ni
Luchd aingidheachd ùr-ghairdeachas,
le aoibhneas mòr gun dìth?

4 Cia fhad a bhrùchdar briathra leò,
a' teachd air nithibh cruaidh?
'S a bhitheas luchd na h-aingidh-
ri ràiteachas is uaill? [eachd,

5 Bhris iad do shluagh gu mìn, a Dhé
is t'oighreachd chlaoidh gu goirt.
6 Bantracha, coigrich, 's dilleachdain,
'gam marbhadh, is 'gam mort.
7 Their iad gidheadh, cha léir do Dhia,
is fòs ni mo a ni
Dia Iacoib sud a thoirt fa'near,
's cha chuir am feasd am prìs.

8 O dhaoine brùideil measg an t-sluaigh,
nis tuigibh agaibh féin,
Is amadain, cia fhad a bhios
sibh gabhail thugaibh céill?
9 An neach a chuir air faillein cluas,
am bi gun chlàisteachd ghéir?
An Tì a dhealbh an t-sùil faraon,
nach ann da féin is léir?

10 'N ti smachdaicheas na fineachan,
an e nach cronuich e?
An ti bheir eòlas do gach neach,
an neach gun eòlas e?
11 Air smuaintibh dhaoin, is fiosrach Dia,
gur dìomhain iad gu beachd,
12 Dhia, 's beannaicht' iad d'an toir thu
is teagasg as do reachd: [smachd,

13 Chum fois gu'n tugadh tusa dhoibh,
o làithibh àmhghair olc,
Gu ruig an uair an cladhaichear
do dhaoinibh daoi an slochd.
14 Oir Dia cha tilg e dheth am feasd
an sluagh d'an d' thug e spéis:
'S ni mò na sin a thréigear leis
an oighreachd a's leis féin.

15 Ach pillidh breitheanas a rìs
ri fìreantachd air ais:
Is luchd a' chridhe threibhdhirich
leanaidh 'na déigh gu cas.
16 An aghaidh fòs luchd-deanamh uilc
cò dh' éireas leam an àird?
An aghaidh luchd na h-aingidheachd,
cò sheasas air mo phàirt?

17 Mur bitheadh Dia Iehobhah leam,
ga m' chuideachadh le buaidh,
'S beag nach robh m'anam bochd an
gu tosdach anns an uaigh. [tàmh
18 Tràth thubhairt mi, a ta mo chos
air sleamhnachadh uam sìos;
Do thròcair chaomh-sa 'n sin, a Dhé,
chum suas mi, agus dhìon.

19 Air bhith do m' smuainte muladach,
is lìonmhor ann am chom,
Do chomhfhurtachd-sa thug an sin
sòlas do m'anam trom.
20 Aig caithir rìoghail luchd an uilc
'm bi comunn riut gu beachd,
Tha dealbh gu seòlta aimhleis mhòir,
's ga orduchadh le reachd?

21 An aghaidh an'ma 'n fhìrein chòir
chruinnicheadh leò gu dlùth;
A dh'fhàgail ris fuil neochiontaich,
le breitheanas nach fiù.
22 Ach Dia mo dhaingneach 'se: mo
mo charraig dhìon gach lò. [Dhia,
23 'Se dhìolas orra sud air ais
gach eucoir rinneadh leo:

An sgathadh sìos do nithear leis
gu ceart 'nan eucoir féin;
Is ni Iehobhah mòr ar Dia,
an sgathadh sìos gu treun.

SALM XCV.

1 O Thigibh, seinneamaid do Dhia:
thigeadh gach neach 'na làth'r;
Do charraig thréin ar slàinte fòs,
togamaid iolach àrd.
2 A steach 'na fhianuis thigeamaid
le buidheachas gach là:
Togamaid ceòl gu suilbhireach
a' seinn le salmaibh dha:

3 Is Dia ro-mhòr Iehobhah treun;
righ mòr os ceann gach dia.
4 Doimhneachd na talmhainn tha 'na
làimh;
's leis neart nan cnoc 's nan sliabh.
5 'Se rinn an cuan tha farsuinn mòr,
tha còir aig air is sealbh;
'S an talamh tioram le a làimh
'se chruthaich is a dhealbh.

6 O thigibh agus sleuchdamaid,
is deanar cromadh leinn;
Is air ar glùinibh tuiteamaid
do 'n Dia a chruthaich sinn;
7 Oir 'se ar Dia, is sinn a shluagh,
a bheathaich e mar thread, [leibh,
Caoraich a làimh: ma dh'éisdear
an diugh r' a ghuth gun bhreug.

8 Na cruaidhichear 'ur cridhe leibh,
mar anns a' chomh-stri dhian,
Mar rinneadh leibh san fhàsach
chruaidh,
ga 'm bhuaireadh le bhur miann:
9 Tràth dh'thionn 's a dhearbh 'ur sinn-
sir mi,
's mo ghnìomh tràth chunnaic iad.
10 An t-àl ud ré dà fhichead bliadhn'
chuir campar orm is eud:

Thubhairt mi, 'S pobull iad 'gam bhéil
droch chridhe seachranach:
Is air mo shlighibh nach do ghabh
riamh eòlas fìrinneach: [mòr,
11 D'an d'thug mi féin mo mhionnan
a'm' fheirg 's a'm' chorruich ghéir,
Nach rachadh iad a chaoidh a steach
do m'ionad-suaimhneas féin.

SALM XCVI.

1 Canaibh do'n Tighearn òran nuadh,
gach aon tìr, canaibh dha. [ibh,
2 Seinnibh do Dhia: 'ainm beannaich-
nochdaibh a shlàint' gach là.
3 Am measg nam fineachan gu lèir
sìor-thaisbeinibh a ghlòir:
Am measg gach pobuill aithrisibh
a mhìorbhuile ro-mhòr.

4 Oir 's mòr Iehobhah Dia nam feart,
's ion-mholta feadh gach ré;
Is aobhar eagail e faraon
os ceann nan uile dhée:
5 Oir uile dhée nam fineachan
is ìodhoil iad gu léir:

Ach 'se Iehobhah Cruithfhear ard
nam flaitheas is nan speur.

6 Ard-urram agus mòralachd
'na fhianuis-san a ta:
Treun-spionnadh agus maisealachd
'na theampull naomh a ghnàth.

7 O fhineacha nan slògh gu léir
thugaibh do Dhia nam feart;
Thugaibh do'n Tighearna faraon
glòir, urram, agus neart.

8 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
do'n Tighearn thugaibh uaibh:
Thigibh d'a chùirtibh naomha steach,
is thugaibh ofrail leibh.

9 Do Dhia Iehobhah sleuchdaibh sìos
am mais' a naomhachd féin:
Biodh eagail oirbh, gach uile thìr,
'na fhianuis-san gu léir!

10 Abraibh measg fhineach, gu bheil Dia
riaghladh mar righ gu beachd.
Buan-dhaingnichear an domhan leis;
air daoinibh bheir breth cheart.

11 Biodh aoibhneas air na nèamhaibh
is biodh an talamh ait; [àrd',
Beucadh an cuan gu farumach,
s a lànachd-san gu pailt.

12 Biodh aoibhneas air a' mhachair fòs,
is air gach ni a t'ann;
An sin bidh aiteas air gach coill',
is air gach craoibh is crann,

13 An làthair Dhé: oir tha e teachd,
oir tha e teachd gu breth:
Air talamh chum gu'n deantadh leis
ceart-bhreitheanas fa leth:

Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne ché;
Bheir air a' phobull breitheanas
le firinn fhior-ghloin réidh.

SALM XCVII.

1 Iehobhah mòr 'se tha 'na Righ,
biodh aiteas air gach tìr;
'S air eileanaibh tha lìonmhor ann,
biodh gairdeachas gu léir.

2 Tha neula tiugh' is dorchadas
m'a thimchioll air gach leth:
'Se 's còmhnuidh fòs d'a chaithir-righ
deadh chothrom is ceart-bhreth.

3 Tha teine millteach roimh a ghnùis
ag imeachd air gach àird,
Le'n loisgear suas gu lasarach
a naimhdean anns gach àit.

4 Le solus glan a dhealanaich
dhealruich an cruinne-cé:
Chunnaic an talamh sud gu dearbh,
ghrad-chlisg is chriothnuich e.

5 Na cnuic, an làthair Dhia nan dùl,
leagh as air fad mar chéir:
Roimh ghnùis Ard-Righ an domhain
leagh iadsan as gu léir. [mhòir

6 Na nèamha cuiridh 'n céill a cheart;
is chi gach sluagh a ghlòir.[chrom

7 Do dhealbhaibh snaidhte meud 'sa
gu'n robh dhoibh amhluadh mòr,

Tha deanamh uaill' is ràiteachais
á iodholaibh nach fiù;

Gach uile dhée a ta sibh ann,
sleuchdaibh do Dhia nan dùl.

8 Rinn Sion aoibhneas nach bu ghann,
an uair a chual i 'n sgeul,
Rinn nighean Iudah gairdeachas
mu d' bhreitheanais, a Dhé.

9 Oir tha thu, Dhia Iehobhah, àrd
os ceann gach uile thìr:
Tha thu air t'àrdachadh gu mòr,
os ceann gach dia gu léir.

10 Sibhse le'n ionmhuinn Dia ro-naomh,
fuathaichibh olc a chaoidh:
Anam a naomh sìor-ghleidhidh e:
saoraidh o làimh nan daoi.

11 Cuirear mar phòr gu frasach pailt,
solus do'n fhìreanach;
Is aoibhneas dhoibh-san fòs a ta
'nan cridhe treibhdhireach.

12 Biodh aiteas oirbh an Dia na glòir,
O fhireana gu léir:
Is thugaibh buidheachas do Dhia,
ri cuimhn' a naomhachd féin.

SALM XCVIII.

O seinnibh òran nuadh do Dhia,
rinn bearta mìorbhuileach:
'S i dheas làmh féin 's a ghairdean naomh
thug dhasan buaidh a mach.

2 Feuch, thaisbein Dia gu follaiseach
'fhurtachd 's a shlàinte mhòr:
Am fianuis chinneach nochdadh leis
'fhìreantachd féin gu leòr.

3 Chuimhnich e 'fhìrinn is a ghràs
do theaghlach Israeil;
Is slaint' ar Dia-ne chunnaic fòs
gach iomall tìr gu léir.

4 Do Dhia Iehobhah togaibh suas
àrd-iolach ait, gach tìr:
Togaibh bhur guth: bibh subhach
is seinnibh moladh fìor. [fòs,

5 Do Dhia Iehobhah mòr nam feart
seinnibh air clàrsaich ghrinn;
Le clàrsaich (deirim) seinnibh dha,
le guth na sailm gu binn.

6 Le fuaim na h-adhairc seinnibh dha,
's le guth na trompaid àird':
Do Dhia an t-Ard-Righ seinnibh fòs,
le iolach ait 's gach àit.

7 Beucadh an fhairge mhòr gu borb,
's an làn tha innt' le chéill';
An domhan, is gach dùil a ta
an còmhnuidh ann gu léir.

8 Buaileadh na tuilte mòr' am bos';
na sléibhte bitheadh ait,

9 An làthair Dhé; oir tha e teachd
air talamh thabhairt ceirt:

Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché;
Bheir air a' phobull breitheanas
le cothrom fìor-ghlan réidh.

SALM XCIX.

1 Tha Dia 'na Righ is criothnaicheadh
gach uile shluagh air bith:

'Se shuidheas eadar cherubim,
biodh air an talamh crith.
2 An Sion tha Iehobhah mòr,
is àrd os ceann gach sluaigh.
3 T'ainm mòr ro-uamhor molar leo,
oir tha e naomh r'a luaidh.

4 Is toigh le neart an Righ ceart-bhreth:
's tu shocruicheas a' cheart:
An Iacob breitheanas is còir
cuiridh tu 'n gnìomh gu beachd.
5 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh,
is sleuchdaibh dha gu caomh,
Aig stòl a chos gu h-urramach;
oir tha e féin ro-naomh.

6 Am measg a shagart Aaron 's Maois
bha Samuel do'n dream
A ghair air 'ainm; dh'iarr iadsan Dia,
fhreagair e iad san àm.
7 Am baideal neoil gu gràsmhor caoin
labhair an Tighearn riu:
Na h-àitheantan a thug e dhoibh,
's a theisteas ghleidheadh leo.

8 Iehobhah Dia, thug freagradh dhoibh:
's tu 'n Dia a mhaith an lochd,
Ge d' rinn thu orra dioghaltas
air son an innleachd olc.
9 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh
's 'na thulaich naomh a ghnàth,
Sìos sleuchdaibh dha gu h-iriosal;
oir 's naomh ar Dia gu bràth.

SALM C.

1 Togadh gach tìr àrd-iolach glaoidh,
do Dhia Iehobhah mòr.
2 Thigibh, is deanaibh seirbhis ait,
'na làthair-san le ceòl.
3 Biodh agaibh fios gur esan Dia,
'se rinn sinn, 's cha sinn féin;
A phobull sinn, 's a chaoraich fòs
dh' ionaltradh leis gu léir.

4 Thigibh a nis le buidheachas
'na gheataibh-san a steach,
Is thigibh fòs le moladh mòr
an cùirtibh naomh' a theach:
Is thugaibh dha mòr-bhuidheachas,
'ainm beannaichibh gu binn.
5 Oir Dia ta maith, tha 'thròcair buan,
is 'fhìrinn feadh gach linn.

SALM CI.

1 Breth cheart is tròcair canar leam;
Dhé, seinneam dhuit le ceòl.
2 Is iomchaiream mi féin gu glic
air slighe fhoirfe chòir.
O c'uin do m'ionnsuidh-sa a thig
thu féin, a Dhia nam feart?
A steach a'm' fhàrdaich gluaisidh mi
le cridhe fìor-ghlan ceart.

3 Fa chomhair fòs mo shùile féin,
cha chuir mi olc am feasd: [leam,
Obair luchd-ceannairc 's fuathach
's cha lean i rium gun cheisd.
4 An cridhe iargalt ceannairceach
uam triallaidh e an céin:
Eòlas no furan air an daoi
a chaoidh cha chuir mi féin.

5 An ti bheir beum d'a choimhearsnach,
lom-sgriosaidh mi as 'àit;
An cridhe borb cha'n fhuiling mi,
no neach a sheallas àrd.
6 Bidh m' air' air fìreanaibh na tìr',
gu'n gabh iad còmhnuidh leam:
An ti bhios foirfe glan 'na bheus,
'se 's òglach dhomh gach àm.

7 Fear deanamh ceilg' is mealltair-
eachd,
a'm' thigh-sa cha 'n fhaigh tàmh;
A'm' làthair, neach a labhras breug
cha 'n fhuirich e gu bràth;
8 Lom-sgriosaidh mise fòs gu moch
gach droch dhuin' as an tìr,
Chum luchd an uilc a sgathadh as
o chaithir Dhé gu léir.

SALM CII.

1 Ri m' urnuigh éisd, Iehobhah Righ;
is ruigeadh ort mo ghlaodh.
2 Na foluich uam do ghnùis san là
thig trioblaid orm gach taobh:
San là an gairm mi ort gu geur,
crom thugam féin do chluas;
Is freagair mi gu deifireach,
a' furtachd air mo chruas.

3 Do bhrìgh gu bheil' mo làith' mar
a' teireachduinn a ghnàth; [cheò
Mar lic an teinntein 's amhluidh sin
mo chnàmhan loisgte ta.
4 Trom-bhuailte tha mo chridhe bochd
is shearg e mar am feur; [beachd,
Ionnus gu'n d' dhearmad mi gu
greim arain chur a'm' bheul.

5 Le guth mo chaoidh, mo chnàmhan
lean
ri m' chraicionn féin gu teann
6 Mar phelican an fhàsaich mi,
's mar chaillich-oidhch' nam beann.
7 Ri faire taim gu furachair,
is cosmhuil mi a ghnàth
Ri gealbhonn beag 'na aonar fòs
air mullach tighe ta.

8 Ri fad an là mo naimhde garg'
ga m' mhasluchadh gu trom;
A'm' aghaidh mhionnaich iad gu
air bhoile dh'éirich rium. [léir,
9 Le m' dheuraibh choimhmeasg mi
mo dheoch;
mar aran dh'ith mi luath',
10 Tre lasan t'fheirg'; or thog thu mi,
is leag thu rìs gu truagh.

11 Mar sgàile chlaon mo làithean sìos;
is shearg mi féin mar fheur.
12 Ach mairidh tus', am feasd, a Dhé,
's do chuimhne féin gu sìor.
13 Nis éiridh tu a dheanamh gràis
air Sion naoimh gu dlùth:
Oir àm a cabhair tha air teachd,
seadh, 'n t-àm a dh'orduich thu.

14 Oir t'òglaich tha a' gabhail tlachd
'na clachaibh breagh' gach uair:
Tha deadh thoil aig do sheirbhisich
d'a luaithre is d'a h-ùir.
15 Mar sin bidh air na fineachaibh
eagal roimh ainm an Triath;
Is air gach righ air thalamh ta
bidh roimh do ghlòir-sa fiamh.

16 Tràth thogar Sion suas le Dia
taisbeanar e 'na ghlòir.
17 Urnuigh nam bochd bheir e fa'near,
's cha diùlt e iad le tàir.
18 Do 'n àl a ta ri teachd 'nar déigh,
sud sgrìobhar dhoibh gu beachd :
'S an dream a ghinear o so suas,
molaidh iad Dia nam feart.

19 Oir dh'amhairc e a nuas gu beachd,
o àird a naomhachd féin ;
Is air an talamh dh'amhairc Dia,
a nuas o nèamh nan speur.
20 A chluinntinn osnaich ghearanaich
a' phrìosanach ta 'n sàs ;
Chum fuasgladh air a' mhuinntir sin
a dh'orduicheadh chum bàis.

21 An Sion chum a chur an céill
ainm uasal àrd ar Dia;
'S a dh'innseadh an Ierusalem
moladh is cliù an Triath.
22 An t-àm a bhios na fineacha
air cruinneachadh le chéil' ;
'S gu seirbhis Dé tràth thionailear
na rìoghachda gu léir.

23 Air feadh na slighe is an ròid
mo threòir do lagadh leis :
Mo làithe chuir an giorrad fòs.
24 'S mar so do labhair mis,
Mo Dhia, na glacar mi le bàs,
mu thìmchioll leth mo la:
O aois gu h-aois gu maireannach,
do bhliadhnaidh buan a ta.

25 O chian leag thusa bunaite,
na talmhainn so, a Dhé ;
Is iad na nèamha fìor-ghlan àrd'
oibre do làmha féin.
26 Teirgidh iadsan 's théid iad as,
ach mairidh tusa, Dhé :
Seadh teirgidh iadsan 's gabhaidh [seach
mar eudach sean gu léir :

Feuch caochlaidh tu mar thrusgan iad,
is caochl'ear iad gun cheisd.
27 Tha thus'a mhàin gun chaochladh ort,
's do bhliadhnaidh buan am feasd.
28 Bidh clann do sheirbhiseach, a Dhé,
maireannach buan a ghnàth :
Is ann ad fhianuis socruichear
an gineal-san gu bràth.

SALM CIII.

1 O M'ANAM, beannaich thusa nis
an Dia Iehobhah mòr :
Moladh gach ni an taobh stigh dhiom
'ainm naomha mar is còir.
2 O m'anam, beannaich féin a nís
Iehobhah mòr do Dhia :
Na dichuimhnich na tiodhlacan
a dheònuich dhuit an Triath.

3 'Se mhaitheas duit gu gràsmhor caoin
gach peacadh annad féin :
'Se bheir dhuit slàint', is furtachd fòs,
o t'euslaintibh gu léir.
4 Do bheatha fòs o sgrios a' bhàis,
'se dh'fhuasglas duit gu pailt :
'Se chrùnas thu le coron gràidh,
's le tròcair chaoimh gun airc.

5 Le 'mhaitheas is le 'thiodhlacaibh
sàr-lìonaidh e do bheul :
'S tha t'òige air a nuadhachadh
mar iolar luath nan speur.
6 Air sgàth na muinntir ud, a ta
le fòirneart air an claoidh,
Ceartas is breitheanas faraon,
'se Dia ni dhoibh gun dìth.

7 Do Mhaois an neach a b' òglach dha,
a shlighe chuir e 'n céill :
Is mar an ceudna 'ghnìomhara
do chlannaibh Israeil. [each,
8 Tha'n Tighearu iochdmhor tròcair-
's mall 'fhearg, 's is pailt a ghràs.
9 Cha bhi e tagradh ruinn do shior
's cha ghléidh e 'fhearg gu bràth,

10 A réir ar peacaidh iomarcaich,
dioghaltas oirnn cha d'rinn ;
'S a rèir ar ciont' is eusaontais
cha d'thug e luigheachd dhuinn.
11 Oir mar os ceann na talmhainn ta
na speuran àrd gach ré,
Is amhluidh sin tha 'thròcair mòr
do'n dream d'an eagal e.

12 Mar tha an àird an ear 's an iar
a gabhail fad o chéil' ;
'S co fhad a chuireas Dia nan gràs
ar peacaidh uainn gu léir.
13 Amhluidh mar ghabhas athair daimh
is truas d'a leanbaibh maoth,
Mar sin d'a fhìor luchd-eagail féin
Dia gabhaidh truas gu caomh.

14 Oir 's aithne dhasan agus 's léir
ar cruth 's ar dealbh gu ceart ;
Gur duslach talmhainn sinn air fad,
is cuimhne leis gu beachd.
15 An duine truagh, a ta a làith'
amhluidh mar fheur a ghnàth ;
Mar bhàrr na luibh' air machair fòs
a ta e fàs fo bhlàth.

16 Oir gabhaidh thairis osag ghaoith',
's cha bhi e idir ann ;
'S cha 'n fhaicear e san ionad ud
an robh e fàs gu teann.
17 Ach mairidh tròcair Dhé gu sìor
do'n dream d'an eagal e,
Is fòs do chloinn an cloinne-san
bidh 'fhìreantachd gach ré :

18 Do 'n aitim ud a chumas ris
an cùmhnant rinn e riu :
'S a chuimhnicheas 'uil' àitheantan,
a chum gu'n deant' iad leo. [àrd,
19 Dia shocruich anns na nèamhaibh
a chaithir rìoghail féin ;
A rìoghachd tha an uachdar fòs
os ceann gach ni fo 'n ghréin.

20 Sior-bheannaichibh Iehobhah mòr,
O 'aingle treun an neart,
Tha deanamh iarrtuis mar is còir ;
's a tabhairt géill d'a reachd.
21 Gach uile shluagh a bhuineas da,
beannaichibh Dia a nis ;
A sheirbhisich le 'n coimhlionar
gach ni a's toileach leis.

22 'Uil' oibre, feadh a thighearnais,
a rinneadh leis an Triath,

An righ Iehobhah beannaichibh :
O m'anam, beannaich Dia.

SALM CIV.

1 O M'ANAM, beannaich thusa Dia :
mo Dhia, 's tu 'n Triath ro-mhòr ;
Tha thusa air do sgeadachadh
le mòralachd is glòir.
2 Seadh chuir thu solus dealrach glan,
mar thrusgan umad féin ;
Is shìn thu mach, is sgaoileadh leat,
mar chùirtean nèamh nan speur.

3 Sailean a sheòmair leagadh leis
air uisgeachaibh mar stéidh :
Mar charbad rinn na neula tiugh,
'se ruith air sgiathaibh gaoith'.
4 'Se féin a rinn na h-aingil fòs
'nan spioraid làidir threun ;
'Se rinn 'nan teine lasarach
a theachdairean gu léir.

5 Is bunaite na talmhainn fòs
shocruicheadh leis 'nan àit,
A chum nach gluaist' as 'ionad e
a chaoidh nan cian gu bràth.
6 Is dh'fholuich thu le doimhneachd e,
ceart mar gu'm b'ann le brat :
Os ceann nam beann 's nan sléibhte
na h-uisgeacha do stad. [àrd'
7 Air cluinntinn doibh guth t'achmha-
theich iad air falbh gu cas : [sain,
Is fòs ri guth do thairneanaich,
le deifir chaidh iad as. [suas,
8 Ri taobh nam beann chaidh iad a
's a sìos air feadh nan gleann :
Gu ruig an t-àit' a dh'orduich thu
's a shocruich thu gu teann.

9 Chuir thusa rompa criocha buan
nach téid iad tharta null ;
'S nach pill iad air an ais a rìs
dh'fholach na tìr' le tuinn.
10 Cuiridh e mach na tobraichean
air feadh nan glac 's nan gleann,
A ta gun tàmh le 'n sruthaibh bras,
a' ruith air feadh nam beann.

11 Do bheathaichibh na macharach
deoch bheir e dhoibh r'a h-òl :
'S na h-asail fhiadhaich coisgidh iad
an tart 's an ìota mòr.
12 Am fagus doibh ni eoin nan speur,
tigh clùthor tàimh dhoibh féin :
Is eadar gheugan cuirear leo
an ceileir binn an cèill.

13 Uisgichidh e o 'sheòmraibh àrd'
na beannta mòr' gun tàmh :
An talamh tioram gheibh a dhìol
le toradh gniomh do làmh.
14 Bheir e air feur bhi fàs do'n sprèidh,
's air luibh bhi fàs gun sgios
Do dhaoinibh, chum gu'n tugadh iad
o'n talamh biadh a nìos :

15 Is fìon a chuireas cridhe dhaoin'
air shubhachas 's air ghean,
Is oladh fòs a ni an gnùis
le maise dealrach glan.
'Se bheir dhoibh aran mar an ceudn'
fhreasdal am feum gu leòr,
An cridhe dhaoin' a chuireas neart,
le misneich mhaith is treòir.

16 Tha craobhan àrd' an Tighearna
ro làn do bhrigh gu léir,
Is seudair mhaiseach Lebanoin
a shuidhicheadh leis féin.
17 Is bithidh nid san ionad ud
aig eunlaith luath nan speur :
Na craobhan giumhuis aig an storc
mar ionad tàimh dhi fèin.

18 An tearmunn féin, am beanntaibh
na gabhair fhiadhaich leag ; [àrd',
Na coinein bheaga mar an ceudn'
an còsaibh blàth nan creag.
19 A' ghealach dh'orduich esan fòs
a sgarachduinn nan tràth :
Is aig a' ghréin tha eòlas maith
mar luidheas i gach là.

20 Do nithear leat-sa dorchadas,
is thig an oidhch' gu grad ;
An sin bidh beathaich allt' na coill'
a' dol a mach air fad.
21 Ri beucadh bidh na leòmhain òg
ag iarraidh cobhartaich,
Is bithidh iad ag iarraidh bìdh
air Dia ro-chumhachdach.

22 An sin 'nuair dh'éireas suas a' ghrian,
cruinnichidh iad le chéil'.
Gu h-uaigneach luidhidh iad a stigh
'nan garaidh dìdein féin.
23 Is théid an duine mach an sin
gu 'obair mar is còir,
Is leanaidh e gu dìchiollach
a shaothair gu tràth nòin'.

24 Cia lìonmhor t'oibre mòr, a Dhé !
an gliocas rinn thu iad :
An talamh fòs le d' shaoibhreas mòr,
tha làn air fad 's air leud.
25 Mar sin an cuan tha farsuinn mòr,
's gach ni a shnàgas ann,
Na beathaichean tha beag is mòr,
gun orra cunntas cheann.

26 Tha longan siubhal ann gu tiugh ;
's tha'n Lebhiàtan mòr,
A chumadh is a dhealbhadh leat,
ri sùgradh ann le treòir.
27 Na slòigh ud uile tha, a Dhé,
a' feitheamh ort a ghnàth,
A chum dhoibh biadh gu'n tugadh tu
g'an cumail beò gach tràth.

28 Na bheir thu dhoibh a'd' thoirbhear-
'ga thional sud tha iad : [tas
Tràth dh'fhosglas tu do làmh gu
le maith sàr-lìonar iad. [pailt,
29 Air folach dhuit do ghnùis a rìs,
thig cabhag orr' air fad ;
Eugaidh tràth bheir thu asd' an deò
pillidh ri 'n ùir gu grad.

30 Do spiorad féin g'an cruthachadh,
rìs cuirear leat a mach :
Aghaidh na talmhainn mar an ceudn'
nuadhaichidh tu le dreach.
31 Bidh glòir an Triath ro-mhaireannach
air feadh gach linn am feasd ;
Is ni Iehobhah gàirdeachas
'na ghnìomharaibh gun cheisd.

32 Air sealltuinn air an talamh dha,
criothnaichidh e gu grad ;
Tràth bheanas e ri sléibhtibh àrd'
bidh deatach dhiubh air fad.
33 Do Dhia Iehobhah seinnidh mi
an cian a bhios mi beò :
Is bheir mi moladh mòr do m' Dhia
ri fad mo rè 's mo lò.
34 'S ro-mhilis blast' mo smuaintean air;
biom ait an Dia a ghnàth.
35 Gu'n tigeadh sgrios air peacaichibh,
mach as an tìr gu bràth,
'S na biodh na h-aingidh ann ni 's mò.
O m'anam, moladh seinn
Do Dhia Iehobhah ; seinneamaid
le h-Alleluia binn.

SALM CV.

1 O THUGAIBH buidheachas do Dhia ;
air 'ainm-san gairibh féin ;
Is cuiribh fòs a ghnìomhara
am measg nan slògh an céill.
2 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
sailm seinnibh dha gu binn ;
Is aithrisibh gu h-iomlan fòs
na mìorbhuilean a rinn.
3 As 'ainm ro-naomha-san faraon
deanaibh deadh-uaill is glòir ;
Biodh gàirdeachas air cridh' an dream
dh'iarras Iehobhah mòr.
4 Iarraibh Iehobhah mòr nam feart,
iarraibh a neart a ghnàth :
A ghnùis ta gràsmhor fàbharach,
sìor-iarraibh i gu bràth.
5 Cuimhnichibh fòs na mìorbhuile
a rinneadh leis gu treun :
A ghnìomhara ro-iongantach,
is breitheanais a bhèil ;
6 O sibhs' a ghineil Abrahaim,
deadh òglaich dhileis Dé :
Sibhse chlann Iacoib mar an ceudn',
a ròghnuich e dha fein.
7 'S esan ar Tighearn is ar Dia,
Iehobhah mòr gu fìor :
Tha 'bhreitheanais ro-chothromach
air sgaoileadh feadh gach tìr'.
8 Oir chuimhnich e gu siorruidh buan
a choimhcheangal gu beachd ;
'S am focal fòs a dh'orduich e
do mhìltibh àl ri teachd ;
9 An coimhcheangal a rinn e féin
ri Abraham gu caoin,
'S na mionnan a thug e le 'bheul
do Isaac òglach caomh :
10 Is amhluidh sin do Iacob fòs
dhaingnich se e mar reachd ;
Mar choimhcheangal gu siorruidh [buan
do Israel gu beachd :
11 Ag ràdh, Tìr Chanaain bheir mi dhuibh, [féin.
mar chrann bhur n-oighreachd
12 'Nuair bha iad tearc, 's 'nam buidhinn bhig
's 'nan coigrich innt' gu léir.
13 Is air bhi dhoibh ag imeachd fòs
o thìr gu tìr gun tàmh ;
A' triall feadh sluaigh is rìoghachda,
nach fac' iad riamh roimh làimh ;
14 Cha d' leig le neach an gortachadh ;
ach smachdaich air an sgàth
Mor-righre neartmhor cumhachdach :
's e riu mar so ag ràdh ; [dream
15 'Feuchaibh nach bean sibh ris an
a dh' ungadh leamh gu caomh :
Is fòs na deanaibh cron air bith
no lochd air m' fhàidhibh naomh'.
16 Fòs ghairm e gorta steach do'n tìr,
is lorg an arain bhris.
17 Ach chuir e Ioseph rompa sìos,
reiceadh mar thràill gun fhios.
18 Le geimhlibh dhochainn iad a chos',
luidh e an iarunn teann ;
19 Gu 'n uair an d'thainig focal Dé ;
is dhearbh sud e san àm.
20 An righ an sin chuir airsan fios,
is dh'fhuasgail air gu caoin :
Seadh uachdaran nam fineacha
is leig se e fa sgaoil.
21 Is air a theaghlach thug e dha
àrd-thighearnas gu léir :
Ard-uachdranachd a stòrais mhòir,
thug esan dha d'a réir.
22 A cheangal mar a chiteadh dha
àrd-cheannardan na tir' :
'S gu'n tugadh e d'a sheanairibh
teagasg air gliocas fìor.
23 Do riogh'chd na h-Eiphit thàinig fòs,
clann Israeil gu léir,
'S bha Iacob is a shliochd air chuairt
an talamh Cham le chéil :
24 Thug esan air a phobull féin
an sin ro-lìonmhor fàs,
Is ni bu treise rinn e iad
na'n naimhdean anns gach càs.
25 Cridhe an dream ud dh'iompaich e
thoirt fuath d'a phobull naomh,
'S gu'm buineadh iad gu cealgach olc
r'a sheirbhisich ro-chaomh.
26 An sin chuir e 'dheadh òglach Maois,
Aaron a thagh e féin.
27 Nochd iad a bhearta mìorbhuileach
an talamh Cham gu treun.
28 Chuir orra duibhre,'s dhorchaicheadh ;
'n sin thug iad géill d'a ghuth.
29 Dh'iompaich gu fuil an uisgeachan,
is mharbh e 'n t-iasg 'nan sruth.
30 Is losgainn ann an lìonmhoireachd
sin bhrùchd an tìr a mach,
Am fàrdaichibh an rìghre-san,
's nan seòmraichibh a steach.
31 Air 'iarrtus thàinig iomadh gnè
do chuileagaibh gu grad :
Is miala lìonmhor mar an ceudn'
'nan criochaibh féin air fad.
32 Air son an uisge thug e dhoibh
clach-shneachd gu frasach geur,
Is lasair theine-dhealanaich
air feadh na tìr' gu léir.
33 Na craobhan fìon, is fìge fòs
ghrad-bhuaileadh leis gu trom
Is bhriseadh agus reubadh leis
gach crann a bha 'nam fonn.

34 Thug esan àithne 's thàinig iad,
locuist gu lìonmhor ann.
'S na burruis sgriosach iomarcach,
gun orra cunntas cheann; [leo;
35 Gach luibh san fhearann dh'itheadh
is dh'itheadh leo gach meas.
36 Bhuail e gach ceud-ghin anns an tìr,
toiseach am brìgh 's an treis',

37 Le h-òr 's le h-airgiod thug e mach
a phobull féin gun dìth; [fad
'S cha robh 'nan treubhaibh-san air
neach euslainteach gun chlì.
38 Bu shubhach leis na h-Eiphitich
'nuair chaidh iad uath' a mach.
Oir thuit an eagal-san gu mòr
le h-uamhunn air gach neach.

39 Neul os an ceann sgaoil esan mach
mar bhrat no cùirtein mòr;
Le teine mar an ceudn' san oidhch'
thug solus dhoibh gu leòr,
40 Am pobull dh'iarr, is thug e dhoibh
na gearra-goirt gu pailt;
S le h-aran nèimh o speuraibh àrd'
thug dhoibh an sàth gun airc.

41 A' charraig sgoilt e, bhrùchd a mach
na h-uisgeacha gu leòr;
Is anns an fhàsach thartmhor theth
ruith iad mar amhainn mhòir.
42 Chionn gu'n do chuimhnich e an sin
'fhocal 's a ghealladh naomh,
Is mar an ceudna Abraham
'òglach ro-dhìleas caomh.

43 Is uime sin thug e a mach
a shluagh le h-aoibhneas mòr;
'S a dhaoine féin a ròghnaich e,
le gairdeachas is ceòl.
44 Is fearann fòs nam fineacha
thug esan dhoibh air fad;
Is mheal iad mar an oighreachd féin
saothair nan cinneach ud,

45 A chum gu'n tugadh iad fa'near
a reachda mar is còir,
'S gu'n gleidheadh iad a lagh faraon,
Molaibh Iehobhah mòr

SALM CVI.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.
2 Gnìomhara treun' Iehobhah mhòir,
cò dh fheudas chur an céill?
Cò dh'fheudas fòs a chliù ro-mhor
a thaisbeannadh gu léir?

3 'S beannaicht' an aitim ud gu beachd
a ghleidheas breitheanas,
'S an neach ud fòs a ni gach uair
ceartas is ionracas.
4 Dhia, cuimhnich ormsa, leis a' ghràdh
thug thu do d' phobull féin;
O thig le d' shlàinte shòlasaich
gu m' fhiosrachadh a'm' fheum.

5 Gu faic sinn maith do dhaoine taght',
's gu'n dean sinn aoibhneas mòr
'Nan aoibhneas sud; 's le t'oighreachd
gu'n dean sinn uaill is glòir. [féin

6 Do pheacaich sinn le'r sinnsearaibh;
is fòs do rinneadh leinn, [Dhé,
Mòr chiont' a' d' aghaidh féin, a
gu h-aingidh pheacaich sinn.

7 Ar sinnseara cha d'thug fa'near
do bhearta míorbhuileach,
A rinneadh leat an tír na h-Eiph't
gu treunmhor cumhachdach;
Is lionmhoireachd do thròcair
chaoimh'
dhìchuimhnich iad gu truagh;
'S iad aig a' mhuir ga d' bhrosnach-
ri cois na fairge ruaidh'. [adh

8 Ach theasairg e gu tèaruint' iad,
air sgàth dheadh ainme féin;
A chum gu'n nochdadh e mar sin
a chumhachda ro-threun.
9 Leig e a mach geur achmhasan
is thiormaich a' mhuir ruadh;
Is stiùir e troimh an doimhneachd iad,
Mar troimh an fhàsaich chruaidh.

10 O làimh an ti thug dhoibhsan fuath,
dh'fhuasgail e' phobull féin,
'S o làimh an naimhde mi-runach
shaoradh leis iad gu treun.
11 Is dh'fholuich uisg' an eascairde;
cha d'fhan fiu aon diubh beò.
12 Chreid iad an sin a bhriathbra san,
'sa chliu do sheinneadh leo.

13 Air dearmaid leigeadh leo gu cas
a ghníomhara ro-threun;
Cha d'fhuirich iad gu foighidneach
r'a chomhairl' cagnuìdh féin. [iad,
14 San fhàsach ghlac miann ciocrach
'n sin bhuair iad Dia gu luath.
15 An iarrtus thug e dhoibh, ach chuir
caoil' air an anam truagh.

16 Sa' champa ghabh iad farmad mòr
ri Maois an duine caomh,
'S ri Aaron neach a ròghnaich Dia
dha féin 'na shagart naomh.
17 An talamh dh'fhosgail e a bheul,
shluig Datan sìos gu grad;
Buidhinn Abiraim mar an ceudn'
dh'fholuich e iad air fad.

18 Is fòs am measg an cuideachd-san
ghrad-las an teine teth;
Is loisg an lasair suas gu léir
na h-aingidh ud fa leth.
19 Dhealbh iad an sin is rinn iad laogh,
gu truagh aig Horeb àrd,
'S do'n ìomhaigh leaght' a rinneadh
aoradh thug iad gun dàil. [leo

20 Is amhluidh chaochail iad gu bochd,
an Dia 's an glòir gu léir,
Gu cosamhlachd is ìomhaigh fhaoin
an daimh a dh'itheas feur. [feum
21 An Dia thug tèarnadh dhoibh 'nam
dhíchuimhnich iad gu grad;
An neach le'n d' rinneadh bearta mòr'
an tìr na h'Eiph't air fad.

22 Is gnìomhara ro-iongantach
an dùthaich Cham le buaidh,
Mar sin is nithe uamhasach
ri cois na fairge ruaidh':
23 Thubhairt e air an aobhar sin
gu'm millt' iad leis gu léir,

Mur seasadh 'òglach taghta, Maois,
fa chomhair, anns a' bheum :
A chum gu'n deant' a chorruich mhòr
a philleadh air a h-ais,
Eagal 'na fheirg gu'n deanadh e
a phobull féin a sgrios.
24 Dhiùlt iad le tàir an tìr ro-mhaith ;
nior chreid iad focal Dé : [mòr,
25 'Nam pàilliunaibh rinn monmhor
's d'a ghuth cha d'thug iad géill.

26 An sin 'nan aghaidh thog e làmh,
g'an sgrios san fhàsach lom :
27 A sgrios an sliochd measg fhineacha,
's g'an sgaoileadh feadh gach fuinn.
28 Ri Baal-peor mar an ceudn',
naisg siad iad féin gu dlùth :
Is dh'ith iad cuid do ìobairtibh
nan ìodhol marbh' nach fiù.

29 Bhrosnuich iad e mar sin gu feirg,
le'n innleachdaibh gu truagh ;
Is bhris a' phlàigh an sin gu mòr
a steach am measg an t-sluaigh.
30 Sheas Phinehas, is rinn e 'n ceart ;
'n sin sguir a' phlàigh d'an claoidh:
31 Sud mheasadh dha mar fhireantachd
o linn gu linn a chaoidh.

32 Aig uisge comh-stri Mheribah
bhrosnuich iad Dia a rìs ;
Air chor, fa chùis a' phobuill ud,
gu'n d' éirich olc do Mhaois.
33 Oir rinneadh leo a spiorad-san
a bhrosnachadh gu geur :
Ionnus gu'n d' labhair e an sin
gu cabhagach le 'bheul.

34 Na cinnich cha do sgriosadh leo
mar dh'àithn Iehobhah dhoibh :
35 Ach mheasg iad leis na fineachaibh,
is dh'fhòghluim iad an dòigh.
36 Do ìodholaibh nam fineacha
iad seirbhis rinn gu truagh :
Bha sud mar lìon 's mar ribe dhoibh,
le'n ghlacadh iad gu luath.

37 Seadh thug iad suas mar ìobairtean
do dheamhnaibh 's dhealbhaibh
breig',
Am mic 's an nigheana faraon,
an aghaidh naomh-reachd Dhé :
38 Is fuil nan neòchiontach gu truagh
do dhòirteadh leo gun sgàth ;
B'i fuil am mac 's am nighean féin
a dhòirt iad gun chion-fàth.

Do ìodholaibh Chanaain fòs
mar ìobairt thug an sliochd ;
Mar sin do thruailleadh leo an tìr,
le fuil gun truas gun iochd.
39 Is amhluidh sin le'n gnìomharaibh
do thruailleadh leo iad féin :
Chaidh iad air striopachas o Dhia
le 'n innleachdaibh gu léir.

40 Fa 'n aobhar ud las corruich Dhé
r'a phobull féin gu teth :
Ionnus gu'n ghabh e gràin gu mòr
d'a oighreachd air gach leth.
41 Is amhluidh rinn e 'n tabhairt suas
do làimh nam fineach fiat' ;
Is thug thu dhoibh mar uachdarain,
an dream a dh'fhuathaich iad.

42 Rinneadh gu mòr an sàrachadh
le 'n naimhdibh làidir treun ;
Is leagadh iad gu h-ìosal sìos
fo'n làimh sud mar an ceudn'.
43 Gu minic thug e saorsa dhoibh ;
ach bhrosnuich iad e rìs
Le'n comhairlibh, is leagadh iad
air son an ceannairc sìos.

44 Ach thug e 'n àmhghar mòr fa'near,
tràth chualadh leis an glaodh ;
45 Is chuimhnich e dhoibh mar an ceudn'
a chùmhnant gràsmhor caomh ;
Is ghabh e aithreachas a réir
mòr-shaoibhireachd a ghràis :
46 'S 'nan sealladh-san rinn braighde
dhiubh
fhuair e dhoibh iochd is truas.

47 Thusa Iehobhah mhòir air Dia,
dean saoradh dhuinn 'nar feum,
Is dean, am measg nam fineacha,
ar tional leat gu léir :
Do t'ainm ro-naomh gu'n tugamaid
mòr-bhuidheachas gu pailt' :
Do chliu 's do mholadh mòr faraon
gu seinneamaid gu h-ait.

48 'S beannaicht' an Triath, Dia Israeil
o chian nan cian gu bràth :
Abradh an sluagh gu léir, Amen !
Molaibh-sa Dia a ghnàth.

SALM CVII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, 's mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.
2 Pobull Iehobhah shaoradh leis,
labhradh mar so gun tàmh,
A' mhuinntir ud a bhuin e saor
a mach o làimh an nàmh :

3 Is as gach tìr san robh iad sud
do chruinnicheadh iad leis,
O'n àird an ear, 's o'n àird an iar,
o'n àirde tuath, is deas.
4 San fhàsach iad air seachran chaidh
an ionad falamh fàs ;
Is bail' air bith cha d'fhuaradh leo
gu còmhnuidh ann no tàmh.

5 Ocrach is ìotmhor bha iad fòs ;
chlaoidheadh an anam truagh.
6 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nan teinn,
shaor iad o'n àmhghar chruaidh.
7 Stiùir esan agus threòruich iad
air bealach ceart fa'n cois,
A chum gu'n rachadh iad fadheoidh
gu baile tàimh is fois'.

8 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheas chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin' !
9 Oir ni e 'n t-anam miannach trom
a shàsuchadh gun airc,
'S an t-anam ciocrach lìonaidh e
le 'mhaitheas féin gu pailt.

10 An dream a shuidh an dorchadas,
is ann an dubhar bàis ;
Fo chuibhreach ta an àmhghar truagh
's an iarunn cruaidh an sàs ;

11 Air son gu'n robh iad ceannairceach
an aghaidh briathra Dhé,
'S air comhairle an Ti a's àird'
gu'n d'rinn iad tàir gu léir;
12 An sin an cridhe leag e sìos
le saothair is le péin;
Thuit iad, is aon neach cha robh ann
g'an cuideachadh 'nam feum:
13 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nan airc,
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.
14 O'n dorcha bhuin, 's o dhubhar bàis,
's an cuibhreach bhris air fad.
15 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
16 Chionn gu'n do bhriseadh leis le neart
na geatan prais gu léir;
Na stapuil iarruin is na croinn
sgaoil esan as a chéil'.
17 Bha amadain le'n cron, 's le'n lochd,
fo àmhghar goirt an sàs.
18 Bha 'n anam gabhail gràin do bhiadh,
's iad dlùth do dhorsaibh bàis.
19 Ghlaodh iad an sin ri Dia 'nam feum,
dh' fhuasgail o'n teinn gu grad.
20 Le 'fhocal rinn e'n slànuchadh:
is shaor o'n sgrios air fad.
21 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
22 Thugadh iad iobairt buidheachais
is cliu do Dhia na glòir';
Aithriseadh iad a ghnìomhara,
le subhachas is ceòl.
23 Luchd-loingeis théid ar muir, 's a
ri gnìomh an uisgibh buan; [bhios
24 Dhoibh sud is léir mòr-oibre Dhé,
's a mhìorbhuilean sa' chuan.
25 Air 'iarrtus, dùisgear leis a' ghaoth
gu h-àrd 's gu doinionnach:
Le'n togar suas gu h-atmhor borb
a thonna garbh' fa seach.
26 Tha iad ag éirigh suas gu nèamh:
's a rìs dol domhain sìos:
Ionnus gu'n d' leagh an anam truagh
le trioblaid chruaidh 's le sgios.
27 Dol thuig' is uaith, gu tuisleach fòs,
ambluidh mar dhuin' air mhisg;
Ionnus gu'n d' thrèig gu buileach iad
gach gliocas bha 'nam measg.
28 Ghlaodh iad ri Dia 'nan teinn; is
e iad o'n trioblaid ghéir. [shaor
29 Ghrad-chuireadh leis an stoirm gu
fèith,
's na tuinn 'nan tàmh gu léir;
30 An sin tha iad ro ait, air son
gu bheil iad sàmhach beò:
'S gu'n d'thug e iad do'n chaladh sin,
's do'n phort bu mhiannach leo.
31 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaitheis chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoin'!
32 Is fòs an coimhthional an t-sluaigh
àrd-mholar e gu mòr;
'S an cruinneachadh nan seanair glic'
cliu thugar dha is glòir.
33 Aimhuiche ni 'nam fàsach lom,
tobair 'nan talamh cruaidh:
34 Tìr bheartach ni e fàs, air son
mòr aingidheachd an t-sluaigh.
35 Am fàsach tioram tionndaidh e
gu uisge tàimh nach gann,
'S gu tobair fior-uisg' iompaichidh
am fearann tartmhor teann.
36 Do dhaoinibh ocrach bheir e sud
mar àite fois' is táimh;
A chum gu'n deasuicht' caithir leo
chum còmhnuidh ann a ghnàth.
37 Chum craobhan fion' a shuidheach-
is sìol a chur san fhonn, [adh
A bheir a mach san aimsir cheirt
cinneas is toradh trom.
38 Bheannaich e fòs am pobull ud
is dh'fhàs iad lionmhor mòr;
'S nior leig e dhoibh dol air an ais
'nam feudail no 'nan stòr.
39 Lughdaichear iad gidheadh a rìs,
is leigear iad gu bochd,
Le sàruchadh is àmhghar geur,
is doilgheas brònach goirt.
40 Air prionnsaibh dòirtear tarcuis leis,
san fhàsach mar an ceudn',
Cuiridh e iad air seachran fiar,
gun bhealach ann d'an ceum.
41 'S o thrioblaid togaidh e am bochd,
's ni teaghlach dha mar threud.
42 Sud chi na fìreana, 's bidh ait,
is druidear beul nam beud.
43 Cò iad tha glic, 's a bheir fa'near
na nithe sud gu ceart?
'S iad sin a thuigeas tròcair chaomh
is maitheas Dhé nam feart.

SALM CVIII.

1 Mo chridh' tha ann am fonn, a Dhé,
gu socair mar is còir;
Is seinnidh mi gu ceòlmhor dhuit,
is molam thu le m' ghlòir.
2 Mosglaibh, is éiribh grad an àird,
'shaltair 's a chlàrsach ghrinn:
Mosglaidh mi fèin, is éiridh mi
gu moch chum ceòl a sheinn.
3 O Thighearna Iehobhah mhòir,
measg chinneach, molam thu,
'S am measg an t-sluaigh gu h-urra-
àrd-seinnidh mi do chliu. [mach
4 Oir tha do thròcair mòr os ceann
nan nèamha shuas gu lèir;
Is ruigidh t-fhìrinn mar an ceudn'
gu neulaibh àrd' nan speur.
5 Bi thusa, Dhé, os ceann nan nèamh
air t'àrdachadh gu mòr;
Is fòs os ceann gach uile thìr
togar gu sìor do ghlòir.
6 A chum gu deanta fuasgladh leat
do d' phobull ionmhuinn féin,
O teasairg mi le d' ghairdean deas,
is freagair mi a'm' fheum.

7 'Na naomhachd labhair Dia nam feart;
bidh aoibhneas orm nach gann,
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,
gleann Shucoit toimhsear leam.
8 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd:
'S i treubh Ephraim neart mo chinn:
bheir Iudah mach mo reachd.

9 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh,
tilgeam thar Edom thruaigh
Mo bhròg: is ni mi caithream binn
thar Palestin le buaidh.
10 Cò bheir do 'n chaithir dhaingein mi?
's gu h-Edom bheir gu ceart?
11 Nach tusa, Dhé, le'n d'thréigeadh sinn?
's nach téid thu mach le'r feachd?
12 O thrioblaid tabhair còmhnadh dhuinn,
oir 's dìomhain furtachd dhaoin'
13 Trid Dhé ni sinne treubhantas:
'se shaltras naimhde fodh'nn.

SALM CIX.

1 O Dhia, ta t'aobhar molaidh dhomh,
gu balbh a'd' thosd na bi.
2 Oir beul nan daoi, 's nam fealltach
gnàth-fhosgailt' air mo thì: [tha
Le teangaidh bhreugaich labhair iad
a'm' aghaidh-sa a ghnàth: [fuath':
3 Chuartaich iad mi le briathraibh
chuir cath orm gun chion-fàth.

4 Air son mo ghaoil taid naimhdeil
is mi ri urnuigh ghnàth. [dhomh,
5 Olc dhìol iad rium an éiric maith,
is fuath air son mo ghràidh.
6 Fear droch bheirt cuir-sa os a cheann;
biodh Satan aig a dheis.
7 Urnuigh gu robh 'na peacadh dha,
fagar am binn e rìs.

8 Gearr gu robh 'aois; is glacadh neach
oifig's a dhreuchd gun iochd.
9 Gu'n robh a bhean 'na ban-treabhaich
's 'nan dìlleachdain a shliochd.
10 Air seachran biodh a shliochd a ghnàth
ag iarraidh déirc' 'nam feum;
Is as an àitibh falamh fás
ag iarraidh bìdh dhoibh fèin.

11 Gu'n glacar fòs le luchd nam fiach
gach ni a bhuineas da:
'S a shaothair-san mar chobhartaich,
gu'm buineadh coigrich leo.
12 Na biodh neach ann ni tròcair air;
na bitheadh fòs a h-aon
A ghabhas truas d'a shliochd, a bhios
'nan dìlleachdain gun mhaoin.

13 Sgrios gu robh air a ghineil-san,
g'an sgathadh as gu léir:
Gu'n cuirear as an ainm air fad,
san àl a thig 'nan déigh.
14 Aingidheachd 'aithriche gu'n robh
air chuimhn' aig Dia a ghnàth:
Is ciont' a mhàthar mar an ceudn'
na cuirear as gu bràth.

15 Gu robh iad air an taisbeanadh
am fianuis Dhé do shìor;
A chum gu'n sgatl adh e a mach
an iomradh as an tìr.
16 Oir dhearmaid e bhi trocaireach,
is shàruich e am bochd,
'S an t-ainnis, chum gu marbhadh e
neach 'g an robh cridhe goirt.

17 Mar thug e toil do mhallachadh,
mallaicht' biodh e gach là:
Is mar nach b'àill leis beannachadh,
na éireadh beannachd dha.
18 Amhluidh mar rinneadh leis e féin
a chuairteachadh gach àm,
Le h-eascaint is le mallachadh,
ceart mar le trusgan teann,

'S amhluidh gu tigeadh sud gu beachd
mar uisge steach 'na chom,
'S mar oladh drùidheadh sud gu geur
'na chnàmhaibh féin gu trom.
19 Biodh sud mar eudach uime-san,
'ga fholach air gach tràth:
Is amhluidh mar an crios a bhios
'g a chrioslachadh a ghnàth.

20 O'n Tighearna gu'n toirear sud
do m' naimhdibh mar an duais,
'S do'n dream an aghaidh m'anam' ta
gnàth-labhairt uile gun truas.
21 Ach air mo chrann bi thusa, Dhé,
air sgàth t'ainm' uasail féin;
Do bhrìgh gu bheil do thròcair maith,
dean saoradh dhomh a'm' fheum.

22 Oir tha mi aim-beartach gu beachd,
is tha mi ainnis lom,
A ta mo chridhe air a lot
an taobh a stigh do m' chom.
23 Is amhluidh ta mi gabhail seach
mar sgàil a' claonadh sìos;
Air m'fhuadach' mar an locust truagh
thuig' agus uaith a rìs.

24 Mo ghlùine ta air fàilneachadh,
aig meud mo thraisg a ghnàth:
Is m'fheòil aig diobhail saill', is sult'
air seargadh as a ta.
25 A'm' aobhar fochaid tha mi fòs
do'n aitim ud gu léir:
Chrath iad an cinn gu fanoideach,
tràth sheall iad orm gu geur.

26 Fòir orm, a Thighearna mo Dhia:
a'd' thròcair cuidich mi;
27 Gu'n tuig iad gur i so do làmh,
's gur tu rinn sud, a Dhé.
28 'N tràth bhitheas iad ri mallachadh,
beannaich-sa sinn gu pailt;
Biodh orra nàir', air éirigh dhoibh;
ach t'òglach-sa biodh ait.

29 Gu robh iad air an cuairteachadh
m'uil' eascairde le nàir':
'S mar fhalluinn air an uachdar biodh
an amhluadh féin le tàir.
30 Ach mise, ghnàth, àrd-mholaidh mi
Iehobhah Dia le m' bheul;
Is fòs, am measg a' choimhthionail,
cuiridh mi 'chliu an céill.

31 Oir tha e leis an duine bhochd
'na sheasamh air a dheis,
G'a theasairginn o'n dream le'm b'aill
anam-san fhàgail ris. [b'aill]

SALM CX.

1 Thubhairt Iehobhah ri mo Thriath,
Bi d'shuidhe air mo dheis,
T'uil' eascairde gu'n cuir mi dhuit
'nan stòl fo bhonn do chois'.
2 A Sion cuiridh Dia a mach
slat-shuaichcantais do neirt;
'S am builsgeann t'eascairde gu léir
bi féin a'd' uachdran ceart.

3 Eithidh do phobull taghta féin
ro-thoileach mar is còir,
San là sin anns am foillsich thu
do chumhachda gu mòr: [ghrinn,
Am mais' 's an sgèimh 'na naomhachd
o bholg na maidne moich,
Mar dhealt a thig a nuas o nèamh,
tha t'òigridh iomarcach.

4 Do mhionnaich Dia Iehobhah mòr,
's cha'n aithreach leis gu'n d' rinn,
Réir orduigh mhaith Mhelchisedeic,
gur sagart thu gach linn.
5 An Tighearna ta air do dheis,
trom-bhuailear leis gu garg
Mòr rìghrean làidir cumhachdach,
san là a lasas 'fhearg.

6 Bheir esan breth measg fhineachan,
lìonaidh gach àit gu fior
Le corpaibh marbh': is lotar leis
na h-uachdrain thar gach tìr.
7 Is anns an t-slighe òlaidh e
deoch as na sruthaibh luath';
Is air an aobhar ud fa dheòidh
togaidh e'cheann le buaidh.

SALM CXI.

1 Molaibhse Dia, sior-mholams' e
le m'uile chridh' gu h-àrd;
An coimthional nam fìrean còir',
sa' chuideachd mhòir 's gach àit.
2 Tha gnìomharan an Tighearna
iomarcach mòr gu léir;
Is leis an dream le'n tlachdmhor iad,
rannsaichear iad gu geur.

3 Tha 'obair-san ro-urramach,
ro-ghlòrmhor i gun cheisd;
Tha fìreantachd Iehobhah fòs
buan mhaireannach am feasd.
4 A ghnìomhara ro-iongantach,
air chuimhne chuir gu beachd:
A ta Iehobhah gràsmhor caoin,
is làn do thruacantachd.

5 Thug esan biadh is lòn do'n dream
d' an eagal e a ghnàth,
'S a choimhcheangal a rinn e leo
cuimhnichidh e gu bràth.
6 Neart 'oibre iongantach chuir Dia
an céill d'a phobull féin: [buan
A thabhairt doibh mar shealbh gu
oighreachd nan sluagh gu léir.

7 Fìrinn is ceartas gnìomh a làmh;
'uil' àitheantan tha fìor.
8 Deanta le ceartas fìrinneach:
taid seasmhach buan do shìor.
9 Shaoradh le Dia a phobull féin;
is dh'orduich e am feasd
A choimhcheangal: tha 'ainm-san
is urramach gun cheisd. [naomh

10 Se tùs a' ghliocais eagal Dé.
tha deadh thuigs' aig an dream
Le'n coimhlionar a reachda-san;
mairidh a chliu gach àm.

SALM CXII.

1 O thugaibh moladh mòr do Dhia:
's beannaicht' an ti gu beachd
D' an eagal Dia, 's a ghabhas toil
gu mòr d'a lagh 's d'a reachd.
2 Bidh 'shliochd-san làidir anns an tìr,
's ro-bheannaicht' sìol nan saoi.
3 Bidh maoin is saoibhreas mòr 'na
thigh;
bidh 'cheartas buan a chaoidh.

4 Tràth bhitheas saoi an dorchadas,
'n sin éiridh solus da:
Tha e fìor-ghràsmhor tròcaireach
is cothromach a ghnàth.
5 Is truacant' fòs, deadh-choingheal-
an duin maith a chaoidh; [lach.
Is bheirear leis gu seòlta glic
a ghnothuiche gu crìch:

6 Gu dearbh cha tig aon ni am feasd
le'n gluaisear e gu mòr:
Ach cuimhn' is iomradh maith a
bidh air an fhìrean chòir. [chaoidh
7 Is air-san cha bhi faiteachas,
air cluinntinn dha droch-sgéil;
Tha 'chridhe socrach muinghinneach
an Dia Iehobhah treun.

8 Tha 'chridhe air a shocrachadh,
cha bhi air geilt no fiamh,
Gu ruig an uair am faicear leis
air eascairdibh a mhiann.
9 Sgaoil e a chuid, is thug do'n bhochd,
's buan 'fhìreantachd am feasd;
Bidh 'adharc air a h-àrdachadh
le urram mòr gun cheisd.

10 Cràdhar an daoi, tràth chi e so;
casaidh e 'fhiacla geur',
Seargaidh e as: is sgriosar miann
nan aingidh ud gu léir.

SALM CXIII.

1 Molaibhse Dia, O molaibh e,
òglacha dìleas Dé;
Ard-mholaibh fòs gu h-urramach
deadh ainm Iehobhah thréin.
2 Ainm Dhé biodh beannaichte gu mòr,
o'n àm so is gu bràth.
3 O éirigh gu ruig luidhe gréin',
ainm Dhé ion-mholta ta.

4 'S àrd thar gach tìr Iehobhah mòr,
's a ghlòir thar nèamha fòs.
5 Cò 's coimeas ris an Tighearna
ar Dia, ta chòmhnuidh shuas?
6 'S esan an neach a chromas sìos,
's a dh'ìslicheas e féin,
Dh'amhairc gach ni san talamh ta,
's an nèamhaibh àrd' nan spear.

7 Togaidh e'n deòradh truagh o'n dus;
's am bochd o'n òtrach bhreun;
8 G'an cur 'nan suidh' le prionnsaibh
le prionnsaibh 'phobuill féin.[àrd's
9 Bheir e do'n mhnaoi a ta gun sliochd
tigh còmhnuidh teaghlaich-mhòir';

Gu bhi 'na mathair aoibhneach mhac.
Molaibhse Dia na glòir'.

SALM CXIV.

1 AIR teachd do Isra'l as an Eiph't,
's do Iacob mach o'n dream
'G an robh an cainnt ro-chruaidh is
aig coimhicheas an teang'. [dorch
2 Bha Iudah dha mar chòmhnuidh
bu rìoghachd Isra'l leis. [naomh,
3 Air faicinn sud, ghrad-theich an cuan;
sruth Iordain phill air ais.

4 Mar reithe bras leum beannta suas;
leum cnocan beag' mar uain:
5 Iordan, c'arson a phill air t'ais
c'arson a theich thu; chuain?
6 C'arson a leum sibh, shléibhte àrd',
mar reithe meargant bras?
C'arson, mar uain nan caorach fòs,
a leum sibh, chnoca glas'?

7 O thalaimh, criothnaich fòs le geilt,
roimh ghnùis Iehobhah mhòir;
O criothnaich fòs le geilt roimh ghnuis
Dhé Iacoib mar is còir!
8 Oir thionndaidh e an ailbhinn theann
gu loch do uisge tàimh,
'S a' charraig chruaidh gu tobar uisg',
le cumhachdaibh a làimh'.

SALM CXV.

1 DHUINNE cha'n ann, a Thriath, cha
ach do t'ainm uasal féin ['n ann,
Tabhair an cliu 's a' ghlòir, air sgàth
do ghràis is t'fhìrinn réidh.
2 C' arson a theireadh fineacha,
c'àit bheil an Dia a nis?
3 Ar Dia a ta air nèamh, is rinn
gach gniomh bu toileach leis.

4 An ìodhoil 's airgiod iad is òr,
gnìomh làmha dhaoine féin.
5 Tha beoil ac', leis nach labhair iad;
is sùilean, leis nach léir.
6 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad
is sròin', gun fhàile annt'. [leo;
7 An làmh gun chlì, an cos gun cheum;
an scornan gun smid chainnt'.

8 Iadsan a dhealbh 's a ghéilleas doibh,
's ro-chosmhuil iad riu féin.
9 O Isra'l, dean-sa bun á Dia;
'se 'n sgiath, 's an còmhnadh treun.
10 Thigh Aaroin, O dean bun á Dia;
'se 'n còmhnadh, is an sgiath.
11 Luchd eagail Dé, làn-earbaibh as;
an sgiath 's an neart 'se Dia.

12 Iehobhah Dia bha cuimhneach oirnn;
beannaichidh e sinn féin;
Beannaichear leis tigh Israeil,
's tigh Aaroin mar an ceudn'.
13 Na big 's na mòir d'an eagal Dia,
beannaichidh e gu caoin.
14 Cuiridh e sibh an lìonmhoireachd,
sibh féin 's 'ur sliochd faraon.

15 Is beannaicht' sibh o'n Tighearna,
rinn nèamh is làr gu léir.
16 An talamh thug do chloinn nan daoin';
's leis féin àrd nèamh nan speur.
17 Na mairbh, no'n dream théid tosdach
do'n uaigh, cha mhol iad Dia. [sìos
18 Ach molar leinn e nis, 's gu bràth.
Molaibh gu h-àrd an Triath.

SALM CXVI.

1 Is toigh leam Dia, air son gu'n d'éisd
ri m' ghuth, 's ri m'urnuigh fòs.
2 A chionn gu'n d'aom e rium a chluas,
sior-éigheam ris ri m' bheò.
3 Chaidh umam dòruinn geur a' bhàis,
ghlac piantan ifrinn mi; [thruaigh,
Theann-ghlacadh mi le trioblaid
is àmhghar cruaidh do m' chlaoidh.

4 Air ainm Iehobhah ghair mi 'n sin;
(mar so a' labhairt ris,)
O Dhia mo Thighearn, guidheam ort,
saor m' anam bochd a nis.
5 A ta Iehobhah gràsmhor, ceart;
's is tròcaireach ar Dia.
6 'Se ghleidheas daoine simplidh ciùin
lag bha mi, 's dh'fhòir an Triath.

7 O m'anam, feuch gu'm pill thu nis,
gu d' shuaimhneas is gu d' thàmh:
Oir dheònuich Dia gu saoibhir dhuit
mòr thoirbheartas a làimh'.
8 O ghàbhadh is o chunnart bàis
shaor thusa m'anam bochd;
Mo chosan shaor o shleamhnachadh,
's mo shùil o dheuraibh goirt'.

9 An sealladh Dhé, an tir nam beò;
gu dìreach gluaisear leam. [mi;
10 Do bhrìgh gu 'n chreid mi, labhair
's mi air mo chlaoidh gu trom.
11 A'm' dheifir thubhairt mi mar so;
's breugach gach duin' air bith.
12 Ciod dh'ìocas mi do Dhia, air son
na rinn e dhomh do mhaith?

13 Cupan na slàinte glacar leam,
air ainm Dhé gaiream féin.
14 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir
15 Aig Dia 's ro-phrìseil bàs a naomh.
16 Dhé, t'òglach 's mi gu beachd;
'S mi t'òglach, mac do bhanoglaich;
mo chuibhreach sgaoileadh leat.

17 Bheir mise ìobairt-molaidh dhuit;
air ainm Dhé gaiream féin.
18 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
19 An cùirtibh àluinn àrois Dé,
a'd' bhuilsgean féin gu fìor,
O chaithir àrd Ierusaleim.
Molaibh an Triath gu sìor.

SALM CXVII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
gach fine t'ann fa leth;
Seadh molaibh Dia gu fonnmhor àrd,
gach uile shluagh air bith.
2 Oir 's mòr a chaoimhneas tròcaireach,
a dheònuich e dhuinn féin;
Tha fìrinn Dé sior-mhaireannach.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXVIII.

1 O MOLAIBH Dia, oir tha e maith,
sior-mhairidh tròcair Dhé.

2 Abradh clann Israeil a nis,
gur buan a ghràs gach ré.
3 Tigh Aaroin abradh iad a nis,
sìor-mhairidh tròcair Dhé.
4 Abradh an dream d'an eagal Dia,
gur buan a ghràs gach ré.

5 A'm' éigin ghair mi air an Triath:
fhreagair e mi gu deas,
An ionad farsuinn agus réidh
shocruich e mi le treis.
6 Tha Dia Iehobhah air mo chrann,
cha'n eagal leam a chaoidh,
Aon ni a dh'fheudas clann nan daoin'
a dheanamh orm ga m' chlaoidh.

7 Measg luchd mo chuideachaidh tha
a' seasamh leam gu beachd; [Dia
Air luchd mo mhi-ruin, uime sin,
chi mi mo mhiann a' teachd.
8 'S fearr na bhi 'g earbs' á duine beò,
ar dòchas chur an Dia. [mòr',
9 'S fearr na bhi 'g earbs' á prionnsaibh
ar dòchas chur san Triath.

10 Do chuairtich umam air gach làimh
na dùthchanna gu léir:
Ach sgatham agus sgriosam iad,
an ainm Iehobhah thréin.
11 Do chuairtich iad mi air gach taobh,
chuairtich iad mise fòs;
Ach sgatham agus sgriosam iad
an ainm Iehobhah mhòir.

12 Mar bheachaibh chuairtich iad, ach
iad as mar theine dris; [chaidh
Oir ann an ainm Iehobhah thréin,
ni mi gu léir an sgrios. [dlùth;
13 Ga m' leagadh, theann thu orm gu
ach chuidich leam-sa Dia.
14 'Se Dia mo cheòl, 's mo shláinte fòs,
is e mo threòir an Triath.

15 Guth gairdeachais is slàinte ta
am pàilliunaibh nan saoi:
Deas làmh Iehobhah uile thréin
fhuaradh gu treubhach i.
16 Ta gairdean deas an Tighearna
air 'àrdachadh gu mòr:
Is rinneadh bearta treubhantais
le deas làimh Dhé na glòir'.

17 Cha'n fhaigh mi bàs, ach maiream
is innseam oibre Dhé. [beò,
18 Throm-smachdaich Dia mi, ach gu
cha d'thug e thairis mi. [bàs
19 O fosglaibh dhomh gu farsuinn réidh
geatan an ionracais:
Is racham orra-san a steach:
Iehobhah molaidh mis'.

20 So dorus Dé, air 'n téid a steach
na daoine còire naomh'.
21 Sior-mholam thu, oir chual' thu mi;
is tu mo shlàinte chaomh.
22 A' chlach a dhiùlt na clachairean,
clach-chinn na h-oisinn i.
23 'Se Dia rinn sud, 's ro-iongantach
'nar sùilibh-ne an gnìomh.

24 So féin an là a dh'orduich Dia,
sam bi sinn suilbhir ait.
25 Fòir, guidheam, guidheam ort, a Dhé;
nis soirbhich leinn gu pailt.

26 Beannaicht' gu robh an neach a thig
an ainm Iehobhah thréin:
Thug sinne beannachd oirbhse mach,
á tigh Iehobhah féin.

27 'Se Dia Iehobhah dhealraich oirnn;
ceanglaibh le cordaibh cruaidh,
Ri adharcaibh na h-altair' naoimh',
an ìobairt bheir sibh uaibh.
28 'S tusa mo Dhia, is molam thu:
àrdaicheam thu, mo Dhia.
29 O molaibh Dia, oir tha e maith:
sior-mhairidh gràs an Triath.

SALM CXIX.

ALEPH.

1 'S BEANAICHT' an dream tha foirfe
san t-slighe dhìrich cheirt; [glan
An dream a ghluaiseas ann an lagh
àrd-Thighearna nam feart.
2 'S beannaicht' an aitim ud faraon
le 'n coimhdear teisteas Dé,
'S a dh'iarras e gu dìchiollach,
le 'n uile chridhe féin.

3 'Na shlighibh-san sior-ghluaisear leo,
's cha dean iad aingidheachd.
4 Dh'àithn thu dhuinn gu coimheada-
gu dìchiollach do reachd. [maid
5 O stiùir mo cheum, 's gu coimhdear
do reachda dìreach féin! [leam
6 Cha ghabh mi nàir', tràth bheir mi
do t'àitheantaibh gu léir [spéis

7 Le cridhe treibhdhireach gun ghò
mòr-mholam thu gu binn,
Tràth dh'fhoghlumas mi breitheanais
do cheartais naomha ghrinn.
8 'Se so mo rùn gu coimhdear leam
do reachda naomh a ghnàth:
O Thighearna, na tréig-sa mi
gu buileach no gu bràth.

BETH.

9 Ciod leis an glan an t-òganach
a shlighe féin gu ceart?
Trìd faicill mhaith is furachrais,
réir t'fhocail is do reachd.
10 Le m'uile chridhe féin, a Dhé,
dh'iarradh leam thu gu caomh,
Na leig dhomh dol air seacharan
o t'àitheantaibh ro-naomh.

11 Air eagal peacaidh, dh'fholuich mi
a'm' chridhe t'fhocal ceart.
12 O teagaisg dhomh do reachda naomh:
's beannaicht' thu, Dhia nam feart.
13 Le m' bhilibh, breitheanais do bheil,
nochd mi air fad 's air leud.
14 Slighe do theisteis b' aoibhnich' leam,
na saoibhreas mòr d'a mheud.

15 Socraichidh mi mo smuaineachadh
air áitheantaibh do reachd;
Air ceumannaibh do shlighe féin
sior-dhearcaidh mi le beachd.
16 Gabhaidh mi tlachd is ciata mhaith
do d' statuisibh gu lèir:
Air dearmad fòs cha leig mi chaoidh
deadh fhocal glan do bhéil.

GIMEL.

17 Riumsa ta m'òglach dhuit, a Dhé,
dean toirbheartas gach àm;

A chum gu bithinn beò, is fòs
gu'n coimhdear t'fhocal leam.
18 Fosgail mo shùilean, 's chi mi 'n sin
mòr-iongantais do reachd.
19 'S coigreach air thalamh mi; na ceil
orm t' àitheanta ro-cheart.

20 Tha m'anam briste brùite stigh,
is muladach a ghnàth,
Aig meud mo thograidh is mo mhiann
do d' bhreitheanais gach tràth.
21 Luchd-uabhair mhallaicht' smachdaich thu,
a chlaon o t'iarrtus ceart.
22 Cur spìd is masladh fada uam,
oir choimhdeadh leam do reachd.

23 A'm' aghaidh labhair prionnsan mòr',
air suidhe dhoibh le chéil':
Ach air do statuisibh ro-naomh
do smuainich t'òglach féin.
24 A ta mi gabhail tlachd gu mòr
do d'theisteis naomha féin;
Is mar an ceudna tha iad dhomh
'nan comhairlich a'm' fheum.

DALETH.

25 Tha m'anam leantuinn ris an ùir:
réir t'fhocail beothaich mi.
26 Nochd mi mo shligh', is dh'éisd thu
seòl dhomh do lagh, a Dhé. [rium:
27 Air slighe fhior-ghloin t'aitheanta
thoir dhomhsa tuigse gheur;
Mar sin air t'oibribh iongantach
labhram, 'g an cur an céill.

28 Tha m'anam leaghadh as le bròn:
réir t'fhocail deònuich neart.
29 Cuir slighe bhreugach fada uam;
a'd' ghràs thoir dhomh do reachd.
30 Slighe na firinn foirfe gloin,
is i bu roghainn leam;
Is chuir mi do cheart bhreitheanais
fa m' chomhair féin gach àm.

31 Lean mi gu dlùth 's gu faicilleach
ri d' theisteis naomha féin;
Na cuir gu h-amhluadh nàire mi,
O Thighearna ro-thréin.
32 An slighe fhior-ghloin t'àitheanta
sior-ruithidh mi le tlachd;
Tràth nithear leat mo chridhe teann
a chur am farsuinneachd.

HE.

33 Slighe do statuin teagaisg dhomh,
O Dhia Iehobhah thréin:
Is coimhdeam i gu dìchiollach,
gu crìch mo shaoghail féin.
34 Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh,
is coimhdidh mi do reachd:
Is fòs le m'uile chridhe féin
coimhdear leam e gu beachd.

35 An ceum do lagh' thoir orm bhi triall,
oir leam 's ro-thlachdmhor e.
36 Gu d' theisteis naomh', 's cha'n ann
mo chridhe lùb, a Dhé. [gu sannt,
37 Mo shùile pill mu'n amhairc mi
air dìomhanas gun stà:
Ach ann do shlighibh naomha féin
ath-bheothaich mi a ghnàth.

38 O daingnich t'fhocal firinneach
do t'òglach féin gu mòr;
Do'n neach thug suas e féin air fad
do t'eagal mar is còir.
39 Pill uam an nàir a's eagal leam:
oir 's maith do bhreth, a Dhé
40 Feuch,'s miannach leamsa t'àitheanta:
a'd' cheartas beothaich mi.

VAU.

41 Thigeadh do thròcair mar an ceudn'
a m'ionnsuidh féin, a Dhé;
Do chomhfhurtachd, 's do shlàinte
a réir do gheallaidh féin. [chaomh,
42 Mar sin do'n neach bheir masladh
dhomh,
bidh agam freagradh deas:
Oir ann ad fhocal fìrinneach
mo dhòchas cuiridh mis'.

43 Focal na firinn na buin leat
gu h-iomlan as mo bheul;
Oir ann ad bhreitheanais ro-cheart
a ta mo dhòcas féin.
44 Mar sin gu suthain is gu sìor,
gnàth-choimhdidh mi do reachd:
45 Air son gu'n iarram t'àitheanta,
gluaiseam am farsuineachd.

46 Ri rìghribh labhram air do theist,
gun amhluadh orm no sgàth.
47 Is gabham tlachd do t'àitheantaibh,
's ann doibh a thug mi gràdh
48 Ri t' àitheantaibh d'an d' thug mi
togam mo làmha féin: [toil
Is ann ad statuisibh ro-naomh
bitheam ri cnuasachd ghéir.

ZAIN.

49 Cuimhnich an focal ud, a Dhè,
do t'òglach féin a nis, [dhomh,
Thug thu mar bharrant dòchais
's thug orm gu'n d'earb mi ris.
50 'Se so mo chomhfhurtachd ro-mhor,
a'm' theinn 's a'm' àmhghar geur:
Oir rinn do bhriathar firinneach
m'ath-bheòthachadh gu treun.

51 Bha mi mar aobhar fanoid mhòir
aig daoinibh àrdanach;
Gidheadh cha d' aom mi o do lagh,
le claonadh seachranach.
52 Do bhreitheanais a ta o chian,
chuimhnich mi Dhia, gu léir:
Is ghlac mi thugam féin an sin
deadh chomhfhurtachd a'm' fheum.

53 Air son gu'n d' thréig an daoi do
ghlac uamhunn mi gu mòr. [lagh,
54 An tigh mo chuairt is m' oil-thire,
do statuin b'iad mo cheòl. [Dhé,
55 Chuimhnich mi t'ainm san oidhch', a
is choimhdeadh leam do reachd.
56 B'e so mo chuid, oir choimhid mi
t'iarrtuis, a Dhé, gu beachd.

CHETH.

57 Mo chuibhrionn is mo chrannchur
O Thighearn is a Dhé; [thu,
Le gealladh cinnteach thubhairt mi.
gu coimhdinn t'fhocal féin.

58 Le m'uile chridhe dh'iarr mi ort
do ghnuis 's do ghràsa saor:
A réir do briathair fhirinnich,
dean tròcair orm gu caoin.
59 Do chnuasaich mi mo shlighe féin,
's ri d' theisteas phill mo chos.
60 Rinn deifir, choimhead t'àitheanta,
's nior ghabh mi tàmh no fois.
61 Chreach buidhinn aingidh mi; gidh-
eadh
nior dhearmaid mi do reachd.
62 Eiream mu mheadhon oidhche, chum
gu molam do bhreth cheart.
63 'S fear-comuinn mi is companach
do'n dream d'an eagal thu;
S do 'n aitim ud a choimhdeas fòs
t'fhìor-àitheantan gu dlùth.
64 A Thighearna, tha'n talamh làn
do d' ghràs 's do d' thròcair
chaoimh:
Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh
a'd' statuisibh ro naomh.

TETH.

65 Do t'òglach rinn thu maith, a Dhé
a réir do bhriathair cheirt.
66 Deadh thuigs' is eòlas teagaisg dhomh,
oir chreid mi féin do reachd.
67 Mun robh mi n' teinn, air seachran
chaidh:
ach t'fhòcal ghléidh mi nis.
68 'S maith thus', is nithear maitheas
a'd' statuin teagaisg mis'. [leat:
69 A'm' aghaidh luchd an àrdain bhuirb
dhealbh breuga baoth le chéil:
Ach gleidhibh mise t'àitheanta
le m' cridhe féin gu léir.
70 Tha 'n cridhe-san co reamhar fòs,
ri saill aig meud an sògh:
Ach gabhaidh mise tlachd dhomh féin
a'd' lagh-sa, Dhé, gach lò.
71 'S maith dhomhs' a nis gu robh mi
an teinn 's an àmhghar geur, [féin
A chum gu fòghlumainn le beachd
do statuin cheart gu léir.
72 'S fearr dhomh gu mòr an lagh a ta
a' teachd o d' bheul a mach,
Na mìlte mòr do'n airgiod ghlan,
's do'n òr a's deirge dreach.

IOD.

73 Do rinn, 's do dhealbh do làmhan
dean tuigseach mi d'a réir, [mi;
A chum gu faighinn eòlas maith
air t'àitheantaibh gu léir.
74 Tràth chi luchd t'eagail mi, bi'd ait:
oir dh' earb mi as do theist.
75 Dhia, 's ceart do bhreitheanais, 's le
leòn thusa mi gun cheisd. [còir
76 Dhé, guidheam ort, do thròcair chaoin
bhi dhomh mar chomhfhurtachd:
A réir an fhocail labhair thu
ri t'òglach féin gu beachd.
77 O thigeadh thugam féin a nis
do thròcair chaomh, a Dhé,
Ga m' chumail beò: oir 'se do lagh
mo thlachd 's mo mhiann gach ré.
78 Biodh nàir air luchd an àrdain mhòir
bhuin riumsa, gun chion-fàth,
Gu fealltach fiar; ach smuainicheam
air t'àitheantaibh a ghnàth.
79 Pilleadh luchd t'eagail rium, 's an
ta eòlach air do theist. [dream
80 Gu robh mo chridhe ceart a'd' reachd,
nach nàraichear mi'm feasd.

CAPH.

81 Tha m'anam air a chlaoidh gu mòr,
feitheamh do shlàinte, Dhé;
Ach tha mo dhòchas bunaiteach
a' d' fhocal tairis féin
82 A' feitheamh t' fhocail chaith mo
furtachd, O c'uin a ni? [shùil:
83 Oir taim mar shearraig anns an toit;
's do reachd nior dhearmaid mi.
84 Cia lìon iad làithean t'òglaich féin?
is fòs, a Dhé, cia uair
Chuireas tu breitheanas an gnìomh
orra ta orms' an tòir?
85 An dream ta làn do 'n àrdan bhorb,
chladhaich iad dhomh gu beachd
Sluichd dhomhain, chum mo ghlac-
adh leo,
nach robh a réir do reachd.
86 An tòir gu fealltach tha iad orm;
Dhé, cuidich leam gu grad:
Oir tairis agus firinneach
tha t'àitheantan air fad. [chlaoidh;
87 Air talamh chaidh ach beag mo
nior thrèig mi t'iarrtus naomh.
88 'S gun coimhdinn teisteas fior do
bhéil,
ath-bheothaich mi gu caomh.

LAMED.

89 Tha t'fhocal bunaiteach gu bràth,
sna néamhaibh àrd' a Dhé:
90 Tha t'fhìrinn is do thairisneachd
buan-mhaireannach gach ré:
Do dhaingnicheadh an talamh leat,
's 'na sheasamh tha d'a réir.
91 Taid buan an diugh réir t'orduigh
do mhuinntir iad gu léir. [féin;
92 Mur bhith gu 'n ghabh mi ciata mhòr
do t'fhocal firinneach,
Ghrad-fhàilnichinn is gheibhinn bàs
a'm' àmhghar iomarcach.
93 T'iarrtuis cha dìchuimhnich mi
chaoidh;
oir bheothaich thu mi leo.
94 'S leat mi, fòir orm; oir dh'iarr mi
t'àitheanta-san gach lò. [féin
95 Bha luchd an uilc gu furachar
ga m' fheitheamh chum mo sgrios;
Ach air do theisteas firinneach
le m' smuaintibh dearcaidh mis'.
96 Chunnaic mi crioch gach ni a ta
sa' bheatha so d' a mheud;
Ach t'àithne tha gun tomhas fòs
aig farsuinneachd is leud.

MEM.

97 Cia ionmhuinn leam do lagh-sa, Dhé!
mo smuaineach' e gach là.
98 Thar m'easar thug thu gliocas dhomh
le d' reachd, ta leam a ghnàth.

99 Is tuigsich' mi na'n aitim ud
thug teagasg dhomh gu lèir;
Bhrìgh gur ann air do theisteas naomh
taim smuaineachadh gu geur.

100 Taim tuigseach eagnuidh fòs os
gach seanair anns an tìr: [ceann
Air son gun choimhdeadh leum gu
iarrtuis do reachd gu fìor. [beachd
101 Phill mi mo chos o ròd gach uile,
gu'n coimhdinn t'fhocal ceart.
102 Nior chlaon mi fòs o d' bhreitheanoir theagaisgeadh mi leat. [ais;

103 Le m' bhlas cia milis, O mo Dhia,
do bhriathra ceart gu léir!
Do m' chàirean 's mìlse iad gu mòr
na mil air feadh mo bhéil.
104 Tre t'aitheanta taim faghail fòs
tuigs' agus eòlais mhaith;
Is uime sin 's ro-fhuathach leam
gach slighe cham air bith.

NUN.

105 Is lòchran t'fhocal féin do m' chois,
solus do m' cheum gu beachd.
106 Do mhionnaich mi, 's ni mi d'a réir:
gu'n coimhdinn féin do reachd.
107 Tha mis' an trioblaid iomarcaich,
O Thighearna nam feart:
A réir an fhocail labhair thu,
ath-bheothaich mi le d'neart.

108 Gabh uam gu taitneach guidheam
ofrail mo bhéil a nis, [ort,
A bheir mi dhuit gu toileach saor;
stiùir mi a'd' bhreitheanais.
109 Tha m'anam bochd a'm' làimh a ghnàth:
ach chuimhnich mi do reachd.
110 Leag droch dhaoin' romham lion; gidheadh
nior chlaon o t'iarrtus ceart.

111 Do theisteis fhior ghabh mise féin
mar m'oighreachd bhuan am feasd;
Oir 's iad a bheir do m' chridhe leòint'
mòr-shubhachas gun cheisd.
112 Dh'aom mi mo chridhe fòs a chum
gu deanar leam a ghnàth,
Do statuin cheart a chur an gnìomh,
o so a mach gu bràth.

SAMECH.

113 Is fuath leam smuainte dìomhanach;
do d' reachd ach thug mi gràdh.
114 'S tu m' ionad-foluich, 's tu mo
à t'fhocal m' earbsa ta. [sgiath:
115 O sibhs' a chleachd bhi deanamh uilc,
imichibh uam a nis;
Oir àitheanta mo Thighearna
le cùram coimhdidh mis'.

116 Réir t'fhocail dean mo chumail suas,
a chum gu mairinn beò;
'S na leig fo nàire mi fa chùis
mo dhòchais féin gach lò.
117 Neartaich mi, 's tearnaidh mise slàn;
sìor-dhearcam air do reachd.
118 Shaltair thu air na chlaon o d' lagh;
oir 's breug am feall gu beachd.

119 Mar shal droch-mhiotail tilgear uait
gach daoi air thalamh ta;
Is uime sin 's ro-chaomh leam féin
teisteis do bhéil a ghnàth.
120 Do chriothnaich m'fheòil fa'n eagal
a ghabh mi romhad féin: [ud
Is lìonadh mi le uamhunn fòs,
fa d' bhreitheanais gu léir.

AIN.

121 Rinn mi breth chothromach; na fàg
fo iochd luchd m' fhòirneirt mi.
122 Air t'òglach 'n urras bi chum maith;
na leig luchd-buirb do m' chlaoidh.
123 Mo shùilean tha air fàilneachadh
feitheamh do shlàinte, Dhé;
'S a' feitheamh gus an coimhlionar
deadh bhriathar ceart do bhéil.

124 Ri t'òglach buin a réir do ghràis,
seòl dhomh do lagh gu beachd.
125 'S mi t'òglach, tabhair eòlas domh,
gu'n tuiginn féin do reachd.
126 'S mithich dhuit gnìomh a thaisbeanadh,
a Dhé Iehobhah thréin: [beanadh,
Oir sgaoileadh agus bhriseadh leo
t'àitheanta naomh' gu lèir.

127 Fa'n aobhar ud, O Thighearna,
gu dearbh is ionmhuinn leam
T'àitheanta féin os ceann an òir,
an òir a's fearr a t'ann.
128 Measam t'uil'-iarrtuis, uime sin,
bhi anns gach aon ni ceart:
Is fuathach fòs le m' chridhe féin
gach slighe bhréig' gu beachd.

PE.

129 Tha t'fhocal is do theisteis féin,
a Dhé, ro-iongantach;
Is uime sin ni m'anam bochd
'n coimhead gu cùramach.
130 Bheir tionnsgnadh t'fhocail solus
ri dol a stigh 'na phàirt; [maith
Do dhaoinibh simplidh aineolach,
do bheir e eolas àrd.

131 Gu farsuinn dh'fhosgail mi mo bheul,
a' ploscartaich gu mòr;
Fa mheud mo thoil' do t'àitheantaibh
bhiom muladach gu leòr.
132 Seall agus amhairc orm, a Dhia,
dean tròcair orm gu caomh;
Mar rinneadh leat a ghnàth do'n
dream [naomh.
le'm b'ionmhuinn t'ainm ro-

133 Peacadh na biodh an uachdar orm;
a'd' fhocal stiùir mo cheum.
134 O fhoirneart dhaoine teasairg mi;
is coimhdeam t'iarrtuis féin.
135 Dealradh do ghnuis' air t'òglach tog,
seòl dhomh do statuin cheart.
136 Ruith srutha dheur o m' shùilibh fòs
air briseadh leo do reachd.

TSADDI.

137 'S ro-chothromach thu féin, a Dhé,
's is dìreach réidh do bhreth.
138 Do theisteis dh'àithn thu dhuinn, a
ro-thairis ceart gach leth. [ta

139 Do rinn mo ghràdh is m'eud ro-
mo chaitheadh as gu léir; [mhòr
Do bhrìgh gu 'n dhearmaid m'eas-
cairde
deadh bhriathra ceart do bhéil.

140 'S ro fhiorghlan t'fhocal; uime sin
's ionmhuinn le t'oglach e.
141 Taim suarach beag, gidheadh do
reachd
air dìchuimhn' nior leig mi.
142 Do cheartas fein is ceartas e
ta siorruidh buan gu bràth;
Is amhluidh sin do lagh ro-cheart
'na fhìrinn ghloin a ta.

143 Ghlac trioblaid mi, is ghabh orm
teinn agus àmhghar geur [greim
Gidheadh a ta mo thlachd gu mòr
a'd' àitheantaibh gu léir.
144 Ceartas do theisteis féin, a Dhé,
tha siorruidh buan gun cheisd:
Deadh thuigse tabhair thusa dhomh,
is bitheam beò am feasd.

KOPH.

145 Ghlaodh mi le m' uile chridh'; a
Dhé,
éisd, 's coimhdibh mi do reachd.
146 Ghlaodh mise riut, tòir orm; 's
an sin
coimhdeam do theist gu beachd.
147 Do thionnsgain mi romh 'n chamh-
anaich,
is ghlaodh mi riutsa, Dhé;
Oir tha mo dhòchas bunaiteach
a'd' fhocal daingean féin.

148 Mo shùilean tha ni's furachair'
na forair, theann na h-oidhch':
A chum gu bithinn smuaineachadh
air t'fhocal féin a chaoidh.
149 A reir do chaoimhneis tròcaireach
éisd féin ri m' ghuth a nis:
A réir do bhreitheanais ro-mhòir,
Iehobhah, beothaich mis'.

150 Luchd leanmhuinn uile tha tean-
a ta iad fad o d' reachd. [nadh orm:
151 Dhé, tha thu 'm fagus; agus tha
t'uil'iarrtuis fior is ceart. [naomh',
152 Fa thimchioll fòs do theisteas
o thoiseach b'fhiosrach mi,
Gu'n d'rinneadh leat an socrachadh
a chum bhi buan gach ré.

RESH.

153 Amhairc, a Dhé, air m'àmhghar
goirt,
is fuasgail orm a'm fheum;
Fa'n aobhar nach do dhearmaid mi
an reachd a dh'àithn thu féin.
154 Tagair mo chùis, is fuasgail orm;
réir t'fhocail cum mi beò.
155 'S fad slàint' o luchd an uilc: air
do reachd nach iarrar leo. [son
156 'S ro lionmhor mòr' do thròcair
a Thighearn is a Dhé: [chaomh,
A rèir do bhreitheanais ro-cheirt
dean beothail ea[illegible]mh mi.

157 'S lionmhor luchd leanmhuinn orm
is m'eascairde faraon; [an tòir,
Ach mis' o d' theisteas fìrinneach,
cha deach' air seachran claon.

158 Chunnaic mi peacaich, chràidh sud
do reachd oir bhriseadh leo. [mi,
159 Feuch mar is ionmhuinn leam do
lagh;
a'd' chaoimhneas cum mi beò.
160 A Thighearna tha t'fhocal fèin
o thoiseach daingean fior;
Is tha do bhreitheanais air fad
ceart agus buan gu sior.

SCHIN.

161 Bha prionnsan làidir orm an tòir,
gun aobhar no cion-fàth;
Ach air mo chridh' tha eagal mòr
roimh t'fhocal féin a ghnàth.
162 Tha aiteas orm ri t'fhocal maith,
mar neach fhuair creach gun tòir.
163 'S oillteil 's is fuath leam breug;
ach thug
mi gràdh do d' lagh gu mòr.

164 Tha mi a' tabhairt molaidh dhuit
seachd uairean gach aon là,
Air son do bhreitheanais gu léir
ta ceart, a Dhé, gu bràth.
165 'S mòr sìth na muinntir ud a ta
a' tabhairt gràidh do d' reachd;
Cha'n èirich tuisleadh idir dhoibh,
no oilbheum fòs gu beachd.

166 Ri d' shlàinte dh'fheith mi féin, a
Dhé;
coimhdeam do reachd air chòir.
167 Do theisteis choimhid m'anam féin;
's ionmhuinn leam iad gu mòr.
168 Do theisteis agus t'aitheanta,
do choimhdeadh leam a ghnàth;
Oir tha mo shlìgheanna gu léir
fa d' chomhair féin gach là.

TAU.

169 Thigeadh mo ghlaodh am fagus duit
a'd' fhianuis féin, a Dhé:
Is fòs réir t'fhocail fhìrinnich
dean tuigseach eòlach mi.
170 A'd' làthair thigeadh m' athchuinge;
réir t'fhocail ormsa fòir.
171 Air teagasg dhuit do statuin dhomh,
mo bheul bheir dhuitse glòir.

172 Labhraidh mo theang' air t'fhocal
oir tha t'uil' iarrtuis ceart. [fior:
173 Deanadh do làmh-sa còmhnadh leam;
oir ròghnaich mi do reachd.
174 A' feitheamh air do shlàinte, Dhé,
bhiom féin gu tuirseach trom;
Is mar an ceudna tha do reachd
ro-thlachdmhor ciatach leam.

175 Deònuich do m'anam bochd bhi beò,
is dhuitse bheir e glòir:
Is deanadh do cheart-bhreitheanais
deadh chòmhnadh dhomh le foir.
176 Do chaidh mi féin air seacharan
mar chaoraich chaillte thruaigh;

Iarr t'òglach, oir cha d' leig do d'
dol as mo chuimhne uam. [reachd

SALM CXX.

1 A'M' éigin ghlaodh mi suas ri Dia,
is dh' éisd e rium gach ré
2 O'n teangaidh chealgaich, m'anam saor ;
's o bheul nam breug, a Dhé.
3 Ciod bheirear dhuit, no nithear ort,
a theangadh làn do ghò ?
4 Mar shaighdibh laoich, 's iad geur-
mar eibhlibh aiteil beò [aichte,
5 Mo thruaighe mi, gu bheil mo chuairt
am Mesech ; is mo thàmh
Am bùthaibh Chedair choigrich
gu muladach gun dàimh ! [bhuirb,
6 Rinn m'anam còmhnuidh fhada
bhuan
le neach thug fuath do shìth.
7 Gu cogadh tha iad togarach ;
air sìth 'n trath labhras mi.

SALM CXXI.

1 Mo shùile togam suas a chum
nam beann, o'n tig mo neart.
2 O'n Dia rinn talamh agus nèamh,
tha m'fhurtachd uile teachd.
3 Cha leig do d' chois air chòir air bith
gu'n sleamhnuich i gu bràth ;
Tàmh-neul cha tig sin air an neach
's fear-coimhid ort a ghnàth.
4 Feuch, air fear-coimhid Israeil,
codal cha'n aom no suain :
5 'Se Dia t'fhear coimhid ; 'se do sgàil
air do làimh dheis gu buan.
6 A' ghrian cha bhuail i thu san là,
no ghealach fòs san oidhch'.
7 Ni Dia do choimhead o gach olc ;
ni t'anam dhìon a chaoidh.
8 Do dhol a mach, 's do theachd a
coimhididh Dia a ghnàth ; [steach,
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's o sin a mach gu bràth.

SALM CXXII.

1 BHA aoibhneas orm tràth thubhairt
Gu tigh Dhé théid sinn suas. [iad,
2 A'd' dhorsaibh, O Ierusalem,
ar cosa seasaidh fòs.
3 Ierusalem mar chaithir i,
thogadh gu dìleas dlùth ;
4 D'an téid na treubhan suas gu léir,
's iad treubhan Dhé nan dùl :
Gu teisteas Israeil, a chum
ainm Dhé gu moladh iad. [sin ;
5 Oir caithrichean chum breth tha'n
's le teaghlach Dhaibhidh iad.
6 Sior-ghuidhibh do Ierusalem
sìth-shàimh is sonas mòr :
A' mhuinntir sin le'n ionmhuinn thu
soirbhichidh iad gu leòr.
7 An taobh a stigh do d' bhallachaibh,
biodh sìth is sonas maith ; [bràth
Deadh shoirbheas fòs gu robh gu
a'd' lùchairt àird a stigh. [ghaoil,
8 Air sgàth mo bhràithrean 's luchd mo
dhuit guidheam sìth a ghnàth.
9 Air sgàth tigh naomh ar Tighearn
iarram do leas gu bràth. [Dia,

SALM CXXIII.

1 Mo shùile togam riutsa ta
'n còmhnuidh air nèamh nan speur.
2 Feuch, mar tha sùil nan seirbhiseach
air làimh am maighstir féin,
'S mar shùile banoglaich air làimh
a ban-tighearn faraon,
Feithidh ar sùil air Dia, gus 'n dean
e tròcair oirnn gu caoin.
3 Dean tròcair oirnn, Iehobhah Dhia,
dean tròcair oirnn gu luath ;
Oir tha sinn air ar lìonadh làn
do tharcuis is do fhuath.
4 Le fanoid luchd na seasgaireachd,
lìonadh ar n-anam bochd ;
'S le spìd na muinntir ud a ta
làn àrdain is an-iochd.

SALM CXXIV.

1 NIS abradh Israel gu fior,
mur biodh Iehobhah leinn :
2 Mur biodh Iehobhah as ar leth,
tràth dh'éirich daoine ruinn ;
3 'N sin dheantadh leo ar slugadh beò,
'n tràth las an corruich ruinn.
4 Is ruitheadh tharuinn tuilte bras,
sruth làidir thar ar ceann.
5 'N sin rachadh thar ar n-anam bochd
na tuiltean àrd' gu léir.
6 Moladh do Dhia, nach d' thug e sinn
mar chreich d'am fiaclaibh geur'.
7 Mar eun á lìon an eunadair,
ar n-anam truagh chaidh as ;
Bhriseadh an lìon, is sgaoileadh e,
is shaoradh sinn gu cas.
8 Ar còmhnadh ta 's ar cuideachadh
an ainm Iehobhah thréin :
An neach a rinn an talamh fòs,
's a chruthaich néamh nan speur

SALM CXXV.

1 THA'N dream ni dòchas ann an Dia
mar shliabh Shioin a ghnàth,
Nach feudar fòs a charuchadh,
ach mhaireas ann gu bràth.
2 Ceart mar a ta na beannta tric
timchioll Ierusaleim,
Tha Dia mar sin, o nis gu sìor,
timchioll a phobuill féin.
3 Oir slat luchd-uilc cha ghabh i tàmh
air chrann nan daoine còir ;
Eagal gu'n sìn na fìreanaich
an làmh gu peacadh mòr.
4 An aitim ud tha maith, a Dhé,
do mhaitheas pàirtich leò ;
Is leis an dream tha tréibhdhireach
's nàn chridhe ta gun ghò.
5 Ach iadsan uile théid a thaobh
d'an slighibh claon le chéil',
Iomainidh Dia le luchd an uilc.
'S bidh sìth air Israel.

SALM CXXVI.

1 'N TRATH thug Iehobhah air a h-ais
bruid Shioin, b' ionnan sinn

Is daoine chunnaic aisling mhòr,
's a mhosgail as an suain.
2 Lìonadh ar beul le gàir an sin,
's ar teangadh fòs le ceòl; [iad,
Am measg nan cinneach thubhairt
Rinn Dia dhoibh bearta mòr'

3 Rinn Dia mòr-bhearta air ar son,
chuir oirnne gairdeachas.
4 Iehobhah, pill ar bruid a rìs,
mar shruth san àirde deas.
5 Iadsan a chuir gu deurach sìol,
gu subhach ni iad buain.
6 An neach gu cur a théid a mach
le sìol ro-phrìseil caoin,

Air bhith dha gul gu muladach,
'g a iomachar sud gu fonn,
Le h-aiteas pillidh e gu dearbh,
a' giùlan sguaba trom'.

SALM CXXVII.

1 Mur tog Iehobhah féin an tigh,
luchd-togail tha iad faoin;
Mur gléidh Iehobhah 'm baile fòs,
luchd-faire chaill an saoth'r.
2 Dhuibh 's díomhain bhi ri moch-eirigh,
san oidhch' ri caithris bhuain,
Bhi 'g itheadh arain bròin; mar sin
d'a sheirein bheir e suain.

3 'Se Dia bheir toradh bronn mar dhuais;
mar oighreachd bheir e clann.
4 Bidh mic na h-òig' mar shaighdibh geur',
'n làimh ghaisgich thréin gach àm.
5 Is sona 'm fear 'gam bi dhiubh sud
a ghlac 's a dhorlach làn;
Gun rughadh labhraidh iad sa' gheat'
r' an naimhdibh olc gu dan.

SALM CXXVIII.

1 'S BEANNAICHT' gach aon neach air eagal Iehobhah mhòir; [am bheil
Is ann an slighibh fiorghlan Dé
stiùreas a cheum air chòir.
2 Oir toradh gnìomh do làmha féin,
ithidh tu e gu h-ait:
Beannaichear thu gu mòr mar sin,
's bidh sonas ort gu pailt.

3 Mar fhionain tharbhaich bidh do bhean
'n taobh stigh do t'fhàrdaich féin;
Do chlann mar òg chroinn-olaidh ùir
timchioll do bhùird gu léir.
4 Feuch, 's amhluidh sin a bheannaichear neach d'an eagal Dia. [ear
5 A Sion gheibh thu beannachadh,
is sonas pailt o'n Triath;

Is chì thu maith Ierusaleim
rè fad do làith' gu lèir.
6 Seadh, clann do chloinne chì thu fòs,
is sìth air Israel.

SALM CXXIX.

1 Bu tric a chràidh iad mi o m' òig',
deir Israel gu truagh:
2 O m' òige chràidh iad mi gu tric,
gidheadh cha d' thug iad buaidh.
3 'N luchd-treabhaidh threabh iad air mo dhruim;
tharruing iad claisean fad.
4 Ach 's ceart Iehobhah, 's bhriseadh cordan nan daoi gu grad. [leis

5 Air naimhdibh Shioin gu robh nàir',
's rachadh air cùl gu luath:
6 Mar fheur air mullach tighe ta,
a shearg mu'n d'fhàs e suas:
7 Ni leis nach lìonar glac an fhir
a bhios gu tric a' buain;
Is leis nach lìonar sgiath an t',
a bhios ri ceangal sguab.

8 Ni mò their luchd an rathaid riu,
Gu robh oirbh beannachd Dhé;
Tha sinne fòs 'gar beannachadh,
an ainm Iehobhah thréin.

SALM CXXX.

1 O 'N doimhne, O Iehobhah Dhé,
do ghlaodh mi riutsa suas.
2 Dhia, éisd ri m' ghuth gu furachar,
's ri m'urnuigh crom do chluas.
3 Ma chombraichear leat aingidheachd,
a Dhé, cò sheasas riut?
4 Ach agad-sa ta iochd: a chum
gu'n striochdt' a'd' eagal dhuit.

5 Ri Dia tha mise feitheamh, fòs
tha m'anam feitheamh ris;
Is ann a bhriathar firinneach
mo dhòchas cuiridh mis'.
6 Tha m'anam bochd ni 's furachair'
a' feitheamh Dhé a ghnàth,
Na bhios luchd faire maidne fòs,
ri sgarachdainn nan tràth:

Ni 's furachair', a deiream fòs,
'g a fheitheamh-san gun ghò,
Na bhios luchd-faire anns an oidhch'
ri teachd a steach do'n lò.
7 Biodh dòchas Israeil an Dia;
oir tha a thròcair mòr;
'S ann aig an Tighearna gu beachd,
tha fuasgladh paillt gu leòr.

8 Is bheir e féin gun cheisd air bith
d'a phobull Israel,
Làn-shaorsadh agus fuasgladh glan
o'n aingidheachd gu léir.

SALM CXXXI.

1 Mo chridhe cha 'n'eil àrdanach,
no fòs mo shùil, a Dhé;
Nior ghluais mi ann an cùisibh mòr',
a's àirde na mi féin. [chìch,
2 Gu dearbh, mar naoidhean chaidh o'n
chum mi mi féin a'm' thosd,
Mar naoidhean chaidh o chìch a mhàth'r,
is amhluidh m'anam bochd.

3 Biodh dòchas maith aig Israel
an Dia Iehobhah treun,
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's air feadh gach linn an' céin.

SALM CXXXII.

1 AIR Daibhidh dean-sa cuimhne, Dhé,
's air uile àmhghar geur:

2 Mar thug e mionn' do Dhia, is bòid
do Dhia ud Iacoib treun.
3 Do m'thigh cha téid mi féin a steach,
no air mo leabaidh suas:
4 Do m' shùilibh codal fòs cha leig,
no do mo rosgaibh suain;

5 Gu ruig an uair am faigh mi àit
do Dhia Iehobhah treun,
Is ionad-còmhnuidh bunaiteach
do Dhia ud Iacoib féin.
6 Feuch, ann an crìochaibh Ephrata,
do chuala sinn an sgeul;
Air machairibh nan coilltean dlùth,
fhuair sinn e mar an ceudn'.

7 Aig stol a choise sleuchdaidh sinn,
an àros Dhé nam feart.
8 Eirich, a Dhé, gu t'ionad tàimh;
thu féin is àirc do neirt.
9 Sgeudaicht' gu robh do shagairt-sa
a ghnath le h-ionracas;
Is deanadh do luchd-muinntir naomh
gun tàmh ùr-ghairdeachas.

10 Air sgàth do sheirbhiseach ro-chaomh,
Daibhidh do'n d'thug thu buaidh,
Aghaidh an ti a dh' ungadh leat,
na cuir air ais gu truagh. [fior:
11 Do Dhaibhidh mhionnaich Dia gu
's cha phill e uaith' am feasd,
A'd' chaithir-rioghail cuiridh mi
t'iarmad 's do shliochd gun cheisd.

12 Ma ni do chlann mo choimhcheangal
a choimhead, is mo reachd,
An teist a ni mi theagasg dhoibh,
ma chumar leo gu ceart:
An sliochd-san suidhidh mar an ceudn'
a'd' chaithir righ, gu bràth.
13 Oir mhiannaich agus ròghnaich Dia
Sion mar ionad tàimh;

14 'S i so mo thàmh 's mo shuaimhneas
gu suthain is gu sior: [fòs,
An so ni mise fàrdach dhomh,
oir 's i mo mhiann gu fior.
15 Mòr-bheannaicheam a stòr gu pailt:
diolam a bochd le lòn.
16 Le slàint' a sagairt eudaicheam;
's a naoimh ni iolach mhòr.

17 Bheir mi an sin gu h-ùrar glas
air adhairc Dhaibhidh fas;
Is lòchran dh' orduich mi do 'n ti
a dh' ungadh leam tre ghràs.
18 Cuairtichidh mi a naimhde san
le nàir' is rughadh gruaidh':
Ach air-san bidh a choron féin,
a' fàs le h-iomadh buaidh.

SALM CXXXIII.

1 O FEUCH, cia meud an maith a nis,
cia meud an tlachd faraon, [ghnàth
Bràithrean a bhi 'nan còmhnuidh
an sìth 's an ceangal caoin.
2 Mar oladh phrìseil air a' cheann,
ruith air an f heusaig sìos,
Air feusaig Aaroin, agus shruth
gu iomall 'eudaich rìs.

3 Mar dhealt air Hermon, 's mar an drùchd
air sléibhtibh Shioin shuas:
'N sin dh'orduich Dia am beannach-
a' bheatha shiorruidh bhuan. [adh

SALM CXXXIV.

1 O OGLACHA Iehobhah mhòir,
beannaichibh Dia a chaoidh;
Sibhse le 'n gnàth bhi 'n àros Dè
'nur seasamh feadh na h-oidhch'.
2 'Na theampull togaibh suas 'ur làmh,
beannaichibh Dia nam feart.
3 Beannaicheadh Dia á Sion thu,
rinn nèamh is làr le neart.

SALM CXXXV.

1 MOLAIBHSE Dia, àrd-mholaibh fòs
deadh ainm Iehobhah thréin,
Is thugaibh cliu is moladh dha,
òglacha Dhé gu léir.
2 O sibhse ta 'nur seasamh fòs
an tigh Iehobhah mhòir,
An cùirtibh àluinu tigh' ar Dia,
molaibh e mar is còir.

3 Molaibh an Tighearna, do bhrìgh
gu bheil e maith gach rè:
D'a ainm-san seinnibh moladh ait,
oir 's ni ro-thlachdmhor e.
4 Oir Iacob fòs do ròghnaich Dia
'na thròcair mhòir dha féin
Dha féin mar ionmhas is mar sheilbh,
do thagh e Israel.

5 Oir 's fiosrach mi 's is deimhin leam
gu bheil Iehobhah mòr,
Gu bheil ar Tighearna faraon
os ceann gach dia an glòir.
6 Gach ni air bith bu mhiannach leis,
rinn Dia an nèamh nan speur,
'S air talamh, 's anns na cuantaibh mòr',
's na doimhneachdaibh gu léir.

7 Bheir esan air a' cheò dol suas
o chrìch a' chruinne-ché;
Is uisge ni le dealanaich:
gaoth as a stòr bheir e.
8 Gach ceud-ghin anns an Eiphit bha,
do bhuaileadh leis gu trom;
Do dhuine 's ainmhidh anns gach àit,
ag imeachd bha air fonn.

9 O Eiphit! chuir e comhara,
is mìorbhuile le chéil', [fòs
A'd' bhuilsgean-sa: 's air Pharaoh
's air òglachaibh gu léir. [leis
10 'Na cinnich lionmhor chlaoidhead
mharbh rìghrean cumhachdach.
11 Do mharbhadh Og rìgh Bhàsain leis
Sihon nan Amorach:

Gach uile rìoghachd mar an ceudn',
cia h-iomadh bha iad ann,
Lom-sgriosadh agus mhilleadh leis,
d'ann robh an tìr Chanaain:
12 Am fonn 's am fearann sud air fad,
mar oighreachd thiodlaic e;
Mar oighreachd do chloinn Israeil,
a phobull dìleas fein.

13 Tha t'ainm, a Thighearna nam feart,
buan-mhaireannach a ghnàth;
Tha t'iomradh buan air chuimhne,
o linn gu linn gu bràth. [Dha

14 Oir air a phobull féin ni Dia
ceart bhreitheanas gu beachd;
Is gabhaidh esan aithreachas
m'a òglachaibh le iochd.

15 Iodhoil nan cinneach tha do'n òr,
's do'n airgiod ghlas faraon;
Is cha 'n'eil annt' ach diomhanas
rinneadh le làmhaibh dhaoin'.

16 Tha beul ac' is gun chòmhradh ann;
is suilean, leis nach léir. [leo;

17 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad
gun anail fòs 'nam beul.

18 A' mhuinntir tha 'gan deanamh sud,
ro-chosmhuil iad riu féin;
'S amhluidh gach neach ta annta fòs
ag earbsa mar an ceudn'.

19 O beannaichibh Iehobhah mòr,
a theaglach Israeil;
'S a theaglach Aaroin, beannaichibh
an Tighearna le chéil'.

20 O theaghlach Lebhi, beannaichibh,
Is thugaibh cliu do Dhia:
Sibhse d'an eagal Dia faraon,
mòr-bheannaichibh an Triath.

21 A Sion beannaicht' gu robh Dia,
'g am bheil a chòmhnuidh bhuan
An caithir naoimh Ierusaleim.
Molaibhse Dia gach uair.

SALM CXXXVI.

1 O thugaibh buidheachas do Dhia,
do bhrìgh gur sàr-mhaith e;
Air son gu mair a thròcair chaomh,
gu siorruidh feadh gach ré.

2 Thugaibh do Dhia nan uile dhia
mòr bhuidheachas le chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

3 Thugaibh do Thriath nan uile thriath
mòr bhuidheachas gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

4 Do'n Ti 'nà aonar fòs a rinn
mòr mhìorbhuile gu treum;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

5 Do'n Ti le glioeas iongantach
a chruthaich nèamh nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

6 Do'n Ti a shìn air uachdar tuinn
an talamh trom gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

7 Do'n Ti a rinn na soluis mhòr'
ta soillseachadh nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

8 A' ghrian gu h-uachdranachd san là,
chum dhuinne gu'm bu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

9 A' ghealach is na reulta glan'
a' riaghladh oidhch' le chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

10 Do'n Ti rinn bualadh trom san Eiph't
air ceud-ghin dhaoin' is spréidh;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

11 Thug as am builsgean-san a mach
a phobull Israel;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

12 Le neart a ghairdean sìnte mach,
's le làimh a ta ro-threun;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

13 Do'n Ti a sgoilt an fhairge ruadh,
'na roinnibh as a chéil':
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

14 Is troimh a meadhon stiùradh leis
gu tèaruint' Israel;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

15 San fhairge ruaidh ghlan sgriosadh leis
Pharaoh 's a shluagh gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

16 Do'n Ti sin tre an fhàsaich mhòir
a stiùir a mhuinntir féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

17 Dhasan a bhuail 's a lot gu trom
na rìghrean làidir treun';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

18 Is rìghrean mòr is iomraiteach,
mharbh e le 'ghairdean féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

19 Seadh Sihon rìgh nan Amorach,
bha naimhdeil guineach geur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré:

20 Is Og air Basan bha 'na rìgh,
do mharbh is chasgair e;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

21 Is thug e fòs mar oighreachd bhuan
am fearann-san gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

22 An oighreachd thug do Israel,
'òglach ro dhìleas féin;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

23 Neach, air bhi dhuinn ro-iosal truagh,
a chuimhnich oirnn 'nar feum;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

24 Gu tèaruint' bhuin e sinn a mach
o neart ar naimhde treun';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

25 Tha tabhairt beatha do gach feòil,
is lòin do'n uile chré;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

26 O thugaibh moladh agus cliu
do Dhia nan nèamh 's nan speur;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu siorruidh feadh gach ré.

SALM CXXXVII.

1 Aig sruthaibh coimheach Bhabiloin,
shuidh sinn gu brònach bochd ;
An sin air Sion chuimhnich sinn,
is ghuileadh leinn gu goirt.
2 Air gheugaibh seilich chrochadh
ar clàrsaichean an sin. [leinn
3 Oir iadsan a rinn braighde dhinn
dh'iarr òran oirnn is gean :

Seadh iadsan le'n do chreachadh sinn
dh'iarr luathghair oirnn is ceòl ;
Seinnibh do laoidhibh Shioin duinn,
(ars' iadsan) mar bu nòs.
4 'N tìr choigrich cia mar dh'fheudar
òran Iehobhah sheinn ? [leinn
5 Mur cuimhn'cheam thu, Ierusalem,
ri m' dheis nior lean a seirm.

6 Mo theangadh leanadh teann ri m'
ghial,
mur cuimhnichear thu leam ;
Mur fearr leam na m'uil' aoibhneas
caithir Ierusaleim. [àrd
7 Clann Edoim cuimhnich thus', a Dhé,
oir thubhairt iad le tàir,
An làithibh truagh Ierusaleim,
leag, leag i, sìos gu làr.

8 O nighean uaibhreach Bhabiloin,
a dh'fhàsaichear gu léir :
Is sona dha, mar rinn thu oirnn,
a dhìolas dhuit d'a réir.
9 Is sona dha-san ghlacas fòs
do mhaoth-chlann bheag is thruagh,
'S a phronnas iad gun acarachd,
ri clachaibh daingean cruaidh'.

SALM CXXXVIII.

1 Le m'uile chridh' àrd-mhòlam thu,
àrd-mholam thu gu caomh [dhuit,
2 'N làthair nan Dia. Is sleuchdam
m'aghaidh ri d'theampull naomh,
Is molam t'ainm, bhrìgh t'fhìrinn
cheirt,
's do chaoimhneis ghràdhaich féin :
Oir t'fhocal fìorghlan dh'àrdaich thu,
os ceann t'uil' ainm' gu léir.

3 San là a ghlaodh mi riut, a Dhé,
fhreagair thu mi gu luath ;
Is thug thu spionnadh dhomh gu leòr,
le treòir, a'm' anam truagh.
4 Bheir rìghre mòr' na cruinne dhuit,
àrd-mholadh binn gu léir,
San uair an cluinnear leo, a Dhia,
deadh bhriathra glan do bhéil.

5 An slighibh fòs Iehobhah mhòir,
seinnidh iad ceòl gu h-ait ;
Air son gur urramach, 's gur àrd
glòir àluinn Dhé nam feart.
6 Ge h-àrd Iehobhah, seallaidh e
air daoinibh umhal còir ;
Ach 's léir dha'n dream ud, fad o
tha làn do'n àrdan mhòr. [làimh,

7 Ged ghluaisinn ann am builsgean fòs
'na trioblaid mòir' do m' chlaoidh,
A ta mi fiosrach dòchasach
gu'm beothaich thusa mi :
An aghaidh corruich mhòir' mo
do làmh-sa sìnear leat ; [nàmh
Is ni do dheas làmh ann am fheum
mo theasairginn le neart.

8 Gach ni air bith a bhuineas domh,
coimhlionaidh Dia gu treun ;
Is buan do ghràs, a Dhia, gu bràth ;
oibre do làmh na tréig.

SALM CXXXIX.

1 Do rannsuich thu 's is aithne dhuit
mise, Iehobhah thréin : [dhuit;
2 Mo shuidh', is m' éirigh 's aithne
's léir dhuit mo smuain an céin
3 Mo cheuma is mo luidhe sìos,
do chuairtich thu gu dlùth ;
Is air mo shlighibh féin gu léir,
's geur fhiosrach eòlach thu.

4 Feuch cha 'n 'eil focal mòr no beag
no cainnt air bith a'm' bheul,
Mu'n labhram sud, a Dhia nam feart,
nach aithne dhuit gu léir.
5 Do chuairtich thu mi air gach taobh,
romham faraon 's am dhéigh ;
Do làmh ta neartmhor cumhachdach
leag thusa orm, a Dhé.

6 Tha 'n t-eòlas so ro iongantach,
is ormsa tha e cruaidh :
Cha ruig mi air, or tha e àrd
r' a thuigsinn is r'a luaidh.
7 Cia 'n t-àit air bith am feud mi dol
o d' spiorad glic, a Dhé?
O d' ghnùis ta uile-léirsinneach
cia 'n taobh a theicheas mi ?

8 Nan rachainn suas air nèamh nan
a ta thu féin an sud ; [speur,
Nan luidhinn ann an ifrinn shìos,
tha thu san ionad ud.
9 Air bharraibh sgiath na maidne fòs,
nan siùbhlainn fad o làimh,
Gu h-iomallaibh na fairge mòir'
chum còmhnuidh agus tàimh ;

10 Stiùraidh tu mi an sin, a Dhé,
le d' làimh ta treun an neart ;
Is nìthear leat mo chumail fòs
le d' dheas làimh mhòir gu beachd.
11 Nan abrainn, gu dean dorchadas
gu deimhin m' fholach uait ;
Bidh 'n oidhche féin mar sholus glan
ag iadhadh orm mu'n cuairt.

12 Cha'n fholuich uaitse dorchadas,
's co-shoilleir oidhch' is là ;
'S ceart-ionnan duits' an duibhre
is solus glan nan tràth. [dorch,
13 Oir feuch ghabh thusa sealbh gu moch
air m'airnibh is mi maoth ;
'S ann leat a rinneadh m'fholach fòs
am broinn mo mhàthar chaoimh.

14 Ard-mholam thu, oir 's uamhasach,
's is mìorbhuileach mo dhealbh :
Tha t'oibre iongantach ; 's is léir
do m'anam sin gu dearbh. [eachd,
15 Tràth rinneadh mi an dìomhair-
's a dhealbhadh mi gu ceart,

An àitibh iochdrach talmhainn shìos ;
bu léir dhuit brìgh mo neirt.
16 Mo cheud-fhàs an-abuich gun dreach,
do d' shùilibh-sa bu léir ;
Mo bhuill gu h-iomlan chuireadh sìos
sgrìobht' ann ad leabhar féin ;
Gidheadh ri aimsir is ri ùin ;
do dhealbhadh iad 'nan àm ;
Air bhi dhoibh roimhe sin gun dreach
's nach robh a h-aon diubh ann.
17 'S ro phrìseil uime sin, a Dhé,
do smuaintean uile leam :
'S ro-lìonmhor mòr r'an àireamh iad,
's r'an cuir air cunntas cheann.
18 Ri 'n àireamh 's mòr gur lionmhor
na gaineamh mhìn na tràigh': [iad
Air mosgladh as mo chodal domh,
taim maille riut a ghnàth.
19 Marbhar an t-aingidh leat gu beachd,
O Thighearna ro-thréin :
A nis, O dhaoine fuileachdach,
imichibh uam an céin.
20 Oir labhair iad a'd' aghaidh, Dhé,
le aing'eachd eusaontais ;
Is thug do naimhde mi-runach
t'ainm naomh an dìombanas.
21 Nach 'eil mi tabhairt fuath, a Dhia,
do'n dream thug dhuit-sa fuath ?
Nach 'eil mi gabhail gràin do'n dream
a'd aghaidh dh' éirich suas ?
22 Fuath iomlan thug mi dhoibh gu beachd :
mar naimhdibh nim' am meas.
23 Rannsaich mi, Dhé, mo chridhe faic ;
mo smuainte feuch, dearbh mis'.
24 Feuch agus amhairc féin am bheil
sligh' aingidh olc a'm' chlé ;
Is anns an t-slighe shiorruidh chòir
gu dìreach treòraich mi.

SALM CXL.

1 O'n droch-dhuin'saor is teasairg mi,
O Dhia Iehobhah naoimh :
O'n fhear a ta ri fòireigneadh
dean dìdean dhomh gu caoimh.
2 'Nan cridh' tha iad a' smuaineachadh
air aimhleas mòr gach là ;
Chum cath' is combraig chruaidh tha
air cruinneachadh a ghnàth. [iad
3 Mar theangaidh nathrach, rinneadh
an teangadh sgaiteach geur : [leo
A ta nimh mhillteach nathrach fòs
am folach ann am beul.
4 O làimh nan daoi, gléidh mise, Dhé
's o luchd an fhòirneirt, dìon ;
Mo cheuman thilgeadh bun os ceann,
'se sud an rùn 's am miann.
5 Dh'fholuich na h-uaibhrich ribe
is corda fòs gu m' sgrios ; [dhomh,
Ri taobh a' bhealaich sgaoil iad lìon,
is leag iad ceap gun fhios.
6 Ri Dia Iehobhah thubhairt mi,
'S tu fèin gu beachd mo Dhia ;
Eisd ri guth m' athchuinge a nis
O Thighearn is a Thriath.
7 Is tu a's spionnadh slàinte dhomh,
Iehobhah Dhia nam flath ;
Cuir dion is folach air mo cheann
an aimsir teinn is cath'.
8 Na deònuich miann an aingidh uile,
O Thighearna nam feart ;
'Ais-innleachd fòs na soirbhich leis,
mu'n dean iad uaill 'nan neart.
9 Ach cinn an dream a chuairtich mi
gach taobh le tuaileas bhreug,
Gu robh iad air am folach fòs
le aimhleas mòr am béil.
10 Orra gu'n tuiteadh eibhle loisgt' ;
tilg iad san teine beò :
An slochdaibh domhain sìos, a chum
nach éirich iad ni 's mò.
11 Na daingnichear air talamh fòs
fear-labhairt uilc a chaoidh :
Biodh olc a' sealg fir-fòireignidh,
g'a leagadh is g'a chlaodh.
12 Is aithne dhomh-sa gu dean Dia
do'n dream ta 'n àmhghar goirt,
An cùis a sheasamh dhoibh gu treun,
is còir nan daoine bochd.
13 Do bheir na fìreana gu dearbh
do t'ainm-sa moladh mòr ;
Bidh còmhnuidh bhuan a' d' fhianuis
a Dhé, aig daoine còir. [féin,

SALM CXLI.

1 O Dhia, a ta mi 'g éigheach riut,
dean deifir thugam féin ;
Is tabhair èisdeachd fòs do m' ghuth,
tràth ghlaodham riut a'm' fheum.
2 Mar bholtrach tùis a'd' làthair suas,
mar sin biodh m'urnuigh riut ;
Is togail suas mo làmh, gu robh
mar 'n ìobairt fheasgair dhuit.
3 Cuir faire air mo bheul, a Dhia ;
dorus mo bhéil-sa gléidh.
4 Gu droch-bheirt, no gu olc air bith
na aom mo chridh', a Dhé :
Eagal le luchd na h-aingidheachd,
gu'n cuirinn olc an ghnìomh,
Ge milis blasd' an sògh 's an gleus,
cha'n ith mi féin maoin diubh.
5 Buaileadh am fìrean mi le smachd,
gabhaidh mi sin gu caomh :
Gabhaidh mi uaith an t-achmhasan,
mar oladh phrìseil mhaoth ;
Cha bhris am bualadh ud mo cheann :
oir fòs théid m'urnuigh suas,
Tràth bhios an aitim ud gu truagh
'nan àmhghar cruaidh an sàs.
6 Tràth thilgear sìos air clachaibh
am breitheamhna gu léir ; [cruaidh,
'N sin cluinnidh iad, oir 's milis binn,
deadh bhriathra grinn mo bhéil.
7 Ar cnàmhan fòs aig beul na h-uaigh
do sgaoileadh leò le tàir ;
Mar ghearrar is mar sgoiltear fiodh
'na spealtaibh air an làr.
8 Ach tha mo shùilean riutsa suas,
Iehobhah Dhia nam feart ;
Na fàg-sa m'anam bochd gun treòir,
's tu féin mo dhòigh 's mo neart.
9 O teasairg mi o'n rib', a Dhé,
a leag iad chum mo sgrios ;

'S o lìontaibh luchd na h-aingidh-
a dh'fholuich iad gun fhios. [eachd

10 Ach tuiteadh luchd na h-aingidh-
'nan lìontaibh rinneadh leò, [eachd
Am feadh bhios mise gabhail thart',
'S a' téarnadh asta beò.

SALM CXLII.

1 Ghlaodh mi ri Dia le m' ghuth ; is
le 'm ghuth rinn m'urnuigh ris.[fòs
2 Mo chaoidh 'na fhianuis dhòirt mi
mach,
's mo thrioblaid dh fhoillsich mis'.
3 Tràth bha mo spiorad bàite stigh,
'n sin b'aithne dhuit mo cheum ;
Sa' bhealach san do shiubhail mi,
gun fhios do leag iad lìon.

4 Dh'amhairc mi air mo dheis, is
dh'fheuch,
's cha robh fear m' eòlais ann ;
No neach do m'anam bheireadh spèis;
thréig cabhair mi san àm.
5 O Thighearna, do ghlaodh mi riut,
is thubhairt mi gun ghò,
Gur tu a's téarmunn dìleas dhomh,
's mo chuid an tìr nam beò.

6 Chionn gu'n do chlaoidheadh mi gu
truagh,
éisd ri mo ghlaodh san àm ;
Is saor mi o luchd m'fhòirneirt mhòir,
oir's treise leo na leam.
7 A prìosan m'anam buin a mach,
t'ainm-sa gu molar leam :
Is iadhaidh umam fireana,
oir ni thu pailteas rium.

SALM CXLIII.

1 Ri m'urnuigh éisd, is aom do chluas
ri m'athchuinge, a Dhé;
A' d'fhìrinn, is a'd' cheartas àrd,
gu gràsmhor freagair mi.
2 Na tionnsgain ann am breitheanas
le t' òglach dìleas fèin ;
Oir 's dearbh nach saorar duine beò
a' d'fhianuis ann am binn.

3 Oir lean an nàmhaid eucorach
le tòir ghéir m'anam bochd,
Mo bheatha thilg e sìos le tàir,
leag ris an làr gun iochd :
Is chuir e mi an dorchadas
chum còmhnuidh ann gu truagh ;
Is ionnan mi 's an dream gu dearbh
bhiodh fada marbh san uaigh.

4 Is uime sin tha m'anam bàit'
gu cràiteach ann am chom :
Mo chridh' a'm' chliabh gu muladach,
air fàs gu tuirseach trom.
5 Na làith' o chian do chuimhnich mi,
taim cnuasachadh gun tàmh
T' oibre gu léir ; 's a smuaineachadh
air gnìomharaibh do làmh.

6 Mo làmhan shìn mi riutsa suas ;
an geall tha m'anam ort,
Amhluidh mar bhitheas fearann
air tiormachadh le tart. [cruaidh
7 Eisd rium, a Thighearna, gu grad ;
chaidh as do m'anam bochd;
Do ghnùis na ceil, chum nach bi mi
mar dhream théid sìos do'n t-slochd.

8 Thoir orm gu'n cluinnear leam, gu
moch,
guth binn do chaoimhneis-ghràidh;
Oir annad chuir mi féin gu mòr
mo dhòchas is mo dhòigh :
Am bealach fòs an gluaisear leam,
thoir orm gu'n aithnich mi :
Oir riutsa tha mi togail suas
mo spioraid thruaigh, a Dhé,

9 O m' naimhdibh guineach teasairg
O Thighearn is a Rìgh : [mi,
A d'ionnsuidh theich mi fòs, a chum
gu foluicht' leatsa mi.
10 Do thòil a dheanamh teagaisg dhomh,
oir 's tu mo Dhia gu beachd :
O's maith do spiorad ; treòruich mi
gu tìr na fìreantachd.

11 Sgath t'ainme beothaich mi gu treun,
a Dhé Iehobhah mhòir ; [bochd
Sgàth t'fhìreantachd, saor m'anam
o thrioblaid ghoirt 's o leòn.
12 Cuir as do m' naimhdibh tre do ghràs,
is sgrios iad sin gu léir
A ta cur m'anam' thruaigh fo leòn ;
oir 's mise t'òglach féin.

SALM CXLIV.

1 Beannaicht' gu robh Iehobhah treun,
mo charraig e 's mo threòir :
Mo làmh a theagaisgeas gu cath,
's gu combrag mhaith mo mheòir ;
2 Mo mhaith, mo dhìon, 's mo bhaideal
àrd,
mo shlànuighear, 's mo sgiath ;
'Se cheannsaicheas mo dhaoine fo'm,
mo mhuinginn is e Dia.

3 Dhia, ciod e 'n duine, gu bheil thu
a' gabhail eòlais air ?
No ciod e mac an duine fòs
gu'n d'thug thu e fa'near ?
4 An duine, 's cosmhuil e gu fìor
ri dìomhnanas gun stà ;
'S a làith' mar sgàil 's mar fhaileas fòs
a' gabhail seach a ta.

5 O ìùb, a Dhia, do fhlaitheis àrd',
thig féin gun dàil a nuas :
Bean ris na sléibhtibh mòr' le d' neart,
is uath' théid deatach suas.
6 Cuir uait a mach do dhealanach,
is sgaoil iad sud air fad :
Is tilg a mach do shaighde geur',
is claoidhear iad gu grad.

7 Sìn uait do làmh á t'ionad àrd,
saor mi, is fuasgail orm,
O uisgibh làidir iomarcach,
's o làimh nan coigreach borb'.
8 Iadsan 'g am bheil am béil a' teachd
air dìomhanas gach lò :
An deas làmh sud, is deas làimh i
làn fogain agus gò.

9 Dhuit seinneam òran nuadh, a Dhé,
's ann air an t-saltair ghrinn ;
Air inneal-ciùil nan teuda deich,
dhuit seinneam moladh binn.

10 'Se Dia a bheir do rìghribh mòr'
slàint' agus buaidh gu treun,
'Se shaoras Daibhidh 'òglach caomh
o'n chlaidheamh mhillteach gheur.

11 Saor mi, is fuasgail orm o làimh
nan coimheach, 'g am bheil beul
Làn dìomhanais : 's an deas làmh fòs
'na deas làimh foill is bréig'.

12 A chum gu'm biodh air mic a' fàs
mar ùr-chrann suas 'nan òig' :
'S ar nigheana mar chlachaibh snaidht'
an oisinn lùchairt mhòir.

13 Ar saibhlean làn do'n uile stòr ;
ar treudan fòs a' breith
Nam mìltean, seadh deich mìltean fòs
'nar machairibh gach leth.

14 Ar daimh gu h-obair làidir calm,
gun bhriseadh mach no steach ;
A chum 'nar sràidibh fos nach biodh
guth caoidh' gu gearanach.

15 'S beannaicht' am pobull sin a ta
san inbhe so gu beachd ;
'S beannaicht' am pobull fòs, d'an [Dia,
Iehobhah Triath nam feart.

SALM CXLV.

1 Arduicheam thu, mo Dhia, 's mo Righ ;
t'ainm beannaicheam gu bràth.

2 Do t'ainm am feasd bheir mise cliu ;
àrduicheam thu gach là.

3 Tha Dia Iehobhah mòr gu dearbh ;
ion-mholta Dia gu mòr :
Cha'n fheudar meud a mhòrachd-san
a rannsachadh gu leòr.

4 Molaidh gach àl do ghnìomhara
do'n al a thig 'nan déigh ;
Is t'oibre cumhachdach ro mhòr
sior-chuirear leò an ceill.

5 Urram do mhòrachd ghlormhoir féin
cuiridh mi'n céill gu beachd ;
Air t'oibribh iongantach gu léir
labhram, a Dhé nam feart.

6 Labhraidh daoin' eile fòs air neart
do bhearta uamhasach :
Is mise foillsicheam gu mòr
do mhorachd iongantach.

7 Is cuirear leo an céill gu pailt
iomradh do mhaitheis mhòir ;
Do cheartas glan, is t'ionracas
molaidh gu binn le ceòl.

8 Tha'n Tighearna ro-ghrasmhor caoin'
is làn do thruacantachd ;
A ta e mall chum feirg', is fòs
paillt ann an tròcaireachd.

9 Is maith Iehobhah do gach dùil ;
tha 'thròcair chaomh gu beachd
Os ceann gach obair agus gnìomh
a rinneadh leis le neart.

10 Dhia, molaidh t'oibre thu air fad ;
le d' naomhaibh molar thu :

11 Air glòir do rìoghachd labhraidh iad ;
innsidh do neart le cliu.

12 A chum a bhearta cumhachdach
gu'n tuigeadh clann nan daoin' :
Gu bheil a rìoghachd làn do ghlòir,
is mòralachd faraon.

13 Do rìoghachd féin, is rìoghachd i
ta siorruidh buan gu beachd ;
Is mairidh t'uachdranachd gu bràth
air feadh gach àl ri teachd.

14 Cumaidh Iehobhah suas le neart
an dream tha tuiteam sìos ; [làir,
'S an dream tha claonadh chum an
togaidh e 'n àird a rìs.

15 Tha sùile fòs gach dùil' air bith
a' feitheamh ort, a Righ ;
Is tha thu anns na tràthaibh ceart
a' tabhairt dhoibh am bìdh.

16 A ta thu ann ad thoirbheartas
fosgladh do làimh' gu mòr,
Is miann gach nithe beò air bith
sàsuichear leat gu leòr.

17 Tha Dia 'na uile shlighibh ceart.
Is naomh 'na uile ghnìomh. [air,

18 'S dlùth Dia do mheud 's a ghairmeas
seadh ghairmeas air gu fìor.

19 Deadh mhiann gach neach d'an eagal [e,
coimhlionaidh e gu pailt ;
Is eisdidh esan fòs r'an glaodh,
saoraidh e iad 'nan airc.

20 An dream tha tabhairt gràidh do Dhia,
dhoibh ni e tèarmunn deas ;
Ach fòs na h-aingidh olc gu léir
do ni e féin an sgrios.

21 A' luaidh air cliu Iehobhah thréin,
bithidh mo bheul gun cheisd :
'Ainm naomha beannaicheadh gach feoil,
gu siorruidh buan am feasd.

SALM CXLVI.

1 Dia molaibh ; mol, O m'anam, Dia.

2 Molaidh mi Dia ri m' bheò ;
Ard-seinnidh mise cliu do m' Dhia,
ri fad mo rè 's mo lò.

3 Na earbaibh is na deanaibh bun
á prionnsaibh làidir treun' ;
No fòs à mac aoin duin' a t'ann,
's gun fhurtachd ann ri feum.

4 Tha 'anail-san dol as a mach,
théid e g'a ùir air ais,
Théid as d'a smuaintibh faoin gu léir,
san là sin féin gu cas.

5 'S beannaicht' an duine sin 'gam bheil
Dia Iacoib mar a neart ;
'G am bheil a dhòchas ann a Dhia,
Iehobhah Triath nam feart.

6 'Se chruthaich néamh, is muir, is tìr,
's gach aon ni annta ta :
'S e choimhdeas fìrinn mar an ceudn'
gu siorruidh is gu bràth.

7 Ri daoinibh ta fo fhoirneart mòr,
cumaidh e còir gu caoin,
Bheir biadh do'n ocrach : cuiridh Dia
na prìosanaich fo sgaoil.

8 'Se Dia ta fosgladh sùil nan dall ;
togaidh Iehobhah mòr
An dream a ta air cromadh sìos :
is caomh leis daoine còir.

9 Dia seasaidh bantrach 's dìlleachdan,
'se 's dìon do 'n choigreach ann :
Ach slighe fhiar nan daoine daoi
tilgidh e bun os ceann.

10 Bidh Dia 'na Ard-Righ mòr gu bràth,
do Dhia-sa, Shion naomh;
O linn gu linn gu maireannach,
Molaibhse Dia gu caomh.

SALM CXLVII.

1 Molaibhse Dia; oir 's maith bhi seinn
àrd-mholadh binn d'ar Dia,
Oir 's tlachdmhor e 's is maiseil sud,
bhi tabhairt cliu do'n Triath.
2 Suas togaidh Dia Ierusalem;
cruinnichidh e ri chéil',
An dream d'an d' rinneadh dìobar-
do ghineal Israeil. [aich,
3 Do'n aitim 'g am bheil cridhe brùit',
bheir esan slàinte mhòr:
Is ceanglaidh suas gu faicilleach
gach cneadh ta orra 's leòn.
4 Na reulta lìonmhor àirmhear leis;
g' an ainmeachadh gu léir.
5 Is mòr ar Dia, 's is mòr a neart;
gun tomhas air a chéill.
6 Togaidh Iehobhah suas gu dearbh
na daoine ciùin a rìs,
Is leagar leis na daoi le tàir,
gu làr, 'g an tilgeadh sìos.
7 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
le buidheachas gu binn:
Seinnibh d'ar Dia-ne moladh àrd
ar teud na clàrsaich grinn.
8 'Se dh'fhol'cheas nèamh le neulaibh
dh'ulluicheas uisge fòs [tiugh',
Do'n talamh; 'se bheir air an fheur
bhi fàs air sléibhtibh mòr'.
9 Do'n ainmhidh 's do gach beathach
bheir esan lòn gun dìth; [beò
Is do na fithich òg faraon
a ghlaodhas 'g iarraidh bìdh.
10 A neart an eich cha bhi a dhùil,
ge mòr a lùth 's a threis;
Cha ghabh e tlachd a cosaibh fir
sheasas gu dìreach deas.
11 Tha Dia a' gabhail tlachd gu mòr
do'n dream d'an eagal e,
Chuireas an dòchas is an dòigh
'na thròcair-san gach ré.
12 Thoir moladh, O Ierusalem,
do Dhia Iehobhah mòr,
Do d' Dhia-sa tabhair moladh fìor,
O Shion, mar is còir,
13 Croinn-dhruididh fòs do dhorsa mòr'
do neartaich e gu maith;
Is bheannnaich e do shliochd gu léir
a'd' mheadhon féin a stigh.
14 'Se chuireas ann ad chrìochaibh fòs
sìth agus sonas mòr:
'Se ni le smior a chruithneachd ghloin
do shàsuchadh gu leòr.
15 'S e chuireas 'àithne mach air tìr,
ni 'fhocail ruith gu luath.
16 Bheir sneachd mar olain; sgaoilidh e
an liath-reodh mar an luath.
17 Leac-eighe tilgidh e a mach,
mar ghreamanna nach gann;
Is anns an fhuachd a' rinneadh leis,
cò dh'fheudas seasamh ann?
18 Cuiridh e 'fhocal mòr a mach,
is leaghar iad a rìs:
Air séideadh dha le gaoith an sin,
sruthaidh na tuilte sìos.
19 Do Iacoib tha e foillseachadh
a bhriathar fìorghlan naomh,
A statuin is a bhreitheanais
do Israel gu caomh.
20 So maitheas nach do dheònaich e
dh'aon chinneach ta fo 'n ghréin:
A bhreitheanais cha b'aithne dhoibh.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLVIII.

1 Molaibhse Dia. Ard-mholaibh fòs
Iehobhah mòr gu bràth,
O nèamh nan speur; molaibhse Dia,
sna h-ionadaibh a's àird'.
2 Uil' aingle Dhè, mòr-mholaibh e:
molaibh e, 'shluagh gu léir.
3 O ghrian 's a ghealach, molaibh e
's a reulta glan nan speur.
4 O nèamha àrd' nan uile nèamh
is uisgeachan a ta
An còmhnuidh shuas os ceann nan
molaibhse Dia a ghnàth. [speur,
5 Thugadh iad cliu is moladh binn
do ainm Iehobhah thréin;
Oir chuir e àithne mach le neart,
is rinneadh iad d'a réir.
6 Do rinn e fòs an daingneachadh
a chum bhi buan a ghnàth;
Is chuir e statuin orra sud
nach téid air chùl gu bràth.
7 O'n talamh fòs a ta fo nèamh,
molaibh Iehobhah treun;
Uil' dhràgona ro-uamhasach,
's a dhoimhneachda gu léir.
8 Tein' - athair agus clach-shneachd
chruaidh,
an ceò théid suas, 's a sneachd;
Gaoth dhoinionnach a' coimhlionadh
a bhriathar-san gu beachd.
9 Na sléibhte farsuinn atmhor mòr',
's na tulaich fòs le chéil':
Gach craobh bheir toradh agus blàth,
's na seudair àrd' gu léir.
10 Gach beathach, ainmhidh, is gach dùil
a shnàigeas air an làr,
'S gach eunlaith sgiathach iteagach,
ta 'g itealaich gu h-àrd.
11 Gach rìgh air thalamh, làidir mòr,
's gach pobull fòs air bith;
Na prionnsan is luchd breitheanais
tha thar gach tìr fa leth.
12 Na h-òig-fheara ta calma deas,
's na maighdeanna le chéil';
Na seannaire ta eòlach glic,
's gach leanabh òg' gu léir.
13 Ainm Dhé àrd-mholadh iad, oir tha
'ainm-san a mhàin ro-mhòr:
Os ceann na talmhainn is nan nèamh
air àrdachadh tha 'ghlòir.
14 Adharc a shluaigh leis àrdaichear,
seadh cliu a naomh gu léir,
Sluaigh Israeil, tha dhasan dlùth.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLIX.

1 Molaibhse Dia: is oran nuadh
seinnibh do Dhia gu caomh;
Seinnibh a mholadh-san gu binn,
an coimhthional nan naomh.
2 Bidh Isra'l aoibhneach ann an Dia;
an Ti a chruthaich e;
Deanadh clann Shioin gairdeachas
'nan Righ air feadh gach ré.
3 Is anns an dannsadh thugadh iad
d'a ainm-san moladh binn;
A chliu le tiompan seinneadh iad,
is leis a' chlàrsaich ghrinn.
4 Oir tha Iehobhah gabhail tlachd
'na phobull dìleas fein:
Ro-sgiamhach fòs le 'shlàinte ni
na daoine sèimh gu léir.
5 Biodh air na daoinibh naomh' an sin
ùr-ghàirdeachas an glòir:
Is air an leabaidh seinneadh iad
do Dhia le h-iolaich mhòir.
6 Gu'n robh àrd-chliu an Tighearna
gu dligheach ann am beul;
Is ann an làimh-san fòs gu robh
claidheamh dá-fhaobhair geur.
7 A chum gu deant' air fineachaibh
làn-dìoghaltas gu léir:
Is mar an ceudna air na'slòigh
làn-smachdachadh gu geur.
8 A chum gu'n deant' an rìghrean-san
a chur fo chuibhreich ghéir;
Fuidh gheimhlibh teann do'n iarunn chruaidh
an uaisle mòr' gu léir.
9 Chum dioghaltas a chur an gnìomh,
ta sgrìobht' 'na fhocal ceart:
So cliu nam fireanaich gu léir.
Molaibhse Dia nam feart.

SALM CL.

1 Molaibhse Dia. 'Na theampull naomh
molaibhse Dia gu mòr
An speuraibh àrd' a chumhachd fòs
molaibh e mar is còir.
2 Air son a ghnìomhara ro-threun,
molaibhse Dia 's gach àit:
A réir a mhòrachd molaibh e,
's a ghlòir a ta ro-àrd.
3 Le guth na trompaid mar an ceudn'
molaibhse Dia gu binn;
Air clàrsaich seinnibh moladh dha,
is air an t-saltair ghrinn.
4 Le tiompan thugaibh moladh dha,
san dannsadh mar an ceudn';
Le organ togaibh suas a chliu,
's le inneal-ciùil nan teud.
5 Air ciombalaibh ta labhar binn
molaibhse Dia gun tàmh:
Molaibhse Dia air ciombalaibh,
ni toirm is fuaim ro-àrd.
6 Gach uile dhùil sam bith ta beò,
'g am bheil an dcò 'nan cré,
Ard-mholadh iadsan Dia gu mòr,
Molaibh Iehobhah treun.

A CHRIOCH.

LAOIDHEAN

O NA

SGRIOPTUIRIBH NAOMHA.

LAOIDH I. Genesis i.

1 O NEO-NI éireadh talamh 's nèamh,
so labhair guth an Triath:
O neo-ni dh'éirich talamh 's nèamh,
gu h-ùmhal mar a dh'iarr.
2 Shuidh air an aigein duibhre tiugh,
thuirt Dia, Biodh solus ann:
Ghrad-las an solus dealrach glan,
's an duibhre theich gu teann.

3 Do neulaibh dh'àithn e togail suas,
suas thog na neoil d'a réir;
Le'n ionmhas uisg' sgaoil iad 's gach
a' snàmh air feadh nan speur. [àit,
4 Dh'àithn e do'n uisg' a luidh air fonn
grad-thional gu h-aon àit;
Dhian-ruith an fhairge, tonn air thonn
is feuch an talamh tràight'!

5 Le lùibhibh gorm is craobhaibh meas
chòmhdaich e 'n talamh lom;
Mu'n d' thàinig fras no drùchd o'n speur,
's mu 'n d' éirich grian air fonn.
6 Sgeadaich e 'n sin na nèamhan àrd';
gu dealrach las a' ghrian:
A' ghealach is na reulta dhùisg,
a chuntas mhìos is bhliadhn'.

7 Do'n uisge dhealbh Iehobhah treun
gach gineal éisg sa' chuan;
Is ghairm o'n doimhne mar an ceudn'
gach eun san ealtainn shuas.
8 Gach dùile beò air thalamh ta
dhealbh thu le d' làimh, fa leth;
Do'n leòmhan bhorb 's do'n chnuimbeig fhaoin
thug thu maraon am bith.

9 An duine chruthaich thu fadheoidh,
a'd choslas glòrmhor féin,
Gu bhi 'na uachdran dligheach fìor
os ceann gach ni fo'n ghréin.
10 T'uil' oibre 'n sin a'd' làth'r, a Dhé,
gu ciatach àluinn sheas;
Sheall thu, is thuirt gu robh gach ni
gu fìor-mhaith agus deas.

11 Cia glòrmhor t'oibre-sa gu léir!
cia treun thu féin an neart;
Co 'n ti nach tugadh dhuit-sa cliù!
molams' thu, Dhia nam feart!

LAOIDH II. Gen. xxviii. 20—22.

1 DHE Bhéteil! le d'làimh thoirbheartaich
's tu bheathaich t'Isra'l féin:
'S a threòraich feadh an turuis sgìth,
ar sinnseara gu léir;
2 Ar bòid 's ar n-urnuigh nis a ta
aig lath'r do chaithir ghràis;
Bi leinn, O Dhia ar n-aithriche!
's na dìobair sinn gu bràth.

3 Tre cheumaibh dorch' ar beatha 'n
O treòraich thusa sinn; [sè
'S o là gu là ar teachd-an-tìr,
's ar n-éididh-cuirp thoir dhuinn.
4 Fo sgàil do sgéith, O dean ar dìon
gu crìch ar seachrain sgìth,
Is thoir d'ar n-an'maibh fois fadheòidh
a'd' chòmhnuidh shuas an sìth.

5 Na tiodhlaca so, Dhé nan gràs,
thoir dhuinn o d'làimh gu fial;
'S a nis, 's o so a mach gu bràth,
is tu a ghnàth ar Dia.

LAOIDH III. Iob i. 21.

1 LOMNOCHD mar thàinig sinn a steach
do 'n t-saoghal so air tùs,
Is amhluidh théid sinn lomnochd as,
is taisgear sinn san ùir.
2 Gach ni ri 'n canar leinn gu faoin
ar maoin 's ar stòras féin,
Is iasad goirid aoin là e,
's grad-dhìolar e gu léir.

3 'Se Dia bheir dhuinn gach comhfhurtachd,
no ghearras iad air falbh;
Ma thug e leis, 'se féin thug uaith:
beannaicht' gach uair biodh 'ainm!
4 Beannaicht' gu siorruidh gu robh Dia!
cha ghearain sinn ni 's mò;
Docrach no socrach biodh ar cor,
dhuits', Athair, gu robh glòir.

LAOIDH IV. Iob iii. 17—20.

1 CIA sàmhach ciùin an talla dorch
san gabh sinn uile tàmh;
An tìr na dìchuimh' far nach gluais
aon fhuathas sinn no nàmh.
2 Cia tosdach sèimh an leabadh 'n
a ghabhail suain is fois; [uaigh,

Théid crìoch air dragh luchd-euceirt
innt'
's gheibh daoine sgìth innt' clos.

3 Innte cha chaoidh am prìosanach
ni 's mò mar fhuair e chlaoidh;
Cha dochainn smachd an droch righ
bhuirb,
's is balbh guth mhillt fhir dhaoi,
4 Tha lag is làidir, beag is mòr,
co-shìnt san uaigh le chéil';
Tha naimhdean sàmhach taobh ri
is luchd na comhstri réidh. [taobh,

5 Co-ionnan coidlidh iad air fad
fo ghlasaibh teann a' bhàis,
Gu'n uair an gairmear iad le Dia
'na fhianuis là a' bhràth.

LAOIDH V. Iob v. 6—12.

1 Amhghar o'n duslach ged nach dùisg,
o'n ùir ged nach tig bròn;
Gidheadh is lìonmhor iad na h-uilc
th' air mac an duine 'n tòir.
2 Amhluidh mar dh'éireas srada suas
gu luath air lorg a chéil':
Mar sin tha'n duine air a bhreth
gu brón is cùradh geur.

3 Ach earbam-sa ri Dia mo chùis,
is deanam m'urnuigh ris;
Riaghladh an domhain tha 'na làimh,
gu 'làthair teichidh mis'.
4 Tha 'oibre lìonmhor agus mòr,
cò chuireas iad an céill?
An t-anam brònach ni e ait,
'S an t-anam lag ni treun.

LAOIDH VI. Iob viii. 11—22.

1 Gun làthach am fàs luachair ghlas?
no seilisteir gun sruth?
Ged fhàs, is diombuan gearr an cuairt,
seargaidh, gun bhuain, an cruth.
2 Is ionnan dòchas baoth an daoi,
nach feud a chaoidh bhi buan;
Mar lìon an damhain-allaidh fhaoin,
théid leis gach gaoth mu'n cuairt.

3 Trath leigeas e a thaic r'a thigh,
aomaidh gach clach is crann;
'S luath ghreimicheas e ris, ach 's
luaith'
théid 'fhardoch bun os ceann.
4 Ged fhàs 'na ghàradh ris a' ghréin
a gheuga dosrach ùr;
'S ged sgaoil e 'fhreumhan domhain
do-spìonta ta car ùin': [teann

5 Gidheadh air teachd d'a bhinn o
nèamh,
spionar a fhreumh á bun;
'Aite cha 'n aithnich e ni's mò;
caochlaidh a ghlòir gu tur. [daoi,
6 Feuch, 's amhluidh gàirdeachas nan
ni tàir air naomhreachd Dhé;
Grad-thuitidh iad: 's co grad a thig
'nan àite daoine sèimh.

7 Ach Dia nan gràs, le cumhachd mòr,
ni daoine còir a dhìon;
An cridhe lìonaidh e le gean,
's am beul le moladh sìor.

LAOIDH VII. Iob ix. 2—10.

1 Am bi siol Adhaimh saor o chiont',
no glan am fianuis Dé?
Ma thagras e réir ceartais ruinn,
fa' smachd théid sinn do'n eug.
2 Gu geur-chuiseach ma thoimhseas e
gach smuain, is guth, is gnìomh;
Leithsgeul, air son mo mhìle ciont'
a dhealbh cha'n urrain mi.

3 Is glic a chridh' 's is treun a làmh,
's nach aingidh dàn an sluagh
A thogas ceann an aghaidh Dhia;
cò riamh thug air-san buaidh?
4 Roimh 'fheirg, na sléibhte criothnaichidh,
is clisgidh iad o'm bonn;
O 'bhunchar luaisgidh null 's a nall,
le garbh-chrith, 'n talamh trom.

5 Ma thoirmisgeas e éirigh gréin',
cha'n éirich grian gu bràth:
Dubh-neulach ni e 'n speur air fad,
's gach reul théid as 'na smàl.
6 Coisichidh Dia san fhairge ghairbh,
carbad do ghaothaibh ni;
A shlighe àrd cò lorgaicheas
a cheuma dorch' co chi?

LAOIDH VIII. Iob xiv. 1—15.

1 O duine th'air do bhreth le mnaoi,
cia tearc is truagh do làith'!
O'n duslach thàinig thu, is théid
gu d' dhuslach féin gun dàil.
2 Mar mhaoth-lus fasaidh tu fo bhlàth,
is gheibh thu bàs gu beachd:
Mar fhaileas teichidh tu gu luath,
's cha bhuan air thalamh neach.

3 Làn ciont' is truaigh, an seas aon dùil,
fa chomhair sùilean Dé?
Co chaoidh bheir uisge soilleir glan
á tobar salach créidh?
4 Ar làithean air an àireamh ta,
's gun tàmh a' gabhail seach;
Is goirid gus an tig an uair
a ni do'n uaigh ar teach.

5 Dhé mhòir! na smachdaich ann ad
an tomhas goirid faoin, [fheirg
Do làithibh diombuan an-shocrach
thug thu do chloinn nan daoin'.
6 Ged chrìonas lus, cha'n fhaigh e bàs,
thig 'fhas ri h-ùine nìos;
'S ged sheargas craobh sa' gheamhradh fhuar
ni'n t-earrach nuadh i ris.

7 Ach aon uair 's gu'm faigh duine bàs,
cha phill a láith' ni 's mò;
A bheatha cha dean earrach nuadh,
's air 'uaigh cha bhris an lò.
8 Amhluidh mar shruth a ruitheas bras,
's nach pill air ais r'a shliabh;
Tha làith' is bliadhnaidh 's linn dol
seach,
's cha phill ri neach an triall.

9 San uaigh 'n tràth luidheas duine
coidlidh e 'n dìon a' bhais; [sìos,
'S cha dùisg e tuilleadh gus an téid
an cruinne-cé 'na smàl.

10 O biodh an uaigh 'na leabadh thàimh
dhomh féin, gu là mo Thriath,
San éirich mi gu h aobhach suas
le naomh-shluagh maiseach Dhia !

11 San dòchas ait, le foighid mhòir,
feithidh mi ordugh Néimh,
A thig san àm a shonruich Dia
an triall mi thuige féin.

LAOIDH IX. Iob xxvi. 6—14.

1 Co ghleachdas ris a' ghairdean threun
a dhealbh na speuran àrd' ?
No c'àit am folaich neach e féin
o'n t-sùil d'an léir gach àit ?
2 'Na shealladh-san tha ifrinn féin
is léir-sgrios uile rùisgt' :
'S an ceilear lochd air bith no beud
o fhradharc geur a shùl ?

3 Air neo-ni chroch e'n domhan mòr,
's an àirde tuath do sgaoil
Ar ionad falamh, agus phaisg
uisge sna neulaibh faoin'.
4 Tràth chithear cumhachd Dhé's gach
tha sgàil 'ga fholach féin ; [àit,
Tha 'chaithir cuairtichte le neòil,
's do dhuine beò cha léir.

5 Onfha na fairge pillidh e
le tràigh, air meud a neirt
Is air a' chrìch a thug e dhi
cha téid i chaoidh a thart.
6 Roimh achmhasan Iehobhah thréin,
tha talamh 's nèamh air chrith :
Clisgidh an stéidh ma lasas suas
a chorruich uair air bith.

7 Gun doinionn luaisgidh e an cuan,
's tògaidh e suas a thuinn ;
'S an t-uaibhreach tilgidh e, gun
o 'àirde bun os ceann [nàmh,
8 'S e lìonas nèamh le cuideachd naomh,
's a ni iad aobhach ait ;
Ach sliochd na nathrach tilgidh sìos
gu ionad claoidh le smachd.

9 D'a oibribh 's beag a chithear leinn,
's cha tuig sinn iad sin féin :
Ach tairneanach a chumhachd mhòir,
cò dh'fheudas chur an céill ?

LAOIDH X. Gnath-fhocail i. 20—31.

1 An coimhthional nan iomadh slògh,
is anns na ròidibh tiugh',
Ri cloinn nan daoin' tha Gliocas
a' togail suas a ghuth' ; [néimh
2 Cia fhad a ni luchd fanoid tàir
air fìrinn 's gràsa Dhé ?
'S a bheir sibh, amadana, spéis
d'ur toil mhi-chéillidh féin ?

3 Pillibh air m' earails', air 'ur n-ais,
is bidh sibh sona chaoidh :
Pillibh, 's a chum bhur beannachadh,
mo spiorad bheir mi dhuibh.
4 Ach mur toir sibh mo ghuth fa'near,
's mur éisd sibh ri mo ghlaodh :
Tràth ghlaodhas sibhs' an là bhur n-
'ur n-athchuinge bidh faoin. [airc,

5 Tràth ghlacas léir-sgrios sibh 'na
cuairt,
mar iom-ghaoth luath nan speur,
Ni mise fanoid air 'ur caoidh,
's 'ur n-urnigh chaoidh cha'n éisd.
6 O'n ròghnaich sibh roimh bheatha bàs,
's éigin gu bràth bhi truagh ;
Oir ciod air bith a chuireas neach,
dheth sin ni 'n neach sin buain.

LAOIDH XI. Gnath-fhoc. iii. 13—17.

1 Cia sona 'n ti do theagasg Dhé !
bheir éisdeachd gach aon uair ;
'S ri gliocas nèimh, le mòran tlachd,
philleas gu moch a chluas ?
2 Is fearr a stòr na 'n t-ionmhas faoin
a ta san t-saogh'l gu léir ;
'S is luachmhoire a dhuais gu mòr
na òr a' chruinne-ché.

3 Tha saoghal fada 'na làimh dheis,
is urram 'na làimh chlì ;
Iadsan air fad a bheir dha gràdh,
's leo saoibhreas, slàint', is sìth.
4 Do 'n òg 'na shlighe fhiorghlan réidh,
sòlas bheir e gu pailt,
'S do 'n aosda bheir e coron glòir,
's tròcair o Dhia gun airc.

5 An uair tha dìchioll dhaoine mòr,
tha 'dhuais-san mòr d'a réir :
Do shòlasaibh tha 'shlighe làn ;
is sìth a ghnàth 's gach ceum.

LAOIDH XII. Gnath-fhoc. vi. 6—12.

1 Eirich a lundaire gu grad,
'S thoir ort an seangan beag gun stad;
Oir ged nach d'fhuair e riamh fear-
iùil',
No neach g'a ghreasadh air a chùl ;
2 Fa chomhair geamhraidh ni e deas,
A' cuimhneachadh gun tàmh a leas ;
San t-samhradh trusaidh e a lòn,
San fhoghar iomlan tha a stòr.

3 Ach c' uin' a dh'éireas tus'o d' shuain?
A lundaire, nach dùisg thu suas ?
Cha'n iarr do leisg ach tuilleadh
tàimh,
Le clò do'n t-sùil, is pasgadh làmh.
4 Ach feuch ! tha bochdainn agus bròn,
Ag iadhadh air gach làimh a'd' chòir;
'S mar ghaisgeach armach teachd a'd'
dhàil, [sàil.
Trom-bhruthaidh iad do cheann fo'n

LAOIDH XIII. Gnath-fhoc. viii. 22—36.

1 Bidh tosdach uile, chlann nan daoin
tràth ghlaodhas Gliocas Dé,
A bhriathra thugar leibh fa'near,
's d'a earail thugaibh géill.
2 Bu mhise Annsachd Dhé o thùs,
mu'n robh na nèamha ann ;
'S mu'n d'fhuair an domhan mòr a
bha mise, feadh gach àm. [bhith,

3 Mu'n robh ann sléibhte mòr no beag',
mu'n robh ann muir no tir,
No ni air bith sa' chruinne-ché ;
aig deas làimh Dhé bha mi.
4 Tràth dhealbh e neòil is athar àrd,
an talamh tràight' 's an cuan,
'S tràth ghearr e 'n criochan doibh fa
bha mise leis san uair. [leth,

5 Tràth chroch e 'n talamh cothrom
gun taic ris o aon taobh, [aicht'
Dhearc mi le gairdeachas an sin
air ionad còmhnuidh dhaoin'.
6 Dhealbh smuain mo chridh' o shior-
ruidheachd
làn-tearmunn doibh o'n bhàs;
Neo-chaochlaidheach, uaith sin gu so,
tha m'ìochd dhoibh is mo ghràdh.

7 Ri m' theagasg éisdibh uime sin,
is gheibh sibh beatha uaith,
Is sona 'n ti bheir géill do m' lagh;
bidh 'n ti nach tabhair truagh.
8 Is mise ni gu nèamh an t-iùl,
's an slighe réidh do m' shluagh:
Tha beatha 's càirdeas aig gach neach
a leanas mi gach uair.

9 Ach 's naimhde mòr'd'an an'maibh
na dhiultas géill do m' reachd; [féin
'S na bheir sior-fhuath do m' theagasg
naomh,
chum ifrinn théid gu beachd.

LAOIDH XIV. Ecles. vii. 2—6.

1 O Sibhs' air fad le 'm b' àill bhi glic,
bibh tric an tigh a' bhròin:
Oir luath no mall tha sinn gu léir
ri fulang péin is leòn.
2 Is fearr gu mòr bhi giùlan goimh,
o àmhghar tigh na caoidh;
Na 'n cridh' a lot le sòlas baoth,
an cuideachd dhaoine daoi.

3 'N tràth bhios an aghaidh tuirseach
's an t-sùil a' sileadh dheur, [trom,
Gheibh smuainte naomh' san anam
's ni iad ni 's fearr an gné [tamh,
4 An duine crionna théid gu tric
gu bothan bochd a' bhròin;
Ach leis an dream air bheagan céill'
is aoibhinn talla cheòil.

5 Is diombuan aighear dhaoine daoi,
's is dlùth dhoibh àmhghar truagh:
Mar bhoisge fuaimneach droìghinn
fhaoin
ghrad-chaochlaidheas gu luath.

LAOIDH XV. Ecles. ix. 4, 5, 6, 10.

1 'Se nis an t-àm bhi réidh ri Dia;
'S e nis an t-àm thoirt géill do'nTriath;
Am feadh a mhaireas là nan gràs:
Feudaidh gach neach dol as o'n bhàs.
2 'S i so an uair a sheachnadh truaigh',
'S a thabhairt nèimh a mach le buaidh;
So cothrom aigh, ta dian-dhol seach,
Deanar deadh bhuil dheth leis gach
neach.

3 Is fios do'n bheò gu faigh e bàs,
Air dìchuimhn' tha gach marbh an
tràs: [aimn,
An cuimhne dh'fhalbh, is dh'fhalbh an
Cha'n aithnich'r iad, 's cha'n aithne
dhoibh.
4 Theirig an gràdh, is sguir am fuath,
'S tha'm farmad sinte leo san uaigh;
Cha 'n eòl doibh ni sam bith fo 'n
ghréin;
An saothair sguir maraon riu féin.

5 Dean dìchioll uime sin 'na thràth,
Crioch a chur air saothair do làmh:
Oir saothair, seòl, no obair ghlic,
Cha deanar leat gu bràth fo 'n lic.
6 San uaigh, do'm bheil sinn uile triall,
Maith'neas cha'n fhaigh,'s cha d'fhu-
aradh riamh;
Gun chaochla' bithidh cor gach neach
Gu àm d'a bhinne teachd a mach.

LAOIDH XVI. Ecles. xii. 1.

1 Cuimhnich do Dhia an làithibh t'òig
làithibh gun bhròn gun chal;
Mu'n tig na bliadhnaidh breòite tinn,
's am fàs air t'inntinn smal.
2 Mu'n tig gu àirde cruas do chridh',
grad-sgrìobh air lagh do Dhia;
'S do Chruithfhear cuimhnich fòs an
mu 'm fàs thu aosmhor liath. [tràs,

3 Oir, goirid uait tha pian is bròn,
na neòil tha cheana dlùth
Ni t'aoibhneas dorch, is t'òige sean,
a' cur do ghean air chùl.
4 'S gearr gus an gearain thu gu goirt
fo sprochd is iarguin aois',
'S an cuimhnich thu air aighear t'òig',
nach pill ni 's mò do d'thaobh.

LAOIDH XVII. Isaiah i. 10—19.

1 A mhaithean Shodoim! gabhaibh
do fhocal Righ nam feachd; [suim
Fheara Ghomorah! thigibh dlùth,
is bithidh ùmh'l d'a reachd.
2 Mar so a deir e, Ciod is brìgh
d'ur n-ìobairtibh gun stà?
Tha m' altair sgìth d'ur tiodhlacaibh,
'S ghabh mi d'ur n-aoradh gràin.

3 Ged las 'ur n-ìobairtean gu nèamh,
's ged dhorchaich tùis an speur;
Gidheadh bheir mise fuath is gràin
do ghìomh 'ur làmh 's duibh fein.
4 Bhur trasg 's 'ur n-urnuigh 's fuathach
's 'ur làithe féill faraon; [leam
Oir tha 'ur cridhe làn do cheilg,
's 'ur slighe cam is claon.

5 Glanaibh 'ur làmhan o gach olc,
's na deanaibh lochd ni 's mò;
'Nur giùlan uile bithibh ceart,
's 'nur cridhe glan, gun ghò.
6 Na tairgibh dhomhsa urram faoin,
ach foghlumaibh mo reachd;
Teann-thagraibh cùis na bantraich
truaigh
's air fann na deanaibh lochd.

7 An sin, dearg mar chorcur ged robh
'ur lochdan, nighear uaibh
An sal, is bidh sibh glan, tre ghràs,
mar shneachd a's àille snuadh.

LAOIDH XVIII. Isaiah ii. 2—6.

1 Feuch! éiridh san linn dheireannaich
naomh theampull Dhia na glòir',
Os ceann nam beann 's nan sléibhtean
fàth iongaintais ro mhòir! [àrd';
2 D'a ionnsuidh thig na cinnich ait,
gach teangadh 's treubh le chéil':

Ag ràdh, Suas greasamaid gun dàil
gu teampull àluinn Dé.

3 An solus thig O Shion àrd
dealraidh feadh dhùthcha céin ;
'S do 'n Righ 'na shuidh' air Salem
bheirear 's gach àite géill. [ta
4 Measg chinneach 's eilean iomallach
àrd-shuidhidh e gu bieth :
Is smachduichear 'na cheartas leis
gach uile shluagh fa leth.

5 Le connspoid is le h-an-iochd borb
cha bhuairear linn nan gràs ;
Gu speal is coltar iompaichear
gach claidheamh 's inneal bàis.
6 Le nàmh ni 's mò cha chasgrar nàmh
's cha bhi san àraich caoidh :
Cha chruinnich trompaid slòigh r'a chéil',
's cha 'n éighear cath a chaoidh.

7 O ghineil Iacoib, uime sin,
thigibh gu teampull Dé ;
'S 'na sholus-san ta dealrach glan,
sior thriallamaid gu néamh.

LAOIDH XIX. Isaiah ix. 2—8.

1 Feuch ! dh'éirich solus air na slòigh
bha chòmhnuidh 'n duibhre bàis ;
Is air an t-sluagh a bha fo sgàil,
nis dhealraich Grian nan gràs.
2 A d'ionnsuidh-sa, a Ghrian an aigh !
le fàilte thig gach sluagh,
'S iad aoibhinn mar luchd buain o'n
's am foghar taisgte suas. [fhàich,

3 Oir thog thu dhinn ar n-eallach ghoirt,
is lotadh leat ar nàmh, [sìos
Le d' ghairdean treun ghrad-thilg thu
luchd mi-ruin chum an làir.
4 Mar laoch a' ruith feadh fola 's àir,
tha Slanuighear nam buadh ;
Mar cheumaibh dhealanaich nan speur
bheir thu fo ghéill gach sluagh.

5 Feuch dhuinne rugadh Mac an aigh ;
fhuair sinn Slànuighear treun !
Gach treubh air thalamh géillidh dha,
is aingle nèimh gu léir.
6 Prionnsa na siochaint canar ris,
's e'n Ti ta glic is treun ;
Le ceartas riaghlaidh e gach sluagh,
o 'chaithir shuas air néamh.

LAOIDH XX. Isaiah xxvi. 1—7.

1 Cia glòrmhor àluinn caithir Dhè !
Sion cia breagh a snuadh !
Innte chuir Dia a chaithir-righ,
chum marsuinn siorruidh buan.
2 A balla dìonaidh e le 'ghràs,
gu làr cha tuit i chaoidh ;
Ni slàinte téarmunn di gach taobh,
's ifrinn cha 'n fheud a claoidh.

3 A dhorsa siorruidh, èiribh suas,
fosglaibh gu luath o chéil' ;
'S gu'n rachadh naomh-shluagh Dhé a steach
a thug d'a reachd-san géill.
4 An so gun airceas mealaidh sibh
sìth shòlasach gu bràth ;
Sibhse le n' ionmhuinn àrd-ainm Dhé
's tha deanamh buin à 'ghràs.

5 Earbaibh á Dia, sìor-earbaibh as ;
gach eagal fògraibh uaibh ;
Aig Dia tha cumhachd chum 'ur dìon,
feadh linn nan linn gu buan.
6 Còmhnuidh nan droch dhaoin', ged is
bheir Dia le 'làimh i nuas ; [àrd,
'S am mòr-chuis tilgidh esan sìos,
co ìosal ris an uaigh.

7 Saltraidh am bochd an sin le tàir,
air àrois àrd' nan daoi :
Tràth bhios iad sìnte air an làr,
gun éirigh 'n áird a chaoidh.

LAOIDH XXI. Isaiah xxxiii. 13—18.

1 Ho ! gach aon neach fad as no dlùth,
do'n chùis so gabhaibh suim ;
Bidh àgh is beannachd aig na naoimh,
ach sgriosar daoine daoi.
2 An ti bhios ionraic treibhdhireach
fa chomhair Dhé gach uair, [làmh,
Ri gniomh gun iochd nach cuir a
's air bréig gu bràth nach luaidh ;

3 An ti nach laimhsich duais an uile,
's gu ceilg nach buair an saogh'l,
Nach seall gun ghràin air lochd air bith,
's nach gluais air slighe chlaoin :
4 An ti sin còmhnuidh gheibh gu bráth
an daingneach làidir Dhè ;
Gun easbhuidh gheibh e 'theachd-
is caisgear iota 's fheum. [antir,

5 Fadheòidh bidh Nèamh dha fosgailte,
le dorsaibh farsuinn fial,
'Se le Righ nan righrean bithidh e
gu téaruint' feadh gach ial.

LAOIDH XXII. Isaiah xl. 27—31.

1 C' arson a dhòirtear leat a mach
do chaoidh, gun dùil ri iochd ?
Ceart mar nach tugadh Dia fa' near
cùis neach air bith d'a shliochd.
2 Esan a chruthaich talamh 's nèamh,
am bheil a thearmunn gann ?
No 'm feud an làmh a dhealbh gach
fàs sgìth gu bràth no fann ? [ni

3 Maith, glic, is uile-chumhachdach,
tha 'n Triath a ta 'gar dìon ;
A shlighe ged nach léir do neach,
is ceart e anns gach gniomh.
4 'S mòr fàth ar misnich, uime sin,
fo cheannsal Dhia na sluagh ;
Do 'n fhìrcan lag bheir esan neart,
's do'n anmhunn bheir e buaidh.

5 Caillidh na daoine sean an treòir,
's an òigridh féin an lùth ;
Ach mheud 's a dh'fheith ri Dia nan
tha slàinte dhoibhsan dlùth. [gràs,
6 Le cosaibh lùthar siubhlaibh iad
san t-slighe dh' ionnsuidh glòir' ;
'S fàsaidh an neart mar thriallas iad,
'nan giùlan diadhaidh còir.

7 Air sgiathaibh creidimh éiridh iad,
mar iolar luath nan speur,
Os ceann an t saoghail dhorcha so,
gu Dia an àirde néimh.

LAOIDH XXIII. Isaiah xlii. 1—13.

1 Feuch m' òglach ! feuch mo sheircinn ghràidh
'S e àrdaicht' ann am neart ;
Mo roghainn e do'n t-sluagh gu léir,
dha thug mi spéis gu beachd.
2 Airsan gu saoibhir tuirlingidh
mo Spiorad naomha féin,
Chum anns na dùthchaibh iomallach
mo bhreth gu'n cuir e 'n céill.

3 Séimh agus ciùin, gun gheilt no buirb,
bheir esan breth neo-chlaon ;[brùit',
Cha bhris e 'm feasd a' chuilc tha
's cha mhùch e'n lasair chaol.
4 Gu lasair séidear leis an t-srad ;
do'n lag bheir e làn-bhuaidh ;
Feadh mhòr-thìr 's eilean sgaoilidh
is géillidh dha gach sluagh. ['eud,

5 So deir an Dia ghairm nèamh gu bith,
's a las na lòchrain iùil,
A thug do 'n duine spiorad glic,
's a dhealbh gach uile dhùil :
6 'S tu m' Fhàidh, a ghairm 's a thog mi suas !
gach uair is leat mo neart ; [treòir
O m' uile chumhachd gheibh thu
gu d' chòmhnadh anns gach beairt.

7 Annadsa ni mi ris gach tìr
coimhcheangal siorruidh gràidh,
Thoirt saorsa do na braighdibh leòint',
's do chinnich eòlas aigh.
8 Na dorsa prais grad-bhrisidh tu,
's na glasa làidir teann :
Is solus aoibhinn agus saors'
bheir thu do 'n daor 's do'n dall.

9 'S mise Iehobhah ; 's e sin m' ainm
air feadh gach uile ial ; [faoin',
Mo ghlòir cha bhuin do dhealbhaibh
's mi féin a'm' aonar Dia.
10 Feuch ! choimlionadh a nis gach ni
gheall mi o shean do'n t-saogh'l ;
'S na nithe gheallar leam an tràs
coimhlionar iad faraon.

11 Canaibh do 'n Tighearn òran nuadh :
air 'ainm biodh luadh 's gach àit ;
Feadh muir, is tìr, is innse cian,
biodh moladh Dhia gu bràth.
12 A chaithir mhòr ! is fhàsaich fhaoin !
molaibh araon ar Dia ;
'Sa mhachair thugaibh moladh dha,
's na bheil 'nur tàmh feadh shliabh.

13 Seinnidh gach sluagh, gu h-aon-sgeulach,
glòir ion-mholt' Dhé bhith-bhuain ;
'S do'n chaithream aoibhinn agus throm
co-fhreagradh fonn is cuan !

LAOIDH XXIV. Isaiah xlix. 13—17.

1 A neamha togaibh luathghair ait ;
a thalamh, binn-cheol seinn ;
A shléibhte, canaibh co-sheirm chiùil,
's gach dùil air feadh gach linn !
2 Feuchaibh cia tròcaireach ar Dia !
cluinnibh a bhriathra gràis ;
Do'n anam thruagh bheir comfhurt-
is saors' o dhochann bàis. [achd,
3 Sguiribh, an làithibh goirt 'ur claoidh ,
d'uir caoidh 's d'ur gearan cruaidh ;
An saoil sibh nach toir Dia fa'near
staid gach aoin neach d'a shluagh ?
4 An dìobair màthair ciochran maoth
a brollaich, le h-an-iochd ?
Nach maothaich osna 's deòir a cridh'
's nach gabh i truas d'a sliochd ?

5 Ach, arsa Dia, ged chaochail iochd
d'a gineil anns gach mnaoi,
Mo ghaol is m'iochd-sa do mo shluagh,
gun chaochladh mairidh chaoidh.
6 Domhain air dearnaibh mo dhà làimh,
ainm Shioin ghearr mi sìos ;
A balla briste càiridh' mi,
's a h-àrois togaidh rìs.

LAOIDH XXV. Isaiah liii.

1 Cia tearc an dream, le creidimh beò
a ghabhas eòlas uainn ;
No mhothaicheas o'm fiosrach féin,
mòr-chumhachd Dhé nan sluagh ?
2 Tha IOSA teachd ! gun ghreadh-nachas,
a dh'fhoillseachadh cia dlùth ;
Oir àille thalmhaidh air cha bhi,
no bheag do ioghnadh shùl.

3 Mar chinneas ann am fàsach fhaoin
luibh mhaoth, gun chùram sluaigh;
Mar sin, san t-saoghal aingidh so,
dh'fhàs Criosd fo ainneart suas.
4 Fo dhìmeas is fo tharcuis dhaoin',
feuch fear an àmhghair thruaigh !
Is bròn a' leantuinn ris gun chlos,
an taobh a bhos do'n uaigh.

5 Ach cha b'e féin, ach sinne thoill
gach cràdh a rinn a leòn ;
Oir, neochiontach sheas e 'nar riochd
's gu h-iochdmhorghabh arbròn.
6 Gidheadh mar dhroch dhuin' mheas-
's mar fhògarach o ghràs ; [adh e,
Tràth dhòirt e 'fhuil air son an t-sluaigh,
fo osnaidh chruaidh a' bhàis.

7 Le 'naomh-fhuil nigh e dhinn gu glan,
ar truaillidheachd 's ar lochd ;
Leighis a chreuchdan, 's shaor a bhàs
gu bràth ar n-an'ma bochd.
8 Chaidh daoine dall is ceannairceach
air seachran trua', mar threud ;
Ach ghiulain Criosd ar n-eusaontas,
is dhìol ar n-uile bheud.

9 Fo bhuillibh trom' ar smachdach-aidh,
feuch giulan caomh Mhic Dhé !
Mar uan a' chasgraidh, 's amhluidh
cha d'fhosgail e a bheul. [sin,
10 A neochionta cò dh 'fhoillsicheas !
's e'n cuibhreach chruaidh an sàs ?
Feuch dhìteadh e le samhladh reachd,
is thugadh seach gu bàs.

11 Le peacaich luidh e sìos san dus,
na beartaich thug dha uaigh ; [e,
Mar chaith e 'bheatha, chriochnaich
gun chiont', air meud a thruaigh'.
12 Mar so ge d' bhruthadh e le Dia,
dh'éirich ar Triath a rìs

Oir ìobairt iomlan aoin Mhic féin
dhiol ceartas Dé gu sìor:

13 Oir, arsa Dia, làn-shoirbhichidh
mo thlachd 'na làimh gun cheisd;
Bidh 'ghineal lìonmhor feadh gach
's bidh inbhe mòr am feasd. [linn,

14 Bidh 'anam ait tràth dhearcas e
air toradh pailt a phéin;
Is bheir na slòigh a shlànuich e,
cliu sìor d'an Slàn'ear treun.

15 Roinnidh e chreach le laochraibh
treun';
's do 'n eug bheir gach aon nàmh;
Le ciontaich ge d' luidh e san uaigh,
dh'éirich le buaidh an àird.

16 Dh'fhuiling e dhìolaidh cionta
dhaoin'
a dh'fhaotainn sìth' d'a shluagh;
'S mar charaid sìor-bheò nis air
nèamh,
tagraidh e'n cùis gach uair.

LAOIDH XXVI. Isaiah lv.

1 O DHAOINE tartmhor ! thigibh chum
sruth pailt nan uisge beò ;
An nasgaidh gheibh am bochd a dhìol,
gun airgiod is gun òr.

2 C'ar son a struidheas sibh'ur maoin
air nithibh faoin' nach biadh ;
'S a chailleas sibh 'ur saoth'r gach là,
mu ni nach sàsuich miann ?

3 Gu deònach cromaibh riums' 'ur
cluas,
ma 's àill leibh suaimhneas fìor ;
Le m' theagasg bidh 'ur n-an'ma beò,
is gheibh sibh sòlas sìor.

4 Eisdibh, is mairibh beò gu bràth !
mo chùmhnant gràsmhor 's leibh ;
An tròcair a rinn Daibhidh ait,
gun airc bheir mise dhuibh.

5 Mar fhianuis ròghnaich 's thog mi e,
mar cheannard treun do m'
shluagh ;
Gach fine gairmidh e o chéin,
's bheir iad fo 'bhrataich buaidh.

6 Feuch criocha cian nach b'aithne
is do nach b'aithne thu, [dhuit,
Ard-fhàidh ! a d'ionnsuidh cruinn-
ichidh,
's do m' ainm-sa bheir iad cliu.

7 Grad-iarraibh Dia am feadh tha
'chluas
'ga cromadh nuas r' ur glaodh ;
'S 'nuair tha e tairgseadh dhuibh a
ghràis,
gabhaibh ri 'shlàinte shaor.

8 Tréigeadh an t-aingidh 'shlighe
chlaon,
's an droch dhuin' smuain a chridh',
Is pilleadh iad ri Dia gun dàil,
is gheibh iad slàint' is sìth.

9 Oir Dia tha saoibhir ann an iochd,
is laghaidh e gach beud ;
Cha'n ionnan nàdur dha 's do dhaoin',
a thròcair chaomh cha tréig.

10 Oir mar is àrd an speur, deir Dia,
os ceann na talmhainn faoin
'S co-àrd tha m' iùil 's mo smuainte-sa
thar iùl is smuainte dhaoin'.

11 Nuas silidh frasa sneachd is uisg',
's cha phill a rìs an àird,
An talamh gus an taisich iad
a ghiùlan lòin 's gach àit.

12 Mar so aon ghuth a labhras mis'
cha tig air ais gun bhuil ; [dùil,
Mo ghairm gheibh eisdeachd o gach
is bidh iad ùmh'l do m' thoil.

13 N' sin stiùrar dùthchan iompaichte,
le h-aoibhneas is le fois :
Na sléibhte seinnidh air gach taobh :
buailidh gach craobh a bos.

14 An àite droighinn agus dris
bidh ùr-chroinn uaine fàs ; [dùil,
Mar so sìor-mhairibh ; 's bheir gach
àrd-chliu do Dhia nan gràs.

LAOIDH XXVII. Isaiah lvii. 15, 16.

1 EISDIBH ! gach neach air thalamh ta,
guth Dhé ro-aird is naoimh ;
'S iad so a bhriathra tròcaireach,
fàth dòchais chloinn nan daoin'.

2 An àirde nèimh mo chaithir rìgh
o shìorrui'chd shocruich mis' ;
'S leam cliu nan aingeal feadh gach
's gach buaidh ta iomlan leis. [linn,

3 Gidheadh o m' ionad còmhnuidh
sealladh ni nuas a ghnàth. [shuas,
Air luchd a' chridhe bhriste bhrùit',
's 'nam bùthan ni mi càmh :

4 A cheangal suas an spioraid bhrùit',
's g'a thoirt o'n ùir a nìos ;
'S a bheòthachadh nan an'ma truagh'
tha dol do'n uaigh a sìos.

5 Na h-an'ma sin a dhealbh mi féin,
gheibh téaruinteachd fo m' ghràs ;
Tagradh cha dean mi riu do shìor,
mun tuit iad sìos a'm' làth'r.

LAOIDH XXVIII. Isaiah lvii. 5—9.

1 FEUCH ! ciod an trasg is àill le Dia,
an e bhi cianail trom !
No sgeadaichte le samhladh bròin,
is aghaidh leòinte chrom ?

2 An ionmhuinn leamsa éididh bròin,
deir Rìgh na glòir' e féin ?
Le ceann air lùbadh, 's gnùis fo smal,
am faigh sibh uamsa spéis ?

3 Ri daoine truagh 'gan sàruchadh,
cum baigh is cothrom maith ;
'S do dhaoine bochd is an-shocrach
gabh curam, 's biodh ort rath'.

4 Do'n dilleachd ocrach thoir do bhiadh,
's biodh d'fhardach fial gach uair
Do'n choigreach tha gun àite tàimh,
's do'n acrach dhiblidh thruagh.

5 Còmhdaich an lomnochd, dìon am
tog suas an tì fo leòn ; [fuar,
'S na druid do chridhe le h-an-iochd
o neach air bith san fheòil.

6 An sin mar mhaduinn shoilleir chiùin,
bidh t'ùin' air thalamh bhos;
Air t'uile shlighe dealraidh Dia,
's o t' iarguin gheibh thu fois.

LAOIDH XXIX. Tuir iii. 37—40.

1 Am measg nan cumhachdach cò 'n ti
a bheir gu crìch na 's àill ?
Nach 'eil gach ni sa' chruinne-ché,
fo ordugh Dhé a mhainn :
2 'S esan a ni ar n-aoibhneas mòr,
no bheir dhuinn bròn fa seach ;
'S i 'làmh a dhealbh an solus iuìl,
's do dhuibh-neòil thug an dreach.

3 Ciod uim' an gearain duine beò,
'ga leòn fo smachdach' Dhé ?
A chum a leas tha Dia 'ga chlaoidh
gu thoirt d'a ionnsuidh féin.
4 O dhaoine ! rannsaichibh gu geur,
gach ceum d'ur slighe chlaoin ;
'S pillibh o 'r seachranaibh gu Dia,
thaobh meud a thròcair chaoin.

LAOIDH XXX. Hosea vi. 1—4.

1 Thigibh, is rachamaid gu Dia,
le chridhe tiamhaibh bròin :
Ge d' pheacaich sinn, ni esan iochd
air an'maibh briste leòint'.
2 Air 'iarrtus dùisgidh 'n doinionn
is fàsaidh balbh a rìs ; [gharbh,
Is ged tha 'ghairdean treun gu sgrios,
tha e co treun g'ar dìon.

3 B' fhada 's bu chian ar n-oidhche
bhròin,
bheir teachd an lò dhuinn gean ;
Oir thig ar Dia is fògraidh e
gach dòlas ruinn a lean.
4 'N sin gheibh sinn eòlas air a ghràdh,
ma thig sinn dhasan dlùth ;
Bidh 'ghnùis mar ghrein na maidne
's a ghuth mar inneal-ciùil. [gloin',
5 Mar dhrùchd air bhàrr nan luibhean
maoth ;
's iad air gach taobh fo bhlàth ;
No mar na frasan thig a nuas
air fearann cruaidh is fas ;
6 Mar sin ni dealradh gnùis ar Dé
ar n an'ma aoibhinn ait :
Fograidh e duibhre 's doilghios uainn,
is ni sinn uaill gun airc.

LAOIDH XXXI. Micah vi. 6—9.

1 Cia leis a thig mi 'm fianuis Dhé,
àrd thriath a' chruinne-ché !
No ciod an ìobairt bheir mi dha,
chum e bhi ghnàth rium rèidh ?
2 An toilich mìle ìobairt-loisgt',
le'm boltrach tuis' an Triath ?
Deich mìle sruthan olaidh 'n leòr,
's gach ainmhidh beò san t-sliabh ?

3 Mus leòr, an gabh e mo cheud-ghin,
an riochd mo bheatha féin ;
Toradh mo chuirp an éiric m' an'm'
chum bhi 's gach àm rium réidh ?
4 Cha'n fhoghainn so : is aobhar gràin
le Dia gach cràbhadh saoi ;
'Na fhocal leig e ris a rùn,
a stiùradh chloinn nan daoin'.

5 O dhuine ! so na dh'iarr e ort ;
dean ceartas, miannaich iochd ;
Gu h-umhal gluais an làth'r do Dhia,
is dean a rìar gu glic.

LAOIDH XXXII. Habac. iii. 17, 18.

1 Chaoidh ged nach toir crann fìge
blàth,
's nach fàs air fìon-chrann meas ;
Saoth'r a' chroinn-olaidh ged a thréig,
's fàs dèis 'gun bhi air slìos ;
2 Gach treud o'n mhainnir ged a bhuail
grad fhuathas 'nuair nach saoil :
Greigh ged nach fàg an t-Earrach
cruaidh,
no bò air uachdar raoin ;

3 Gidheadh san Triath bidh mise ait,
is ni mi uaill 'na ghràdh ;
Mòr aoibhneas ni mi ann am Dhia ;
's e Dia mo shlaint' gu bràth.
4 Bheir Dia dhomh neart chum ruith
gu dian
mar fhiadh air fireach àrd :
Is bheir e mi gu rìogh'chd na glòir',
fa sheola caomh a ghràis.

5 'Se Dia mo stòr, mo bheatha 's m'iùl
o'n tig mo lùth 's mo threis ;
Gainne no gort', beatha no bàs,
cha sgar o 'ghràdh mi 'm feasd.

LAOIDH XXXIII. Mat. vi. 9—14.

1 Athair gach dùil a bhos is shuas !
d'an dual gach cliù is glòir ;
A 'd' làthair strìochdaidh sinne sìos,
gu h-ìosal mar is còir.
2 T'ainm naomhaichear 's na h-uile àit,
is aoradh dha gach slògh ;
Craobh-sgaoil do Shoisgeul, 's thoir
dha buaidh,
is luathaich rìogh'chd na glòir'.

3 Deanadh gach dùil air thalamh bhos,
do thoil mar ainglibh nèimh ;
Dhi géilleadh iad le cridhe ait
's le giulan macant' sèimh.
4 Ar n-aran làthail deònuich dhuinn,
is cridhe taingeil leis ;
Is ciod air bith a's cuibhrionn duinn,
do bheannachd biodh 'na chois.

5 Maith dhuinn ar fiacha trom, a Dhé,
a réir mar mhaithear leinn,
D'ar feichnibh féin an euceartan,
's gach beum a thug iad dhuinn
6 Na leig am buaireadh sinn, a Dhé,
ach gléidh sinn o gach lochd ;
Oir rìoghachd, cumhachd, agus glòir,
is leat le còir gu beachd.

LAOIDH XXXIV. Mat. xi. 25—30.

1 Buidheachas follaiseach thug Criosd
d'a Athair féin, ag ràdh,
Sior-bheannaicht' bi-sa, Dhia nam
o linn gu linn gu bràth ! [feart,
2 'S tu cheil air daoinibh saogh'lta glic
dearbh-fhìrinn shlàinteil nèimh,
Gidheadh a thaisbein soilleir i
do leanbaibh ùmbal sèimh.

3 'Si so do thoil-sa, Athair chaoimh !
's do naomh reachd seasmhach
buan ;
Na iarradh aingle naomh' no daoin'
làn-fhios an aobhair uainn.

4 Gach uile chumhachd dhomhs' thug
dha mhàin is fios mo ghnè ; [Dia ;
Is dhomh-sa mhàin a ghnè-san 's eòl,
's do'n dream d'an seòl mi e.

5 O sibhse ta le uallach trom
an uile 's an eagail leòint',
Thigibh a m'ionnsuidh-sa, is gheibh
bhur n-anama fois is treoir.
6 Le cridhe umhal togarach
mo chuing-sa togaibh oirbh :
Do m' cheannsal géillibh, is do m' reachd,
gu beachd cha 'n'eil e doirbh.

7 Oir caomh tha mise agus sèimh,
's cha dean mo chuing 'ur cràdh ;
Foghlumaibh uam, 's 'ur n-an'ma
fois shiorruidh gheibh is àgh [sgith

LAOIDH XXXV. Matt. xxvi. 26—29.

1 San oidhche san do bhrathadh Ios',
'S e réidh gu 'bheatha leigeadh sìos,
Ghlac e aran, bheannaich e, [nèamh.
Toirt buidheachais do Righ nan
2 'N sin thubhairt e r'a chàirdibh gaoil,
('S e briseadh 'n t-samhlaidh sin air 'fheòil,)
Glacaibh, ithibh ; uaith so gu brath,
Air chuimhne gleidhibh là mo bhàis.

3 Ghlac e an cupan fòs 'na làimh,
Is thog e ris a ghuth an àird,
Trath labhair e le briathraibh sìth',
Is teas-ghràdh lasadh suas 'na chridh' :
4 M'fhuil, amhuil so, bheir mise seach,
Mar éiric an'm' air son gach neach ;
So seula cùmhnaint slàint' is gràis',
Cruaidh-naisgte leamsa ann am bhàs.

5 Làn luchdaichte le gràdh do dhaoin',
Tha'n cupan so, 's an ioc-shlàint' saor ;
Gabhaibh dheth uile, 's bithibh beò ;
Bibh cuimhneach orms' thug suas an deò.

LAOIDH XXXV. Air sheòl eile.

1 San oidhch' an d' éirich gach aon nàmh,
an aghaidh Slànuighear dhaoin',
Ghlac e, 's e reidh gu dol gu bas,
aran 'na làmhaibh naomh'.
2 'S air toirt da buidheachais do Dhia,
tha riaghlaidh talamh 's nèimh,
An t-aran bhris, mar shamhl' air fheoil,
is thuirt gu foil r'a threud ;

3 Mo chorp-sa briste, amhuil so,
feuch bheir mi dhuibh gu saor ;
Oir air 'ur sonsa bhriseadh e,
's air son a' chinne-daoin'.
4 Glacaibh is ithibh, uime sin,
is cuimhnichibh mo bhàs,
Gach uair a ni sibh 'n obair cheudn'
'na dhéigh so, gu là bhrath.

5 Ghlac e an sin 'na làimh an cup',
's thug buidheachas faraon,
Bha 'chridhe laiste le teas ghràdh,
shruth slàint' o 'bhilibh caoin.

6 Feuch amhuil so bheir mise m'fhuil,
gu'r tèarn' o ghuin a' bhàis ;
Gabhadh gach neach ; tha 'n ioc-shlaint saor
do gach uil' aon le'n àill.

7 Air feadh gach linn sìor-chuimhnichibh, [ghrais,
mòr-shaoibhreas m'iochd 's mo
So seul a' chùmhnaint ni mi ruibh,
is cuimhneachan mo bhàis.

LAOIDH XXXVI. Luc. i. 46—56.

1 Ni m'anam uaill is gairdeachas
an Dia mo shláinte chaoimh ;
Oir thog a mbaitheas Inilt suas
o m'inbhe shuaraich fhaoin.
2 Canar mi sona leis gach linn,
oir rinn mo Dhia orm iochd,
Is naomha 'ainm, 's is buan a ghràs,
nis is gach tràth gu beachd.

3 Feuch, dh'fhoillsich Dia a ghairdean treun,
an t-uaibhreach thréig e tur ;
Luchd-àrdain thilg o'n caithir-righ,
's an t-ìosal thog o'n dus.
4 An t-ocrach shàsuich e le lòn,
an saoibhir leòn le gort',
Ri luchd an àilghios chuir e cùl,
is thug a rùn do'n bhochd.

5 Chuimhnich e 'thròcair is a ghràs
do Iacob òglach fèin,
Is thug e cabhair, mar a gheall,
san aimsir fad o chéin.

LAOIDH XXXVII. Luc. ii. 8—15

1 Air bhith do bhuachaillibh le chéil'
a' faireadh treud san oidhch',
Thaisbeanadh Aingeal doibh o nèamh,
's am magh lìon e le soills'.
2 Bu mhòr an oillt', ach thuirt e riu,
na gabhaibh geilt no sgàth,
Oir sgeul ro ait tha agam dhuibh,
is do gach linn gu bràth.

3 'N diugh rugadh dhuibh am baile 'n Righ,
an Slànuighear, seadh Criosd,
Feuch, cluinnibh uamsa comhara,
le 'm mothaich sibh gur fior :
4 An naoidhean nèamhaidh gheibh sibh follais do rosgaibh dhaoin', ['n sin
Se paisgt' an trusgan an-uasal,
's na luidh' am prasaich fhaoin.

5 Labhair an Seraph so, 's air ball
bha 'm magh do Ainglibh làn,
A' seinn gu bìnn do Dhia na sìth',
's b' e so bu bhrìgh d'an dàn,
6 " Gach glòir do Dhia sna nèamhaibh
sìth bhuan air thalamh ta ; [shuas,
Nochd Dia 'dheadh-thoil do'n chinne-daoin'
's cha traogh am feasd a ghràdh.

LAOIDH XXXVIII. Luc. ii. 25—33.

1 Do Shimeon an duine naomh
dh'innseadh le Spiorad Dhia,
Gu faiceadh e roimh uair a bhàis,
an Slàn'ear, Criosd an Triath.

2 An gealladh sòlasach so dh'fheith
an naomh, o là gu là ;
Is cha do mhealladh e 'na dhùil,
choimhlionadh chùis 'na tràth.

3 'Nuair thugadh Iosa réir an lagh
a stigh do 'n teampull naomh,
Do Shimeon dh'fhoillsicheadh cò e,
le Spiorad nèimh gu saor.

4 'Na ghairdean aosda ghlac an naomh
an naoidhean, 's thug e cliu
Do Dhia, 's e seinn le aoibhneas àrd,
's le gairdeachas 'na ghnùis.

5 " Nis leig do t'òglach triall an sìth
chum siorruidheachd mar gheall ;
O'n chunnaic mi do shlàint', a Thriath
mo thriall na bitheadh mall.

6 Na làmhan so, a ghlac mo Righ,
na glacadh ni 'na dhéigh ;
'S na sùilean so a chunnaic Criosd,
na faiceadh ni fo'n ghréin.

7 Tha'n t-slàinte gheall thu dhuinn o [shean
's a cho-gheall thu faraon,
A'dearbhadh dhuinn gur fior do ghràdh
gu bràth do'n chinne-daoin.

8 So Grian an aigh le'm fògrar duibhr'
a' Gheintilich gun iùl,
Is anns an cuir do theaghlach taght'
clann Israeil an dùil.

LAOIDH XXXIX. Luc. ix. 18, 19.

1 Cluinnibh sgeul ait; Tha Ios' air [teachd
ri'n robh o shean ar dùil!
Lìonar gach cridh' le gairdeachas,
seinnear gu bràth a chliu.

2 Tha'n Spiorad dhòirteadh air gu pailt,
ri fhaicinn anns gach ni:
Tha gliocas, cumhachd, eud, is gràdh,
dealrach 'na uile ghnìomh.

3 Le 'theachd, làn shaorar braighde truagh'
bh'aig Satan fo chruaidh-ghlais ;
Oir sgaoilidh e gach cuibhreach [theann,
is sgealbaidh dorsa prais.

4 Le 'theachd, neul cionta théid air [chùl,
's thig fradharc iùil do'n dall ;
Clàisteachd do'n bhodhar, 's cainnt do'n bhalbh,
's do'n bhacach lùth nam ball.

5 Le 'theachd, gheibh bochd is uireas'ach
làn dìol do shaoibhreas gràis ;
An cridhe briste ceanglar suas,
an t-anam truagh bidh slàn.

6 Thàinig là-saoraidh ait o'r Dia,
's maithear ar fiacha dhuinn:
Oir choimhlion Dia a ghealladh mòr,
is bidh e 'n còmhnuidh leinn.

7 Hosana ait do Righ na sìth'!
o so a mach gu bràth ;
Co-fhreagradh nèamh, is muir, is tìr,
le co-sheirm shiorruidh dha.

LAOIDH XL. Luc. xv. 13—25.

1 Le misg is mi-bheus 'nuair a chaith
an struidhear truagh a mhaoin,
'S e 'g iarraidh lòin am measg nam [muc,
do phlaosgaibh falamh faoin'.

2 Ged bhàsaichinn, thuirt e, le gort',
am fearann coigreach céin, [tràill
An teaghlach m'athar gheibh gach
na 's aill le 'chridhe fein.

3 Nis pillidh, 's tuitidh mi a sìos
an làthair m' Athar chaoimh ;
Och ! pheacaich is cha'n airidh mi,
air t'iochd-sa no iochd nèimh.

4 Ag ràdh so, gu tigh 'Athar phill,
le inntinn thuirseach throm ;
Tràth chunnaic 'athair e fad as,
las tlus is iochd 'na chom.

5 Ghrad-ruith 'na chòdhail, 's thug e
le furan mòr d'a mhac ; [pòg,
Is b'aithreach leis an struidhear thruagh
gu'n d'thug e fuath d'a smachd.

6 Och ! pheacaich, is cha'n airidh mi,
air t'iochd-sa no iochd nèimh ;
Dean mi a'm' sheirbhiseach a mhàin,
O Athair cháirdeil chaoimh !

7 Thugaibh a mach, ars' 'Athair ait,
a' chulaidh thaghta dha ?
'S gach iochd is urram dìolamaid
do'n iompachan gun dàil:

8 Oir bha e marbh, is tha e beò ;
caillte, 's fadheòidh air sgeul ;
Biodh gairdeachas oirnn uime sin,
's biodh so 'na làtha féill'.

9 Mar sin bidh gairdeachas air nèamh
tràth thèarnar peacach baoth ;
Le pilleadh dha le h-aithreachas
gu 'Athair iochdmhor caomh.

LAOIDH XLI. Eoin iii. 14—19.

1 'Nuair thogadh suas an nathair phrais
le Maois, san fhàsach chruaidh,
Dhearc oirre 'n dream bha dlùth do'n bhàs,
is shlànuicheadh an sluagh ;

2 Mar so tha Criosd air àrdachadh,
gu slainte thabhairt duinn ;
Seallaidh na slòigh chaidh lot an àird,
is slànuichear gach tinn.

3 Cia an-mhor tròcair Dhia nan gràs :
cia pailt a ghràdh is 'iochd,
A thug a mhac mar ìobairt suas,
a dh'fhulang truaigh' 'nar riochd !

4 Cha'n ann a dhìteadh cloinn nan [daoin'
a thàinig Criosd o nèamh ;
Geur-lann gu sgrios cha robh 'na [làimh
no bagradh bàis 'na bheul.

5 Le creidimh slainteil géillibh-sa,
a luchd mi-bheus, d'a reachd ;
Is bheir e tèaruint' sibh an sìth,
g'a rìogh'chd a ta ri teachd.

6 Ach leanaidh dìoghaltas gu luath
an sluagh nach géill 'na thràth,
An dream ni dimeas air mac Dhé,
's nach éisd ri tairgs' a ghràis.

LAOIDH XLII. Eoin xiv. 1—7.

1 Uaibh fògraibh eagal 's iomgain cridh
's na biodh 'ur dòchas fann ;

Earbaidh á freasdal Dé a ghnàth,
's a' m' Ghràdh-sa gach aon àm.
2 Gu àros m' Athar pillidh mi,
ann 's lìonmhor ionad tàimh:
'S is dealrach glòir na rìoghachd sin,
'ga lìonadh air gach làimh.

3 Mur biodh na nithe so mar so,
dhuibh dh'innsinn sin o thùs;
Cha mheallainn sibh le dòchas baoth,
no muinghinn fhaoin mu'n chùis.
4 Roimhibh théid mise chum, 'nur n-ainm,
gu'n gabhainn sealbh air néamh;
'S gu'n ulluichinn a' m' rìoghachd [dhuibh
gu sìorruidh àite tàimh.

5 Ach pillidh mi air m'ais a rìs,
is bheir mi sibhse leam;
An sin cha dealaich sinn ni 's mò,
's cha bhi sibh brònach trom.
6 A' bheatha, 'n fhìrinn, is an rod
a threòraicheas gu nèamh,
Is mise sin; 's na leanas mi,
gu sonas bheir mi iad.

LAOIDH XLIII. Eoin xiv. 25—28.

1 Mo ghuth cha chluinn sibh tuilleadh nis,
ghairm m' Athair mi chum nèimh,
O'n tig an comhf hurtair gun dàil,
an Spiorad gràsmhor naomh.
2 A'm' ainm-sa cuiridh 'n t-Athair e,
a dheanamh dhuibh an iùil;
A thoirt na chuala sibh 'nur cuimhn',
's a dh'f hoillseachadh gach cùis.

3 Mo shìth mar bheannachd dealachaidh,
's mar dhìlib gheibh sibh 'n tràs;
Mo shìth bheir dhuibh lan-chomh-f hurtachd,
'nur beatha is 'nur bàs.
4 A réir droch nòis an t-saoghail chlaoin,
cha mheall mi sibh gun cheisd
Is gealladh gun a choimhlionadh
cha toir mi dhuibh am feasd.

5 A'd' ghealladh, Thriath, ni sinne bun,
ré fad ar turuis fhaoin;
'S ar n-earbsa làidir bidh a'd' ghradh,
ri fàgail dhuinn an t-saogh'l.

LAOIDH XLIV. Eoin xix. 30.

1 Feuch! Iosa ceusda air a' chrann!
's a cheann a' lùbadh nuas;
'Fhuil chraobhach o gach creuchd a' ruith,
is cruitheachd bàis 'na ghruaidh.
2 "Tha'n obair criochnaicht,"—Labh-
's e tiomn' a spioraid suas; [air e,
Lub e a cheann 's cha d'fhuiling e
gnè tuilleadh péin no truaigh.'

3 "Tha'n obair criochnaicht,"—Bhàs-aich Criosd
air son a' chinne-daoin'; [bhàs;
Làn-fhuasgladh thug e dhuinn o'n
o chumhachd Shatain shaor.
4 "Tha'n obair criochnaicht,"—Sguir a leòn:
le 'bhròn, le 'shaoth'r, 's le 'fhuil
Làn-cheannsaich e gach uile nàmh,
is chreach e iad gu tur.

5 "Tha'n obair criochnaicht,"—'s linn an Lagh'
do linn an t-Soisgeil ghéill:
Seann nithe chaidh a nis air chùl,
's tha 'n saoghal ùr gu lèir.

LAOIDH XLV. Rom. ii. 4—8

1 O dhaoine daoi! an dean sibh tàir
air gràs is foighid Dhia?
'S an dean sibh fanoid air a neart?
an gleachd sibh ris, gun chiall?
2 A chionn gu bheil a thròcair pailt,
is' fhoighdinn cho buan,
Am meudaich sibh 'ur seacharain,
's am peacaich sibh gach uair?

3 A ghin mhi-thaingeil! nach ro-mhò
bu chòir do mhaitheas Dé,
Do stiùradh dh'ionnsuidh aithreachais,
's do tharruing thuige féin;
4 Am fearr leat corruich chur air Dia,
's an Triath bhi dhuit 'na nàmh,
Is ionmhas feirge thasgaidh suas,
ni truagh thu là a' bhràth.

5 An là sin 's dluth, le 'dhioghaltas,
's do bhinne ni e teann: [làimh,
Thig fearg is claoidh ort air gach
gun neach gu d' thèarnadh ann.
6 Ach iadsan uil' thug géill do'n Triath,
's a ghluais gu diadhaidh naomh.
Gheibh crùn na beatha mar an duais
bhith-bhuain, fad saogh'l nan saogh'l.

LAOIDH XLVI. Rom. iii. 19—22.

1 Cia dìomhain earbsa chloinn nan
á saoth'r an làmha féin. [daoin'
O nàdur truaillidh ceannairceach
cha sruth ach olc 's mi-bheus.
2 Biodh Iudhaich 's Geintilich 'nan tosd,
gun fhocal as am beul; [t-sluagh
'S na deanadh duin' air bith do'n
aon uail am fianuis Dé.

3 An gràs a ni dhinn fireana,
cha toill ar gniomh'ra féin;
Oir dìtidh 'n Lagh gach duine beò
gu bròn bith-bhuan is péin.
4 Iosa! tràth dh'earbas sinn á t'ainm,
cia luachmhor dhuinn do ghràs!
Do ghràs! a bheir dhuinn fireantachd,
's do'r n-anam dìon gu bràth.

LAOIDH XLVII. Rom. vi. 1—7.

1 'Sam buanaich sinn gu dàn 'nar ciont',
bhrìgh saoibhreis gràsa Chriosd?
Nar leigeadh Dia gu faigh gu bràth
an smuain so tàmh 'nar cridh'.
2 Tràth thugadh sinn do Dhia gu m[illegible],
ri droch-bheirt chuir sinn cùl;
Is gheall sin gluasad fad ar làith'
mar chruthach àluinn ùr.

3 Do'n pheacadh bhàsaich sinn le Criosd;
leis dh'éirich sinn o'n uaigh
Gu beatha naoimh, a threòraicheas
gu beatha ghlòrmhoir shuas.
4 Seadh, nis cha tràillean sinn ni 's mò
do pheacadh no do bhàs:

Oir dh'fhuasgail Criosd gach cuibhreach dhinn,
is mhill ar n-uile nàmh.

LAOIDH XLVIII. Rom. viii. 31.

1 Le creidimh 's dòchas fògramaid,
geilt, ciont', is dòruinn uainn;
'Se Dia ar caraid, 's mòr a threis;
cia 'n t-eascair bheir oirnn buaidh?
2 An Ti thug 'aon-mhac air ar son,
mar chobhartach do'n bhàs;
Nach toir gach tiodhlac eile dhuinn?
's an ceil e oirnn a ghràs?

3 Feuch, fhuair sinn anns a ghibht bu làn-chòir air nithibh 's lugh'; [mhò
Tha Criosd air nèamh is talamh fòs,
sluaigh thaghta Dhé nan gràs?
4 Cò nis a chuireas ciont' á leth
'na earlas air gach àgh.
Cò dhìteas iad? no dhiultas sìth,
o dh' fhuiling Criosd am bàs?

5 Dh' fhuiling e 'm bàs, ach dh' éirich
gu deas làimh Dhé le buaidh; [e
'N sin tagraidh e ar cùis do shìor,
is bheir làn dìon d'a shluagh.
6 Cò nis ma ta a sgaras sinn
o chaidreamh caomh ar Triath?
An sgaoil aon neach an cuibhreach
a cheangail sinn r'ar Dia? [sin

7 Ged éirich dragh, 's ged bhagair bàs,
's ged iadh gach namh mu'n cuairt,
Tre Chriosd bheir sinn gu dùlanach,
orr' uile tuilleadh 's buaidh.
8 Ifrinn no talamh, beath' no bàs,
no sàruch ùine buain',
O ghràdh ar Triath cha dealaich sinn,
's cha sgar am feasd sinn uaith.

9 Bheir so dhuinn sonas feadh gach
mar rinn e gus an tràs; [linn,
O shiorruidheachd gu siorruidheachd
bheir Criosd d'ar n-an'maibh gràdh.

LAOIDH XLIX. I Cor. xiii.

1 Le briathraibh dhaoin' is aingle nèimh,
ged labhrainn le sgèimh ghrinn;
Impidh ged chuirinn air gach neach
le teangaidh bhlasda bhinn:
2 Ard-fhiosachd Faidh ged bu leam,
's ged fhoillsichinn rùn Dé; [so,
Gun ghràdh, is faoin gach ni dhiubh
cha dean iad dhomh gnè fheim;

3 Ged ath'rraichinn le creidimh treun,
na slèibhtean as an ceal,
Is neo-ni mi gun seirc is gràdh,
cha mhair mo ghràs ach seal.
4 Ged bheathaichinn le m' mhaoin am
's mo chorp ged loisginn fòs, [bochd,
Air son mo chreidimh, 's mi gun ghràdh,
cha diong e bheag fadheòidh.

5 'S fad-fhulangach neo-fharmadach,
's is cairdeil gràdh gun cheisd;
Cha dean e uaill á bheartaibh féin,
's cha séidear suas e 'm feasd.
6 Droch ambarus cha bhi aig gràdh,
's ni foighid ri droch dhaoin':
'S fàth bròin leis iomradh uile is ciont',
's is toigh leis 'n fhirinn chaoin.

7 Giùlan neo-iomchuidh 's fuath le seirc,
's féin-spéis nan cleasa claon;
Tha 'cridhe làn le iochd is blàs
do chàch air feadh an t-sao'il.
8 Giulainidh gràdh fad ùine mhòir'.
le dòchas nithe 's fearr;
'S fuilingidh è gu macant sèimh
iom' eucoir agus tàir.

9 Air nèamh is talamh, feadh gach cian
sior-riaghlaichidh caomh-sheirc;
Tràth sguireas teangadh 's fiosachd Fàidh,
buan-mhairidh gradh gun cheisd.
10 'S neo-fhoirfe 'n so gach gràs air bith,
ach tionnsgnaidh làithe 's fearr,
'S an tig lan-iomlaineachd a steach,
's an teich gach ni tha cearr.

11 An tràs 'nar n-òige gluaisidh sinn
mar naoidheana gun iùl:
Chum foirf'eachd; ach 'nuair dh'-fhàsas sinn,
théid leanbaidheachd air chùl.
12 Air thalamh mar tre dhubh-neul dorch'
is léir dhuinn dealradh Dhé;
Ach gnùis ri gnùis an nèamh na glòir'
gu soillear chi sinn e.

13 Tha creidimh, dòchas agus gràdh,
an tràs an so le chéil';
Ach creidimh 's dòchas fàilnichidh,
's buan-mhairidh gràdh gach ré.
14 Oir sluigear dòchas le làn-sheilbh,
is creidimh le beachd sùl; [gràdh
'S iad so na meadhoin, 's i chrioch
nach téid gu bràth air chùl.

LAOIDH L. 1 Cor. xv. 52—58.

1 Le fuaim na trompaid deireannaich
criothnaichidh 'm fonn gu garbh:
Fosglaidh gach uaigh is brùchdaidh nios
chum siorrui'chd cuirp nam marbh.
2 Feuch, éiridh cuirp nan saoi an sin
le misnich is mòr sgèimh,
Iad bàsmhor thuit, ach éiridh chum
neo-bhàsmhorachd air nèamh.

3 Feuch fàistneachd fhior nam Fàidhean naomh'
coimhlionta nis gu beachd;
Gu géilleadh bàs do bheatha shìor.
's gu criochnaicheadh an gleachd.
4 Suas togadh creidimh luathgair ait,
is canadh e mar laoidh,
C'àit nis am bheil do ghath, a Bhàis?
c' ait, Uaigh, am bheil do bhuaidh?

5 B'i choguis chiontach gath a bhàis,
teann-shaithte 'n cridhe 'n daoi;
'S b'e 'n Lagh a thug do chiont' a neart
gu luchd a' pheacaidh chlaoidh.
6 Ach beannaicht' gu robh Dia gu
a chuir ar nàmh fo chois, [bràth!

'S a thug dhuinn trid ar Ceannaird Criosd
buaidh shiorruidh agus fois.

Fa 'n aobhar sin, le dùrachd cridh',
d'ar Righ bheir sinne geill ;
Làn-dearbhta gu faigh sinn fadheòidh,
crùn glòir' an rìoghachd nèimh.

LAOIDH LI. 2 Cor. v. 1—11.

1 Grad-thuitidh 'n corp so sìos do'n ['ùir
'na smùr fo chumhachd bàis : [ùir
Ach gheibh ar n-an'ma còmhnuidh 's
gu h-àrd le Dia nan gràs : [fearr,
2 Gheibh an'ma naomh' an còmhnuidh
san tigh a thog dhoibh Dia ; ['n sin
Tràth shaorar iad o'n phriosan
thruagh,
san bheil an cuairt ré cian.

3 D'ar n-uallach talmhaidh sgìth, mar
's tric thairngear osna leinn ; [so
Ach saoraidh 'm bàs gu caomh sinn
uaith,
is dhachaidh suas théid sinn.
4 Oir tha ar n-earbs á tigh a's fearr,
tràth dh'fhàgas sinn a' chriadh ;
Cha'n e bhi rùisgt' ach sgeadaichte
ri 'm bheil ar dùil 's ar miann.

5 So dòchas ait nan an'ma naomh'
o 'n Slàn'ear caomh an tràs,
A thug an Spiorad dhoibh maraon,
mar sheul is earlais gràidh.
6 Sior-ghluaisidh sinn le creidimh beò,
an gealladh glòrmhor Dhia ;
'S bidh sinn, ré fad ar cuairt' sa'
chorp,
ag osnaich 'n déigh ar Triath.

7 Na 's ait le 'r n-an'maibh fhaotainn
's ro-fhada leinn e uainn ; ['s fad,
Air imrich b' ait leinn dol o 'n fheòil,
's ar comhnuidh fhaotainn shuas.
8 Ach anns a' chorp, no as a' chorp,
an so no 'n sin 'gam bi,
Sinn féin thoirt suas do sheirbhis
'se so ar miann gu sìor. [Dhia,

9 Chum caithir - bhreitheanais Mhic
Dhé,
feuch, théid gach uile neach ;
A dh'fhaotainn péin no turasdail,
mar thoill iad uaith fa seach.
10 Breth chothromach neo-chlaon an
sin
gheibh deadh-ghnìomh agus lochd ;
'S bidh cor gach neach gu siorruidh,
a bheus, ma's maith no olc. [réir

LAOIDH LII. Philip. ii. 7—12.

1 Sibhse ta ainmichte air Criosd,
leanaibh gu sìor a cheum ;
'Nur n-inntinn is 'nur coluadar
bibh cosmhuil ris gu léir. [Criosd,
2 Cruth 's coslas Dhé ged bha air
's uil' ìomhaigh Rìgh na glòir'
Ged b' ionnan nàdur 's inbhe dhoibh,
co-ionnan air gach doigh ;

3 Oidheadh a mhòrachd chuir e thaobh,
is daoineachd ghabh air féin
Chum sinne shaoradh, chuir e sgàil,
ré seal, air àilleachd nèimh.

4 Seadh chrom ar Slànuighear a sìos
gu inbhe ìosal tràill ; [ceus'
Striochd e do'n bhàs, seadh bàs na
an ro-mhòr péin is nàir.

5 Feuch dh'àrdaich Dia, fa'n aobhar
an Triath a shaor a shluagh ; [sin
Thug e dha rìoghachd thar gach rìgh,
is ainm thar ainm r'a luadh.
6 A chum do ainm an Tighearn Ios'
gu'n striochd gach uile ghlùn,
Sna nèamhaibh shuas, air talamh
bhos,
gu h-urramach 's gu h-ùmh'l.

7 Seadh striochdaidh dhasan mar an
is gèillidh ifrinn shìos : [ceudn',
Gach treubh is teangadh 's dùil a t'
aidichidh 'ainm gu sìor. [ann,

LAOIDH LIII. 1 Tesal. iv. 13—18.

1 Biodh misneach aig luchd-muinntir
Chriosd,
tràth chi iad luchd an gaoil
A' dol gu codal ann an Ios',
cha 'n i so crìoch an sao'il.
2 C'ar son ma ta bhios sibh ri bròn,
mar dhream gun dòchas mòr ;
Am bheil sa' bhàs ach teachdair sìth
'gan gairm gu rìogh'chd na glòir' ?

3 Mar chaochail Criosd' 's mar dhùisg
le buaidh o staid a' bhàis : [e suas
Is amhluidh dh'éireas fos a shluagh
le luathghair là a' bhràth.
4 O thig an là san tuirling Criosd,
le h-iolaich, o na neòil,
Le guth Ard-aingil's fuaim na truimp,
a chluinn gach marbh is beò.

5 'N sin ath'rraichear an dream tha
beò,
's dùisgear na slòigh ta marbh ;
Liubhraidh gach uaigh na fhuair i
féin,
's bidh sléibht' air chrith gu garbh.
6 Eiridh na naoimh a suas air tùs,
o'n ùir le h-aoibhneas mòr ;
Ni aingle Dhé an coinneachadh,
's an togail leo gu glòir.

7 Le chéile théid iad suas gu h-ait,
gu tigh an Athar chaoimh,[Triath,
Sam faigh iad còmhnuidh shìor le 'n
gun iarguin is gun chlaoidh.
8 Fòs tamull beag, is ruigidh sinn
an caladh ait fadheòidh,
San coinnich sinn na sgaradh uainn,
's cha dealaich sinn ni 's mò.

LAOIDH LIV. 2 Tim. i. 12.

1 Cha 'n aobhar nàire leamsa Criosd,
na 'chùis a dhìon gu beachd.
A crann a cheusaidh ni mi uaill ;
géilleam gach uair d'a reachd.
2 IOSA, mo DHIA ! is eòl dhomh
is earbam as gu bràth ; ['ainm,
Cha nàraich esan m'anam truagh,
's cha chum e uam a ghràs.

3 Daingean is buan, mar chaithir Dhia,
gach cian tha gealladh Chriosd ;

O! 's tèaruint' m'anam-sa 'na làimh.
gu là a theachd a rìs.
4 San là sin fàiltichidh e m' ainm,
an làthair 'Athar chaoimh;
Is sealbh san Nuadh Ierusalem
do m'anam bheir le naoimh.

LAOIDH LV. 1 Tim. iv. 5, 7, 8, 18.

1 Chriochnaich mi nis mo chath 's mo réis;
is dlùth dhomh eug is uaigh;
M'anam a choisrig mi do Dhia,
triallaidh gu nèamh le buaidh.
2 Le armaibh nèamhaidh chuir mi'n cath,
fo bhrataich Chriosd mo Thriath:
Ruith mi mo réis, mo dhìlseachd dhearbh,
's tha m' earbs' á duais o m' Dhia.

3 Fa m' chomhair-sa thaisg Dia air nèamh,
gu tèaruint' crùn na glòir';
A chuireas a làmh-san air mo cheann
air teachd do'n là mhòr.
4 Mo Dhia cha d' orduich dhomhsa an coron so mar dhuais; [mhàin
Ach do gach neach le'n ionmhuinn a mhic, o nèamh a nuas. [teachd

5 O lochd 's o chunnart dìonaidh Criosd;
mo choimhead ni gach uair;
'S gu tèaruint' m'anam treòraichidh
gu rìogh'chd na glòire shuas.
6 Bheir mi, le còmhnadh treun mo dùlan do ifrinn féin; [Thriath,
Is dhasan gu robh glòir ro-àrd
is cliu gu bràth. Amen!

LAOIDH LVI. Titus iii. 3—9.

1 Aidichidh sinn le tuirse cridh'
ro mheud ar ciont', a Dhé,
B' amaideach faoin ar n-uile smuain,
's cha b'fhearr ar giulan gnè.
2 Ach thoir, O m'anam, cliu is gràdh
do àrd-ainm Righ nan sluagh,
Nach d'fhag thu 'm feasd, gun teasairginn,
am peacadh, nàire, 's truaigh.

3 Cha 'n ann tre oibribh fìreantachd,
no gnìomh ar làmha féin,
Ach tre ghràs Dhé, an Iosa Criosd,
a shaorar sinn o phéin.
4 Is ann an tròcair Dhé a mhàin,
a ta ar muinghinn threun;
A thròcair shaor ar n-an'ma truagh',
's ghlan uainn gach ciont' is beud.

5 Tha'n Spiorad dhòirteadh oirnn tre a' nigheadh dhinn gach sal, [Ios',
A' fadadh teas ghràidh feadh ar cridh',
's 'gar deanamh naomha glan.
6 Mar so, làn-fhìreanaicht' le gràs;
gach là le beatha nuaidh [leinn,
Sior ghluaisidh sinn, 's an Spiorad
gu ruig ar n-oighreachd shuas.

7 Na h-uile 'gam bheil shamhuil so
do chreidimh 's dòchas naomh,
Sìor-dhearbhadh iad, le giùlan maith,
nach 'eil an dòchas faoin.

LAOIDH LVII. Eabh. iv. 14.

1 Iosa Mac Dhé, leig aon uair sìos
a bheath' air son a shluaigh.
Tha nis a' tagradh 'n cùis air nèamh
mar shagart treun bheir buaidh.
2 Tre beatha 's bàs sior-leanamaid
ri Criosd gu daingean dlùth:
O chreidimh 's dòchas gheibh sinn neart,
is théid gach geilt air chùl. [neart,

3 Gu borb cha bhuin ri laigse dhaoin'
caomh-Shagart àrd an àigh;
Tha 'chridhe làn do thruacantachd,
tha 'anam làn do ghràdh.
4 Co-fhulangas tha aig an Triath
air iarguin 's laigs' a shluaigh;
Oir dh'fhiosraich e 'na phearsa féin
gach deuchainn agus truaigh'.

5 Dh'fhiosraich e 'na phearsa féin,
gidheadh as eugmhais lochd:
Oir nàdur duine ge do ghabh,
cha b'aithne dha-san olc.
6 Bu tuirseach deurach air ar son,
a chaith e 'làith' fo 'n ghréin;
'S ge h-àrd e nis air deas làimh Dhé,
co-mhothaichidh ar péin.

7 Le dànachd naomha, uime sin,
théid sinn gu 'chaithir-ghràis;
Is fàth gach gearain dòirtidh sinn
'na fhianuis anns gach càs:
8 A chum gu'n còmhnadh esan leinn
réir saoibhireachd a ghràis;
'S gu'n tugadh e d'ar n an'maibh lag
neart agus fois gu bràth.

LAOIDH LVIII. Air dhòigh eile.

1 San teampull am bheil Dia 'na thàmh, [làimh,
(Tigh nach do thogadh riamh le
Tha Sagart àrd a' chinne-daoin',
Ar Slànuighear 's ar caraid caoin.
2 Esan a sheas an àit a shluaigh,
Dhoirt 'fhuil 'nan riochd, 's a luidh san uaigh,
Tha cuimhneach orra fòs air nèamh,
An Slànuighear 's an caraid sèimh.

3 Ge h-àrd e nis sna nèambaibh shuas,
Tha 'shùil a' dearcadh oirnn a nuas;
Lan sgeadaichte le nàdur dhaoin',
Tha e mìn eòlach air an saoth'r,
4 Co-fhulangas tha aige ghnàth.
'S co-mhothachadh ri 'r n-uile chràdh;
Tha cuimhn' aig air a thrioblaid féin,
A dheoir, a ghoimh, is 'osnaich gheur.

5 Gach dòrainn dh'fheudas oirnne teachd,
Fo shamhuil sin rinn esan gleachd;
D'ar n-uile bhròn tha 'chuid-san mòr,
Is bheir e cabhair dhuinn gu leòr.
6 Fa 'n aobhar sin théid sinn gu dàn
Le 'r n-uile ghearan gus a làth'r;
Is guidhidh sinn a chòmhnadh treun
G'ar cuideachadh an uair ar féum.

LAOIDH LIX. Eabh. xii. 1—13.

1 Feuch neoil ro-thiugh do fhianuisibh
ag iadhadh oirnn mu 'n cuairt:
An déigh, mar sinne, fulang cian,
thug Dia leis iad a suas.
2 Air lorg nan naomh so ruitheamaid,
chum Chriosd, le foighid bhuain;
Gach leth-trom 's peacadh leanail-
grad-thilgeamaid fad uainn. [teach
3 Ach riaghailt-stiùraidh 's fearr na so,
's ion thoirt fa'near air tùs;
Eisempleir Ios' a stiùras sinn,
tre chreidimh chum ar crùin.
4 Ri 'r Ceannard, suas sior-dhearcamaid,
neach, air son aoibhneis mhòir
Bha roimhe, dh'fhuiling ceusadh 's nàir,
's an tràs tha riaghladh 'n glòir.
5 Ma ghiulain Criosd gu foighidneach
droch chainnt is fanoid sluaigh,
'N ion duine, 'nuair ar sàruchaidh,
bhi gearan cràidh no truaigh'?
6 Ri deuchainn ghairbh an d'rinn sibh
mar Ios', gu fuil is bàs? [strì
Is focal Dè 'n do dhearmaid sibh,
tha gealltuinn duibh a ghràis.
7 A mhic, deir e, le foighidinn,
sior-fhuiling mo chaomh-smachd,
Is creid, 'nuair dhearbhas àmhghar
gu bheil aig Dia dhiot tlachd. [thu,
8 Teagaisgidh 'n t-Athair caomh mar
a naomh-chlann dhìleas féin, [so
G' am fiosrachadh le docair chruaidh,
's le iomadh truaigh is péin.
9 Chi sinn mar so gur toigh leis sinn,
tràth smachdaichear sinn leis,
'S nach leig e uaith air seachran sinn,
gun suim air bith d'ar leas. [bhos,
10 Do ghuth ar n-Athar thalmhaidh
nach tric a thug sinn géill? [shuas
'S do thoil ar n-Athar nèamhaidh
nach toir sinn suas sinn féin?
11 Bheir Athair talmhaidh smachd gu tric,
gun fhios c'ar son d'a chloinn;
Ach Dia a mhàin a chum ar leas,
bheir dochair 's euslaint dhuinn.
12 Is deacair leinne achmhasan
is smachdachadh ar Dé;
Ach toradh sìth, is fireantachd
gu siorruidh thig 'nan déigh.
13 A nis ma ta na meathar sinn
le misnich lag ni 's mò;
Ach earbamaid á tròcair Dhé,
's dha gèilleamaid r'ar beò.

LAOIDH LX. Eabh. xiii. 20, 21.

1 Athair na sìth', 's a Dhé na seirc!
do d' neart bheir sinne cliu;
An neart a dhùisg ar n-Aodhair suas,
le buaidh, o ghlais na h-ùir'.
2 O'n ùir thog thu ar Triath an àird,
gun spàirn o chuibhreich bàis;
Mar sin le 'fhuil is 'aiseirigh,
shìor naisg e 'n cùmhnant gràis.
3 Le d' spiorad seulaich sinn, a Dhé,
is dean sinn ùmh'l do d' thoil;
Chum as o d' naomh-reachd nach bi
air seachran truagh a' dol. [sinn
4 O! sgrìobh do lagh air clàr ar cridh'
'nar gnìomh sior-dhealradh e?
'N sin ruigidh sinn, fo cheannsal Chriosd,
air seilbh an rìoghachd nèimh.

LAOIDH LXI. 1 Pead. i. 3—4.

1 Beannaicht' gu robh ar Dia gu sior,
caomh Athair Chriosd ar Triath;
Beannaicht' gu robh a thròcair mhòr,
's a mhòrachd feadh gach ial.
2 O'n uaigh tràth thog thu rìs do
's a ghlac thu e gu nèamh, [Mhac,
Làn-chinnteach rinn thu sinne fòs
gu'n toir thu beò sinn féin.
3 Ri oighreachd shiorruidh ann an glòir
beò dhòchas thug thu dhuinn;
Oighreachd neo-thruaillidh saor o
a mhaireas feadh gach linn. [smal,
4 Gu ruige sin, le d' chumhachd treun,
làn thearuint' bidh gach naomh:
Tre chreidimh stiùrar sinn gu slàint'
le gràs do Spioraid Naoimh.

LAOIDH LXII. 2 Pead. iii. 3—14.

1 Feuch! anns na làithibh deireannach
suas èiridh gineal olc; [srian,
D'am miannaibh peacach bheir iad
's 'nam briathraibh their mar so:
2 C' àit bheil an gealladh thuirt o shean
gu robh am breitheamh dlùth?
O linn ar sinnsear gus a so,
cha'n fhaic sinn gnè do mhùth,
3 Tha bliadhn' air bhliadhnaibh ruith gun tamh,
mar bha o thùs an t-saoʼil: [traigh,
'S mar thonn air thuinn a' ruith gu
gu bràth bidh gineal dhaoin'.
4 So deir iad, aineolach d'an deòin
gu'n d' dhòirteadh tuil a nuas,
A sgrios an saoghal ceannairceach
a chaidh air seachran truagh.
5 Ach sgrios nach ionnan gheibh an saogh'l-s'
s' na daoine olc a t'ann;
Le teine lasrach millear iad,
's is gearr gu ruig an t-àm.
6 Ge fada leis na naoimh an ùin',
's an dùil ri teachd an Triath,
'Na shealladh-san is ionnan là
is linn, no mìle bliadhn'.
7 Cha dìchuimhn' geallaidh rug ar Criosd,
ach gaol bhi 'n sìth ri daoin';
A' feitheamh dh'fheuch am pillear
's an iarr iad tròcair chaoin. [leo,
8 Gidheadh mar ghaduich anns an oidhch'
nach cum na croinn a mach,
Grad-thuirlingidh an Triath a nuas,
's thig fuathas air gach neach.
9 Le tairneanaich 's le dealan speur,
na nèamha teichidh as;

Na dùilean leaghaidh, 's théid an saogh'l
'na chaoiribh le dian theas.
10 O'n théid gach ni mar so a sgrios,
mar fhuair sinn fios o Dhia,
Nach iomchuidh dhuinne deasachadh
fa chomhair teachd ar Triath.

11 Cia naomh bu chòir dhuinn bhi gach uair [gnìomh,
'nar smuain, 'nar cainnt, 's 'nar
'Nuair tha ar sùil ri crìch an t-saogh'l,
's ri caochladh gach aoin ni?

LAOIDH LXIII. 1 Eoin, iii. 1—4.

1 Feuch! saoibhreas iongantach a ghràidh
thug Dia ar slàinte dhuinn,
Peacach is truaillidh fòs ged bha,
clann dha-san rinneadh dhinn.
2 Folaicht' tha 'n t-urram so an tràs,
's ro-àrd á sealladh dhaoin';
Mar so air Criosd e féin san fheòil
neo-eòlach bha an saogh'l.

3 Is àrd ar n-inbhe cheana 'n so,
ach 's àirde bhios sinn shuas;
Gidheadh an inbhe sin cha léir
do neach fo 'n ghréin san uairs'.
4 Ach 's léir dhuinn so, gu faic sinn Dia,
ar Triath, seadh gnùis ri gnùis;
'S gu'n iompaichear gu 'choslas sinn
tràth mhosglas sinn o'n ùir.

5 Gach neach 'gam bheil an dòchas so,
'na chòmhradh is 'na gnìomh,
Biodh déigh aig air bhi naomh is glan,
ceart amhuil a bha Criosd.

LAOIDH LXIV. Taisb. i. 5—9.

1 Dhasan a ghràdhaich an'ma dhaoin',
's a dhòirt gach braon d'a fhuil,
A chum ar cionta ghlanadh uainn,
's ar deanamh naomh gu tur:
2 Dhasan rinn sagairt 's rìghrean dhinn,
air feadh gach linn, do Dhia,
Biodh moladh, urram agus gràdh,
gu bràth air feadh gach ial.

3 Lìonar gach beul le binn-cheòl da,
's gach cridh' le teas-ghràdh caomh,
Air talamh canar moladh dha,
's gu h-àrd le ainglibh naomh'!
4 Feuch teachd mhic Dé air neulaibh [tiugh',
's ro-ait, le 'shluagh an là;
Ach guilidh a luchd-casgraidh truagh,
le àmhghar is le cràdh.

5 'S tu'n ceud neach, 's an neach deireannach,
's leat bith gun tùs gun chrìoch;
Maith, glic, is uile-chumhachdach,
bha, tha thu, 's bithidh chaoidh.

LAOIDH LXV. Taisb. v. 6.

1 Air caithir rìoghail 'Athar féin,
feuch dealradh glòir' an Uain;
Ur-urram deasaichibh d'a ainm,
is bibh le taing 'ga luadh.
2 Feuch, ìosal aig a chosaibh strìochdt
tha'n Eaglais shiorruidh shuas,
Le boltrach cùbhraidh ìobairt thùis',
's le clàraibh ciùil ri fuaim.

3 Is iad so urnuighean nan naomh,
's na laoidhean tha iad seinn;
Ri 'n urnuigh cromaidh Criosd a chluas,
dò'n luathghair gabhaidh suim.
4 Rùn dìomhair siorruidh do thoil' [naoimh,
O Athair, cò d'an léir?
Cò ach do mhac a leughas sin,
's a dh'fhuasgaileas gach seul!

5 Cluinn! armailt nèimh le'n luathghair ait,
timchioll na caithreach-rìgh;
Mìlte do mhìltibh 's àireamh dhoibh,
ach 's aon a mhàin an cridh'.
6 'S airidh an t-Uan, a dh' ìobaireadh,
deir iad, air inbh' ro-ard!
'S airidh, oir b'e ar n-ìobairt-ne,
co-fhreagradh daoin' 's gach àit!

7 Is airidh an t-Uan, a strìochd do'n bhàs,
air àgh is beannachd buan;
Biodh slàinte, glòir, is aoibhneas àrd
gu bràth air ceann an Uain!
8 O'r cionta shaor e sinn le 'fhuil,
's thug braighde truagh' á péin;
Rinn sagairt 's rìghrean dhinn do [Dhia,
gu riaghladh shuas leis féin.

9 As gach aon teangaidh agus tìr,
thional 's thug Criosd a shliochd;
Gach dùthaich chéin is innis cuain,
fios fhuair air saoibhreas 'iochd.
10 'S airidh air géill 's air ceannsal Criosd,
air talamh 's nèamh gu bràth;
Is cliu ni 's fearr na 's urrainn daoin',
thugadh naomh-aingle dha!

11 Gach neach tha 'g àiteachadh nan [nèamh,
no chruinne-chè a bhos;
Gach dùil air bith, do Rìgh nan sluagh,
seinnibh gach uair gun fhois.
12 An cruthach' aontaicheadh gu léir,
thoirt géill is cliu do 'n Triath,
Tha riaghladh anns na nèambaibh shuas,
's do 'n Uan air feadh gach ial.

LAOIDH LXVI. Taisb. vii. 15.

1 Cia dealrach glòir a 'mhaith-shluaigh [ud!
an trusgain ùr' cia geal!
Cionnus a thàinig iad gu soills'
's cò dh'ionnlaid dhiubh gach sal?
2 Feuch, sud an dream a ràinig nèamh,
troimh dheuchainn ghairbh is chruaidh,
'S a nigh an trusgain ann am fuil,
fuil ioc-shlainteach an Uain.

3 Nis sleuchdar leo le glùnaibh lùbt
gu h-ùmh'l aig caithir Dhia;
'S le an'maibh cràbhach molaidh iad [Dhe,
a mhòrachd feadh gach ial.
4 Gach cridh' bidh ait le làth'reachd
's gach beul am fonn gu seinn;

Co-fhreagraidh 'n teampull naomh gach tràth
d'an àrd Hosana bhinn.

5 Ocras no tart cha chlaoidh an sin,
no boisge loisgeach gréin;
'S e Dia an grian, 's o dhealradh sìor-sgaoilidh là an céin. [caomh,
6 Stiùraidh an t-Uan a naomh-threud féin
gu tobar slàint' nach traigh;
Is tiormaichidh gu bràth o'n gruaidh deur truaighe, bròin is cràidh.

LAOIDH LXVII. Taisb. xxi. 1—9.

1 NACH glòrmhor àrd an sealladh so,
chìthear le sùilibh dhaoin'!
Am fonn's an fhairge gabhail seach,
's na speura sean maraon.
2 O nèamh thig Nuadh Ierusalem,
làn ulluichte d'a Righ;
Feuch nis gach ni ath-nuadhaichte;
is fhuair sinn àgh gu sìor.

3 Cliu seinnidh aingle coimheadachd,
is armailt fhlathail nèimh.
Feuch, chi gach sùil a' chaithir-righ
air an suidh Iosa féin. [nuas
4 Dh' atharraich Dia chum dhaoin' a a phàilliun uasal naomh:
Le daoin' tha chòmhnuidh; 's iad a shluagh; [caomh.
's d'a shluagh 's e 'n tearmun
5 Deur mulaid siabaidh e le 'làimh
gu cairdeal bhàrr an gruaidh;
Is eugaidh eagal, caoidh, is cràdh,
is àmhghar, bàs, is uaigh.
6 Feuch, gach ni saoghalt' caochlaidh so deir an Righ sìor-bheò; [mi!
An domhan as an amharc théid,
's cha ruith ùin' féin ni 's mò.

7 'S mi'n ceud neach, 's an neach deireannach,
gun ath'rrachadh, gu bràth;
ATAIM: so m'ainm 's mo chuimhneachan
air feadh gach linn gu bràth;
8 Do dhaoinibh bheir mo ghràsa pailt
ni maith, gun luach, gu saor;
O dhuine thartmhoir, òl do dhìol
do 'n ioc-shlàint so nach traogh.

9 Do'n ti bheir buaidh air eusaontas,
bheir mise oighreachd mic;
Is aidhichidh mi 'n lath'r gach a ghluasad naomha glic. [sluaigh,
10 Ach daoine neòghlan 's breugairean
's luchd-muirt thug spéis do bhàs,
Le mheud 's a dhiùlt gu h-amaideach
mo ghràs, le fanoid 's tàir;

11 A' m' fhianuis tilgear fada sìos,
an cuibhreich shiorruidh chruaidh,
Gu builsgean fairge lasaraich,
sam faigh iad peanas buan.
12 O bitheam-sa air deas làimh Chriosd,
tràth dhiobras fonn is cuan;
Is faigheam failte uaith air m' ainm
gu sonas anmhor buan.

DANA SPIORADAIL.

DAN. I.

1 AIR t'uile thròcair, O mo Dhia,
tràth dhearcas mi gu dlùth,
A' mosgladh suas tha m'anam blàth,
le h-ioghnadh, gràdh, is cliu.
2 Cha'n urrainn mi le briathraibh beòil,
an taing a chur an céill,
Tha lasadh ann am chridhe stigh,
ach dhuits' an sin is léir.

3 Do fhreasdal chum mo bheatha beò,
gun uireasbhuidh, gun dìth,
Ri àm dhomh bhi sa bhroinn a'm' 's an crochadh ris a' chìch. [thosd,
4 Ri m'ghearan is ri m'osnaich mhaoth,
chrom thu gu caomh do chluas,
'S mu m' b'urrainn mi aon urnuigh dhealbh,
do 'n bhalbh-ghabh thusa truas.

5 Tiodhlaca lionmhor dheònaich t'iochd
gu tric do m'anam maoth,
Mun robh a'm' chridhe leanbaidh a thoirt fa'near a h-aon. [neart,
6 Tràth ruith mi dian, gun mhothachadh,
an ceumaibh sleamhna m' òig';
Do làmh nach facas, dhìon is stiùir,
is chum, gu so, mi beò.

7 O iomadh slochd do-lèirsinn leam,
o rib is eangach bàis, [uile,
'S o bhuairibh cealgach blasd' an thug thu mi tèaruint' slàn.
8 Tràth shearg mo ghruaidh fo anshocair, rinn thus i nuadh le slàint'; [cair,
'S tràth bha mi bàitht' am peacadh 's do m'anam dheònaich gràs. [bròn,

9 Shruth mìle sochair shaoghalta,
o d' làimh ro fhaoilidh chaoin;
Is ann an caraid dìleas dlùth,
dhùblaich tha m' uile mhaoin.
10 Deich mìle mhìlte comhar gràidh
fhuair mi gach là o m' Dhia;
Is ni nach lugha, cridhe ait,
a mheal le tlachd iad riamh.

11 Am fad is beò mi molaidh mi
àrd-righ mo bheatha 's m'iùil ;
'S an déigh mo bhàis, an saoghal céin
cuiridh mi 'n céill a chliu.
12 Tràth theirgeas nèamh, is muir, is tìr,
's thig crioch air là is oidhch',
Mo chridhe taingeil seinnidh cliu
do Dhia nan dùl a chaoidh.

13 Feadh linnte bith-bhuantachd gu léir
togaidh mi òran binn ; [achd,
Ach O ! 's ro ghoirid bith-bhuant-
gu moladh Dhé a sheinn.

DAN. II.

1 Na speuran àrd a's àille dreach,
'S a sgaoil an gorm-bhrat cian a mach,
Le 'n reultaibh dealrach maiseach
grinn, [bhinn.
Tha seinn d'an Cruithear co sheirm
2 Tha ghrian gun sgìos o là gu là,
A' sgaoileadh cliu a Dia 's gach àit,
'S a glaodhaich feadh gach tìr fa leth,
" Cia treun an Dia thug dhomh mo
bhith" !

3 An-moch, tràth dh'aomas neòil nan
speur,
Togaidh a' ghealach ait an sgeul ;
'S do'n talamh, chluinn le tosd a guth,
Innsidh i cò thug dhi a cruth.
4 Na mìlte reul tha dh'ise dlùth,
Gach solus eile 's lòchran iùil,
Canaidh an sgeul so fad is cian,
O 'n àird an ear gu ruig an iar.

5 Sàmhach is ciùin ged tha an triall,
Mu 'n talamh dhorcha so ag iadh ;
Guth ged nach cluinnear fòs no fuaim,
Nan imeachd dealrach tosdàch shuas;
6 Gidheadh le cluaisibh tuigse glic,
Cluinnear am fonn 's an ceòl gu tric,
A' seinn gun tàmh air feadh gach linn,
" Is tusa, Dhia, a chruthaich sinn."

DAN. III.

1 Trath dh'éireas mi le ciont' is geilt,
o leabaidh dhoirch a' bhàis,
'S a chi mi m' Breitheamh gnùis ri
cò ghiulaineas a làth'r. [gnùis :
2 Ma 's e 's gu bheil mo chridh' fo
seadh cheana leis an smuain [gheilt,
Tràth dh'fheudar tròcair fhaotainn
is maitheanas gu saor ; [pailt,

3 O cionnus idir sheasas mi,
tràth dh' fhoillsichear thu, Righ,
A'd' shuidh' air caithir bhreitheanais,
a thoirt air m'anam binn'.
4 Ach dh'innis thu do luchd a' bhròin,
tha leònt' air son an lochd,
Gu'm faigh an urnuigh is an caoidh
sàr-éisdeachd uait gu beachd.

5 O seall ma ta air bròn mo chridh'
mu 'm bi e tuilleadh 's mall,
'S éisd acain bàis mo Shlànuighir
a ghuidh dhomh slàint' gu teann,

6 Mo dhùil ri maitheanas, a Dhé,
cha chaill mi féin gu bràth ;
Oir 's ann a chosnadh maitheanais
a fhuair do Mhac am bàs.

DAN. IV.

1 Failte do 'n là san d' éirich Criosd,
le cumhachd nìos o'n uaigh ;
'S an d' fhuair e air gach uile nàmh,
air ifrinn 's bàs làn-bhuaidh,
2 'Na leabaidh thosdaich anns an uir
ghabh Righ nan dùl a thàmh,
Gu ruig an treas là glormhoir sin
a shonraich e roimh làimh.

3 Chuir ifrinn 's uaigh an lamh r'a
chéil',
g'a chumail shìos fo ghlais ;
Ach bhris an gaisgeach dheth gach
is dhùisg e'n àird gu cas. [sàs,
4 Do t'ainm ro àrd, a Thriath nam
gach uair bheir sinne cliu ; [buadh,
'S le 'r n-ait Hosana fàilticheidh
an là san d'éirich thu.

5 Slainte is cliu gun chrìch d'ar Dia,
an Triath e'n d' shaoradh sinn ;
Dha seinneadh nèamh is fonn is cuan
gach uair Hosana bhinn.
6 Do'n Ath'r, do'n Mhac, 's do'n
Spiorad Naomh,
an t-aon Dia beò is fìor,
Biodh glòir mar bha, a ta, 's a bhios,
o so a mach gu sìor.

DAN. V.

1 Thainig an uair : 's tha mis' a' triall ;
Chual mi 'n guth ta ga m' ghairm gu
Dia ;
Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Righ,
'S ceadaich do t'òglach triall an sìth.
2 Chriochnaich mi nis mo chath 's mo
réis [réidh ;
Mo dhuais tha cinnteach, 's m'anam
Tha m'fhianuis shuas le Dia nan gràs,
Mo theisteas anns na nèamhaibh àrd'.

3 M' earbsa cha'n 'eil a'm' neòchiont
féin ;
Striochdam san dus am fianuis Dé ;
Tre fuil is fearta Chriosd a mhàin,
Tha m'earbs a' d'iochd, O Dhia 'sa
d' shlaint. [t-saogh'l
4 Cha chruaidh leam dealach' ris an
Mur cruaidh bhi fàgail luchd mo
ghaoil ;
Leighis am bròn, a Dhia nan gràs,
'S ri call dhoibh caraid, cum riu
bàigh.

5 Air t'iarrtus tha mi falbh gun dàil,
Mo spiorad tiomnam suas do d'làimh;
O ! sìn a mach do ghairdean treun,
'S o ghath a bhàis dìon mi le d' sgéith.
6 Thainig an uair : 's tha mis' a' triall ;
Chual mi 'n guth ta ga m' ghairm gu
Dia ;
Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Righ,
'S ceadaich do t'òglach triall an sìth.

A' CHRIOCH.

